

Giới thiệu Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert

Ở kiếp trước, lãnh khốc vô tình, không gần nữ sắc. Ở kiếp này, duyệt nữ vô số, nếm tận tuyệt sắc. Đỗ Bạch thề phải xuyên phá thiên này, nghịch thiên mà đi, không còn tu này Vô Tình Đạo, làm một cái có Tình có Nghĩa, độc bá Vạn Giới, mang theo mỹ nữ Tiêu Dao Đế Quân.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Tá Thê Trọng Sinh

01 Tá Thê Trọng Sinh

"A —— "

Đỗ Bạch có chút gian nan chống lên nặng nề mí mắt.

Tầm mắt từ mơ hồ dần dần biến trong tích, một tấm khốc như mưa khuôn mặt thu vào hấn trong đôi mắt.

"Nàng là ai? Đây cũng là địa phương nào?" Đỗ Bạch nào hải còn hỗn loạn tung bưng, ý thức mơ hồ.

"A! Đệ đệ người tỉnh! Cảm ơn trời đất, ô ô..."

Nhìn thấy Đỗ Bạch mở to mắt, người cũng sống lại, đã tuyệt vọng Đỗ Tiểu Vân hét lên lên tiếng, trong thanh âm tràn ngập cự đại vui sướng.

Đỗ Tiểu Vân nhanh chóng bay sượt khóe mắt nước mắt, thanh tú khuôn mặt nhỏ hiển hiện vui vẻ nụ cười, trên gương mặt hai cái nhỏ bé đặc biệt đáng yêu.

Nàng duỗi ra tay nhỏ, sờ sờ Đỗ Bạch cái trán, đốt đã lui, trong mắt vui mừng càng đậm, "Đệ đệ, người không có việc gì, thật sự là quá tốt, tỷ tỷ lo lắng chết."

Nhìn xem nét mặt tươi cười như hoa, trong giọng nói tràn đầy vui vẻ cùng quan tâm nữ hải, Đỗ Bạch băng lãnh tâm không khỏi bị xúc động.

Cho dù là trong nháy mắt xúc động, cũng đủ rồi để cho hấn cảm thấy kinh ngạc!

Từ khi tu luyện có thành tựu về sau, tâm hấn cũng là một khối băng lãnh vô tình thạch đầu, coi như toàn bộ thế giới người đều chết ở trước mặt hấn, hấn cũng sẽ không có bất cứ ba động gì.

Cô gái trước mắt từ, đại khái mười tám mười chín tuổi, gầy gò, thân trên là một kiện rón cả lông màu trắng áo thun, hạ thân là một kiện trắng bạch quần bò, tóc cũng rối bời.

Nhưng nàng có một đôi đen kịt thanh tịnh con mắt, thanh tịnh đến năng lực xuyên thấu qua con mắt thấy được nàng nội tâm, nàng nụ cười cũng rất dễ nhìn, ngọt ngào bên trong mang theo thanh thuần.

"Ta..."

"Ừng ục —— "

Đỗ Bạch động miệng môi dưới, cổ họng khô chất chất, không phát ra thanh âm nào, bụng ngược lại phát ra nghèo đói ừng ục âm thanh.

Vừa nghe đến ừng ục âm thanh, Đỗ Tiểu Vân lập tức tỉnh ngộ lại, cười từ mép giường đứng lên, thanh thúy nói: "Đệ đệ người không cần nói, ta đi chuẩn cháo tiến đến, người đã ba ngày không có ăn cái gì."

Nữ hải từ nói xong, mang theo suối nước leng keng tiếng cười, như gió chạy ra gian phòng.

Nhìn xem biến mất trong phòng bóng lưng, Đỗ Bạch thờ sấu.

Não hải đi qua ngắn ngủi lắng lại về sau, hấn dĩ nhiên minh bạch phát sinh chuyện gì, hấn trọng sinh, trọng sinh tại một cái mười tám tuổi học sinh trên thân.

Nhớ tới hấn tại tám mươi mốt đạo trong lôi kiếp, bị ba cái hắc ảnh Đánh Lén, sau cùng tuy thừa chôn vùi tình cảnh, hiện tại vẫn lòng còn sợ hải.

Nếu không có địch nhân Đánh Lén, hẳn cũng gánh không được tám mươi mốt đạo Lôi Kiếp, loại kia Diệt Thế Lôi Kiếp thật đáng sợ, không phải hẳn lúc ấy thực lực có khả năng kháng cự.

Hắn xem thường Cừ Cừ Lôi Kiếp!

Hô ——

Đỗ Bạch thờ ra một hoi, tâm tình chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Hắn có thể sống sót, hẳn là vật này công lao.

Đỗ Bạch Tâm Niệm nhất động, một tấm mỏng như cánh ve, không biết chất liệu gì chế thành trang sách xuất hiện trong tay hắn, lóe ngù thài quang mang.

Âm Dương Thiên Kinh là hắn tại một cái bí cảnh bên trong ngẫu nhiên đạt được, công hiệu không rõ.

Lúc đó, tiện tay đặt ở trữ vật giới chỉ bên trong về sau, liền đem nó quên, không nghĩ tới là nó mang theo chính mình thần hồn Tá Thể Trọng Sinh.

Âm Dương Thiên Kinh mang theo hắn thần hồn thời điểm, đạt được bên trong nội dung, là một bộ nghịch thiên Tu Chân Công Pháp.

"Sống lại một đời, ta tất sát các ngươi! Tất nhiên xuyên phá thiên này! !" Đỗ Bạch ni non một tiếng, ánh mắt tuôn ra một vòng lãnh mang.

Bất quá.

Cơm muốn từng miếng từng miếng ăn, đường muốn từng bước một đi, hắn hiện tại muốn làm là nhận rõ hiện trạng, bắt đầu từ số không.

Đỗ Bạch, đã từng Tán Tiên, tâm cảnh đã sớm Thành Yêu, ngăn ngại suy tư về sau, đã rõ ràng bước kế tiếp muốn đi đường.

Dung hợp thân thể mới về sau, tự nhiên cũng dung hợp trí nhớ.

Từ trong trí nhớ, Đỗ Bạch giải được thân phận mới tư liệu.

Trùng hợp là, đối phương cùng họ Đỗ, tên cũng là một cái bạch tự, nói cách khác hai người cùng tên.

Đỗ Bạch năm nay mười tám tuổi, có cái tỷ tỷ Đỗ Tiểu Vân, lớn hắn năm tháng, cũng chính là vừa rồi cô bé kia.

Tại lúc rất nhỏ đợi phụ mẫu xảy ra ngoài ý muốn, hai người sống nương tựa lẫn nhau.

Đỗ Bạch hiện tại cấp ba, lập tức đứng trước tốt nghiệp.

Bởi vì thành tích đậm, tính cách mềm yếu, gia đình điều kiện so khát cái còn nghèo, bị lão sư xem thường! Bị đồng học khi dễ giễu cợt! Bị trường học bá đạo đến kêu đi hết!

Nói đơn giản, trong trường học hắn ngay cả Bảo Vệ Thất bên trong một con chó đủ cũng không sánh nổi.

Về phần tỷ tỷ Đỗ Tiểu Vân, niệm xong tiểu học liền bỏ học, mười ba tuổi đi ra làm thuê, chống lên một ngôi nhà, cung cấp đệ đệ đến trường.

Trung tâm gốc a-xít vốn không phải ngoại nhân năng lực trải nghiệm, những này Đỗ Bạch đều nhìn ở trong mắt, nhớ ở trong lòng.

Đặc biệt là Đỗ Tiểu Vân mấy lần vụng trộm thú thú, để cho Đỗ Bạch một lần từ bỏ việc học, nhưng ở tỷ tỷ lệ quang bên trong, hắn không thể không lần nữa quay về trường học.

Hắn thành tích kém, trừ bản thân không phải cũng thông minh bên ngoài, còn có cũng là nội tâm của hắn bài xích sách.

Bởi vì hắn biết, một khi thi lên đại học, đất đỏ học phí, sinh hoạt phí, nhất định để cho tỷ tỷ càng thêm vất vả.

"Đệ đệ, chỉ có sách mới có thể thay đổi thay đổi vận mệnh! Cho nên ngươi nhất định phải nghiêm túc học tập, chờ ngươi thi lên đại học, tỷ tỷ sở hữu vất vả liền không khổ cực."

Mỗi lần nghe được tỷ tỷ câu nói này, Đỗ Bạch dù sao là lấy im lặng thay thế trả lời.

...

"Sách mới có thể thay đổi thay đổi vận mệnh sao?"

Chải vuốt một phen dung hợp Hậu Ký ức, Đỗ Bạch tự lẩm bẩm.

Đối với người nghèo tới nói, lời này cũng là chân lý, có một cái giới văn bằng mới có thể tìm được một cái công việc tốt, mới có thể vượt qua thoải mái giàu có thời gian.

Thân thể chủ nhân lớn nhất chấp niệm cũng là tỷ tỷ Đỗ Tiểu Vân, dù là đã chết, nhưng loại này chấp niệm vẫn như cũ bồi hồi trong thân thể, ảnh hưởng thần hồn trăm phần trăm dung hợp.

"Ta đáp ứng ngươi, ta sẽ để ngươi tỷ tỷ không nhận bất luận kẻ nào khi dễ, được sống cuộc sống tốt." Đỗ Bạch ở trong lòng trịnh trọng cam kết.

Bồi hồi trong thân thể chấp niệm, lúc này mới chậm rãi tán đi, Đỗ Bạch thần hồn lúc này mới hoàn toàn phù hợp thân thể mới, không có bất kỳ cái gì ti vết Tả Thể Trọng Sinh.

Đỗ Bạch Tả Thể Trọng Sinh, nguyên lai Đỗ Bạch trở thành hấn một phần nhỏ trí nhớ.

Nằm trên giường ba ngày, không chỉ có đói bụng ục ục gọi, thân thể đều cứng ngắc.

Đỗ Bạch chậm rãi từ trên giường đứng lên, trong phòng bước chân đi thông thả, đồng thời bắt đầu đánh giá.

Nhà chỉ có bốn bức tường.

Gian phòng hiện lên hình chữ nhật, chừng mười mấy mét vuông, bày biện hai tấm cũ giường gỗ, trung gian xa một đạo rèm, giường đều có một cái thùng giấy, để đó hai người quần áo.

Trừ cái đó ra, còn có hai tấm bàn gỗ nhỏ, một tấm thượng diện để đó một đài mười bốn tắc ti vi trắng đen, duy nhất đồ điện gia dụng.

Mặt khác một cái bàn gỗ gần cửa sổ miệng vị trí, trên mặt bàn, chất đóng lầy rất nhiều sách, là hấn học tập địa phương.

Àm! !

Ngay tại Đỗ Bạch dò xét gian phòng thời điểm, bất thành linh vang lên một tiếng vang thật lớn, phòng trọ đều chấn động một chút, phảng phất như địa chấn.

Oanh! !

Phòng ốc rộng môn âm âm một tiếng từ bên ngoài trong triều ngã xuống, một chùm sáng ngời ánh sáng mặt trời chiếu vào, ba bóng người đập trên quang ảnh nhanh chân đi tiến đến.

"Khắc khắc..."

Người chưa thấy rõ, đáng sợ tiếng cười đã truyền vào tới.

"Tiểu mỹ nữ, khóa lại môn liền không sao a? Hôm nay nếu là còn không tiền... Xem đao ca ta làm sao giày vò ngươi... Khắc khắc..."

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Xuất thủ lui địch

02. Xuất thủ lui địch

Trong phòng bếp.

Vừa mới bùng một chén nhỏ cháo, chuẩn bị cầm tiến gian phòng Đỗ Tiểu Vân, nhìn xem phá cửa mà vào ba người, ngơ ngác, trong tay bát sứ trượt xuống tới đất bên trên, phát ra thanh thúy phá nát âm thanh.

Đỗ Tiểu Vân sắc mặt tái nhợt, gầy yếu thân thể run rẩy một chút, vô ý thức lui lại mấy bước.

"Đao... Đao ca... Ngươi... Làm sao ngươi tới!"

Nhìn chằm chằm cách nàng có xa hơn ba mét Đao ca, Đỗ Tiểu Vân dùng hết toàn lực nói ra một câu nói.

"Ta làm sao tới? Ha-Ha —— "

Đao ca phảng phất nghe được trên thế giới buồn cười nhất trò cười một dạng, dữ tợn cười lớn một tiếng.

Một giây sau, trên mặt hắn nộ cười dữ tợn thu lại, nhìn chăm chăm Đỗ Tiểu Vân, phảng phất một cái hung ác đã thú nhìn chăm chăm nhỏ yếu Tiểu Bạch Thỏ, nhếch miệng âm hiểm cười: "Ta không đến, ngươi trả tiền sao? Trả tiền sao! Ngươi nói a!"

Đỗ Tiểu Vân sắc mặt càng thêm tái nhợt, trong đôi mắt tràn ngập khủng hoảng, ba ngày trước vì cho đệ đệ xem bệnh, nàng tại cùng đường mạt lộ phía dưới hướng về Đao ca mượn Vay nặng lãi.

Nhìn về mặt hung thần ác sát Đao ca, Đỗ Tiểu Vân trong tuyệt vọng mang theo sau cùng một tia hi vọng, trong mắt hiện ra nước mắt cầu khẩn: "Đao ca, ta nhất định còn! Lại thử thả một tháng, ta nhất định trả lại, thật! Ta van cầu ngươi!"

Đao ca không có lập tức cho Đỗ Tiểu Vân trả lời chắc chắn, âm lãnh ánh mắt tại Đỗ Tiểu Vân trên thân đi đi lại lại quét mấy lần.

Cho vay Đỗ Tiểu Vân thời điểm, Đao ca liền biết nàng trả không nổi.

Sở dĩ còn nguyện ý mượn, cũng là hướng về phía thân thể nàng tới.

Đỗ Tiểu Vân tuy nhiên có chút dinh dưỡng không đầy đủ, gầy gò, nhưng hắn địa phương cũng không kém. Có một tấm không có bất kỳ cái gì điểm lấm tấm mặt trái xoan, con mắt biết nói chuyện, đáng người ***** , tiêu chuẩn một cái mỹ nhân bại hoại.

Trước tiên mang về để cho các huynh đệ thoải mái tắm vài ngày, sau đó bức bách nàng tiếp khách bán lấy tiền, Đao ca đã sớm đánh tốt tính toán.

"Không có tiền đúng không! Vậy chỉ dùng thân thể ngươi đến trả!" Đao ca ánh mắt hạ xuống Đỗ Tiểu Vân phình lên bộ ngực, dừng lại một chút, chột, cười âm hiểm một tiếng, vung tay lên, quát to: "Mang đi!"

Ra lệnh một tiếng!

Đi theo Đao ca tay trái tay phải dưới, theo tiếng mà hiện, nện bước nhanh chân, biểu lộ dữ tợn hướng Đỗ Tiểu Vân đi đến.

Để cho người ta hít thở không thông ngoan lệ khí tức đập vào mặt, ép Đỗ Tiểu Vân không thở nổi, trong lúc nhất thời không biết nên làm sao bây giờ.

Nước mắt giống điều đứt dây từ nàng hoảng sợ trong mắt rớt xuống, dưới thân thể ý thức lui về sau, thẳng đến chống đỡ ở trên tường, không đường thoái lui.

Hai cái cường tráng đại hán thân ảnh tại Đỗ Tiểu Vân trong ánh mắt nhanh chóng phóng đại, trên mặt bọn họ dữ tợn biểu lộ càng lúc càng lớn.

Ngay tại Đỗ Tiểu Vân tuyệt vọng muốn nhắm mắt lại , chờ đợi lấy thống khổ kết cục thì một bóng người ngăn tại trước người nàng.

Cao lớn thân ảnh phảng phất một bức tường, đem nàng và ác nhân ngăn cách, cảm giác an toàn tự nhiên sinh ra.

"Cút hoặc là chết! !"

Đỗ Bạch biểu lộ băng lãnh, ánh mắt một mảnh sắc bén, nhìn chăm chăm trước mắt hai cái cường tráng đại hán, sau cùng lại đem ánh mắt nhìn dưới cái gọi là Đao ca.

Đao ca bề ngoài vừa vào trong mắt liền biết không phải người tốt, ánh mắt âm trầm, trên má trái còn có một đạo 4, 5 centimet mặt sẹo, giống như nằm sấp một đầu Ngô Công, mười phần xấu xí.

Bất thành linh bị người ngăn lại, hai cái cường tráng đại hán nhất thời giận dữ, định động thủ, khi nhìn đến Đỗ Bạch trong ánh mắt sát ý cùng thấu xương lạnh lẽo về sau, động tác vô ý thức trì trệ.

Đao ca cũng bị Đỗ Bạch ánh mắt hù đến, đây là hắn gặp qua lạnh lùng nhất vô tình ánh mắt, đó là một loại coi thường sinh mệnh băng lãnh.

Chột, hắn thẹn quá hoá giận, đường đường Thanh Long Bang đầu mục, thế mà bị một cái yếu đuối khát cái cho hù sợ.

Cái này muốn truyền đi, còn không phải bị người cười chết!

"Còn thất thần làm gì! Đánh cho ta! Đánh cho đến chết!" Đao ca rống to.

Hai cái cường tráng đại hán cũng kịp phản ứng, trong mắt cũng hiện lên một vòng si nhục, bọn họ cái dạng gì trận thế chưa từng gặp qua, hôm nay lại làm cho một cái Tiểu Khất Cái cho hù dọa.

"Muốn chết! !"

Hai người liếc nhau, nhìn thấy lẫn nhau trong mắt tàn nhẫn, một người ầm ầm một quyền hướng Đỗ Bạch đầu đánh tới, một người khác quét ngang hướng về Đỗ Bạch Hạ Bần, phối hợp ăn ý.

Thật nếu để cho bọn họ thành công, tại đầu bị trọng kích tình huống dưới, lại bị quét ngang trên mặt đất, Đỗ Bạch không phải tại chỗ KO không thể.

Bọn họ nhất động, Đỗ Tiểu Vân cũng tỉnh táo lại, nhìn thấy ngăn tại trước người là đệ đệ Đỗ Bạch, sắc mặt triệt để Bạch thành một trang giấy, hét rầm lên, "Đệ đệ! !!"

"Tỷ... Tỷ tỷ... Ta không sao, không cần lo lắng."

Nghe được sau lưng đâm rách màng nhĩ thét lên, Đỗ Bạch nghiêng mặt qua đến, lạnh lùng biểu lộ hơi dừng một chút, do dự một chút, vẫn là hô lên tỷ tỷ.

Nhìn thấy Đỗ Bạch còn nghiêng đầu đến nói chuyện với chính mình, Đỗ Tiểu Vân nào hải ông một tiếng, trước mắt một vùng tăm tối, thân thể lung lay sắp đổ.

Hai cái cường tráng đại hán nhìn thấy Đỗ Bạch cử động về sau, cũng là sửng sờ, ra kết luận, cái này Tiểu Khất Cái không phải người ngu cũng là ngu ngốc.

Nghĩ thì nghĩ, bọn họ nhưng không có mây may nương tay ý tứ.

Vù vù ——

Tiến công mang theo sức lực âm thanh bên tai bờ tiếng vọng, quay đầu Đỗ Bạch, ánh mắt hoàn toàn biến thành thấu xương băng hàn. Hắn đường đường một cái Tán Tiên, dù là tu luyện hủy hết, cũng không phải hai cái con kiến nhỏ năng lực khi dễ.

Giả tưởng hào quang tại hắn đôi mắt chỗ sâu hiện lên, đó là Thần Hồn Lực Lượng, địch nhân động tác trong mắt hắn một lúc trở nên chậm rãi chực lần.

Đỗ Bạch xuất thủ, hai tay nắm chường thành quyền, xuyên qua khe hở, trùng trùng điệp điệp đánh vào địch nhân ở ngực.

"PHỐC ——"

Máu tươi suối phun phun ra, địch nhân phát ra một tiếng hét thảm, trong công kích đoạn, chậm rãi cúi người, ngã trên mặt đất, thống khổ kêu thảm, mắt đi chiến đấu lực.

"Cái này. . . Cái này sao có thể! !" Dao ca ghen ngào kêu to.

Đỗ Bạch động tác hắn thấy rõ ràng sờ, nhẹ nhàng hai quyền vung ra, thủ hạ liền thổ huyết ngã xuống?

Cái này sao có thể? Hoa mắt?

Nhìn như nhẹ nhàng hai quyền, nếu cũng không phải là con mắt nhìn thấy đơn giản như vậy, Đỗ Bạch không chỉ có sử dụng Thần Hồn Chi Lực, ra tay vị trí cũng là có chú trọng, điểm rơi là Thiên Trung Huyết.

Đỗ Bạch biểu lộ lạnh lùng đập trên thân thể bọn họ, hướng Dao ca đi đến, vừa đi bên cạnh thân nhiên nói: "Đến lượt ngươi."

Còn không có từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần Dao ca, cảm nhận được Đỗ Bạch trên thân phát ra băng lãnh khí tức, ánh mắt một mảnh bối rối, không khỏi lui lại mấy bước.

"Ngươi... Ngươi đứng lại cho ta... Ta... Ta không sợ ngươi! !"

Đỗ Bạch cho hắn cảm giác quá quý dị, để cho trong lòng của hắn run rẩy, hắn không rõ một cái nhỏ yếu người là như thế nào đánh bại hai cái đại hán.

Cộc cộc ——

Đỗ Bạch nện bước không vội không chậm tốc độ từng bước tới gần, ánh mắt càng phát ra băng lãnh.

Nhìn thấy Đỗ Bạch không có dừng bước lại, Dao ca cũng một phát hưng ác, năng lực lẫn lộn đến cùng con mắt vị trí, cũng không phải bị hoảng sợ lớn.

Trong mắt của hắn nguyên bản kinh hoàng lập tức biến mất, thay đổi một bộ ngoan lệ biểu lộ, nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, cười gằn nói: "Thằng nhãi con, thật sự cho rằng lão tử sợ ngươi sao? Đi chết đi! !"

Vù ——

Dao ca nhanh chóng từ lưng quần bên trên móc ra một cái đạn hoàng đao, bắn ra dài đến một xích mũi đao, hung dữ hướng Đỗ Bạch nhào tới, trong mắt đều là điên cuồng.

"A! ! Đệ đệ mau trốn! !!"

Vừa mới lấy lại tinh thần Đỗ Tiểu Vân, khi nhìn đến Đỗ Bạch thật tốt đứng đấy, từng một cái đại khí, kinh hi đến quá đột ngột.

Đáng kinh ngạc mừng sức lực vẫn còn chưa qua, liền thấy sáng loáng đao đâm về Đỗ Bạch.

"Hừ!"

Đao hoặc là quyền đầu tại Đỗ Bạch trong mắt đều không có bất kỳ khác biệt nào, đều giống như con kiến bò một dạng.

Đồng dạng một quyền xuyên qua khe hở đánh vào Đao ca Thiên Trung Huyết, nhưng lần này Đỗ Bạch dùng thân hồn lực lượng hơi đa tạ, trực tiếp phá hủy Đao ca bộ phận nội tạng.

Đương ——

Đạn hoàng đao rút xuống đất bên trên phát ra thanh thúy thanh âm, máu tươi không tiếng động từ Đao ca khoe miệng chảy xuôi mà hiện, hai mắt trắng dã, mềm mại ngã xuống.

Phế Đao ca, Đỗ Bạch biểu hiện trên mặt không có chút nào biến hóa.

Ngược lại thân thể khom xuống, nhặt lên đạn hoàng đao, gảy nhẹ dưới lưỡi đao, ánh mắt chậm rãi đảo qua mặt đất ba người, ánh mắt băng lãnh.

"Đệ... Đệ đệ..."

Một lần nữa lấy lại tinh thần Đỗ Tiểu Vân, nhìn xem Đỗ Bạch bóng lưng, có một loại cảm giác xa lạ, thậm chí sinh ra cảm giác sợ hãi, trong lúc nhất thời không biết làm sao.

Nghe được Đỗ Tiểu Vân kêu gọi, Đỗ Bạch thờ sâu, trong tay đạn hoàng đao tiện tay bắn ra, từ không trung rút xuống, công bằng cắm ở Đao ca cổ bên cạnh, cách hắc Động Mạch Chủ vận vận mây may khoảng cách.

"Cút!" Đỗ Bạch ánh mắt đảo qua vẫn còn ở kêu rên hai cái cường tráng đại hán, lạnh như băng nói.

Lúc này, hai người xem Đỗ Bạch ánh mắt, phảng phất nhìn thấy quỷ một dạng, hoàn toàn hoảng sợ, bối rối từ dưới đất bò dậy, một người một bên kéo lấy Đao ca, hướng phía cửa bối rối thoát đi.

Theo bọn họ rời đi, Đỗ Bạch biểu lộ lúc này mới hòa hoãn một chút, chậm rãi quay người trở lại, nhìn chăm chú lên Đỗ Tiểu Vân, nghiêm túc mà kiên định nói.

"Tỷ tỷ, từ hôm nay bắt đầu không còn có người có thể khi dễ chúng ta! "

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Âm Dương Thiên Kinh

03 Âm Dương Thiên Kinh

Đỗ Bạch lạnh lùng mà trầm ổn biểu lộ thu vào Đỗ Tiểu Vân trong mắt, nàng lập tức hoảng loạn lên.

"Người... Người là ai? Ta... Đệ đệ ta đâu? Người đem hắc... Thế nào..."

Người trước mắt nhất định không phải đệ đệ của hắc!

Đệ đệ tính cách, nàng rõ ràng nhất trên đời!

Đệ đệ là một cái nhu nhược nhất gan người, hắc không có khả năng có dũng khí dám cùng Đao ca chiến đấu, lại càng không có loại này thành thực mà lạnh lùng biểu lộ.

Nhìn xem bối rối lui về sau Đỗ Tiểu Vân, Đỗ Bạch một chút do dự, vẫn là quyết định giấu diếm chân tướng.

Tất nhiên đáp ứng thân thể chủ nhân chiếu cố tỷ tỷ của hắc, tuyệt đối sẽ thực hiện hứa hẹn.

"Tỷ... Tỷ tỷ, ta là Đỗ Bạch!" Đỗ Bạch nhìn chăm chăm Đỗ Tiểu Vân, rất chân thành đáp.

"Ngươi... Ngươi không phải, ngươi... Ngươi đừng tới đây..."

Đỗ Tiểu Vân làm sao đều không tin, đệ đệ của nàng nếu là có như thế hiểu chuyện, liền sẽ không có nhiều chuyện như vậy quan tâm.

Nhìn xem phần lưng đã chống đỡ đến trên vách tường Đỗ Tiểu Vân, Đỗ Bạch trong lòng hơi động có chủ ý.

"Tỷ tỷ, ngươi nếu là không tin lời nói, có thể hỏi một chút chỉ có ngươi ta biết sự tình, nhìn ta chính xác không đúng."

Nghe xong lời này, Đỗ Tiểu Vân giống như rơi thủy nhân bắt lấy sau cùng cây cỏ cứu mạng, bưng tỉnh đại ngộ, vội vàng gật đầu: "Đúng đúng..."

"Cha mẹ là mấy tuổi rồi đi chúng ta?"

"8 tuổi năm đó Mùa thu."

"Ngươi trên tay phải vết sẹo là thế nào tới." Đỗ Tiểu Vân ánh mắt hạ xuống Đỗ Bạch cánh tay trái bên trên, nơi đó có một khối vết sẹo.

"Leo cây móc trứng chim đánh ngã." Đỗ Bạch thốt ra.

Gặp Đỗ Bạch trả lời đều đúng, Đỗ Tiểu Vân vẫn cảm thấy người trước mắt không phải đệ đệ, nhưng tâm tình chỉ ít hòa hoãn rất nhiều.

"Ngươi là đệ đệ ta? Làm sao... Làm sao biến hóa lớn như vậy?"

"Tỷ tỷ cái này nói rất dài dòng, chờ sau đó lại nói, ta có thể hay không uống trước điểm cháo, chết đói..."

Hô ——

Đỗ Bạch thờ phào, cuối cùng để cho Đỗ Tiểu Vân tin tưởng mình cũng là đệ đệ của hắn.

Nhớ tới lúc đầu con mắt, Đỗ Tiểu Vân lúc này mới kịp phản ứng, xem Đỗ Bạch liếc một chút, vội vàng lại đi múc cháo.

Chờ Đỗ Tiểu Vân một lần nữa quay đầu, nhìn thấy Đỗ Bạch về sau, trong tay chén lần nữa trượt xuống trên mặt đất.

Nhưng nàng phảng phất không có phát giác, hét lên một tiếng, khăn trương mà bối rối hướng Đỗ Bạch nhào tới.

"Đệ đệ! Ngươi... Ngươi làm sao, không nên làm ta sợ a!"

Lúc này Đỗ Bạch, dựa vào vách tường ngồi dưới đất, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, trên trán che kín to như hạt đậu mồ hôi, thân thể run nhè nhẹ lấy, tại chân hắn bên cạnh còn có một vũng máu. Từ hắn còn mang máu khóe miệng, năng lực nhìn ra mặt đất máu là hắn nôn.

"Tỷ tỷ, ta không sao."

"Đều chảy máu, không có việc gì! !" Đỗ Tiểu Vân trái ngược vừa rồi khăn trương hoảng sợ, trong mắt tràn ngập vội vàng, lớn tiếng nói: "Không cần nói, ta công ngươi đi bệnh viện!"

Đỗ Tiểu Vân nói chém đinh chặt sắt, may may thương lượng giọng điệu đều đều không có.

Nhìn xem Đỗ Tiểu Vân căng cứng mà kiên định khuôn mặt nhỏ, Đỗ Bạch trong lòng ảm áp, đây chính là cái gọi là thân tình đi.

Nguyên lai thân tình là ảm áp cảm giác.

"Tỷ tỷ, chúng ta không có tiền." Đỗ Bạch nhắc nhở một chút.

...

Đỗ Tiểu Vân ngây người.

Đúng vậy a, không có tiền đi bệnh viện lại có cái gì dùng, ai sẽ quan tâm bọn họ?

Nước mắt từ Đỗ Tiểu Vân trong hốc mắt rớt xuống, nhưng nàng rất nhanh liền dùng lực lau khô, đối Đỗ Bạch nhẹ răng cười một tiếng.

"Đệ đệ, ta đi cầu bác sĩ, bọn họ nhất định sẽ đáp ứng." Đỗ Tiểu Vân tự tin cười cười, mặc kệ bỏ ra đại giới cỡ nào, nàng đều phải cứu đệ đệ.

"Tỷ tỷ, cảm ơn ngươi." Đỗ Bạch cảm kích đối với tỷ tỷ cười cười, xuất phát từ nội tâm mỉm cười.

Ở kiếp trước tu luyện Vô Tình Đạo Đỗ Bạch, là một cái coi thường sinh mệnh, người vô tình.

Không biết nhân tình thế thái, không có thân nhân, không có bằng hữu, có là một khóa băng lãnh tâm.

Hắn nụ cười có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hiện tại, đối mặt Đỗ Tiểu Vân, hắn cười.

Đỗ Bạch cũng phát hiện mình tâm cảnh biến hóa, xem ra ở kiếp này tu luyện, không cách nào lại đi đến cả đời đường.

"Đệ đệ..."

Đỗ Tiểu Vân bị Đỗ Bạch bất thành linh cảm tạ kinh ngạc đến ngây người, từ nhỏ đến lớn, đệ đệ chưa bao giờ nói với nàng qua một câu cảm ơn.

Vui mừng mà kích động nước mắt tại Đỗ Tiểu Vân trong hốc mắt đảo quanh, kinh hi đến quá đột ngột.

"Tỷ tỷ, bệnh viện cũng cứu không ta. Có cái biện pháp có thể cứu ta, chỉ là..."

Nghe xong đệ đệ có thể cứu, Đỗ Tiểu Vân con mắt lập tức sáng lên, vội vàng nói: "Đệ đệ mau nói, chúng ta nhất định có thể!"

Nhìn chằm chằm Đỗ Tiểu Vân sáng lóng lánh con mắt, Đỗ Bạch khẽ cắn môi, vẫn là đem sự tình chân tướng cho nói một lần.

Nguyên bản Đỗ Bạch là trọng thương chết mất, cũng không phải là đến bệnh gì, mà chính là bị người từ trường học lâu ba đầy tới đến, ngã chết. Mặc dù không có tại chỗ tử vong, tại bệnh viện cứu giúp không có hiệu quả về sau, được đưa về nhà.

Tại chịu hai ngày sau, cuối cùng vẫn là nuốt xuống sau cùng một hơi, sau đó bị hắn mượn thi thể trọng sinh.

Trọng điểm không ở nơi này, trọng điểm là cỗ thân thể này tâm, lá gan, gan, thậm chí xuất hiện tổn hại, trọng sinh cũng cải biến không sự thật này. Vừa rồi Đỗ Bạch năng lực bình thường đi đường, còn có thể đánh bại Đao ca, tiến tới là Thần Hồn Lực Lượng.

Thần hồn ban đầu trạng thái cũng là linh hồn, tiêu hao Thần Hồn Lực Lượng, nói đơn giản cũng là tiêu hao linh hồn lực lượng. Linh hồn nếu là tiêu tán, người tự nhiên cũng chết, cho nên không phải vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, không có người sẽ sử dụng linh hồn lực lượng.

Đỗ Bạch cũng giống vậy, cho nên hắn cũng không thể luôn luôn sử dụng Thần Hồn Lực Lượng, nguyên bản đã suy yếu thần hồn, chịu không được lần nữa giày vò, không phải vậy thực biết tan thành mây khói.

Triệt hồi Thần Hồn Lực Lượng về sau, trọng thương thân thể để cho hắn hấp hối.

Bệnh viện nếu có thể trị hắn thương, cũng không cần bị kéo về nhà, cho nên bệnh viện liền không cần phải đi.

Nếu như hắn hiện tại thân thể linh lực, chỉ cần đi qua tu luyện rất nhanh liền năng lực khôi phục lại, dầu gì luyện viên thuốc ăn, cũng có thể tốt.

Nhưng tất cả những thứ này chỉ là nếu như, nhưng biện pháp không phải là không có, cái kia chính là bắt đầu tu luyện Âm Dương Thiên Kinh bên trong tu luyện tâm pháp —— hỗn độn Phệ Linh quyết!

Hỗn độn Phệ Linh quyết từ kém đến điểm cao Thôn Nguyên, Thôn Linh, Thôn Thiên tam tầng, đại thành về sau ngay cả trời cũng có thể thôn phệ!

Thôn Nguyên nói đơn giản cũng là thôn phệ nhân loại Tinh Nguyên, nữ vì Âm Nguyên, nam vì Dương Nguyên.

"Tỷ tỷ, ta trong mộng đạt được một cao nhân chỉ điểm, thông qua một loại đặc thù phương thức, có thể hấp thu người khác năng lượng, không chỉ có thể chữa trị thân thể thương thế, còn có thể cường thân kiện thể."

Tiếp theo Đỗ Bạch lại kỹ càng cho tỷ tỷ giải thích năng lượng cụ thể hấp thu quá trình, Âm Nguyên chỉ có chưa phá thân thể cô gái trẻ tuổi mới có. Trực tiếp nhất nhanh chóng phương pháp cũng là thông qua nam ** dương giao hợp, từ sẽ ** hấp thu.

Nhưng Đỗ Bạch không có khả năng đối với tỷ tỷ làm như vậy, chỉ cần hai tay dán tại tỷ tỷ rốn, vận chuyển hỗn độn Phệ Linh quyết là được rồi. Mặc dù sẽ có chỗ lãng phí, nhưng cái này lãng phí là nhất định phải.

"Đệ... Đệ đệ... Đầu người... Không có hông đi!"

Nghe được đệ đệ cái gọi là biện pháp trị liệu là cái này, Đỗ Tiểu Vân lại là thẹn thùng, lại là khó có thể tin.

Vừa nghĩ tới vén quần áo lên, để cho đệ đệ để tay tại chính mình rốn bên trên, trong nội tâm nàng mười phần quái dị, phảng phất xúc phạm một loại nào đó cấm chế.

Nếu có hắn biện pháp, Đỗ Bạch cũng sẽ không muốn đoạt lấy Đỗ Tiểu Vân.

Bằng hắn hiện trạng, không nói trước có hay không nữ hài nguyện ý cho hắn hấp thu, không đợi tìm tới liền chết! Tìm nam thì càng không cần phải nói, trực tiếp bị người coi như bệnh thần kinh giết chết.

"Tỷ tỷ, người cảm thấy ta giống đùa giỡn hay sao?" Hấp thu Đỗ Tiểu Vân, Đỗ Bạch trong lòng đồng dạng có phạm cảm cảm giác, hấn không khỏi cười khổ một tiếng, "Tỷ tỷ, ta suy nghĩ lại một chút hấn biện pháp."

Nhìn xem đệ đệ càng phát ra khó chịu biểu lộ, Đỗ Tiểu Vân trong lòng nhất thời cũng loạn loạn.

"PHỐC..."

Vừa thở qua một hơi, Đỗ Bạch cảm giác cổ họng ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu tươi.

"Đệ đệ!"

Tại dạng này xuống dưới đệ đệ thực biết chết, Đỗ Tiểu Vân cắn răng một cái, rốt cuộc không lo được trong lòng ngượng ngùng cùng cảm giác khác thường, nhanh chóng nhắm mắt lại, mang theo cứu chữa Đỗ Bạch hi vọng: "Đệ đệ, chúng ta thử một chút!"

Đỗ Tiểu Vân nói xong, nhanh chóng nhắc lên chính mình y phục, lộ ra mảnh mai bụng dưới.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Đệ đệ trưởng soái

04. Đệ đệ trưởng tiến

Nhắc lên y phục đồng thời, Đỗ Tiểu Vân cũng nhanh chóng nhắm mắt lại, ánh mắt không dám cùng Đỗ Bạch đối lập.

Trong lòng nàng nếu còn có cái bí mật nhỏ, chính là bởi vì cái này bí mật nhỏ, lộ cái rốn để cho nàng rung động, ngượng ngùng tăng lên.

Đỗ Tiểu Vân Tiểu Đỗ Bi rất trắng, nhưng cũng rất gầy, bên cạnh xương sườn ần ần có thể thấy được, đây là bởi vì thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ tạo thành gầy yếu.

Hơi hơi hút khẩu khí, Đỗ Bạch ánh mắt bình tĩnh mà kiên định, chậm rãi duỗi ra hai tay đặt tại Đỗ Tiểu Vân rốn phía trên, có chút băng, nhưng rất nhanh liền ấm áp.

Cảm nhận được Đỗ Bạch trên tay mang đến rét lạnh, Đỗ Tiểu Vân thân thể khẽ run lên, con mắt bé càng chặt hơn.

Hỗn độn Phệ Linh quyết chậm rãi bị vận chuyển, một cỗ hấp lực từ Đỗ Bạch đan điền tuôn ra, theo kinh mạch, sau cùng ngưng tụ tại song chưởng lòng bàn tay, giống như một cái vòng xoáy, thôn phệ lấy ngoại giới hết thảy.

Theo thôn phệ vòng xoáy xuất hiện, Đỗ Tiểu Vân rốn chung quanh một vòng da thịt bắt đầu run lên một cái, nàng cảm giác mình trong thân thể có một đoàn rét lạnh đồ vật đang từ từ hướng đệ đệ trên bàn tay dời đi.

Nàng cảm giác cũng không sai, bị Đỗ Bạch hút đi chính là nàng Âm Nguyên. Âm Nguyên xói mòn cũng không biết đối với nữ hài thân thể có bất kỳ thương tổn, nếu như nhất định phải nói ảnh hưởng lời nói, liền sẽ để một cái nữ hài thay đổi trưởng thành sớm.

Âm Nguyên râm mát, có lợi cho ức chế nữ hài thụ tính(cái) hoóc-môn kích thích sinh trưởng.

Trong trường học thỉnh thoảng năng lực nhìn thấy phát dục tốt đẹp Nữ Học Sinh, nguyên nhân đại bộ phận cũng là quá sớm phá thân, đảo ngược Âm Nguyên tiêu tán, sớm phát dục.

Hết thảy thuận lợi, Đỗ Bạch trong lòng hơi vui vẻ, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh trở lại. Dựa theo tu luyện công pháp, chậm rãi đem trong lòng bàn tay Âm Nguyên hấp thu đến trong cơ thể, đưa vào đan điền.

Ông ——

Âm Nguyên vừa vào đan điền, Đỗ Bạch cảm giác cả người đều hoảng hốt một chút, tại tâm hấn chỗ sâu phảng phất có chỉ viễn cổ hung thú thức tỉnh, thân thể sở hữu bộ vị đều rung động đứng lên, điên cuồng thôn phệ lấy không nhiều Âm Nguyên.

Một cỗ khí lạnh lẽo ngừng lại từ trong đan điền phát ra, dọc theo Toàn Thân Kinh Mạch du tẩu, tê tê đại đại nói không nên lời dễ chịu.

"Tỷ tỷ, ta đi trước nằm một chút." Đỗ Bạch thu hồi hai tay, lưng la lưng lay đi trở về gian phòng.

Vừa về tới gian phòng, hắn liền một đầu ngã xuống giường, hỗn độn Phệ Linh quyết công pháp tại trong thân thể của hắn tự động vận chuyển.

Thẳng đến bên tai không âm thanh tiếng nổ, Đỗ Tiểu Vân lúc này mới chậm rãi mở mắt ra, đầu tiên là quan sát một phen chính mình cái rốn, phát hiện giống như bình thường không có biến hóa, lúc này mới mắc cỡ đỏ mặt vội vàng hướng Nhà vệ sinh chạy tới.

Vừa rời tại Âm Nguyên bị hút đi thời điểm, nàng tâm không khỏi sinh ra một loại trước đó chưa từng có thể nghiệm qua cảm giác thoải mái cảm giác, phảng phất có đồ vật chảy ra, nếu như không phải năng lực khống chế, đều muốn kêu thành tiếng.

Tại Nhà vệ sinh đơn giản đi tắm về sau, Đỗ Tiểu Vân lúc này mới có chút mệt mỏi đi trở về gian phòng.

Nhìn thấy đệ đệ đã nhắm mắt lại, hô hấp đều đều, hắn là không có trở ngại, lúc này mới chân chính thở phào.

Bất quá hôm nay chuyện phát sinh tựa như giống như nằm mơ, quá không chân thực.

"Hi vọng đây không phải mộng đi." Đỗ Tiểu Vân than nhẹ một tiếng, tựa ở trên giường mình nghỉ ngơi, bất tri bất giác ngủ.

Gần nhất ba ngày nàng quá mệt mỏi!

Ngày ngày dần dần đêm đen đến, cũ nát trong phòng Đỗ Bạch cùng Đỗ Tiểu Vân phát ra ngủ say tiếng hít thở.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trước tờ mờ sáng là một buổi tối bên trong lớn nhất hắc thời điểm.

Đen nhánh trong phòng, đột ngột hiện ra hai đạo quang mang, giống như hai khỏa sáng ngời chằm nhỏ, chiếu sáng đêm tối.

Hô ——

"Luyện Khí Nhất Giai! Âm Dương Thiên Kinh quả nhiên thần kỳ!"

Trong đêm tối, mở mắt ra Đỗ Bạch, ni non một tiếng, trong giọng nói tràn ngập vẻ vui mừng, trong mắt ánh sáng dần dần biến mất.

Trong Tu Chân giới, cùng sở hữu Luyện Khí Kỳ, Trúc Cơ Kỳ, Kim Đan Kỳ, Nguyên Anh Kỳ, Hóa Thần Kỳ, Hợp Thể Kỳ, Đại Thừa Kỳ, Độ Kiếp Kỳ, Tán Tiên chín cái đại cảnh giới phân chia.

Quen thuộc khí lưu vui sướng từ trong đan điền dũng mãnh tiến ra, dọc theo kinh mạch du tẩu, toàn bộ thân thể cảm thụ được trước đó chưa từng có thoải mái cảm giác.

Luyện Khí là trong tu chân đẳng cấp thấp nhất, chia cửu giai. Nhưng cho dù là Luyện Khí Nhất Giai, cũng có được người bình thường không có năng lực.

Đơn giản nhất cũng là chiến đấu năng lực, có thể tùy tiện phá hư một chút cứng rắn vật thể; người nhẹ như yến, võ nghệ cao cường như giẫm trên đất bằng; thông tuệ như yêu, sách đây chẳng qua là chuyện nhỏ.

Một lần nữa bước vào tu chân, Đỗ Bạch cũng thở phào, gặp được tình huống đặc biệt cũng có thể tự vệ.

Thừa dịp rời hừng đông còn có chút thời gian, Đỗ Bạch tại trong trí nhớ tìm kiếm lên Luyện Khí Kỳ có thể cách dùng thuật, đan dược, pháp khí loại hình tri thức.

Chờ hắn từ trong trầm tư tỉnh táo lại thời điểm, sắc trời sáng rõ, tỷ tỷ đã rời giường tại trong phòng bếp bận rộn.

Phun ra một ngụm trọc khí, trong thân thể truyền đến một trận đom đóp tiếng vang, trên thân thương tổn đã khỏi hẳn, so không có thụ thương trước càng thêm tràn ngập sức sống.

Đỗ Bạch rời khỏi từ trên giường đứng lên, đi vào Nhà vệ sinh giặt tóc, thuận tiện hưởng cái nước lạnh tắm.

Đang tại nhà bếp bận rộn Đỗ Tiểu Vân, nghe trong toilet tiếng nước, trên mặt hiện ra vui vẻ nụ cười.

"Đệ đệ, người tốt sao?"

Đem cháo thịnh tốt về sau, Đỗ Tiểu Vân đối Nhà vệ sinh phương hướng, vui sướng hô.

"Ta cái này đi ra."

Đã mặc xong quần áo Đỗ Bạch lớn tiếng ứng một tiếng, vung mấy lần ẩm ướt tóc, lúc này mới đi tới.

Nhìn xem đối diện đi tới đệ đệ, Đỗ Tiểu Vân sững sờ.

Đệ đệ thế mà trở nên đẹp trai?

Trên mặt thanh xuân đầu không, da thịt bóng loáng như ngọc, hiện ra nhàn nhạt quang trạch, đen nhánh con mắt xán lạn như Tinh Thần, biểu lộ lạnh lùng, giá rẻ cũ y phục mặc lên người, làm thế nào cũng không che giấu được cái kia nho nhã Xuất Trần khí chất.

Nhìn thấy Đỗ Tiểu Vân ngờ ngác nhìn xem hắn, Đỗ Bạch tự nhiên minh bạch nội tâm của nàng rung động.

Bất quá hắn chỉ có thể làm làm cái gì đều không có phát sinh qua, tu chân sự tình giống như người bình thường cũng nói không rõ.

"Tỷ tỷ, không có sao chứ." Đỗ Bạch biểu lộ hơi hơi dừng một chút, ôn hòa nói.

Nghe được Đỗ Bạch kêu gọi, Đỗ Tiểu Vân lúc này mới kịp phản ứng, nhưng nàng vẫn là khó mà tin được trong mắt nhìn thấy, dùng lực chà chà con mắt, lại nhìn Đỗ Bạch, vẫn là như vậy tiến.

Đỗ Bạch đành phải cho nàng một cái miễn cưỡng xem như giải thích hợp lý, "Tỷ tỷ, thân thể ta tố chất đề cao, cho nên tinh thần cũng liền đặc biệt tốt."

Đỗ Tiểu Vân lần nữa nghĩ đến đệ đệ nói qua trong mộng cao nhân, trong lòng tuy nhiên còn có nghi hoặc, nhưng nhìn thấy đệ đệ tình huống bây giờ, nàng không thể không tin.

"Cảm ơn cao nhân ân công cứu ta đệ đệ, ta Đỗ Tiểu Vân không thể báo đáp, như có dùng đến của ta vương, cũng là bỏ mệnh, ta cũng cam tâm tình nguyện."

Đỗ Tiểu Vân nhắm mắt lại, chấp tay trước ngực, đối bầu trời phương hướng thần thánh cúi lên cung tới.

Đỗ Tiểu Vân trang nghiêm mà thành kính biểu lộ, tại nắng sớm bên trong long lánh thánh khiết quang mang.

Đỗ Bạch trong lòng bất thành linh có cảm giác hiểu ra, ở kiếp trước Vô Tình Đạo nói không chừng là sai lầm. Vạn vật phân âm dương, chỉ có Âm Dương tương tế mới là đại đạo, đây cũng là Âm Dương Thiên Kinh Tổng Cương.

"Tỷ tỷ, ta ăn cơm trước, chết đói."

Ngộ Đạo không phải một sớm một chiều sự tình, vừa rồi cảm ngộ tại não hải chợt lóe lên về sau, Đỗ Bạch liền không ở suy nghĩ sâu xa, mà chính là hướng đi Bàn ăn xoay.

Đỗ Tiểu Vân tại cầu nguyện xong, cũng mỉm cười đi tới, hai tỷ đệ vui vẻ ăn bát cháo xứng cái bẹ tơ tằm.

Sau khi cơm nước xong, Đỗ Bạch công lên túi sách, đối với tỷ tỷ nói một tiếng: "Tỷ tỷ, ta đến trường đi."

"Đệ đệ, thi đại học còn một tháng, ngươi phải nghiêm túc a!"

"Yên tâm đi, đệ nhất ta lấy định! !"

Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên một vòng lạnh lùng, hắn chẳng những muốn kiểm tra lần thứ nhất báo Đỗ Tiểu Vân, còn muốn cho khi dễ qua người khác gấp mười lần hoàn trả.

Cho là vì cái này thân thể nguyên chủ nhân làm chút chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Thiên Hàng Hoa Khôi

Cười lên cũ xe đạp, Đỗ Bạch nhanh chóng hướng Thanh Khê một trung nhanh chóng mà đi.

Thanh Khê một trung là Thanh Khê huyện tốt nhất Cao Trung, có thể vào bên trong cũng là trong huyện mỗi cái địa phương học sinh khá giỏi.

Bằng Đỗ Bạch đệm thành tích, đừng bảo là một trung, ngay cả mười bên trong đều có vào hay không đi, may mắn là hắn đạt được một cái đặc biệt buồn ngủ sinh danh ngạch, trở thành một trung mười cái đặc biệt buồn ngủ danh ngạch bên trong một cái.

Hắn cứ như vậy hảo vận tiến vào một trung, nhưng cũng có thể nói là hắn ác mộng bắt đầu, Cao Trung ba năm hắn bị sở hữu lão sư ghét bỏ, căm ghét, bị sở hữu đồng học chế giễu, nhục mạ.

Nếu như tiến vào bài danh dựa vào sau trường học, cùng một hàng bắt đầu đồng học nhiều, hắn đài ngộ có lẽ liền không giống nhau.

Não hải hiện ra Ban Chủ Nhiệm nhẹ nhàng cười sắc mặt, đồng học tính công kích tùy ý nhục mạ, Đỗ Bạch ánh mắt càng thêm lạnh lùng, từ hôm nay bắt đầu, ai dám động đến hắn, liền đợi đến hắn gấp mười lần trả lại!

Mười lăm phút về sau, đến cửa trường.

Lúc này cửa trường mười phần náo nhiệt, các bạn học tập năm tập ba cười cười nói nói hướng giáo viên đi vào, rất nhiều đồng học cũng là gia trưởng lái xe đưa tới.

Đỗ Bạch cười một cỗ xe đạp xuyên toa dòng người mà qua vẫn là cũng dễ thấy.

"Nha, đây không phải là Đỗ nghèo lùn sao? Thế mà sống lại? Thật sự là kỳ tích a!"

"Cũng là cái kia Phi Lễ nữ đồng học chưa thỏa mãn, mà quẳng xuống lầu tên rác rưởi kia?"

"Đứng! Quả nhiên là người tốt sống không lâu, rác rưởi sống ngàn năm! Thương thiên không có mắt nha!" Có cái nữ đồng học thế mà tại chỗ phát ra trách trời thương dân thờ dài.

Mười mét bên trong động tĩnh, Đỗ Bạch đều nghe rõ ràng, các bạn học tiếng cười nhạo, hắn một chữ không vào nghe vào trong tai.

Đỗ Bạch sắc mặt càng thêm lạnh lùng, bất quá hắn đương nhiên sẽ không đi tìm những người này phiền phức, không bao lâu nữa, hắn sẽ để cho tất cả mọi người ngoan ngoãn ngâm miệng lại, trở thành bọn họ ngưỡng vọng chỗ.

"Đỗ nghèo lùn, hôm nay giống như không giống nhau, bình thường không cũng là sợ hãi rụt rè, trốn tránh chúng ta sao?" Cuối cùng có người phát hiện hôm nay Đỗ Bạch không giống nhau.

"Đánh ngã ngốc thôi!"

"Ha-Ha, có đạo lý!"

...

Tiến vào giáo viên, Đỗ Bạch đem xe đạp ngừng tốt, quay người hướng đi Giáo Học Lâu.

Ngay tại hắn kém một bước liền bước vào Giáo Học Lâu, hướng trên đỉnh đầu đột ngột vang lên cực tốc tiếng rít, không cần phải nói có vật nặng từ trên cao nện xuống tới.

Đỗ Bạch ánh mắt một băng, miệng bên trong hiển hiện một vòng cười lạnh, nhanh như vậy đã có người muốn chính mình mệnh sao?

Ngẩng đầu nhìn về phía trên không, là một vòng váy trắng.

Nhảy lầu?

Đỗ Bạch lập tức tỉnh ngộ lại, nhìn xem sẽ nện vào bóng người hắn, do dự một chút, vẫn đưa tay đi đón nạng.

PHỐC!

Tại nữ hài sẽ rơi đập tại mặt đất thì bị Đỗ Bạch vững vàng ôm lấy.

Xúc cảm ôn nhuận tư lự, khuôn mặt dán tại một khối màu trắng tam giác bày lên, chính mình ôm ở đối phương bộ vị nào?

Quái thì trách Đỗ Bạch tu chân mấy ngàn năm, thủy chung không gần nữ sắc, cho nên trong lúc nhất thời không có phản ứng tới, hắn ôm là nữ hài dưới váy bấp dùi.

Trái lại về sau, Đỗ Bạch lập tức từ váy đi ra, nhanh chóng buông xuống nữ hài hướng lầu ba phòng học vội vàng rời đi, ngay cả nữ hài tướng mạo đều không có thấy rõ ràng.

"A —— "

Ước chừng 30 giây sau, Tô Lan mà phát ra một tiếng kinh thiên động địa thét lên, lại hoảng sợ lại phần nộ vừa ngượng ngùng.

Đầu tiên là từ lầu năm ngã xuống, không sợ vậy thì không phải là người, còn không có từ hoảng sợ bên trong lấy lại tinh thần, dưới tối thần bí địa phương lại bị xâm nhập, cự đại ngượng ngùng xông lên đầu, sau đó cũng là vô tận phần nộ.

Lại 30 giây đi qua, Tô Lan mà lúc này mới định chỉ thét lên, thờ một cái đại khí, nàng muốn giết vũ nhục nàng hỗn đản.

Bốc hỏa ánh mắt bốn phía quét qua, không nhìn thấy vũ nhục người nàng, ngược lại nhìn thấy đã lao xuống các bạn học.

"Lan nhi, ngươi không sao chứ, đến ta ôm một cái!"

Một cái thân mặc nghi dưỡng âu phục, toàn thân tản mát ra cao quý khí tức nam sinh mặt lộ lo lắng biểu lộ hướng Tô Lan mà đi tới, sau lưng hắn đi theo ba bốn người hầu.

Trần Lập hư ngụy biểu lộ, để cho Tô Lan mà kém chút phun ra, vội vàng rống to: "Ngừng! Bản cô nương với ngươi không quen, cũng không muốn cùng ngươi quen, có bao xa cút cho ta bao xa!"

Lúc này, đã có rất nhiều đồng học vây quanh ở Tô Lan mà chung quanh, không dám chen vào nói, chỉ là yên tĩnh nhìn xem.

Trần Lập sắc mặt lập tức âm trầm xuống, nhìn chăm chăm Tô Lan, âm lãnh nói: "Tô Lan, uống ta Trần Lập đối với ngươi như thế si tâm, năm lần bảy lượt không nể mặt mặt theo đuổi ngươi! Đã ngươi như thế vô tình, vậy cũng đừng trách ta không từ thủ đoạn! Ta Trần Lập muốn cái gì, không có không chiếm được! "

"Đi!" Trần Lập vung tay lên, tức giận hừ một tiếng, mang theo người hầu quay người rời đi.

Trần Lập vừa đi, Tô Lan mà đồng học, bằng hữu mới dám nói chuyện.

"Tô Tô, vừa rồi thật hù chết ta! Ta cho là ngươi muốn chết!"

"Tô Tô, ngươi muốn chết, Hoa Khôi vị trí liền bị hồ ly tinh cướp đi."

...

Đối mặt Từ Đương bọn họ lú lú ờ ờ, Tô Lan mà bực bội hét lớn một tiếng: "Ngừng! "

Toàn bộ hiện trường lúc này mới an tĩnh lại, ánh mắt vũ vũ hạ xuống Tô Lan mà trên thân, chờ lấy nàng lên tiếng.

Hồ ——

Tô Lan mà hít sâu mấy lần, lúc này mới chậm rãi hỏi: "Các ngươi người nào thấy rõ cứu ta hỗn đản? Tên gọi là gì? Cái nào ban cấp?"

"Cứu ngươi tiểu hỗn đản?"

Không biết là ai đây lẩm bẩm một tiếng, nghi hoặc Tô Lan mà đối với ân nhân cứu mạng ngữ khí, mặt khác mọi người cũng đang cực lực hồi tưởng, vừa rồi cứu Tô Lan mà là ai?

Lúc này Đỗ Bạch, chạy tới cấp ba ban 7 cửa lớp học, không có bất kỳ cái gì do dự cất bước tiến đến.

Nguyên bản còn huyền não phòng học bởi vì Đỗ Bạch tiến đến, trong nháy mắt lặng ngắt như tờ, ánh mắt đều ở trên người hắn.

Tại trước mắt bao người, Đỗ Bạch một mặt lạnh lùng, không vội không chậm hướng vị trí của mình đi đến.

"Hắn không phải chết sao? Thật là sống gặp quý!" Cuối cùng có người kêu to lên.

"Cường Từ, ta không có hoa mắt a?" Hoàng Tiểu Mị đối bên người nam sinh nghi hoặc thấp giọng ní non.

Hoàng Tiểu Mị bên người nam sinh người cao cao mã đại, gọi Quách Cường, Ban Bá một cái, tại lớp học không ai dám trêu chọc. Khi nhìn đến Đỗ Bạch tinh thần sáng láng đi tới, trong mắt cũng toát ra ngoài ý muốn thần sắc.

"Hừ, tiểu tử này mệnh thật to lớn, dạng này đều chết không!"

"Ngày đó sự tình, có thể hay không bị vạch trần." Hoàng Tiểu Mị trước tiên nghĩ đến, nàng hại Đỗ Bạch sự tình bị lộ ra.

Nghe vậy,

Quách Cường khinh thường chế giễu một tiếng, "Cho hắn mười cái gan, cái rắm cũng không dám thả một cái! Ngươi chờ, ta cũng không tin hắn còn có thể sống hai lần!"

Đỗ Bạch ánh mắt lạnh lùng đảo qua hai người, miệng bên trong lướt lên một vòng lạnh lùng đường cong, dùng lực một chân đạp xuống đi.

"A! "

Vạch phá phòng học tiếng kêu thảm thiết từ một cái nam sinh miệng bên trong phát ra tới.

Lập tức nhìn thấy hấn lẫn đến trên sàn nhà, ôm chính mình chân trái lệ rơi đầy mặt thống khổ khóc lớn.

"Thật có lỗi, không nhìn thấy người duỗi ra chân." Đỗ Bạch nhàn nhạt giải thích một câu, cảm thân thể đối phương, tiếp tục hướng vị trí của mình đi đến.

...

Trong phòng học lại bởi vì Đỗ Bạch câu nói này, mà xuất hiện ngắn ngủi yên tĩnh.

"Hắn thật sự là Đỗ Bạch? Cái kia nhu nhược chẳng bằng con chó Đỗ nghèo lùn?"

Àm! !

Quách Cường phẫn nộ một quyền đánh vào trên bàn học, bỗng nhiên đứng dậy, khuôn mặt dữ tợn nhìn chăm chăm Đỗ Bạch. Phảng phất Đỗ Bạch phách lối, với hấn mà nói là không có cái nào lớn hơn sĩ nhục!

"Cầu vật! Người tăng thể diện đúng không! Lão tử hiện tại để người đầy mặt nở hoa! !"

Đỗ Bạch dừng lại tốc độ, nhìn chăm chú lên Quách Cường, ánh mắt lạnh lùng, thân nhiên nói: "Muốn cắn ta liền đến, đừng làm sẽ chỉ gọi chó."

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Báo thù rửa hận

...

Toàn bộ đồng học lần nữa tròn mắt hốc mồm, Đỗ nghèo lùn hôm nay là không phải uống nhầm thuốc?

Mặc kệ có phải hay không uống nhầm thuốc, tất cả mọi người nhìn bạch một kiện số, cái kia chính là Đỗ Bạch hôm nay chết chắc!

Quách Cường không chỉ có cao to lực lưỡng một thân cây mạnh, còn nhận biết trên xã hội người, đặc tội người khác, coi như không chết cũng phải tàn phế!

"A a! Tức chết ta! ! Ta muốn người chết! !"

Chưa từng có người dám dạng này cùng hấn nói chuyện, hấn nhất định muốn chọc giận nó!

Quách Cường cái mông giống như lửa cháy một dạng, từ trên chỗ ngồi lùn lên đến, phanh một tiếng giẫm tại trên bàn học, sau đó hung hăng hướng Đỗ Bạch phóng qua đi, to bằng cái bát quyền đầu ẩn chứa toàn thân hấn lực lượng hung hăng vùng tới.

Đỗ Bạch giống như bị dọa sợ một dạng, ngờ ngác nhìn xem từ không trung bay nhào xuống Quách Cường, mất đi năng lực phản ứng.

Không thiếu nữ đồng học không dám nhìn loại kia huyết tính trắng diện, vội vàng nhắm mắt lại, nhưng không có một người đồng tình Đỗ Bạch. Cảm thấy hấn bị đánh, là rất tự nhiên sự tình.

Ngay tại Quách Cường quyền đầu sẽ hạ xuống Đỗ Bạch trên đầu thì luôn luôn ngờ ngác Đỗ Bạch cuối cùng có phản ứng, chỉ gặp hấn vừa lui về phía sau, tốc độ rất nhanh, kéo ra hơn nửa thước khoảng cách.

Trong nháy mắt.

Dùng sức quá mạnh Quách Cường, mất đi thăng bằng giống như một cái Thanh Oa một dạng, ba một tiếng bổ nhào vào cứng rắn mặt sàn xi măng bên trên, đến cái tiếp xúc thân mật!

Oanh! !

Sàn nhà run run.

Nửa ngày, mới nghe được Quách Cường thống khổ kêu rên, dòng máu từ đầu hấn bên cạnh chảy ra đến, nhuộm đỏ sàn nhà.

Đã kinh ngạc đến ngây người các bạn học, nhìn thấy máu tươi một chút kinh hoàng, thét chói tai vang lên hướng về phòng học bên ngoài đi ra ngoài.

Đỗ Bạch ngồi xổm người xuống, đưa tay nắm lấy Quách Cường tóc, đem hấn đầu nhấc lên.

Lúc này hấn bộ dáng thảm vô cùng, cái mũi hăm xuống dưới giống như khuôn mặt đồng hành, dòng máu từ hấn cái mũi vị trí cách cách đi xuống giọt, tràn đầy máu tươi.

"Người không phải muốn cắn ta sao? Đến a! Rác rưởi! !"

Đỗ Bạch lạnh lùng hét lớn một tiếng, nắm lấy Quách Cường tóc tay bất thành linh buông lỏng.

Ầm! !

Bị tóm lên đầu lần nữa cùng sàn nhà tiếp xúc cùng một chỗ, Quách Cường hoàn toàn đã hôn mê.

Đỗ Bạch lúc này mới lạnh lùng đứng dậy, ánh mắt băng lãnh nhìn về phía sợ hãi tại chỗ ngồi bên trên Hoàng Tiểu Mị.

"Người... Người... Người không được qua đây! Người đánh Quách Cường, người... Người chết chắc!"

Nhìn xem biểu lộ lạnh lùng, toàn thân cao thấp tản mát ra giết người khí tức Đỗ Bạch, Hoàng Tiểu Mị tâm cuối cùng sợ hãi.

"Thật sao? Người yên tâm, không có đem người ném lầu trước đó, ta sẽ không chết."

Đỗ Bạch từng bước một hướng Hoàng Tiểu Mị tới gần, ánh mắt càng băng lãnh.

"A! ! !"

Mất thấy Đỗ Bạch cách nàng càng ngày càng gần, Hoàng Tiểu Mị cuối cùng sụp đổ, thét lên khóc lớn lên.

"Người... Người không được qua đây, là Quách Cường gọi ta làm như vậy, không liên quan chuyện ta, không liên quan chuyện ta, người thả qua ta đi! Bỏ qua cho ta đi!" Hoàng Tiểu Mị đem đầu chôn ở trên đùi, giống như Đà Điểu một dạng, run lấy bầy.

"Tại sao phải làm như thế?" Đỗ Bạch băng lãnh hỏi.

Cái này không chỉ có là hấn nghi vấn, cũng là Nguyên Thân thân thể chủ nhân nghi vấn.

Tựa hồ cảm nhận được Đỗ Bạch tâm tình biến hóa, Hoàng Tiểu Mị lúc này mới chậm rãi từ trên đùi ngẩng đầu, nước mắt đem trên mặt nàng phản hướng khe rãnh nếp mô, lộ ra hạ điểm điểm điểm lấm tấm, đậu ần.

Không nói trường xấu, nhưng tuyệt chưa nói tới đẹp mắt.

"Người không phải thích ta sao?" Nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, Hoàng Tiểu Mị, cẩn thận từng li từng tí mở miệng.

Đỗ Bạch hơi hơi ngẩn ngơ, rất nhanh liền từ trong trí nhớ tìm tới liên quan tới Hoàng Tiểu Mị sự tình.

Nguyên Thân thân thể chủ nhân thật đúng là ưa thích xem qua trước nữ hài, cái này thẩm mỹ liền luôn luôn bình.

"Đó là trước kia." Đỗ Bạch thần nhiên nói, ánh mắt bình tĩnh không dậy nổi mây mây gợn sóng.

Cẩn thận phiết Đỗ Bạch ánh mắt liếc một chút, Hoàng Tiểu Mị phát hiện Đỗ Bạch là thật thay đổi, trong mắt rốt cuộc nhìn thấy đối với nàng một tia dù là từng tia cóc thiếu nhìn.

"Nói tiếp."

"Ta... Ta là Quách Cường nữ nhân, hấn không cho phép nam sinh theo đuổi ta, người... Người thường xuyên vụng trộm nhìn ta, lúc này mới... Chọc giận hấn."

Hoàng Tiểu Mị nhỏ giọng nói xong, liền cúi đầu xuống, không dám giống như Đỗ Bạch đối mặt.

Đây là nàng trước kia chưa từng có qua cảm thụ, trước kia Đỗ Bạch nhất gan nhu nhược, nhìn nàng cũng là vụng trộm xem, mà nàng tựa như là nữ hoàng một dạng, dùng khinh thường, cao cao tại thượng chế giễu ánh mắt xem thường Đỗ Bạch, giống như xem một cái Cóc ghè không có bất kỳ cái gì khác biệt.

Lý do như thế buồn cười, nhưng lại chân thực phát sinh lấy.

"Chính mình rút ba cái cái tát, cút đi!" Đỗ Bạch nhìn xem run lấy bảy Hoàng Tiểu Mị, không có chút nào đồng tình, lạnh lùng nói.

"Ta..."

Hoàng Tiểu Mị ngẩng đầu lên, nghênh tiếp Đỗ Bạch Lãnh Mạc Vô Tình ánh mắt, cuối cùng đề không nổi phản kháng dừng khí, quát chính mình ba cái cái tát, lúc này mới khóc lớn đi ra ngoài.

Quách Cường mặc dù không có chết, nhưng với hắn mà nói, hủy dung nhan so chết càng khó có thể hơn tiếp nhận.

"Người thù ta vì người báo, người có thể yên nghỉ."

Đỗ Bạch ở trong lòng ní non một tiếng, tâm tình cũng thoải mái một chút. Hắn ân oán phân minh, không muốn thiếu bất luận kẻ nào tình.

"Ở đâu? Ở đâu? Thụ thương chưa vậy?"

Ban Chủ Nhiệm cùng Phó Hiệu Trưởng từ vội vàng xông vào trong lớp, thần sắc khẩn trương liếc nhìn liếc một chút.

Khi thấy hoàn toàn thay đổi Quách Cường về sau, Ban Chủ Nhiệm kém chút té xỉu đi qua, Phó Hiệu Trưởng sắc mặt cũng trong nháy mắt thay đổi tái nhợt.

Khi nhìn đến Đỗ Bạch còn một mặt bình tĩnh ngồi tại vị trí của mình, hắn nộ hỏa lập tức liền bốc cháy lên, vọt tới Đỗ Bạch trước mặt, đưa tay cũng là nắm lấy Đỗ Bạch cổ áo, nổi giận đến nói năng lộn xộn: "Người... Người chết chắc! Người người không chỉ có muốn bị trường học khai trừ, còn muốn ngồi tù cả đời! !"

"Buông tay."

Đỗ Bạch thanh âm không lớn, lại rõ rệt truyền nhân mỗi người trong lỗ tai.

"Người người người nói cái gì! !"

"Ta bảo người buông tay, chẳng lẽ người tai điếc?" Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng.

"Ta ta ta đánh chết người! !"

"Cút!"

Phó Hiệu Trưởng quyền đầu vừa nắm lên đến, liền bị Đỗ Bạch tiện tay đẩy ngã trên mặt đất.

Nhìn xem mặt đất biểu lộ phần nộ mà kinh ngạc Phó Hiệu Trưởng, Đỗ Bạch lạnh lùng nhìn chăm chú lên hắn, nói ra một đoạn như vậy lời nói.

"Người dựa vào cái gì vừa tiến đến liền nhục mạ ta? Người con mắt nào nhìn thấy ta đánh hắn? Người có phải hay không cảm thấy ta dễ khi dễ?"

"Không phân rõ Bạch, trèo Viêm phụ xu thế, khi dễ nhỏ yếu, nói cũng là loại người như người cận bã! Còn không biết xấu hổ làm gương sáng cho người khác, cút đi! !"

PHỐC ——

Tuổi tác khá lớn Phó Hiệu Trưởng ngừng Đỗ Bạch lời nói này, trực tiếp bị kích thích thổ huyết, run rẩy tay chỉ Đỗ Bạch, cổ họng ròi xuống rất lâu, nói đúng là không ra một câu.

"Đỗ... Đỗ..."

Vừa mới lấy lại tinh thần Ban Chủ Nhiệm, cũng bị Đỗ Bạch lời nói này cho rung động đến.

"Ban Chủ Nhiệm người gọi ta a?" Đỗ Bạch lạnh lùng ánh mắt hạ xuống Ban Chủ Nhiệm trên thân, hoảng sợ nàng run rẩy một chút, "Ta tôn xưng người một tiếng lão sư, Ban Chủ Nhiệm, có thể ba năm này người là thế nào đối với ta? Đối với ta mặc kệ không hỏi cũng coi như, có thể người lại ước gì ta cút ra khỏi người ban cấp, đây là một cái lão sư, Ban Chủ Nhiệm cái kia có thái độ sao?"

Ngay trước nhiều như vậy học sinh mặt, bị Đỗ Bạch chất vấn, không phản bác được Ban Chủ Nhiệm trực tiếp bị.

Ban 7 làm ra động tĩnh lớn như vậy, kinh động toàn bộ trường học, sau cùng hiệu trưởng, 120, cảnh sát đều tới.

Quách Cường, Phó Hiệu Trưởng bị 120 kéo đến bệnh viện.

Đỗ Bạch cũng bị mời đến phụ cận sở cảnh sát .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Ta không tức giận

"Ta lại trình trọng thanh minh một lần, từ đầu tới đuôi ta cũng không có động qua tay, Quách Cường là mình ngã sấp xuống, tất cả mọi người thấy rõ rõ ràng sờ. Không nên đem có lẽ có tội danh đội lên trên đầu ta, ta không có dễ khi dễ như vậy!"

"Phanh —— "

"Ngồi xuống."

Trong cục cảnh sát, Đỗ Bạch lạnh lùng ngồi xuống.

"Ta không có để cho người ngồi xuống." Dạ cảnh quan nhìn xem từ đầu tới đuôi đều lạnh lấy khuôn mặt Đỗ Bạch, ánh mắt lóe lên một vòng phần nộ, nhưng vì duy trì hình tượng lại không thể không đè ép nộ hỏa, "Ta gọi là hấn!"

Dạ cảnh quan chỉ chỉ bên người bởi vì Đỗ Bạch những lời này mà nổi giận hợp tác Ngô Vĩ Đào.

Đỗ Bạch khoe miệng lướt lên một vòng nhàn nhạt đường cong, không vội không chậm nói: "Dạ cảnh quan hiểu lầm, ta là mình ngồi xuống, không phải là bởi vì người ý tứ. Nếu là Dạ cảnh quan không muốn nhìn thấy ta, ta lúc này đi."

Đỗ Bạch một lần nữa đứng lên, nện bước cước bộ, liền hướng bên ngoài đi.

"Người..."

Gặp phách lối cũng không có gặp qua Đỗ Bạch phách lối như vậy, nhìn xem Đỗ Bạch kiên định bóng lưng, Dạ Cảnh cơ hồ muốn mắt không chế.

"Ta không tức giận... Ta không tức giận... Ta không tức giận..."

Dạ Cảnh ở trong lòng mặc niệm mấy chục lần chú ngữ, cuối cùng chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Nhìn xem đã đi ra sở cảnh sát Đỗ Bạch, Dạ Cảnh cũng không có gọi lại ý tứ.

Nếu ghi chép đều làm xong, sự thật rất rõ ràng, Đỗ Bạch cũng không có xuất thủ đánh người, mặc kệ là dẫm lên đồng học chân, vẫn là hủy dung nhan đều xem trọng thương tổn Quách Cường, cũng là đối phương tự thân vấn đề.

Có thể Đỗ Bạch nếu là hoàn toàn không có quan hệ, cũng nói bất quá đi, bởi vì không có Đỗ Bạch xuất hiện, bọn họ liền sẽ không có việc.

"Đội trưởng, chẳng lẽ cứ như vậy để cho hấn đi?"

"Người muốn thế nào?" Dạ Cảnh im lặng trừng bên người Ngô Vĩ Đào liếc một chút, nói: "Có bản lĩnh, người đem sự tình giải quyết."

Ngô Vĩ Đào sờ đầu một cái, ra về ngại ngùng nói: "Ta đây không phải quan tâm nha, có người tại, không có cái gì giải quyết không."

"Liền biết vuốt mông ngựa! Nương nương khăng, hừ." Dạ Cảnh hừ lạnh một tiếng, trong lòng cũng là bất đắc dĩ, trong cục cũng liền hàng Thái này, Ngụy Nương giống như chính mình dựng tới.

Chợt, Dạ Cảnh ánh mắt lóe lên một vòng sắc bén quang mang, khẽ nói: "Nhìn hấn năng lực nhảy nhót mấy ngày, Quách lão đầu cũng không dễ chọc, đến lúc đó còn không phải khóc hô hào, tìm chúng ta!"

Ngô Vĩ Đào cũng gật đầu biểu thị đồng ý, Thanh Khê huyện Quách lão đầu cũng coi là cái tai to mắt lớn nhân vật, Hắc Bạch Lưỡng Đạo đều có giao tình. Đỗ Bạch bối cảnh bọn họ đã giải qua, chỉ là một cái Vô Quyền Vô Thế Cùng Học Sinh mà thôi.

Rời đi sở cảnh sát về sau, Đỗ Bạch hướng trường học đi đến, Ly Phóng học còn có một tiết khóa thời gian.

Lần nữa trở lại phòng học, nguyên bản yên tĩnh các bạn học khi nhìn đến Đỗ Bạch về sau, nhao nhao lộ ra sợ hãi biểu lộ, tránh hấn, ngồi cùng bàn càng là trước tiên thoát đi.

Rất nhanh Ban Chủ Nhiệm liền mặt đen lên vội vàng đi tới!

"Đỗ Bạch, từ hôm nay bắt đầu ngươi đã không phải là ta Tam Thất ban học sinh, ngươi đã bị điều đến mười ban, hiện tại có thể đi."

Đỗ Bạch cũng lười giống như Thôi mẫn kinh lão nữ nhân nói nhảm, trực tiếp cầm lấy chính mình đồ vật, cũng không quay đầu lại đi ra phòng học.

Hắn vừa đi ra khỏi phòng học, sau lưng lập tức vang lên nhiệt liệt tiếng vỗ tay, đó là vui vẻ đưa tiễn hắn rời đi.

Mười ban, cấp ba năm đoạn cái cuối cùng ban cấp, học sinh tổng cộng không đến ba mươi, nhưng lại tập trung toàn trường kém cỏi nhất học sinh.

Đỗ Bạch đã sớm hẳn là bị đưa vào mười ban, nhưng bởi vì luôn luôn không có phạm sai lầm, may mắn lưu tại Tam Thất ban. Hôm nay phát sinh loại sự tình này, hẳn không còn lưu lại lý do.

Đối với đi cái nào ban cấp, Đỗ Bạch không quan tâm, còn tốt trường học không có quyết định khai trừ hắn. Nếu quả thật làm như thế, hắn sẽ không như vậy coi như.

Trường học vốn là quyết định khai trừ Đỗ Bạch, trên đời suy nghĩ đến cảnh sát bên kia cũng không có câu lưu Đỗ Bạch, mắt thấy không đến một tháng liền tốt nghiệp. Vì không đem sự tình làm lớn, hiệu trưởng quyết định đem Đỗ Bạch ném đến mười ban, kéo qua sau cùng thời gian.

Đi ra phòng học về sau, Đỗ Bạch cũng không có hướng mười ban đi đến, mà chính là đi ra Giáo Học Lô, cười lên cưỡi xe đạp, chuẩn bị trở về nhà buổi chiều lại đi.

Vừa đi ra cửa trường, Đỗ Bạch liền bị người cản lại.

"Tiểu tử, theo chúng ta đi một chuyến!" Đối phương một phát bắt được Đỗ Bạch xe đạp đầu, hung ác nói.

Tổng cộng có bốn người, mỗi người trên cánh tay đều đeo lên Thanh Long, lại nhìn bọn họ hung ác khí thế, Đỗ Bạch dĩ nhiên minh bạch bọn họ là ai.

Thanh Long Bang sự tình là muốn giải quyết, không phải vậy đối với Đỗ Tiểu Vân tới nói vô cùng không an toàn.

"Đi thôi." Đỗ Bạch thản nhiên nói.

Đỗ Bạch tỉnh táo, làm cho đối phương sửng sốt, cũng làm cho hắn rất khó chịu, hung ác nói: "Tiểu tử, đừng cho ta chơi hoa dạng gì, không phải vậy ta sẽ để ngươi biết chữ chết là thế nào viết! Lên xe!"

Đối phương nói xong, lúc này mới buông ra nắm lấy xe đạp tay, mang theo ba tiểu đệ, hướng một bên xe nhỏ đi đến.

"Mở ra sau khi Bị rương, ta thả xe đạp." Đối bốn người bóng lưng, Đỗ Bạch vẫn như cũ thản nhiên nói.

"Thả mẹ nó!" Người cầm đầu cuối cùng bị Đỗ Bạch thái độ chọc giận, một cái nhanh chóng quay người, đối với ngừng lại xe đạp cũng là hung hăng một chân đạp tới!

Phanh ——

Xe đạp bay thẳng đứng lên, trở mình mấy cái cút về sau, đụng phải một bên trên trụ đá lúc này mới dừng lại, tan ra thành từng mảnh.

"Để ngươi cưỡi mẹ nó phá xe đạp! !"

Đỗ Bạch ánh mắt lạnh lẽo, nhìn chăm chú lên đối phương, lạnh lùng nói: "Ngươi sẽ hối hận."

"Hối hận ngươi mẹ nó cái trứng!" Đối phương hung ác một quyền hướng Đỗ Bạch làm qua đến, hắn chán ghét Đỗ Bạch loại này thờ ơ thái độ.

Hừ! !

Đối mặt làm qua đến quyền đầu, Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, khoát tay bắt lấy quả đấm đối phương, thuận thế uốn éo.

Kết ——

Một tiếng hét thảm từ đối phương miệng bên trong phát ra tới, hắn hoảng sợ nhìn trước mắt cái này nhìn yếu đuối học sinh.

Hắn bất thành linh hiểu được, Lão Đại nói mời người là có ý tứ gì.

"Thật xin lỗi, ta lỡ mắng, mời!" Đối phương ngược lại là kiên cường, cổ nén xương tay đứt gãy thống khổ, thay đổi lúc trước thái độ, cung kính mời nói.

Điều này cũng làm cho Đỗ Bạch đối với hắn lau mặt mà nhìn, thản nhiên nói: "Xe đạp vẫn là muốn bồi."

Đỗ Bạch lúc này mới nện bước cước bộ hướng xe nhỏ đi đến, sau khi lên xe, không ai còn dám đối với hắn tùy ý mở miệng.

Xe một đường phi nhanh, sau cùng đứng ở một nhà hộp đêm trong ga-ra.

Ban ngày hộp đêm mười phần yên tĩnh, cũng không có buôn bán, Đỗ Bạch đi theo đám bọn hán bay thẳng đến lầu 7 đi đến.

"Lão Đại, người mang đến."

"Vào đi."

Theo cửa mở ra, đây là một cái cự đại phòng họp, trang trí nguy nga lộng lẫy. Một cái trên cổ treo mấy đầu Đại Kim dây xích trung niên nam tử ngồi tại trên cùng ghế sa lon bằng da thật bên trên, ở bên cạnh hán còn có hai cái ăn mặc bại lộ nữ tử.

Phòng họp hai bên, phân biệt ngồi năm sáu người cách ăn mặc quái dị, tại mỗi người sau lưng còn có một hai cái tiểu đệ, bọn họ biểu lộ biểu lộ hung ác, mỗi người trên cánh tay đều có một đầu Thanh Long.

Đỗ Bạch vừa tiến đến, vù một tiếng, ánh mắt đều tập trung ở trên người hán.

"Đến, vậy thì ngồi đi. Ta gọi Thanh Long, tất cả mọi người gọi ta Long ca." Trên cùng nam tử giương mắt phiết Đỗ Bạch liếc một chút, tay từ bên cạnh nữ nhân trên người lấy ra, uể oải mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tu chân bề bộn nhiều việc

Đỗ Bạch ánh mắt quét qua, trong đại sảnh còn có một tấm trống không cái ghế, ý là gọi hán ngồi nơi đó.

Nếu là người bình thường nhìn thấy loại này tư thế, coi như không hoảng sợ té cút té đáí, chí ít cũng mồ hôi chảy đầy mặt, run run rẩy rẩy.

Đỗ Bạch lại như cũ một mặt bình tĩnh, không vội không chậm trong triều ở giữa cái ghế đi đến, mang theo hán tiến đến mấy người hướng về Thanh Long hồi báo xong, quay người ra ngoài.

Đỗ Bạch mở miệng, hán lạnh lùng âm thanh quanh quẩn trong đại sảnh, "Đừng quên theo giúp ta xe đạp."

"Cái gì xe đạp?" Thanh Long nghi hoặc hỏi.

Đối mặt Thanh Long chất vấn, tên kia tiểu đệ có chút kinh hoảng đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

Tiểu đệ vừa nói xong, Thanh Long liền giận, dùng lực vỗ ghế sofa, bỗng nhiên đứng dậy, quát: "Ta bảo các ngươi đi mời Đỗ huynh đệ, các ngươi lại nện Đỗ huynh đệ xe đạp! Người tới! Đem bọn hán kéo ra ngoài đập mạnh roi một cái tay!"

Bốn cái tiểu đệ nhất thời sắc mặt đại biến, dùng cầu khẩn ánh mắt nhìn Thanh Long, hi vọng hán có thể thay đổi chủ ý.

Nhưng Thanh Long không có chút nào muốn cải biến ý tứ, ra hiệu thủ hạ đem bọn hán kéo ra ngoài!

"Đi mẹ ngươi!" Thanh Long thở phì phì dùng tay chỉ hai bên thủ hạ, lớn tiếng nói: "Các ngươi đều nghe rõ ràng cho ta, ai muốn đối với Đỗ huynh đệ không tôn kính, cũng là đối với ta Thanh Long không tôn kính! Nghe không!"

"Vâng, Long ca!" Bọn họ không rõ Thanh Long vì sao coi trọng như vậy Đỗ Bạch, nhưng không có người dám phản đối.

Ba ba ——

Đỗ Bạch vỗ chuông, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, chậm rãi đứng lên.

"Đừng đóng kịch, có rắm thì phóng, ta là tới giải quyết vấn đề, mà không phải xem kịch." Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, hoàn toàn không đem Thanh Long Bang người nhìn ở trong mắt.

Phòng họp bầu không khí bởi vì Đỗ Bạch nhẹ nhàng một câu nói, mà trong nháy mắt an tĩnh lại.

Đỗ Bạch từ đầu đến cuối bình tĩnh lạnh lùng, cường ngạnh thái độ, để bọn hán cảm thấy người trẻ tuổi này quý dị.

"Ha-Ha! Đồ huynh đệ quả nhiên sáng khoái, người sáng khoái nói chuyện sáng khoái! Ha-Ha! !"

Thanh Long cười ha hả, lấy hóa giải xấu hổ, sau khi cười to, sắc mặt lập tức biến đổi, nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, âm trầm nói: "Đồ Tiểu Vân hướng về ta Thanh Long Bang mượn năm ngàn nguyên, lợi tức tăng thêm tiền phạt, cả gốc lẫn lãi tổng cộng là năm vạn nguyên. Chỉ cần ngươi hôm nay có thể trả trả tiền, dễ nói, giao tiền rồi đi. Nếu như không có tiền..."

Nói đến đây, Thanh Long có ý dừng lại một chút, quan sát Đỗ Bạch sắc mặt. Nhưng hán thất vọng, Đỗ Bạch vẫn như cũ một mặt bình tĩnh, phảng phất việc không liên quan đến mình bộ dáng.

Thanh Long đành phải nói tiếp, "Không có tiền cũng đơn giản, nhìn ngươi vẫn rất có thể đánh phân thượng, chỉ cần ngươi gia nhập ta Thanh Long Bang thay ta làm việc. Không chỉ có tiền sự tình xóa bỏ, với lại năng lực vượt qua ăn ngon uống sướng Good Day - Ngày đẹp! Ta Thanh Long đủ ý tứ đi!"

"Tiền ta không có, có cũng không cho. Còn gia nhập ngươi Thanh Long Bang, nói câu không xuôi tai lời nói, các ngươi cho ta xách giày cũng không xứng." Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, căn bản không đem Thanh Long để vào mắt.

Đỗ Bạch loại này thái độ phách lối, nếu như Thanh Long còn có thể nhịn xuống, hán cũng không phải là nam nhân!

"Đi mẹ ngươi! ! Các huynh đệ lên cho ta, chém chết hán! !"

Thanh Long giống như một cái nồi điên sư tử, gào thét đứng lên, chỉ huy thủ hạ động thủ.

Đừng bảo là Thanh Long, hán những cái kia thủ hạ đã sớm muốn động thủ chém Đỗ Bạch, nhận được mệnh lệnh về sau, vù vù hướng Đỗ Bạch xông tới!

Có cầm búa đầu, có cầm đao, còn có cầm ống thép, toàn bộ hướng Đỗ Bạch trên thân chào hỏi.

Nắm nắm tay đầu, Đỗ Bạch ánh mắt càng băng lãnh.

A! !

Đỗ Bạch hét lớn một tiếng, xông vào trong đám người, xuất quyền, Thích Thối! Mỗi một quyền một chân đều mang phong thanh! Mỗi một quyền một chân đều có một cái Thanh Long Bang người kêu thảm ngã xuống.

Từ Đỗ Bạch xuất thủ đến không nhìn thấy một người đứng đấy, thời gian sử dụng vẫn chưa tới một phút đồng hồ, tốc độ của hán quá nhanh, không đợi Thanh Long kịp phản ứng, chiến đấu đã kết thúc.

Bạch!

Đỗ Bạch xuất hiện tại Thanh Long trước người, khẽ vươn tay liền nắm cổ của hán, đem hán nhấc lên, hai chân cách mặt đất.

Nhìn chăm chú lên Thanh Long hoảng sợ ánh mắt, Đỗ Bạch lạnh lùng nói: "Hiện tại, giờ đến phiên ta nói chuyện xe đạp vấn đề bồi thường."

"A! !"

Một mực ngồi tại Thanh Long bên người hai cái phong trần nữ nhân, kịp phản ứng về sau, sợ hãi thét chói tai vang lên hướng ra phía ngoài chạy trốn.

Oanh! !

Tiền tay ném một cái, Thanh Long trực tiếp bị Đỗ Bạch trùng trùng điệp điệp vút trên mặt đất, cùng hán những cái kia thủ hạ lăn đến một khối.

"Đại hiệp tha mạng! Đại hiệp tha mạng!" Thanh Long phách lối nữa không nổi, về mặt cầu xin, Khái Đầu cầu xin tha thứ.

...

Nửa giờ về sau, Đỗ Bạch từ hộp đêm đại môn đi tới, mặt sung phù mũi Thanh Thanh long mang theo mấy cái chân thấp chân cao thủ hạ về mặt vui cười đưa tiễn!

"Đồ ca, đi thông thả, sau này chỉ cần có bất kỳ phân công, một chiếc điện thoại, ta Thanh Long nghe lời răm rắp!" Đối Đỗ Bạch bóng lưng, Thanh Long la lớn.

"Rồi nói sau."

Đỗ Bạch nhàn nhạt ứng một tiếng, ấn một chút trong tay xe hơi điều khiển, nhìn thấy một cỗ hoàn toàn mới xe Audi đèn sáng, liền hướng xe Audi đi đến.

Ở kiếp trước mấy ngàn năm tu luyện, Đỗ Bạch hiểu đồ vật rất nhiều rất nhiều, nhiều đến đếm không hết, lái xe như chơi đùa.

Vù ——

Bị khởi động xe Audi, một cái xinh đẹp trôi đi về sau, xông lên đường, mau chóng đuổi theo.

"Tìm cơ linh tiểu đệ, cho ta mọi thời tiết theo dõi hần." Thanh Long sắc mặt âm trầm đối với bên cạnh nhị đương gia ra lệnh.

"Lão Đại chúng ta đây là muốn..." Nhị đương gia lấy tay đối với mình cổ vạch một cái, xử lý ý tứ.

"Đi mẹ ngươi! Ngươi đầu heo a! Chúng ta đánh qua sao!"

Ba ——

Thanh Long trực tiếp vung nhị đương gia một cái cái ót, lúc này mới giải thích nói: "Ta muốn Đỗ Bạch thiếu nợ ta bọn họ Thanh Long Bang nhân tình, đến lúc đó liền có thể lợi dụng hần đem Bạch Hồ Bang diệt, nhất thống Thanh Khê huyện!"

"Lão Đại, hần lại trợ giúp chúng ta?" Không chỉ có nhị đương gia có cái nghi vấn này, người khác đồng dạng có.

"Đi mẹ ngươi! Các ngươi đây là đang nghi vấn ta phán đoán thật sao?"

"Không phải, không phải, Lão Đại anh minh! Nhất thống Thanh Khê!"

Thanh Long lúc này mới hải lòng gật gật đầu, dẫn một đám thương binh, đi trở về đi.

Mở ra xe Audi, Đỗ Bạch trực tiếp hướng về trong nhà quay về.

Đỗ Tiểu Vân tại một nhà siêu thị làm phục vụ viên, giữa trưa không có nghỉ ngơi, siêu thị cung cấp bữa trưa, cho nên giữa trưa chưa có trở về.

Đỗ Bạch bữa trưa cần tự mình giải quyết, có đôi khi là buổi sáng còn lại bát cháo, có đôi khi liền nước sôi cút cái mặt.

Hôm nay cũng giống vậy, Đỗ Bạch từ trong tủ quầy xuất ra một tiểu trói tuyến mặt, lại lấy ra mấy cây rau xanh, đây đều là Đỗ Tiểu Vân tại siêu thị tiện nghi xử lý thời điểm mua.

Trước tiên dùng củi cây đuốc đốt lên, đem tuyến mặt, rau xanh thả trong nồi nóng quen, mò lên trộn lẫn cái đồ gia vị, bữa trưa liền giải quyết.

Sau khi ăn bữa trưa, Đỗ Bạch nằm ở trên giường, suy tư.

Hần nhất định phải nhanh chóng tu luyện đột phá cảnh giới, tu chân mỗi một cảnh giới đều có thọ mệnh hạn chế. Nói thí dụ như Luyện Khí Cảnh Giới người tu chân, thọ mệnh giống như người bình thường một dạng.

Với hần mà nói, tự nhiên không cần lo lắng Luyện Khí Cảnh Giới, nhưng càng đi về phía sau, mỗi một cái cảnh giới đột phá ít thì mấy chục năm, nhiều thì mấy trăm năm. Phương pháp tốt nhất chính là, phía trước mấy cảnh giới gắng đạt tới thời gian ngắn nhất đột phá, dạng này mới có sung túc thời gian là hậu kỳ cảnh giới chuẩn nhất Bị.

Nói ngắn gọn, người tu chân đều bề bộn nhiều việc, vội vàng tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Ăn canh quần chúng

Giữa trưa Đỗ Bạch mở ra xe nhỏ đi trường học, không muốn gây nên quá nhiều người vây xem, hần liền đem xe đứng ở ra ngoài trường một cái Bãi Đỗ Xe, đi đường vào trường học.

Thanh Khê một trung cấp ba mươi ban, là rất nhiều người đều biết học sinh kém ban.

Tại rời phòng học còn có mười mấy mét khoảng cách, Đỗ Bạch lông mày hơi nhíu lại, không khỏi có mấy phần bất đắc dĩ.

Tuy nhiên còn không có tiến vào phòng học, hần đều có thể tưởng tượng đến bên trong cảnh tượng, một đám người ở bên trong cãi nhau âm ỉ, kêu loạn giống như chợ bán thức ăn một dạng, đây chính là mười ban.

Bất đắc dĩ quay lại, Đỗ Bạch vẫn như cũ nện bước không vội không chậm cước bộ, đẩy ra cửa phòng học.

Cự đại sóng âm âm thanh theo mở cửa xông về hắn, lọt vào trong tầm mắt tình cảnh, so với hắn muốn càng hồng bét.

Hàng phía trước có bảy tám cái nam sinh chân đạp ghế, bọn họ đang tại đánh bạc, tiếng gào liên tiếp; vị trí trung tâm, tụ thành hai đồng, một đồng bảy tám cái nam sinh ở thôn vân thổ vụ hút thuốc, bên trong còn có một người nữ sinh. Mặt khác một đồng, càng kỳ quái hơn, đang tại khí thế ngất trời ăn lẩu; ở phòng học xếp sau, hai đôi nam nữ áp áp ôm một cái, các loại người thân. Nhiệt, hình ảnh không chịu nổi đập vào mắt.

Bọn họ tại phát hiện Đỗ Bạch về sau, đều dừng lại, thẳng tắp nhìn chăm chăm Đỗ Bạch xem mười mấy giây.

Thẳng đến ăn lẩu Đại Mập Mập, đứng lên.

Hắn lau miệng bên cạnh đầy mỡ, chân đạp tại trên ghế, trên thân thịt mỡ run mấy run, lúc này mới mặt phách lối hô: "Tiểu tử tới, đem gia gia cái này một nồi nước uống, gia gia liền bỏ qua ngươi!"

"Ha-Ha —— "

Đại Mập Mập chỉ trước mặt một chậu rửa mặt Nồi Lẩu canh, lại nặn lại cay, thật uống hết, không chết cũng đi nửa cái mạng.

Ha-Ha ——

Trong phòng học người khác cũng cười ha ha đứng lên, một bộ xem kịch vui bộ dáng.

"Uống canh?" Đỗ Bạch khoe miệng hiện ra một vòng đường cong, ánh mắt vẫn như cũ bình tĩnh hướng Đại Mập Mập vị trí đi đến.

Đỗ Bạch bình tĩnh biểu lộ, để bọn hắn cảm giác có điểm quái dị, trên đời cũng không có nghĩ sâu vào, không có người sẽ cảm thấy cái này mới tới gây vóc đáng năng lực nhắc lên sóng gió gì, đánh ngã hắn một đầu ngón tay liền đủ.

Theo Đỗ Bạch rời này nhà tám càng ngày càng gần, bọn họ càng thêm hưng phấn, tiếng huýt sáo, tiếng gào một tiếng lớn nặng một tiếng.

"Uống!"

"Uống! !"

"Uống! ! !"

Đỗ Bạch tại Đại Mập Mập trước mặt dừng bước, theo dõi hắn mừng cảm giác mặt to, thần nhiên nói: "Uống canh đúng không?"

Tựa hồ cảm nhận được Đỗ Bạch có điểm không có hảo ý, Đại Mập Mập nụ cười trên mặt cũng thu lại, thay đổi một bộ hung ác biểu lộ, mập mập ngón tay chỉ chậu rửa mặt, quát: "Tiểu tử, ăn canh vẫn là chết, ngươi chọn một, Ha-Ha..."

Phanh ——

Một chậu rửa mặt lại nặn lại cay canh nóng đối Đại Mập Mập vào đầu giữ lại, nóng hổi canh thiêu đốt lấy Đại Mập Mập mập mập khuôn mặt, trên cổ trong trắng lộ hồng da thịt, sau đó lại từ trên người hắn tung toé ra, hướng vậy xem người tung toé mà đi.

Trong nháy mắt, Đại Mập Mập tiếng cười biến thành như giết heo tiếng kêu thảm thiết.

Trong phòng học loạn thành một bầy, bọn họ đều bị đột nhiên Như Lai biến hóa hoảng sợ mộng quyền.

Rất nhanh liền có người kịp phản ứng, nhìn đứng ở bên cạnh lạnh lùng Đỗ Bạch, phần nộ quát: "Mọi người bên trên, đánh cho ta chết hắn! ! !"

Hắn cái này hồng một tiếng, tất cả mọi người kịp phản ứng, phần nộ hướng Đỗ Bạch xông tới, tay không, cảm ghế, đối Đỗ Bạch phương hướng cũng là đồ ập xuống nện xuống tới.

Bọn họ mỗi người cũng là kiệt ngạo bất thuần người, lúc nào nhận qua lớn như vậy vũ nhục, đều coi Đỗ Bạch là thành lúc còn sống đại địch.

Đỗ Bạch chỉ là cười lạnh, coi bọn họ là làm một chuyện cười.

"Tát vào miệng!"

"Đá cái mông!"

"Gõ trán!"

"Hái thận!"

...

Đỗ Bạch âm thanh lạnh như băng trong phòng học quanh quẩn, hần giống như U Linh lại giống như một trận gió một dạng, xuyên toa trong đám người. Những nơi đi qua, nhất định có một hai người kêu thảm ngã xuống.

Đỗ Bạch sau khi dừng lại, trong phòng học trừ hần liền không có một cái đứng đấy, ngay cả ba cái kia nữ Thái Muội, hần cũng không có buông tha.

Nhìn xem đầy đất kêu rên bọn họ, Đỗ Bạch bay thẳng đến Đại Mập Mập đi vào, một chân giẫm ở trên người hần, lạnh lùng hỏi: "Còn muốn ăn canh sao?"

"Không muốn, không muốn, đại ca tha mạng! Tha mạng!" Đại Mập Mập không để ý nổi lên phao khuôn mặt, câu khẩu.

Vỗ vỗ Đại Mập Mập gương mặt, Đỗ Bạch lạnh như băng nói: "Nhớ kỹ, ta không phải đại ca ngươi, đừng kêu loạn."

Đỗ Bạch tại mới đứng lên, ánh mắt quét qua tìm thanh tĩnh chỗ ngồi xuống tới.

Vừa ngồi xuống, một cái yếu điệu thân ảnh từ phòng học bên ngoài vội vàng đi tới.

Thường Tử Nhan, mười rõ rệt chủ nhiệm, cũng là duy nhất lão sư, vẫn là toàn trường đệ nhất mỹ nữ lão sư, xuân xanh hai mươi hai, đang lúc xinh đẹp nhất tuổi tác.

Bình thường xa xưa liền có thể nghe được trong lớp truyền đến động tĩnh, nhưng hôm nay không có. Thường Tử Nhan cũng không có cảm giác nàng học sinh biết nghe lời, mà chính là lo lắng xảy ra chuyện.

Vừa đi vào phòng học, nhìn thấy lẩn lộn đầy đất kêu rên học sinh, Thường Tử Nhan sắc mặt trắng nhợt, không kịp hỏi rõ ràng phát sinh sự tình gì, trước hết móc ra điện thoại gọi Giáo Y điện thoại.

Nói chuyện điện thoại xong, Thường Tử Nhan lúc này mới nhìn về phía một người nữ sinh, lo lắng hỏi: "Trần đẹp, phát sinh chuyện gì, các ngươi đều làm sao?"

"Lão sư..."

Đối mặt Thường Tử Nhan tra hỏi, gọi Trần mỹ nữ sinh, sắc mặt trắng bệch, yên lặng dùng khoeo mắt liếc qua quét Đỗ Bạch liếc một chút, cắn răng một cái, lắc lắc đầu nói: "Ta không biết."

Bất được Trần nước mỹ tiểu động tác, Thường Tử Nhan lúc này mới phát hiện trong lớp thêm một người.

Nhìn thấy Thường Tử Nhan nhìn qua, Đỗ Bạch đứng lên, thân nhiên nói: "Ta tới nói đi. Vừa rồi tại ăn lẩu thời điểm, bởi vì tranh đoạt, không cẩn thận đổ nhào nồi, canh ngược lại Đại Mập Mập một thân, đem sàn nhà cũng làm ẩm ướt, mọi người liền trượt chân."

Nói đến đây, Đỗ Bạch băng lãnh ánh mắt nhìn về phía trên sàn nhà bọn họ, lớn tiếng nói: "Các ngươi nói, có phải hay không dạng này."

"... Đúng đúng..." Ngán ngại do dự về sau, bọn họ trước sau thừa nhận Đỗ Bạch thuyết pháp.

"Thật sự là dạng này?" Thường Tử Nhan một vụn cái không tin, khẳng định là nơi nào không đúng, nhưng trong lúc nhất thời lại muốn không ra, "Ngươi làm sao không có việc gì?"

"Ta vừa rồi đứng tại cửa ra vào, cho nên không có việc gì." Đỗ Bạch rất tự nhiên đáp, chợt, cải biến đề tài, tự giới thiệu mình: "Lão sư tốt, ta gọi Đỗ Bạch, từ Tam Thất ban quay tới. Ta muốn kiểm tra toàn trường thứ nhất, hi vọng lão sư năng lực rút cái thời gian phụ đạo dưới ta."

"Thì toàn trường đệ nhất?"

Thường Tử Nhan đầu tiên là não hải trống rỗng, nửa ngày mới bật cười, đây là nàng đã nghe qua buồn cười nhất sự tình.

"Ha-Ha —— "

Không chỉ có Thường Tử Nhan cười, ngay cả ngã trên mặt đất bọn họ, đều vong trên thân thống khổ, cười ra tiếng.

"Thứ nhất đếm ngược còn tạm được! Ha-Ha —— "

"Khụ khụ." Thường Tử Nhan dù sao cũng là lão sư, học sinh có lý tưởng vĩ đại là chuyện tốt, coi như không đồng ý, cũng không thể giấu cọt đi.

"Đỗ Bạch đồng học, ngươi tư liệu ta xem qua, lão sư tuy nhiên hi vọng ngươi tại việc học bên trên có thành tích, nhưng học tập cũng không phải là một sớm một chiều sự tình. Bây giờ cách thi đại học vẫn chưa tới một tháng thời gian, ta hi vọng ngươi lấy thoải mái tâm tính đối đãi việc học, thượng đế tại đóng lại một cánh cửa thời điểm, nhất định lưu lại mặt khác một cánh cửa, cho nên chỉ cần ngươi có phần tâm tư này liền có thể, kết quả không trọng yếu."

"..."

"Đợi chút nữa, chúng ta lại thảo luận vấn đề này." Thường Tử Nhan ngăn cản Đỗ Bạch nói chuyện, nhìn về phía ngoài cửa, "Trước hết để cho Giáo Y cho những này đáng thương bọn nhỏ nhìn xem thương thế trước tiên."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Siêu cấp Học Bá

Vội vàng chạy đến Giáo Y, nhìn xem đây đây nằm người bị thương, lông mày đều nhíu chung một chỗ.

Hắn cái này Giáo Y, Thuyết Nan nghe điểm cũng là chuyên môn cho mười ban phục vụ, hắn ban ba năm bệnh nhân, cũng không sánh nổi mười ban một tháng lượng công việc.

"Lại thế nào?" Quét mắt một vòng Thường Tử Nhan, Giáo Y trong giọng nói khó mà che giấu tâm tình bất mãn, lộ rõ trên mặt.

Thường Tử Nhan tự nhiên biết Giáo Y tâm lý đang suy nghĩ gì, nàng chỉ có thể giả bộ như không nhìn ra, mỉm cười nói: "Bọn nhỏ điểm tâm không có ăn, chuẩn bị một điểm Nồi Lẩu, không nghĩ tới làm thành dạng này, làm phiền người Lão."

Giáo Y cũng không mua Thường Tử Nhan sổ sách, trong lỗ mũi phát ra một tiếng tiếng hừ lạnh, bắt đầu ngồi xổm người xuống kiểm tra lên thụ thương học sinh tới.

Giáo Y động tác rất nhanh, kiểm tra thủ pháp cũng rất đơn giản thô bạo, liền tại bọn hắn trên thân theo máy theo, không có phát hiện cái gì vấn đề lớn, liền xuống một cái.

Đỗ Bạch phía trước xuất thủ thời điểm, cũng không có đánh cho đến chết. Tuy nhiên hắn không quan tâm cuộc sống khác chết, nhưng lại có chính mình nguyên tắc, cái kia chính là không chủ động khi dễ nhỏ yếu, ân oán phân minh.

Hắn còn khinh thường khi dễ những người này, chỉ là cho bọn hắn một chút giáo huấn, nói cho bọn hắn chớ chọc chính mình.

"Thế nào?" Nhìn thấy Giáo Y sau khi kiểm tra xong, Thường Tử Nhan lập tức quan tâm hỏi.

"Bọn họ da dày thịt béo năng lực có chuyện gì, nghi ngại nửa Thiên liên tốt." Giáo Y không quan trọng ứng một tiếng, lúc này mới nhìn về phía Đại Mập Mập, lớn tiếng nói: "Người cùng ta tới phòng cứu thương đến, thoa bị phỏng cao."

Giáo Y nói xong, quay người liền hướng phòng học đi ra ngoài, Thường Tử Nhan gọi Đại Mập Mập lập tức đuổi theo kịp.

Lập tức, nàng lại an bài mấy cái thụ thương tương đối nhẹ học sinh quét dọn một chút vệ sinh, chính mình cũng động thủ hỗ trợ, người khác thì trở lại vị trí của mình nghỉ ngơi.

Chờ hết thầy đều chỉnh lý xong, đã hơn nửa canh giờ đã qua, Đại Mập Mập cũng trở về đến phòng học.

Trong phòng học cũng yên tĩnh, giống như buổi tối ngày huyền ảo, nhất định một trời một vực.

Hô ——

Thường Tử Nhan chà chà trên mặt mồ hôi, lại làm mấy cái hít sâu về sau, lúc này mới bình tĩnh trở lại.

"Tiếp đó, chúng ta tiếp tục thảo luận Đỗ Bạch đồng học vừa rồi vấn đề. Việc học tốt xấu, cũng không thể đại biểu một người thành tựu cao thấp hoặc là phẩm chất tốt xấu, quan trọng vẫn phải tìm tới thích hợp bản thân đường, như thế thành công đồng dạng cách các người rất gần, các người nói đúng hay không!"

"Đúng! Mỹ Nữ Lão Sư nói đúng!" Mọi người lập tức trăm miệng một lời quát.

"..."

Đỗ Bạch Chân Vô nại, hắn rốt cuộc mình bạch Thường Tử Nhan năng lực trấn trụ mười ban nguyên nhân —— sắc đẹp!

Mặc kệ nam đồng học vẫn là nữ đồng học, ánh mắt đều thẳng tắp nhìn chăm chăm Thường Tử Nhan bộ ngực cao vút cùng tinh xảo khuôn mặt, tâm lý không biết suy nghĩ cái gì.

"Ừm, các người năng lực mình bạch, lão sư thật cho các người cao hứng, phải biết trong xã hội này rất nhiều nổi danh nhân vật, bọn họ việc học cũng không quá tốt."

"Ừm, mới tới —— Đỗ Bạch, người hiểu chưa? Việc học tốt xấu cũng không thể quyết định một người tốt xấu cùng tiền đồ!" Thường Tử Nhan lại đem ánh mắt hạ xuống Đỗ Bạch trên thân.

Nếu nàng cũng phát hiện Đỗ Bạch chỗ quái dị, cái kia chính là từ đầu đến cuối Đỗ Bạch đều không có quá nhiều biểu lộ, lạnh lầy khuôn mặt. Đối với nàng cũng không có sinh ra bất luận cái gì cốt thiếu nhìn, phảng phất một cây điều.

Đối với mình tướng mạo, dáng người, Thường Tử Nhan phi thường tự tin. Không phải nói nàng trường so với ai khác cũng đẹp, nhưng nàng ngực lớn cũng rất ít gặp, 36D thêm, tùy thời đều có thể đem y phục nứt vỡ.

Chỉ cần nam, nhỏ, Thanh, trung, Lão, mặc kệ đối với nàng có hay không hứng thú, chỉ ít đều sẽ bị nàng ngực hấp dẫn, cho dù là ngấm vài lần, cũng coi là hấp dẫn.

Nhưng Đỗ Bạch cũng là một quái thai, nhìn xem nàng thời điểm, không có trọng điểm, không cảm thấy nàng tướng mạo xuất chúng, cũng không thấy ngực nàng ngạo nhân.

"Lão sư, có hiểu hay không không trọng yếu, ta muốn biết lão sư có rãnh hay không phụ đạo ta." Đỗ Bạch nhàn nhạt đáp.

"..." Thường Tử Nhan bị cổ họng lại.

Người khác cảm thấy Đỗ Bạch cũng là tái đi si ngốc, muốn học tập người đến mười ban làm gì? Đây là học tập địa phương sao!

Trên đời không có người có gan mở miệng trào phúng, thế thảm đau đón kinh lịch trải qua còn rõ mồn một trước mắt.

"Lão sư, ta cũng không phải là nói đùa." Đỗ Bạch lần nữa nghiêm túc biểu đạt chính mình ý tứ, chợt từ chính mình trong bọc xuất ra sách vở, nói: "Lời nói, số, tổng hợp, trong sách nội dung lão sư tùy ý hỏi, ta nếu là đều có thể đối đầu, lão sư nên tin tưởng."

"..."

Nhìn xem bị Đỗ Bạch cầm trên tay sách vở, Thường Tử Nhan lần nữa im lặng, cố nén muốn nghi vấn Đỗ Bạch nói, nhưng làm một cái lão sư cũng không thể chèn ép học sinh.

Hít sâu mấy hơi thở, Thường Tử Nhan hướng Đỗ Bạch đi qua.

"Tốt! Vậy lão sư liền tùy tiện rút mấy vấn đề, người nếu là đều có thể chính xác, lão sư đáp ứng giúp người phụ đạo." Thường Tử Nhan cầm qua sách, vừa hướng Giảng Thai đi đến, vừa nói.

"Cảm ơn lão sư, mời." Đỗ Bạch khoe miệng lướt lên một vòng đường cong, cũng đứng lên, ra hiệu Thường Tử Nhan, tới đi.

Thường Tử Nhan tiện tay lật ra tổng hợp sách.

"Lam Tinh có mấy người quốc gia? Bao nhiêu nhân khẩu? Loại nào màu da? Diện tích bao lớn?"

Thường Tử Nhan cái này mới mở miệng, người khác cũng chú ý nghe.

Cái này bốn cái vấn đề cực kỳ đơn giản, ngay tại tổng hợp Sách giáo khoa tờ thứ nhất, xem như thường thức, nhưng thật muốn để bọn hắn đáp, không có một cái nào có thể nói xong cả.

"Lẫn nhau giáp giới có giao lưu quốc gia ba cái, theo thứ tự là Đông Á, Tây Á, Bắc Á. Nhân khẩu tổng số ước chục tỷ. Màu da có vàng, Bạch, Hắc Tam loại, lấy vàng, Bạch làm chủ. Còn Lam Tinh diện tích, còn không có xác thực đáp án."

Lạnh lạnh tiếng trả lời trong phòng học quanh quẩn, nghe Thường Tử Nhan cùng người khác sừng sốt một chút, chẳng lẽ Đỗ Bạch thật học rất giỏi?

Điều đó không có khả năng!

Tất cả mọi người trong lòng hò hét nói.

Đỗ Bạch ngay từ đầu coi là trọng sinh là Địa Cầu, đọc sách bản tri thức về sau, phát hiện nơi này là địa cầu Bình Hành Không Gian, Đông Á cũng là địa cầu Hoa Hạ, đảo quốc các loại Á Châu Địa Khu.

Nhìn giống như địa cầu tựa hồ không có cái gì khác biệt, văn hóa, khoa học kỹ thuật đều không khác mấy, nhưng lại có rất nhiều không giống nhau địa phương, khác biệt lớn nhất cũng là diện tích, không biết là Địa Cầu gấp bao nhiêu lần, có vô số không biết.

Làm Đỗ Bạch giải được những này về sau, ngược lại hưng phấn một chút, địa cầu tư nguyên thiếu thốn, tại đây đã có nhiều như vậy chưa khai phát địa phương, nhất định có thể tìm tới rất nhiều tài nguyên tu luyện.

Thường Tử Nhan cũng sửng sốt.

Nàng không tin lại hỏi mấy đạo tổng hợp đề, Đỗ Bạch đều chính xác.

Chưa từ bỏ ý định nàng, lại lật mở Ngũ Văn, toán học sách đặt câu hỏi.

"Chưa tới Danh Sơn mộng đã tân, Thiên Phong Bạt Địa ngọc đá lốm chôm. Câu thơ này câu tiếp theo."

"Mạn đình một đêm gió thổi mưa, giống như cùng Du Nhân tẩy tục trần." Đỗ Bạch không cần nghĩ ngợi đáp.

"Thê lương bảo kiếm thiên, bó đỗ muốn năm nghèo. Hoàng Diệp vẫn mưa gió, thanh lâu từ quán dây cung. Câu tiếp theo."

"Hiếu biết mới bị mòng tục, cũ tốt cách Lương Duyên. Tâm đoạn Tân Phong tửu, tiêu sầu đầu mấy ngàn."

...

Gặp Đỗ Bạch đối đáp trôi chảy, chỉ cần là trong sách không có hẳn sẽ không, Thường Tử Nhan cũng không tin cái này tà, đều là tìm khó hỏi.

Người khác, nếu như phía trước nói sợ hãi Đỗ Bạch bạo lực, hiện tại đối với hắn thật sự là đầu rạp xuống đất. Đỗ Bạch nói hắn thi đại học muốn toàn trường thứ nhất, không còn có người không tin.

Àm!

Thường Tử Nhan đem sách vở trùng trùng điệp điệp đập vào Giảng Thai trên bàn, trừng mắt Đỗ Bạch, cả giận nói: "Người đây là tới tiêu khiển lão sư đúng không! Lão sư không có cái gì có thể phụ đạo người, người hài lòng đi!"

Đỗ Bạch phảng phất không nhìn thấy Thường Tử Nhan sinh khí biểu lộ, bình tĩnh giải thích nói: "Lão sư, ta chỉ là ký ức lực tương đối tốt, đem cả quyển sách đều gánh vác."

"Người biết so lão sư đều nhiều..."

Thường Tử Nhan muốn khóc, đây là cái gì kỳ hoa học sinh a! Thiên tài? Bệnh thần kinh?

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Nữ truy nam

"Lão sư ta cần là toàn trường đệ nhất danh, ta chỉ là giữa trưa đem những này xem một lần, trừ những này hẳn đốt đặc cán mai, cái này cần lão sư phụ đạo ta."

"Những này là người giữa trưa xem..."

Thường Tử Nhan chấn kinh! Nếu như Đỗ Bạch nói tới là thật, này thi toàn trường cái thứ nhất vốn không vì chút sức lực! Thậm chí là toàn tỉnh, cả nước đệ nhất!

"Đúng" Đỗ Bạch vẫn như cũ bình tĩnh như cũ đáp, Thường Tử Nhan chấn kinh biểu lộ, nàng phảng phất không nhìn thấy.

"Được... Đi." Thường Tử Nhan tại nội tâm thân / ngâm một tiếng, bất đắc dĩ nói: "Cho lão sư mấy ngày thời gian, lão sư tìm một chút tư liệu... Cho người xem!"

Thường Tử Nhan sờ dĩ đáp ứng, một phương diện không tin Đỗ Bạch chỉ phí một hai cái giờ, liền dưới lưng ba quyển sách.

Mặt khác trong lòng lòng hiếu kỳ cũng bị kích thích, nàng bất thành linh muốn hiểu biết cái này bị ném tới kém ban học sinh, đến là một cái thứ gì.

Gặp Thường Tử Nhan đáp ứng, Đỗ Bạch biểu hiện trên mặt lúc này mới hòa hoãn chút, ngồi xuống.

Nếu các loại tư liệu, hẳn hoàn toàn có thể chính mình tìm. Nhưng đã có người có thể làm thay, cần gì phải lãng phí thời gian, với lại lão sư so với hắn càng chuyên nghiệp.

Phanh ——

Cửa phòng học phanh một tiếng, bị tiến lên đến!

Còn không có nhìn thấy người, liền nghe đến vội vàng ân cần thăm hỏi âm thanh: "Thường lão sư, người không sao chứ! Ta đã sớm cùng người đã nói, nhiều như vậy bạn người muốn dạy cái nào liền cái nào, có thể người liền hết lần này tới lần khác không nghe, hiện tại lại xảy ra chuyện đi! Người có hay không thụ thương, nhanh cho ta xem một chút!"

Lập tức liền thấy Phó Hiệu Trường vội vã đi tới, lo lắng ánh mắt tìm tòi lên Thường Tử Nhan tồn tại.

Vừa nghe đến Phó Hiệu Trường chán ghét âm thanh, Thường Tử Nhan lông mày không khỏi nhăn lại tới.

Nàng biết Phó Hiệu Trường đánh là tâm tư gì, không phải liền là ngấp nghé sắc đẹp của nàng sao? Thực Học trong trường, tham sắc đẹp của nàng Nam Lão Sư rất nhiều.

Đương nhiên đây cũng là Nhân chi thường tình, nam nhân nào có không thích nữ nhân xinh đẹp, Thường Tử Nhan cũng rõ ràng, cho nên chỉ cần không phải đặc biệt quá phận người, nàng bình thường đều cười một tiếng mà qua.

Mà bộ này hiệu trưởng liền để nàng chán ghét, đều tuổi trên năm mươi, thế mà còn Sắc Tâm không chết, dựa vào trong tay quyền lực, lại nhiều lần quấy rối nàng.

Đáng hận nhất là hắn đã có lão bà hài tử, hoàn toàn là đánh lấy chơi nàng vô si lòng? Chẳng lẽ nàng xem ra rất giống tiểu tam! Liền xem như tiểu tam, tìm cũng sẽ không là loại này lão già kia đi!

"Dừng a!"

Nhìn xem Phó Hiệu Trường bộ kia hư ngụy biểu lộ, toàn lớp học sinh không khỏi phát ra hư thanh.

Bọn họ những người này, tất cả đều bị lão già này nhục mạ qua, đối với hắn thế nhưng là hết sức thống hận.

Phó Hiệu Trường sắc mặt lập tức thay đổi, dữ tợn ánh mắt nhanh chóng hướng trong phòng học học sinh bắn phá đi qua, sau cùng hạ xuống một mặt lạnh lùng Đỗ Bạch trên thân.

"Tiểu tử, lại là người giờ trò quỷ đúng không! Ta đã sớm nói với hiệu trưởng qua, loại người như người sẽ chỉ gây chuyện, tựa như một nòi com bên trong một hạt cứt chuột! Hết lần này tới lần khác hắn không nghe, nói cái gì không đến một tháng liền tốt nghiệp, coi như! Hôm nay nói cái gì ta cũng phải để người xéo đi! "

Đỗ Bạch đối với hắn cũng căm ghét cũng, lạnh lùng nhìn xem hắn, khinh bỉ nói: "Những lời này, người buổi sáng cũng đã nói, còn nói muốn đánh chết ta, để cho ta làm tù cả đời. Người có thể nói chút đừng sao? Làm nhiều năm như vậy Phó Hiệu Trường, đều ***** đi!"

Ha ha ha ——

Người khác lập tức Ha-Ha cười vang, Đỗ Bạch mắng quá mẹ nó hăng hái! Tâm lý cái kia thoải mái a! Thay bọn họ xuất hiện một hơi!

"Phốc —— "

Thường Tử Nhan cũng bị Đỗ Bạch cao thâm mắng chuẩn bị cười, không khỏi nhanh liền phát hiện không đúng, lập tức che cái miệng nhỏ nhắn.

Tuy nhiên đã buổi tối, Phó Hiệu Trường sắc mặt đã hắc.

"Người người người, người chết... Định! !"

"Không cần thổ huyết nha!" Đỗ Bạch khó được ngữ khí xinh xắn một câu, hắn đột nhiên cảm thấy giống như Phó Hiệu Trường loại người này nói chuyện cũng thật có ý tứ.

"PHỐC —— "

Một cái lão huyết từ Phó Hiệu Trường miệng bên trong phun ra, hắn vì run rẩy tay chỉ Đỗ Bạch, miệng động nửa ngày, mới miễn cưỡng nói ra một câu nói, "Ta... Ta không biết... Lại... Lại choáng! !"

"Tùy người, cút đi!" Đỗ Bạch cười lạnh, hắn sẽ còn sợ lão già hóa này không thành.

"Người... Các loại lấy!" Phó Hiệu Trường lau miệng một cái sừng vết máu, oán độc chăm chăm Đỗ Bạch liếc một chút, lão đảo liền muốn rời khỏi.

Nhìn thấy Phó Hiệu Trường cùng Đỗ Bạch kết xuống thâm cừu đại hận, Thường Tử Nhan cảm thấy mình cũng có trách nhiệm.

Nhìn xem Phó Hiệu Trường bóng lưng, lập tức mở miệng hô: "Phó Hiệu Trường, chờ một chút."

"Ừm?" Nghe được Thường Tử Nhan gọi hắn, Phó Hiệu Trường vẫn là dừng bước lại, sau đó chậm rãi xoay người lại, ánh mắt trước tiên ở Thường Tử Nhan tinh xảo gương mặt bên trên đảo qua, sau cùng hạ xuống này siêu lớn trên bộ ngực, mắt lộ vẻ tham lam.

Thường Tử Nhan làm bộ không thấy được Phó Hiệu Trường trong mắt cóc thiếu nhìn, hơi nói xin lỗi: "Phó Hiệu Trường có lỗi với a, Đỗ Bạch vẫn là một học sinh, tư tưởng không thành thực, khó tránh khỏi xúc động điểm. Cũng trách ta dạy bảo Vô Phụng, mới khiến cho Đỗ Bạch chống đối người. Người cùng ta cũng là lão sư, đối đãi học sinh tựa như đối đãi chính mình hải từ một dạng, người liền đại nhân không chấp tiểu nhân, cũng đừng trách hắn, ta sẽ thật tốt giáo dục hắn."

"..."

"Người... Người còn bảo vệ cho hắn?"

Phó Hiệu Trường trong mắt toát ra khó có thể tin thần sắc, hắn thấy giống Đỗ Bạch loại này bần nhào học sinh, tốt nhất xử lý biện pháp, cũng là cắt ra khỏi trường học!

"Ta là lão sư hắn, ta cũng có trách nhiệm, Phó Hiệu Trường nếu như muốn trách phạt lời nói, cũng cùng một chỗ trách phạt ta đi." Thường Tử Nhan thần sắc kiên định nhìn chăm chú lên Phó Hiệu Trường, không có chút nào nhượng bộ.

"Thật tốt, các người mười ban, học sinh bần nhào, không nghĩ tới lão sư cũng thế, này đều cắt cho ta xuất hiện trường học đi! Ha-Ha!"

Phó Hiệu Trường cười ha hả, trong mắt của hắn oán hận chi ý càng đậm, hắn ngay cả Thường Tử Nhan đều hận lên.

"Cút! !"

Đỗ Bạch không biết lúc nào đi tới cửa, đối nhe răng cười Phó Hiệu Trường cũng là một chân, trực tiếp đem hắn đạp ra ngoài.

Ầm ầm một tiếng, đóng cửa.

Thường Tử Nhan cùng người khác lần nữa bị Đỗ Bạch cử động cho chấn kinh đến, miệng há Lão Đại.

"Lão sư, người không cần lo lắng, Phó Hiệu Trường sự tình, ta sẽ giải quyết." Đỗ Bạch đối Thường Tử Nhan, nghiêm túc giải thích một câu.

Vừa rồi Thường Tử Nhan đứng ra bảo vệ cho hắn, tuy nhiên La đẩy dài dòng, vẫn là để hắn có chút xúc động, cho nên hắn không muốn Thường Tử Nhan có phiền phức.

Từ Phó Hiệu Trường trong mắt, hắn biết lão già này sẽ không từ bỏ ý đồ.

"A a ——"

Thường Tử Nhan hét rầm lên, mò lên trên giảng đài bảng đen xoa hướng Đỗ Bạch đập tới, người cũng xông tới, "Ta đánh chết người! Đánh chết người! ..."

Tiếp được bay tới bảng đen xoa, Đỗ Bạch liền chạy, vây quanh phòng học chạy.

Tại hắn muốn đến, chạy cái hai vòng Thường Tử Nhan liền sẽ bình tĩnh trở lại.

Thế là phòng học diễn ra vừa ra nữ truy nam tràng diện, Đỗ Bạch ở phía trước chạy, Thường Tử Nhan ở phía sau truy.

Chạy, siêu lớn bộ ngực thành Thường Tử Nhan vương vãi, nhưng cũng là một phong cảnh tuyệt, theo nàng chạy, lúc lên lúc xuống nhảy lên.

Rất nhanh trong lớp sở hữu nam sinh nhịp tim đập đều cùng nàng ngực nhảy một cái tần suất, phù phù —— phù phù ——

A ——

Thường Tử Nhan bất thành linh hét lên một tiếng, thân thể hướng phía trước dốc bỏ nhào, nàng chân bị ghế đạp phải.

"Lão sư... Ngực..."

Cái này phải ngã, không phải thành ngực phẳng không thể! Các bạn học trai đều không đành lòng xem loại kia tan nát cõi lòng tràng diện, nhắm mắt lại.

Thường Tử Nhan sắc mặt cũng một lúc thay đổi trắng bệch, nàng hối hận đuổi theo Đỗ Bạch.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Ra mặt

Đỗ Bạch tự nhiên không thể thấy chết không cứu, mắt thấy Thường Tử Nhan ngã sấp xuống, sợ hãi ngay cả con mắt đều nhắm lại.

Hắn vội vàng xoay người lại một cái, hướng Thường Tử Nhan xông tới, đoạt tại nàng trước khi té xuống đất đỡ lấy nàng.

Đỗ Bạch tốc độ tuy nhiên rất nhanh, nhưng hắn lạ thường tử nhân có cái bốn năm mét , chờ hắn xông về lúc đến đợi, Thường Tử Nhan đã nhanh đùng phải mặt đất.

Không có cách, Đỗ Bạch chỉ có thể để cho mình làm thịt người đẽm, nhanh chóng nhét vào Thường Tử Nhan dưới thân.

Đồng!

Thường Tử Nhan trùng trùng điệp điệp đặt ở Đỗ Bạch trên thân, Thường Tử Nhan cũng không nặng, nhiều nhất sẽ không vượt qua một trăm cân, nhưng nặng ngực liền có chút siêu trọng, đâm vào Đỗ Bạch trên thân, đồng một tiếng, co dãn mười phần.

Đỗ Bạch cảm nhận được mềm mại đồng thời, lại có điểm tâm nhét, không thể không cảm khái, thế nhân nói tới Hung Khí quả có việc.

Ngã sấp xuống không có cảm giác đến đau, chỉ là có chút cảm giác áp bách, nhưng Thường Tử Nhan vẫn là không dám lập tức mở mắt ra, nàng sợ nhìn đến chính mình thảm trạng.

Đỗ Bạch đành phải nhắc nhở nàng, dù sao bị nữ nhân đè ở phía dưới, nam nhân mặt mũi không dễ nhìn.

"Lão sư, ngươi có thể đứng lên, rất nhiều người nhìn xem đâu?"

"Ừm?" Bên tai truyền đến Đỗ Bạch nhận nhạ âm thanh, Thường Tử Nhan khẽ giật mình, chậm rãi mở to mắt, đối diện bên trên Đỗ Bạch thanh tịnh thâm thúy con mắt, nàng ngăn ngui mắt tích về sau, lập tức hết rằm lên.

Bối rối từ trên người Đỗ Bạch đứng lên, khuôn mặt đỏ giống như cà chua, cũng không dám lại xem Đỗ Bạch, chớ đừng nói chi là tiếp tục đuổi.

Đỗ Bạch rồi mới từ mặt đất đứng lên, vỗ vỗ trên thân tro bụi, trở lại vị trí của mình.

Các bạn học nhìn thấy Thường Tử Nhan không có việc gì, thật to thở phào, sau đó u oán ánh mắt nhìn về phía Đỗ Bạch, trong mắt hoàn toàn ước ao ghen tị.

Vì sao cho lão sư làm người cái đẽm không phải mình!

Thường Tử Nhan mặt ửng hồng trong lúc nhất thời không dám nhìn tới bất luận kẻ nào, tốt một lúc sau, mới kiên định ngẩng đầu, lấy dũng khí mở miệng nói chuyện.

"Khụ khụ, hôm nay sự tình liền đến này là ngừng, các ngươi lời đầu tiên tập, ta quay về văn phòng một chuyến." Thường Tử Nhan vội vàng dặn dò một tiếng, liền đi xuất hiện phòng học.

Thường Tử Nhan đi lần này, trong phòng học lập tức vừa nóng náo đứng lên, tuy nhiên như trước kia so sánh, cái kia coi như yên tĩnh.

Bọn họ chỉ là tập hợp một chỗ thảo luận, không có cãi lộn, cũng không dám đi quấy rầy nhắm mắt dưỡng thần Đỗ Bạch.

Đỗ Bạch cũng không có nhân rồi, trong đầu đang tại chậm rãi tiêu hóa sách vở bên trong nhìn thấy tri thức, sách vở là hiểu biết cái tình cầu này phương pháp tốt nhất.

Thẳng đến tan học, Thường Tử Nhan cũng không có lại tiến vào phòng học, các bạn học tốp năm tốp ba kẻ vai sát cánh đi ra phòng học.

Sau cùng trong phòng học chỉ còn lại có Đỗ Bạch một người, hắn lúc này mới thu dọn đồ đạc rời đi.

Vừa đi ra Giáo Học Lâu, đi vào trên bãi tập, Đỗ Bạch liền bị người ngăn lại.

Ngăn lại hẳn là năm sáu cái đáng người cường tráng cao lớn học sinh, ăn mặc quần áo thể thao, bọn họ đều là trường học đội bóng rổ thành viên.

"Người chính là Đỗ Bạch? Ta gọi Quách Kiến." Nói chuyện là giữa bọn hắn đáng người tối cao sắp tới hai mét nam sinh, mấy người lấy hắn cầm đầu.

Đỗ Bạch hơi hơi ngửa đầu, mới có thể nhìn thấy hắn khuôn mặt, lạnh lùng nói: "Ta biết người sao?"

"Quách Cường là đệ đệ ta." Quách Kiến cười lạnh một tiếng, người cũng bước lên trước một bước, thẳng bức Đỗ Bạch, "Hiện tại nhận biết đi!"

Đỗ Bạch lập tức minh bạch đối phương muốn làm gì, biểu lộ lạnh lẽo, thản nhiên nói: "Người muốn vì hắn báo thù."

"Nếu biết, vậy thì đi thôi." Quách Kiến âm lãnh hừ lạnh một tiếng, dẫn đầu hướng cửa trường phương hướng đi đến.

Ở trường bên trong đánh người cũng không phải lựa chọn tốt, không chỉ có ảnh hưởng hình tượng, nói không chừng còn có chút phiền phức, nhưng ở ra ngoài trường liền không có vấn đề.

"Tiểu tử, người chết chắc, lại dám đánh đội trường đệ đệ, ăn gan báo đúng không."

"Tam Tử, hắn là không biết sống chết. Ha-Ha ——"

Nhìn xem bọn họ bóng lưng, Đỗ Bạch khước miệng lướt lên một vòng đường cong, "Trêu chọc ta, thật sự là chuyện tốt sao?"

Đỗ Bạch không vội không chậm đuổi theo.

Ở trường môn mấy trăm mét xa có cái chỗ ngoặt địa phương, nơi đó có một cái vút bỏ Sân bóng rổ.

Đây chính là bọn họ giải quyết Đỗ Bạch địa điểm.

"Đến? Cái này tựa hồ không phải cái gì tốt địa phương." Nhìn xem dừng lại Quách Kiến, Đỗ Bạch thản nhiên nói.

Tại đây cũng không ẩn nấp, không ít mới ra cửa trường học sinh, đã hấp dẫn tới, đang đứng tại Sân bóng rổ bên ngoài chỉ trỏ.

"Yên tâm, hôm nay ta sẽ không cần mạng người, chỉ là để người trường cái giáo huấn. Mạng người, đệ đệ ta sẽ tự mình tới bắt." Nhìn xem Đỗ Bạch, Quách Kiến giống như tại kể ra một kiện lại bình thường tự nhiên sự tình.

Đỗ Bạch tự nhiên không quan tâm Quách Kiến uy hiếp, nhưng hắn vẫn còn có chút kinh hãi. Từ Quách Kiến trong lúc biểu lộ, hắn năng lực phát giác được đối phương thủ đoạn độc ác, nhân mạng trong mắt hắn tựa hồ không tính là gì.

Đỗ Bạch biểu lộ lạnh hơn, lạnh lùng nói: "Ta hôm nay cũng sẽ không đòi mạng người, người hắn là cảm thấy may mắn."

"Thật sao?"

Cao Kiến cúi xuống nửa cái đầu, nhìn chăm chăm Đỗ Bạch con mắt.

Đỗ Bạch con mắt băng lãnh mà thâm thúy, không nhìn thấy mấy may sợ hãi.

"Đội trưởng, nói nhảm nhiều như vậy làm gì, trực tiếp quật ngã là được."

"Đúng, ta đến!" Gọi Tam Tử nam sinh, từ dưới đất nhặt lên một cây Mộc Côn, liền hướng Đỗ Bạch hai chân luân quá tới.

Quách Kiến không có ngăn cản Tam Tử, ánh mắt vẫn như cũ Đỗ Bạch trên mặt.

Vây xem trong đám người phát ra một tiếng kinh hô, đại bộ phận đã nhận ra cùng Cao Kiến giằng co là Đỗ nghèo lùn, về phần Cao Kiến làm trường học đội bóng rổ đội trưởng, không ai không hiểu, Fan càng là rất nhiều.

Mất thấy Tam Tử Mộc Côn vừa muốn gõ tại trên hai chân, Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, giống như Tam Tử thác thân mà qua.

Ầm!

Mộc Côn thất bại, Tam Tử kêu thảm một tiếng ngã xuống, đến chó đóp cứt, Đỗ Bạch một chân giẫm tại trên lưng hắn.

Tất cả mọi người thấy rõ ràng, Đỗ Bạch tại cùng Tam Tử thác thân thời điểm, đưa chân một trộn lẫn, Tam Tử liền ngã xuống.

Ba ba ——

Vây xem trong đám người vang lên một trận tiếng vỗ tay, bọn họ tạm thời quên mất Đỗ Bạch thân phận, đối với hắn đặc sắc phản kích cho nhiệt liệt tiếng vỗ tay.

"Đều dừng lại cho ta! Các người ngốc đi, hần là Đỗ nghèo lùn! Các người thể mà cho hần vỗ tay, đi chết đi!"

Bén nhọn găm thét để cho vừa mới vang lên tiếng vỗ tay im bật mà dừng, một cái vóc người cao gầy, thân mang gọi cảm nữ sinh từ trong đám người đi tới, nàng hất lên tóc dài đầy đầu, cao ngạo quét mọi người liếc một chút, lúc này mới giẫm lên cao gót, hướng trong sân đi đến.

"Là gọi cảm nữ vương Trương đi, Chu Kiến số một Fan, lần này càng đặc sắc."

Trong đám người lập tức có người nhận ra nàng, còn không có kịp phản ứng người, nhao nhao kịp phản ứng.

"Quả nhiên gọi cảm a, đôi chân dài, bờ eo thon, **** ***."

"Đó còn cần phải nói, gọi cảm nữ vương xưng hào cũng không phải nói vô ích."

...

Mọi người xì xào bàn tán, để cho Trương đi càng thêm cao ngạo, giống như một cái kiêu ngạo Bạch Nga, lắc lắc đáng người tiếp tục tiến lên.

"Đỗ nghèo lùn, đã xem đủ chưa, lại nhìn lão nương liền đảo ánh mắt người!" Tại rồi Đỗ Bạch còn có hơn ba mét khoảng cách, Trương đi liền đối với Đỗ Bạch quát to lên.

Trương đi lại đem ánh mắt nhìn về phía Quách Kiến, cười duyên nói: "Quách Kiến, ta tới giúp người, đối phó loại này nghèo **, ta thành thạo nhất."

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Hồn đản, ta bắt lại người

"Chuyện ta, không cần người quản, người đi sang một bên."

Nhìn thấy đi tới là Trương Di, Cao Kiến trong mắt có chút kiêu ngạo, nhưng hần vẫn là cự tuyệt Trương Di trợ giúp.

"Khanh khách, người không cần lo lắng vấn đề mặt mũi, toàn trường người nào không biết người là nhất có nam tử khí khái, nhất có nam nhân vị. Đỗ nghèo lùn, không cần đến người để giáo huấn, giống ta loại này tiểu nữ tử là được rồi."

Trương Di biết Quách Kiến sợ trên mặt mũi không qua được, cười khanh khách, quay đầu nhìn về phía vây xem đám người, lớn tiếng nói: "Ta nói đúng hay không, không có người hoài nghi Quách Kiến nhân cách mị lực đi!"

"Không có! Gọi cảm nữ vương có lên!" Trong đám người có đồng học thừa cơ ồn ào, xem mỹ nữ dù sao cũng so xem hai người nam có ý tứ.

Trương Di trên mặt lộ ra hài lòng nụ cười, lúc này mới một lần nữa quay đầu, nhìn chăm chú Quách Kiến, khẽ cười nói: "Ta Quách đại ca, hiện tại không có vấn đề đi."

"Người chơi dưới có thể, cuối cùng vẫn là bởi ta tự mình tới." Quách Kiến chậm rãi nói.

"Khanh khách, cái này đúng thôi."

Trương Di khanh khách một tiếng, giãy dụa đáng người hướng Đỗ Bạch đi tới.

Đỗ Bạch chỉ là lạnh lùng nhìn xem cái này một đôi chó nam nhân liếc mắt đưa tình, cũng không có cắt ngang bọn họ. Hần khinh thường gia nhập chiến đoàn, hần sẽ để cho bọn họ biết đắc tội chính mình kết cục.

"Nghèo **, người cảm thấy ta xinh đẹp không? Dáng người gọi cảm sao? Muốn ta như vậy bạn gái sao?" Trương Di mang trên mặt nụ cười, lắc lắc **** **, làm điệu làm bộ, tựa như tại đi T đài, vừa đi vừa cho Đỗ Bạch vút mị nhãn.

"Xấu xí! Buồn nôn! Tặng không cũng đừng!" Đỗ Bạch con mắt nháy đều không có nháy một chút, trên mặt toát ra căm ghét biểu lộ, lạnh lùng trả lời nói.

Hần là thật căm ghét loại này tự cho là đúng, ra vẻ gọi cảm nữ nhân, trong đám người tùy tiện đi tới một người nữ sinh, nhìn đều so với nàng thuận mắt.

Trương Di sững sốt, nửa ngày mới như phát điên hét rầm lên, "A a, nghèo **! Cạn bã! Rác rưởi! Ta muốn xé người! Người lại dám nói ta xấu xí, buồn nôn, ta muốn giết người!"

Mỹ lệ gọi cảm là Trương Di kiều ngạo nhất địa phương, hiện tại lại có thể có người nói nàng xấu xí, buồn nôn, nàng hoàn toàn sụp đổ, gương nhan múa vuốt hướng Đỗ Bạch phóng đi, thoa điểm lệ son móng tay mười ngón sắc bén, dung tục.

"Đánh người, bản là tay ta." Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, thân thể một cái né tránh, tránh đi Trương Di công kích.

Đỗ Bạch vừa đi ra, dùng lực quá mạnh Trương Di thu tay lại không kịp, giày cao gót giẫm tại Tam Tử trên thân, sau đó thân thể bắt ổn, té nhào vào trên đồng cỏ, đồng dạng đến chỗ đóp cút.

"A!" "A!"

Mặt đất vang lên hai tiếng kêu thảm, một tiếng Trương Di phát ra tới, một cái khác thì là luôn luôn bị Đỗ Bạch giẫm tại chân Tam Tử, giày cao gót uy lực nhưng so sánh Đỗ Bạch chân càng có uy lực.

"Trương Di!"

Nhìn thấy Trương Di ngã sấp xuống, Quách Kiến biến sắc, trong mắt bộc lộ vẻ lo lắng, nhanh chóng hướng về hướng về Trương Di, nhanh chóng đem nàng nâng đỡ.

"Người không sao chứ, ném tới chỗ nào?" Quách Kiến quan tâm hỏi, ánh mắt ở trên người nàng kiểm tra, nhìn xem có hay không ném tới chỗ nào.

"Quả Quả cũng là hần, buổi sáng tiếp được ta hần đàn cũng là hần, lúc này nhìn hần đi hướng nào! Hừ!" Chen vào trong đám người Tô Lan mà quát to một tiếng, vút xuống chính mình khuê mật, hướng trong sân chạy tới.

Nàng rốt cuộc tìm được cứu mạng ân nhân.

"Hồn đàn, ta cuối cùng tìm được người!" Tô Lan mà vừa chạy vừa hô to.

Đặc sắc quả nhiên là một màn tiếp một màn a, gọi cảm nữ vương ra sân về sau, thanh thuần Hoa Khôi cũng tới!

"Tô Lan mà! Tô Lan mà! Tô Lan mà!"

Tô Lan mà vừa chạy đi ra, trong đám người nam sinh giống Đà Cầu máu một dạng, lớn tiếng lớn tiếng hò hét đứng lên, được hoan nghênh trình độ là gọi cảm nữ vương Trương Di gấp bội.

Nhìn xem lại có một người nữ sinh chạy đến, Đỗ Bạch lông mày không khỏi hơi nhíu lại, hần không thích cùng nữ sinh liên hệ, đặc biệt là loại này không về không dây dưa.

Tô Lan hơi nóng náo ra trận, cũng làm cho sững sờ bên trong Quách Kiến lấy lại tinh thần.

Nàng đây là gọi mình sao? Bình thường không phải đối với mình rất lãnh đạm sao? Làm sao hôm nay cả đám đều hướng mình tỏ tình tới.

Quách Kiến tâm tình bất thành linh tốt, toàn bộ trường học hần năng lực thấy vừa mắt chỉ có Tô Lan mà một người, về phần Trương Di, chỉ là bởi vì vóc dáng rất khá, chơi đùa mà thôi, khi hần nữ nhân, còn chưa đủ tư cách.

Đỗ Bạch coi là Tô Lan mà là chạy Chu Kiến đến, cho nên hần vẫn không có động, chỉ là biểu lộ lạnh hơn.

Chu Kiến cảm thấy Tô Lan mà là tìm hần, mỉm cười giang hai cánh tay chuẩn bị cho nàng một cái to lớn ôm ấp.

"Hồn đàn, ta cuối cùng bắt lại người!" Chạy tới Tô Lan mà một phát bắt được Đỗ Bạch cánh tay, thờ hào hển, đắc ý hô.

Nhìn thấy Tô Lan mà nắm chắc cánh tay mình, rất căng rất căng loại kia, Đỗ Bạch sững sờ nói: "Người... Không có uống nhầm thuốc?"

Giống như Đỗ Bạch một dạng sững sốt còn có Chu Kiến, hần cảm thấy toàn bộ Thiên Đô sụp đổ xuống!

Vậy xem đám người cũng sững sốt, Tô Lan mà trong miệng hồn đàn lại là —— Đỗ nghèo lùn!

Hồn đàn cái từ ngữ này có rất nhiều ý tứ, bởi nữ sinh miệng bên trong nói ra, bình thường giải thích là: Nữ sinh đối với yêu thích bạn trai nũng nịu, phát giận ngữ khí từ.

Tô Lan mà là Đỗ Bạch bạn gái?

Mở cái gì trò đùa? Đây không phải tốt cười cười lời nói!

"Tô... Tô Lan, người xác định... Người không có tìm lầm người."

Sững sờ đi qua, Quách Kiến nhìn xem nắm thật chặt Đỗ Bạch, mặt lộ vẻ đắc ý Tô Lan, run rẩy hỏi.

"Tuyệt đối sẽ không sai! Hắn lạnh lùng biểu lộ ta nhớ rõ ràng nhất!" Tô Lan mà cũng khẳng định trả lời Quách Kiến, vẫn không quên vì khóe mắt liếc qua dò xét Đỗ Bạch lạnh lùng gương mặt.

"A a! !"

Quách Kiến mắt không ché nắm lấy tóc, ngửa mặt lên trời tru lên!

Một hồi lâu, mới dừng lại, hắn biểu lộ âm trầm nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, điềm nhiên nói: "Lại nhiều một đầu, để cho ta giết ngươi lý do. Tô Lan mà là nữ nhân ta, không có người có thể chỉ nhiễm!"

"Tốt ngươi cái Quách Kiến! Ta liền biết trong lòng ngươi vẫn muốn cái này tiểu tiện nhân! Ngươi không nên quên, ngươi theo ta lên giường lúc nói chuyện qua! Nói tiểu tiện nhân miệng còn hôi sữa đủ, ngươi không có hứng thú, nếu là ta Trương Di loại này thành thực gọi cảm nữ hài tử..."

"Xéo đi!" Tức giận Quách Kiến, bị Trương Di chen vào nói, với lại lộ ra ánh sáng hắn chuyện xấu, trực tiếp một bàn tay lách tại lú lo không ngừng, ghen tuông Bào Tát Trương Di trên mặt, trực tiếp đem nàng rút một cái lão đảo.

"Ba!"

Trương Di nửa bên gò má trong nháy mắt sưng lên đến, cái mũi cũng sập một nửa.

Trương Di lệch ra cái mũi, để cho Chu Kiến ngẩn ngơ, cho là mình xuất thủ quá nặng, nhưng rất nhanh hắn liền càng thêm phần nộ!

"Nhìn xem chính mình khuôn mặt? Nói cái gì chính mình là thuần thiên nhiên? Đồ dê tiện!"

Trương Di ngơ ngác nhìn chăm chăm Quách Kiến, nước mắt từ trong mắt nàng rót xuống, Quách Kiến thế mà đánh nàng.

"A! Nàng cái mũi..."

Tô Lan mà khi nhìn đến Trương Di sụp đổ xuống nửa bên cái mũi, kêu to lên.

"Nguyên lai là giả cái mũi, chính tề! Ta liền nói nàng cái mũi làm sao cao như vậy rất."

"Ta đã sớm nhìn ra, nàng là chính tề."

...

"A a! Quách Kiến ngươi chờ, ta Trương Di sẽ không bỏ qua ngươi... Ô ô..."

Chịu đến cự đại đả kích Trương Di bùm lấy sụp đổ cái mũi, khóc lớn hướng bên ngoài sân chạy như bay.

"A a! ! !"

Quách Kiến phần nộ bức bội ngửa mặt lên trời kêu to lên, hắn không rõ, rõ ràng là hắn để giáo huấn Đỗ Bạch, làm sao biến thành Đỗ Bạch tại nhục nhã hắn như vậy.

Hết thầy cũng là Đỗ Bạch tại họa!

"Đỗ Bạch ta muốn giết ngươi! !"

Quách Kiến gào thét hướng Đỗ Bạch xông lại, biểu lộ dữ tợn, con mắt đỏ ngầu, tràn ngập sát khí.

"Là lúc kết thúc loại này nhảm chán nháo kịch." Đỗ Bạch lấy ra Tô Lan mà nắm lấy chính mình tay nhỏ, ra hiệu nàng đi ra một điểm.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Trang soái

Đẩy ra Tô Lan, Đỗ Bạch nhìn xem bồ nhào vào trước mặt Quách Kiến, tiện tay trao một cái, liền tóm lấy đối phương cánh tay.

Một cánh tay bị bắt lại, Quách Kiến một cái khác quyền đầu nhanh chóng đánh tới hướng Đỗ Bạch đầu.

Trần ngập lực lượng quyền đầu nện vào một nửa liền rú xuống, Quách Kiến trên mặt nổi lên thống khổ thần sắc, thân thể đều run rẩy lên.

Hắn cảm giác được thân thể bị rút sạch, trong cơ thể có loại đồ vật bị rút đi, theo bị bắt lấy cánh tay, hướng chảy Đỗ Bạch lòng bàn tay.

Từng trận co rút truyền đến, lực khí toàn thân lập tức biến mất.

"Người đối với ta làm cái gì?" Quách Kiến kinh hoàng bên trong, nghiêng răng nghiêng lợi quát.

Nhưng hắn phát hiện ngay cả gào thét lực lượng đều không có, phát ra âm thanh so con kiến còn nhỏ.

"Người yên tâm, hôm nay ta sẽ không cần mạng người." Đỗ Bạch cười lạnh.

Đỗ Bạch bắt lấy Quách Kiến cánh tay thời điểm, liền thi triển hỗn độn Phệ Linh quyết, bá đạo chiếm lấy Quách Kiến Dương Nguyên.

Hỗn độn Phệ Linh quyết năng lực chiếm lấy nữ nhân Âm Nguyên, nam nhân Dương Nguyên, gọi chung Nguyên Tinh, nhưng không phải tùy tiện một người đều có thể chiếm lấy.

Âm Nguyên chỉ có chưa phá thân thể, âm khí sung túc nữ hài mới có. Dương Nguyên cũng là đạo lý giống vậy, chỉ có tinh lực dồi dào, thân thể khỏe mạnh tuổi trẻ nam tính mới có.

Quách Kiến bởi vì quanh năm chơi bóng, thân thể tổ chất vô cùng tốt, cho nên thân thể Nguyên Dương rất đủ, vừa vặn thích hợp chiếm lấy.

Đương nhiên trừ cái này hạn chế, hỗn độn Phệ Linh quyết còn có một cái khác hạn chế, cái kia chính là chiếm lấy Nguyên Tinh cần một cái luyện hóa hấp thu quá trình, cho nên Đỗ Bạch cũng không có biện pháp không dùng tìm người chiếm lấy, hơn nữa còn muốn Âm Dương Điều Hòa, hấp thụ Dương Nguyên về sau, nhất định phải hấp thụ Âm Nguyên bên trong hợp.

Vậy xem người nhìn thấy Quách Kiến thân thể run rẩy, còn tưởng rằng là bị Đỗ Bạch nắm đau nhức, kinh ngạc Đỗ Bạch này thân thể gầy yếu bên trong tại sao có thể có lớn như vậy lực lượng.

"Cút!" Hút sạch Quách Kiến Dương Nguyên về sau, Đỗ Bạch tiện tay hát lên, đem hắn vãi ra.

Àm!

Quách Kiến quăng xuống đất, đánh ngã cái chổng vó, không đứng dậy được, liền nói chuyện khí lực đều không có.

"Đội trưởng!"

Đi theo Quách Kiến tới mấy cái nam sinh, vây đi qua, ba chân bốn cẳng đem hắn nâng đỡ, mỗi người trên mặt đều bộc lộ sợ hãi biểu lộ. Mặc kệ là bị Đỗ Bạch giam tại dưới chân Tam Tử, vẫn là hiện tại xui xẻo Quách Kiến, đều xác minh một sự kiện.

Đỗ Bạch không dễ chọc, với lại cũng thần bí.

"Ta nhẫn nại có hạn, đừng để cho ta lại nhìn thấy người." Đỗ Bạch lạnh lùng vút xuống một câu nói, cất bước rời đi.

Nhìn xem Đỗ Bạch muốn đi, Tô Lan mà lập tức kịp phản ứng, đối hắn lạnh lùng bóng lưng hô: "Hỗn độn, chờ một chút ta, giữa chúng ta sự tình vẫn chưa xong, người không thể đi!"

Hiện tại muốn làm là luyện hóa từ Quách Kiến này chiếm lấy Dương Nguyên, dung hợp với bản thân linh khí bên trong, nào có ở không để ý tới Tô Lan.

Đỗ Bạch không quay đầu lại, tăng tốc cước bộ tiếp tục rời đi.

Tô Lan mà ở phía sau liều mạng truy, rõ ràng nhìn như rất ngắn khoảng cách, nàng dù sao là kém này mấy bước.

Vậy xem đám người, nhìn thấy Đỗ Bạch đi ra, vô ý thức nhường ra một đầu lộ.

Đối với Đỗ Bạch, bọn họ tâm tình cực kỳ phức tạp.

Trong truyền thuyết Đỗ Bạch cũng không phải dạng này, là một cái nghèo, lùn, nhu nhược, so chó cũng không bằng trò cười, mà không phải đánh qua thân thể khỏe mạnh Quách Kiến, gây thanh thuần Hoa Khôi Tô Lan mà bốn phía truy mị lực nam.

Chạy ra đám người Tô Lan, chỉ tới kịp nhìn thấy một cỗ xe Audi mau chóng đuổi theo, trên ghế lái là một mặt băng lãnh Đỗ Bạch.

"Hồn đàn người chờ! Ta không để yên cho người! !" Đồi mau chóng đuổi theo xe Audi, Tô Lan mà tức giận hô to.

"Đó là Đỗ nghèo lùn? Ta không nhìn lầm đi! Hắn mở ra Audi!"

"Mắt của ta hoa? Ta nhìn thấy cái gì? Người cho ta xoa xoa?"

"Ai muốn nói hắn là Đỗ nghèo lùn, ta liều mạng với hắn, rõ ràng là cao phú soái! !"

...

"Tô Tô, bạn trai người thật là đẹp trai a!" Đứng tại Tô Lan mà bên người Quả Quả mắt lộ Hoa Si - mê gái (trai) chi sắc, si ngốc mở miệng.

"Tiến cái mặt người! Lại nói hắn tiến, ta cùng người tuyệt giao!" Tô Lan mà tức giận bất bình trừng khuê mặt liếc một chút, đập đập quay người rời đi.

"Tô Tô đừng nóng giận sao?" Quả Quả lập tức đuổi theo kịp, tiếp theo lại hưng phấn nói: "Tuy nhiên bạn trai người cái gì cũng tốt, cũng là quá Trang, rõ ràng có tiền lại xuyên như vậy phổ thông. Rõ ràng trường cao lớn uy mãnh, nhìn lại yếu đuối. Bất quá ta rất thích a, hắn trang soái!"

"Ưu thích, người cầm lấy đi tốt." Tô Lan mà tức giận nói, nàng hiện tại tâm tình cũng không tốt.

"Thật a, vậy ta liền không khách khí, nam thân ta tới."

"..."

"Tuyệt giao a người!" Tô Lan mà hung hăng trừng Quả Quả liếc một chút, mở ra ven đường một cỗ xe BMW môn, lên xe.

"Ta liền biết người không nữ, hi hi." Quả Quả hướng Tô Lan mà phát phát tay, hướng đi một chiếc xe khác.

"..."

Rời đi trường học Đỗ Bạch, tìm nơi hẻo lánh, trước tiên luyện hóa Dương Nguyên, đẳng cấp thuận lợi đột phá đến Luyện Khí Nhị Giai, lúc này mới lái xe về nhà.

Nghe phía bên ngoài tiếng xe, Đỗ Tiểu Vân giật mình, yên lặng từ cửa sổ nhìn ra phía ngoài, khi nàng nhìn thấy từ trên xe đi xuống là đệ đệ Đỗ Bạch về sau, sững sờ, chột trong mắt phun lên nòng đậm lo lắng.

"Tỷ tỷ ta trở về." Đi ngược chiều lấy đèn phòng trọ, Đỗ Bạch hô.

Đỗ Tiểu Vân đi tới, đầu tiên là nhìn xem đệ đệ, sau đó ánh mắt hạ xuống trên xe nhỏ, lo lắng nói: "Đệ đệ người không có việc gì chứ, xe này lại là chuyện gì xảy ra."

"Tỷ tỷ, đi vào lại nói, ta không sao." Đỗ Bạch biểu lộ hòa hoãn mở miệng, ra hiệu tỷ tỷ không cần lo lắng.

Mang theo lo lắng cùng nghi hoặc tâm tình, Đỗ Tiểu Vân đi theo Đỗ Bạch đi vào trong nhà.

Đỗ Tiểu Vân đã nấu xong cơm, đơn giản hai món một chén canh.

"Tỷ tỷ, chúng ta vừa ăn cơm vừa nói."

"Không được, người nói trước đi rõ ràng, không phải vậy không cho phép ăn cơm." Đỗ Tiểu Vân nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, kiên định lắc đầu.

"Vậy ta liền đơn giản cho tỷ tỷ nói một chút."

"Không được, nói rõ chi tiết, không thể có giấu diếm, có để lọt." Đỗ Tiểu Vân xụ mặt, rất chân thành.

"..."

Sự tình là như thế này...

Đỗ Bạch đem hắn bị Thanh Long Bang người mời làm cho xong nói một lần, đương nhiên là có chút chi tiết, hắn chưa hề nói.

"Quá trình chính là như vậy, bọn họ nện ta xe đạp, liền bồi chiếc xe nhỏ cho ta. Mặt khác lãng phí ta một canh giờ, theo giúp ta một vạn khối, ta còn năm ngàn cho bọn hắn, cầm lại giấy nợ."

Đỗ Bạch nói xong, từ trong miệng móc ra giấy nợ cùng năm ngàn nguyên, đưa cho tỷ tỷ.

Nhìn xem trên mặt bàn giấy nợ cùng năm ngàn nguyên, Đỗ Tiểu Vân con mắt có chút đỏ, Thanh Long Bang mang cho nàng áp lực quá lớn.

"Tỷ tỷ, người rót cuộc không cần lo lắng Thanh Long Bang tìm chúng ta phiền phức, bọn họ không có lá gan kia."

"Đệ... Đệ đệ, người sẽ không đi làm... Chuyện xấu đi."

Đỗ Tiểu Vân khó mà tin được Đỗ Bạch một người có thể đánh ngược lại toàn bộ Thanh Long Bang, lớn nhất có thể là đệ đệ gia nhập Thanh Long Bang, giúp bọn hắn làm việc, cho nên mới sẽ có tiền cùng xe.

"Tỷ tỷ cứ yên tâm đi." Đỗ Bạch biểu lộ hơi hơi lạnh lẽo, cao ngạo nói: "Thanh Long Bang còn chưa có tư cách gọi ta làm việc."

Đỗ Tiểu Vân thở sâu, nhìn chăm chăm đệ đệ xem vài lần, trong lòng mặc dù còn có nghi hoặc, vẫn là thu hồi trên mặt tiền cùng giấy nợ, cười nói: "Ăn cơm, chờ sau đó ta phải đi ra ngoài một bận, người ngay tại nhà thật tốt ôn tập, nhanh khảo thí."

"Ban đêm ra ngoài không an toàn, ta tiễn đưa tỷ tỷ." Đỗ Bạch rất tự nhiên mở miệng.

Đỗ Tiểu Vân vô ý thức muốn cự tuyệt, khi nhìn đến Đỗ Bạch trong mắt kiên định, liền ngầm thừa nhận hẳn quyết định.

"Đệ đệ người lớn lên."

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tỷ tỷ đồng sự

Đồ ăn rất đơn giản, Đỗ Bạch ăn rất ngon, cũng coi là hắn sống lại sau khi chân chính ý nghĩa một bữa.

Sau bữa cơm chiều, Đỗ Bạch để cho tỷ tỷ lên xe, trực tiếp lái xe đi.

Đỗ Tiểu Vân là lần đầu tiên ngồi xe nhỏ, sau khi lên xe, trong xe đông sò sò tây nhìn xem, hiếu kỳ đồng thời, cũng có một loại nằm mơ cảm giác.

Hắn thấy, có thể lái được xe nhỏ cũng là kẻ có tiền. Nàng cũng nghĩ qua các loại đệ đệ thi lên đại học, sau khi tốt nghiệp có cái công việc tốt, cũng có thể mua nhà mua xe.

"Tỷ tỷ, chúng ta đi nơi nào?" Đỗ Bạch từ sau xem trong kính nhìn thấy tỷ tỷ buồn cười biểu lộ. Hắn không chỉ có không cảm thấy tỷ tỷ biểu lộ cũng buồn cười, ngược lại có một loại lòng chua xót cảm giác.

"A a, đi Thanh Khê bệnh viện, ta có cái đồng sự sinh bệnh nằm viện, ta đi xem một chút nàng, nghe nói còn rất nghiêm trọng bộ dáng." Kịp phản ứng về sau, Đỗ Tiểu Vân nói ra mục đích, trong giọng nói toát ra lo lắng, chú ý lực không còn đặt ở trên xe.

"Nàng làm sao?"

"Đau bụng, bình thường nàng đều là mua một điểm dạ dày thuốc uống, cũng không có đi bệnh viện kiểm tra. Hôm nay nàng uống thuốc về sau, vẫn là được không, đau nhức một ngày, té xỉu mới được đưa vào bệnh viện."

"Nghe thật nghiêm trọng."

"Đúng vậy a." Đỗ Tiểu Vân lo lắng càng sâu, cùng với nàng hợp đến bằng hữu không nhiều, tất cả mọi người chê nàng nghèo, chỉ có Trần Na nguyện ý đi cùng với nàng, còn thường xuyên trợ giúp nàng.

"Nàng nhất định sẽ không có việc gì." Đỗ Bạch an ủi.

"Ừm! Người nàng tốt như vậy, nhất định sẽ không có việc gì!" Đỗ Tiểu Vân chấp tay trước ngực, thành kính cầu nguyện.

Sau đó lộ trình, Đỗ Tiểu Vân nói với Đỗ Bạch lên nàng nhận biết Trần Na kinh lịch trải qua, cùng giữa hai người hữu nghị.

Trước kia Đỗ Tiểu Vân là tuyệt đối sẽ không nói với đệ đệ những việc này, nhưng bây giờ nàng rất tự nhiên hướng về Đỗ Bạch kể ra, không tự giác ở trong lòng tiếp nhận Đỗ Bạch biến hóa —— thành thực, lớn lên, đã có thể một mình đảm đương một phía, chống lên cái nhà này.

Nửa giờ muộn.

Xe tại cửa bệnh viện dừng lại, Đỗ Tiểu Vân mua một rổ nước quả, mang theo Đỗ Bạch hướng khu nội trú đi đến.

Trần Na ở tại lầu mười sáu, có thang máy trực tiếp đi lên.

Đối với bệnh viện Đỗ Tiểu Vân cũng không lạ lắm, không cần hỏi đường trực tiếp liền lên tới.

Đi vào lầu mười sáu, tìm tới 106 thất, hai người đi vào.

Đây là một gian 8 người phòng bệnh, sáu tấm trên giường đều có người, Trần Na ở bên trái sau cùng trên một cái giường.

Vừa nhìn thấy Trần Na, Đỗ Tiểu Vân khẽ gọi một tiếng, bước nhanh hướng nàng đi đến.

Đỗ Bạch cũng lần thứ nhất nhìn thấy tỷ tỷ bằng hữu, ước chừng ba mươi tuổi tả hữu, người rất gầy, sắc mặt mười phần tái nhợt.

Nhìn thấy Đỗ Tiểu Vân đến xem nàng, Trần Na tái nhợt trên mặt lộ ra một vòng nụ cười, mỉm cười nói: "Làm sao người tới?"

"Người cũng dạng này, còn không cho ta tới thăm người a." Đỗ Tiểu Vân Bạch Trần Na liếc một chút, thả ra trong tay quả Lam, lúc này mới lo lắng hỏi: "Kết quả kiểm tra ra đi, không có sao chứ."

Tựa hồ biết Đỗ Tiểu Vân sẽ như vậy hỏi, Trần Na biểu lộ không có bao nhiêu biến hóa, vẫn là mỉm cười trả lời: "Ta năng lực có chuyện gì, cũng là bệnh cũ."

Trần Na nói xong, đưa ánh mắt nhìn về phía Đỗ Tiểu Vân sau lưng, hiếu kỳ hỏi: "Tiểu Vân, hần là ai?"

Trần Na biết Đỗ Tiểu Vân độc thân, có một cái đệ đệ, cái này đoán chừng là đệ đệ của nàng. Tuy nhiên xuyên keo kiệt điểm, nhưng còn rất dài rất đẹp trai, đặc biệt tinh thần.

"Đệ đệ ta, Đỗ Bạch." Đỗ Tiểu Vân lập tức cười nói.

Radu Bạch một cái, cho nàng giới thiệu nói: "Đệ đệ, nàng là ta bạn tốt nhất —— Trần Na, gọi Na tỷ."

"Na tỷ tốt." Đỗ Bạch hướng về Trần Na lên tiếng kêu gọi, ngữ khí bình tĩnh, nhưng không có mang nụ cười.

"U, còn có rất có cá tính." Trần Na cũng chú ý tới Đỗ Bạch lạnh lùng biểu lộ, trêu chọc nói: "Trương lai khẳng định hấp dẫn nữ hài tử."

"Ha ha."

Trần Na cùng Đỗ Bạch đơn giản phiếm vài câu, liền chuyển hướng giống như Đỗ Tiểu Vân trò chuyện.

Trò chuyện đang cao hứng thời điểm, một cái y tá đi tới.

Nàng nhìn thấy Đỗ Tiểu Vân cùng Trần Na trò chuyện khí thế ngất trời, trong mắt không khỏi toát ra bất mãn biểu lộ, xụ mặt, trách mắng: "Nhà các người thuộc không biết bệnh nhân muốn nghỉ ngơi sao? Ngày mai phải làm giải phẫu, còn như thế tùy hứng?"

"Mô?" Đỗ Tiểu Vân thốt ra, biểu lộ khản trương, nụ cười trên mặt cũng biến mất.

"Các người nghe không hiểu tiếng người đứng không! Ta nói bệnh nhân muốn ngày mai phải làm giải phẫu, các người đừng ảnh hưởng nàng nghỉ ngơi! Bây giờ nghe hiểu không?" Y tá hướng về phía Đỗ Tiểu Vân cũng là gầm thét.

Y tá cái này hống một tiếng, không chỉ có đem Đỗ Tiểu Vân hù đến, ngay cả Trần Na, còn có trong phòng bệnh hần bệnh nhân cũng bị hù đến, bọn họ không biết nàng tại sao phải phát lớn như vậy nhộn nhịp.

"Nhìn cái gì vậy! Bệnh viện đây là đối với các người phụ trách, không phải vậy ta mới lười quản các người sống hay chết! Quý nghèo!"

Vừa mới bị bạn trai vung nàng, nhìn thấy mọi người ánh mắt đều nhìn nàng chằm chằm, y tá càng thêm phần nộ, miệng bành bành giống như ăn Hỏa Dược một dạng, phanh phanh qua liên tục.

Đỗ Bạch vốn là không muốn xen vào chuyện bao đồng, nhưng hần không nhìn nổi đối phương đối với Đỗ Tiểu Vân loại kia rống to, lập tức tiến lên một bước, ngăn tại y tá trước mặt, lạnh như băng nói: "Nói đủ không có, nói đủ, cút! !"

Đỗ Bạch bất thành lĩnh nhìn gần, tăng thêm trên thân phát ra băng lãnh khí tức, hoảng sợ y tá nhảy một cái, nhưng nàng rất nhanh liền kịp phản ứng, với lại càng thêm kích thích nàng hung tính!

Nàng dữ tợn nghiêm mặt, đối Đỗ Bạch gương mặt đưa tay liền quát tới, quát: "Thằng nhãi con, phản người đứng không!"

"Ba!"

Nàng nhanh Đỗ Bạch nhanh hơn nàng, một bàn tay hung hăng quất tới, đem nàng rút cái lão đao, nắm ngón tay ấn nhanh chóng trôi nổi ở trên mặt.

"Bằng người cái này thái độ, chỉ làm cho trên người người đồng phục xấu hổ." Nhìn xem choáng váng y tá, Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng.

"A a a —— "

Y tá kịp phản ứng về sau, hét rầm lên, trên mặt nhói nhói để cho nàng nước mắt đều đến rơi xuống.

"Thằng Nhãi Con, người... Người dám đánh ta! ! Ta muốn người chết!" Y tá oán độc nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, nghiêng răng nghiêng lợi gào thét, "Còn có các người, cũng đều chết chắc!"

Y tá lại đem ánh mắt oán độc quét về phía Đỗ Tiểu Vân cùng Trần Na, cái kia đáng sợ ánh mắt, để cho hai nữ tâm lập tức treo lên.

"Đứng... Thật xin lỗi, là đệ đệ ta không đứng, ta xin lỗi người!"

Đỗ Tiểu Vân muốn cho đối phương xin lỗi, lại bị Đỗ Bạch ngăn lại.

Nắm tỷ tỷ tay, Đỗ Bạch bình tĩnh nói: "Tỷ tỷ ta bọn họ không có sai, không cần nói xin lỗi."

"Đệ đệ!" Gặp đệ đệ không cho nàng nói xin lỗi, Đỗ Tiểu Vân lập tức gấp, lớn tiếng nói.

Đỗ Bạch phảng phất không nhìn thấy Đỗ Tiểu Vân lo lắng biểu lộ, vẫn như cũ bình tĩnh nói: "Tỷ tỷ, người đừng lo lắng, ta sẽ giải quyết."

"Giải quyết? Thằng Nhãi Con, ta nhìn người làm sao xong!" Y tá đối với Đỗ Bạch cừ hận cơ hồ tới cực điểm, nghe rằng cười một tiếng, lấy điện thoại cầm tay ra, phát một cái mã số.

"Thằng nhóc cứng đầu người mau tới đây, muội muội của người bị người đánh! Mang nhiều một số người tới!" Y tá đối điện thoại di động khóc lóc kể lể đứng lên, tình cảm dạt dào, người không biết chuyện, thật đúng là cho là nàng chịu bao lớn ủy khuất.

Khóc lóc kể lể xong, y tá thu hồi điện thoại di động, ánh mắt hạ xuống Đỗ Bạch trên thân, dữ tợn nói: "Chờ thằng nhóc cứng đầu tới, các người chết chắc!"

"Ngu ngốc! !" Đỗ Bạch bắt đầu dĩ hừ lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Phách lối huynh muội

16. Phách lối huynh muội

Tên này phách lối y tá gọi Lưu Mỹ Lệ, ở ngực có nàng treo biển hành nghề, nghe nàng khẩu khí, tại trong bệnh viện còn có chỗ dựa.

Lưu Mỹ Lệ cùng Đỗ Bạch tranh cãi, cũng gây nên hấn phòng bệnh bệnh nhân, gia thuộc người nhà chú ý, không ít người tràn vào đến, tìm tòi hư thực.

Biết sự tình chân tướng về sau, rất nhiều bệnh nhân đều chỉ trích lên Đỗ Bạch.

"Tiểu tử này thật không hiểu chuyện, giống như y tá đối nghịch chỉ sẽ hỏng việc."

"Đối với chúng ta bệnh nhân tới nói, y tá, bác sĩ cũng là thượng đế, nịnh bợ cũng không kịp, hấn ngược lại tốt đều đánh lên."

"Người nhà của hấn lần này muốn thăm, đoán chừng sẽ bị làm khó dễ, đặc biệt là mổ, liền là chết, cũng là chết vô ích."

...

Nghe mọi người nghị luận âm ỉ, Đỗ Bạch vẫn như cũ mặt không đổi sắc, lạnh lùng.

Nhưng Đỗ Tiểu Vân liền không có bình tĩnh như vậy, sắc mặt nàng trắng bệch, có chút kinh hoàng.

"Na tỷ, đứng đứng không nổi a, ta đi hướng nàng cầu tình." Đỗ Tiểu Vân lòng mang áy náy nhìn xem Trần Na, sau đó hung hăng trừng Đỗ Bạch liếc một chút, hồi hận dần dần tới, không phải vậy liền sẽ không náo ra chuyện lớn như vậy tình.

Lưu Mỹ Lệ cũng nghe đến Đỗ Tiểu Vân lời nói, chế giễu đứng lên, "Tìm ta? Hiện tại cũng là quý xuống Khái Đầu, cũng buổi tối! Mắng ta! Đánh ta! Thoải mái đi! Ta sẽ để cho các người bỏ ra cả một đời đều tiếp nhận không đại giới! Ha-Ha..."

"Cút đi người! Ngu người!"

Đỗ Bạch thực sự chán ghét đối phương loại này buồn nôn sắc mặt, trực tiếp lại là một bàn tay quất tới!

"Ba! !"

Lưu Mỹ Lệ má phải cũng nhanh chóng sưng lên đến, hiện lên năm đạo dấu ngón tay, người cũng một cái lão đảo, dựa vào vịn giường bệnh mới không có ngã xuống.

Tất cả mọi người lần nữa bị Đỗ Bạch cử động kinh ngạc đến ngây người, coi như gia thuộc người nhà không chữa bệnh, nhưng dạng này đánh người, cũng sẽ bị bắt vào sở cảnh sát đi.

"A a! ! Ta muốn giết người! Giết người! !"

Lưu Mỹ Lệ hoàn toàn điên, tóc tai bù xù đối Đỗ Bạch cũng là một trận gào thét, người cũng điên cuồng bỏ nhào qua.

"Ta không ngại đem người đá ra đi!" Nhìn xem đã mất lý trí Lưu Mỹ Lệ, Đỗ Bạch toàn thân tản mát ra băng lãnh hàn khí, lạnh lùng nói.

Lưu Mỹ Lệ đánh ra trước thân thể trì trệ, đầu cũng thanh tỉnh một chút, nhìn xem Đỗ Bạch băng lãnh vô tình ánh mắt, lại nghĩ tới phía trước lưng bàn tay, biết Đỗ Bạch nói là xuất hiện làm đến.

Không còn dám khiêu chiến Đỗ Bạch tính khí, Lưu Mỹ Lệ đành chỉ đánh ra trước, oán độc nói: "Người chờ!"

Lưu Mỹ Lệ nói xong, lui về sau mấy bước, cùng Đỗ Bạch kéo ra một khoảng cách, nàng xác thực bị Đỗ Bạch đánh sợ.

Trong phòng bệnh lại bắt đầu nghị luận âm ỉ.

Bất thành linh có cái bệnh nhân nhận ra Lưu Mỹ Lệ thân phận, lớn tiếng nói: "Nàng là trong bệnh viện khoa Phó Chủ Nhiệm Lưu Cương muội muội, Lưu Cương bác sĩ thường xuyên mổ chính, bệnh nhân lần này muốn thăm."

"Lưu Cương bác sĩ a, ta một cái đường tử thủ thuật cũng là hần làm, còn tốt, chúng ta lúc ấy không có đắc tội bọn họ."

...

"Đệ đệ!"

Nghe càng nhiều, Đỗ Tiểu Vân biểu lộ cũng càng phát ra khó coi, dùng lực vừa bấm thần sắc lạnh lùng Đỗ Bạch, ra lệnh: "Chúng ta cùng một chỗ hướng về nàng nói xin lỗi! Không cho phép cự tuyệt!"

"Tỷ tỷ người cảm thấy hữu dụng không?" Đỗ Bạch bắt đầu dĩ nhủ nhủ mà, hiện tại coi như bọn họ quý xuống cầu xin tha thứ cũng vô dụng.

"Chúng ta tìm đến nàng tha thứ mới thôi!" Đỗ Tiểu Vân nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, kiên quyết nói.

"..."

Đỗ Bạch tuy nhiên phản đối tỷ tỷ loại này cầu xin tha thứ thái độ, nhưng nội tâm vẫn là xúc động rất lớn.

Bởi vì đây là bọn họ duy nhất có thể làm cho Lưu Mỹ Lệ tha thứ đường tắt, dù là cơ hội cơ hồ hơi, nhưng dù sao là có cơ hội không phải sao?

"Tỷ tỷ người không cần lo lắng, sở hữu sự tình ta một người gánh chịu."

"Người gánh vác lên sao? Đây chính là quan hệ đến Na tỷ tánh mạng! Người hiểu chưa!" Đỗ Tiểu Vân có chút giận, nàng rất ít đối với Đỗ Bạch dạng này nổi giận, nhưng gặp hần vẫn là như thế không hiểu chuyện, trong giọng nói tràn ngập thất vọng.

Đỗ Tiểu Vân càng nói càng kích động, không khỏi hơi không khống chế được: "Người hôm nay nếu là không nghe ta, ta liền không có người cái này đệ đệ!"

"..."

"Tiểu Vân..."

Gặp hai tỷ đệ bởi vì nàng trở mặt, Trần Na vội vàng vịn mép giường ngồi xuống, kêu to Đỗ Tiểu Vân.

"A, Na tỷ người gọi ta." Nghe được Trần Na gọi.

Đỗ Tiểu Vân lập tức vọt xuống Đỗ Bạch, xoay người lại, thật sâu tự trách nói: "Na tỷ, thật xin lỗi, là ta không có để ý tốt đệ đệ, mới náo ra chuyện lớn như vậy tình. Ta cùng đệ đệ hiện tại liền đi thỉnh cầu y tá tỷ tỷ tha thứ."

"Tiểu Vân, ta cũng không trách các người, không cần lo lắng." Trần Na mỉm cười, lúc này mới giải thích nói: "Ta cũng không có dự định mô, ngày mai liền xuất viện."

"A! Không cần mô? Nay vừa rồi y tá tỷ tỷ..."

Đỗ Tiểu Vân hoàn toàn mơ hồ, đến ai nói là thật, tuy nhiên lớn nhất có thể là Trần Na cố ý lừa gạt mình.

"Na tỷ, người cũng không cần gạt ta, là ta có lỗi với người." Nghĩ đến Trần Na đối với nàng tốt, hiện tại nàng lại đem sự tình biến thành dạng này, Đỗ Tiểu Vân nước mắt đều hạ xuống.

"Đưa ngực ta thật không có lừa người, đừng khóc." Trần Na đưa tay lau Đỗ Tiểu Vân khóe mắt nước mắt, cười khổ nói: "Ta dạ dày đã toàn bộ hư hỏng, muốn toàn bộ cắt đứt. Coi như thủ thuật thành công, những ngày tháng sau này cũng chỉ có thể uống bát cháo bổ sung dinh dưỡng Dạ, phần lớn thời gian muốn nằm ở trên giường. Trong nhà của ta tình huống người cũng biết, trả không nổi đất đồ tiền giải phẫu, cũng nuôi không nổi một cái người rảnh rỗi."

"Na tỷ..." Đỗ Tiểu Vân ngây người, giống như bị sấm sét giữa trời quang, nàng không nghĩ tới Trần Na bệnh nghiêm trọng như vậy.

Vỗ nhẹ nhẹ đập Đỗ Tiểu Vân mu bàn tay, Trần Na có chút thương cảm nói: "Người cũng phải nhớ, bình thường có chút ít mao bệnh không cần kéo lấy, phải kịp thời đi xem. Ta chính là bởi vì kéo một ngày lại một ngày, mới có thể bộ dạng này."

Đỗ Tiểu Vân nắm Trần Na tay đang run rẩy, nức nở nói: "Na tỷ, chúng ta nhất định có biện pháp, người tốt như vậy người, không có việc gì!"

Trần Na than nhẹ một tiếng, không có trả lời Đỗ Tiểu Vân. Nếu như có thể, nàng làm sao có khả năng sẽ xem thường từ bỏ, bên trên có Lão, dưới còn có hai đứa bé. Thế nhưng là Bệnh Ma cũng là như thế vô tình, nàng trốn không.

Đập đập ——

Phòng bệnh bên ngoài truyền đến liên tiếp tiếng bước chân, mấy người mặc áo khoác trắng bác sĩ vội vàng đi tới, đi ở phía trước bác sĩ chừng bốn mươi tuổi, một mặt khăn trắng.

Còn chưa đi tiến vào phòng bệnh, liền la lớn: "Mỹ lệ người ở bên trong à? Không có sao chứ?"

"Thằng nhóc cứng đầu, người đến! Ô ô... Ta bị một cái Thằng Nhãi Con đánh! Người nhất định phải thay ta ra mặt, giết chết hắn! Ô ô..."

Nghe xong muội muội thật bị đánh, Lưu Cương lập tức nhộn nhịp, tức giận hừ nói: "Người yên tâm, bất kể là ai, ta hôm nay đều giết chết hắn!"

Lưu Cương mang theo mấy cái bác sĩ, khí thế vội vàng xông tới, khi nhìn đến tóc tai bù xù, hai má sưng đỏ, khóc lớn hướng hắn nhào tới Lưu Mỹ Lệ, ánh mắt hắn một chút đỏ.

Hét lớn: "Là ai? Đi ra cho lão tử! Lão tử muốn giết người! !"

"Thật không biết, bệnh viện tại sao có thể có các người mặt hàng này, mở miệng ngậm miệng chết, làm cái bác sĩ, y tá liền cũng không được sao? Viện trưởng đoán chừng cũng cùng các người là kẻ giống nhau, mới có thể muốn các người loại cặn bã này!"

Đỗ Bạch lạnh lùng đi tới, hắn không chỉ có không có đem Lưu Cương nhìn ở trong mắt, ngay cả bệnh viện viện trưởng cũng cùng nhau nể.

"Thằng Nhãi Con là người đánh ta muội muội!" Nhìn xem đi tới Đỗ Bạch, Lưu Cương ánh mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, lập tức cười lạnh nói: "Đã người xem thường bác sĩ, vậy người đến bệnh viện làm gì? Chịu chết?"

"Người lộn ngược cái rắm a! Người nói a!" Lưu Cương đối Đỗ Bạch rống to, trong giọng nói hoàn toàn là nói móc, khinh bỉ, cười lạnh!

"Nói xong không, nói xong có thể rút!" Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Không phải liền là cái bệnh bao tử a, tay đến bệnh trừ, đến bệnh viện các người còn muốn đến cái cắt bỏ, nhất định mất hết lão tổ tông khuôn mặt!"

Chương 17: Không phải bác sĩ năng lực xem bệnh

Trong phòng bệnh bởi vì Đỗ Bạch câu nói này, xuất hiện ngắn ngủi không tiếng động, tất cả mọi người há to mồm, nhìn xem Đỗ Bạch. Ngay cả Đỗ Tiểu Vân cùng Trần Na cũng là như thế.

Ha-Ha ——

Lưu Cương cười ha hả, ngay cả nước mắt đều chảy ra. Sau lưng hắn, cùng hắn đến mấy cái bác sĩ cũng cất tiếng cười to, còn bên cạnh cười bên cạnh im lặng lắc đầu.

Tuy nhiên bọn họ chưa đủ lớn rõ ràng Trần Na bệnh tình, nhưng bằng Đỗ Bạch đôi câu vài lời cũng biết bệnh tình tính nghiêm trọng, nếu như không đến không có cách nào cấp độ, bác sĩ cũng sẽ không làm ra cắt dạ dày phương án trị liệu.

Bọn họ cười to cũng kéo theo toàn bộ phòng bệnh cười vang, tất cả mọi người coi Đỗ Bạch là làm ngu ngốc. Chỉ có ngu ngốc mới có thể nói xuất hiện như thế làm cho người buồn cười lời nói.

"Thằng Nhãi Con, đã nguoi khẩu khí to lớn như thế, chúng ta đánh cược như thế nào?" Lưu Cương cười to về sau, ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, lạnh lùng mở miệng.

Hắn cảm thấy đó là cái cơ hội tốt, không chỉ có thể thật tốt đã kích Đỗ Bạch phách lối khí diễm, còn muốn tất cả mọi người biết Đỗ Bạch là tới quấy rối, như thế hắn liền có thể quang minh chính đại để cho cảnh sát bắt người, lại thông qua quan hệ, liền có thể tùy tiện cạo chết Đỗ Bạch, vì muối muối rửa hận.

Nếu như cứ như vậy cùng nhau tiến lên đem Đỗ Bạch đánh cái trọng thương, không chỉ có phải bồi thường bên trên tiền thuốc men, với lại thật muốn cạo chết hắn, còn có chút độ khó khăn. Dù sao xã hội bây giờ truyền thông như thể phát đạt, xuất hiện điểm chỗ sơ suất, hắn tiền đồ liền phế.

"Đánh cược?" Đỗ Bạch hơi sững sờ về sau, liền minh bạch đối phương đánh là tính toán gì, vậy thì thử một chút đến người nào tính kế người nào.

"Đúng! Không dám lời nói, hiện tại liền cho ta quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, từ ta dưới hông ngoan ngoan chui qua, ta còn suy nghĩ thả các nguoi một ngựa."

Lưu Cương là lo lắng Đỗ Bạch không cùng hắn đánh cược, cố ý nói như thế vũ nhục tính lời nói. Lấy hắn đối với Đỗ Bạch quan sát, phán đoán hắn cũng không phải một cái tùy tiện chịu cầu xin tha thứ người.

"Ai nói không dám?" Đỗ Bạch lạnh lùng quét Lưu Cương liếc một chút, "Nói đi."

"Có đảm lượng!" Lưu Cương hừ lạnh một tiếng, nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, chậm rãi nói: "Nguoi không phải nói y thuật của nguoi cao minh, tiện tay liền có thể đem bệnh nhân chữa trị, nói bệnh viện chúng ta thất lạc tổ tông khuôn mặt? Hiện tại liền cho nguoi một cái cơ hội, chỉ cần nguoi có thể đem bệnh nhân chữa cho tốt, nguoi thắng, ta thua. Trái lại ta thắng."

"Đám cược sao?" Lưu Cương nhìn chằm chằm Đỗ Bạch con mắt nháy đều không nháy mắt, rất sợ Đỗ Bạch đổi ý.

"Cái này có cái gì không dám." Đỗ Bạch không sợ hãi ứng một tiếng, lúc này mới lạnh lùng nói: "Vạn nhất ta thật thắng, ta điều kiện là: Các nguoi quỳ xuống đến xin lỗi, thừa nhận chính mình sai lầm! Sau đó cút ra khỏi bệnh viện, nguoi dám không?"

"Hắn thật đúng là dám cược a!"

"Giểu cợt, liền thôi a. Da trâu rất nhanh liền phá nha!"

"Ha ha, xem kịch, xem kịch."

...

Tại một mảnh nghỉ vẫn cùng trào phúng âm thanh bên trong, Lưu Cương cũng âm lãnh nói: "Nếu là nguoi thua đâu?"

"Mặc cho xử trí." Đỗ Bạch không hề nghĩ ngợi thuận miệng đáp.

Lưu Cương cũng không còn nói nhảm, hắn tin tưởng mình thắng định!

Âm trầm nói: "Tốt, nguoi bây giờ có thể bắt đầu!"

Ngay tại vừa mới hẳn đã hỏi Lưu Mỹ Lệ liên quan tới Trần Na bệnh tình, biết được Trần Na dạ dày đã toàn bộ thối rữa, với lại phát sinh Bệnh Biển, trừ cắt bỏ không có loại thứ hai phương án trị liệu.

Dân gian tuy nhiên không thiếu hụt chữa bệnh bí pháp, nhưng tuyệt không thể để cho một người hư hỏng bộ vị lần nữa khôi phục tới.

Đỗ Bạch tự nhiên cũng biết chính mình thắng định, hẳn cũng không biết y thuật, hoặc là nói người tu chân không cần y thuật, bởi vì bọn hắn sẽ không xảy ra bệnh, tiến tới là linh lực.

Đỗ Bạch trước mắt tuy nhiên còn không có ngưng tụ ra linh lực, nhưng trong cơ thể linh khí đồng dạng có hiệu quả, chỉ là trị liệu tốc độ hơi chậm một chút, hiệu quả kém chút.

"Đệ đệ..."

Đỗ Tiểu Vân nhìn về mặt băng lãnh Đỗ Bạch, không biết nói cái gì cho phải, nội tâm chỉ có thật sâu tự trách, vì sao không có kịp thời ngăn cản đệ đệ giống như Lưu Cương đánh cược.

Đệ đệ lần này khẳng định là chết chắc!

"Tỷ tỷ, đừng lo lắng, ta thắng định." Đỗ Bạch an ủi Đỗ Tiểu Vân một câu, lúc này mới nhìn về phía trên giường bệnh Trần Na, chậm rãi nói: "Na tỷ, trị liệu rất đơn giản, thông qua xoa bóp một lần nữa kích hoạt tế bào, khôi phục lại, bệnh liền tốt."

"Đỗ... Đỗ Bạch..." Trần Na tâm tình giống như Đỗ Tiểu Vân một dạng, không biết nói cái gì cho phải, dưới cái nhìn của nàng, Đỗ Bạch điên.

"Tin tưởng ta!"

"Ai." Trần Na than nhẹ một tiếng, nhắm mắt lại, trong lòng cũng tràn ngập tự trách, Đỗ Tiểu Vân tỷ đệ vốn là hảo tâm đến xem nàng, sau cùng lại thành dạng này.

"Tới đi, Ta tin tưởng người." Trần Na đem đồng phục bệnh nhân kéo đến nơi ngực, lộ ra nửa người trên.

Nàng đã là hai đứa bé mụ, chỉ là lộ ra trên bụng cái này nhất đại khối, cũng không cảm thấy có ngưng ngưng, cảm giác bất an. Chỉ hy vọng, thượng thiên phù hộ Đỗ Bạch không có việc gì.

Đỗ Bạch một khi xảy ra chuyện, đoán chừng Đỗ Tiểu Vân cũng không sống được.

Đỗ Bạch tại Đỗ Tiểu Vân trong lòng địa vị quá nặng, so với nàng sinh mệnh còn nặng.

Tuy nhiên Đỗ Bạch biểu hiện ra ngoài liên tiếp cử động rất ngây thơ thật buồn cười, ngay cả biện pháp trị liệu cũng là như thế buồn cười.

Mà dù sao quan hệ đến Đỗ Bạch cùng Lưu Cương vận mệnh, mọi người vẫn là không khỏi mở to hai mắt, nhìn chăm chú lên Đỗ Bạch nhất cử nhất động.

Tựa như là Đỗ Bạch miệng thảo luận như thế, hẳn trực tiếp đem hai tay đặt tại Trần Na dạ dày vị trí, chậm rãi nhào nặn động.

Vừa mới bắt đầu, Trần Na còn có chút dị dạng, bị một cái nam nhân xa lạ xoa nắn thân thể, có chút phản ứng cũng là bình thường.

Nhưng dần dần nàng liền kinh ngạc, nàng phát hiện Đỗ Bạch thủ chương rất ấm áp, có một dòng nước ấm theo thủ chương du động phương hướng, thấm thấu đến thân thể nàng, tiến vào dạ dày.

Theo dòng nước ấm tiến vào dạ dày, nàng kinh hi phát hiện nguyên bản còn đau dạ dày, thế mà chậm rãi bình ổn lại.

"Đỗ Bạch..." Trần Na mở mắt ra, kinh hi hô.

Đỗ Bạch quay xuống đầu, ra hiệu nàng không cần nói.

Trần Na lúc này mới nhìn thấy Đỗ Bạch trên trán xuất hiện mồ hôi, lập tức hiểu không nghi quấy rầy.

Trần Na cử động, cùng trên mặt toát ra vui mừng, để cho gấp chăm chăm bọn họ người, ngơ ngác.

Thật chẳng lẽ có hiệu quả? Như vậy nhào nặn mấy lần, là có thể đem một cái dạ dày hư hỏng người khôi phục lại?

Lừa gạt quỷ đi!

Bệnh nhân nhất định là vì phối hợp Đỗ Bạch, mới diễn xuất như thế vừa ra vụng về bộ phim.

Không chỉ có người khác cho rằng như vậy, ngay cả Lưu Cương cũng là cảm thấy như vậy, không khỏi cười lạnh một tiếng.

Vì linh khí cho người ta trị liệu, cũng không phải là nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy, phải biết đây là cứu người mà không phải đã thương người, sở hữu linh khí đều muốn khống chế đến giống như chia, không thể xuất hiện chỗ sơ suất. Một khi xuất hiện sai lầm, vô cùng khả năng làm cho đối phương mất

mạng

Tại tu chân giới cũng giống vậy, linh lực đều tác dụng trên người mình, cực ít nhìn thấy vì linh lực cứu người, chỉ có giết người.

Thời gian từng giây từng phút quá khứ, Đỗ Bạch trên trán mồ hôi cũng bắt đầu nhiều, nhưng nàng vẫn như cũ đầu vào đẩy du động hai tay.

Làm bị trị liệu đối tượng Trần Na, trên mặt vui mừng càng ngày càng đậm, hai năm qua, nàng cảm giác hiện tại là nàng dạ dày thoải mái nhất một lần. Thậm chí bởi vì dạ dày dễ chịu, toàn thân đều tỉnh thần.

Mười phút đồng hồ đi qua, Đỗ Bạch thu tay lại, đối Lưu Cương phương hướng, lạnh lùng tuyên bố: "Ta trị liệu đã kết thúc, nghiệm chứng đi!"

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Quỷ nhận sai

Theo Đỗ Bạch tuyên bố trị liệu kết thúc, Trần Na cũng phối hợp từ trên giường bệnh đứng lên.

Đừng bảo là người khác khó mà tin được, liền ngay cả Trần Na chính mình cũng khó có thể tin tưởng, bị phán không trị dạ dày thối rữa, thế mà cứ như vậy thần kỳ bị chữa cho tốt!

Cũng mong cũng ảo tưởng! Như thế không chân thực, nhưng lại chân thực phát sinh lấy.

"Thật tốt. Thật tốt!"

Xuống giường Trần Na dùng lực ấn lấy bụng mình, lại là nhảy lại là nhảy, hiển nhiên cũng là một đứa bé tử cử động.

Nhìn thấy Trần Na tại trước giường bệnh lại là hô lại là nhảy, tất cả mọi người con người đột xuất đến, Lưu Cương một đoàn người trong lòng bất thành linh có điềm xấu dự cảm.

Một cái bị phán muốn cắt bệnh bao tử người, cứ như vậy xoa bóp vài phút liền tốt? Sao còn muốn bệnh viện làm gì? Còn muốn bác sĩ làm gì?

Có thể sống miễn cưỡng sự thật, cứ như vậy không có khả năng xuất hiện tại bọn họ trước mặt!

Mặt khác Đỗ Bạch thắng, cũng mang ý nghĩa hấn thua! Thua muốn quỷ xuống xin lỗi, sau đó rút ra khỏi bệnh viện!

Nghĩ đến đây loại đáng sợ kết quả, Lưu Cương nội tâm sợ lên. Bằng hấn danh khí, hấn gánh không nổi hướng về một tên mao đầu tiểu tử Khái Đầu chịu tội, so gét hấn còn đáng sợ hơn.

Hắn cũng gánh không nổi phần công tác này, lúc trước vì có thể làm bác sĩ, không biết đi bao nhiêu Cửa sau, mới đổi lấy cho tới hôm nay thành tựu. Một khi mất đi, hấn làm mất đi hết thảy.

Tại Đỗ Bạch băng lãnh vô tình dưới ánh mắt, Lưu Cương sắc mặt thay đổi tái nhợt, ôm sau cùng một tia ảo tưởng. Nhận định bệnh nhân là giả ra đến, nhưng người có thể Trang, máy móc Trang không, tại CT dưới, nhất định có thể lộ ra nguyên hình!

"Đi CT phòng!" Lưu Cương hét lớn một tiếng, dẫn đầu quay người đi ra ngoài.

1 tầng 6 khu vực liền có CT phòng, Lưu Cương một đoàn người đi ra phòng bệnh, trong phòng bệnh bệnh nhân, thân nhân bệnh nhân cũng chen chúc mà xuất hiện, hướng CT phòng chạy tới.

Đỗ Bạch ba người tại sau cùng, nhìn xem nhảy nhót tung bùng Trần Na, Đỗ Tiểu Vân có chút không tin, "Na tử, người thật tốt?"

"Cái này còn gạt người sao, đệ đệ người thật cũng thần kỳ. Chỉ bằng chiêu này, các người muốn không có tiền cũng khó khăn, không biết các người vì sao còn sống khổ cực như vậy." Trần Na vô cùng hưng phấn, lôi kéo Đỗ Tiểu Vân tay, dùng dùng nói.

"Đỗ Bạch tâm tư một mực đang trên sách."

"Ngẫu nhiên xem mấy người bệnh nhân, có lẽ vẫn là có thời gian. Chuyên môn cho những người có tiền kia xem, bao nhiêu tiền bọn họ đều xuất hiện lên."

Nói, Trần Na thế mà hăm mộ.

"Đỗ Bạch chỉ là nhất thời vận khí, thật nếu để cho hần xem bệnh, không chậm trễ người cũng không tệ." Đỗ Tiểu Vân chỉ có thể thuận miệng dẫu, không biết nên giải thích thế nào.

"Na tỷ nói giỡn, vừa rồi chỉ là vận khí tốt, tay ta lật cũng là lúc linh lúc mất linh, mất linh thời điểm năng lực muốn mạng người. Không phải phi thường tất yếu ta sẽ không xuất thủ, kiếm lời nhiều tiền hơn nữa cũng so ra kém một cái mạng, chớ đừng nói chỉ là là kẻ có tiền mệnh."

Đỗ Bạch cước bộ dừng lại, quay người đối với Trần Na giải thích một câu, lúc này mới một lần nữa quay người đi theo đám người muộn.

Chờ ba người đến CT thất thời điểm, bên trong đã chật ních người. Lưu Cương đã sắp xếp người cho Trần Na làm kiểm tra, trước kia chụp ảnh cũng bị tìm ra. Các loại kết quả đi ra, vừa so sánh liền biết.

Trần Na nằm trên đó về sau, toàn bộ CT thất đều an tĩnh lại, chỉ có máy móc âm thanh ở bên tai tiếng vọng.

Rất nhanh kết quả là đi ra, làm Lưu Cương cầm tới kết quả thời điểm, tay đều run rẩy lên.

Trần Na dạ dày hết thấy bình thường, không có bất kỳ cái gì vấn đề, nói cách khác đi qua Đỗ Bạch xoa bóp về sau, thần kỳ chữa trị!

"Quý xuống Khái Đầu nhận sai đi!" Đỗ Bạch nhìn xem Lưu Cương còn có Lưu Mỹ Lệ, lạnh lùng mở miệng.

"Điều đó không có khả năng, không có khả năng!" Lưu Cương khó mà tiếp nhận dạng này kết quả, rống to, "Người khẳng định gian lận, nàng vốn là không có bệnh! Các ngươi cũng là có chủ tâm đến bệnh viện quấy rối, lên cho ta, bắt hần!"

Chớ cùng rút gậy Lưu Cương, đối sau lưng nhân viên y tế gào thét đứng lên. Sau lưng những người đó cũng là hần ban, một khi Lưu Cương ngược lại, bọn họ cũng đi theo gặp nạn.

Không có bất kỳ cái gì do dự, những này nhân viên y tế liền cũng là biểu lộ hung ác, hướng Đỗ Bạch xông đi lên.

Đỗ Bạch trong mắt lãnh ý càng đậm, đối với Lưu Cương đối ý hần cũng không cảm giác ngoài ý muốn, nhưng mà? Hần sẽ đánh đến đối phương quý xuống cầu xin tha thứ mới thôi.

"Tỷ tỷ, các ngươi lui lại một chút." Đỗ Bạch dặn dò Đỗ Tiểu Vân một câu, lôi kéo tay áo, hoạt động mấy lần cổ tay, lúc này mới nghênh tiếp nhẹ rằng cười nhân viên y tế.

Bành, ba, oanh ——

Đỗ Bạch giống như hồ vào bầy dê, tùy tiện phát tay có một cái ngã xuống, công kích hần nhân viên y tế một cái tiếp một cái bay ra ngoài, có hai cái trực tiếp nện ở CT trên máy, phát ra lớn tiếng oanh minh.

"Quý xuống cho ta!"

Đỗ Bạch xuất hiện tại Lưu Cương phía sau, đối hần hai chân cũng là một đạp, hung hăng một chân trực tiếp đem hần Thôi Cốt cho đạp gãy.

Lưu Cương phát ra một tiếng hét thảm, quý rạp xuống đất, phương hướng chính là Đỗ Tiểu Vân, Trần Na vị trí.

"Ngươi cũng cho ta quý xuống nhận lầm!" Đỗ Bạch đưa ánh mắt nhìn về phía một bên mắt lộ hoảng sợ Lưu Mỹ Lệ.

"Ta... Ta... Ta..."

"Không quý đúng không." Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, một cái chuông đao bổ vào chém vào Lưu Cương trên bờ vai.

Răng rắc ——

Lưu Cương một cánh tay tiu ngưu xuống, đau nhức hần lớn tiếng kêu rên, đau nhức nước mắt hòa với mũi giọt chảy xuống.

"Ta quý ta quý!" Lưu Mỹ Lệ rút cuộc lên không nổi dũng khí phản kháng, nàng sợ hãi, sợ muốn mạng! Nàng hiện tại chỉ muốn mang theo Lưu Cương rời đi, sau đó vĩnh viễn không cần đụng phải Đỗ Bạch ác ma này.

Lưu Mỹ Lệ phù phù một tiếng, quý gối Đỗ Bạch trước mặt, khóc rống Khái Đầu cầu xin tha thứ: "Thật xin lỗi, là ta không đúng, ta không nên nhục mạ các ngươi. Cũng là ta sai, van cầu ngươi tha qua chúng ta."

"Ngươi quý sai chỗ." Đỗ Bạch lạnh lùng liếc nàng một cái, đối phương cũng không giá trị đồng tình, không cho nàng một cái cả đời đều khó mà quên được giáo huấn, không biết có bao nhiêu bệnh nhân chịu nàng khi dễ.

Lưu Mỹ Lệ lập tức chuyển hướng Đỗ Tiểu Vân cùng Trần Na, đồng dạng Khái Đầu xin lỗi.

"Nhanh, mau dậy đi." Đỗ Tiểu Vân không giống Đỗ Bạch lãnh khốc như vậy vô tình, nhìn thấy Lưu Mỹ Lệ thống khổ quý cầu xin tha thứ, nàng khản

trương lên, vội vàng đi qua đem đôi phượng nâng đỡ.

"Cút đi!" Đỗ Bạch lạnh lùng ánh mắt đảo qua Lưu Mỹ Lệ còn có mấy cái kia đã đứng lên nhân viên y tế.

Mấy người lập tức đỡ lấy Lưu Cuồng, khập khiễng chặt vật đi ra ngoài.

Ba ba ba ——

CT trong phòng vang lên nhiệt liệt tiếng vỗ tay.

"Tiểu Thần Y, xin ngài cho ta ba ba nhìn xem, hấn đến U Nào."

"Tiểu Thần Y, ngài xem trước một chút nãi nãi ta, nàng lớn tuổi, một khắc cũng không thể kéo."

"Tiểu Thần Y, ngực ta trường thứ gì, cho người ta cũng xoa xoa nha." Một cái ngay cả nằm viện đều không quên trang điểm nữ hài, dung tục trêu chọc nói.

...

"Ta không phải cái gì Tiểu Thần Y, cũng sẽ không xem bệnh." Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, lôi kéo Đỗ Tiểu Vân đi ra ngoài, Trần Na theo sát muộn.

"Dừng a! Cho người mặt mũi không biết xấu hổ, thật đúng là cho là mình là thần y. Ta xem Lưu thầy thuốc nói đúng, các người là tới quấy rối, không có bệnh!"

"Cao ngạo cái gì, cũng không phải không trả tiền!"

...

Các loại chửi bới tiếng vang ở bên tai, Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, không nhìn thẳng.

Hắn sờ tác sờ vị, không cần đến đạt được người khác tán thành.

Vừa đi ra CT thất, Đỗ Bạch ba người bị cản lại.

Là bệnh viện viện trưởng cùng bảo an!

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Viên tiên sinh

Vừa nhìn thấy Đỗ Bạch, mười cái bảo an lập tức vây tới, mỗi người đều biểu lộ nghiêm túc, trong mắt mang theo khẩn trương.

Nhận được điện thoại thời điểm, gọi điện thoại người nói Đỗ Bạch rất biết đánh nhau, một người quật ngã mười cái loại kia.

Bảo An Đội Trưởng lập tức cho viện trưởng gọi điện thoại, triệu tập mười cái thành viên, liền vội vàng chạy tới. Vừa lúc ở 1 tầng 6 trên hành lang, chặn đứng hắn.

"Người tốt, ta là bệnh viện viện trưởng, Trần Đức đây. Người chính là thân nhân bệnh nhân? Vì sao ẩu đả, vũ nhục ta viện bác sĩ, y tá!"

Viện trưởng là một cái hơn sáu mươi tuổi người, tuy nhiên tóc trắng bạch, nhưng tinh thần cũng rất tốt, hai mắt sáng ngời có Thần, nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, chậm rãi hỏi.

Trầm ổn mà không mất uy nghiêm, quả nhiên không hổ là Nhất Viện chi trưởng, tự có hấn năng lực cùng bá lực.

"Rất đơn giản, bọn họ phẩm đức không xứng làm bác sĩ, y tá. Tình huống cụ thể người có thể tìm người hỏi một chút, ta liền không nói nhảm. Ta đề nghị người tại mặc người thời điểm, nhiều hơn xét duyệt bọn họ phẩm đức. Đừng cho một hạt cứt chuột hổng một nồi cơm."

Đỗ Bạch quét Trần Đức đầy liếc một chút, nhàn nhạt mở miệng, đối với cái gọi là viện trưởng, chung quanh nhìn chăm chăm bảo an, hần thần sắc lạnh lùng, một điểm khăn trương cảm giác đều không có.

Trần Đức đầy cũng quan sát được Đỗ Bạch thần sắc, trong lòng cũng có chút kinh ngạc. Kinh ngạc thì kinh ngạc, nhưng hần cái dạng gì mưa to gió lớn chưa từng gặp qua.

"Ai đúng ai sai, ta làm viện trưởng tự nhiên sẽ đi thăm dò xong. Nhưng ngươi xuất thủ đem bác sĩ, y tá đánh thành trọng thương, pháp luật chế tài khẳng định là trốn không, chỉ ít phán ba năm lao ngục."

Trần Đức đầy cũng không có khuếch đại sự thật, nếu như Đỗ Bạch không có cái gì thủ đoạn đặc thù, hần cái này bền vững là vào chỗ.

Đỗ Bạch lông mày hơi nhíu lại, tuy nhiên không lo lắng lao ngục tai ương, nhưng nhiều chuyện không bằng ít một chuyện.

Nghe đối phương ngữ khí, tựa hồ trong lời nói có hàm ý.

"Nói đi, ngươi muốn thế nào?" Đỗ Bạch lạnh lùng nói.

"Người trẻ tuổi, ngươi quả nhiên thông minh, chúng ta chuyển sang nơi khác nói chuyện." Trần Đức đầy mỉm cười, hết thấy đều tại hần nắm giữ bên trong.

"Các ngươi cũng tản ra đi." Trần Đức đầy đối với bảo an nhân viên vung xuống tay, dẫn đầu hướng thang máy vị trí đi đến.

Bảo An Đội Trưởng còn muốn nói điều gì, gặp Trần Đức đầy đã quay người, đành phải ngậm miệng không hỏi. Mang theo chỉ nhánh nhân viên tản ra, duy trì dưới 1 tầng 6 trật tự về sau, lại đi.

"Đệ đệ." Đỗ Tiểu Vân có chút lo lắng xem Đỗ Bạch liếc một chút, ánh mắt khăn trương.

"Tỷ tỷ ngươi cùng Na tỷ tới trước trên xe chờ ta, ta chẳng mấy chốc sẽ trở về." Đỗ Bạch ngữ khí ôn hòa đối với Đỗ Tiểu Vân dặn dò một tiếng, cầm trong tay chìa khóa xe cho nàng.

"Không! Ta đi theo ngươi!" Đỗ Tiểu Vân lập tức cự tuyệt, ánh mắt mười phần kiên định, nàng không thể để cho đệ đệ một thân một mình người đi mạo hiểm.

"Cái này. . . Được rồi."

Thế là, Đỗ Bạch mang theo Đỗ Tiểu Vân cùng Trần Na, bước nhanh đi theo Trần Đức đầy đằng sau, tiến vào thang máy.

Thang máy sau khi ra ngoài, bọn họ đi vào bệnh viện ký túc xá.

Tại phòng làm việc của viện trưởng bên ngoài, Đỗ Tiểu Vân, Trần Na hai nữ, mang theo không an lòng tình, uống vào nước sôi.

Trong văn phòng, Đỗ Bạch cùng Trần Đức đầy mặt đối diện, uống trà, hương trà bốn phía.

Người tu chân bình thường đều trà ngon, Đỗ Bạch cũng không ngoại lệ, khẽ thưởng thức mấy ngụm, lúc này mới thản nhiên nói: "Nói đi, ta rửa tai lắng nghe."

"Ha ha, nghe những người đó nói, y thuật của ngươi thần kỳ. Bệnh viện có một bệnh nhân, ta muốn cho ngươi đi nhìn xem, nếu như ngươi có thể đem hần chữa cho tốt, hết thấy dễ nói." Trần Đức đầy cười ha hả nói, ánh mắt lại nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, quan sát hần biểu tình biến hóa.

Đáng tiếc hần thất vọng, Đỗ Bạch vẫn như cũ lạnh lùng, liền chút biểu thị biểu lộ đều không có.

Xuýt.

Đỗ Bạch uống một ngụm trà, lúc này mới thản nhiên nói: "Đi xem một chút có thể, về phần có thể hay không không trị, chỉ có thể nhìn tình huống."

"Đi."

"Ta lời nói vẫn chưa nói xong, gấp cái gì." Đỗ Bạch phất Trần Đức đầy liếc một chút, không vội không chậm nói: "Mặc kệ kết quả như thế nào, ngươi cũng nhất định phải sa thải Lưu Cương, Lưu Mỹ Lệ, hần sự tình cũng không cần đến phiền phức ta."

Nghe xong Đỗ Bạch nói như vậy, Trần Đức đầy biểu lộ cũng nghiêm túc lên, âm thanh có chút lạnh, "Tiểu hỏa tử, ta cũng không phải là đang cùng ngươi thương lượng, mà chính là cho ngươi một cái miễn ở lao ngục tai ương cơ hội. Nếu như ngươi cũng là loại thái độ này lời nói, liền không có cái gì tốt đàm luận."

"Vậy thì không nói, Lưu Cương điểm này việc nhỏ không làm khó được ta." Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, thật đứng lên, quay người ra ngoài.

Nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng bóng lưng, Trần Đức đầy mặt mũi tràn đầy Thượng Biểu tình âm tình bất định.

Cái này Đỗ Bạch thật là có cá tính! Trần Đức đầy nội tâm hừ lạnh một tiếng.

Nếu như không phải người bệnh nhân kia quá trọng yếu, mời vô số học giả tiếng tăm đều thúc thủ vô sách, muốn Đỗ Bạch thử một chút, hẳn nơi nào sẽ giống như Đỗ Bạch tốt như vậy nói cùng nhau nói, trực tiếp giao cho sở cảnh sát xử lý.

"Chờ một chút, ta đáp ứng ngươi." Mắt thấy Đỗ Bạch vừa muốn đi ra, Trần Đức đầy cần răng một cái, vẫn là hô lên âm thanh.

"Dẫn đường." Đỗ Bạch trực tiếp kéo ra cửa phòng làm việc đi ra ngoài.

Vừa nhìn Đỗ Bạch đi ra, Đỗ Tiểu Vân cùng Trần Na lập tức vây quanh, lo lắng hỏi bảy hỏi tám.

Đỗ Bạch ra hiệu các nàng an tâm, lúc này mới giải thích nói: "Tỷ tỷ, Na tỷ, viện trưởng chỉ là gọi ta đi xem cái bệnh nhân, các ngươi ngay ở chỗ này các loại tốt."

"Các ngươi hai cái ngay ở chỗ này, đừng đi loạn. Ta mang Đỗ Bạch đi một chuyến, rất nhanh liền trở về."

Từ trong văn phòng đi ra Trần Đức đầy, biểu lộ có chút âm trầm, ánh mắt đảo qua Đỗ Tiểu Vân, Trần Na.

Gặp Trần Đức đầy cũng nói như vậy, hai nữ đành phải lưu lại.

Đỗ Bạch đi theo Trần Đức đầy đi ra ký túc xá, hướng một tòa tháp bé tầng lầu đi đến. Đối lập trong bệnh viện mười mấy hơn hai mươi tầng kiến trúc, nhà này lộ ra vô cùng không thấy được.

Nhưng đây chỉ là mặt ngoài hiện tượng, đi vào về sau, mới có thể phát hiện tại đây không chỉ có đề phòng sâm nghiêm, sửa sang cũng so với hẳn địa phương tốt.

Một đường không nói chuyện, Trần Đức đầy trực tiếp mang theo Đỗ Bạch đi vào một gian tĩnh thất.

Đúng, cũng là tĩnh thất.

Hơn bốn mươi mét vuông gian phòng, sạch sẽ sạch sẽ, một sợi đàn hương đang đưa, không khí tung bay nhàn nhạt đàn hương khí, làm cho tâm thần người bình an.

Đơn giản trên giường gỗ, một cái trung niên người dựa vào đọc sách, biểu lộ bình thản.

"Viên tiên sinh, ta mang cho ngươi cá nhân tới, nói không chừng có thể đến giúp ngươi." Trần Đức đầy đi vào bên giường, cung kính mở miệng.

Đỗ Bạch cũng có chút hiếu kỳ dò xét đối phương liếc một chút, cái này vừa nhìn, để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Hắn cảm ứng được cái này Viên tiên sinh trên người có chân khí lưu động dấu hiệu, là cái nội gia cao thủ.

Chuyện cũ kể lấy võ nhập đạo, nói cũng là loại tu luyện này Nội Gia Chân Khí cao thủ. Khi bọn hắn chân khí ngưng luyện đến trình độ nhất định liền sẽ phát sinh biến chất, chuyển hóa làm linh khí, có được linh khí mới là Tu Chân Giả.

Lời tuy nói như vậy, nhưng chân chính năng lực lấy võ nhập đạo người, ít càng thêm ít. Muốn trở thành Tu Chân Giả, phương pháp tốt nhất tự nhiên là tu luyện Tu Chân Công Pháp.

Nghe được Trần Đức đầy lời nói về sau, Viên tiên sinh lúc này mới thả ra trong tay sách, nhìn qua.

Gặp Đỗ Bạch một thân keo kiệt, niên kỷ lại nhỏ, Viên tiên sinh Mi thành xuyên tên đi, thất vọng nói: "Hắn sao?"

"Vâng, trước đây không lâu hắn lấy thần kỳ thủ pháp chữa trị một tên bệnh nhân, cho nên ta liền để hắn tới."

"Được thôi." Viên tiên sinh không ôm hi vọng thờ dài, nhìn xem Đỗ Bạch, thân nhiên nói: "Ngươi muốn ta làm sao phối hợp ngươi, nói đi."

"Độc tố đã xâm lấn đến ngũ tạng lục phủ, ngươi sống không quá ba ngày." Nhìn đối phương, Đỗ Bạch lạnh lùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Vô giả

"Độc?"

Trần Đức đầy hơi sững sờ, thất vọng.

Nhiều như vậy học giả tiếng tăm, bao quát Trần Đức đầy đều xem bệnh điều tra Viên tiên sinh tình huống, không có một cái nào người nói là trúng độc. Mọi người tương đối tán thành là không biết virus tại ăn mòn Viên tiên sinh thân thể.

"Tiểu hóa tử, ngươi còn không có xem, tựu hạ định nói chuyện, không hợp thích lắm đi." Trần Đức đầy tuy nhiên thất vọng, nhưng tất nhiên đem Đỗ Bạch mang tới, vẫn là quyết định để cho hắn tại cẩn thận chẩn bệnh xuống.

Đỗ Bạch ánh mắt cũng không có hạ xuống Trần Đức đầy người bên trên, mà chính là nhìn chăm chú lên Viên tiên sinh, thần nhiên nói: "Có phải hay không trúng độc, ta muốn Viên tiên sinh, tâm lý rõ ràng nhất."

Gặp Đỗ Bạch nói chắc chắn như thế, Trần Đức đầy không khỏi đưa ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Viên tiên sinh.

Lúc này Viên tiên sinh tại Đỗ Bạch dưới ánh mắt, sắc mặt khẽ biến thành khẽ nhúc nhích cho, trầm ngâm, tựa hồ tại suy nghĩ làm như thế nào trả lời.

"Viên... Viên tiên sinh, ngươi không phải là thật... Trúng độc..." Trần Đức đầy do dự một chút, vẫn là cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Ài."

"Xem ra tiểu huynh đệ cũng là người trong đồng đạo." Viên tiên sinh than nhẹ một tiếng, lúc này mới chậm rãi nói: "Hắn nói cũng không sai, ta xác thực trúng độc, tuy nhiên độc này không có thuốc nào chữa được, nói nó là một loại không biết virus, cũng không đủ."

Đạt được Viên tiên sinh khẳng định trả lời, Trần Đức đầy ngầy người.

Hắn cùng những Danh Y đó, từ vừa mới bắt đầu liền không có chẩn đoán được Viên tiên sinh bệnh trạng. Mà cái này Danh Bất Kinh Truyền người trẻ tuổi, ngay cả bình thường nhất vọng vẫn vẫn thiết đều không cần liền có thể biết.

Trong truyền thuyết thần y? Vẫn là trùng hợp?

Mặc kệ là loại nào, tất nhiên Đỗ Bạch liếc thấy xuất hiện Viên tiên sinh bệnh tình, vậy thì nhất định có biện pháp trị liệu.

Nghĩ tới đây, Trần Đức đầy lập tức hưng phấn lên, trong mắt tách ra cực độ vui sướng, đối Đỗ Bạch kích động nói: "Đỗ huynh đệ, đã ngươi nhìn ra Viên tiên sinh là trúng độc, nhất định có biện pháp trị liệu, đúng không!"

Vì Đỗ Bạch có thể cho Viên tiên sinh trị liệu, Trần Đức đầy liên xưng hô đều thay đổi, bởi tiểu hóa tử tăng lên đến huynh đệ.

"Đức đầy, ngươi cũng không cần khó xử tiểu huynh đệ." Viên tiên sinh cười khổ một tiếng, tự thân tình huống, hắn so với ai khác đều rõ ràng, căn bản không phải được thạch lực lượng có thể cứu.

Viên tiên sinh vừa nói xong dưới, Trần Đức mặt mũi tràn đầy bên trên vui mừng lập tức biến mất, ánh mắt cũng âm đạm xuống.

"Đối với ta mà nói, chỉ là tiện tay mà thôi." Đỗ Bạch lần nữa nhàn nhạt mở miệng.

Tất nhiên Viên tiên sinh đều nói như vậy, hắn vốn có thể nói thẳng bất lực.

Nhưng Đỗ Bạch không muốn thiếu bất luận kẻ nào tình, tất nhiên Trần Đức đầy đáp ứng giúp hắn điều kiện là cứu Viên tiên sinh, có thể cứu hắn tự nhiên sẽ đem hết toàn lực đi cứu.

Viên tiên sinh cùng Trần Đức đầy lập tức sững sốt, cái ngạc nhiên này cũng tới quá đột ngột đi, để bọn hắn trong lúc nhất thời phản ứng không đến.

"Tiểu... Tiểu huynh đệ, ngươi thật có thể." Viên tiên sinh ngữ khí cuối cùng thay đổi, mang theo gấp rút.

Đỗ Bạch không có lập tức trả lời Viên tiên sinh, mà chính là nhìn về phía Trần Đức đầy, thần nhiên nói: "Viện trưởng, còn làm phiền ngươi về trước tránh dưới, ta trị liệu không muốn người xem xem."

"Cái này. . ."

Trần Đức lòng tràn đầy bên trong còn muốn lấy đợi chút nữa quan sát quan sát, gặp Đỗ Bạch nói như vậy, trừ thất vọng, cũng lo lắng Viên tiên sinh an toàn, không khỏi đưa ánh mắt nhìn về phía Viên tiên sinh.

"Ngươi ra ngoài đi." Viên tiên sinh mỉm cười, "Không có việc gì."

Trần Đức đầy lúc này mới có chút không cam lòng đi ra tỉnh thất.

Trần Đức đầy vừa đi, Viên tiên sinh ngữ khí lập tức có chút run rẩy nhìn xem Đỗ Bạch: "Tiểu huynh đệ, ngươi là muốn cho ta bức độc thật sao? Ngươi là nội công mấy cấp. Có cái gì yêu cầu ngươi một mực nói, chỉ cần có thể thỏa mãn ta nhất định thỏa mãn ngươi."

"Bí mật."

Đỗ Bạch vẫn như cũ một mặt lạnh lùng biểu lộ, phiết Viên tiên sinh liếc một chút, thần nhiên nói: "Ta cứu ngươi, chỉ là không muốn nợ nhân tình, bắt đầu đi."

Đỗ Bạch trả lời, để cho Viên tiên sinh có chút bất đắc dĩ, muốn mở miệng nói chút gì nhưng lại không thể nào nói lên. đành phải nhắm mắt lại, khoanh chân trên giường, bắt đầu ổn định lại tâm thần.

Viên tiên sinh sở dĩ trúng độc, là cùng người chiến đấu, bị địch nhân tu luyện độc tố xâm lấn trong cơ thể. Phương pháp trị liệu cực kỳ đơn giản, cái kia chính là cưỡng ép trừ độc.

Tiền đề cũng là tìm một cái nội công so Viên tiên sinh cao cao thủ, Đỗ Bạch tuy nhiên không phải Nội Gia Cao Thủ, nhưng tu luyện linh khí thể nhưng là cao hơn chân khí cấp một năng lượng, trừ độc dư xài.

Đỗ Bạch cũng khoanh chân ngồi vào Viên tiên sinh phía sau, thở sâu, vận chuyển trong đan điền linh khí, sau đó hai tay đặt tại huyệt trên lưng. Linh khí theo thủ chưởng tiến vào Viên tiên sinh trong thân thể, dọc theo kinh mạch lưu động phương hướng, bắt đầu trừ độc.

Trong kinh mạch độc tố tựa như là từng hạt hạt cát, tại linh khí trùng kích vào hướng một cái phương hướng chảy tới, không có bất kỳ cái gì đồ vật có thể ngăn cản linh khí cước bộ.

Đang nhắm mắt Viên tiên sinh cảm nhận được trong cơ thể biến hóa, trong lòng nhấc lên thao thiên cự lãng. Đỗ Bạch tiến vào trong cơ thể hần năng lượng cũng không to lớn, nhưng lại không gì không phá, những cái kia bám vào tại kinh mạch bên trên độc tố, ngay cả giấy dựa cơ hội đều không có, liền bị bỏ ra ngoài.

Viên tiên sinh trong lòng bất thành linh hiện ra một cái từ —— Tu Chân Giả! Chỉ có Tu Chân Giả năng lượng mới có thể bá đạo như vậy!

Nghĩ đến cái này khả năng, Viên tiên sinh thân thể đều run rẩy lên, nếu như có thể kết bạn một cái Tu Chân Giả, với hần mà nói có vô tận chỗ tốt.

PHÓC ——

Ngay tại Viên tiên sinh tâm thần động đong đưa thời khắc, Đỗ Bạch mạnh mẽ dùng lực, một cái đen nhánh máu tươi từ trong miệng hần phun ra, phun tung toé đến trên giường. Giường lập tức bị ăn mòn nhất đại khối, có thể thấy được loại độc này đáng sợ.

"Được." Đỗ Bạch từ trên giường hạ xuống, cất bước rời đi.

"Tiền... Tiền bối, chờ một chút." Nhìn thấy Đỗ Bạch muốn đi, Viên tiên sinh lập tức từ trên giường hạ xuống, đối Đỗ Bạch bóng lưng lo lắng nói: "Ta còn có ít lời muốn nói."

Đỗ Bạch lúc này mới dừng bước lại, Viên tiên sinh nhanh chóng đi đến Đỗ Bạch phía trước, cung kính nói: "Ta biết tiền bối cũng không thiếu cái gì, nhưng dù sao cũng là ân cứu mạng, ta vẫn là hy vọng có thể vì tiền bối làm chút gì."

"Không cần, ngoài ra ta cũng không phải là cái gì tiền bối." Đỗ Bạch quét hần liếc một chút, tiếp tục hướng ra phía ngoài đi đến.

Nhìn xem Đỗ Bạch bóng lưng, Viên tiên sinh toát ra thất vọng biểu lộ, nhưng cái này cũng không hề năng lực ngăn cản hần lời kéo Đỗ Bạch tâm tư. Phải biết đây chính là Tu Chân Giả, cho dù là một cái cấp thấp nhất Tu Chân Giả, cũng có được đáng sợ chiến đấu lực.

Đỗ Bạch vừa rời đi, Trần Đức đầy liền đi tiến đến, nhìn thấy đứng đấy Viên tiên sinh, trong mắt lập tức tràn ngập kinh hỉ, hưng phấn nói: "Viên tiên sinh, ngươi tốt!"

"Ừm." Viên tiên sinh đáp nhẹ một tiếng, lập tức trầm giọng nói: "Sau mười phút, ta phải nhốt cho hần sở hữu tư liệu."

"Đúng." Trần Đức đầy lập tức vội vàng ra ngoài, thu thập Đỗ Bạch tư liệu.

Giải quyết bệnh viện sự tình về sau, Đỗ Bạch cũng thở phào.

Đỗ Bạch biết rõ nhân tâm hung hiểm, có đôi khi một cái sơ sẩy, sẽ cho người bên cạnh mang đến tai nạn. Cho nên tận khả năng đem tất cả mọi chuyện đều giải quyết, không lưu lại bất kỳ tai họa ngầm nào.

Ở kiếp này thêm ra Đỗ Tiểu Vân tỷ tỷ này, tại không có đem nàng hoàn toàn thu xếp tốt trước đó, Đỗ Bạch nhất định phải vì nàng suy nghĩ.

Đỗ Tiểu Vân, Trần Na nhìn thấy Đỗ Bạch an toàn trở về, trên mặt khẩn trương vẻ lo lắng lúc này mới rút đi.

"Tỷ tỷ, Na tỷ, đợi lâu, chúng ta cái này trở lại." Đỗ Bạch khoe miệng hiển hiện một vòng nhu hòa đường cong, thần nhiên nói.

Nếu hấn là muốn mỉm cười tới, nhưng nhất thời còn thích ứng không đến.

Đỗ Tiểu Vân, Trần Na tự nhiên cũng không muốn tại bệnh viện tiếp tục ở lại, đi theo Đỗ Bạch bước nhanh hướng ra phía ngoài đi đến.

Ba người mới vừa đi tới cửa bệnh viện, ngoài ý muốn lại phát sinh, lần nữa bị người ngăn lại.

Lần này cản hấn là hai mươi mấy cái cảnh sát, thanh thế hạo đại.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Tình thế nghịch chuyển

"Đường Bá, chính là hấn!" Vừa nhìn thấy Đỗ Bạch ba người, một nữ nhân liền lớn tiếng hét rầm lên.

Thét lên nữ nhân chính là Lưu Mỹ Lệ, lúc này nàng đứng tại một cái mặt mũi tràn đầy chính khí trung niên cảnh quan bên cạnh, trong mắt tràn ngập căm hận. Xem ra nàng đứng tốt vết sẹo hướng về vong đau, vong phía trước Đỗ Bạch mang cho nàng khắc sâu giáo huấn.

Lưu Cương cũng ở tại chỗ, bắt quá hấn đứng nằm, nằm tại một cỗ chữa vì xe đẩy bên trên, nhìn xa xa Đỗ Bạch, trong mắt đều là cười lạnh.

Bọn họ nhận ra Đỗ Bạch, Đỗ Bạch tự nhiên cũng nhận ra bọn họ.

"Đệ đệ..." Đỗ Tiểu Vân lời kéo Đỗ Bạch cánh tay, tâm lần nữa treo lên.

"Người chính là Đỗ Bạch, đi với ta một chuyến." Lưu Mỹ Lệ bên người cảnh quan nện bước nhanh chân hướng Đỗ Bạch đi tới, biểu lộ nghiêm túc, trong giọng nói tràn ngập không không thể kháng cự.

"Nếu như ta không đi đâu?" Đỗ Bạch lạnh lùng quét hấn liếc một chút.

"Không đi?" Đối phương cười lạnh, làm một tay xu thế.

Vù vù ——

Chung quanh mấy chục thanh súng lục chỉ hướng bọn họ, tràng diện mười phần rung động.

"Được rồi."

Đỗ Bạch bất đắc dĩ thở dài, đến một lần bên người có Đỗ Tiểu Vân, Trần Na tại, thật muốn xảy ra chiến đấu, rất có thể lan đến gần các nàng. Mặt khác Đỗ Bạch cũng không muốn tại trước công chúng phía dưới hiển lộ thực lực mình.

"Tỷ tỷ, Na tỷ các người về trước đi, ta tối nay chính mình trở về." Đỗ Bạch đối bên người hai nữ dặn dò nói.

"Đệ đệ, ta và người cùng đi." Đỗ Tiểu Vân kiên quyết nói.

"Ta cũng đi, có thể cho các người làm chứng!" Trần Na cũng kiên định mở miệng.

Các nàng không đi nếu càng tốt hơn, đi ngược lại để cho hấn có chỗ có ky.

"Tỷ tỷ người nghe lời, ta rất nhanh liền trở về."

"Chớ quấy rầy, các người một cái đều trốn không, Đường Bá đều mang về." Nhìn thấy Đỗ Bạch chịu thua, Lưu Mỹ Lệ đắc ý cười lạnh.

Lưu Mỹ Lệ nói như vậy, này cảnh quan cũng lập tức mở miệng, "Đều đưa đến sở cảnh sát lại nói."

Đỗ Bạch biểu lộ lập tức lạnh lẽo, xem ra muốn cùng đối phương hòa bình hữu hảo hiệp thương giải quyết là không thể nào, chỉ có một phương ngã xuống, mới có thể kết thúc trận này nhảm chán ân oán.

Tại mấy chục thanh súng lục nhắm chuẩn phía dưới, Đỗ Bạch không tiếp tục nói lời nói, chuẩn bị tìm một cơ hội trước tiên đem Đỗ Tiểu Vân, Trần Na

đưa đến an toàn địa phương về sau, lại ra tay.

"Là ai muốn dẫn đi Đỗ huynh đệ!" Đỗ Bạch vừa mới cất bước, một tiếng to âm thanh quanh quẩn ở bên tai.

Viện trưởng Trần Đức Mẫn một mặt băng lãnh đi tới, khi nhìn đến Lưu Cương, Lưu Mỹ Lệ, còn có Lưu Thuận cảnh quan thời điểm, trong mắt lãnh ý càng đậm.

"Viện trưởng, người có thể tới." Lưu Mỹ Lệ vừa nhìn thấy Trần Đức Mẫn, lập tức ác nhân cáo trạng trước khóc kể lể: "Chính là cái này Thăng Nhãi Con, hấn đả thương ta, còn đem anh ta đánh thành trọng thương! Viện trưởng người muốn vì chúng ta chủ trì công đạo a! Ô ô —— "

"Không phải có Lưu Thuận cảnh quan cho các người chủ trì công đạo sao?" Trần Đức Mẫn hừ lạnh một tiếng, ngữ khí có gai, trần ngập ý trào phúng.

"Trần viện trưởng, cũng không thể nói như vậy. Sự tình dù sao phát sinh ở trong bệnh viện, nếu như bởi người ra mặt khởi tố, lên án phạm nhân, hiệu quả liền không giống nhau. Phán bọn họ cái cả đời giam cầm đều có thể, người nói đúng không!"

"Thật sao?" Trần Đức Mẫn nhìn chằm chằm đối phương, cười lạnh một tiếng, "Tất nhiên Lưu cảnh quan nói như vậy, ta cũng không trì hoãn, hiện tại liền đem sự tình giải quyết."

"Ừm?" Lưu Thuận có chút nghi hoặc, không rõ Trần Đức Mẫn trong hồ lô đang bán là thuốc gì, nhưng hấn bất thành linh có loại không rõ dự cảm.

"Lưu Cương, Lưu Mỹ Lệ." Trần Đức Mẫn lạnh lùng ánh mắt nhìn về phía bọn họ.

Lúc này mới trịnh trọng tuyên bố: "Lưu Cương thân là Nội Khoa Phó Chủ Nhiệm, ý vào quyền thế chỉ huy nhân viên y tế tùy ý ức hiếp bệnh nhân, thu lách Hồng Bao. Bệnh viện quyết định khai trừ xử lý, đồng thời hướng về Tư Pháp Cơ Quan nhắc lên Tố Tụng."

"Lưu Mỹ Lệ thân là y tá, vũ nhục bệnh nhân, từ hiện tại bắt đầu, bệnh viện chính thức thôi giữ chức vụ người. Ngoài ra ta cũng sẽ bảo hấn biết bệnh viện các người tình huống."

Trần Đức Mẫn tuyên bố, giống như hai quả bom tại Lưu Cương, Lưu Mỹ Lệ trong đầu nổ tung, lập tức đem bọn hấn nổ bị, nổ bất tỉnh!

Nhất định khó mà tin được trong lỗ tai nghe được, viện trưởng thế mà khai trừ bọn họ!

"Viện... Viện trưởng..." Lưu Cương gian nan la lên một tiếng, ngất đi!

Đặc biệt là câu kia sẽ bảo hấn biết bệnh viện, hoàn toàn đoạn bọn họ theo nghề thuốc con đường.

Lưu Mỹ Lệ ngậy người, nằng cảm giác toàn bộ Thiên Đô sập.

"Trần lão đầu, người đây là cái gì ý tứ!" Lưu Thuận cuối cùng giận, băng lãnh nhìn chăm chú lên Trần Đức Mẫn, cười lạnh nói: "Đắc tội ta, người kết cục sẽ rất thảm!"

"Thật sao? Năng lực có cái gì kết cục?" Trần Đức Mẫn không thêm đề ý cười cười.

"Xem ra người đúng quyết tâm muốn cùng ta đối nghịch! Người chờ xem!"

Lưu Thuận trong lòng thực sự không rõ, Trần Đức Mẫn vì sao đột nhiên muốn cùng hấn trở mặt, chẳng lẽ cũng là bởi vì Đỗ Bạch tên tiểu tử kia?

Nghĩ tới đây, Lưu Thuận ánh mắt lóe lên một vòng dữ tợn, quát to: "Cho ta đem bọn hấn mang đi!"

"Nặc! !" Vang dội tiếng hò hét quanh quẩn tại cửa bệnh viện, hai mươi mấy thanh súng lần nữa chỉ hướng Đỗ Bạch ba người.

Gặp tình huống như vậy, Trần Đức Mẫn nhìn về mặt dữ tợn sắc Lưu Thuận, giễu cợt nói: "Người cũng tự thân khó đảm bảo, còn đùa giỡn cái gì uy phong."

"Người có ý tứ gì?"

"Có ý tứ gì, người nhìn ta đằng sau liền biết." Trần Đức Mẫn cười lạnh một tiếng, di chuyển thân thể hướng vừa đi.

Theo hấn di động, sau lưng hấn cách đó không xa, một bóng người đang từ từ đi tới.

Người tới đi rất chậm, nhưng trên thân lại tản mát ra làm cho người sợ hãi uy nghiêm, mỗi thực sự một bước người cũng cảm giác toàn thân băng lãnh, trong lòng hoảng sợ.

"Phó... Phó Cục... Làm sao người tới..."

Lưu Thuận cuối cùng sợ hãi, sắc mặt tái nhợt giống một trang giấy, run rẩy nói.

Nếu như nói Thanh Khê trong tổng cục ai sẽ làm cho người sợ hãi, cái kia chính là trước mắt Phó Cục —— Viên Tiên Sinh.

Viên Tiên Sinh không tham dự bất luận cái gì hành động, hẳn phụ trách kiểm tra kỷ luật, mỗi lần ra mặt liền mang ý nghĩa có người xuống ngựa.

"Ta điều tra ngươi cũng có mấy ngày, đều phạm chuyện gì, hẳn là trong lòng biết Đỗ Minh." Viên Tiên Sinh chậm rãi nói, nhìn không ra trên mặt hẳn biểu lộ có bao nhiêu nghiêm túc, nhưng phát ra khí tức làm lòng người rét lạnh.

"Đem Lư Thuận mang về." Viên Tiên Sinh đối chung quanh cảnh sát thân nhiên nói.

"Nặc!"

Mấy chục thanh súng lục điều chỉnh phương hướng, chỉ hướng Lư Thuận, không có một cái nào người do dự.

Nhìn xem so hướng về hẳn mấy chục thanh súng lục, Lư Thuận hai chân mềm nhũn, kém chút ngã sấp xuống. Hẳn nghĩ tới trước kia phạm pháp ti lệ bị phán tử hình đồng sự, xử bắn tràng diện chính là như vậy.

"Đỗ huynh đệ, trời tối ngày mai có thể hay không nể mặt ăn một bữa cơm." Viên Tiên Sinh mỉm cười đi vào Đỗ Bạch bên người, giọng nói mang vẻ tôn kính, "Ta muốn giới thiệu cá nhân cho ngươi nhận biết, nói không chừng đối với ngươi có trợ giúp."

"Được, địa chỉ." Đỗ Bạch trực tiếp sáng khoái đáp.

Gặp Đỗ Bạch đáp ứng, Viên Tiên Sinh trong mắt ý cười càng đậm, cười nói: "Thanh liêm nơi ở, lâu năm."

"Tốt, vậy ta đi trước."

Đỗ Bạch nói một tiếng, mang theo Đỗ Tiểu Vân, Trần Na bước nhanh hướng cửa bệnh viện đi ra ngoài.

Cái này Đỗ Bạch đến đứng lại lịch gì, Viên Tiên Sinh thế mà cùng hẳn xưng huynh gọi đệ, hơn nữa còn cũng tôn kính bộ dáng.

Nhìn xem này Đỗ Bạch lạnh lùng rồi đi bóng lưng, Lư Thuận mềm mại ngã trên mặt đất.

"Mang đi." Viên Tiên Sinh hừ lạnh một tiếng, trong triều một chiếc xe đi đến.

Rất nhanh sở hữu xe cảnh sát đều rời đi, bệnh viện lại khôi phục bình thường trật tự.

Chỉ có thân là người trong cuộc Viên Tiên Sinh mới rõ ràng, Đỗ Bạch xuất hiện, đúng một cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Nhà ai bệnh nhân

Về đến trong nhà, Đỗ Tiểu Vân có thật nhiều sự tình muốn hỏi đệ đệ, nhưng cũng không biết từ nơi nào nói đến.

Đệ đệ khẳng định đều sẽ dùng trong mộng cao nhân tới trả lời nàng, sau cùng đành phải than nhẹ một tiếng, cầu nguyện hết thảy đều sẽ không có việc gì, sau đó tắm một cái liền ngủ.

Đỗ Bạch tự nhiên không có chịu đến bệnh viện sự tình ảnh hưởng, hướng xong tắm về sau, liền nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, âm thầm tu luyện.

Quách Kiến này chiếm lấy đến Dương Nguyên, còn không có hoàn toàn tiêu hóa. Chiếm lấy Nguyên Tinh tu luyện mặc dù là một loại đường tắt, nhưng nhất định phải hoàn toàn luyện hóa thành chính mình linh khí mới được.

Mỗi người bởi vì tự thân thuộc tính các loại nguyên nhân, Nguyên Tinh đều ẩn chứa đặc biệt tạp chất, một khi không có hoàn toàn luyện hóa, tạo thành linh khí không Thuần, đến hậu kỳ sẽ trở thành đột phá cảnh giới công cùn xiềng xích, thậm chí tẩu hỏa nhập ma cũng có thể.

Có mấy ngàn năm tu luyện kinh lịch trải qua Đỗ Bạch, tự nhiên rõ ràng điểm này, cho nên hẳn tình nguyện tu luyện tốc độ chậm một chút, cũng tuyệt không cho phép loại tình huống này phát sinh.

Dạ dần dần trôi qua, làm bình minh đến gần lại là mới nhất Thiên Khai bắt đầu.

Ăn điểm tâm xong về sau, Đỗ Bạch giống như tỷ tỷ lên tiếng kêu gọi, giống ngày xưa một dạng đi học.

Tại cách trường học còn có mấy trăm mét ven đường miễn phí Bãi Đỗ Xe, Đỗ Bạch dừng xe xong, lúc này mới nện bước không vội không chậm cước bộ hướng cửa trường đi đến.

Lúc này cửa trường học, phi thường náo nhiệt, bị gạt ra cái chặt như nêm cối.

"Người làm sao còn không đi a! Có phiền hay không nha! Ta đều nói mười lần chúng ta không phải người! Người làm sao lại nghe không hiểu tiếng người! Nếu người không đi, ta nằng chửi người! !"

Tô Lan mà thanh thúy mà nhanh chóng tiếng nói chuyện, trong đám người quanh quẩn, nhìn ra, trong nội tâm nàng mười phần phiền muộn, bực bội.

"Tô Lan, người cũng không cần mạnh miệng. Ta biết bọn người chính là ta! Lại nói, toàn bộ trường học nếu như nói ai có thể phối hợp người, không đủ Trần Lập Mặc Chúc!"

"Các người nói có đúng hay không!"

"Lập ca nói đúng! Toàn bộ trường học người nào không biết lập ca thân phận! Nói chuyện có tiền, Lam Thiên công ty Người thừa kế duy nhất, gia sản vô số! Nói chuyện tài hoa, trường học bài danh mười vị trí đầu Ưu Đẳng Sinh! Nói chuyện nhan giá trị, đó cũng là trong vạn chọn một tồn tại! Vỗ tay! !"

"Ba ba! !"

Tại Trần Lập tiểu đệ Hoàng Mao hò hét vỗ tay bên trong, cửa ra vào vang lên nhiệt liệt tiếng vỗ tay.

Không thiếu nữ sinh, còn mặt lộ si mê hướng tới thần sắc.

Có thể nói Trần Lập đúng vô số nữ sinh tình nhân trong mộng, tướng mạo, tài hoa, tài lực đều là hàng đầu tồn tại. Nếu có dạng này một cái nam sinh thích chính mình, thật là đúng may mắn dường nào!

Nghĩ tới đây, không thiếu nữ sinh đồ kỳ đứng lên một mặt vẻ phẫn nộ Tô Lan, chẳng phải trường so với các nàng hơi đẹp mắt một chút như vậy, lại tại tại đây ngạo kiều, còi quăn áo vẫn là một cái dạng!

Có gì có thể ngạo kiều! !

"Ta nhìn nàng chính là Trang, không đã nghĩ để cho Trần thiếu cho nàng càng nhiều đồ vật, hừ!"

"Trần thiếu năng lực xem ra nàng, đó là nàng đời trước đã tu luyện phúc khí, không cảm kích cũng coi như, còn ở nơi này giả vờ giả vịt, xuất sắc cảm giác ưu việt! Thật tiện!"

...

Nghe chung quanh càng ngày càng nhiều khó nghe nghị luận, Tô Lan mà nước mắt đều nhanh đến rơi xuống.

Nàng căn bản không thích Trần Lập, càng không phải là ái mộ hư vinh người! Các nàng lại nói như vậy nàng, cảm thấy ủy khuất đồng thời lại cực kỳ phẫn nộ.

Nhìn xem Tô Lan mà muốn khóc bộ dáng, Trần Lập trong lòng gọi là cái thoải mái cùng đắc ý.

"Tô Lan, coi như không chiếm được người tâm, ta cũng phải thật tốt gầy vò thân người tâm!" Trần Lập ở trong lòng hưng phấn hò hét.

Hắn chiêu thứ nhất chính là làm cho tất cả mọi người biết, Tô Lan mà chính là hắn nữ nhân, để cho Tô Lan mà đánh lên hắn ấn ký. Vừa nhắc tới Tô Lan, mọi người cái thứ nhất nghĩ đến đúng là hắn nữ nhân!

Tô Lan mà tại cửa ra vào chờ đợi dừng lại, vừa vặn cho Trần Lập một cái tuyệt hảo cơ hội, xem ra hắn thành công bước ra bước đầu tiên!

"Im miệng! Các người những này ba tám cam miệng cho ta! !"

Nhìn thấy Tô Lan mà chịu ủy khuất, làm vì muốn tốt cho lớn nhất bằng hữu, Quả Quả tự nhiên ngồi nhìn mặc kệ, nàng phẫn nộ đối người nhóm rống to: "Tô Lan mà đã có bạn trai, căn bản sẽ không ưa thích Trần Lập! Các người ưa thích hắn, chính mình đưa tới cửa a, không ai cần các người!"

Quả Quả cái này giận dữ rống, vậy xem đám người một lúc an tĩnh lại, tựa hồ bị Quả Quả trấn trụ, hoặc là đang suy tư Quả Quả lời nói có mấy phần có thể tin.

Hô ——

Quả Quả thở ra một hơi, lúc này mới thở ra hơi, an ủi: "Tô Tô, chớ để ý những này ba tám, chúng ta đi."

Quả Quả lòi kéo Tô Lan mà cánh tay, lại không nhúc nhích tí nào.

"Ta sẽ không đi! Ta nhất định phải chờ đến hần, làm cho tất cả mọi người biết chúng ta là hần! Mà không phải Trần Lập! !"

Quả Quả sững sờ, lập tức bắt đầu thở dài một tiếng, hai người cùng nhau lớn lên, đối với Tô Lan mà tính cách, nàng chỗ nào không biết.

Bình thường tuy nhiên cười toe toét, còn cũng nữ hần tử, nhưng nàng quyết định sự tình, chính là trâu chín con đều kéo không trở lại.

"Được rồi, vậy ta cùng ngươi cùng một chỗ đi. Tên hỗn đản kia tuyệt đối đừng không đến đi học, không phải vậy liền thảm." Quả Quả mặt ửng mầu chau rừ cụp lấy đầu, chơi lấy chính mình xinh đẹp ngón tay.

Nhìn thấy nhiều người như vậy nhét chung một chỗ, cãi nhau, Đỗ Bạch cũng không có đi lên tham gia náo nhiệt ý tứ.

Trực tiếp từ đám người biên giới đi vòng qua, hướng giáo viên đi đến.

"Hỗn đản ngươi đứng lại cho ta! Ngươi còn chạy, đến có hay không lương tâm, ô ô ——"

Tô Lan mà tuy nhiên ủy khuất phần nộ, nhưng ánh mắt một khắc đều không có đình chỉ tìm tòi tiến vào trường học học sinh, khi nàng nhìn thấy Đỗ Bạch thể mà như vô sự yên lặng hướng cửa trường đi đến.

Trong nội tâm nàng ủy khuất lập tức bạo phát!

Tô Lan mà dùng lực đẩy ra đám người, kêu khóc hướng Đỗ Bạch chạy như điên đi qua!

Nhìn xem chạy vội tới Tô Lan, Đỗ Bạch nhủ mầu dưới, bắt quá vẫn là dừng thân.

Nếu là hần không dừng lại, bằng Tô Lan mà loại này toàn lực ứng phó chạy vội, nhất định đụng vào bên cạnh trên đại thụ, đến cái nhiệt tình ôm ấp đại thụ!

Đụng ——

Tô Lan mà trùng trùng điệp điệp đâm vào Đỗ Bạch trên thân, đem Đỗ Bạch đụng lui lại một bước, cái này nếu là đổi thành người khác, không phải chống vó không thể, có thể thấy được nàng hướng có bao nhiêu dã man.

"Hỗn đản! Hỗn đản! Hỗn đản..."

Tô Lan mà liều mạng bên trên đau nhức, ôm Đỗ Bạch chính là một trận đôi bàn tay trắng như phấn hầu hạ, khóc như cái nước mắt người.

"Ngươi... Ngươi không có bệnh đi."

Đỗ Bạch nghĩ mãi mà không rõ, Tô Lan mà đây là làm sao? Hôm qua thấy được nàng cũng dạng này nhào lên!

Hần còn giống như không biết đối phương, nhiều nhất xem như gặp mặt một lần.

"Ngươi mới có bệnh! Ngươi có bệnh! Cả nhà ngươi đều có bệnh..."

Tô Lan mà đối Đỗ Bạch lại là một trận đôi bàn tay trắng như phấn.

Đỗ Bạch bắt đầu đi, đẩy đẩy ôm thật chặt hần Tô Lan, đối đã vậy người từng trải nhóm, lớn tiếng nói: "Nhà ai bệnh nhân, chính mình dẫn trở lại, ta muốn đi đi học."

"Hần... Hần là Đỗ nghèo lùn?"

Cuối cùng có người phát hiện Tô Lan mà ôm nam sinh đứng Đỗ Bạch!

Nàng ở cửa trường học mấy người cũng chính là Đỗ Bạch!

Bạn trai nàng đứng Đỗ Bạch!

Ngay cả Trần Lập một ngón tay giáp cũng không bằng quý nghèo!

Nhận ra Đỗ Bạch về sau, có đồng học lập tức nhớ tới hôm qua tan học nhìn thấy tình cảnh, Đỗ Bạch không chỉ có lấy cường đại chiến đấu lực, với lại mở ra Audi. Tuy nhiên so ra kém Trần Lập, nhưng cũng không phải nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

"Lần này có trò vui xem, hai nam tranh một nữ."

Nhìn thấy Trần Lập biểu lộ âm trầm nhanh chảy ra nước, có người cười trên nỗi đau của người khác bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Một trăm vạn

"Tiểu tử, ngươi là ai? Có biết hay không đừng là ai nữ nhân? Dám đụng lập ca nữ nhân, ngươi chết chắc!"

Trần Lập còn chưa mở lời, làm hấn tiểu đệ Hoàng Mao lập tức trong đám người đi ra, chỉ Đỗ Bạch, miệng phun Phi Mạt phách lối rống to.

"Ngươi chết chắc! Ngươi khả năng không biết lập ca địa vị lớn bao nhiêu, Lam Thiên công ty Người thừa kế duy nhất, gia sản trải rộng toàn bộ Đông Á, lại là tài hoa bộc lộ, siêu cấp Học Bá! Ngươi đắc tội hấn, chỉ có một cái kết cục, cái kia chính là chết! !"

"Quát ồn ào tào, phiền người chết!"

Vừa mới bình tĩnh trở lại Tô Lan, nghe được Hoàng Mao không về không khen ngợi Trần Lập, lại phối hợp nhiều như vậy nước bọt, nghe làm sao như thế buồn nôn.

"Ba —— "

Tô Lan mà từ trên người Đỗ Bạch đứng lên, quay người một bàn tay quất vào Hoàng Mao trên mặt, không nhịn được nói: "Cút sang một bên!"

Hoàng Mao tựa hồ không rõ phát sinh chuyện gì, vuốt ve đau nhức gương mặt, lẩm bẩm nói: "Ta thế nhưng là lập anh trai, ngươi thế mà đánh ta, ngươi.. Ngươi chết chắc."

"Lập ca, nàng... Nàng đánh ta. Ta... Ta... Không sống!" Hoàng Mao đối Trần Lập ủy khuất khóc kể lể.

"Phế vật! Cút!"

Trần Lập cũng thuận tay một bàn tay quất vào Hoàng Mao trên mặt, trực tiếp đem hấn rút đến đi một bên, ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, lạnh lùng nói: "Ngươi chính là Tô Lan mà trong miệng nam nhân? Ngươi dựa vào cái gì cùng ta tranh?"

"Y phục hàng via hè hàng, cái quần hàng via hè hàng, giày hàng via hè hàng, toàn thân cao thấp chung vào một chỗ, đều lên không đồng nhất trăm Nghèo, rất nghèo, phi thường nghèo!"

"Tiểu tử, ta biết loại người như ngươi thiếu nhất đúng tiền, chỉ cần ngươi từ bỏ Tô Lan, muốn bao nhiêu tiền, nói số, ta đều thỏa mãn ngươi! 10 vạn? Một trăm vạn?"

Trần Lập giống như một cái cao cao tại thượng đại nhân vật, nhìn chăm chú lên Đỗ Bạch, trên mặt tất cả đều là cao ngạo thần sắc.

"Phải cho ta tiền là sao?" Đỗ Bạch như có điều suy nghĩ xem Trần Lập liếc một chút, lại quét bên người Tô Lan mà liếc một chút.

Nhìn thấy Đỗ Bạch nhìn về phía nàng, Tô Lan mà trong lòng thế mà khấn trương lên, nhưng không khỏi nàng cũng rất muốn biết Đỗ Bạch quyết định, đến đúng nàng trọng yếu vẫn là tiền trọng yếu.

Nhìn thấy Đỗ Bạch ý động, Trần Lập trong lòng càng thêm đắc ý, hấn cũng không tin trên thế giới này không có người không thích tiền, đặc biệt là giống Đỗ Bạch thứ quý nghèo này.

"Đứng! Chỉ cần ngươi cam đoan sau này không giống như Tô Lan mà có lui tới, nói số, ta tại chỗ thực hiện." Trần Lập sáng khoái lớn tiếng nói.

Nhưng là.

Trần Lập lời nói vẫn chưa nói xong, nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, cười lạnh một tiếng, tiếp tục nói: "Nếu như ngươi lấy tiền về sau, bị ta phát hiện còn giống như Tô Lan mà có lui tới, vậy cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ cay, giết chết ngươi!"

"Dạng này a, vậy ta suy nghĩ một chút."

Đỗ Bạch trong mắt cũng tận đúng cười lạnh, vừa vặn hấn cũng thiếu tiền, liền đem kế liền mà tính, cầm một khoản tiền cũng không tệ.

Tăng trưởng tu vi phụ trợ đường tắt có rất nhiều, trừ công pháp bên ngoài, còn có thể dựa vào đan dược, linh thạch loại hình ẩn chứa tinh thuần năng lượng đồ vật. Linh thạch hiện tại đúng không cần nghĩ, chỉ có chân chính tu chân giới mới có.

Nhưng đan dược lại có thể có, Luyện Khí Cảnh Giới cần đan dược cũng phổ thông, chỉ cần đi thu thập đều có thể làm đến. Cái này bên trong tự nhiên thiếu không tiền, cho nên túi có chút tiền là chuyện tốt.

Mặt khác cũng sắp chuyển sang nơi khác ở lại, đã có năng lực cần gì phải qua gian khổ như vậy, mặt khác hẳn cũng nhất định phải cho Đỗ Tiểu Vân một cái an ổn sinh hoạt.

Đỗ Bạch cái này tự hỏi một chút, khẩn trương nhất thuộc về Tô Lan mà cùng Quả Quả, Tô Lan mà bờ môi cắn chặt, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm Đỗ Bạch. Quả Quả tay nhỏ đem y phục nắm chặt gấp, một bộ muốn nói lại thôi thần sắc.

"Một trăm vạn tuy nhiên hơi ít, cũng miễn cưỡng năng lực tiếp nhận." Nhìn chăm chú lên Trần Lập, Đỗ Bạch cuối cùng nói ra để cho vô số người tan nát cõi lòng lời nói.

Đỗ Bạch lời nói giống như một cái đao nhọn đâm vào Tô Lan mà trái tim, Thông đến không thể thở nổi, nước mắt trong nháy mắt liền chảy xuống.

Nghe Đỗ Bạch miệng bên trong nói ra lời nói, lại nhìn thấy Tô Lan thương con không muốn sống biểu lộ, Quả Quả trong lòng cũng rất đau.

Nàng đứng lần đầu nhìn thấy Tô Lan mà như thế thương tâm, rốt cuộc không chế không nổi trong lòng bi phần hướng về phía Đỗ Bạch chính là đổ ập xuống thống mạ.

"Người tên hỗn đản! ! Một trăm vạn thì thế nào! Chỉ cần người cưới Tô Lan, muốn bao nhiêu tiền liền có bao nhiêu tiền! Đi chết đi kẻ nghèo hèn! ! !"

"Ta đã nói rồi, Đỗ nghèo lùn khẳng định sẽ muốn tiền, hẳn nghèo sợ, Ha-Ha."

"Nói không chừng, người ta Đỗ nghèo lùn căn bản là không có có xem ra chúng ta Hoa Khôi đại nhân."

"Ta cũng không tiếp tục tin tưởng trên thế giới này, có thuần khiết ái tình."

"Đỗ nghèo lùn ánh mắt quá nông cạn, Tô Lan mà gia cảnh đâu chỉ một trăm vạn."

...

Vậy xem trong đám người nhất thời vỡ tổ, nghị luận ầm ĩ, có chế giễu, có cảm khái, có xem thường.

Đỗ Bạch trong nháy mắt thành chúng mũi tên, nhìn hẳn ánh mắt tất cả đều là hoàn toàn khinh bỉ, khinh thường cùng căm ghét.

"Ha-Ha —— "

Trần Lập đắc ý cười ha hả, tâm tình mười phần mỹ hảo, một trăm vạn nói với hắn chỉ là chuyện nhỏ, lại năng lực đạo diễn xuất hiện một màn như thế tràng diện đặc sắc, hoa giá trị! !

"Tiểu bằng hữu, người lựa chọn quả nhiên sáng suốt! Ta Trần Lập cũng nói giữ lời, cho ta số thẻ, ta hiện tại liền chuyển cho người." Nhìn xem Đỗ Bạch, Trần Lập tại chỗ lấy điện thoại di động ra, muốn cho Đỗ Bạch chuyển trưởng.

Đỗ Bạch cũng không nói nhảm, tại ba lô bên trong tìm tới một phen, tìm tới thẻ căn cước của mình, báo ra thẻ căn cước của mình hào.

Tại xã hội bây giờ, CMND không chỉ có có được thân phận tin tức, còn có các loại phụ gia công năng, tí như có thể làm thẻ ngân hàng sử dụng, lưu giữ lấy tiền.

Rất nhanh, Trần Lập liền chuyển khoản hoàn toàn, Đỗ Bạch bỗng dưng đạt được một trăm vạn.

Đương nhiên, chỉ có Trần Lập trong lòng rõ ràng, tiền này chỉ là tạm thời đặt ở Đỗ Bạch Caly, ban đêm liền có thể cầm về, với lại cả gốc lẫn lãi.

Từ đầu đến cuối Đỗ Bạch biểu lộ đều chưa từng thay đổi, giống như tại làm một kiện lại bình thường tuy nhiên sự tình.

Nhìn xem chính mình giống một kiện thương phẩm một dạng, bị bán đi, Tô Lan mà thực sự Trầm Mặc không đi xuống.

Đối biểu lộ lạnh lùng Đỗ Bạch, Tô Lan mà đôi mắt tràn ngập thật sâu thất vọng cùng đau lòng, hô lên đến: "Thật nhìn không ra người đúng loại người này, chẳng có một chút gan dạ! Không phải có nói người nghèo chí không nghèo sao? Người mất hết người nghèo khuôn mặt!"

"Người đòi tiền, ta cho người là được! Có thể người thế mà đem ta đang bán đổi tiền? Tiền này người cảm không phòng tay sao? Người lương tâm liền sẽ không cảm thấy bất an sao?"

"Người nói a! Người nói a! Người nói a!"

Tô Lan mà càng nói càng kích động, nước mắt cũng như mưa lớn mưa to đi xuống ngược lại, một cái nhanh chóng bỏ nhào vào Đỗ Bạch trên thân, đối

bà vai hấn liền hung hăng đến một cái.

"A!"

Đỗ Bạch phát ra một tiếng kêu đau, dùng lực đem Tô Lan mà đẩy ra.

Đôi mắt khóc như mưa Tô Lan, Đỗ Bạch lạnh như băng nói: "Đồng học mời người tự trọng, ta cùng người lại không quen, đối với ta vừa khóc lại ôm, còn phát động thân người công kích, đến có hết hay không."

"..."

Đúng a! Đỗ Bạch lúc nào đứng bạn trai nàng? Hai người căn bản không có chính thức nhận biết qua!

Nàng đứng tim Đỗ Bạch tính sổ sách, quên Phi Lễ nàng sổ sách!

Phát một hồi ngốc, Tô Lan mà khuôn mặt vì một tiếng đồ cái thối, thông minh lạnh lợi nàng thể mà lại náo ra lớn như vậy chuyện tiểu lâm, còn khóc chết đi sống lại!

Đều là những phim truyền hình đó cho hại, không cẩn thận đi vào bộ phim, thật sự là mắt mặt ném về tận nhà! !

Tô Lan mà nhanh chóng lau đi khóe mắt nước mắt, nắc cở đỏ mặt, cẩn thận từng li từng tí nhìn xem Đỗ Bạch, nói xin lỗi: "Không có ý tứ, ta gọi Tô Lan, năng lực cùng người nhận thức một chút sao?"

"..."

Đây là cái gì tình huống? Quần chúng vây xem lập tức mộng quên?

PS: Hoa Khôi hôm nay chính thức ký kết. Truyện mới cần các huynh đệ hỗ trợ, không có dưới, phiếu đề cử có cũng duy trì dưới, đương nhiên có thể đánh cùng hỗ trợ thì càng tốt! Mặt khác có hứng thú trong sách đóng vai phụ huynh đệ, có thể nhắn lại. Để cho chúng ta cùng một chỗ đi theo Đỗ Bạch ngang dọc Hoa Đô, Tiên Giới.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đứng hấn đắc tội ta

Nhìn thấy Tô Lan mà đuổi ra tay nhỏ, Đỗ Bạch cũng là lễ tiết tính nhẹ nắm một chút, lúc này mới thần nhiên nói: "Đỗ Bạch."

"Không có gì, ta đi học đi, nhanh đến trễ." Đỗ Bạch thu tay lại, quay người hướng đại môn phương hướng đi đến.

"Uy! Người chờ một chút..."

Vừa nhìn Đỗ Bạch muốn đi, Tô Lan mà trong lòng quýnh lên, thốt ra gọi lại Đỗ Bạch.

"Còn có việc sao?" Đỗ Bạch dừng chân, nhíu mày.

"Không có... Không có việc gì, ta cũng đi đi học." Tô Lan mà nói xong, cũng nhanh bước đuổi theo.

Trong nội tâm nàng rối bời, hôm qua còn tin thề mỗi ngày muốn tìm Đỗ Bạch tính sổ sách, coi là thật đối mặt bên trên, nhìn xem hấn lạnh lùng biểu lộ, cái gì đều nói không ra miệng.

"Đi học? Ha-Ha... Người hôm nay địa phương nào đều đi không!"

Trần Lập hiện tại tâm tình có thể nói vì ác liệt để hình dung, hấn đường đường Trần thiếu thể mà bị đùa giỡn!

Hấn biểu lộ dữ tợn nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Dám đùa ta! Người sẽ hối hận!"

"Đùa giỡn người?"

Nhìn xem chặn đường Trần Lập, Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Người còn chưa có tư cách để cho ta đùa giỡn người! Hết thấy đùa là chính người ý tứ, ta chỉ là tiễn đưa cái thuyền nước giong thuyền cho người. Cái gọi là một trăm vạn chỉ là Khổ cực phí, chẳng lẽ còn có ý hấn?"

"Nếu là Tô Lan mà thật sự là ta Đỗ Bạch bạn gái, đừng bảo là một trăm vạn, coi như người đem toàn bộ Lam Thiên công ty cho ta, ta đều khinh thường một chút ý! Khuyến cáo người một câu, không cần tự ngã cảm giác tốt đẹp, trong mắt ta người cái gì đều không phải là!"

"Có thể rút!" Không nhìn Trần Lập chặn đường, Đỗ Bạch bay thẳng đến hấn đụng tới.

Trần Lập muốn né tránh đến, có thể Đỗ Bạch tốc độ quá nhanh, không đợi hấn kịp phản ứng, đã bị đụng đổ trên mặt đất, đánh ngã cái rần rần chắc chắn.

Không để ý tới trên thân đau đớn, Trần Lập nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, liền từ phía sau lưng xông đi lên, song quyền hung hăng đánh tới hướng Đỗ Bạch đầu.

"Ta đập chết người cái tiểu tạp chủng! Đi chết đi cho ta!" Trần Lập sử xuất lực khí toàn thân, gầm thét mà xuất hiện.

"A —— "

Vây xem đám người một chút hét rầm lên, mặc dù không có người đồng tình Đỗ Bạch sẽ hay không bị đánh chết, nhưng rất nhiều người, đặc biệt là nữ sinh đều là lần thứ nhất nhìn thấy loại này huyết tinh trắng diện, trong lòng hoảng sợ không tự giác tự nhiên sinh ra.

Tô Lan mà cũng không có nghĩ đến Đỗ Bạch sẽ đụng bay Trần Lập, mà nổi điên Trần Lập lại muốn đánh chết Đỗ Bạch.

Đột nhiên Như Lai biến cố, để cho nàng sắc mặt lập tức thay đổi tái nhợt, vô ý thức vì tay nhỏ che đôi môi.

Ngay tại tất cả mọi người coi là Đỗ Bạch chết chắc thời điểm, hấn giống như phía sau mọc ra mắt, một cái nhanh chóng phía bên phải né tránh, người cũng xoay người lại. Hơn nữa còn phát động công kích, đối Trần Lập xông lên thân thể, chính là một cái từ dưới lên trên vẩy chân.

"Bành!" "Xoạt!"

Trần Lập lập tức giống như một cái đồng cát, bị Đỗ Bạch đá bay, máu tươi từ trong miệng hấn phun ra, bên tai tựa hồ còn nghe được xương sườn đứt gãy âm thanh.

Hừ hừ...

Lăn xuống trên mặt đất Trần Lập phát ra thống khổ kêu rên, người cũng thanh tỉnh không ít, cừ hận ánh mắt nhìn chằm chằm biểu lộ lạnh lùng, cao cao tại thượng Đỗ Bạch.

Nhìn thấy Đỗ Bạch như thế hung tàn, vây xem đám người kịp phản ứng về sau, hoảng sợ đều hướng lui lại đến mấy mét, không còn có người dám mở miệng trào phúng hấn.

Đỗ Bạch không thèm để ý người khác phản ứng, nện bước không vội không chậm tốc độ đi vào Trần Lập bên người, một chân giẫm ở trên người hấn. Trần Lập lần nữa phun ra một ngụm máu, trong mắt cuối cùng có bối rối cùng hoảng sợ.

"Người không phạm ta, ta không phạm người. Người nếu phạm ta, tự gánh lấy hậu quả!" Đỗ Bạch lạnh lùng mở miệng, giẫm tại Trần Lập trên thân chân lúc này mới lấy ra, quay người tiếp tục hướng cửa trường đi đến.

Nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng bóng lưng, Trần Lập trong mắt tràn ngập thật sâu cừ hận cùng oán hận, nếu như ánh mắt năng lực giết người lời nói, Đỗ Bạch cũng không biết chết bao nhiêu hồi.

"Đỗ Bạch, ta nhất định sẽ làm cho chết không nơi táng thân! !" Trần Lập cắn hàm răng thề.

Trần Lập âm thanh rất nhỏ, Đỗ Bạch cũng không có nghe được, coi như nghe được, hấn cũng không quan tâm!

Tu chân vốn là đi Nghịch Thiên chi Sự, ngay cả trời cũng dám nghịch, còn có cái gì có thể làm hấn sợ hãi.

Đỗ Bạch nguyên lai tưởng rằng việc này đến đây liền kết thúc, không nghĩ tới lại đi tới một cái tìm hấn để gây sự người.

"Học Đệ, người quá mức."

Nam Cung Vũ từ trong đám người đi tới, lần nữa ngăn lại Đỗ Bạch đường đi.

"Há, người đây là muốn xen vào việc của người khác." Đỗ Bạch lạnh lùng quét đôi phương liếc một chút.

Nam Cung Vũ, Thanh Khê một trung tới thần bí một cái học sinh, vừa mới tiến trường học thời điểm, bằng lực lượng một người chơi ngã 13 cái đồng học.

Mặt khác nghe nói hần một người diệt xú danh chiêu chương Thanh Bang.

Phải biết Thanh Bang thế nhưng là có trăm người lập tức, không chuyện ác nào không làm ngay cả cảnh sát đều bắt bọn hần không có cách nào, sau cùng lại đưa tại Nam Cung Vũ trên tay.

Thanh Khê Cao Trung có ba người danh tiếng tối cao, theo thứ tự là đội bóng rổ Quách Kiến, thành tích năm đoạn mười vị trí đầu Trần Lập, còn có chính là thần bí Nam Cung Vũ.

Nữ sinh cũng có ba cái, phân biệt thanh thuần Hoa Khôi Tô Lan, gọi cảm Queen Trương Di, cái cuối cùng không phải học sinh, mà chính là lão sư Thường Tử Nhan. Nàng cũng có một cái xưng hào, đẹp nhất lão sư Thường Tử Nhan.

Lúc này mới hai ngày thời gian, Đỗ Bạch thế mà giống như mỗi người đều chiếu qua mặt, quả nhiên là vinh hạnh a.

"Nam Cung Vũ! Nam Cung Vũ!"

...

Nam Cung Vũ trên thân phát ra một loại khí tức cao ngạo, đứng ở nơi đó liền có thể nhìn ra gia giáo không tệ, tăng thêm hần những anh hùng đó sự tích, bị các nữ sinh hoan nghênh cũng là bình thường.

Tại Đỗ Bạch trong mắt, nhìn thấy giống như mọi người lại không giống nhau, bởi vì hần cảm ứng được Nam Cung Vũ đứng một cái võ giả, giống như Viên Tiên Sinh một dạng. Với lại thực lực cũng không tệ lắm, khó trách hần có phách lối tiền vốn.

"Xem như thế đi." Nam Cung Vũ cười nhạt một tiếng, lúc này mới không vội không chậm nói: "Chỉ cần ngươi hướng về Trần Lập xin lỗi, đồng thời trả về này một trăm vạn, ta có thể thả ngươi rồi đi."

"Thật sao?" Đỗ Bạch ánh mắt từ Nam Cung Vũ trên thân chuyển dời đến Trần Lập trên thân.

Trần Lập cũng nghe đến Nam Cung Vũ lời nói, nhìn thấy Đỗ Bạch nhìn về phía hần, chịu đựng trên thân thống khổ, cười gằn nói: "Tiểu tạp chủng, đến a! Quỷ xuống cho ta Khái Đầu! Đến a! Đến a!"

Đỗ Bạch khoe miệng lướt lên một vòng cười lạnh, ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Nam Cung Vũ, thần nhiên nói: "Xem ra ta không đến điểm biểu thị là không được."

"Ta nói qua lời nói, đều sẽ thực hiện." Nam Cung Vũ cười nhạt một tiếng, tựa hồ không có chú ý tới Đỗ Bạch trên mặt cười lạnh.

"Đỗ Bạch..." Tô Lan mà kéo xuống Đỗ Bạch tay áo, nhỏ giọng hô.

"Ừm. Có việc?" Đỗ Bạch phiết Tô Lan mà liếc một chút, biểu lộ nghi hoặc.

"Cái kia..." Tô Lan mà yên lặng xem Nam Cung Vũ liếc một chút, nhỏ giọng nói: "Ngươi... Ngươi không nên đắc tội hần, nghe nói hần giết không ít người."

"Đúng hần đắc tội ta." Đỗ Bạch hừ nhẹ một tiếng, hát ra Tô Lan, hướng Trần Lập đi đến.

Nhìn thấy Đỗ Bạch hướng hần đi tới, biểu lộ vẫn như cũ lạnh như băng, Trần Lập ánh mắt lập tức khẩn trương lên.

Ánh mắt của hần không khỏi nhìn về phía Nam Cung Vũ, trong mắt toát ra cầu khẩn.

Nam Cung Vũ chỉ là hơi hơi gật đầu, Trần Lập biểu lộ lập tức tới một cái một trăm tám mươi độ Đại Chuyển Biến, tràn ngập dữ tợn.

Nhìn xem gằn trong gang tấc Đỗ Bạch, Trần Lập rống giận: "Đến a! Có gan ngươi liền đánh ta a! Đánh ta a!"

Xoạt!

Đỗ Bạch không chút do dự lần nữa một chân giẫm tại Trần Lập trên thân, với lại rõ ràng cảm giác được hần dùng lực, nương theo lấy tiếng xương gãy âm, máu tươi từ Trần Lập miệng bên trong cuộn cuộn chảy ra.

"Ngươi cũng nói như vậy, không đánh ngươi, đều nói bắt quá đi."

"Ta... Ta..."

"Há, ngươi còn cảm thấy ta cường độ không đủ a! Vậy ta lại dùng thêm chút sức."

Đỗ Bạch mũi chân dùng lực xoay tròn một vòng, đau nhức Trần Lập kém chút mất trọn trắng, cũng không dám lại tung ra một chữ đến, trong mắt hoàn toàn đúng hoảng sợ.

Đỗ Bạch lúc này mới nhìn về phía Nam Cung Vũ, cười lạnh nói: "Ta cái này biểu thị, ngươi còn hài lòng không?"

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Kỳ hoa lý do

Ngoài ý muốn đứng Nam Cung Vũ cũng không có tức giận, chỉ là ánh mắt có chút âm lãnh, nhìn xem Đỗ Bạch thân nhiên nói: "Đã ngươi làm không được, ta chỉ có thể tự mình động thủ thực hiện ta nói qua lời nói."

Nam Cung Vũ vừa mới nói xong dưới, thân thể tựa như gió thổi qua, xuất hiện tại Đỗ Bạch bên người, một cái Cầm Nã Thủ như thiểm điện khẩu trừ hướng về Đỗ Bạch cổ.

Nhanh!

Ngay cả con mắt đều không có thích ứng tới, vậy xem đồng học đều không có thấy rõ Nam Cung Vũ là thế nào đi đến Đỗ Bạch bên người.

Hắn nhanh, Đỗ Bạch càng nhanh.

Không biết là lúc nào, Đỗ Bạch giẫm tại Trần Lập trên thân chân đã dòi, vô thanh vô tức đá Hưởng Nam cung vũ.

Bành!

Ngay tại Nam Cung Vũ tay sẽ khẩu trừ đến Đỗ Bạch trên cổ thời điểm, hắn lại bay ra ngoài, bị Đỗ Bạch một chân đá bay.

Đạp đạp ——

Liên tiếp lui bốn năm bước Nam Cung Vũ, ôm bụng, trên mặt tràn ngập vẻ kinh hãi, trong mắt hoàn toàn khó có thể tin!

Hắn là Ngũ Cấp Nội Gia Cao Thủ, thế mà bị Đỗ Bạch một chiêu bức lui, này Đỗ Bạch thực lực chẳng phải vượt qua hắn?

Điều đó không có khả năng!

Nam Cung Vũ nội tâm lập tức phủ định, hắn từ nhỏ tu luyện, tăng thêm gia tộc toàn lực vun trồng mới có hôm nay thực lực, trở thành gia tộc kiêu ngạo.

Đừng bảo là Thanh Khê huyện, chính là tới gần thành thị, cũng tìm không ra mấy cái năng lực cùng hắn sánh vai cao thủ trẻ tuổi.

Cái này Đỗ Bạch là từ đâu xuất hiện? Vì sao có cao như vậy thực lực?

"Cái kia ta."

Đỗ Bạch không tâm tư để ý tới Nam Cung Vũ tâm lý đến suy nghĩ gì, mắt thấy vậy xem người càng ngày càng nhiều, trừ trường học học sinh, còn có bọn họ gia trưởng. Không muốn trở thành ngày mai tin tức, nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Đỗ Bạch thân thể một cái nhanh chóng nhẹ nhàng, xuất hiện tại Nam Cung Vũ trước mặt, chập chích thành kiếm, điểm hướng về hắn Chiến Trung Huyệt.

Tê ——

Một tiếng chỉ có Nam Cung Vũ nghe thấy xé rách âm thanh quanh quần trên không trung, chấn kinh hắn tâm thần, muốn cực lực tránh đi Chi Kiếm. Nhưng Đỗ Bạch tốc độ quá nhanh, hai ngón đã điểm ở trên người hắn.

"A!" Nam Cung Vũ phát ra một tiếng hét thảm, phun ra một ngụm máu tươi.

Chợt nhanh chóng lấy tay che ngực, thất kinh hướng trong đám người bỏ chạy, biến mất trong tầm mắt.

Đỗ Bạch cũng không có muốn truy sát ý tứ, nhìn xem biến mất trong đám người Nam Cung Vũ hừ lạnh một tiếng, lúc này mới bước chân hướng trường học đại môn đi đến.

Lần này không còn có người dám cản hắn, mọi người ngược lại cách hắn xa xa, rất sợ Đỗ Bạch cũng đem bọn hắn cũng đánh một trận.

Tô Lan mà lần này không có dũng khí đuổi theo Đỗ Bạch cước bộ, nằng sợ hãi Đỗ Bạch.

"Đi thôi, ta đại mỹ nữ. Người nam này bằng hữu không cần cũng được, quá hung tàn!" Quả Quả đẩy Tô Lan mà một chút, thờ ra một cái đại khí.

"Người hôm qua cũng không phải nói như vậy, còn muốn theo đuổi hần." Tô Lan mà thuận miệng phản bác, cũng thờ ra một hơi, vừa rồi giống như quá khẩn trương.

"Bất quá hần lại hung tàn, cũng không sánh bằng người, hi hi." Quả Quả cười khề đứng lên, giễu giễu nói: "Người thế nhưng là tại trên bả vai hần hung hăng cắn một cái. Nếu không phải ta ngày ngày đi cùng với người, ta còn thực sự các người yêu chết đi sống đến, kinh thiên động địa, oanh oanh liệt liệt đây! Hi hi!"

"Người muốn chết à! Người mới yêu chết đi sống đến, kinh thiên động địa, oanh oanh liệt liệt!" Tô Lan mà đối Quả Quả cái ót chính là một bàn tay đào qua đi.

Đáng tiếc, Quả Quả đã sớm tính kế đến Tô Lan mà cử động, sớm một bước tránh đi.

"Muốn đánh ta đến a, hi hi." Quả Quả nhanh chóng hướng trong sân trường chạy tới.

"Hừ, dám cười ta, người chết chắc!" Tô Lan mà hừ nhẹ một tiếng, hướng Quả Quả đuổi theo.

Theo Đỗ Bạch, Tô Lan mà rời đi, vậy xem các bạn học cũng nhanh chóng tán đi, thời gian lên lớp cũng nhanh đến.

Mấy cái người mặc hộ vệ áo đen vội vã đi vào Trần Lập bên người, cẩn thận đem hần mang lên trên xe, sau đó chạy như bay rời đi.

Trường học đại môn lại khôi phục ngày xưa bình tĩnh.

Cửa chính đứng bình tĩnh, Đỗ Bạch lại có phiền phức.

Hần vẫn chưa đi đến cửa phòng học, liền bị vội vàng gọi tiến vào hiệu trưởng văn phòng.

Hiệu trưởng đứng một cái tính cách bình thản, sư Đức Cao vẫn còn người, Thanh Khê một trung năng lực lấy rất nhiều danh dự, cùng hần nỗ lực không thể tách rời.

"Đỗ Bạch, người khiến ta thất vọng." Hiệu trưởng nhìn chăm chú lên người tại đối diện Đỗ Bạch, thất vọng mở miệng. "Ta vốn là muốn để người giống như mọi người một dạng, thuận thuận lợi lợi tốt nghiệp. Nhưng hôm nay lại phát sinh chuyện lớn như vậy, người bảo ta làm sao xử lý? Nếu như không có điểm biểu thị, ta như thế nào hướng về rộng lớn gia trường, hướng về xã hội dân dò."

Đỗ Bạch thật không có quái hiệu trưởng, cũng minh bạch hiệu trưởng tình cảnh.

Hần cũng không có nghĩ tới muốn trêu chọc thị phi, nhưng bị người dẫm lên trên đầu, đều không phản kháng.

Này có được một thân thực lực lại cái gì vì, tu cái gì thật? Người nếu phạm ta, ta tất báo!

Đỗ Bạch nhìn chăm chú lên hiệu trưởng, chậm rãi nói: "Ta chỉ muốn nói một câu: Ta cũng không sai, bọn họ trêu chọc ta trước đây, trừng phạt đúng tội. Nếu như không phải thủ hạ ta lưu tình lời nói, bọn họ ngay cả lệnh đều không có."

"Người..."

Nhìn thấy Đỗ Bạch vẫn là một bộ không nhận sai bộ dáng, hiệu trưởng cuối cùng sinh khí, vỗ bàn một cái đứng lên, chỉ Đỗ Bạch, muốn giáo huấn hần.

Có thể sẽ tìm không thấy phù hợp lời nói, sau cùng đành phải tức hần hần nói: "Đã người không biết hỏi cái, vậy thì rút về đi! Trường học chưa không nổi người tôn đại thần này!"

Nghỉ học tự nhiên không phải Đỗ Bạch muốn nhìn đến, hần có chịu không qua Đỗ Tiểu Vân muốn kiểm tra lên đại học.

Suy nghĩ một chút, Đỗ Bạch mở miệng nói: "Hiệu trưởng, nếu không như vậy đi. Một tháng này ta liền không đến trường học, thi đại học ngày ấy, ta trực tiếp tham gia thi đại học, người thấy thế nào."

"Người..."

"Người mơ tưởng! Ta đã quyết định khai trừ người!"

"Không đáp ứng a." Đỗ Bạch biểu lộ trầm xuống, lạnh lùng nói: "Không đáp ứng lời nói, cũng đừng trách ta nhiều chuyện, có tin ta hay không đem trường học nào cái gà chó không yên!"

"Người..."

"Ta hi vọng người tốt nhất nhắm lại." Đỗ Bạch cầm lấy ấm trà cho hiệu trưởng rót một ly, cũng cho tự mình rót một chén, lúc này mới chậm rãi nói: "Chờ

thi đại học ta phải toàn huyện thứ nhất, thậm chí chúng ta khu vực này thứ nhất, mặt mũi sáng sủa đứng ngai cùng trường học."

"Toàn huyện đệ nhất? Khu vực đệ nhất?"

Hiệu trưởng phát phì cười, người học sinh này cũng thật là vô sỉ, là không bị nghỉ học, loại này kỳ hoa lý do đều nghĩ ra được.

"Có tin hay không là tùy ngươi, dù sao nên nói ta đều nói."

Nói xong, Đỗ Bạch xử lý trong chén nước trà, đứng dậy rời đi.

"Ngươi..."

"Ừc ực ——"

Văn phòng điện thoại không đúng lúc vang lên, hiệu trưởng đành phải trước tiên nghe, chờ sau đó xử lý Đỗ Bạch sự tình.

"Ngươi tốt, xin hỏi ngươi là vị nào?"

"Đúng đúng, ta đúng một trung hiệu trưởng."

...

Nội dung điện thoại cũng ngắn gọn, đại khái chính là năm sáu câu nói nội dung.

Chờ hiệu trưởng tiếp điện thoại xong, Đỗ Bạch đã mở ra cửa phòng làm việc, chuẩn bị ra ngoài.

"Đỗ Bạch, ngươi chờ chút." Đối Đỗ Bạch bóng lưng, hiệu trưởng có chút gấp rút hô, người cũng đi tới.

"Hiệu trưởng đã nghĩ kỹ." Đỗ Bạch dừng bước lại, quay người nhìn qua.

"Ừm." Hiệu trưởng ứng một tiếng, xem như trả lời, sau đó mới mở miệng: "Xem ra ngươi cũng không đơn giản a, đã có người thay ngươi giải quyết. Ta cũng liền không làm cái này ác nhân, nhưng ta vẫn là hi vọng ngươi an phận một chút, nghiêm túc ôn tập, thi tốt đại học."

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Lão sư học sinh khóc

"Có người giúp mình giải quyết?"

Đỗ Bạch rất nhanh liền nghĩ đến Viên Tiên Sinh, động tác quả nhiên rất nhanh.

Xem ra giám thị bí mật người khác không ít.

Dạng này cũng tốt, tỉnh giầy vò.

Đỗ Bạch rời đi hiệu trưởng văn phòng, hướng lớp học trở lại.

Thường Tử Nhan đã tới, gặp Đỗ Bạch tiến đến, ra hiệu hắn trở lại vị trí của mình.

Hôm nay mười ban có chút quá phân yên tĩnh, không có người ăn lẩu, không có người đánh bạc, không có người hút thuốc, ngay cả áp áp ôm một cái cũng không có.

Tất cả mọi người yên tĩnh ngồi tại vị đưa, chính mình chơi lấy, ngẫu nhiên đưa ánh mắt liếc về phía Đỗ Bạch phương hướng, không biết tâm lý đang suy nghĩ gì.

Đỗ Bạch tự nhiên cũng sẽ không đi để ý tới bọn họ, phối hợp ngồi xuống, sau đó nhìn về phía Thường Tử Nhan, bình tĩnh hỏi: "Lão sư, không biết ngươi chuẩn bị cho ta tư liệu chuẩn bị thế nào."

Một buổi tối đi qua, Thường Tử Nhan đã khôi phục bình thường, lại nhìn Đỗ Bạch thời điểm, trong ánh mắt cũng không có cái gì dị dạng. Hôm qua sự tình đầu, cũng chưa nói tới người nào sai.

"Nhìn thấy cái này đây không có." Thường Tử Nhan chỉ chỉ Giảng Thai trên bàn hai đồng sách vở, có chừng hai ba mươi bản, "Những này là cao nhất đến cấp ba toàn bộ chương trình học, chính mình lên chuyển."

"Đây chính là ta bận rộn một buổi tối chiến quả, tìm nhận biết học sinh, lão sư mượn, còn có trước kia ta vì, thật vất vả mới kiếm đủ. Ngươi cho ta học tập cho giỏi, không cần uống phí ta một phen dụng tâm lương khổ."

"Đã ngươi có ý học tập, ta làm ngươi lão sư tự nhiên sẽ toàn lực trợ giúp ngươi. Nếu như chúng ta mười ban cũng có thể thi đậu một cái đại học, cũng coi là một trung lớn nhất tin tức, cũng coi là lão sư trên mặt làm rạng rỡ."

"Đúng, hôm qua lão sư đúng lựa chọn tin tưởng ngươi năng lực, mới nguyện ý cho ngươi sưu tập tư liệu. Nếu là hôm nay ngươi năng lực biến mất, cũng đừng trách ta trở mặt, ta ghét nhất nói láo đồng học! Mãi mãi cũng sẽ không tha thứ ngươi."

"Ta trước kia có cái muốn tốt bằng hữu..."

"..."

Nhìn thấy Thường Tử Nhan vẫn chưa nói xong ý tứ, Đỗ Bạch vội vàng cắt ngang nàng: "Lão sư ngươi nói ta đều biết, ngươi cũng không cần lo lắng, không tin lời nói, ngươi coi trận kiểm nghiệm."

"Ta hiện tại liền đi đọc sách!" Đỗ Bạch một bên tay một đồng ôm sách vở, nhanh chóng trở lại trên chỗ ngồi, sau đó vội đầu đọc sách, không còn cho Thường Tử Nhan mở miệng cơ hội.

Hắn đối với Thường Tử Nhan năng lực trấn trụ mười ban lý do lại nhiều một đầu, trừ ngực lớn mỹ lệ bên ngoài, còn có chính là dài dòng.

Tin tưởng không có mấy cái người năng lực chịu nàng không về không lái nhai, cho dù là lại ngang bướng học sinh.

Thường Tử Nhan tuy nhiên có chút vẫn chưa thỏa mãn, nhưng gặp Đỗ Bạch không để ý tới nàng, đành phải đành chỉ tiếp tục phát biểu ngôn luận.

Toàn bộ phòng học nhất thời an tĩnh lại.

Nhưng qua hai ba phút, loại này yên tĩnh bị Đỗ Bạch lật sách âm thanh cho khuấy rối.

Đỗ Bạch đúng thật tại lật sách, với lại tốc độ đặc biệt nhanh, người khác một giây năng lực trở mình một tờ, hắn một giây năng lực trở mình ba trang.

Đây chỉ là nói lật sách tốc độ, nếu như còn phải xem bên trong nội dung, lại nhanh cũng phải một hai phút đi.

Vù vù ——

Lớp học tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung ở Đỗ Bạch lật sách trên tay, Thường Tử Nhan cũng thế.

Rất nhanh, nàng lông mày liền nhăn lại đến, nàng không tin Đỗ Bạch dạng này liền đem sách vở nội dung nhớ kỹ.

"Đỗ Bạch đồng học, ngươi ngừng đầu, nhìn ta!" Thường Tử Nhan đứng lên, biểu lộ có chút lạnh nhìn chăm chú lên Đỗ Bạch, ánh mắt cũng nghiêm túc.

"Lão sư gọi ta?" Đỗ Bạch đành chỉ lật sách, ngừng đầu, nghi hoặc cùng Thường Tử Nhan đối mặt.

"Ngươi đang đọc sách?" Thường Tử Nhan nghiêm khắc chất vấn.

"Đúng, đọc sách." Đỗ Bạch không có bất kỳ cái gì suy tư trả lời nàng.

"Thật! Ta sau cùng hỏi ngươi một lần! Phía trước ta nói qua, ta ghét nhất nói láo đồng học!"

Đỗ Bạch nhất thời có chút bất đắc dĩ, nhìn thiên tài quả nhiên là phiền não nhiều.

Đỗ Bạch cảm lấy vừa mới đọc sách, đối Giảng Thai bàn phương hướng ném một cái, không lệch ra không xéo xuống đến Thường Tử Nhan trước mặt.

Ba ——

Thường Tử Nhan bị giật mình, coi là Đỗ Bạch cầm sách vứt nàng, đang muốn nổi giận.

Đỗ Bạch lần nữa đoạt tại nàng phía trước nói chuyện, "Lão sư, ngươi nếu là không tin lời nói, mời kiểm tra thí điểm. Ta vừa rồi nhìn thấy 40 trang, ngươi tùy tiện hỏi."

Thường Tử Nhan cũng không tin cái này tà, hung hăng trừng Đỗ Bạch liếc một chút, mở sách, bắt đầu đặt câu hỏi.

"Ánh trắng một vắn, Tác Giả thông qua ánh trắng muốn biểu đạt cái gì tình cảm. Sau cùng Tam Đoạn cần đọc thuộc lòng, ngươi cho ta sau lưng đi ra."

"Lão sư ta trực tiếp cho ngươi đem cả vắn sau lưng ra đi." Đỗ Bạch khước miệng hơi hơi kéo ra một vòng đường cong, không đợi Thường Tử Nhan đáp lại, liền bắt đầu đọc thuộc lòng đứng lên.

"Đầu mùa đông ánh trắng, lại xong lại lạnh, nhàn nhạt, trầm trầm, như là nước chảy, xuyên qua cửa sổ lẳng lặng ta trong phòng, gấp sàn nhà tô điểm đến sắc sỡ..."

Đỗ Bạch lưu loát đọc thuộc lòng đứng lên, như nước chảy mây trôi, không chỉ có không có bất kỳ cái gì sai lầm, với lại Lăng đặc biệt có cảm tình. Dẫn dắt Thường Tử Nhan, bạn cùng lớp đều đắm chìm trong Văn Chương Ý Cảnh bên trong, không thể tự thoát ra được.

Căn bản không cần càng nhiều giải thích, từ Đỗ Bạch đọc diễn cảm bên trong, bọn họ có thể cảm nhận được Tác Giả đối với phụ mẫu loại kia sâu sắc tư niệm, giống như này vô cùng vô tận, ở khắp mọi nơi ánh trắng, hi vọng ánh trắng có thể thay thế chính mình chiếu khán phụ mẫu.

Sở dĩ có loại hiệu quả này, cũng không phải là Đỗ Bạch đặc biệt vì.

Mặc dù mới trọng sinh mấy ngày, nhưng Đỗ Bạch tâm cảnh đã phát sinh biến hóa, hẳn đang tại chậm rãi tan vào Tân Nhân Sinh, thay đổi có máu có thịt đứng lên. Không còn là kiếp trước Lãnh Mạc Vô Tình, cô đọc một người, Tâm Như nước đọng.

Hô ——

Thường Tử Nhan thở ra một hơi, chà chà có chút ướt át con mắt, lúc này mới hoàn toàn theo vắn Ý Cảnh bên trong lấy lại tinh thần, ngay cả Đỗ Bạch lúc nào đọc thuộc lòng xong cũng không biết.

Nhìn về phía tiếp tục tại lật sách Đỗ Bạch, Thường Tử Nhan ánh mắt trừ rung động, rốt cuộc tìm không thấy một cái phù hợp từ ngữ để hình dung Đỗ Bạch.

"Ai."

Thường Tử Nhan than nhẹ một tiếng, đương nhiên cái này thờ dài không phải tiếc hận cái gì, mà chính là bất đắc dĩ than nhẹ.

"Ô ô..."

"Ta có lỗi với ta cha mẹ..."

"Ta hiện tại liền về nhà."

...

Các bạn học tinh táo lại về sau, có khóc, có nói một mình, có thu dọn đồ đạc chuẩn bị trở về nhà.

Bọn họ đây là làm sao?

"Vương Hạo Văn, muốn làm sao đi, đứng lại cho ta!" Thường Tử Nhan đối với công lên ba lô, chuẩn bị rời đi Vương Hạo Văn hô.

"Lão sư... Ô ô... Ta có lỗi với ta cha mẹ, bọn họ là **** Toái Tâm, ta lại chán ghét bọn họ. Ta không kịp chờ đợi muốn cho bọn hắn xin lỗi, hướng về bọn họ cam đoan, ta sau này nhất định sẽ nghiêm túc sách, làm người."

Thường Tử Nhan sững sốt, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, chính tai nghe thấy, nàng tuyệt đối không tin ngay cả một câu nói đều nói không rõ ràng hồng học sinh, có thể nói ra lời như vậy.

Thường Tử Nhan ánh mắt không khỏi liếc về phía nghiêm túc lật sách Đỗ Bạch trên thân, nửa ngày, mới đối Vương Hạo Văn nói: "Trở về đi, lão sư cho phép ngươi xin phép nghỉ một ngày."

"Cảm ơn lão sư." Vương Hạo Văn lập tức kích động lao ra phòng học.

"Lão sư ta cũng muốn trở lại."

"Lão sư Ta cũng thế."

"Ta cũng trở về đi thôi."

...

"Lão sư hôm nay cao hứng, cho phép mọi người xin phép nghỉ một ngày, đều trở về đi!"

"Cảm ơn lão sư!"

Mấy phút đồng hồ sau, ban cấp chỉ còn lại có Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan.

Thường Tử Nhan an vị tại Đỗ Bạch đối diện, ánh mắt nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng khuôn mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tu chân Đệ Nhất Mỹ Nữ

Thường Tử Nhan cứ như vậy luôn luôn bồi tiếp Đỗ Bạch, mà Đỗ Bạch cũng không có ngẩng đầu nhìn gần trong gang tấc khuôn mặt, hoàn toàn đắm chìm trong tri thức trong hải dương.

Đỗ Bạch sở dĩ thật tình như thế, một phương diện tự nhiên là muốn kiểm tra cái lần thứ nhất báo tỷ tỷ Đỗ Tiểu Vân. Một cái khác phương diện thông qua sách vở tri thức, nhận biết cái thế giới này.

"Đỗ Bạch đồng học, ngươi chẳng lẽ liền không có phát hiện lão sư luôn luôn ngồi tại người đối diện sao?" Mắt thấy tiếng chuông tan học muốn tiếng nổ, Thường Tử Nhan nhin không được hỏi một câu.

Nàng đứng càng ngày càng hiếu kỳ người học sinh này, đến đứng quái vật gì.

Đỗ Bạch lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú lên Thường Tử Nhan tràn ngập hiếu kỳ con mắt, bình tĩnh nói: "Biết, tuy nhiên lão sư không có để cho ta, ta tự nhiên làm việc của mình."

"Người cảm thấy ta xinh đẹp không?"

"Rất xinh đẹp."

"Người gặp qua so ta càng xinh đẹp?" Thường Tử Nhan lần này càng thêm hiếu kỳ.

"Gặp qua." Đỗ Bạch trong đầu không khỏi hiển hiện một người —— Dao Trì Thánh Nữ.

Dao Trì Thánh Nữ, đứng hẳn ở kiếp trước tu chân gặp qua đẹp nhất nữ tử. Tuy nhiên chỉ có gặp mặt một lần, nhưng lại vẫn như cũ bị hấn nhớ kỹ. Tu luyện Vô Tình Đạo có thành tựu hấn, đã sớm chặt đứt nhân thế gian thất tình lục dục, nhưng vẫn như cũ bị Dao Trì Thánh Nữ kinh diễm, kém chút dao động đạo tâm, có thể thấy được Dao Trì Thánh Nữ nước mỹ là như thế nào kinh tâm động phách.

Dao Trì Thánh Nữ được vinh dự tu chân giới Đệ Nhất Mỹ Nữ, là chân chính Danh Chí Thực Quy.

"Nàng ở nơi đó, ta xem một chút nàng đi." Thường Tử Nhan trong lòng không khỏi sinh ra muốn một bức chân dung cóc thiếu nhìn.

Lấy nàng mỹ lệ cũng không thể để cho Đỗ Bạch nhìn nhiều, có thể làm cho Đỗ Bạch sững sờ mỹ nữ cái kia mỹ lệ đến mức nào a.

"Nàng không ở nơi này."

"Ở đâu? Người dẫn ta đi gặp nàng một chút thế nào."

Đỗ Bạch có chút đành chịu, đối với Thường Tử Nhan nhận biết lại nhiều một đầu, xinh đẹp, dài dòng, lòng hiếu kỳ còn nặng.

Vừa vặn bên ngoài vang lên tan học tiếng chuông, Đỗ Bạch thừa cơ nói: "Tan học, ta về nhà trước."

Đỗ Bạch nhanh chóng thu hồi đồ vật, công lên ba lô liền đi.

"Uy, Đỗ Bạch đồng học, ngươi vẫn không trả lời ta đây! Người chờ một chút..."

Đỗ Bạch cũng đã biến mất trong phòng học, khí Thường Tử Nhan dậm chân một cái, nảy sinh ác độc nói: "Đỗ Bạch người chờ, ta cũng không tin phát hiện không người bí mật!"

Quyết tâm xong, Thường Tử Nhan lúc này mới vội vàng rời đi phòng học.

Đi tại trên bãi tập, lần này không có người tìm đến Đỗ Bạch phiền phức, bên tai cũng không có nghe được liên quan tới hần nghị luận. Các bạn học nhìn thấy hần, cũng là xa xa đi ra.

Đoán chừng là hiệu trưởng đối với toàn trường lão sư cùng học sinh làm dần dò, Đỗ Bạch cũng vui vẻ thanh nhàn.

Đi ra trường học, Đỗ Bạch trực tiếp lái xe về nhà.

Đỗ Tiểu Vân vẫn không có về nhà, Đỗ Bạch tùy tiện chuẩn bị ăn chút gì, liền khoanh chân trên giường tu luyện, lấy tu luyện thay thế nghỉ ngơi.

Hỗn độn Phệ Linh quyết, trừ có chiếm lấy Nguyên Tinh tu luyện bên ngoài, làm một loại Tu Chân Công Pháp, tự nhiên cũng có hấp thu Thiên Địa Linh Khí tu luyện đặc tính.

Chỉ có điều dựa vào Thiên Địa Linh Khí tu luyện, giống như phổ thông Tu Chân Công Pháp một dạng, không có cái gì đặc biệt địa phương.

Đến giờ về sau, Đỗ Bạch lưu một tờ giấy cho Đỗ Tiểu Vân, nói ban đêm có bữa tiệc, không trở lại ăn cơm.

Đỗ Tiểu Vân hôm qua cũng nghe đến Viên Tiên Sinh đối với Đỗ Bạch mời.

Buổi chiều ban cấp, đồng dạng đứng Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan một người. Thường Tử Nhan tìm các loại đề tài muốn nói chuyện với Đỗ Bạch, nhưng Đỗ Bạch chỉ lo từ vui đầu đọc sách, phiền muộn nàng không chỗ có thể phát tiết, đành phải tùy tiện tìm một bản khóa ngoại sách yên lặng xem.

Làm Đỗ Bạch đem sau cùng một quyển sách xem hết, cũng kém không nhiều đến tan học thời gian.

"Lão sư, sách xem hết, ngày mai chuẩn bị cho ta hần." Đỗ Bạch đối Thường Tử Nhan nhàn nhạt mở miệng, sau đó bắt đầu thu dọn đồ đạc, chuẩn bị rời trường.

"Người ngay cả lời đều không nói với ta một câu, ta cũng không định." Thường Tử Nhan nhìn về mặt lạnh lùng Đỗ Bạch, nhin không được phát cẩu.

"Là thi cái thứ nhất, ta không có thời gian lãng phí, kính xin lão sư lý giải."

"Nha, người còn có lý do là đi. Nói mấy câu thời gian, sẽ trở ngại người. Ta nói với người, người đây là không tôn trọng sư trưởng, coi như người thi cái thứ nhất, không biết làm người, lại có cái gì vì."

"Người ngồi đằng hoàng cho ta!" Nhìn thấy Đỗ Bạch muốn đi, Thường Tử Nhan lập tức la lớn.

Đỗ Bạch coi như cái gì đều không có nghe thấy, đối với Thường Tử Nhan lên tiếng kêu gọi, "Lão sư gấp lại."

Liền vội vàng hướng về phòng học bên ngoài đi đến, lưu lại nghe Thường Tử Nhan những đạo lý lớn kia, ngốc à!

"Đỗ Bạch..."

Đối Đỗ Bạch vội vàng bóng lưng, Thường Tử Nhan quát.

Đáng tiếc Đỗ Bạch đã biến mất trong tầm mắt, Thường Tử Nhan sinh khí đồng thời, lại cảm giác buồn cười. Nàng giống như Đỗ Bạch so sánh cái gì sức lực, Đỗ Bạch không gây phiền toái, nàng muốn vùng trộm đề.

Buổi sáng Đỗ Bạch cùng Trần Lập, Nam Cung Vũ phát sinh xung đột sự tình, Thường Tử Nhan cũng nghe đến. Ngay tại tất cả mọi người thảo luận Đỗ Bạch thời điểm, hiệu trưởng cho mỗi cái Chủ nhiệm khóa lão sư đều phát một đầu tin nhắn.

Mặc kệ đứng lão sư cùng học sinh đều không được thảo luận Đỗ Bạch sự tình, muốn bọn họ thông tri trong lớp học sinh. Cái nào ban cấp xuất hiện chỗ sơ suất, gặp đứng trước bị khai trừ cục diện.

Cho nên trường học mới bình tĩnh như vậy, các lão sư coi là hiệu trưởng sợ truyền thông lộ ra ánh sáng, đối với trường học sinh ra cực độ phụ diện hiệu ứng. Nếu đứng Viên Tiên Sinh cố ý dận dò hiệu trưởng, khó lòng tuyên dương Đỗ Bạch sự tình.

Nhìn xem Không Không ban cấp, Thường Tử Nhan cũng than nhẹ một tiếng, trường học này nàng không ở lại được, đặc tội Phó Hiệu Trưởng, mặt khác nàng chán ghét loại ngày này.

Nàng nguyên lai tưởng rằng có thể luôn luôn kiên trì, cải biến những này ngang bướng học sinh vận mệnh. Nhưng trong hai năm qua, nàng phát hiện mình năng lực có hạn, không chỉ có không có thể thay đổi thay đổi bọn họ, ngược lại nàng cũng lười biếng.

Đỗ Bạch rời đi trường học về sau, liền lái xe hướng thanh liêm nơi ở mà đi.

Thanh liêm nơi ở QL huyện xa hoa nhất từ điểm, ăn ngủ một thể, đúng tiêu chí tính kiến trúc, cho nên rất dễ tìm.

Từ trường học đi qua, mười mấy phút lộ trình.

Bởi vì đến tương đối sớm, từ điểm nhà để xe còn có vị trí, Đỗ Bạch trực tiếp đem xe đứng ở trong ga-ra, lúc này mới hướng cửa chính quán rượu đi đến.

Đỗ Bạch vẫn như cũ một thân hàng via hè hàng, một phương diện xác thực không có thời gian đi đưa tân, mặt khác hẳn cũng không quá chú trọng những thứ này.

Cho nên phiền phức liền đến, hẳn tại cửa từ điểm đồ quân dụng vụ thành viên ngăn lại.

"Tiên sinh người tốt, tại đây tiêu phí ít thì mấy ngàn nhiều thì mấy vạn, người hẳn là đi nhầm địa phương." Phục vụ viên mỉm cười ngăn tại Đỗ Bạch trước mặt, ngữ khí cũng coi như hòa khí.

Nhưng lời nói nghe vào trong tai, làm sao lại như vậy chói tai.

"Xem ra người là muốn ngăn cản ta đi vào." Đỗ Bạch nhìn xem hẳn, cười lạnh một tiếng.

"Tiên sinh hiểu lầm, ta đây là lo lắng cho người, người dạng này đi vào, sẽ bị bên trong khách nhân trò cười. Ta nghĩ người cũng không thích nhìn thấy dạng này tràng diện, đi thôi, đừng ảnh hưởng hẳn khách nhân tiến đến."

Gặp Đỗ Bạch không có muốn đi ý tứ, phục vụ viên hiển nhiên có chút nhộn nhịp, nhưng là hình tượng vẫn là nhẫn nại tính tình nói hết lời. Nếu như hẳn nhìn thấy Đỗ Bạch đứng mở ra Audi đến, đoán chừng thái độ liền không giống nhau.

"Đã người nói như vậy, ta liền không đi." Lúc đầu Đỗ Bạch không muốn cùng hẳn so đo, tuy nhiên không thể gặp loại này hư ngụy người, không dạy dỗ một hồi, thật đúng là coi là người nghèo dễ khi dễ.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: mắt cho khinh thường người

"Nha, tốt người tên ăn mày, còn đùa giỡn lên tính tình đến! Nghĩ tới chúng ta lão bản cùng người một miếng com đúng không, không có cửa đâu! Cút ngay!"

Phục vụ viên cuối cùng kéo xuống hư ngụy ngụy trang, đối Đỗ Bạch húc đầu chửi mắng, đồng thời giơ chân đá đi qua.

Hắn đã không phải là lần thứ nhất làm như vậy, trước kia cũng có khát cái đồ thừa không đi, chính là như vậy bị hẳn đá ra đi. Từ điểm giám đốc sau khi biết, không chỉ có không có trừng phạt hẳn, hơn nữa còn khích lệ hẳn làm tốt.

Máu chốt nhất đứng trong từ điểm khách nhân cũng cảm thấy hẳn đối đầu, loại này cấp cao từ điểm không phải người nghèo cái kia đến chỗ này bình phương, chớ đừng nói chi là đứng một cái khát cái.

Đối với phục vụ viên phương pháp làm, bọn họ đều là ôm lấy tán thưởng mỉm cười, cái này cũng cổ vũ phục vụ viên phách lối khí điểm.

Hắn nhanh Đỗ Bạch tự nhiên nhanh hơn hẳn, chân còn không có đá, Đỗ Bạch theo chân nhất câu, phục vụ viên lập tức phù phù một tiếng đánh ngã giữa mặt hương lên trời, cái ót trùng trùng điệp điệp đâm vào ngưỡng cửa.

Cái này một phát đánh ngã có thể đủ nặng, không chỉ có làm ra cự đại tiếng vang, với lại ngã trên mặt đất nửa ngày không có thờ ra hơi, đoán chừng là tạo thành rất nhỏ não chấn động.

"Tiểu Ngô!" Trong tiệm hẳn phục vụ viên nhìn thấy ngã xuống tiểu Ngô, hét lên một tiếng, lập tức có hai cái phục vụ viên nhanh chóng tới xem xét, đồng thời lớn tiếng hô bảo an.

Lớn như vậy từ điểm tự nhiên là có bảo an, tuy nhiên bởi vì thời gian dài vô sự cho nên, tăng thêm từ điểm giám đốc cảm thấy cửa ra vào đứng lưỡng bảo an, để cho khách nhân không được tự nhiên, liền an bài tại một tầng trong phòng an ninh.

Bảo an tốc độ phản ứng rất nhanh, tại hai cái phục vụ viên khi đi tới đội, bọn họ cũng nắm lấy gây cảnh sát xông lại, đem Đỗ Bạch vây quanh trung gian, biểu lộ hung ác.

Náo ra động tĩnh lớn như vậy, muốn không kinh động khách nhân đều khó, vẫn còn ở một tầng khách nhân cũng lập tức tuôn đi qua, xem náo nhiệt.

"Tiểu Ngõ nguoi tỉnh, tỉnh!"

Tại vài đôi lo lắng con mắt nhìn soi mói, phục vụ viên tiểu Ngõ cuối cùng phát ra thống khổ thân / tiếng rên, trì hoãn qua một hơi, chỉ một mặt lạnh lùng Đỗ Bạch, oán hận nói: "Hắn... Hắn đánh nguoi..."

Bảo An Đội Trưởng nghe xong liền nhện nhịp, đối Đỗ Bạch ngoan lệ nói: "Tiểu Khất Cái, ăn gan báo đúng không! Thế mà chạy đến nơi đây đánh nguoi đến! Lên cho ta!"

Lời nói vẫn chưa nói xong, hắn ngay lập tức dẫn đầu tiến lên, trong tay gậy cảnh sát hướng Đỗ Bạch đầu hung hăng đập xuống. Ra tay tàn nhẫn, một chút muốn nguoi nằm xuống loại kia.

Đỗ Bạch trong mắt lập tức hiện lên một vòng hàn quang, hừ lạnh một tiếng, tất nhiên náo liền làm lớn chuyện một điểm.

Người khác nhìn thấy đầu nhi đều xuất thủ, tự nhiên cũng sẽ không nhàn rỗi, trong nháy mắt lại có năm sáu chỉ gậy cảnh sát đánh úp về phía Đỗ Bạch toàn thân các nơi.

"Muốn chết!"

Đỗ Bạch xuất thủ, tuy nhiên cũng liền như chơi đùa, những cái kia nhìn như rơi xuống trên thân gậy cảnh sát, lại không có một cây gỗ đến hắn, ngược lại tập kích hắn bảo an, từng cái ngã xuống, trên sân nhà kêu rên lẫn lộn.

Lần này nhưng làm tất cả mọi người dọa sợ, nhao nhao hoảng sợ nhìn xem lạnh lẽo mặt Đỗ Bạch, rồi xa xa. Quản Lý Đại Sảnh đứng cái hơn bốn mươi tuổi nữ nhân, gặp được loại tràng diện này, coi như tỉnh táo, vụng trộm gọi 110 báo động.

Thanh Khê nơi ở vị trí phồn hoa trung tâm khu vực, xuất cảnh rất nhanh, vài phút liền có thể nói, cho nên chỉ cần ngăn chặn Đỗ Bạch là được rồi.

"Nguoi... Nguoi là ai? Tại sao phải đánh nguoi?" Quản Lý Đại Sảnh cố nén nội tâm sợ hãi, đi tới, nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, run giọng hỏi.

Nhìn đối phương, Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, giễu cợt nói: "Lời này của nguoi hỏi liền kỳ quái, tiểu ma-cà-bông muốn đá ta, chính mình ngã sấp xuống. Còn mấy cái này phế vật, ta chỉ là phòng vệ chính đáng. Ta cũng muốn hỏi nguoi, bọn họ vì sao muốn đánh ta? Nếu không phải ta luyện qua mấy tay, hiện tại ngã trên mặt đất chính là ta!"

"Cái này. . . Cái này. . ." Quản Lý Đại Sảnh nhất thời không trả lời được tới.

Mặc dù biết Đỗ Bạch nói có chút cường từ đoạt lý, nhưng nằng lại tìm không thấy phù hợp lời nói phản bác, bảo an xuất thủ trước đánh nguoi cũng là sự thật.

Nhìn thấy mọi người ánh mắt đều ở trên nguoi nằng, Quản Lý Đại Sảnh quỳnh lên, lập tức lớn tiếng nói: "Nhưng nguoi cũng không thể đánh nguoi a!"

"Chẳng lẽ muốn ta ngoan ngoãn đứng đấy bị đánh? Nguoi có phải hay không đầu có bệnh a!"

"Ha-Ha —— "

Nhìn xa xa những khách nhân nghe được Đỗ Bạch nói có ý tứ, nhất thời cười ha hả.

Theo bọn họ cười to, tràng diện tựa hồ thay đổi không có đáng sợ như vậy.

Lần này Quản Lý Đại Sảnh càng không biết nên xử lý như thế nào, to như hạt đậu mồ hôi từ trên trán nằng bỏ bỏ rơi đi xuống.

Còn tốt, lúc này cửa ra vào vang lên còi cảnh sát, lập tức để cho nằng thật to thở phào, đối Đỗ Bạch hung hăng nói: "Có lời gì, đến sở cảnh sát đi nói! Đánh nguoi còn có để ý đến nguoi!"

Mấy cái cảnh viên vừa tiến đến, liền lập tức liếc nhìn liếc một chút hiện trường, lập tức hỏi: "Phát sinh chuyện gì?"

Bên trong một cái cảnh viên đưa ánh mắt nhìn về phía Quản Lý Đại Sảnh, "Đứng nguoi báo động?"

"Đứng." Vừa nhìn thấy cảnh sát đến, Quản Lý Đại Sảnh khí tự nhiên đủ, nói chuyện cũng không run, chỉ Đỗ Bạch, nói: "Hắn vô duyên vô cớ ẩu đả ta phục vụ viên, còn đem ngăn lại hắn bảo an cũng cho đánh. Bọn họ đều bị thương nặng, đến bây giờ đều không đứng dậy được."

Mặt đất các nhân viên an ninh, cũng không biết hổ thẹn, nghe Quản Lý Đại Sảnh lời nói, tiếng kêu rên ngược lại tăng lớn, này tình cảnh rất thảm.

Mấy cái cảnh sát không khỏi nhướng mày, nhìn chăm chăm Đỗ Bạch lạnh lùng nói: "Đi với ta một chuyến sở cảnh sát ."

"Nguoi cũng đi." Cảnh sát ánh mắt nhìn về phía Quản Lý Đại Sảnh, sau cùng mới hô: "Gọi xe cứu hộ."

Từ cảnh sát tiến đến, Đỗ Bạch một câu đều không có nói, cũng không có giống có chút khách nhân trong lòng nghĩ như thế —— chạy trốn. Luôn luôn lạnh lùng đứng ở nơi đó, mặc cho cảnh sát nói chuyện với Quản Lý Đại Sảnh.

Lúc này, Đỗ Bạch mới nhàn nhật mở miệng nói chuyện, "Ta là tới ăn cơm, phục vụ viên mắt chó xem thường người, không cho ta đi vào. Có ăn hay không cơm với ta mà nói không quan trọng, tuy nhiên dù sao cũng nên giống như mời ta ăn cơm người nói một tiếng."

Nói đến đây, Đỗ Bạch nhìn về phía Quản Lý Đại Sảnh, "Làm phiền người tìm người thông tri một chút lâu năm khách nhân, liền nói Đỗ Bạch không có cách nào phó ước."

Dạng này yêu cầu, Quản Lý Đại Sảnh tự nhiên tìm không ra lý do cự tuyệt, cảnh sát đồng chí gặp Đỗ Bạch rất phối hợp, cũng liền không kén cái này một hai phút.

Quản Lý Đại Sảnh đang muốn gọi người đi thông tri, có thể một giây sau sắc mặt nàng thay đổi trắng bệch, không khỏi thốt ra, "Lâu năm!"

Hôm nay lâu năm chỉ có một tổ khách nhân, cái kia chính là cảnh sát Tổng Cục bữa tiệc, Đỗ Bạch đứng khách nhân!

Quản Lý Đại Sảnh nhất thời cảm thấy não hải ong ong, giống như ngũ lôi oanh đình, hai chân mềm nhũn an vị ngã trên mặt đất. Nàng mắt chén cơm việc nhỏ, muốn đem từu điểm làm vàng, lão bản trách tội xuống, các nàng tiền công đoán chừng cũng ngâm nước nóng.

"Giám đốc! Giám đốc!"

Nhìn thấy Quản Lý Đại Sảnh xụi lơ trên mặt đất, các phục vụ viên lần nữa hết rầm lên.

Thờ ra hơi Quản Lý Đại Sảnh, hướng cảnh sát phương hướng tay chân đồng thời bỏ , vừa xin lỗi: "Cảnh sát đồng chí, vừa rồi đều là hiểu lầm một trận, không có ý tứ, không có ý tứ."

"Đều là ta sai, bảo an đúng nội bộ ồn ào mới thụ thương, giống như vị này tôn quý tiên sinh không có bất kỳ cái gì quan hệ. Thực sự thật có lỗi, thực sự thật xin lỗi!"

Quản Lý Đại Sảnh ngôn từ, để cho cảnh sát lông mày lần nữa nhúu một cái, bọn họ đều phát giác, Quản Lý Đại Sảnh thái độ phát sinh một trăm tám mươi độ Đại Chuyển Biến, là bởi vì Đỗ Bạch một câu nói.

Từu điểm Ngũ Tăng là ai? Có thể làm cho Quản Lý Đại Sảnh sợ hãi đến loại tình trạng này.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Thăm dò

Không chỉ có cảnh sát đồng chí trong lòng nghĩ biết, những từu điểm đó khách nhân cũng muốn không biết.

Ngũ Tăng tự nhiên là Viên Tiên Sinh.

Gặp Quản Lý Đại Sảnh nói như vậy, cảnh sát đồng chí cũng không thể cưỡng ép đem Đỗ Bạch bọn họ mang về trong cục, đành phải hừ lạnh một tiếng, "Lần sau báo động trước đó, cho ta nghĩ rõ ràng. Lãng phí cảnh sát lực lượng tư nguyên thuộc về hành động trái luật, hiểu không!"

"Đúng đúng... Chư vị cảnh quan đi thông thả, thực sự thật xin lỗi, tuyệt đối không có lần sau." Quản Lý Đại Sảnh vội vàng bảo đảm nói.

Gặp việc đã đến nước này, cảnh sát các đồng chí lúc này mới rút đi.

Cảnh sát vừa đi, Quản Lý Đại Sảnh, lập tức hướng về Đỗ Bạch thật sâu nói xin lỗi, "Đỗ Tiên Sinh, thực sự xin lỗi, đứng tiểu Ngô mắt chó xem thường người, ta hiện tại liền khai trừ hần. Ta... Ta cũng sẽ tự nhận lỗi từ chức, còn vong ngài đại nhân không chấp tiểu nhân, buông tha chúng ta."

Tất nhiên đối phương đã xin lỗi, cũng nhận cái kia có trùng trị, Đỗ Bạch cũng lười giống như những tiểu nhân vật này so đo, thần nhiên nói: "Đã đường đi."

Nghe được Đỗ Bạch nói như vậy, Quản Lý Đại Sảnh lập tức đại hỉ, biết Đỗ Bạch sẽ không lại truy cứu vừa rồi sự tình, nàng thật to thờ phào, la lớn: "Tiểu Lê, mau dẫn Đỗ Tiên Sinh lên lầu."

Tiểu Lê đứng nữ phục vụ viên bên trong trẻ tuổi nhất mỹ mạo một cái, nghe được giám đốc kêu to, trong lòng có chút tâm thần bất định đồng thời, lại

không khỏi có chút kích động cùng chờ mong.

Từ giám đốc cử chỉ bên trên liền có thể biết, Đỗ Bạch đúng cái đại nhân vật, nếu như có thể bị hắn xem ra, dù là chẳng qua là khi tiểu tam, cả đời này cũng liền áo com không lo.

"Đỗ Tiên Sinh, mời đi theo ta." Tiểu Lệ từ trong đám người đi tới, đối Đỗ Bạch lộ ra rực rỡ mỉm cười, ra hiệu đi theo nàng đi.

Tiểu Lệ đi ở phía trước, tận khả năng để cho hiện ra chính mình dáng người, chấp chôn hướng đi lên lầu.

Tiểu Lệ nhìn còn hai mươi tuổi không đến, ăn mặc hắc sắc tửu điểm đồng phục, hạ thân váy ngắn cái kiện hàng đến bờ mông, theo lên thang lầu, nó trắng nõn chân dài trở thành xinh đẹp nhất phong cảnh.

Đỗ Bạch tại nàng đằng sau, thỉnh thoảng còn có thể nghiêng mắt nhìn đến dưới váy màu trắng Nội Khố, càng bằng dán một chút dụ hoặc. Tiểu Lệ cố ý giả bộ như không biết lộ hàng, ngược lại mỗi lần mượn nhờ thang lầu độ dốc, lộ ra chính mình váy.

Đáng tiếc nàng dẫn dụ sai đối tượng, Đỗ Bạch chỉ là bình tĩnh giống như ở sau lưng nàng, không có quá nhiều đi chú ý nàng lộ, chớ đừng nói chi là cho nàng hấn ám chi.

Ngay lúc sắp đến lầu năm, gặp Đỗ Bạch vẫn là một câu nói đều không nói, tiểu Lệ ngược lại nhịn không được, dừng lại bước chân, quay người nhìn về phía Đỗ Bạch, giả bộ như đáng thương bộ dáng, làm nũng nói: "Đỗ Tiên Sinh, ta trường rất xấu thật sao?"

"Không xấu."

"Vậy người..."

"Cũng không phải đẹp đặc biệt." Đỗ Bạch cắt ngang nàng lời nói, thần nhiên nói: "Đến, chính ta đi vào là được rồi."

Đỗ Bạch nói xong, liền đi tiến vào lầu năm môn.

"Người! !"

Nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng bóng lưng, tiểu Lệ khí hung hăng dậm chân một cái.

Cửa ra vào đi vào, còn có một cái cửa, đứng giam giữ.

Đứng ở trước cửa, Đỗ Bạch rõ rệt nghe được phía sau cửa truyền đến tiếng hít thở, tiếng hít thở so bình thường nhẹ.

"Mai phục sao?"

Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên một vòng cười lạnh, đưa tay chậm rãi đẩy cửa ra.

Môn chậm rãi mở ra, lộ ra bên trong tình hình.

Tám người, tất cả đều là hắc sắc tây trang, dáng người thẳng tắp, biểu lộ kiên định, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Đỗ Bạch xem.

"Uống! !"

Nhìn thấy Đỗ Bạch tiến đến, tám người hét lớn một tiếng, ngay cả chào hỏi cũng không nói một tiếng, liền phát động tiến công. Đưa tay nâng chân ở giữa, mang theo kinh phong, là chân chính người luyện võ, cũng không phải Thanh Long Bang những tên côn đồ kia có thể so sánh.

Nhưng là đối với Đỗ Bạch tới nói, cũng chính là cường tráng điểm con kiến mà thôi.

Hừ lạnh một tiếng, Đỗ Bạch xông vào trong đám người, tốc độ giống như một trận gió, xuyên qua tám người ngăn cản cùng tiến công, đến đại sảnh.

Lúc này mới nghe được sau lưng vang lên nặng nề tiếng rên rỉ, tám người trước sau ngã trên mặt đất, thống khổ lăn lộn.

"Còn không xuất thủ sao?" Đỗ Bạch nhìn qua Không Không trần nhà, thần nhiên nói.

Trên trần nhà cũng không phải là thật không có người, chỉ là giấu rất bí mật, cũng trần nhà hòa làm một thể, không phải đặc biệt nhìn kỹ lời nói, phát hiện không. Với lại trên đại sảnh ánh đèn cũng là có chú trọng, nhìn như sáng ngời, nếu chỉ là phía dưới sáng ngời, phía trên nhưng là tối tăm, dạng này thì càng có lợi cho trong bóng tối ẩn tàng địch nhân.

Đỗ Bạch âm thanh vừa dứt dưới, trên đỉnh đầu trong nháy mắt xuất hiện một đạo hàn quang, nương theo băng lãnh khí tức bắn nhanh xuống. Hàn quang còn không có chân chính công kích đến trên thân, Đỗ Bạch liền cảm thấy lông tóc đều dựng thẳng lên đến, một loại khí tức nguy hiểm từ thấp thò lên.

Đây mới thực sự là sát thủ!

Đỗ Bạch lập tức cũng thay đổi nghiêm túc, trong đan điền linh khí phun trào, trải rộng toàn thân, trong nháy mắt Đỗ Bạch cả người tinh khí thần đều đạt

tới đỉnh phong. Ngoại giới nhất cử nhất động đều chạy không khỏi hấn cảm ứng, địch nhân công kích quỹ tích rõ rệt mà chậm chạp thu vào hấn trong đôi mắt.

Ngay tại một đoạn thời khắc, Đỗ Bạch động, chỉ gặp hấn thân ảnh một cái lắc lư, biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa thời điểm, một cái tay giơ cao lên hướng lên làm bất động tác.

"Cho ta hạ xuống!"

Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, giơ cao tay đi xuống kéo một phát. Chỉ nghe tê một tiếng, nương theo lấy y phục bị xé rách âm thanh, một bóng người từ trong hư không bị kéo xuống đến, đập âm âm trên sàn nhà.

Hừ ——

Bị nện tới đất trên người ảnh phát ra một tiếng thống khổ kêu rên, nhưng lại phản ứng cực kỳ nhanh chóng, nhảy lên một cái, chủy thủ trong tay lấy cực nhanh tốc độ đâm về Đỗ Bạch trái tim.

"Muốn chết." Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, trong lòng phun lên một vòng tức giận, dưới tay hấn lưu tình, đối phương còn như thế không biết sống chết.

Đỗ Bạch năm ngón tay biến ảo, bóp ra một cái Lan Hoa Chi, đối đâm về trái tim dao găm bắn tới.

Leng keng!

Đỗ Bạch ngón giữa chuẩn xác không sai gây tại sắc bén dao găm bên trên, dao găm hóa thành một đạo hàn quang bay ra ngoài, mà hấn cái tay còn lại cũng chế trụ địch nhân cổ.

Bị chế trụ cổ, đối phương còn không bỏ qua, liều mạng giãy dụa, hai tay còn muốn tiếp tục công kích.

Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, "Nếu như ngươi làm tiếp không quan trọng cử động, đừng trách ta bóp nát ngươi cổ."

Đỗ Bạch âm thanh rất lạnh lùng, không có chút nào tình cảm, giết người chỉ là một ý niệm sự tình.

Đối phương quả nhiên không còn dám loạn động.

"Ba ba —— "

"Đỗ huynh đệ, quả nhiên thân thủ đến, bọn họ đều là trên tay của ta, kính xin thủ hạ lưu tình." Viên Tiên Sinh từ chếch sảng đi tới, vừa đi bên cạnh vỗ tay.

"Viên Tiên Sinh Đãi Khách chi Đạo quả nhiên đặc biệt a." Đỗ Bạch lãnh đạm ứng một câu, lúc này mới buông tay ra.

Đỗ Bạch buông lỏng tay, đối phương lập tức nhanh chóng rời đi, biến mất trong tầm mắt.

"Ha ha, Đỗ huynh đệ đừng nóng giận, không phải liền là muốn thăm dò Hạ ngươi, tin tưởng ngươi sẽ không so đo đi." Viên Tiên Sinh cười ha ha.

"Lời khách sáo vẫn là nói ít, có việc nói sự tình." Đỗ Bạch lạnh lùng nói.

"Đỗ huynh đệ quả nhiên sáng khoái, trong chúng ta vừa ăn vừa nói." Viên Tiên Sinh cũng không tại ra vẻ, đưa tay vừa mời, dẫn đầu hướng chếch sảng đi đến.

Bên trong đã chuẩn bị kỹ càng phong phú bữa tối, chủ vị ngồi một người, toàn thân đều bao tại hắc sắc áo khoác bên trong, trên đầu mang theo đầu bóng màu đen, toàn bộ đều bao cực kỳ chặt chẽ, phân không ra là nam hay là nữ.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 30: Gia nhập Võ Đường

Viên Tiên Sinh lập tức đối với Đỗ Bạch giới thiệu nói: "Đỗ huynh đệ, đây là tri đội trưởng, cũng là ta dẫn ngươi gặp người."

"Đội trưởng, hẳn chính là Đỗ Bạch." Viên Tiên Sinh cũng cho hắc y nhân giới thiệu Đỗ Bạch.

"Đỗ huynh đệ người tốt, quả nhiên là tuổi nhỏ là, Ha-Ha. Mời ngồi." Nhìn không ra chân dung tri đội trưởng, đôi Đỗ Bạch đưa tay vừa mời. Cười mở miệng ha ha một tiếng.

Không khỏi rõ ràng thanh âm đối phương đứng đi qua biến điệu, nghe khàn khàn mà quái dị, hiển nhiên là không nguyện ý để cho Đỗ Bạch biết hẳn là ai.

"Tri đội trưởng nói giỡn." Đỗ Bạch quét che tại áo bào đen bên trong tri đội trưởng liếc một chút, thản nhiên nói: "Tất nhiên tri đội trưởng không có thành ý muốn gặp ta, ta cũng liền không quấy rầy, lúc này đi."

Đỗ Bạch vừa nói, ánh mắt cũng thay đổi sắc bén, lạnh lùng nhìn chăm chú đối phương.

Đỗ Bạch làm như thế, cũng không phải muốn trên khí thế cho đối phương áp lực, mà chính là muốn nhìn rõ đối phương áo choàng Hạ bộ mặt thật sự.

Tu Chân Giả có rất nhiều đặc thù năng lực, nhìn rõ chỉ là bên trong một cái Tiểu Kỹ Xảo. Chỉ cần đem linh khí lấy chính xác phương thức vận chuyển tới con mắt bộ vị, ánh mắt liền có thể xuyên thấu qua che chắn vật thấy rõ đằng sau đồ vật.

Đây là nói Luyện Khí Cảnh Giới Tu Chân Giả, một khi cảnh giới tăng lên tới Kim Đan Kỳ, sinh ra Linh Thức, vậy cũng không cần phiền toái như vậy. Linh Thức tương đương với một đôi biết di động con mắt, với lại không nhìn Ngày và Đêm, không nhìn che chắn vật, không nhìn góc độ, đều có thể thấy rõ chung quanh hết thảy.

Bị Đỗ Bạch nhìn chăm chú lên tri đội trưởng, còn có Viên Tiên Sinh, cũng không có nhìn thấy Đỗ Bạch mắt chớp động một vòng xám trắng dị sắc.

Xuyên thấu qua áo choàng mạng che mặt, Đỗ Bạch nhìn thấy một bộ mỹ lệ mà băng lãnh khuôn mặt.

Nguyên lai cái này tri đội trưởng là một nữ!

"Liên quan tới điểm ấy, kính xin Đỗ huynh đệ thông cảm. Bởi vì ta có đa trọng thân phận, cho nên thói quen không lộ chân dung." Tri đội trưởng cái miệng nhỏ nhắn khẽ mở, khàn khàn giải thích nói.

Nàng tất nhiên là không biết Đỗ Bạch đã thấy nàng bộ mặt thật sự, không phải vậy liền sẽ không bình tĩnh như vậy.

"Hôm nay mời Đỗ huynh đệ đến, là bởi vì một chuyện khác, ta cảm thấy đối với Đỗ huynh đệ rất có ích lợi, ta đề nghị người nghe xong, rồi đi không muộn."

"Há, dạng này a." Đỗ Bạch thu hồi nhìn chăm chú lên tri đội trưởng ánh mắt, giả bộ như suy nghĩ một chút, lúc này mới lên tiếng: "Thôi được, tất nhiên đến, nghe một chút cũng không sao."

Nghe được Đỗ Bạch lưu lại, bên cạnh Viên Tiên Sinh lúc này mới thở phào, hẳn tự nhiên hi vọng đem Đỗ Bạch nắm giữ tại Vô Đường trong tay. Nếu như bị hắc thế lực lôi kéo, đối bọn hắn tới nói rất nguy hiểm.

"Đỗ huynh đệ quả nhiên người thông minh, đồ ăn đều muốn lạnh, ăn cơm trước lại nói." Viên Tiên Sinh lập tức cười ha ha mở miệng, đồng thời nhắc lên đĩa gấp thức ăn.

Đỗ Bạch cũng không có nói nhảm, dù sao đều muốn ăn cơm, ăn trước, vẫn là chờ đối phương mời chính mình nguyên nhân nói xong lại ăn, không có cái gì khác biệt.

Chờ ăn vào không sai biệt lắm thời điểm, tri đội trưởng mở miệng lần nữa.

"Đỗ huynh đệ, phía trước người ở đại sảnh sự tình, chúng ta cũng nhìn thấy, người có cái gì cảm tưởng?"

"Cảm tưởng a? Ta cảm thấy nhận biết mấy cái có quyền thế người vẫn là không tệ, chỉ ít có thể lấy thiếu roi rất nhiều phiền phức."

"Ha ha, Đỗ huynh đệ nói đến trọng điểm." Tri đội trưởng cười ha ha, lúc này mới nói ra chân chính con mắt, "Chỉ cần Đỗ huynh đệ gia nhập Vô Đường, giống vừa rồi loại kia vấn đề nhỏ, một câu nói liền có thể giải quyết. Ở trường học, tại bệnh viện cũng là như thế, một câu nói sự tình."

"Vô Đường?" Đỗ Bạch nao nao, lập tức liền hiểu được, đây là một tổ chức tên.

"Đúng." Viên Tiên Sinh lập tức cho Đỗ Bạch giải thích, "Vô Đường đúng chúng ta Đông Á cường đại nhất võ lực tổ chức, thế lực khắp toàn bộ Lam Tinh, thành viên toàn bộ là võ giả, còn bao gồm dị năng giả, cũng có chút ít giống huynh đệ dạng này Tu Chân Giả. Chúng ta chức trách đúng giữ gìn xã hội yên ổn, tiêu diệt xâm phạm Dị Tộc."

Đỗ Bạch sờ sờ cái cằm, thản nhiên nói: "Ta giống như không có nghe được gia nhập chỗ tốt, ngược lại cảm thấy rất nguy hiểm."

"Đỗ huynh đệ nói đến trọng điểm, mỗi cái vừa gia nhập Vô Đường người đều sẽ có loại ý nghĩ này, nhưng bọn hắn sau cùng đều quyết định gia nhập. Người biết tại sao không?" Viên Tiên Sinh đã tính trước nhìn xem Đỗ Bạch, mỉm cười nói.

"Ồ? Nói nghe một chút, ta giống như có chút hứng thú." Đỗ Bạch đứng thật sinh ra hứng thú, xem ra gia nhập Vô Đường chỗ tốt lớn hơn chỗ xấu, dù sao

không có mấy cái người là đứa ngốc.

"Ta đơn giản nói với ngươi mấy điểm. Tỉ như ngươi gặp được kẻ địch mạnh mẽ, Võ Đường chính là người chỗ dựa, bọn họ sẽ dốc toàn lực trợ giúp ngươi. Tỉ như ngươi tại thường ngày bên trong gặp được chuyện phiền toái, cho dù là giết người, chỉ cần không phải cố ý giết người, Võ Đường có thể giúp ngươi giải quyết. Tỉ như ngươi về mặt tu luyện gặp được vấn đề, mọi người có thể trao đổi lẫn nhau. Tỉ như ngươi muốn nhận tội một ít tài liệu, trong võ đường nói không chừng liền có. Nếu như những này ngươi cũng không cần, chỉ có thể nói ngươi đúng một cái bình thường người, vậy thì thanh thản ổn định làm người bình thường sự tình. Một khi ngươi nháo sự, khả năng đứng trước chính là pháp luật chế tài."

Viên Tiên Sinh một câu cuối cùng còn không bằng nói là uy hiếp, nếu như Đỗ Bạch không gia nhập Võ Đường, như vậy bọn họ gặp sẽ không giúp hắn giải quyết vấn đề gì, với lại phái người đem hắn tước nã quy án.

"Ngươi đây là đang uy hiếp ta?" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lóe lên một vòng hàn quang.

Gặp Đỗ Bạch trở mặt, Viên Tiên Sinh biểu lộ căng thẳng, vô ý thức đề phòng. Ngồi không nói gì tri đội trưởng, cũng là như thế.

Trong phòng khách bầu không khí lập tức thay đổi khẩn trương lên.

"Đỗ huynh đệ, gia nhập Võ Đường chỉ có chỗ tốt, không có chỗ xấu. Bảo Vệ Gia Viên, vốn là mỗi người chức trách. Một khi phát sinh chiến tranh, ngươi muốn tránh cũng tránh không." Viên Tiên Sinh cười khổ một tiếng, tận tình khuyên bảo tiếp tục thuyết phục.

"Ngươi nói xong giống cũng có chút đạo lý." Đỗ Bạch nhàn nhạt ứng một tiếng.

Hô ——

Viên Tiên Sinh lập tức thở phào.

"Một khi gia nhập Võ Đường, ta muốn làm người nào sự tình." Đỗ Bạch nhàn nhạt hỏi.

Đỗ Bạch hỏi như vậy, liền đại biểu hắn có ý gia nhập Võ Đường, trong phòng khách bầu không khí một chút lại thay đổi dung hiệp.

"Ha-Ha, Đỗ huynh đệ quả nhiên là rõ lí lẽ người." Viên Tiên Sinh Khai Tâm cười rộ lên, lấy tay vỗ xuống Đỗ Bạch bả vai, lúc này mới lên tiếng: "Bình thường liền giống như người bình thường một dạng, làm việc của mình. Có nhiệm vụ thời điểm, hỗ trợ hoàn toàn nhiệm vụ là được rồi. Đương nhiên cũng sẽ không bảo ngươi phí công, hoàn toàn nhiệm vụ đúng có khen thưởng, nói thí dụ như gia tăng tu vi đan dược, nói thí dụ như tiền tài."

"Chờ Đỗ huynh đệ gia nhập Võ Đường về sau, sẽ phát hiện rất nhiều chỗ tốt, ta có thể cam đoan ngươi sẽ không hối hận gia nhập. Nói không chừng tương lai còn cảm kích ta cũng khó nói."

Ở kiếp trước Đỗ Bạch cũng không có gia nhập bất luận cái gì tổ chức, cũng rất ít lấy người giao lưu. Nhưng hắn cũng hiểu được một cái đạo lý, chỉ cần thực lực ngươi đủ mạnh, chính là người nói quên.

Cho nên gia nhập Võ Đường với hắn mà nói, cũng không có bao lớn ảnh hưởng, chờ thực lực đủ, muốn đi muốn lưu còn không phải hắn nói quên. Hiện giai đoạn gia nhập Võ Đường, thật có rất nhiều chỗ tốt.

"Tốt, ta nguyên ý gia nhập Võ Đường." Đỗ Bạch chậm rãi quyết định nói.

"Ta là Đỗ huynh đệ sáng suốt quyết định mà cảm thấy Khai Tâm." Trì đội trưởng lúc này mới mở miệng lần nữa, trong giọng nói thật có một chút vui mừng.

...

Đỗ Bạch từ từ điểm đi ra, đã là một giờ hậu sự tình, trên tay hắn nhiều được một tấm kim tạp cùng một cái điện thoại di động.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Bị cản đường

31. Bị cản đường

Kim tạp là thân phận biểu tượng, mặc kệ là ăn cơm vẫn là dùng chân đều có ưu đãi, đồng thời còn có tiêu hao các loại công năng, xem như gia nhập Võ Đường phúc lợi.

Về phần điện thoại di động là Võ Đường thành viên đặc chế trò chuyện công cụ, bình thường có thể làm phổ thông điện thoại di động sử dụng, thời khắc mấu chốt có thể liên hệ đến hân thành viên.

Đỗ Bạch đưa di động cùng thẻ hướng trong ngực vừa để xuống, liền khởi động xe nhỏ rời từ điểm, hướng trong nhà phượng hướng mau chóng đuổi theo.

Thông qua phồn hoa trung tâm thành phố, sau cùng hướng một đầu cổ xe, dòng người đều rất ít đường mở đi ra.

Bởi vì con đường này là thông hướng Bình Dân Khu, căn bản không có mấy người mở lên xe, tăng thêm sắc trời lấy buổi tối, người đi đường thưa thớt. Có chuyện, cũng là vội vàng rời đi.

Bất thành linh, đằng sau xuất hiện mấy chiếc xe, Xích Nhân xa quang đèn đánh vào kính chiếu hậu bên trên, một mảnh trắng xóa, thấy không rõ đằng sau tình huống.

Bên tai còn nghe được cổ xe đại lực nhấn ga, phát ra tiếng oanh minh.

Một chiếc xe nhanh chóng từ phía sau xông lên, lấy siêu việt Đỗ Bạch tốc độ xe, vượt qua hân xe.

Đối phương vừa mới vượt qua, đột ngột phía bên phải mạnh mẽ đánh tay lái, cổ xe liền hoành ngăn tại phía trước.

Nếu không phải Đỗ Bạch phản ứng nhanh, liền đụng vào.

Xe vừa mới dừng lại, đằng sau mấy chiếc xe cũng vây tới, đem Đỗ Bạch vây vào giữa. Một nhóm người tay cầm ống thép, từ trên xe đi xuống, hung dữ hướng Đỗ Bạch xông lại.

Không đợi Đỗ Bạch từ trong xe đi ra, cửa sổ xe đã bị nện cái bẩy tám nát, mảnh vụn thủy tinh hướng trong xe bay đi.

"Muốn chết!"

Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, một chân đá vào trên cửa xe, phanh một tiếng, toàn bộ cửa xe bay ra ngoài, đem tại cửa xe chung quanh mấy người cho đập bay ra ngoài, nương theo lấy tiếng kêu thảm thiết, loạn thành một bầy.

Đỗ Bạch rồi mới từ trong xe chậm rãi đi tới, ánh mắt quét qua, khi nhìn đến nhóm người này, cánh tay có Thanh Long Hình xăm. Lòng mày không khỏi nhíu một cái, Thanh Long sẽ không làm loại chuyện ngu này đi.

"Lên cho ta a! Còn thất thần làm gì! Ta thế nhưng là cho các ngươi hai mươi vạn, coi như liều mạng, cũng phải cạo chết Đỗ Bạch tên cận bã này!"

Nhìn thấy Thanh Long Bang người sợ hãi, bên trong một cổ xe bên trong truyền đến phần nộ gầm thét, Quách Kiến tại một nữ nhân đến đỡ dưới, đi xuống xe tới.

Hắn trả thù quả nhiên rất nhanh!

Tuy nhiên chỉ bằng dùng tiền tìm đến những này Thanh Long Bang hồ đồ, ngay cả để cho Đỗ Bạch động thủ hứng thú đều không có.

"Lên! Lên cho ta!" Thanh Long Bang dẫn đầu hồ đồ, cũng biết Đỗ Bạch khó chọc, nhưng lấy người tiền tài thay Người tiêu Tai, cũng không thể thất lạc Thanh Long Bang mặt mũi.

Cấn răng một cái, hân vẫn là cầm trong tay lưỡi búa dẫn đầu xông về Đỗ Bạch.

"Không biết sống chết!" Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, trực tiếp một chân liền đem đối phương đá hướng về không trung, sau đó làm vật rơi tự do vận động, từ không trung rớt xuống, đập ầm ầm tại một chiếc xe, đem chiếc xe nện một cái cự đại lõm, phun ra mấy ngụm máu tươi, ngay cả kêu thảm đều không có, liền đã hôn mê, không biết sống chết.

Đỗ Bạch một cước này, lập tức đem Thanh Long Bang hồ đồ cấp trấn trụ, không còn có một người dám lên trước.

Mà xem như xuất tiền mua hung ác Quách Kiến cũng bị hù đến, sắc mặt tái nhợt, ở bên người nữ nhân nâng đỡ, yên lặng hướng trong xe đi trở về đi.

Hắn giờ mới hiểu được Đỗ Bạch có nhiều được đáng sợ, nếu như biết Đỗ Bạch là khó dây vào như vậy, hân muốn cân nhắc phải chăng tìm Đỗ Bạch phiền phức.

Đáng tiếc không có nếu như.

"Các ngươi không muốn chết lời nói, liền cho ta coi chừng hân." Đỗ Bạch nhìn xem muốn chuồn mất Quách Kiến, đối Thanh Long Bang hồ đồ lạnh lùng ra lệnh.

Thoáng chốc, những này Thanh Long Bang hồ đồ, không biết như thế nào cho phải, người dẫn đầu đã đã hôn mê. Quần long vô thủ, người nhìn ta, ta nhìn người, một mặt là bọn họ cố chịu.

Chức Nghiệp Đạo Đức, nói cho bọn hắn không chỉ có không thể thương tổn cố chủ, hơn nữa còn muốn liều mạng bảo hộ hắn. Có thể đứng trước sống chết trước mắt, có bao nhiêu người có thể làm được không sợ, không e ngại tử vong.

"Các người nếu như dám nghe hắn, các người Thanh Long Bang liền xong, không còn có người dám tin tưởng các người lời nói! Các lão đại của người Thanh Long cũng sẽ không bỏ qua các người! Các người lấy tiền nhất định phải thay ta làm việc! !"

Quách Kiến trong xe khàn cả giọng quát, sau đó bối rối nổ máy xe.

"Không nhìn thật sao?" Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, thân thể nhoáng một cái, xuất hiện tại một cái Thanh Long Bang hồ đồ bên người, đối cổ của hắn một trảo, trực tiếp đem hắn nhấc lên, xoay tròn một vòng, sau đó nặng nề vãi ra!

Ầm! !

Vãi ra thân thể đập ầm ầm tại kính chắn gió bên trên, phanh một tiếng! Pha lê hóa thành một mảnh toái vụn, bắn tung tóe đến trong xe Quách Kiến cùng hắn nữ nhân trên người. Bọn họ lập tức kêu thảm một tiếng, trên thân máu tươi bắn ra bốn phía.

"Cho các người cái cuối cùng cơ hội, coi chừng hắn!" Đỗ Bạch nhìn chăm chăm sắc mặt tái nhợt, toàn thân phát run Thanh Long Bang hồ đồ, hừ lạnh một tiếng.

Lần này không còn có người dám chần chờ, bên trong một cái hồ đồ nhanh chóng hướng về hướng về Quách Kiến xe, nhỏ chìa khóa xe.

"Các người không thể làm như vậy! Thanh Long sẽ không bỏ qua các người! Ta sẽ nói cho tất cả mọi người: Thanh Long Bang đều là Tên lừa đảo! Đều là tham sống sợ chết hạng người! Lấy tiền lại bội ước! !"

Dùng Thanh Long Bang danh dự uy hiếp, là Quách Kiến tâm duy nhất hi vọng, nhưng hồ đồ dù sao cũng là hồ đồ, lại có mấy người thật không sợ chết, cho nên không có người nghe hắn.

Đỗ Bạch lấy điện thoại di động ra, trong túi trở mình mấy lần, tìm tới Thanh Long lưu cho hắn điện thoại, trực tiếp phát một chiếc điện thoại.

"Đối diện xem dưới, mấy người này có phải hay không là người thù hạ, bọn họ nện ta xe, người hắn phải biết làm thế nào." Đỗ Bạch đối diện thoại lạnh lùng mở miệng.

Điện thoại bên kia Thanh Long nhìn thấy gọi điện thoại là Đỗ Bạch, coi là Đỗ Bạch là tìm hắn hỗ trợ, trong lòng đang kích động, không nghĩ tới Đỗ Bạch nói là việc này, tâm hắn lập tức lạnh một nửa.

"Đúng, bọn họ đều là bị người thuê tới giết ta, ta hi vọng sau này sẽ không lại gặp được loại sự tình này. Không phải vậy, cũng đừng trách ta không nể tình, trực tiếp diệt."

"Đúng đúng, ta hiện tại liền đến, lập tức!"

Điện thoại bên kia Thanh Long hoảng sợ trên trán ứa ra mồ hôi lạnh, tâm lý hận thấu đi giết Đỗ Bạch những cái kia thù hạ, không biết cái kia không được trêu chọc biến thái nhân vật sao!

Cúp điện thoại về sau, Đỗ Bạch quét mắt một vòng Thanh Long Bang hồ đồ, lạnh lùng nói: "Thanh Long rất nhanh liền tới, nên làm như thế nào, hắn sẽ nói cho người biết bọn họ."

Đỗ Bạch nói xong, tùy tiện bên trên một cổ hoàn hảo xe, mau chóng đuổi theo, lưu lại hai mặt nhìn nhau Thanh Long Bang hồ đồ.

Đỗ Bạch sau khi đi, Quách Kiến lập tức kêu to lên, mệnh lệnh Thanh Long Bang người thả hắn đi!

Nhưng lúc này lại không có một cái nào người dám nghe hắn, ngoan ngoãn chờ đợi Thanh Long tới giải quyết.

Đỗ Bạch lái xe, tiếp tục hướng trong nhà trở lại.

Khi hắn đem xe tiến vào trong ngõ nhỏ, nhìn thấy trong nhà một vùng tăm tối, không có ánh đèn.

Đỗ Bạch biểu lộ lạnh lẽo, thời gian này, trong nhà hắn là mở ra đèn, tỷ tỷ Đỗ Tiểu Vân đang đợi hắn.

Nhưng bây giờ không có, bốn phía im ắng, ngay cả côn trùng kêu vang đều không có, giống như chết yên tĩnh.

Đỗ Bạch thở sâu, dừng xe, nhìn chăm chú lên bên ngoài hắc ám, ánh mắt càng phát ra băng lãnh.

Tối nay dịch nhân thật đúng là nhiều, vừa đuổi một nhóm, lại tới một nhóm.

Mặc kệ địch nhân là người nào, Đỗ Bạch đều không thêm để ý, hấn để ý là tỷ tỷ Đỗ Tiểu Vân.

Roi vào địch nhân tay Đỗ Tiểu Vân, hiện tại không biết thế nào, có hay không bị thương tổn.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Hồ Nhân

32. Hồ Nhân

Đẩy cửa xe ra, Đỗ Bạch bước xuống xe, lạnh lùng nói: "Ra đi."

"Ta chờ ngươi thật lâu." Trong bóng tối, một bóng người chậm rãi đi tới, tại đèn xe dưới, dần dần lộ ra bộ mặt thật sự.

Nam Cung Vũ!

Thấy là Nam Cung Vũ, Đỗ Bạch ánh mắt lạnh hơn, cười lạnh nói: "Buổi sáng tha cho ngươi một cái mạng, xem ra là sai lầm. Tuy nhiên ngươi tất nhiên không biết sống chết, đưa tới cửa, ta liền thành toàn ngươi hiểu tâm!"

"Ha ha, ngươi đã bỏ lỡ giết ta cơ hội, ngươi cũng không có cơ hội nữa!" Nam Cung Vũ cũng không tức giận, tự tin cười lạnh.

"Chỉ bằng ngươi bại tướng dưới tay này?" Đỗ Bạch cười nhạo một tiếng.

Không phải Đỗ Bạch xem thường Nam Cung Vũ, ngay cả hấn một chiêu đều không tiếp nổi người, nói dạng này khoác lác, tăng thêm trò cười.

"Ta biết ngươi là thiên tài, nhưng ta càng ưa thích đem thiên tài tiêu diệt tại nảy sinh trạng thái!" Nam Cung Vũ nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, mắt lộ ra tàn nhẫn chi sắc, hô to một tiếng, "Hồ hầu, đi ra!"

Đồng đồng đồng ——

Đại Địa Chấn Động, một cái cự đại hắc ảnh từ Nam Cung Vũ sau lưng chậm rãi đi tới.

Dần dần Đỗ Bạch thấy rõ xuất hiện hắc ảnh, là cả người cao ba thước cự nhân, có thân hình khổng lồ, cường tráng bắp thịt, bắt mắt nhất cũng là mọc ra một khóa nửa người nửa hồ đầu.

Thế nào vừa nhìn là một người thân thể Hồ Đầu quái vật, nhưng chỉ cần hơi ti mỉ quan sát, Hồ Đầu có nhân loại rất nhiều đặc thù, tỉ như Phương Chính - đứng đắn gương mặt, con mắt, cái mũi, miệng đều rất giống người. Nhưng trên gương mặt lại che kín Hồ Văn, lông tóc rất nhiều, hoàn toàn cũng là một con cạp bộ đáng.

Dùng Hồ Nhân đến xưng hô loại quái vật này, cực kỳ chuẩn xác.

Nhân loại năng lực tu chân, động vật đồng dạng có thể tu luyện, có chút cực kỳ linh tính động vật, tu luyện so với nhân loại tốc độ còn nhanh hơn. Động vật tu luyện được xưng yêu tu, ở kiếp trước, Đỗ Bạch cũng đã gặp một chút.

Nhưng giống như trước mắt cái này Hồ Nhân so ra, hiển nhiên lại không giống nhau. Năng lực tu luyện tới Hồ Nhân loại này nửa người nửa uy vũ yêu , đẳng cấp ít nhất là Kim Đan Cảnh Giới. Nếu thật là Kim Đan Cảnh Giới, bóp chết Đỗ Bạch, tựa như bóp chết một con kiến.

Bằng Đỗ Bạch đối với Hồ Nhân phán đoán, cũng không phải là yêu tu, nhưng nghi hoặc là hấn thực lực thể mà Luyện Khí khoảng cấp ba bộ đáng. Thực lực là mạnh hơn hấn, tuy nhiên xem Hồ Nhân dần dần bộ đáng, đoán chừng sẽ chỉ cậy mạnh, bắt lấy hấn, Đỗ Bạch vẫn là có lòng tin.

"Hồ hầu! Xé hấn!"

"Rống!"

Nam Cung Vũ ra lệnh một tiếng, Hồ Nhân lập tức mất bốc hung quang, gầm rú một tiếng, hướng Đỗ Bạch đánh tới. Dài hơn hai mét cánh tay, giống như một cây cột thép, đối Đỗ Bạch đập xuống giữa đầu.

Đỗ Bạch có chủ tâm thử một chút Hồ Nhân lực lượng, không tránh không né, vận chuyển trong đan điền linh khí, ngưng tụ tại trên hai tay, lấy một cái Thác Tháp chỉ thức, ngăn trở bạo nện xuống Hồ Nhân cánh tay.

Bành! !

Đỗ Bạch chỉ cảm thấy hai tay tê rần, thân thể một cái run rẩy, dưới chân Thanh Thạch Bàn phát ra thanh thúy vỡ tan âm thanh, hấn hai chân lập tức rơi vào trong đất.

"Lên cho ta!"

Đỗ Bạch hét lớn một tiếng, trên hai tay toát ra nhân uân chi khí, mãnh mẽ đi lên mở ra. Bất thành linh bạo phát lực lượng, trong nháy mắt đem Hồ Nhân cánh tay chấn khai, người cũng từ trong đất nhảy ra tới.

Oanh! !

Hồ Nhân cánh tay đập ầm ầm tại trên xe nhỏ, trực tiếp đem xe nhỏ đập nát, kếm chút chia hai nửa.

"Cây mạnh mà thôi!" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, vận chỉ lâm kiếm, đối Hồ Nhân phát động công kích.

Bằng Hồ Nhân thân hình khổng lồ, vụng về hành động tốc độ, căn bản tránh không khỏi Đỗ Bạch nhanh như gió công kích.

Nhìn thấy vây quanh Hồ Nhân xoay quanh Đỗ Bạch, Nam Cung Vũ trên mặt lộ ra trào phúng chi sắc.

Hồ Nhân tuy nhiên hành động chậm chạp, nhưng toàn thân lại đao thương bất nhập, trên cơ bản công kích đối với hắn đều là không có hiệu quả.

Quả như Nam Cung Vũ đoán trước như thế, Đỗ Bạch công kích hạ xuống Hồ Nhân trên thân. Hồ Nhân tuy nhiên đau nhức ngao ngao gọi, nhưng cũng không có bị thương tổn, ngược lại càng kích thích hắn hung tính, công kích càng thêm mãnh liệt.

Đỗ Bạch lòng mảy không khỏi nhú một cái, Hồ Nhân phòng ngự cao như vậy, muốn trọng thương hắn, trước tiên cần phải tìm tới nhược điểm.

Đỗ Bạch ánh mắt hạ xuống Hồ Nhân hai mắt bên trên, con mắt là người và động vật nhược điểm một trong.

"Song dương Chỉ Kiếm!"

Đỗ Bạch hét lớn một tiếng, thân thể một cái bay vọt, giẫm tại Hồ Nhân trên thân, phi thân hướng về không trung vọt tới, chờ thân thể cùng Hồ Nhân đồng hành về sau, hai ngón bắn ra hai đạo sắc bén quang mang, bắn về phía Hồ Nhân hai mắt.

Đỗ Bạch động tác nhìn như chậm, nếu từ đứng dậy đến công kích cũng liền mấy hơi thời gian, lấy Hồ Nhân vụng về tốc độ, căn bản không kịp né tránh. Hai đạo tràn ngập linh khí kiếm khí, như thêm điện tiến vào Hồ Nhân trong đôi mắt.

Thoáng chốc, Hồ Nhân hai mắt băng liệt, hai cổ dòng máu phun ra.

Kịch liệt đau nhức phía dưới, Hồ Nhân phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, cự đại hai tay bùm lấy hai mắt, ngồi xổm người xuống, ngao ngao khóc rống.

Thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn, Đỗ Bạch lần nữa nhún người nhảy lên, ẩn chứa hắn toàn bộ linh khí quyền đầu, xé rách không khí, từ trên hướng xuống đập ầm ầm hạ xuống, giống như Thiên Hàng Vãn Thạch, nện ở Hồ Nhân trên đầu.

Ầm! !

Hồ Nhân đầu lồm xồm dưới một khối, tiếng kêu rên đình chỉ, mềm mại ngã xuống.

Hô ——

Đỗ Bạch lúc này mới thở ra một cái đại khí, kéo căng nổi lòng, cái này chậm rãi buông ra tới.

Hồ Nhân mạng cho hắn áp lực vẫn là rất lớn, nếu không phải là bởi vì Hồ Nhân vụng về, hôm nay hươu chết vào tay ai thật đúng là ản số.

"Hồ hầu! !"

Nhìn xem mềm mại ngã xuống hồ hầu, Nam Cung Vũ sắc mặt tái nhợt giống một tấm giấy trắng, hắn là vụng trộm đem hồ hầu mang ra tìm Đỗ Bạch. Hiện tại hồ hầu chết, hắn căn bản là không có cách Hướng gia tộc dặn dò.

Hồ hầu là gia tộc bài, hồ hầu chết, hắn cũng trốn không trọng phạt kết cục.

"Người, người giết hồ hầu! !" Nam Cung Vũ nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, mỗi chữ mỗi câu oán độc nói.

"Người cũng trốn không!" Đỗ Bạch băng lãnh nhìn chăm chú Nam Cung Vũ, nổi sát tâm.

Lâu như vậy, không có nghe được Nam Cung Vũ đề cập Đỗ Tiểu Vân, này lớn nhất một cái khả năng, cũng là Đỗ Tiểu Vân đã bị giết.

Nghĩ tới đây, Đỗ Bạch trong lòng càng là một trận nhói nhói, hần đáp ứng muốn bảo vệ Đỗ Tiểu Vân cả một đời, cho nàng an ổn cuộc sống hạnh phúc!

"A! Ta muốn đem người chém thành muôn mảnh!"

Đỗ Bạch lệ hồng một tiếng, băng lãnh khí tức lập tức ở trên người hần khuếch tán, phương viên vài mét nhiệt độ nhanh chóng hạ xuống, giống như lập tức đến trời đông giá rét.

"Thứ Tâm Chi Kiếm!"

Đỗ Bạch thân thể xoay tròn, hai tay duỗi thẳng, cả người nhìn giống như một thanh lợi kiếm, hướng Nam Cung Vũ trái tim bắn tới.

Tốc độ quá nhanh, lóe lên một cái rồi biến mất.

Nam Cung Vũ vừa cảm giác được trái tim băng lãnh, liền nhìn xem Đỗ Bạch đã đứng ở trước mặt hần, băng lãnh vô tình hai mắt đang lạnh lùng nhìn chăm chú hần.

Bành!

Nam Cung Vũ trái tim nổ tung đột ngột nổ tung, lúc trước tâm nổ đến giữa lưng, máu tươi hòa với bọt tung toé tại Đỗ Bạch trên thân, nhưng hần phảng phất không phát giác gì.

"Người, người không thể... Giết... Giết ta, Nam Cung gia tộc... Sẽ..."

Nam Cung Vũ lời nói vẫn chưa nói xong, con mắt trợn Lão Đại, nuốt xuống sau cùng một hơi, chậm rãi ngã xuống, chết không nhắm mắt.

Giết người đối với Đỗ Bạch tới nói, cũng không có quá cảm thấy cảm giác, mong muốn lấy tới như mực phòng trợ, tâm hần lại nắm chặt đau.

Hần nuốt lời! !

"Mau mau..."

Đầu ngo truyền đến, một trận ồn ào tiếng la, Thanh Long mang theo trên tay, chạy tới.

Khi bọn hần dừng lại, từ trong xe đi ra, nhìn thấy giống như như băng sơn tàn mát ra lạnh lẽo khí tức Đỗ Bạch, cùng ngã trên mặt đất to lớn Hồ Nhân, chấn kinh đồng thời, cũng cực kỳ hoảng sợ.

Không chỉ có không dám tới gần Đỗ Bạch, ngay cả mở miệng kêu gọi cũng khí đều không có.

"Đem bọn hần xử lý sạch." Đỗ Bạch âm thanh giống như băng phân tử nện ở Thanh Long bọn người bên tai.

Lập tức, nhìn thấy Đỗ Bạch nện bước nặng nề bước chân, chậm rãi hướng đến nhánh trong nhà đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Tỷ đệ tâm sự

33. Tỷ đệ tâm sự

Ngắn ngủi mười mấy mét khoảng cách, Đỗ Bạch đi như thế dài đằng dặc.

Cửa phòng là mở, bên trong đen kịt một màu.

Đỗ Bạch cẩn thận từng li từng tí mở đèn lên, đèn nhánh trong phòng có quang minh.

Tại quang minh bên trong, hết thấy như cũ, giống như bình thường không có khác gì, không có đánh dấu hoặc là động dấy dấu vết.

"Tỷ tỷ..." Đỗ Bạch thăm dò hô một tiếng.

Im ắng, không có người đáp lại hẳn.

Đỗ Bạch vọt vào gian phòng, bên trong vẫn như cũ trống rỗng, cũng không có Đỗ Tiểu Vân thi thể hoặc là thân ảnh.

Hô ——

Đỗ Bạch thật sâu thở ra một hơi, chỉ cần Đỗ Tiểu Vân còn sống, mặc kệ là bị người nào bắt đi, chí ít còn có biện pháp cứu trở về, liền sợ chết, vậy thì thật hết cách xoay chuyển.

"Tỷ tỷ!"

Đỗ Bạch lần nữa hô to một tiếng, vẫn không có người trả lời, hẳn lúc này mới chân chính thở phào, tại trên ghế ngồi xuống, suy tư.

Đỗ Tiểu Vân đến bị người nào bắt đi?

Lớn nhất khả năng cũng là Nam Cung Vũ, tuy nhiên Nam Cung Vũ từ đầu đến cuối đều không nhắc tới qua Đỗ Tiểu Vân, hiển nhiên không giống bị hắn bắt đi. Không phải vậy sớm đã dùng đến uy hiếp hẳn đi vào khuôn khổ.

Trần Lập? Quách Kiến, Quách Cường? Sau cùng Đỗ Bạch đem mục tiêu khóa chặt tại Trần Lập trên thân.

Xem ra, mặc kệ là giới trần tục vẫn là tu chân giới, thủ đoạn độc ác là nhất định phải! Không phải vậy thụ thương lại là chính mình!

Đỗ Bạch tự lẩm bẫm, tâm tính phát sinh một tia biến hóa.

"Đỗ... Đỗ tiểu thư ngươi trở về. Ngươi đi vào trước, chúng ta lập tức liền tốt, lập tức liền tốt."

Bên ngoài truyền đến Thanh Long nịnh nọt tiếng nói chuyện.

"Các ngươi... Còn có... Cái này. . ."

Vừa đi vào ngõ nhỏ Đỗ Tiểu Vân, nhìn thấy bên trong nhiều người như vậy, vừa định né tránh đã tới không kịp, với lại thu vào nàng trong đôi mắt là một cái cự nhân bị bảy tám người giơ lên hướng về trên xe đi.

Nàng nơi nào thấy qua như vậy đại nhân, lập tức đem nàng hoảng sợ hoa dung thất sắc. Với lại nàng cũng nhận ra, những người này đều Thanh Long Bang người, bọn họ trên cánh tay đều có Thanh Long Hình xăm.

"Đỗ tiểu thư đừng sợ, người khổng lồ này đã chết, bị Đỗ huynh đệ giết chết."

"Đệ đệ... Đệ đệ ta trở về!"

Vừa nghĩ tới đệ đệ trong nhà, Đỗ Tiểu Vân lập tức tăng tốc cước bộ, vội vàng xuyên qua Thanh Long Bang người, hướng về trong nhà đi.

Tại cửa ra vào nhìn thấy đệ đệ đang mỉm cười nhìn xem nàng, Đỗ Tiểu Vân trong mắt lập tức nổi lên nước mắt. Không biết vì sao, từ khi Đỗ Bạch tỉnh táo lại về sau, Đỗ Tiểu Vân luôn có một loại lo được lo mất tâm lý, sợ có một ngày mở mắt ra đệ đệ liền không thấy.

"Tỷ tỷ, không có sao chứ. Hôm nay làm sao muộn như vậy."

Đỗ Bạch nhu hòa hỏi, trong lòng một màn kia sát ý, theo Đỗ Tiểu Vân xuất hiện, mà trừ khử.

Đỗ Bạch không biết, ngay ở phía trước hắn đạo tâm kém chút rồi đi lạc lối, chuyển hóa làm Sát Lục Đạo tâm.

Mặc kệ là Vô Tình Đạo, vẫn là Sát Lục Chi Đạo, cuối cùng không phải Tu Chân Đại Đạo.

Nói lên cái này, Đỗ Tiểu Vân nhất thời có chút rầu rĩ không vui.

"Đi vào lại nói, còn có bên ngoài là chuyện gì xảy ra." Đỗ Tiểu Vân lo lắng vẫn là bên ngoài Thanh Long Bang còn có cự nhân sự tình.

Đi vào gian phòng, Đỗ Bạch lúc này mới đơn giản hướng về Đỗ Tiểu Vân giải thích.

"Tỷ tỷ, trên thế giới này có rất nhiều không biết đồ vật, chỉ có ngươi tiếp xúc cái kia tàng diện, mới có thể biết. Từ khi ta có đặc thù năng lực, tiếp xúc đồ vật cũng không giống nhau, tựa như ngươi vừa rồi nhìn thấy cự nhân, là một cái Hồ Nhân. Nếu như ta vẫn là trước kia ta, đương nhiên sẽ không gặp được những này, nhưng ta đã không thể quay về, không phải sao."

Đỗ Tiểu Vân vốn chính là cực kì thông minh người, Đỗ Bạch mặc dù không có giải thích vì sao lại có Hồ Nhân, nơi nào đến, với lại vì sao lại tìm tới cửa.

Tất cả mọi thứ đều bắt nguồn từ Đỗ Bạch có đặc thù năng lực.

"Ai." Đỗ Tiểu Vân than nhẹ một tiếng, có chút hoang mang nói: "Đệ đệ, ta cũng không biết đây là phúc vẫn là họa, tổng cảm giác không phải ta muốn sinh hoạt."

"Tỷ tỷ, người yên tâm tốt. Chờ thêm đại học về sau, hết thầy liền bình tĩnh." Đỗ Bạch mỉm cười an ủi.

"Đệ đệ, người không quan tâm ta?"

Đỗ Tiểu Vân bất thành linh có một loại thật sâu cảm giác mất mát, từ khi hiểu chuyện bắt đầu, nàng liền giống như đệ đệ sống nương tựa lẫn nhau, trong lòng duy nhất đề ý, lo lắng cũng là Đỗ Bạch.

Không lâu Đỗ Bạch lại Yêu Ly nàng mà đi, trong lòng nhất thời Không Không, não hải một mảnh hoang mang.

"Tỷ tỷ nói cái nào lời nói, ta chỉ có điều đi sách mà thôi." Đỗ Bạch nhất thời có chút bất đắc dĩ, bất quá nghĩ đến sau đó không lâu, muốn cùng Đỗ Tiểu Vân tách ra, một cỗ ly biệt nỗi khổ xông lên đầu.

"Tỷ tỷ không cần lo lắng, ta ở đâu, tỷ tỷ cũng đi nơi đó chính là." Đỗ Bạch cười nói, dù sao bằng hấn năng lực muốn nuôi sống Đỗ Tiểu Vân, dư xài.

Duy nhất lo lắng cũng là Đỗ Tiểu Vân vừa mới nói, nàng dù sao cũng là người bình thường, nếu là một phần bình thân sinh hoạt, mà không phải hôm nay cũng hắc. Giúp sống mái với nhau, ngày mai gặp được một cái quái vật.

"Vẫn là không cần, đệ đệ có phần tâm tư này ta đã thật cao hứng." Ngắn ngủi thất lạc về sau, Đỗ Tiểu Vân đã nghĩ thông suốt, tuy nhiên không nỡ, nhưng nàng lại biết chính mình nhất định phải buông tay.

"Đệ đệ, người cũng lớn lên, hấn là có chính mình đường muốn đi, tỷ tỷ liền không liên lụy người. Lại nói, những năm gần đây, tỷ tỷ cũng mệt mỏi, không cần lại quan tâm người, ta hấn là cao hứng mới là."

Đỗ Tiểu Vân tuy nhiên mang trên mặt nụ cười, vẫn có thể nhìn thấy trong mắt nỗi buồn cùng quyến luyến.

"Tỷ tỷ..."

Đỗ Bạch muốn nói chút gì, lại cảm thấy mặc kệ nói cái gì đều lộ ra tái nhợt, thở sâu cái biến đề tài, hỏi: "Tỷ tỷ, người còn chưa nói, hôm nay làm sao buổi tối trở về."

Nói lên cái này, Đỗ Bạch mười phần hạnh phúc, nếu như Đỗ Tiểu Vân giống bình thường một dạng đứng giờ về nhà, hiện tại đứng trước đoán chừng là một cái khác hấn không muốn đối mặt cục diện.

"Có còn hay không là Na tỷ lắm miệng, tại trong tiệm thối y thuật của người như thế nào như thế nào tốt. Bị chúng ta chủ quản sau khi nghe được, nàng liền muốn đề cho ta hỗ trợ, cho người đi nhà nàng, nhìn nàng sinh bệnh gia gia. Ta nào dám đáp ứng, nói người chỉ là trùng hợp, sẽ không y thuật. Thế là nàng liền giận ta, cố ý giữ ta lại đến trực ban. Sau này đoán chừng còn không biết, phải cho ta xuyên bao nhiêu tiểu hài đây!"

Đỗ Tiểu Vân chu chu mỏ, buồn bực nói.

"Ha ha, có cơ hội lời nói, ta đi xem một chút gia gia của nàng." Đỗ Bạch cười nói, lần đầu tiên nghe được Đỗ Tiểu Vân bị khi phụ, tâm tình của hấn không có đôi kếm.

"Người còn giúp nàng a! Đến có hay không lương tâm!" Đỗ Tiểu Vân lập tức không thuận theo nện Đỗ Bạch mấy quyền, phiền muộn tâm tình cũng tốt không ít.

"Tỷ tỷ, đi, chúng ta đi mua y phục." Đỗ Bạch lời kéo Đỗ Tiểu Vân từ trên giường đứng lên.

"Mua quần áo?" Đỗ Tiểu Vân sững sờ, không biết đệ đệ tại phát cái gì thần kinh, "Đệ đệ, chúng ta này một điểm tiền tiết kiệm muốn giữ lại người lên đại học, không thể phung phí."

"Tỷ tỷ, cái kia liền cho người làm tiền tiêu vật. Hôm nay ta doanh thu một trăm vạn, đủ chúng ta hoa."

"Một trăm vạn!" Đỗ Tiểu Vân giật mình cái miệng nhỏ nhắn đều không khép được, nửa ngày mới trầm mặt chất vấn: "Đệ đệ, người có phải hay không làm chuyện xấu."

"..."

Đỗ Bạch bất đắc dĩ, đành phải kiên nhẫn giải thích nói: "Tỷ tỷ người cứ yên tâm, ta còn khinh thường trộm cắp ăn cướp, tiền là người khác tặng không ta."

"Có người tiền đưa người một trăm vạn, tỷ tỷ không tin!"

"Trên xe, ta cho người cẩn thận nói một chút." Đỗ Bạch không để cho Đỗ Tiểu Vân nói nhảm nhiều, lôi kéo nàng đi ra ngoài.

Thanh Long Bang người đã đi, hiện trường cũng bị thu thập qua, chỉ lưu một chiếc xe nhỏ ở nơi đó.

Sau khi lên xe, Đỗ Tiểu Vân liền không kịp chờ đợi áp bức Đỗ Bạch cho nàng nói một trăm vạn sự tình.

Đỗ Bạch đành phải đem từ Trần Lập này đạt được một trăm vạn đi qua, đại khái nói một lần.

Sau khi nghe xong, Đỗ Tiểu Vân phản ứng thế mà không phải nói này một trăm vạn có nên hay không muốn, mà chính là hỏi: "Đệ đệ, cái kia gọi Tô Lan mà cô nương là Hoa Khôi hẳn là rất xinh đẹp, người dứt khoát muốn đi."

"Không được, đến làm cho ta cái này làm tỷ tỷ trước tiên qua xem qua!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Mua quần áo phong ba

34. Mua quần áo phong ba

Đối với Đỗ Tiểu Vân tâm tư, Đỗ Bạch không nhìn thấu.

Người tu chân, bình thường không có kết hôn mà nói, nhưng đạo lữ vẫn là có. Có còn không chỉ một cái, đặc biệt là tu luyện Song Tu Chi Pháp Tu Chân Giả, đạo lữ ít thì mấy cái, nhiều thì mười cái, khoa trương nhất còn có mấy trăm hơn ngàn.

Đương nhiên những này muốn tu luyện đến cảnh giới nhất định về sau, mới có thể đi cân nhắc, giống Luyện Khí Cảnh, Kim Đan Cảnh cơ bản không có mấy cái Tu Chân Giả sẽ lãng phí thời gian đi cân nhắc chuyện nam nữ.

Đỗ Bạch trực tiếp đem xe mở ra Thanh Khê huyện phồn hoa nhất đường dành riêng cho người đi bộ, toàn bộ đường dành riêng cho người đi bộ, một nửa trở lên mặt tiền cửa hàng đều là đang bán y phục, nhưng tiêu phí lại không thấp, rẻ nhất y phục một kiện đều là mấy trăm lên.

Đỗ Tiểu Vân trước kia giống như đồng sự tới qua một lần đường dành riêng cho người đi bộ, nhưng y phục giá cả đem nàng hù đến, từ khi lần kia về sau liền không có tới qua đường dành riêng cho người đi bộ.

"Đệ đệ, nếu không chúng ta đi xuôi miệng thị trường mua đi, nơi đó tiện nghi, chỉ cần mấy chục khối là được rồi." Đỗ Tiểu Vân do dự một chút, vẫn là đối với Đỗ Bạch mở miệng.

"Tỷ tỷ, nói thế nào đệ đệ hiện tại cũng là có chút điểm tiền người, người đi đi làm, không mặc điểm, sẽ bị người xem thường."

"Không có người nào xem thường ta à, mọi người đều biết ta tình huống." Đỗ Tiểu Vân có chút không rõ Đỗ Bạch ý tứ, nàng xuyên mặc mặc cũng không phải một ngày hai ngày, vừa mới bắt đầu xác thực bị hấn đồng sự trò cười, nhưng các nàng hiện tại đã thành thói quen.

Đỗ Bạch dùng khóe mắt liếc qua quét Đỗ Tiểu Vân liếc một chút, mỉm cười nói: "Ta nói công tác không phải siêu thị, ta cho người tìm công tác mới."

"A! Công tác mới!" Đỗ Tiểu Vân ngây người, chợt kịch liệt phản đối, "Đệ đệ, ta tại siêu thị làm xong tốt, địa phương nào đều không đi. Ta cũng không cần cái gì quần áo mới, hiện tại liền về nhà."

Đỗ Tiểu Vân sinh khí, thứ nhất là bởi vì Đỗ Bạch không cùng nàng nói công tác mới sự tình, thứ hai là nội tâm tự ti, bởi vì nàng không có thiếu sách, trừ tài giỏi việc nặng, hơi tốt đi một chút công tác nàng làm không.

Đỗ Tiểu Vân quay đầu muốn đi, lại bị Đỗ Bạch giữ chặt.

"Tỷ tỷ, công tác mới không có cái gì yêu cầu, cũng là kiểm chế văn kiện, quét dọn một chút vệ sinh là được rồi. Người vừa vặn có thể lợi dụng cơ hội này, từ thi."

Đỗ Bạch nhớ Đỗ Tiểu Vân vẫn muốn từ thi, thu hoạch được càng nhiều tri thức, cho nên đem cái này đòn sát thủ cũng dòi ra ngoài.

Lần này Đỗ Tiểu Vân quả nhiên tâm động, dừng bước lại, nhìn chăm chăm Đỗ Bạch xem, "Thật như vậy đơn giản."

"Đúng, ta sẽ còn hại tỷ tỷ không thành." Đỗ Bạch vỗ bộ ngực cũng khẳng định nói.

Xác thực Đỗ Bạch sẽ không hại nàng, điểm ấy Đỗ Tiểu Vân tin tưởng không nghi ngờ.

Đỗ Tiểu Vân thở sâu: "Vậy ta thử một chút đi."

"Đi, đi mua quần áo." Đỗ Bạch một lần nữa lôi kéo Đỗ Tiểu Vân hướng phía trước một cái lớn nhất Tiệm Nữ Trang đi đến.

"Đệ đệ, chúng ta vẫn là đôi một nhà đi."

Đỗ Tiểu Vân nhận trước mắt cửa hàng này ký hiệu, là Đông Á nổi danh nhất nữ trang thể bài —— Chanel. Siêu thị chủ quản cũng là bởi vì có một kiện Chanel y phục, ngày ngày treo ở bên miệng nói.

"Không có việc gì, nhìn kỹ hăng nói." Đỗ Bạch nói xong, đi đầu hướng trong tiệm đi đến.

Trong tiệm khách hàng không nhiều, đều là một chút nhìn quý phụ cách ăn mặc nữ nhân, các nàng đang tại cẩn thận chọn y phục, xinh đẹp nhân viên bán hàng đang tại cho các nàng mỉm cười giảng giải.

Đỗ Bạch cùng Đỗ Tiểu Vân tiến đến, cũng có nhân viên bán hàng nhìn thấy, nhưng các nàng ánh mắt đảo qua hai người giá rẻ thậm chí nói là cũ nát y phục, ánh mắt lóe lên một vòng khinh bỉ, không có người tiến lên đây phục vụ.

Đỗ Bạch cũng vui vẻ thanh tĩnh, mang theo Đỗ Tiểu Vân bắt đầu đi dạo đứng lên, tùy tiện một kiện nhìn không đáng chú ý y phục yết giá đều là mấy vạn, một chút nhìn so sánh lớn khí tính xảo giá cả đều tại chừng mười vạn.

Những y phục này quả nhiên đều là làm bằng vàng, khó trách không có mấy cái người mua nổi đến!

"Đệ đệ đi thôi." Đỗ Tiểu Vân Radu áo trắng sừng, nhỏ giọng nói, trong này nàng cảm thấy cực kỳ tự ti, ngay cả đầu đều nâng không nổi.

"Phục vụ viên, bộ y phục này cho ta tỷ tỷ thử một chút." Đỗ Bạch chỉ bên trong một kiện màu tím nhạt váy dài, đối cách đó không xa nhân viên bán hàng hô.

Tuy nhiên đi vào thu, nhưng khí trời vẫn là cũng viêm nhiệt, váy vẫn là có thể xuyên một hai tháng.

Nghe được Đỗ Bạch kêu to, nhân viên bán hàng là tới, tuy nhiên một mặt không kiên nhẫn.

"Tiên sinh, người xem một chút coi như, những y phục này không phải là các người năng lực mua nổi. Mặc thử nếu là làm bẩn, ta tìm ai bồi đi." Tuổi trẻ nhân viên bán hàng ngữ khí mười phần chanh chua.

Nàng thanh âm nói chuyện rất lớn, trong tiệm hẳn đang tại chọn y phục khách hàng cũng nghe được, nhao nhao đưa ánh mắt nhìn qua.

Các nàng phản ứng cùng nhân viên bán hàng một dạng, khi nhìn đến hai người keo kiệt ăn mặc về sau, đều chế giễu đứng lên.

"Hai cái khát cái thể mà tới này mua quần áo, không biết người nào cho là gan. Tùy tiện một bộ y phục, đều đủ bọn họ ăn xin cả một đời."

"Bọn họ chỉ nói là mặc thử, nhưng không có nói muốn mua, hi hi! !"

"Nông dân đi thôi, tại đây không phải là các người có thể tới địa phương, không nên làm khó người ta nhân viên bán hàng."

"Bọn họ đứng ở chỗ này, ta cũng cảm giác được toàn thân khó chịu, trong không khí tung bay tất cả đều là bùn đất vị. Nhân viên bán hàng, nhanh đưa bọn họ quét ra đi, không cần hồng chúng ta chọn y phục nữa hăng!"

...

Nghe một cái so một cái ác độc lời nói, Đỗ Bạch biểu lộ càng ngày càng lạnh, đến sau cùng chỉ có thể dùng băng lãnh để hình dung. Hẳn liền không rõ, liền xem như xem thường người nghèo, dùng đến nói chuyện ác độc như vậy sao?

"Bớt nói nhảm, người cho ta tỷ tỷ thử là được, bản ta giá gốc bồi thường!" Đỗ Bạch nhìn chăm chăm nhân viên bán hàng, lạnh lùng mở miệng.

Đỗ Bạch cái này mới mở miệng, đem các nàng đều sùng sốt, nhưng không có một cái nào người cảm thấy Đỗ Bạch năng lực bồi đứng lên, là chết vì sĩ diện cùng nhân viên bán hàng cường!

Nhân viên bán hàng biểu hiện trên mặt cuối cùng kéo xuống, cười lạnh nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, khinh bỉ nói: "Cùng tiểu tử, người biết bộ y phục này bao nhiêu tiền không? 8 vạn 8! Đem các người hai cái đang bán đều không đủ mua!"

"Ta hảo tâm khuyên người một câu, bây giờ rời đi còn tới kịp, không phải vậy chỉ có thể đến sở cảnh sát uống trà."

"Ngươi tai điếc thật sao? Vẫn là đầu có vấn đề? Ta nói cho tỷ tỷ của ta mặc thử bộ y phục này! Các ngươi mở tiệm bán quần áo chẳng lẽ không phải vì đang bán y phục! Nếu như là lời nói, trực tiếp đóng cửa là được! Nếu như không phải, liền theo ta đi nói làm, kỳ kỳ oai oai có phiền hay không!"

Đỗ Bạch nhìn chăm chăm nhân viên bán hàng lạnh lùng quát chói tai, trong mắt tràn ngập không kiên nhẫn, căm ghét, chán ghét, "Nếu như ngươi tiếp đãi không, biến thành người khác chính là, một cái cửa hàng lớn như vậy, liền không có một cái có chút tố chất nhân viên bán hàng. Xác thực không có lời nói, ta hiện tại quay đầu bước đi, cùng các ngươi những này không có tố chất người nói chuyện, ta cảm giác sâu sắc xấu hổ!"

"..."

Đỗ Bạch hét lớn một tiếng, không chỉ có chấn trụ khí điểm phách lối nhân viên bán hàng, đằng sau nói một đồng lớn lời nói, cũng làm cho các nàng tròn mắt hốc mồm, các nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua một cái người nghèo nói chuyện, dám lớn tiếng như vậy, như thế có khí.

"Đệ đệ..."

"Ha-Ha, tiểu huynh đệ này nói xong! Nói xong a! Nhớ năm đó, ta cũng là dạng này, tuy nghèo nhưng có cốt khí, có chí khí, cho nên ta thành công! Hôm nay bọn họ tiêu phí, ta tính tiền!"

Một cái bụng phệ trung niên nhân, cười lớn, từ cửa tiệm đi tới, trên thân khắp nơi treo ánh vàng rực rỡ dây xích.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hoàng lão bản trả

35. Hoàng lão bản trả

Nguyên bản còn mặt mũi tràn đầy phần nộ nhân viên bán hàng tiểu thư, khi nhìn đến cửa ra vào đi tới bàn tử, trên mặt vẻ lo lắng lập tức quét sạch sành sanh, tách ra rực rỡ nụ cười.

"Hoàng lão bản, hoan nghênh quang lâm! Hôm nay lại muốn mua mấy bộ a." Nguyên bản chào hỏi Đỗ Bạch nhân viên bán hàng tiểu thư, không kịp chờ đợi đi chào hỏi hân.

Dưới cái nhìn của nàng, chiêu đãi Hoàng lão bản nhưng so sánh giống như Đỗ Bạch đâu khí có lời nhiều. Các nàng tiền lương tạo thành là cơ bản tiền lương thêm Đề Thành, y phục đang bán càng nhiều, kiếm lời càng nhiều.

Cái này Hoàng lão bản mỗi lần tiêu phí đều tại mười mấy hai mươi vạn, vền vền Đề Thành liền có hơn một vạn, đây chính là lớn Tài Thần.

Hoàng lão bản mỗi lần đều là cái này nhân viên bán hàng tiếp đãi, hân nhân viên bán hàng cũng không để ý tứ cùng với nàng tranh, chỉ có thể hậm mộ nàng có như thế một cái khách quen.

"Hôm nay không nhiều, số này." Hoàng lão bản cười tủm tỉm nhìn chăm chăm nhân viên bán hàng xem, duỗi ra hai cái đầu ngón tay.

"Hai bộ, tốt. Ta hiện tại liền giới thiệu cho ngươi vừa tới hàng kiểu mới." Nhân viên bán hàng vẻ mặt tươi cười, đối Hoàng lão bản đưa tay vừa mời, "Hoàng lão bản bên này đi."

"Tốt tốt." Hoàng lão bản cười ha hả đuổi theo, khi đi ngang qua Đỗ Bạch bên người thời điểm, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Đỗ Tiểu Vân xem, phảng phất muốn ăn nàng một dạng.

Cực phẩm a! Hiện tại như vậy sạch sẽ thanh thuần nữ hài tử, không nhiều, vừa vặn nếm thử Tân Tiên.

Hoàng lão bản trong lòng hô to lên tiếng, nhìn xem Đỗ Tiểu Vân con mắt đều muốn toát ra quang tới.

Hoàng sợ Đỗ Tiểu Vân nắm lấy Đỗ Bạch cánh tay, yên lặng trốn đến phía sau hân.

"Đúng, còn có bọn họ tiêu phí, cũng coi như tại trên đầu ta, ta nói lời giữ lời!" Hoàng lão bản đối nhân viên bán hàng la lớn, sợ người khác nghe không được một dạng.

Tất nhiên Hoàng lão bản tính tiền, cô bán hàng tự nhiên cũng không có lời nào nói, hừ lạnh một tiếng: "Cùng tiểu tử, coi như các ngươi gặp may mắn, gặp được Hoàng lão bản dạng này người tốt."

"Thiên Thiên ngươi đi chiêu đãi đám bọn hắn, mua xong để bọn hắn xéo đi." Cô bán hàng đổi một cái khác nhân viên bán hàng hô một tiếng, liền mang theo Hoàng lão bản, liền hướng sản phẩm mới khu vực đi đến.

Gọi Thiên Thiên nhân viên bán hàng, đi tới, coi như có lễ phép đối với Đỗ Bạch nói: "Tiên sinh, nếu là cái này đúng không. Ta cái này lấy xuống, để cho vị tiểu thư này thử một chút."

"Ừm" Đỗ Bạch hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt lóe lên một vòng cười lạnh, đã có người trả tiền, hắn liền không khách khí.

"Đệ đệ..."

"Không có việc gì, cứ việc thử. Đẹp mắt liền mua, tuy nhiên những này nhân viên bán hàng tố chất không được tốt lắm, y phục cũng khá." Đỗ Bạch mỉm cười, ra hiệu Đỗ Tiểu Vân không cần lo lắng.

Tại Đỗ Bạch yêu cầu dưới, Đỗ Tiểu Vân lúc này mới có chút không tình nguyện đi thử xuyên.

Đỗ Tiểu Vân đi theo nhân viên bán hàng đi thử áo, Đỗ Bạch tiếp tục xem y phục, rất nhanh hắn lại xem ra một kiện áo lông, tiếp theo lại xem ra một kiện đâu? Áo.

Rất nhanh Đỗ Tiểu Vân mặc tân váy đi tới.

"Đệ đệ, thế nào?" Đỗ Tiểu Vân có chút rụt rè hô.

Phải biết, trên người nàng mặc váy giá trị 8 vạn 8, sợ không cẩn thận làm hư chỗ nào. Tăng thêm nàng chưa từng có xuyên qua mặc như vậy y phục, tâm lý thấp thỏm.

Đỗ Bạch đưa ánh mắt nhìn về phía Đỗ Tiểu Vân, cái này vừa nhìn hắn sùng sốt, quả nhiên là phát muốn Kim Trang, người muốn y phục. Chỉ là một đầu váy mặc ở Đỗ Tiểu Vân trên thân, nàng cả người khí chất đều thay đổi.

Trắng nõn da thịt phối hợp màu tím nhạt váy, để cho nàng nhìn giống như một cái tiểu tinh linh, toàn thân cao thấp tân mát ra thanh xuân sức sống, nhưng cũng không trương dương, lập tức liền có được chính mình đặc biệt mị lực.

Đỗ Tiểu Vân trường vốn là đẹp mắt, chỉ cần lại đi chuẩn bị kích cỡ phát, dán cái mặt màng cái gì, lại hơi cách ăn mặc một chút, so trên TV chút ngôi sao xinh đẹp hơn.

Nhìn thấy đệ đệ không nói lời nào, Đỗ Tiểu Vân coi là không dễ nhìn, trong nội tâm nàng ngược lại thở phào. Coi như cái kia Hoàng lão bản thật nguyện ý tính tiền, nàng cũng không muốn tiếp nhận một cái người xa lạ quà tặng.

Đỗ Tiểu Vân mỉm cười nói: "Ta cái này đi thay y phục trở về, đi nhà hắn nhìn xem."

"Nhân viên bán hàng, cái này mua, rất đẹp." Đỗ Bạch nhìn xem nhân viên bán hàng thân nhiên nói, sau đó lại chỉ chỉ phía trước xem áo lông, đâu? Áo, "Cái này hai kiện cũng thử một chút, lời hữu ích cũng mua một lần."

Nhìn thấy Đỗ Bạch còn muốn mua, nhân viên bán hàng nhất thời gấp, hấp tấp nói: "Tiên sinh, một kiện đã rất đắt!"

"Không có việc gì, Hoàng lão bản trả." Đỗ Bạch hơi hột ứng một tiếng, tiếp tục nói: "Các ngươi đi thử, ta nhìn nhìn lại."

"..."

Gọi Thiên Thiên nhân viên bán hàng nhất định muốn khóc, xem Đỗ Bạch tư thế, không có mua lấy mười món tám món là sẽ không dừng lại, sau khi giảm giá ít nhất cũng phải bốn năm mươi vạn!

Hoàng lão bản tuy nhiên miệng thảo luận xuôi tai, nhưng nhiều lời như vậy, hắn khẳng định là sẽ không tính tiền!

"Tiên sinh người tốt, ta... Ta cảm thấy ngài mua một hai kiện liền có thể, nhiều, Hoàng lão bản đoán chừng liền... Liền không trả nợ." Thiên Thiên vẫn là quyết định thuyết phục Đỗ Bạch.

"Không có việc gì, hắn không trả nợ, ta tự mua là được." Đỗ Bạch liếc nàng một cái, nghi ngờ nói: "Ngươi không phải là hoài nghi ta không có tiền phò đi."

"Không phải..."

"Này không phải."

"Ta..."

Nhìn thấy Thiến Thiến còn muốn nói chuyện, Đỗ Bạch biểu lộ trầm xuống, lạnh lùng nói: "Đừng lãng phí thời gian, thời gian của ta rất quý giá."

Nhân viên bán hàng Thiến Thiến lúc này mới bắt đầu dẫn Đỗ Tiểu Vân đi thử y phục, nàng đã làm tốt bị mắng chuẩn bị.

Sau đó, Đỗ Bạch lại cho Đỗ Tiểu Vân chọn hần kiểu dáng y phục, cái quần, giày.

Đỗ Tiểu Vân mỗi thử một kiện, Đỗ Bạch đều nói đẹp mắt, sau đó gọi Thiến Thiến đóng gói, chờ sau đó cùng một chỗ trả tiền.

Đến sau cùng, Thiến Thiến đã là khóc không ra nước mắt, nàng đã làm tốt bị sa thải chuẩn bị tâm lý. Dù sao Đỗ Bạch nói cái gì, nàng liền làm như thế đó, bởi vì coi như nàng phản bác, cũng không hề dùng.

"Một bộ này cũng không cần thoát, ăn mặc." Đỗ Bạch đánh giá toàn thân cao thấp rực rỡ hắt lên Đỗ Tiểu Vân, mỉm cười nói.

Đỗ Tiểu Vân thân trên bên trong là một kiện màu trắng Lace váy, vạt áo đến chỗ đùi, váy bên ngoài lại dựng một kiện hắc sắc giống như liền tây quần áo thoải mái, so váy ngắn một điểm. Cái quần là một đầu Tu Thân quần bò, đem nàng thon dài chân dài hoàn toàn bày ra, lại phối hợp bên trên một đôi màu trắng giày cao gót.

Thời thượng, sức sống khí tức đập vào mặt, còn có như vậy một cỗ thành thực vũ mị.

Thoáng chốc trở thành trong tiệm chói mắt nhất tồn tại!

"Mặc ở trên người nàng thật xinh đẹp a!" Mới vừa rồi còn chế giễu Đỗ Tiểu Vân quý phụ, có người phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

"Trên người nàng món kia ta cũng mua qua, làm sao mặc đứng lên liền không có đẹp mắt như vậy."

...

Trong lúc nhất thời, những này quý phụ lại đối Đỗ Tiểu Vân bình phẩm từ đầu đến chân đứng lên, phảng phất không nhớ rõ, phía trước còn chế giễu nàng tới.

Các nàng phen này cao đàm khoát luận, tự nhiên hấp dẫn toàn bộ cửa hàng tất cả mọi người ánh mắt, nhao nhao đi tới, quan sát Đỗ Tiểu Vân.

Mang theo Hoàng lão bản chọn y phục nhân viên bán hàng, đang mặt mày hớn hờ cầm hai kiện y phục, đi theo Hoàng lão bản đi tới.

Khi nàng nhìn thấy giống như một khóa lá mắt ngôi sao Đỗ Tiểu Vân, sững sờ.

Hoàng lão bản càng là xem thẳng mắt, nhìn chăm chăm Đỗ Tiểu Vân con mắt nháy đều không nháy mắt một chút, nước bọt từ khóe miệng của hắn chảy xuôi hạ xuống.

"Xinh đẹp! Xinh đẹp vô cùng! Người là ta gặp qua xinh đẹp nhất nữ hài! Năng lực mời người ăn bữa cơm sao?" Hoàng lão bản ưu nhã đưa tay ra hiệu Đỗ Tiểu Vân.

Nguyên bản rất lịch sự động tác, tại Hoàng lão bản tại đây nhưng là buồn nôn muốn ói.

"Hoàng lão bản, xinh đẹp là rất cần tiền, mua trước một mình đi." Đỗ Bạch nhìn xem Hoàng lão bản, lạnh lùng nói.

"Đúng đúng, tính tiền, tính tiền!" Hoàng lão bản không hề nghĩ ngợi, hung hăng gạt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Kim tạp hội viên

36. Kim tạp hội viên

"Bao nhiêu tiền." Hoàng lão bản đưa ánh mắt nhìn về phía nhân viên bán hàng Thiến Thiến.

Hoàng lão bản vừa nói vừa từ túi xách bên trong cầm thẻ, ánh mắt vẫn không quên lưu luyến tại giống như ngôi sao Đỗ Tiểu Vân trên thân.

"Hoàng lão bản, tổng cộng..." Nhân viên bán hàng Thiến Thiến nuốt nước miếng, một mặt lo lắng.

Gặp Thiến Thiến do do dự dự, Hoàng lão bản lập tức không kiên nhẫn thúc giục: "Đến bao nhiêu tiền, nhanh lên, ta vẫn chờ cùng mỹ nữ đi ăn cơm đây!"

"Bốn kiện y phục, ba kiện cái quần, thêm hai đôi giày, tổng cộng 68 vạn, sau khi giảm giá là 62 vạn."

"Cái gì! Bao nhiêu? 62 vạn! Ngươi nhiều lời một số 0 đi! !" Hoàng lão bản lập tức quái khiếu, con mắt đều đỏ.

Thiến Thiến không dám nhìn tới Hoàng lão bản phát hồng con mắt, khẽ cúi đầu, lần nữa xác nhận nói: "Là 62 vạn!"

"Gọi các ngươi giám đốc đến, các ngươi những này nhân viên cửa hàng đến là làm gì ăn. Ta là nhiều tiền, nhưng nhiều tiền cũng không phải là sai, ta lại không ngốc, ai sẽ lập tức hoa sáu mươi vạn mua quần áo!"

Hoàng lão bản giống như một cái đàn bà đánh đá, một tay chống nạnh, một tay chỉ Thiến Thiến, chửi ầm lên, phảng phất Thiến Thiến làm bao nhiêu có lỗi với hắn sự tình.

Lúc đầu Thiến Thiến đã làm tốt bị sa thải tâm lý, bị Hoàng lão bản mắng một cái như vậy, nàng cũng tới khí, căm tức nhìn Hoàng lão bản, lớn tiếng nói: "Ngươi không phải nói chính mình nói chuyện giữ lời! Bọn họ tiêu phí ngươi tính tiền! Ngươi lại không có nói năng lực tiêu phí bao nhiêu, hiện tại xuất hiện không, ngược lại quái lên ta đến! Không có tiền làm cái gì người giàu có, Đại Sắc Lang! Đại Sắc Lang! !"

"Ngươi ngươi... Ngươi nói cái gì..."

"Ta nói ngươi Đại Sắc Lang! Không có tiền giả trang cái gì Trang! Nhà giàu mới nổi! !" Thiến Thiến cũng không thềm đếm xia, hét lớn.

"Tốt tốt... Ta tìm các ngươi giám đốc nói chuyện, không cùng ngươi những này không có tố chất nhân viên cửa hàng so đo."

Hoàng lão bản chỉ Thiến Thiến ngón tay một trận run rẩy, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, trên thân thịt mờ run lên một cái.

"Thiến Thiến! Ngươi cảm miệng cho ta!"

Ba ——

Thiến Thiến phảng phất không tin đối phương sẽ đánh nàng, đưa tay bụm lấy nóng bỏng gương mặt, thất vọng tự lảm bảm, "Trương Cúc, ngươi đánh ta?"

"Ngươi thế mà đánh ta!" Thiến Thiến phẫn nộ, lại không có đồng sự tình tình, cười lạnh, "Trương Cúc, đừng tưởng rằng tất cả mọi người là ngu ngốc! Hoàng lão bản mỗi lần đều tìm ngươi, còn không phải bởi vì ngươi cùng hắn trải qua giường, mới đặc biệt chiều cổ ngươi! Đồ dê tiện!"

"A a ! Ngươi nói cái gì! Ngươi nói người nào đồ dê tiện! Ngươi cái đồ dê tiện, ta muốn xé nát ngươi cái này miệng thôi! !" Trương Cúc phẫn nộ hướng Thiến Thiến xông lại, hai người lập tức xoay đánh cùng một chỗ.

Người chung quanh người nhìn ta, ta nhìn người, trong lúc nhất thời, không biết nên nói cái gì cho phải.

Cửa hàng giám đốc vội vàng từ trên lầu hạ xuống, nhìn thấy mặt đất xoay thành một đoàn Trương Cúc cùng Thiến Thiến, lập tức sắc mặt âm trầm quát: "Dừng tay cho ta!"

Nhìn thấy giám đốc đến, hai người lúc này mới tách đi ra, từ dưới đất đứng lên, cừu hận trừng mắt đối phương.

Giám đốc là một cái trung niên phụ nữ, nàng đưa ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa một cái nhân viên cửa hàng, hỏi: "Tiểu Dao, phát sinh chuyện gì?"

"Giám đốc."

Gọi Tiểu Dao nhân viên cửa hàng đem vừa rồi tình hình nói một lần, sau đó yên tĩnh đứng ở một bên.

Giám đốc sau khi nghe xong, ánh mắt kia nhìn về phía Đỗ Bạch, còn có Đỗ Bạch bên người tịnh lệ Đỗ Tiểu Vân, nói: "Các ngươi tổng cộng mua chín kiện, tổng cộng 62 vạn, đúng không?"

"Đúng" Đỗ Bạch không do dự, sau đó ánh mắt nhìn về phía Hoàng lão bản, "Tuy nhiên Hoàng lão bản nói, hắn tính tiền."

Gặp Đỗ Bạch nói như vậy, Hoàng lão bản da mặt kéo xuống.

"Hoàng lão bản, hắn nói nhưng đối với." Giám đốc nhìn về phía Hoàng lão bản.

"Ta là nói qua mua cho nàng một mình." Hoàng lão bản ánh mắt hạ xuống Đỗ Tiểu Vân trên thân, trong mắt tràn ngập tham lam cóc thiếu nhìn, "Bất quá là món kia màu tím nhạt vậy dài, hắn ta không có đáp ứng tính tiền."

"Tốt, tất nhiên dạng này, Hoàng lão bản chỉ cần xuất hiện vậy dài tiền liền có thể, mời đến bên này tính tiền."

Cửa hàng này giám đốc quả nhiên lão lạt, dù sao y phục đều tại trong tiệm, người phó cái nào kiện tiền, cái nào kiện mang đi là được.

"Hừ!"

Hoàng lão bản tức giận hừ một tiếng, tâm không cam lòng tình hình không muốn hướng quầy hàng đi đến.

Hắn đây là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo!

Vốn còn muốn mời Đỗ Tiểu Vân ăn cơm đến, sau đó liền có thể thông suốt phòng, ném thử tươi.

Nhưng hắn hiện tại ngay cả cho Đỗ Tiểu Vân mua quần áo tiền đều trả không nổi, nào có mặt mũi lại mời, đành phải tặng không một kiện váy.

Hoàng lão bản bên này giải quyết, nhưng hắn cũng không có rời đi, mà chính là đứng tại bên cạnh. Hắn cũng muốn nhìn xem, giám đốc xử lý như thế nào Đỗ Bạch.

Giám đốc lần nữa nhìn về phía Đỗ Bạch, mang theo chút nghiệp tính mỉm cười, nói: "Món kia từ sắc váy dài, Hoàng lão bản thôi trả tiền, tiên sinh có thể mang đi, hoan nghênh lần nữa quang lâm."

Giám đốc căn bản không đề cập tới mặt khác tám cái sự tình, nàng nói như vậy, cho dù Đỗ Bạch đầy đủ mặt mũi, vừa tới bày ra năng lực mang đi y phục liền một kiện váy dài.

Về phần Đỗ Bạch có phải hay không có ý tìm phiền toái, nàng không nhắc tới một lời, người làm ăn hòa khí sinh tài. Khách hàng cũng là thượng đế, chỉ cần không có tổn thất, tha thứ đại lượng điểm có gì không thể.

"Váy dài phó trả tiền, ta tự nhiên muốn." Đỗ Bạch nhìn đối phương, khoe miệng lướt lên một vòng nhân nhạ đường cong, "Tuy nhiên mặt khác tám cái ta cũng phải."

"Tiên sinh không phải nói đùa sao." Giám đốc sắc mặt cuối cùng âm trầm xuống, "Cố tình gây sự đối với tiên sinh tới nói, cũng không phải là chuyện tốt, đề nghị ngài vẫn là thấy tốt thì lấy."

"Liền biết người xem thường người nghèo!"

Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, thân thủ từ trên thân xuất ra kim tạp, hướng đối phương bắn ra, chế nhạo nói: "Bao nhiêu tiền trực tiếp bỏ, ta ngay từ đầu cũng đã nói, ta không thiếu tiền. Các người lại các loại không tin, làm ăn làm đến các người mức này cũng thật là!"

Kim tạp công bằng hạ xuống giám đốc trên tay, khi nàng nhìn thấy kim tạp bên trên Ngũ Thủ Kim Long đồ án về sau, tay trong nháy mắt run rẩy một chút.

Nàng làm quản lý cũng có tầm mười năm, nàng là lần thứ hai nhìn thấy loại này kim tạp.

Lần thứ nhất đối phương là lão bản tự mình tiếp đãi, nàng tận mắt nhìn thấy lão bản đối kháng thế Nhân Tôn kính. Năm giữ Ngũ Thủ kim tạp đều là siêu cấp khách quý, sở hữu thương phẩm hết thấy 5 thì.

"Tiên sinh ngài khỏe chứ, không biết ngài là kim tạp khách quý, ta đại biểu nhân viên bán hàng hướng về người biểu thị xin lỗi." Giám đốc nghiêm túc đối Đỗ Bạch thật sâu cúi khom người.

Sau khi đứng dậy, lúc này mới tiếp tục nói: "Kim tạp khách quý được hưởng 50% ưu đãi, ngài thương phẩm tổng giá trị là 600 ngàn, 50% cũng là 300 ngàn. Nhân viên cửa hàng không chỉ có chiêu đãi không chu đáo, còn đối với ngài các loại châm chọc khiêu khích, vì biểu bày ra áy náy, ta lại cho ngài miễn đi 200 ngàn, cho nên ngài chỉ cần trả tiền 100 ngàn là được rồi."

"Lại có thể ưu đãi nhiều như vậy, vậy thì cảm ơn." Tất nhiên đối phương như thế thức thời, Đỗ Bạch liền lười so đo, nhưng mà có mấy lời, vẫn phải nói.

"Nhưng mà, ta đề nghị người tăng cường nhân viên tố chất. Hôm nay ta xem như tính tình tốt, nếu là gặp được một cái tính khí nóng nảy, nện người cửa hàng cũng có thể."

"Cảm ơn ngài đề nghị, ta sẽ tiến hành chỉnh đốn và cải cách, đem một vài nhân viên cửa hàng sa thải, một lần nữa thông báo tuyển dụng tố chất tốt." Giám đốc phi thường thành khẩn tiếp nhận Đỗ Bạch đề nghị, lúc này mới đem ánh mắt nhìn về phía Trương Cúc cùng Thiên Thiên.

"Cái kia gọi Thiên Thiên, ta cảm thấy còn có thể huấn luyện một phen, về phần bên cạnh cái kia coi như, chỗ nào thoáng mát cút đi đâu!"

"Ngài nói là, ta sẽ theo lời ngài xử trí các nàng." Đỗ Bạch phảng phất Thành kinh lý cấp trên, nói cái gì chính là cái đó.

Chương 37: Lại gặp tiểu cảnh hoa

37. Lại gặp tiểu cảnh hoa

Nghe được giám đốc trả lời như vậy Đỗ Bạch, nhân viên bán hàng Trương Cúc một chút sụp đổ, xụi lơ trên mặt đất, nhưng nàng rất nhanh liền lại hướng giám đốc bò qua đi, ôm giám đốc hai chân, khóc lớn tiếng khóc đứng lên.

"Giám đốc, không thể sa thải ta à! Ta mỗi tháng buôn bán ngạch đều là xa xa dẫn trước, cho cửa hàng mang đến phong phú ích lợi. Ta cũng không biết vị tiền sinh này là kim tạp hội viên, kẻ có tiền ai sẽ xuyên thành như thế, cái này không thể trách ta à! Giám đốc van cầu người, không thể sa thải ta à! Ta còn có một trăm vạn phòng vay phải trả, ô ô..."

"Lấy người tư sắc cùng thủ đoạn, ở đâu đều có thể đảm nhiệm. Thật có lỗi, tất nhiên vị tiền sinh này nói như vậy, ta cũng chỉ có thể làm như thế." Giám đốc biểu lộ cũng không có bao nhiêu ba động, Trương Cúc tình huống, trong nội tâm nàng rõ ràng.

Có thể vì cửa hàng mang đến lợi ích cũng là tốt nhân viên, cho nên đối với nàng sinh hoạt tác phong, liền mở một mắt nhắm một mắt.

Có thể đối lập Đỗ Bạch có khả năng tạo thành ảnh hưởng, Trương Cúc điểm này Tiểu Lợi ích không tính là gì.

Gặp giám đốc lạnh lùng như vậy, Trương Cúc biểu lộ cũng thay đổi, cũng không tiếp tục ôm nàng bấp đui, đứng lên, oán độc quát: "Ngoan độc nữ nhân, ta chú người sinh mà không có khôn kiếp sinh nữ không có ngực! !"

Đỗ Bạch tự nhiên không có hứng thú lưu lại xem náo nhiệt ý tứ, ra hiệu Đỗ Tiểu Vân rời đi.

Đương nhiên đối với Trương Cúc loại người này, cũng không giá trị đồng tình, nếu như Đỗ Bạch thật sự là một cái người nghèo, lúc này hẳn là như chó bị đuổi đi ra.

Đỗ Tiểu Vân đã sớm muốn rời đi, bị nhiều người như vậy chú ý, thảo luận, nàng toàn thân cũng không được tự nhiên. Bất quá trong lòng vẫn còn có chút hưng phấn, lần đầu tiên mặc tốt như vậy mặc như vậy y phục.

Khi đi ngang qua Hoàng lão bản bên người thời điểm, Đỗ Bạch lạnh lùng quét hần liếc một chút.

Lúc này Hoàng lão bản rút cuộc phách lối không nổi, vội vàng hướng Đỗ Bạch cúi đầu nhường đường.

Đi ra Chanel, Đỗ Bạch mang theo Đỗ Tiểu Vân hướng một nhà nam trang cửa hàng đi đến, lần này có nguyên nhân vì bên người có Đỗ Tiểu Vân tại, đặc biệt là này một thân mười mấy vạn xuyên qua, nhân viên bán hàng chào hỏi đứng lên đều rất nhiệt tình.

Lần này mua quần áo cũng thuận lợi, nhãn hiệu cửa hàng cũng là có loại này chỗ tốt, mỗi bộ y phục chế tác đều rất tốt, chỉ cần chọn tốt kiểu dáng là được rồi.

Đỗ Bạch mặc vào một thân quần áo mới cùng Đỗ Tiểu Vân đi cùng một chỗ, quả thực là ngôi sao một dạng, nam xuất khí, khí chất tốt. Nữ xinh đẹp lại diễm dúa lõe lợt.

"Đệ đệ, làm sao nhiều người như vậy xem chúng ta a." Đi tới chỗ nào, đều rước lấy vô số ánh mắt, Đỗ Tiểu Vân có chút không được tự nhiên.

"Tỷ tỷ, người đây là tâm tính vẫn đề, không cần phải để ý đến bọn họ, chúng ta giống bình thường một dạng, liền không sao." Đỗ Bạch mỉm cười, hẳn thật không có cảm giác gì.

Muốn lên cả đời, hẳn đối mặt mấy ngàn Tu Chân Giả ngưỡng vọng, cũng không có một tia không được tự nhiên.

Nghe Đỗ Bạch đề nghị về sau, Đỗ Tiểu Vân quả nhiên tự nhiên nhiều. Nhìn thấy Đỗ Tiểu Vân biểu lộ Khai Tâm, Đỗ Bạch cũng không vội mà về nhà, hai người tại đường dành riêng cho người đi bộ đi dạo đứng lên, thuận tiện mua chút mỹ thực đánh một chút nha tể.

Một giờ muộn.

Đỗ Tiểu Vân kéo Đỗ Bạch một chút, bữu môi nói: "Đệ đệ, chúng ta trở về đi, ta có chút mệt mỏi."

"Được."

Hai người lúc này mới quay người hướng đường cũ trở về đi.

Đi tới, đi tới, bất thành lĩnh trong đám người lao ra một cái thân ảnh, hướng Đỗ Bạch nhào tới.

Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, đem Đỗ Tiểu Vân hướng về sau lưng kéo một phát, đang muốn một chân đem đối phương đá bay.

Đối phương lại phù phù một tiếng, quỳ xuống đến, đối Đỗ Bạch lớn tiếng cầu khẩn.

"Đỗ thiếu gia, van cầu người mau cứu nhi tử ta, buông tha chúng ta đi, chúng ta cũng không dám lại. Nếu như có thể lời nói, ta nguyện ý dùng mạng đền mạng, dùng mệnh ta đổi nhi tử ta. Van cầu người, ta cái này dập đầu cho người!"

Leng keng! Leng keng! Leng keng!

Đối phương liền cứng rắn đường đi, liên tục nặng nề Khái Đầu, một chút trên trán chảy ra máu.

Đỗ Bạch còn chưa hiểu là thế nào chuyện, đám người chung quanh lập tức liền vỡ tổ.

Đường dành riêng cho người đi bộ người lưu lượng, có thể nói dùng người chen người để hình dung, cho nên chỉ là ngắn ngủi mấy chục mét giây, Đỗ Bạch, Đỗ Tiểu Vân đã bị bao vây lại.

"Gây nghiệp chướng a, ngay cả lão nhân đều khi dễ! Còn buộc hấn đi chết, thế đạo này đến còn có hay không vương pháp! !"

"Xem bọn hấn xuyên dạng chó hình người, lại là một bụng ý nghĩ xấu, người quả nhiên không thể tướng mạo!"

"Nhanh báo động đi, đem bọn hấn bắt lại, không thể để cho hư hỏng như vậy người đi ra hại người!"

...

"Đệ đệ..." Đỗ Tiểu Vân bị hù dọa, trốn ở phía sau, cầm chặt lấy Đỗ Bạch y phục.

Đỗ Bạch ra hiệu tỷ tỷ không cần khẩn trương, biểu lộ băng lãnh nhìn xem quỳ gối trên sàn nhà, một mặt chặt vật lão nhân.

Đúng lúc này, lại có một người từ trong đám người vội vàng đi tới.

Nàng nhanh chóng đi đến bên người lão nhân, đưa tay liền phải đem hấn nâng đỡ.

"Lão nhân gia, người trước tiên đứng lên, ta là cảnh sát, ta sẽ vì người làm chủ." Dạ Cẩm ngữ khí ôn hòa an ủi lão nhân.

Có thể lão nhân cũng không để ý gì tới sẽ Dạ Cẩm, vẫn như cũ dùng cầu khẩn ánh mắt nhìn chăm chú lên Đỗ Bạch, không chịu đứng lên.

Không có cách, Dạ Cẩm đành phải đưa ánh mắt nhìn về phía Đỗ Bạch, trong mắt tràn ngập phần nộ.

Khi nàng thấy rõ là Đỗ Bạch về sau, đầu tiên là không tin chà chà con mắt, cho là mình nhìn lầm người.

Trong cục cảnh sát làm cái ghi chép thời điểm, Đỗ Bạch thể nhưng là xuyên phá rách rưới nát, hiện tại cái này xuyên tơi sáng ngời lẹ, còn có chút tiến người trẻ tuổi, là hấn sao?

"Đỗ Bạch?"

"Dạ cảnh quan, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a." Đỗ Bạch tự nhiên cũng nhận ra Dạ Cẩm, thần nhiên nói.

"Thật là người a! Đổi một thân chó da, thế mà dạng chó hình người."

Đỗ Bạch cái này mới mở miệng nói chuyện, Dạ Cẩm lập tức xác nhận hấn cũng là tại trong cục làm qua ghi chép Cùng Học Sinh —— Đỗ Bạch.

Nàng nhất thời cười lạnh, "Xem ra người còn không biết hỏi cái a, hiện tại thế mà khi dễ lên lão nhân tới. Đi! Đi với ta sở cảnh sát."

"Ta ngay cả hấn là ai cũng không nhận ra, người cảm thấy cái kia đi theo người sở cảnh sát là ai?" Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, tiếp tục nói: "Người muốn xen vào việc của người khác, tốt nhất làm rõ ràng tình huống. Không phải vậy, ta không bảo đảm người bắt com có hay không còn có thể bảo trụ."

"Người..."

Dạ Cẩm phần nộ nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, trong lòng mặc niệm: Ta không tức giận! Ta không tức giận! Nhất định phải tỉnh táo!

"Người này giống như giống như cảnh sát kia nhận biết, ta liền nói là kẻ tái phạm đi." Trong đám người có cái phụ nữ đặc ý lớn tiếng nói.

"Cô gái này thật xinh đẹp a, chân thật dài, dáng người cũng tốt, đặc biệt là trên người có một loại để cho ta mê muội khí chất." Một người trung niên nam nhân, nhìn xem toàn thân cao thấp tán mắt ra khí khái hào hùng Dạ Cẩm, si mê nhìn chăm chăm Dạ Cẩm, con mắt nháy đều không nháy mắt một chút.

"Tức chết đi! Cạn bã! Ngay cả cảnh sát người cũng dám YY!" Nói chuyện nam nhân lập tức bị người bên cạnh cùng một cái cái ot.

"Ngươi, ngươi... Đánh ta!"

"Đánh cũng là loại người như ngươi cặn bã! !"

"A a... Ta đau đầu quá a! Đau chết ta! ! Cảnh sát muội muội cứu mạng a! Cảnh sát muội muội..."

Trung niên nam tử quát to lên, sau đó ôm đầu, ngã trên mặt đất, đồng thời lăn lộn đứng lên.

Vậy xem người sừng sốt, trợn mắt hốc mồm!

Cái này Trang cũng quá khêu khích trương đi! Là một nhân tài!

"Ta không tức giận! Ta không tức giận! Tinh táo! Tinh táo!" Dạ Cẩn ở trong lòng tiếp tục mặc niệm lấy.

Chờ nàng cảm giác không sai biệt lắm bình tĩnh, không nhìn lăn lộn trên mặt đất, khóc rống nam tử, trừng Đỗ Bạch liếc một chút, nhìn về phía còn quý cầu xin tha thứ lão nhân.

Cái này chính diện nhìn lên, Dạ Cẩn lần nữa sừng sốt, bởi vì nàng nhận biết đối phương!

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Không cứu cừu nhân

38. Không cứu cừu nhân

Quý cho Đỗ Bạch Khái Đầu chịu tội không phải người khác, mà chính là Thanh Khê huyện tai to mặt lớn, đen trắng ăn sạch Quách Quân Bảo, người xưng Quách lão đầu, kinh doanh một dãy nhà siêu thị, sinh ý mười phần nóng nảy.

Quách lão đầu chính là Quách Cường, Quách Kiến phụ thân, lần trước Dạ Cẩn còn khích lệ hắn không dễ chọc, làm sao đều không nghĩ đến, hiện tại quý lại là hắn.

"Quách... Quách lão đầu..."

"Là ta." Quách lão đầu đối với Dạ Cẩn ứng một tiếng, lập tức, xin mời Cầu Đạo: "Tiểu thư, tìm ngươi không cần thêm phiền, ta vẫn chờ Đỗ thiếu gia cứu mạng đây!"

"Ta... Ta làm sao lại thêm phiền, ta đây là đang giúp ngươi! Giúp ngươi, biết hay không!"

"Thật sự là chó cắn Lữ Đồng Tân không biết nhân tâm tốt!" Dạ Cẩn có chút tức giận, đặc biệt tại trước công chúng phía dưới, Quách lão đầu thể mà tìm nghi phạm, mà không phải nàng cái này cảnh sát.

"Ta không tức giận, ta không tức giận..." Dạ Cẩn trong lòng bên cạnh mặc niệm, vừa suy tư biện pháp giải quyết, hôm nay nếu là không có thể thuận lợi đem sự tình giải quyết, nàng mặt mũi đều mất hết.

"Đội... Đội trưởng, đừng nóng giận, nước tới." Ngô Vĩ Đào thở hắt hắt vù vù từ trong đám người chui vào, trong tay cầm một bình nước suối, hướng Dạ Cẩn chạy tới.

"Ta lúc nào sinh khí!"

"Đội trưởng mỗi lần phá án đều sẽ tức giận, đều phải uống nước, ta vừa rồi mua nước đi."

"Ngươi, ngươi tức chết ta! !" Dạ Cẩn chỉ Ngô Vĩ Đào phẫn nộ nói, nhưng nàng vẫn là tiếp nhận nước, ừng ực ừng ực uống.

"Cảnh sát này không đáng tin cậy đi." Vậy xem trong đám người có người nói thầm một tiếng.

Dạ Cẩn thính tai, bị nàng nghe được, lập tức PHỐC một tiếng, miệng bên trong nước suối lập tức phun ra ngoài, phun Ngô Vĩ Đào một mặt.

Ha-Ha ——

Chung quanh lập tức vang lên ồn ào cười to.

Liên tiếp xảy ra vấn đề, vậy xem đám người nguyên bản chính đối với Đỗ Bạch các loại tiếng chinh phạt cũng ít không ít.

Tuy nhiên những này đều không có quan hệ gì với Đỗ Bạch, hẳn phải nhanh chóng giải quyết vấn đề.

Đỗ Bạch nhìn chăm chăm Quách lão đầu, băng lãnh hỏi: "Người là ai? Tìm ta chuyện gì?"

Đỗ Bạch băng lãnh ánh mắt để cho Quách lão đầu, phản lưng sinh lạnh.

"Ta gọi Quách Quân Bảo, Quách Kiến phụ thân. Quách Kiến hiện tại sắp chết, ta van cầu người mau cứu hắn. Mặc kệ điều kiện gì ta đều đáp ứng người, dù là muốn ta mạng già." Quách lão đầu than thở khóc lóc cầu khẩn nói.

Nghe được là Quách Kiến phụ thân, Đỗ Bạch ánh mắt lạnh lẽo.

"Cứu mạng người hắn là đi bệnh viện cầu y sinh mới đúng, tìm ta năng lực có làm được cái gì." Đỗ Bạch lạnh lùng nói, hẳn cũng không có hứng thú đi cứu một cái đòi mạng hắn người.

Quách Cường đem hắn đẩy tới Giáo Học Lô, hẳn không có đòi mạng hắn, đã là nhân từ. Quách Kiến mua giết người hắn, hiện tại cho dù chết, cũng là từng phạt đứng tội.

Bởi vì chân chính Đỗ Bạch đã chết, chính là chết tại Quách Cường trong tay, với lại chết không minh bạch, còn rơi qua cái mạnh nữ khô chưa thoả mãn xú danh âm thanh.

"Bác sĩ nói cứu không, ta biết Đỗ thiếu gia y thuật cao cường, van cầu ngài mau cứu Quách Kiến đi! Ta cái này dập đầu cho người!" Quách lão đầu cầu khẩn xong, lại tiếp tục đối cứng rắn đường đi leng keng leng keng dập ngẩng đầu lên.

"Ta chưa từng học qua chữa, cũng sẽ không cứu người." Đỗ Bạch biểu lộ lạnh lùng, hẳn sẽ không đi đồng tình Quách lão đầu, có thể nuôi dưỡng được Quách Kiến, Quách Cường loại con này người, cũng sẽ không là một cái Thiện Nhân.

Chỉ bằng hắn dạng này bên đường quỷ xuống Khái Đầu, dùng dư luận lực lượng bức bách chính mình đi vào khuôn khổ, liền biết tâm hắn chủ yếu sâu bao nhiêu.

"Tỷ tỷ, chúng ta đi."

Đỗ Bạch nắm lấy Đỗ Tiểu Vân cánh tay, quay người hướng ra phía ngoài đi đến.

Đỗ Bạch đi lần này, đám người vỡ tổ!

"Người này thật là máu lạnh, lão nhân gia đều cầu khẩn thành dạng này, còn một điểm đồng tình tâm đều không có! Còn không bằng tử toán!"

"Loại người này thật đáng sợ, lại có thể thấy chết không cứu!"

...

"Uy! Đỗ Bạch người đứng lại cho ta!" Nhìn thấy Đỗ Bạch muốn đi, uống mấy ngụm nước, tâm tình vừa mới bình phục lại Dạ Cẩn, một cái tiến lên níu lại Đỗ Bạch cánh tay, phản nộ nói: "Người tại sao có thể dạng này, không biết cứu người nhất mệnh, rất tạo Thất Cấp Phù Đồ sao? Quách lão đầu đã không biết xấu hổ quỷ xuống tìm người, người còn muốn thế nào a!"

"Người tất nhiên kích động như vậy, người cứu a." Đỗ Bạch lấy ra Dạ Cẩn bắt trúng cánh tay mình tay nhỏ, lạnh lùng nói: "Người phải hiểu rõ, ta không phải bác sĩ."

"Người người... Ta không tức giận, ta không tức giận..."

Dạ Cẩn lúc đầu muốn tiếp tục dắt lấy Đỗ Bạch không thả, nhưng tay nhỏ bị Đỗ Bạch nắm lấy, một loại cảm giác khác thường xông lên đầu, giống như điện giật một dạng, nàng vô ý thức đem tay nhỏ rút trở về.

"Đỗ thiếu gia, van cầu người, van cầu người..."

Nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng bóng lưng, Quách lão đầu nằm rạp trên mặt đất, khàn cả giọng cầu khẩn.

Đỗ Bạch phảng phất không có nghe thấy Quách lão đầu cầu khẩn, vẫn như cũ không vội không chậm mang theo Đỗ Tiểu Vân đi ra ngoài.

Quách lão đầu cuối cùng tuyệt vọng, đối Đỗ Bạch bóng lưng oán hận quát: "Đỗ Bạch! Đã người ác độc như vậy, ta Quách gia coi như táng gia bại sản, cũng phải đem người giết cho chó ăn!"

Giờ khắc này, Quách lão đầu ngoan độc cuối cùng không che giấu nữa, bạo phát!

Vây xem đám người, nhìn thấy Quách lão đầu biểu lộ dữ tợn, ánh mắt oán độc, gắt gao nhìn chăm chăm Đỗ Bạch bóng lưng, vừa rồi hết thấy tựa như là đang diễn trò. Không ít người trong lòng không khỏi không rét mà run, hỗ trợ hần tiếng hô, một chút thiếu hơn phân nửa.

Dạ Cẩn bắt đắc dĩ than nhẹ một tiếng, "Đây mới thực sự là Quách lão đầu."

"Lão đầu tử, ngươi tìm lầm người. Ngươi hẳn là tìm bên cạnh ta vị này —— Trịnh Cẩn Công, Trịnh y sư!"

Lại có hai người từ trong đám người đi tới, nói chuyện là một cái mang theo dương Cái mũ người trẻ tuổi, ở bên cạnh hẳn thì là một cái tuổi so với hẳn lớn một chút, người mặc màu trắng âu phục, biểu lộ cao ngạo suất ca.

Cái này Bạch âu phục, một mặt áp bức cùng nhau suất ca, cũng là đối phương trong miệng Trịnh Cẩn Công, Trịnh y sư!

"Trịnh y sư mới từ hải ngoại Du Học trở về, sư tòng Khai Đặc Lạp tiến sĩ, Khai Đặc Lạp thể nhưng là thể giới nổi danh nhất y học giới thiên tài, cơ hồ không có hẳn trị không hết bệnh. Chỉ cần còn có một hơi tại, đều có thể từ từ thần trên tay cướp về! Mà ta đây, cũng là Trịnh y sư trợ thủ, Trịnh trợ thủ."

Trịnh bác sĩ cũng phối hợp trợ thủ lời nói, ngẩng cao ngạo đầu, một bộ hẳn cũng là Cứu Thế Chủ bộ dáng.

"A! Khai Đặc Lạp tiến sĩ, ta nghe qua! Qua được rất nhiều thưởng, với lại phát biểu rất có bao nhiêu sức ảnh hưởng y học Luận Văn. Lần này con trai của lão nhân gia có thể cứu."

"Đúng đúng, ta cũng muốn đứng lên, lúc trước nhà ta chiếc kia, ở nước ngoài mổ bệnh viện cũng là Khai Đặc Lạp tiến sĩ danh dự bệnh viện."

Lập tức, rất nhiều người đều nói đến Khai Đặc Lạp tiến sĩ, nói hẳn y thuật cỡ nào cao minh, Y Đức cao cỡ nào vẫn còn.

Nguyên bản đã tuyệt vọng Quách lão đầu, nội tâm lại từ từ dâng lên hi vọng, bay sượt khóe mắt nước mắt, kích động nhìn xem Trịnh y sư, khẩn cầu: "Kính xin Trịnh chữa cứu ta mà nhất mệnh, mặc kệ đại giới cỡ nào ta đều nguyện ý phó."

"Lão đầu tử người khách khí, ta cũng là Tục Nhân một cái, chỉ cần có đầy đủ tiền xem bệnh, ta vẫn là rất tốt nói." Trịnh y sư cao ngạo mở miệng.

"Thật tốt, chỉ cần có thể chữa cho tốt con ta bệnh, bao nhiêu tiền ta đều nguyện ý phó." Quách lão đầu ngay cả do dự đều không có liên tục gật đầu.

"Này đi thôi, để cho các người kiến thức một chút cái gì gọi là phía tây y thuật!" Trịnh y sư ngạo nghễ cười lạnh một tiếng, ra hiệu Quách lão đầu dẫn đường.

Lúc đầu cái này giống như Đỗ Bạch không có bất kỳ cái gì quan hệ, Khả Khả hết lần này tới lần khác có người nhìn hẳn không vừa mắt.

"Cái kia người nào? Ngươi đứng lại cho ta, đừng tưởng rằng chính mình biết chút y thuật liền không coi ai ra gì, không đem mạng người coi ra gì. Cùng đi theo, ta để ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì mới là y thuật, cái gì mới là Y Đức."

Trịnh y sư đối sẽ trong đám người đi ra Đỗ Bạch, la lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Chết

39. Chết

Lúc đầu, Đỗ Bạch không muốn để ý tới loại này ngu ngốc, lấy đem thời gian lãng phí ở trên người hẳn, còn không bằng về nhà tu luyện.

Gặp Đỗ Bạch phảng phất không có nghe thấy hẳn tiếng la, Trịnh y sư lần này càng thêm phách lối, coi là Đỗ Bạch sợ.

"Vô năng tiểu tử, ngươi là thứ hèn nhất sao? Lại không cần ngươi cứu người, liền sợ hãi thành dạng này, thật sợ a!"

Đỗ Bạch giận, chậm rãi xoay người lại, nhìn chăm chú lên một mặt cao ngạo Trịnh y sư, lạnh như băng nói: "Cầu vật, đắc tội ta, ngươi sẽ hối hận!"

"Ha-Ha, ngươi không phải liền là đòi tiền sao? Chờ ta cảm tới tiền xem bệnh, cùng một điểm cho ngươi là được." Trịnh y sư cao ngạo cười ha ha, "Ta chỉ là muốn để ngươi kiến thức một chút cái gì mới thật sự là y thuật, không phải thứ hèn nhát lời nói, liền đến."

Trịnh y sư nói xong, ra hiệu Quách lão đầu có thể tiếp tục đi.

Đỗ Bạch không tiếp tục nói nhảm, biểu lộ băng lãnh lời kéo Đỗ Tiểu Vân đuổi theo.

Nếu như có thể nhìn xuống một hơi này, hẳn cũng không phải là Đỗ Bạch.

Tất nhiên này câu thí Trịnh y sư muốn chết, hẳn liền thành toàn hẳn.

Đỗ Bạch sở dĩ không có lập tức động thủ, là không muốn tại dòng người như dẹt đường dành riêng cho người đi bộ động thủ.

"Đệ đệ..."

"Tỷ tỷ, không cần lo lắng, một kiện việc nhỏ." Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng.

Trừ Đỗ Bạch, Đỗ Tiểu Vân, còn có rất nhiều người đuổi theo Trịnh y sư cước bộ, bọn họ cũng muốn thấy Trịnh y sư tinh xảo y thuật.

Dạ Cẩn cũng không có đi, đồng dạng theo tới, vạn nhất phát sinh sự tình gì, nàng cũng có thể xuất thủ ngăn lại.

Nàng liền đi tại Đỗ Bạch bên cạnh.

"Đội trưởng, ngươi không phải nói, Quách lão đầu sẽ tìm Đỗ Bạch phiền phức sao? Làm sao hẳn ngược lại quỳ." Ngô Vĩ Đào hết chuyện để nói, gãi gãi đầu, hỏi Dạ Cẩn.

"Ngươi không nói lời nào, sẽ chết người a!" Dạ Cẩn trực tiếp cùng hẳn một cái cái ót, khoe mắt liếc qua vẫn không quên nghiêng mắt nhìn Đỗ Bạch liếc một chút.

Nhìn hẳn vẫn như cũ một mặt lạnh như băng, không có nghe được Ngô Vĩ Đào lời nói, lúc này mới thở phào. Bị nghe được, hẳn là thật mất mặt.

Nói thật, trong nội tâm nàng cũng có chút hiếu kỳ.

Đỗ Bạch không phải liền là một cái Cùng Học Sinh sao? Là thế nào làm đến để cho Quách lão đầu quỳ xuống cầu xin tha thứ.

Đáng tiếc không có người cho nàng đáp án, cũng không dám đến hỏi Đỗ Bạch. Nói chuyện với Đỗ Bạch, nàng đều sẽ tức giận.

Đường dành riêng cho người đi bộ giao lộ có cái quảng trường, Quách lão đầu xe liền đậu ở chỗ đó.

Làm Trịnh y sư thấy là phiên bản dài Lincoln, nụ cười trên mặt thì càng nhiều, vừa mới về nước, liền có thể kiếm một món hời, tâm tình năng lực không tốt sao?

"Trịnh y sư mời, bệnh nhân ngay tại trên xe. Ngài cần chuẩn bị cái gì, ta phái người lấy cho ngươi." Quách lão đầu cung kính hỏi.

"Không cần, đồ vật đều tại trên lưng hẳn." Trịnh y sư chỉ chỉ trụ thủ trên lưng y dược rương, tự tin hoàn toàn nói: "Thời gian cấp bách, lập tức cứu người."

"Cảm ơn."

"Đem xe toa mở ra." Quách lão đầu đối với thủ vệ tại bên cạnh xe mấy tên thủ hạ hô.

Cửa xe chậm rãi bị kéo ra, trong xe ánh đèn chiếu xuống, bọc lấy thật dày băng gạc, giống như như người chết Quách Kiến bằng phẳng lấy.

"Quách Kiến!" Nhìn xem một điểm phản ứng đều không có Quách Kiến, Quách lão đầu nước mắt tuôn đầy mặt kêu gọi một tiếng, lúc này mới nhanh chóng để cho Trịnh bác sĩ tiến lên.

Nhìn thấy Quách Kiến hôn mê bất tỉnh, trừ còn có ý nhảy bên ngoài, tựa như một người chết. Trịnh y sư sắc mặt biến hóa, lấy tay vén vén Quách Kiến mí mắt, nhìn thấy đồng tử đã tản ra. Lại sờ sờ hẳn mạch đập, vào tay băng lãnh.

Theo y học góc độ có thể chẩn đoán chính xác bệnh nhân đã Não Tử Vong, không có cứu, chống đỡ không bao lâu, trái tim cũng sẽ ngưng đập.

Trịnh y sư sắc mặt cuối cùng khó nhìn lên.

"Trịnh y sư, con ta thế nào? Còn có thể cứu sao?" Quách lão đầu gấp rút hỏi.

"A, bệnh nhân tình huống quá nghiêm trọng, giống như người chết không sai biệt lắm. Ta dù sao không phải lão sư ta Khải Đặc Lạp tiến sĩ, có thể hay không cứu sống liền nhìn hẳn tạo hóa." Trịnh y sư vẫn như cũ cao ngạo nói.

"Đứng đứng, xin ngài lập tức xuất thủ, Ta tin tưởng ngài thực lực." Quách lão đầu đã đem duy nhất hi vọng cuộc tại trên người đối phương.

"Hừ, lừa dối đi."

Đỗ Bạch kinh thường hừ lạnh một tiếng, mặc dù không hơn đi kiểm tra Quách Kiến tình huống, nhưng bằng con mắt quan sát được tình huống, hẳn kết luận Quách Kiến không có cứu.

Muốn cứu hẳn chỉ có một cái biện pháp, cái kia chính là tìm một cái giống như hân Tu Chân Giả, sử dụng linh khí cứu chữa, hoặc là phục dụng Tu Chân Giả luyện chế Hoàn Hồn Đan.

Rất rõ ràng hai loại Quách lão đầu cũng không tìm tới.

"Người trước tiên đem tiền xem bệnh giao." Trịnh y sư quét Quách lão đầu liếc một chút, đối trợ thủ hô một câu, "Lấy tiền."

"Được rồi!"

Mang theo dương Cái mũ trợ thủ, cầm trong tay y dược rương đưa cho Trịnh y sư, lúc này mới cười ha hả nhìn xem Quách lão đầu, "Lão đầu, tiền xem bệnh năm trăm vạn, lấy ra, con trai của người lập tức liền có thể được cứu vớt."

"Năm trăm vạn?" Quách lão đầu hơi khẽ giật mình, nhưng vẫn là lập tức đáp ứng, để cho trợ thủ đem Trịnh y sư số thẻ cho hẳn, lập tức chuyển khoản.

Trịnh y sư cũng không có nhân rồi, hẳn theo nghề thuốc trong hòm thuốc xuất ra Insulin, dùng ống chích đánh tới Quách Kiến trong cơ thể, liền không có hẳn động tác.

Vừa mới chuyển xong tiền Quách lão đầu, sắc mặt cũng lập tức khó nhìn lên, "Trịnh y sư, cứ như vậy có thể?"

"Có thể, người chờ chút liền có thể nhìn thấy bệnh nhân thức tỉnh." Trịnh y sư cũng tự tin trả lời, sau đó dùng khoeo mắt liếc qua đảo qua trợ thủ. Trợ thủ đối với hẳn khoa tay múa chân một cái OK thủ thế, trên mặt hẳn lập tức tràn ngập nụ cười.

"Tại bệnh viện thời điểm, bác sĩ cũng đánh qua, nói là Insulin, có thể để cho bệnh nhân tỉnh táo lại, nhưng lại không thể trị bệnh." Quách lão đầu nghi ngờ nói.

"Ta cái này không giống nhau, là quốc ngoại hàng nguyên đai nguyên kiện, một châm mấy chục vạn đây! Người chờ xem là được."

"Được." Gặp Trịnh y sư nói chắc chắn như thế, có lòng tin, Quách lão đầu cũng thở phào, con mắt nháy đều không nháy mắt nhìn chăm chăm nhi tử trên mặt biến hóa.

Trịnh y sư lập tức yên lặng hướng trợ thủ đánh cái thủ thế.

"Lão đầu, ta ngay tại bên ngoài hóng gió, tỉnh gọi ta." Trịnh y sư dặn dò một tiếng, liền dẫn trợ thủ hướng về phía ngoài đoàn người chen.

Quách lão đầu đương nhiên không có tốt như vậy lừa gạt, vừa muốn dặn dò thủ hạ giám thị, phát hiện nhi tử trên mặt có huyết sắc, một kích động liền không có mở miệng.

"Chúng ta cũng đi." Đỗ Bạch Radu Tiểu Vân một chút, nên tính sổ sách thời điểm.

Trịnh y sư vừa ra đám người, hướng trợ thủ chào hỏi, co cẳng liền chạy.

Nhìn xem bọn họ chạy trốn bóng lưng, Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, cầm trong tay chìa khóa xe đưa cho Đỗ Tiểu Vân, "Tỷ tỷ, người trên xe chờ ta."

Đỗ Bạch vừa nói xong, người liền biến mất trong đám người, Đỗ Tiểu Vân đành phải bủ môi, hướng dừng xe địa phương đi đến.

Đánh đại lượng Insulin Quách Kiến sắc mặt càng ngày càng đỏ, cuối cùng chậm rãi mở mắt ra, tỉnh táo lại.

"Kiến nhi, người cuối cùng tỉnh!" Quách lão đầu kích động thân thể đều run rẩy một chút, trong mắt tràn ngập vui mừng.

"Cha..."

"Cha tại." Quách lão đầu, cẩn thận từng li từng tí hồi đáp, vây xem người cũng nâng lên nhiệt liệt tiếng vỗ tay.

"PHỐC ——"

Quách lão đầu vui sướng còn không có kiên trì một giây, một ngụm máu tươi liền từ Quách Kiến hé miệng bên trong phun ra đi ra, phun hẳn một mặt.

Quách Kiến con mắt tròn to lớn, nuốt xuống sau cùng một hơi.

"Quách Kiến!" Quách lão đầu thê lương quát to một tiếng, bất thành linh đả kích để cho hẳn kém chút té xỉu đi qua.

"Trịnh Cần Công, ta giết chết! !!"

Trịnh Cần Công xác thực sắp chết, xuất thủ không phải Quách lão đầu, mà chính là Đỗ Bạch.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Lại có bảy trăm vạn

40. Lại có bảy trăm vạn

Tại một cái trong ngõ nhỏ, Đỗ Bạch một chân giẫm tại Trịnh Cần Công trên thân, tại bên cạnh hắn nằm máu me đầy mặt trợ thủ, cái kia dương Cái mũ bay ở một bên.

"Người, người muốn làm gì..."

Trịnh Cần Công hoảng sợ nhìn về mặt lạnh lùng Đỗ Bạch, rất sợ lập tức muốn mạng hắn, kinh hoàng hô: "Người muốn cái gì ta đều cho người, tìm người đừng có giết ta, van cầu người!"

"Đắc tội ta người, kết cục bình thường đều là chết!" Đỗ Bạch băng lãnh mở miệng, trong mắt lóe hàn mang.

"A! A! Không muốn! Ta không muốn chết! Ta có tiền, rất nhiều tiền, đều cho người! Van cầu người thả qua ta! !"

Trịnh Cần Công kém chút sụp đổ, muốn giằng co, lại phát hiện Đỗ Bạch giẫm ở trên người hắn chân giống như một tòa núi lớn, không chỉ có không thể động đậy, chỉ cần Đỗ Bạch hơi dùng thêm chút sức, là có thể đem hắn ép cái thịt nát xương tan.

"Biết sợ hãi? Ta không phải thứ hèn nhát?"

"Không phải, không phải, ngài là anh hùng! Ngài đại nhân có đại lượng, liền bỏ qua ta đi! Van cầu người đừng có giết ta..."

"Xem ở người sợ chết phân thượng, ta hôm nay liền không giết người." Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên một vòng trào phúng.

Hắn nói chuyện tự nhiên giữ lời, nhưng hắn không giết, không có nghĩa là đối phương không có việc gì. Quách lão đầu sẽ bỏ qua hắn? Vậy thì thật là chuyện cười lớn.

Trịnh Cần Công tựa hồ không tin Đỗ Bạch thực biết buông tha hắn, ngậy người, nhưng rất nhanh hắn liền mừng như điên liên tục cảm tạ: "A! Cảm ơn anh hùng! Cảm ơn anh hùng ân không giết, ta Trịnh Cần Công sẽ cảm kích người cả một đời!"

"Tiền lấy ra, người lãng phí ta nhiều thời gian như vậy, cái kia trả tiền." Đỗ Bạch thân nhiên nói.

"A, tiền... Tốt tốt... Đều cho người!" Giống như mệnh so ra, tiền cũng là con rùa, Trịnh Cần Công cắn răng một cái, nói: "Kẹt tại ta trợ thủ trong túi."

"Đây là thẻ, đem người sở hữu tiền đều quẹo vào, hai chúng ta xong." Đỗ Bạch đem kim tạp nhét vào trên người đối phương, lúc này mới buông ra giẫm lên chân.

Trịnh Cần Công nhặt lên trên thân kim tạp, nhìn thấy thẻ bên trên Ngũ Thủ Kim Long đồ án, cũng sửng sốt một chút, tuy nhiên không biết thẻ này đại biểu cái gì, nhưng vô ý thức suy đoán đây là một loại thần phận biểu tượng.

Trịnh Cần Công đứng lên, cầm qua trợ thủ trên lưng bao, đem chính mình thẻ móc ra, dùng di động thao tác.

Trong tạp nguyên bản có hai trăm vạn, tăng thêm vừa rồi Quách lão đầu chuyển năm trăm vạn, tổng cộng cũng là bảy trăm vạn.

Nghĩ đến bảy trăm vạn lập tức liền muốn đổi chủ, tâm hắn đều run rẩy lên, khóe mắt liếc qua, phiết qua Đỗ Bạch băng lãnh vô tình khuôn mặt, lúc này mới run run rẩy rẩy điền mật mã vào.

"Đông! Ngài chuyển khoản đã thành công."

"Anh... Anh hùng, người thẻ." Trịnh y sư run run rẩy rẩy đem kim tạp đưa cho Đỗ Bạch.

Thu hồi thẻ, Đỗ Bạch quay người liền rời đi, đối mặt một cái sắp người chết, không cần thiết lãng phí miệng lưỡi.

Rất nhanh Đỗ Bạch thân ảnh liền biến mất trong ngõ hẻm

Trịnh Cần Công lúc này mới chân chính thở phào, xụi lơ trên mặt đất, từng ngum từng ngum hút lấy không khí.

Chờ tinh thần tốt không ít, lúc này mới một lần nữa đứng lên, đối còn nằm trợ thủ, cũng là mấy cước đi qua.

"Đứng lên cho ta! Còn giả chết a nguoi! Ta nhìn nguoi già chết! Nguoi cũng cho ta Trang a!"

"Không cần đá, không cần đá, ta không Trang, không Trang."

Sau cùng Trịnh Cần Công cùng trợ thủ, hai người tay đỡ lên, giống như Huỳnh Đệ Song Hành dựa chung một chỗ đỡ lấy rời đi.

Mà tại trên quảng trường, lúc này Quách lão đầu hoàn toàn lộ ra âm ngoan bản tính.

Nhìn xem thân thể dần dần băng lãnh Quách Kiến, hần chậm rãi kéo lên xe môn, đối thủ hạ ra lệnh, "Tìm cho ta đến Trịnh Cần Công, còn có cái kia trợ thủ, chúng ta muốn đem bọn họ chém thành muôn mảnh!"

"Vâng!" Mấy tên thủ hạ nhanh chóng tách ra tìm kiếm.

"Cút! !"

Quách lão đầu đối với vẫn còn ở vậy xem đám nguoi, nổi giận gầm lên một tiếng, từ trên thân mọc ra một cây súng lục, chỉ đám nguoi, âm lãnh nói: "Không muốn chết, đều xéo ngay cho ta! !"

Vừa nhìn thấy có súng, vậy xem nguoi trong nháy mắt liền chạy không còn một mảnh, chỉ để lại hai mặt nhìn nhau Dạ Cẩn cùng Ngô Vĩ Đào.

"Các nguoi không đi đứng không." Quách lão đầu âm lãnh ánh mắt nhìn về phía Dạ Cẩn, hung quang lấp lóe.

Đối mặt Quách lão đầu uy hiếp, Dạ Cẩn trong lòng mặc dù tâm thần bất định, nhưng vẫn là lấy hết dũng khí cùng hần giằng co: "Ta là cảnh sát, chẳng lẽ nguoi còn dám đánh lén cảnh sát hay sao?"

"Cảnh sát lại thế nào? Cảnh sát có thể giúp ta bắt lấy nguoi xấu? Có thể cứu về nhi tử ta? Biết là ai muốn con trai của ta mệnh sao? Đỗ Bạch, còn có Thanh Long Bang! Nguoi có thể giúp ta giết bọn hần? Không thể liền xéo ngay cho ta! Không phải vậy ta ngay cả nguoi cùng một chỗ giết!" Quách lão đầu cười ha ha đứng lên, nước mắt đều chảy xuống! !

"Kiến nhi nguoi liền an tâm đi thôi, ba ba nhất định báo thù cho nguoi! Giết Đỗ Bạch, diệt Thanh Long Bang! Ha-Ha! !"

"Hần diên, đội trưởng chúng ta vẫn là chạy nhanh đi." Nhìn xem biểu lộ dữ tợn Quách lão đầu, Ngô Vĩ Đào có chút sợ, kéo Dạ Cẩn một chút, trốn đến sau lưng nàng.

"Sợ lông sợ, chúng ta là cảnh sát!" Dạ Cẩn đối với Ngô Vĩ Đào biểu hiện rất là bất mãn, lớn tiếng la ầm lên: "Chúng ta đi, chờ mạng Súng lại tới."

"Đứng đứng, đội trưởng nói là." Nhận được mệnh lệnh về sau, Ngô Vĩ Đào giống như con thỏ, vung ra chân, liền hướng nơi xa chạy tới.

"Nguoi cái tham sống sợ chết vương bát đản!" Vừa nhìn Ngô Vĩ Đào chạy trốn, Dạ Cẩn nhất thời giận, nhưng nàng chân chuồn mắt cũng không thể so với Ngô Vĩ Đào chậm. "Chờ một chút ta, nguoi cái vương bát đản!"

Đỗ Bạch trở lại quảng trường bên cạnh trong xe thì vừa vặn nhìn thấy Quách lão đầu thủ hạ áp lấy Trịnh Cần Công cùng hần trợ thủ, đem bọn hần nhét vào trong xe về sau, một đoàn nguoi lúc này mới lái xe rời đi.

"Đệ đệ, nguoi trở về, không có sao chứ."

Nhìn thấy Đỗ Bạch trở về, Đỗ Tiểu Vân ánh mắt lóe lên một vòng vui mừng, tại Đỗ Bạch trên thân bắt đầu đánh giá, nhìn xem có hay không thụ thương loại hình.

"Ta năng lực có chuyện gì, tuy nhiên giáo huấn một lần cái kia phách lối bác sĩ a." Đỗ Bạch mỉm cười, nổ máy xe, rời đi đường dành riêng cho nguoi đi bộ.

Trên xe, Đỗ Tiểu Vân không nói gì, bầu không khí có chút lạnh.

"Tỷ tỷ, nguoi tâm tình không tốt." Đỗ Bạch hỏi.

"Không phải, chỉ là có chút phức tạp." Đỗ Tiểu Vân than nhẹ một tiếng, biểu lộ có chút hoang mang.

Lập tức nàng lắc đầu, cười khổ một tiếng, "Đệ đệ, nguoi cũng không cần chịu ta ảnh hưởng, nguoi đã lớn lên, hết thấy có thể tự mình làm chủ."

"Tỷ tỷ, người yên tâm tốt. Ta đều nghĩ kỹ, ngày mai chúng ta lại mua cái phòng trọ, hết thầy lại lần nữa bắt đầu."

"Còn mua phòng ốc? Lấy ở đâu tiền?"

"Vừa rồi cái kia Trịnh y sư, lại cho ta ta bảy trăm vạn."

"... Đệ đệ."

"Tỷ tỷ, cảm những người này, ta không thẹn với lương tâm" Đỗ Bạch cũng thần nhiên đáp.

Nhìn thấy Đỗ Bạch thần nhiên như vậy, Đỗ Tiểu Vân mở đầu há miệng, nhưng lại không biết nói cái gì. Chỉ có thể than nhẹ một tiếng, "Hết thầy đều nghe người, cái nhà này liền giao cho người, tuy nhiên tỷ tỷ hi vọng người không muốn đi đi vào lạc lối."

"Tỷ tỷ yên tâm tốt, cái gì cái kia làm, cái gì không nên làm, ta có chính mình nguyên tắc." Đỗ Bạch cũng khẳng định trả lời Đỗ Tiểu Vân.

"Ta đây cứ yên tâm." Đỗ Tiểu Vân lộ ra một cái rục rờ nụ cười, có người dựa vào, cũng rất tốt.

Về đến nhà, đã đã khuya, hai người tắm một cái liền lên giường ngủ.

Đỗ Bạch nằm ở trên giường, cho Viên Tiên Sinh gửi cái tin nhắn, sau đó các loại Đỗ Tiểu Vân chìm vào giấc ngủ về sau, bắt đầu tu luyện Hồn Độn Phệ Linh Quyết.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Khiêm tốn một chút

41 khiêm tốn một chút

Một đêm không có chuyện gì xảy ra

Ngày thứ hai, ăn sáng xong, Đỗ Bạch xem Đỗ Tiểu Vân mỹ lệ giống như một đoá vừa nở rộ tiên hoa, tán dương: "Tỷ tỷ cái này bộ trang phục, trước kia người khẳng định là nhận không ra "

"Làm sao có khả năng, chỉ là y phục mặc đất một chút mà thôi" Đỗ Tiểu Vân Bạch Đỗ Bạch liếc một chút, lại thử đi mấy bước, cực ít mang giày cao gót năng, chưa đủ lớn thói quen

Đỗ Tiểu Vân miệng bên trong tuy nhiên nói như vậy, nhưng từ nàng về mặt vui cười vẫn có thể nhìn ra, trong lòng vẫn là rất hưng phấn

"Tốt, đi ra ngoài ta trước tiên tặng người đi đơn vị làm việc, lại đi trường học" Đỗ Bạch cũng không biện giải, nói một tiếng hướng ra phía ngoài đi đến

Đỗ Tiểu Vân tâm tình có chút tâm thần bất định, lại có chút hưng phấn, giống như sau lưng Đỗ Bạch

Sau khi lên xe, Đỗ Tiểu Vân liền các loại hỏi công tác sự tình

Đỗ Bạch đành phải một lần lại một lần an ủi nàng: "Tỷ tỷ, người liền thả một trăm cái tâm đi, đơn vị lãnh đạo ta biết, sẽ không làm khó người "

Đỗ Bạch cho Đỗ Tiểu Vân an bài công tác chính là Thanh Khê huyện cảnh sát trong tổng cục công tác, vốn là không cần người, cần người cũng sẽ không muốn Đỗ Tiểu Vân loại này

Nhưng người nào gọi Đỗ Bạch thân phận đặc thù đâu? Một đầu tin nhắn, Viên Tiên Sinh liền an bài cho hắn một cái công tác, mà lại là loại kia chỉ lấy tiền không kiếm sống loại kia

Đỗ Bạch sợ đi an bài như vậy, cũng là vì Đỗ Tiểu Vân an toàn muốn, gần nhất hắn có ý hoặc là vô ý đắc tội không ít người, hắn là không sợ, nhưng Đỗ Tiểu Vân liền tương đối nguy hiểm

Hắn lại không biện pháp thời khắc bảo hộ Đỗ Tiểu Vân, tối hôm qua nếu không phải Đỗ Tiểu Vân vừa vận buổi tối quay về, liền chân chính bị kịch

Xe tại cảnh sát Tổng Cục cửa ra vào dừng lại, Đỗ Bạch mang theo Đỗ Tiểu Vân xuống xe, xa xa liền thấy Viên Tiên Sinh tại cửa ra vào chờ hân, một mặt mỉm cười

Đỗ Bạch trước cùng Viên Tiên Sinh chào hỏi, mới cho hân giới thiệu Đỗ Tiểu Vân

"Đỗ cô nương, tốt người gọi ta Viên Tiên Sinh liền có thể" Viên Tiên Sinh nhìn thấy Đỗ Tiểu Vân xinh đẹp như vậy, cũng có chút kinh diễm, mỉm cười vươn tay ra nắm tay, "Bình thường có chuyện gì, trực tiếp tìm ta là được, ta cũng sẽ dẫn dò hân đồng sự "

"Cảm ơn!" Đỗ Tiểu Vân đối với Viên Tiên Sinh ngai ngừng cười một tiếng, có chút câu nệ nắm ra tay

Viên Tiên Sinh tuổi tác so sánh lớn, nhìn cũng rất hòa thuận, Đỗ Tiểu Vân trong lòng lo lắng lúc này mới trừ khử không ít

"Tỷ tỷ, Viên Tiên Sinh sẽ mang người đi vào, an bài công tác ta đi trước, buổi tối tới tiếp người "

"Ừm, đệ đệ gặp lại" Đỗ Tiểu Vân gật gật đầu

Đỗ Bạch lúc này mới hướng về Đỗ Tiểu Vân cáo biệt, hướng xe nhỏ đi vào

Đỗ Bạch đi mấy bước về sau, Viên Tiên Sinh đối với Đỗ Tiểu Vân mỉm cười nói: "Người đang chờ sau đó, ta vọng đem báo chí cho Đỗ huynh đệ "

"Đỗ Bạch người chờ chút" Viên Tiên Sinh bước nhanh hướng Đỗ Bạch đi đến, cầm trong tay báo chí đưa cho Đỗ Bạch, rất có thâm ý dặn dò nói: "Đỗ huynh đệ, tri đội trưởng hi vọng người tận lực điều thấp chút, Thanh Khê huyện xem là không lớn, bên trong cường giả lại không ít vạn nhất trên chọc đến bọn họ, liền rất nguy hiểm mặt khác người phải cẩn thận, Quách lão đầu đã che giấu, chỉ sợ sẽ có chính đối với người hành động, nỗi điên người bình thường đều cũng đáng sợ "

Nghe được Viên Tiên Sinh nói như vậy, Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên một vòng hàn mang, đối với hân liền ôm quyền, nói cảm tạ: "Đa tạ Viên Tiên Sinh nhắc nhở, còn làm phiền người chiếu khán dưới tỷ tỷ của ta "

"Cái này hiển nhiên, ha ha "

Đỗ Bạch lúc này mới lên xe, hướng trường học phương hướng mau chóng đuổi theo

Đang đội đèn xanh đèn đỏ thời điểm, Đỗ Bạch lật xem một chút báo chí, đầu đề chính là tối hôm qua đường dành riêng cho người đi bộ sự tình

Báo chí bên trong cũng không có nhắc tới hân, mà chính là đưa tin Quách lão đầu tàn nhẫn thương tổn Hải Quy (du học về) bác sĩ Trịnh Cần Công cùng trợ thủ sự tình, cảnh sát đã tuyên bố hồng sắc lệnh, toàn lực lùng bắt Quách lão đầu

Sở dĩ không có nói tới hân, tự nhiên là bởi vì Viên Tiên Sinh áp xuống tới nguyên nhân

"Xem ra, xác thực phải khiêm tốn một chút mới được, chuyện phiền toái càng nhiều, lãng phí thời gian cũng càng nhiều, gây bất lợi cho tu luyện "

Thanh Khê huyện cũng không đơn giản, Nam Cung gia tộc tuyệt đối là hân địch nhân lớn nhất, hân giết Nam Cung Vũ, còn có Hồ Nhân, trả thù đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ tiến đến

Hân việc cấp bách hân là tăng thực lực lên, trong thời gian ngắn tăng lên tới Luyện Khí Thất Tầng, liền có thể sử dụng pháp thuật, tương đương với võ giả Tiên Thiên Chi Cảnh, mới có sức tự vệ

Đương nhiên nếu như gặp phải Tu Chân Giả, tự nhiên là mặt khác nói một chút, tuy nhiên Đỗ Bạch tin tưởng ở thế tục bên trong Tu Chân Giả vẫn là số ít, tạm thời không cần suy nghĩ gấp được

Đến trường học về sau, Đỗ Bạch bay thẳng đến mười ban đi đến

Cùng nhau đi tới, hân thành một đường di động phong cảnh tuy nhiên trường học cảm đoán đàm luận Đỗ Bạch sự tình, nhưng các học sinh tâm lý có thể rõ ràng cũng

Từ khi Đỗ Bạch một lần nữa trở lại trường học về sau, làm ra tổng tổng sự tích, đều là đủ để cho người ta nói chuyện say sưa không còn có một người dám nói hân là Đỗ nghèo lùn, mà chính là dùng ngưỡng vọng ánh mắt, sùng bái hân

"Ta phải lập tức thông tri Tô Tô, Đỗ Bạch đến, với lại hiện tại hân mặc tiến a!" Đi ở sân trường bên trong Quả Quả, khi nhìn đến Đỗ Bạch về sau, lập tức trong mắt tỏa ra ánh sao, quát to một tiếng hướng ban cấp chạy tới

Đỗ Bạch đi vào ban cấp, nhìn thấy trong lớp đồng học đều tại nghiêm túc đọc sách, dù là nhìn có hết sức, thậm chí không biết, nhưng bọn hân vẫn như cũ nỗ lực đi học tập

Thật sự là mặt trời mọc từ hướng tây, tuy nhiên đối với Đỗ Bạch tự nhiên không có nhiều ảnh hưởng

"Lão đại hào!"

Nhìn thấy Đỗ Bạch tiến đến, toàn bộ đồng học đều đứng lên, chỉnh tề cho hắn hành lễ

" "

Đỗ Bạch nhất thời im lặng, ánh mắt nhìn qua bọn họ, thản nhiên nói: "Các người tiếp tục, có cái gì không biết trực tiếp tìm lão sư "

Đỗ Bạch vừa nói xong, Thường Tử Nhan ôm một chồng tư liệu, thở hổn hển vù vù đi tới

Vừa nhìn thấy Đỗ Bạch, lập tức lớn tiếng nói: "Còn không mau một chút tới đón tay!"

"Được" Đỗ Bạch lập tức đáp, hắn cũng không dám sơ suất, sợ chậm một bước, Thường Tử Nhan muốn giáo huấn hắn cái không về không

Tiếp nhận Thường Tử Nhan trong tay tư liệu, Đỗ Bạch trên gương mặt hiển hiện một vòng nhàn nhạt mỉm cười, nói cảm tạ: "Cảm ơn lão sư "

"Cái này còn tạm được" Thường Tử Nhan trừng Đỗ Bạch liếc một chút, cái này trùng một cái, nàng sững sờ

"Người đi chỉnh tề?" Thường Tử Nhan thốt ra

Đỗ Bạch lười trả lời nàng, ôm tư liệu quay người hướng vị trí của mình đi đến

Khí chất biến hóa, đã để người cảm giác được Đỗ Bạch không giống nhau, đổi lại bên trên một thân phù hợp y phục, phong độ nhẹ nhàng thể nào vừa nhìn, tưởng rằng đại gia tộc nào bên trong đi ra đến công tử ca

Nhìn thấy Đỗ Bạch không để ý tới nàng, Thường Tử Nhan biểu lộ lập tức thay đổi, hừ lạnh một tiếng, "Còn có một nửa tư liệu tại nhà ta, ban đêm tới lấy, ta viết cái địa chỉ cho người vì người, lão sư một môi giống con chó, người ngược lại tốt, một câu cảm ơn liền xong việc liền hỏi lời nói, còn lười trả lời!"

"Lão sư, địa chỉ cho ta" Đỗ Bạch ngẩng đầu, đối với Thường Tử Nhan bình tĩnh nói

"Người, người tức chết ta!" Thường Tử Nhan chứng trần khí ngực bộ một trống một trống, tùy thời đều có thể đem y phục nứt vỡ

Nguyên bản còn an tâm đọc sách học sinh, bọn họ rốt cuộc không còn tâm tư đọc sách, từng đôi con mắt đều sáng lên, nhìn chăm chăm Thường Tử Nhan bộ ngực mãnh mẽ nhìn

"Lão sư y phục muốn bị nứt vỡ" một cái nam đồng học đối với ngồi cùng bàn so một cái thuận lợi thủ thế

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Lão sư động tâm

42 lão sư động tâm

"Nhìn cái gì vậy, không có nhìn qua đúng không!" Đối mặt các học sinh trần trụi ánh mắt, Thường Tử Nhan vô ý thức thốt ra, lời vừa ra khỏi miệng, lập tức phát hiện không đúng, gương mặt nhanh chóng phun lên một vòng ửng đỏ

Có thể đã buổi tối, các học sinh trầm miệng một lời hô: "Chưa từng gặp qua!"

"Tốt các người! Ta nói với các người, lấy các người hiện tại tuổi tác, chỉ có một việc cái kia làm, cái kia chính là tốt ---- tốt ---- ---- sách! Tranh thủ thi lên đại học! Báo đáp các người phụ mẫu công ơn nuôi dưỡng! Không then chính mình trần quý tuổi tác!"

"Về phần muốn gái loại hình tâm tư không được, này lại để cho các người hoang phế việc học, vui buồn thất thường, nói không chừng còn trở thành một cái bỉ ổi bị người chán ghét người thậm chí có người Sắc đảm ngập trời, làm ra phạm pháp sự tình, tiến vào phòng giam!"

"Chờ các người lớn lên, tốt nghiệp đại học đi ra công tác, khi đó tìm nữ nhân mới là chính xác chỉ cần người tìm tới người ưa thích nữ nhân, thích thấy thể nào liền thấy thể nào, hiểu chưa!"

"Minh bạch" các bạn học hữu khí vô lực ứng một tiếng, ghé vào trên mặt bàn, tiếp tục xem sách

Hồ ——

Thường Tử Nhan lúc này mới thở phào, bay sượt hơi nóng cái trán, thở dài một tiếng: "Những học sinh này thật không khiến người ta bót lo nha!"

Nhất không để cho người ta bót lo cũng là Đỗ Bạch cái này thay đổi hình dáng!

Thường Tử Nhan hừ lạnh một tiếng, đưa ánh mắt nhìn về phía vùi đầu xem tư liệu Đỗ Bạch, trong lòng đã có quyết định: Đỗ Bạch muốn học tập tư liệu, đến tự mình đến nhà nàng cảm động hy vọng nàng đưa đến trường học

Thường Tử Nhan từ Giăng Thai trên bàn, lấy ra một tờ giấy trắng, viết lên nàng địa chỉ còn có điện thoại, hướng Đỗ Bạch đi đến

Thùng thùng!

Thường Tử Nhan gõ hai lần mặt bàn, đem viết có địa chỉ trang giấy đưa cho Đỗ Bạch, nghiêm mặt nói: "Chín giờ tối trước tới lấy, không cần sáng sớm tới tìm ta, ta chán ghét quấy rầy ta ngủ người!"

"Ừ" Đỗ Bạch tiếp nhận trang giấy, nhét vào trong túi xách, sau đó lại tiếp tục vùi đầu đọc sách, không có dư thừa động tác

Thường Tử Nhan nhất thời bất mãn, la âm lên: "Uy Đỗ Bạch đồng học, người đây là cái gì thái độ!"

"Lão sư, còn có chuyện gì sao? Không có lời nói, xin đừng nên quấy rầy học sinh học tập" Đỗ Bạch nghi hoặc ngẩng đầu lên, ánh mắt đối diện bên trên Thường Tử Nhan thanh tịnh đẹp mắt con mắt

Hai người ánh mắt trong nháy mắt giống như quang tuyến quyết đấu, Nam Châm hút nhau, phát sinh đã kịch liệt lại thần kỳ va chạm

Đỗ Bạch con mắt phăng phắt là một cái không thâm uyên, có thể đem một người hút đi vào, cùng Đỗ Bạch đối mặt, Thường Tử Nhan nhịp tim đập bất đầu gia tăng tốc độ, một loại đặc thù cảm giác từ trong lòng xông tới

Nàng không từ run một cái, vội vàng đưa ánh mắt dời, giả bộ như chẳng có chuyện gì mở miệng: "Không có việc gì, người tiếp tục học tập "

Nói xong, Thường Tử Nhan liền xoay người hướng Giăng Thai bàn đi đến, tại vị trí của mình ngồi xuống, tâm tư có chút loạn loạn

"Chẳng lẽ đây chính là tâm động cảm giác? Ta muốn yêu đương?"

"Không có khả năng a! Ta là lão sư, hẳn là học sinh, ta không thể lại ưa thích hẳn yêu đương càng là không có khả năng, chính mình số tuổi so với hẳn lớn, lại là lão sư hẳn thật muốn làm ra chút gì đến, không phải bị trò cười không thể, đến lúc đó toàn bộ xã hội người đều đang mắng chính mình tiện "

A ——

Thường Tử Nhan đánh một cái gật mình, nhanh chóng từ thần du lịch trong trạng thái tỉnh táo lại, thấy không người chú ý nàng, lúc này mới duỗi ra tay nhỏ xoa xoa nóng lên gương mặt

Không khỏi khẽ gât một chút, lúc này mới thu hồi tâm tư, tiện tay lật ra một quyển sách, nhìn

"Báo cáo!" Cửa ra vào truyền đến một tiếng thanh thúy tiếng la

Thường Tử Nhan phản xạ có điều kiện đáp: "Tiến đến "

Lập tức nàng phát hiện không đúng, lớp học học sinh không phải đều đến đông đủ sao? Này hô báo cáo là ai?

Thường Tử Nhan nhanh chóng ngẩng đầu nhìn sang

Thấy là một người phi thường xinh đẹp nữ sinh, mọc ra một tấm xinh đẹp mặt trái xoan, da thịt tuyết trắng một điểm tí vết đều không có, con mắt phăng phắt có thể nói chuyện, lại lớn lại thanh tịnh

Dáng người mặc dù hơi có vẻ ngầy ngầy, nhưng phát dục tốt đẹp, cái kia đại địa bình phương lớn, cái kia đột nhiên bình phương đột nhiên, cái kia Tiểu Địa Phương nhỏ, tiếp qua mấy năm nhất định phi thường mê người

Khí chất cũng đặc biệt xuất sắc, toàn thân cao thấp tràn đầy Thanh Xuân Khí Tức, tựa như một đóa nụ hoa chớm nở hoa hồng, rất hấp dẫn người ta

Đồng dạng là áo sơ mi trắng váy đen trường học phục, mặc ở trên người nàng, liền cho người ta một loại thuần khiết mà dù người phạm tội cảm giác

Xinh đẹp như vậy một người nữ sinh nhìn không giống như là một cái học sinh kém a?

Thường Tử Nhan ánh mắt lóe lên một vòng nghi hoặc, đang muốn hỏi thăm

Nguyên bản yên tĩnh ban cấp, khi nhìn đến tiến đến nữ sinh về sau, cũng không tiếp tục bình tĩnh, giống như đun sôi nước, phanh phanh nhấp nhô

"Thanh thuần Hoa Khôi Tô Lan nhi!"

"Tô Lan, I love You! ! !"

"Tô Lan, ta ta có thể cùng ngươi nơi người bằng hữu sao?"

Các học sinh cái này một hô, Thường Tử Nhan cũng liền nhớ lại, trước mắt nữ sinh là ai —— một trung Hoa Khôi Tô Lan, quả nhiên trường xinh đẹp tuy nhiên cùng với nàng so ra, vẫn là kém chút, Thường Tử Nhan yên lặng nhìn một chút chính mình no đủ bộ ngực

Thấy là Tô Lan, Đỗ Bạch lông mày hơi nhíu lại, có dự cảm là tìm hấn

Tô Lan nhi tiến phòng học, ánh mắt liền tìm tòi, khi nhìn đến Đỗ Bạch về sau, trong mắt lập tức sắc thái vui mừng

Hiện tại Đỗ Bạch quả nhiên rất đẹp trai, Quả Quả nói không sai

"Khụ khụ, Thường lão sư tốt, ta là 12A1 Tô Lan nhi" Tô Lan nhi đối với Thường Tử Nhan cung kính mỉm cười, khích lệ nói: "Thường lão sư thật xinh đẹp a! Khó trách tất cả mọi người thích ngươi "

"Thật sao? Đoán chừng tất cả mọi người là nói đùa, ngược lại là Tô Lan nhi đồng học là được nhận Hoa Khôi, quả nhiên trường xinh đẹp a!" Thường Tử Nhan hào phóng khích lệ nói

"Lão sư quá khen, ta cũng không thích làm cái gì Hoa Khôi, làm đi tới chỗ nào đều có người theo đuôi" Tô Lan nhi chu chu mỏ, khổ não nói

Nhìn thấy Tô Lan nhi chu môi biểu lộ đặc biệt đáng yêu, thật nhiều người đều muốn ăn một cái, nhin không được cảm khái lên tiếng: "Thật đáng yêu, tốt moe a!"

"Cảm ơn mọi người khích lệ, bắt quá ta đã 17 tuổi, không thích mọi người nói ta đáng yêu, Mạnh Mạnh a ưa thích mọi người gọi ta Thanh Xuân Vô Địch mỹ thiếu nữ!"

"Thanh Xuân Vô Địch mỹ thiếu nữ —— Tô Lan nhi!"

"Thanh Xuân Vô Địch mỹ thiếu nữ —— Tô Lan nhi!"

Thấy mình học sinh bị xúi giục, Thường Tử Nhan ánh mắt lạnh lẽo, tuy nhiên còn duy trì mỉm cười, ngữ khí lại có chút cứng nhắc, "Tô đồng học, tìm ta có chuyện gì sao? Không có việc gì lời nói, hiện tại có thể ra ngoài, để tránh ảnh hưởng bọn họ học tập "

"Há, đúng, kém chút đem chính sự vọng, không có ý tứ a Thường lão sư "

Tô Lan nhi miệng bên trong mặc dù nói không có ý tứ, nhưng không có cái gì cụ thể xin lỗi cử động, thấy thế nào, đều giống như Thanh Xuân Vô Địch mỹ thiếu nữ giống như ***** Nữ Lão Sư đang ghen, tranh cãi

"Lão sư là như thế này, ta là tới tìm Đỗ Bạch, muốn cùng hấn thương lượng chuyện gì, ngươi xem có thể chứ?"

"Ngươi tìm Đỗ Bạch?"

Thường Tử Nhan lập tức nhớ tới mấy ngày nay, trong sân trường liên quan tới Đỗ Bạch cùng Tô Lan nhi các loại Lời Đồn

Chẳng lẽ đều là thật! Hừ!

"Đỗ Bạch, Hoa Khôi tìm ngươi! Có chuyện gì ra ngoài nói đi" Thường Tử Nhan hừ lạnh một tiếng

Tô Lan nhi lời nói, Đỗ Bạch cũng nghe đến, bản ý hấn là không muốn để ý tới Tô Lan nhi tuy nhiên Xem ra, không cùng với nàng ra ngoài lời nói, không biết nàng muốn ồn ào đến lúc nào

"Đỗ Bạch, nhanh lên" Tô Lan nhi nhìn xem Đỗ Bạch, ngoắc thúc giục

Đỗ Bạch lúc này mới đứng dậy, hướng Tô Lan nhi đi đến, hai người cùng đi ra khỏi phòng học

Chương 43: Hoa Khôi điều kiện

43 Hoa Khôi điều kiện

Phòng học bên ngoài

"Tìm ta chuyện gì?" Đỗ Bạch nhân nhạ xem Tô Lan Nhi liếc một chút, hỏi thăm

"Ta chẳng lẽ trường rất khó coi sao? Mỗi lần nói chuyện đều lạnh băng băng như vậy, thật giống như ta làm gì sai" Thường Tử Nhan u oán ánh mắt đảo qua Đỗ Bạch lạnh lùng khuôn mặt, chu chu mỏ

"Người giống như Thường lão sư nói chuyện cũng là như vậy phải không? Hẳn không phải là người có thể đối với ta nhẹ nhàng một chút không, nhìn thấy người lạnh lùng như vậy, ta đều sợ sợ "

" "

Đỗ Bạch nhất định có loại đánh người xúc động, cố nén trong lòng không kiên nhẫn, lạnh lùng nói: "Không có việc gì lời nói, ta trở về phòng học "

"Chờ một chút, chẳng phải chỉ đùa một chút đi! Đừng nóng giận, ta xin lỗi người "

Xem Đỗ Bạch muốn đi, Tô Lan Nhi đưa tay bắt hấn lại cánh tay, u oán nói xin lỗi nói: "Thật xin lỗi, đừng nóng giận "

"Nói đi, chuyện gì "

"Cuối tuần này ta nghĩ người theo ta, đi một chuyến nhà ta "

"ta không có nghe lắm?" Đỗ Bạch bắt đầu hoài nghi Tô Lan Nhi IQ

"Đừng nóng vội nha, ta vẫn chưa nói xong đây!" Tô Lan Nhi đơng đưa một chút Đỗ Bạch cánh tay, lúc này mới tiếp tục nói: "Điều kiện do người đề ra, đừng quá mức chia, ta đều đáp ứng người "

Tô Lan Nhi nói qua chia, là chỉ ngủ cùng loại hình loại điều kiện này

"Ta cảm thấy người cũng nhầm chán" Đỗ Bạch lấy ra Tô Lan Nhi nắm lấy hấn đầu ngón tay, thần nhiên nói: "Ta không nghĩ ra được, năng lực từ trên người người được cái gì, trở về đi "

Nói xong, Đỗ Bạch quay người hướng phòng học đi đến

"Đỗ Bạch, người đứng lại cho ta!"

Tô Lan Nhi cũng là không thềm đếm xia, nhanh chóng từ phía sau ôm lấy Đỗ Bạch, dùng lực ôm lấy, không cho hấn đi lại

"Hiện tại trừ người đáp ứng ta, không phải vậy ta liền không đi dù sao mọi người đều biết ta là bạn gái của người, cũng không có cái gì tốt mất mặt!" Tô Lan Nhi lớn tiếng nói

"Bạn gái của ta?"

"Đúng, toàn trường người nào không biết, ta là bạn gái của người! Hiện tại trừ người có thể cùng ta về nhà bên ngoài, đừng nam sinh đều không được, ta chỉ có thể tìm người!"

" "

Đỗ Bạch im lặng, đang muốn phản bác, trên thân lại lên dị dạng

Hỗn Độn Phệ Linh Quyết tại không có vận hành tình huống dưới, thế mà tại thể nội vận chuyển lại

Đỗ Bạch sững sờ, nghe Tô Lan Nhi trên thân truyền tới mùi thơm cơ thể, cùng trên lưng mềm mại Xúc Giác, cảm ứng được nàng nồng đậm Âm Nguyên, trong lòng hơi động

"Thả ta ra, cẩn thận nói cho ta nghe một chút đi, ta có lẽ đáp ứng cũng khó nói" Đỗ Bạch thần nhiên nói

"Nói lời giữ lời!"

"Giữ lời!"

"Hi hi, ta liền biết, ta vẫn là có chút mị lực" Tô Lan Nhi biểu lộ vui vẻ, lúc này mới buông ra ôm Đỗ Bạch hai tay, sau đó đi đến Đỗ Bạch phía trước

"Ta cũng là không có cách nào mới đến tìm ngươi, ngươi nhìn ta mới hơi lớn như vậy, ngay cả yêu đương đều không nói qua, chớ đừng nói chi là cái gì nói chuyện cưới gả nhưng ta cha lại bức ta cùng một cái ta không thích người đính hôn, ngươi nói ta năng lực đồng ý không? Đương nhiên phải kiên quyết phản đối! Ngươi nói đúng không "

Tô Lan Nhi đối với phụ thân hành vi biểu thị cũng phẫn nộ, con mắt nháy đều không nháy mắt nhìn chăm chú Đỗ Bạch, hi vọng đạt được hân hỷ trợ

"Là hiện tại là Tự Do Luyến Ái thời đại, hôn nhân hẳn là bởi tự mình làm chủ "

Đạt được Đỗ Bạch khẳng định, Tô Lan Nhi lập tức hưng phấn lên: "Đúng vậy nha! Cha ta tư tưởng đã sớm quá hạn!"

"Ngươi muốn ta như thế nào giúp ngươi" Đỗ Bạch bình tĩnh hỏi, hẳn vừa rồi chỉ là thuận miệng ứng hòa, nội tâm nhưng không có bao nhiêu xúc động phẫn nộ, loại chuyện này phổ biến cũng

"Đơn giản, coi ta bạn trai, cùng ta về nhà nói cho cha ta biết, ta đã có bạn trai, để hẳn hết hi vọng hiện tại, bên ngoài người đều nói ta là bạn gái của ngươi, cha ta cũng sẽ không hoài nghi ta tìm người đến lừa dối hẳn chủ ý này hay đi, là Quả Quả nha đầu kia dạy ta "

"Ngươi khẳng định muốn làm như vậy, ngươi đáp ứng ta một cái điều kiện, ta liền đi theo ngươi "

Đỗ Bạch vẫn là quyết định chiếm lấy hấp thu Tô Lan Nhi Âm Nguyên, đối mặt sẽ gặp được nguy hiểm cục diện, đề cao thực lực là tự vệ phương pháp duy nhất

Nghe được Đỗ Bạch đáp ứng, Tô Lan Nhi nhất thời hưng phấn nhảy dựng lên, "Quá tốt! Lần này cuối cùng viên mãn giải quyết, Ha-Ha!"

"Đỗ Bạch cảm ơn ngươi!" Tô Lan Nhi dùng lực vỗ Đỗ Bạch bả vai, vui mừng nói: "Nói đi, điều kiện gì ta đều đáp ứng ngươi! Đúng, không thể quá phận nha!"

"Ta điều kiện chỉ có một cái, sự tình xong sau, ta sờ bụng của ngươi 5 phút đồng hồ" Đỗ Bạch chậm rãi nói

"A!" Tô Lan Nhi lập tức hét rầm lên, dùng giạt mình ánh mắt trừng mắt Đỗ Bạch, trên mặt cũng hiện ra một vòng đỏ ửng

Tô Lan Nhi phẫn nộ, dưới cái nhìn của nàng, Đỗ Bạch đây là đang vũ nhục nàng! ! !

"Đỗ Bạch! Không nghĩ tới ngươi là loại này đồ vô sỉ! Ta nhìn lầm ngươi! !" Tô Lan Nhi hét rầm lên

Âm thanh rất lớn, ngay cả trong phòng học cũng nghe được

Thoáng chốc trong phòng học nghị luận ầm ĩ, bọn họ rất muốn biết Đỗ Bạch cùng Hoa Khôi ở giữa phát sinh chuyện gì, nói cái gì lời nói

Tuy nhiên thật đúng là không có một người dám ra ngoài, vừa nghĩ tới Đỗ Bạch khủng bố, không muốn chết liền ra ngoài đi

Thường Tử Nhan lông mày cũng nhăn lại đến, không biết Đỗ Bạch cùng Tô Lan Nhi phát sinh sự tình gì

"Tùy ngươi nói thế nào, đây là ta điều kiện" Đỗ Bạch không nhìn Tô Lan Nhi thét lên, lạnh lùng nói: "Chờ ngươi nghĩ kỹ lại tới tìm ta "

Đỗ Bạch nói xong, quay người trở về phòng học

Nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng bóng lưng, Tô Lan Nhi lần nữa bị phẫn hỏa to, "Ngươi, ngươi Lãnh Huyết! Ngươi vô sỉ! Ngươi Đại Sắc Lang! ! !"

Lần này Đỗ Bạch không có dừng bước lại, đi trở về phòng học

Gặp Đỗ Bạch như thế vô tình, Tô Lan Nhi rơi xuống ủy khuất nước mắt

"Hỗn đản! Hỗn đản! Hỗn đản! !"

"Hỗn đản! Hỗn đản! Đại hỗn đản! !"

Tô Lan Nhi bị phần tiếng mắng từng tiếng truyền vào trong phòng học, nhưng không có một người dám đối với biểu lộ băng lãnh Đỗ Bạch mở miệng hỏi thăm

Tô Lan Nhi thống mạ đến mấy lần về sau, ngay tại Thường Tử Nhan nhìn không được đứng dậy thời điểm, Tô Lan Nhi tiếng mắng bất thành linh đình chỉ

Ngay tại mọi người coi là Tô Lan Nhi đi, cửa phòng học phanh một tiếng bị tiến lên đến

Tô Lan Nhi con mắt có chút đỏ hướng đi Đỗ Bạch, đứng ở bên cạnh hẳn, nhoen miệng cười, thanh thúy nói: "Đưa đi động dây số cho ta, ta đến lúc đó gọi điện thoại cho ngươi, ngươi tới đón ta "

Gặp Tô Lan Nhi nói như vậy, Đỗ Bạch biết nàng đồng ý, từ trong túi xách móc ra giấy bút, nhanh chóng viết xuống số điện thoại di động, đưa cho nàng

Đỗ Bạch cũng không cảm thấy hấn làm như vậy có cái gì không đúng, đây chỉ là một lần giao dịch, người tình hình ta nguyện vọng, với lại đối với Tô Lan Nhi tới nói, cũng không có tổn thất gì

Về phần nói cái gì danh tiết loại hình, xã hội hiện nay nói cái này sẽ chỉ làm người cười nhạo, có mấy người nữ hài tại trước khi kết hôn, vẫn là hàng nguyên đai nguyên kiện, hoặc nhiều hoặc ít đều nơi qua bạn trai

Đương nhiên cũng không thể một gậy tre đồ nhào một thuyền người, chắc chắn sẽ có không ít tự ái nữ hài, Tô Lan Nhi nói không chừng cũng là bên trong một cái

Đỗ Bạch muốn nói vấn đề không phải cái này, hấn muốn nói, xã hội bây giờ một loại hiện tượng, nữ hài coi như bị sò, bị, cũng không ảnh hưởng nàng ngày sau sinh hoạt

Tiếp nhận tờ giấy nhỏ về sau, Tô Lan Nhi xuất hiện bất ngờ tại Đỗ Bạch trên mặt ba một chút

"Bái bai, Chu mặt gặp" Tô Lan Nhi phát ra một tiếng như chuông bạc tiếng cười, nhanh chóng chạy ra phòng học

Tại mọi người không nhìn thấy góc độ, nàng xấu hổ đặc biệt đẹp đẽ, tựa như chân trời này hồng diễm Thái Hà

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Thần bí Đại Lễ Bao

44 thần bí Đại Lễ Bao

"A! Ta không được!"

Một cái nam sinh ở nhìn thấy Hoa Khôi thể mà trước mắt bao người, người thân Đỗ Bạch một chút, hấn kích động té xỉu tại chỗ đi qua, từ trên chỗ ngồi trượt xuống mặt đất

Đỗ Bạch cũng ngây người, kiếp trước kiếp này, hấn còn là lần đầu tiên bị một cái nữ hài hôn mặt, đây là một loại rất kỳ quái cảm giác

Hấn không thích ứng loại này bất thành linh biến hóa, nội tâm không khỏi có chút tâm thần bất định, lại có chút hưng phấn, thậm chí còn có chút chờ mong, dù sao cũng là cực kỳ phức tạp

Chờ hấn lấy lại tinh thần thời điểm, Tô Lan Nhi đã biến mất trong tầm mắt, toàn bộ đồng học, bao quát Thường Tử Nhan, đều nhìn hấn chăm chăm

"Nàng hấn là lên con" Đỗ Bạch bất đắc dĩ buông tay, sau đó tiếp tục vui đầu xem tư liệu

Đỗ Bạch giải thích, tự nhiên không có người ngây thơ cho rằng là thật, chỉ có một cái lý do có thể giải thích Tô Lan Nhi làm như vậy nguyên nhân, cái kia chính là hai người yêu đương!

Cảm thán Hoa Khôi đã Danh Hoa có Chủ đồng thời, mọi người xem Đỗ Bạch ánh mắt tràn ngập ước ao ghen tị

Thường Tử Nhan lúc đầu muốn phát biểu điểm tự mình nhìn lướt đến, sau cùng nhưng cũng không biết nói cái gì

Chỉ có than nhẹ một tiếng, nội tâm không khỏi có chút Không Không thất lạc

Bởi vì Tô Lan Nhi xuất hiện, mười ban một cái sớm bầu không khí đều rất quái dị

Tan học tiếng chuông một vang, Đỗ Bạch liền vội vàng rời đi phòng học

Tô Lan Nhi mang cho hấn ảnh hưởng chỉ là một hồi sự tình, đã bị hấn ném sau ót, nóng lòng rời trường, là bởi vì hấn giữa trưa thời gian, muốn đi tìm phòng trọ

Hiện tại mạng lưới cũng thuận tiện, Đỗ Bạch xuất hiện cửa trường về sau, trong xe dùng đi động lực soát nhà dưới ngọn nguồn, rất nhanh liền xác định một cái tiểu khu

Đó là cái mới kiến không lâu cấp cao tiểu khu, tên cũng lịch sự tao nhã, gọi Thanh Thủy người ta

Thanh Thủy người ta tọa lạc tại Thanh Khê huyện vị trí tốt nhất, không chỉ có phong cách tinh mỹ, hệ số an toàn cực cao, cảnh vật chung quanh càng là mỹ lệ, đương nhiên giá cả tự nhiên cũng không rẻ, mỗi mét vuông đồng đều giá cực kỳ 2 vạn

Xác định mục tiêu về sau, Đỗ Bạch trực tiếp lái xe hướng Thanh Thủy người ta bán cao ốc bộ mà đi

Đến về sau, tiến bán cao ốc đại sảnh, lập tức có một cái tuổi trẻ xinh đẹp bán phòng thành viên tiếp đãi hẳn

Bán phòng thành viên tuổi chừng tại 20 tuổi khoảng chừng, thân cao chừng một mét sáu 5, tướng mạo luôn vui vẻ, dáng người có lồi có lõm

Một bộ bó sát người đồng phục đem nàng no đủ bộ ngực, thẳng tắp chân dài phác hoạ đường cong là lướt, mùi phần hấp dẫn nhãn cầu

"Tiên sinh ngài khỏe chứ, ta là số 12 bán phòng thành viên Hoàng San san, người gọi ta khoan thai liền có thể, có gì có thể để giúp trợ đến người đây?" Hoàng San San vẻ mặt vui cười đón lấy, cử chỉ hào phóng vũ mị

"Ừm, ta muốn mua phòng nhỏ, người giới thiệu Hạ" Đỗ Bạch liếc nàng một cái, thân nhiên nói

"Tốt, tiên sinh ngài mời ngồi bên này, ta đi lấy tư liệu tới" Hoàng San San nụ cười trên mặt càng sâu, nàng thích nhất loại này dứt khoát khách hàng

Vội lại từ Đỗ Bạch ăn mặc bên trên, cũng có thể nhìn ra đó là cái có tiền có chủ, chỉ cần phục vụ thỏa đáng, thành giao tỷ lệ thành công vẫn còn rất cao

Hoàng San San dẫn đạo Đỗ Bạch đang chiều dài khu vực ngồi xuống, trước tiên rót một chén đồ uống, lúc này mới đi lấy tư liệu

Rất nhanh nàng liền đi trở về, trong tay ôm hai cái thật dày cặp văn kiện, tại Đỗ Bạch ngồi xuống bên người đến

"Tiên sinh xưng hô như thế nào ngài đầu? Còn người nữa dự định mua bao nhiêu mét vuông phòng, có hay không ngưỡng mộ trong lòng tầng lầu "

"Đỗ Bạch" Đỗ Bạch nhàn nhạt ứng một tiếng, liền thẳng vào chủ đề, "Phòng ốc rộng rãi ba phòng ngủ một phòng khách, diện tích một trăm ba mươi hai hữu, tầng lầu cao thấp không quan trọng, nhưng cảnh vật chung quanh muốn tốt "

"Tốt, ta hiện tại liền cho ngài đề cử mấy bộ" Hoàng San San thuận thực lật ra cặp văn kiện, căn cứ Đỗ Bạch vừa rồi điều kiện, chọn lựa đến

Đi qua một phen chọn lựa, Đỗ Bạch sau cùng tuyển một bộ một trăm năm mươi mét vuông, ở vào Thanh Thủy người ta góc đông bắc F tòa nhà khu dân cư F tòa nhà là chuyên môn cho kẻ có tiền chuẩn bị, tầng lầu ven vịnh Thất Tầng, chung quanh Xanh Sạch Hóa, bảo an nhưng là tốt nhất, đương nhiên giá cả cũng là đắt nhất, một mét vuông đạt tới 2 3 vạn giá cả

Nói cách khác 150 mét vuông phòng trọ, giá cả đại khái tại hơn ba trăm vạn, không phải bình thường người năng lực mua nổi

Gặp Đỗ Bạch tuyển là F tòa nhà, Hoàng San San nhip tim đập cũng không khỏi gia tốc, thành công giao dịch lời nói, nàng Đề Thành coi như có năm sáu vạn, cho nên nàng phục vụ liền càng thêm nhiệt tình

"Đỗ Tiên Sinh là bây giờ nhìn phòng, vẫn là chọn cái thời gian lại tới đâu?" Hoàng San San Nhiệt Tình như Hòa hỏi thăm

"Hiện tại, tốt nhất năng lực tại một giờ bên trong đem tất cả mọi chuyện đã định, ban đêm hoặc là ngày mai ta liền cần vào ở "

"Tốt, Đỗ Tiên Sinh mời tới bên này F tòa nhà là hiện phòng, sửa sang tuy nhiên đơn giản, nhưng vào ở vẫn là không có vấn đề chỉ cần ký kết phòng ốc mua bán hợp đồng, tùy thời đều có thể dẫn bao vào ở" Hoàng San San nụ cười rực rỡ giống một đóa nở rộ tiên hoa

Tại Hoàng San San chỉ huy dưới, sau năm phút, hai người đi vào F khu vực, trực tiếp thang máy đến lầu năm

Đỗ Bạch chọn là 506 thất, gian phòng đã chia cắt tốt, ba phòng ngủ một phòng khách lưỡng vệ, còn có một cái hành lang cùng phòng khách, một bếp phòng sửa sang tuy nhiên đơn sơ, cũng rất sáng ngời đi vào trên hành lang, có thể nhìn thấy mỹ lệ hoa viên, hoàn cảnh chung quanh mười phần ưu mỹ

"Đỗ Tiên Sinh, còn hài lòng a" Hoàng San San có chút vội vàng hỏi thăm

"Vẫn được" Đỗ Bạch thành thật trả lời, lần nữa liếc nhìn một phen phòng trọ cấu tạo cùng vị trí

Đỗ Tiểu Vân về sau đều muốn ở nơi này, nhất định phải suy nghĩ đến có hay không không an toàn nhân tố

Hoàng San San gặp Đỗ Bạch biểu lộ lãnh đạm, lại tiếp tục xem phòng trọ, cho là hẳn không lớn hài lòng, nàng lập tức có chút gấp, lớn như vậy một mình nếu là vàng, tổn thất cũng quá lớn quanh năm suốt tháng đến, nhưng không có mấy cái dạng này đại đơn

"Đỗ Tiên Sinh, phòng trọ chất lượng ngài hoàn toàn có thể yên tâm với lại hiện tại mua, còn có đặc biệt ưu đãi, có thể hưởng 9 8 gậy ưu đãi, mặt khác còn đưa tặng một cái thần bí Đại Lễ Bao "

"Thần bí Đại Lễ Bao?" Đỗ Bạch ánh mắt hạ xuống Hoàng San San trên mặt, "Là thứ gì "

Nếu Đỗ Bạch đối với cái gọi là thần bí Đại Lễ Bao cũng không có cái gì chờ mong, hẳn cũng không phải người bình thường, cũng không quan tâm tiền bất quá đối phương tất nhiên nói như vậy, hẳn cũng chính là thuận miệng ứng hòa

Bị Đỗ Bạch nhìn chăm chú, Hoàng San San sắc mặt đỏ lên, nhưng nàng vẫn là vẻ mặt tươi cười mở miệng nói: "Đỗ Tiên Sinh cảm thấy ta trường thế nào, đáng người còn có thể a "

Hoàng San San vừa nói vừa diêm dúa lờ lợt xoay tròn một vòng, vũ mị thái độ hiển thị rõ

Tuổi trẻ, xinh đẹp, vóc người đẹp, đối với tuyệt đại bộ phận người mà nói, Hoàng San San rất xinh đẹp, là rất nhiều trong lòng nam nhân muốn đặt ở dưới thân vưu vật

"Rất xinh đẹp, tuy nhiên cái này giống như thần bí Đại Lễ Bao có cái gì quan hệ?"

"Ừ" Hoàng San San gật đầu, lúc này mới nói khẽ: "Chỉ cần Đỗ Tiên Sinh ký kết bán phòng mua bán hợp đồng, ta tối nay cũng là ngài người, tắm rửa sạch sẽ chịu đựng nhắm nháp "

" "

Đỗ Bạch thật không nghĩ tới thần bí Lễ Bao lại là cái này, tuy nhiên xác thực rất có sức hấp dẫn

Đối với vốn là muốn mua phòng người mà nói, mua nhà đồng thời còn năng lực diêm ngộ một cái cô gái xinh đẹp, với lại không cần phụ bất cứ trách nhiệm nào, không có mấy cái nam nhân năng lực chống đỡ loại này dự hoặc

Đỗ Bạch ánh mắt bên cạnh tại Hoàng San San trên thân chạy , vừa trầm ngâm

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Tân Phòng

45 Tân Phòng

Đỗ Bạch tự nhiên không phải ngấp nghé Hoàng San San sắc đẹp, tất nhiên nàng đưa ra yêu cầu này, năng lực lợi dụng bên trên tự nhiên không thể lãng phí

Nhưng rất nhanh Đỗ Bạch thất vọng, nếu ngẫm lại cũng biết Hoàng San San tất nhiên năng lực nói với hắn xuất hiện tốt như vậy nơi, đối với hắn mua phòng người cũng tương tự có cái này phúc lợi

Nếu như Hoàng San San vẫn là tiểu cô nương, Đỗ Bạch dự định hấp thu nàng Âm Nguyên đi qua quan sát tỉ mỉ cảm ứng, Hoàng San San đã sớm không phải cái gì Hoàng Hoa Đại Khuê Nữ, tự nhiên không có cái gì Âm Nguyên

"Liên bộ này, ký hợp đồng a" Đỗ Bạch ánh mắt từ trên người Hoàng San San thu hồi lại, thần nhiên nói

"A!" Hoàng San San lập tức kinh hi thở nhẹ một tiếng, cười duyên nói: "Tốt Đỗ Tiên Sinh, chúng ta bây giờ liền quay về bán cao ốc bộ xử lý thủ tục "

"Ừm toàn bộ thủ tục giao cho người quản lý, cần bao nhiêu thủ tục phí, trực tiếp nói với ta, ta hết thầy trả trả cho người" Đỗ Bạch cố ý dận dò một tiếng, "Ta hi vọng ban đêm liền có thể vào ở đến "

"Tuy nhiên thời gian có chút gấp, nhưng ta nhất định cho ngài giải quyết" Hoàng San San đối với Đỗ Bạch rục rờ cười một tiếng, lúc này mới lắc lắc đồng đưa đáng người đi phía trước một bên, chân dài nhìn cực kỳ mê người

Tuy nhiên đối với Đỗ Bạch tới nói cũng không có bao nhiêu sức hấp dẫn, tâm hắn cánh đã Thành Yêu

Trở lại bán cao ốc bộ, Đỗ Bạch giao tiền đặt cọc, còn lại hết thầy liền toàn bộ hành trình giao cho Hoàng San San, hắn liền rời đi

Ở bên ngoài tùy tiện ăn một chút đồ vật, Đỗ Bạch liền hướng trường học trở lại

Một cái buổi chiều khóa cũng không có cái gì đặc biệt sự tình, Đỗ Bạch vừa vận đem còn lại tư liệu xem hết

Sau khi tan học, Đỗ Bạch xuất hiện trường học, liền lái xe đi đón tỷ tỷ Đỗ Tiểu Vân

Đến cảnh sát Tổng Cục thời điểm, Đỗ Tiểu Vân đã tại cửa ra vào chờ hân

Nhìn thấy Đỗ Bạch đến, Đỗ Tiểu Vân trên mặt lập tức có nụ cười, nhanh chóng đi xuống

"Đệ đệ "

"Tỷ tỷ, có cái gì lên xe nói" Đỗ Bạch đối với Đỗ Tiểu Vân mỉm cười

"Ừ"

Vừa lên xe, Đỗ Tiểu Vân liền không kịp chờ đợi hướng về Đỗ Bạch nói về một ngày công tác lịch trình

Đỗ Tiểu Vân giăng không ít, khái quát đứng lên liền một câu nói: "Công tác thoải mái, nhưng cảm giác có chút không thích ứng "

"Tỷ tỷ, người đây là chiếm tiện nghi còn khoe mẽ, chậm rãi liền sẽ thích ứng đừng nói cho ta, người còn muốn quay về siêu thị kiện" Đỗ Bạch khẽ cười nói

"Tại siêu thị kiện thói quen, ở chỗ này thật là có điểm không quen nhìn thấy mỗi người đều như vậy có năng lực, ta đều có chút tự ti" Đỗ Tiểu Vân than nhẹ một tiếng, tuy nhiên nàng rất nhanh liền tỉnh lại, "Bất quá ta nhất định sẽ nỗ lực, ta muốn cải biến vận mệnh, tương lai cũng có thể giống như bọn họ, có được một phần chân chính công tác!"

"Ta tin tưởng tỷ tỷ "

"Người liền biết nói ngọt" Đỗ Tiểu Vân Bạch Đỗ Bạch liếc một chút, mới tiếp tục nói: "Ta ngày mai liền bắt đầu học tập "

Ục ục ——

Đỗ Bạch trong túi điện thoại di động đột ngột vang lên

Nghe được điện thoại di động kêu, Đỗ Bạch lúc này mới nhớ tới Đỗ Tiểu Vân còn không có điện thoại di động, liền mở miệng nói: "Tỷ tỷ, chúng ta ngay tại bên ngoài ăn cơm, thuận tiện mua cho người cái điện thoại, thuận tiện liên hệ "

Nếu là trước đó Đỗ Tiểu Vân khẳng định sẽ ngăn cản Đỗ Bạch làm như thế, nhưng bây giờ nàng lựa chọn thuận theo từ Đỗ Bạch thức tỉnh ngày đó bắt đầu, bọn họ nhất định không trở về được lúc trước

Đỗ Bạch kết nối điện thoại di động, gọi điện thoại chính là bán cao ốc thành viên Hoàng San San

Hoàng San San nói cho hân biết, phòng trọ thủ tục đã toàn bộ làm tốt, chỉ cần túi xách đi qua liền có thể vào ở

Hoàng San San hiệu lực quả nhiên cao, xem ở khách sạn Đền Thành bên trên, hiệu suất năng lực không cao sao?

Đỗ Bạch nói cho nàng, sau khi cơm nước xong, liền sẽ tới, lúc này mới tắt điện thoại

"Đệ đệ người mua nhà?" Đỗ Tiểu Vân kinh ngạc lên tiếng, Đỗ Bạch hôm qua vừa nói mua nhà, lúc này mới một ngày không đến lúc đó ở giữa, liền mua được

"Mua, sau khi cơm nước xong, chúng ta cầm đồ vật liền đi qua, tối nay liền dọn nhà "

"Nhanh như vậy, ta đều có chút không nữa" Đỗ Tiểu Vân chu chu mỏ

"Nguyên lai địa phương không quá an toàn, sớm một chút giúp chuyển tương đối tốt" Đỗ Bạch nghiêm túc nhìn xem Đỗ Tiểu Vân, dặn dò nói: "Tỷ tỷ, người một khi gặp được sự tình, nhớ trước tiên gọi điện thoại cho ta "

"Ừm, ta biết" Đỗ Tiểu Vân gật gật đầu, nhớ tới mấy ngày gần đây nhất tao ngộ, đến bây giờ nàng còn không có hoàn toàn trị hoãn tới

Đỗ Bạch vừa lái xe , vừa giống như tỷ tỷ nói chuyện phiếm, sau cùng tại một nhà quán cơm nhỏ cửa ra vào dừng xe, hai người ăn bữa tối, sau đó lại đi điện thoại di động cửa hàng, cho Đỗ Tiểu Vân mua một đài kiểu mới nhất ái phong điện thoại di động

Lúc này mới lái xe quay về bọn họ lại vài chục năm phòng cũ, đem đồ vật thu thập một phen, liền hướng Thanh Thủy người ta mà đi

Hoàng San San đã tại bán cao ốc bộ chờ bọn hân

Hoàng San San khi nhìn đến Đỗ Bạch bên người Đỗ Tiểu Vân về sau, cũng ngờ ngạc, Đỗ Tiểu Vân mỹ lệ để cho nàng cảm thấy tự hành hổ thẹn Đỗ

Bạch có đẹp như thế bạn gái, tự nhiên đối với nàng không có bao nhiêu hứng thú

Khó trách tại nàng nói ra thần bí Đại Lễ Bao về sau, Đỗ Bạch cũng không có toát ra kích động hưng phấn biểu lộ

"Ta đem còn lại tiền phó liền có thể đứng không?" Đỗ Bạch nhìn về phía Hoàng San San bình thần hỏi thăm

"Là Đỗ Tiên Sinh" Hoàng San San trên mặt lập tức hiện lên rực rỡ nụ cười, "Mặt khác giám đốc còn cố ý giao cho ta, Đỗ Tiên Sinh là kim tạp hội viên, hưởng giảm còn 80% ưu đãi, có thể tiết kiệm mấy chục vạn "

Nói đến kim tạp, Hoàng San San trong mắt toát ra hâm mộ thần sắc

Nàng ở trong lòng đã hạ quyết tâm, tại cùng Đỗ Bạch lên giường thời điểm, nhất định phải dùng sức toàn thân chiêu số hầu hạ nếu là Đỗ Bạch xem ra nàng liền phát, coi như không cần nàng làm Tiểu Tinh Nhân, cùng Đỗ Bạch loại này có thân phận người kéo lên quan hệ, đối với nàng cũng có rất tốt đẹp nơi

Đỗ Bạch nhận biết khẳng định đều có tiền có thân phận người, chỉ cần giới thiệu mấy cái cho nàng, nàng cũng liền phát

Hoàng San San trước tiên mang Đỗ Bạch đem tiền giao, sau đó đem bất động sản chứng, chìa khóa cửa loại hình giao cho Đỗ Bạch trên tay, hết thầy thủ tục xem như giao tiếp hoàn tất

"Đỗ Tiên Sinh, ban đêm ngài giống như không rảnh, ta hôm nào lại đến thăm đáp lễ ngài?" Hoàng San San đối với Đỗ Bạch ngòn ngọt cười, phát phát tay bên trong điện thoại di động, con mắt chớp chớp

Hoàng San San nói mập mờ, Đỗ Bạch lập tức kịp phản ứng, nghĩ đến thần bí Đại Lễ Bao sự tình, Hoàng San San đây là đang ám chỉ hắn

Giữa trưa thời điểm, hắn cũng không có minh xác cự tuyệt Hoàng San San, hắn mua phòng ốc, Hoàng San San tự nhiên muốn thực hiện Đại Lễ Bao

Có Đỗ Tiểu Vân tại, Đỗ Bạch tự nhiên không thể xách Đại Lễ Bao sự tình, đành phải thuận miệng ứng một tiếng

Rời đi bán cao ốc bộ, Đỗ Bạch mang theo Đỗ Tiểu Vân lái xe hướng F tòa nhà mà đi

Đến nhà mới về sau, Đỗ Bạch phụ trách đem đồ vật mang lên đi, Đỗ Tiểu Vân phụ trách thu thập phòng trọ

Đối với phòng ở mới, Đỗ Tiểu Vân tự nhiên hoan hỉ, đặc biệt là đứng tại trên ban công, nhìn thấy phía dưới Xanh Sạch Hóa tựa như một mảnh biển hoa, mỹ lệ không muốn không muốn

Hết thầy sửa soạn xong hết về sau, đã tám giờ tối

Làm sơ nghỉ ngơi, Đỗ Bạch đối với Đỗ Tiểu Vân dặn dò một tiếng, liền đi ra khỏi nhà, đi Thường Tử Nhan trong nhà cầm tư liệu

Dựa theo Thường Tử Nhan cung cấp địa chỉ, Đỗ Bạch đến nhà nàng dưới lầu, cho nàng phát điện thoại

Điện thoại vang nửa ngày, nhưng không ai tiếp

Đỗ Bạch lông mày không khỏi nhíu một cái, Thường Tử Nhan không phải là thả hắn bỏ câu a

Đỗ Bạch cảm giác khả năng này không lớn, chẳng lẽ là xảy ra chuyện?

Đỗ Bạch sắc mặt lạnh lẽo , dựa theo địa chỉ bên trên đánh dấu tầng lầu, bước nhanh mà lên

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 46: Phá cửa cứu người

46 phá cửa cứu người

Đây là một tòa có chút thời đại tiểu khu, tầng lầu cũng không cao, đại khái liền Thất Tầng, lộ ra có chút cũ nát tiểu khu chung quanh cũng không có phòng

ngự biện pháp, phương hướng nào đều có thể tiến đến

Thông qua đơn giản quan sát, năng lực nhìn ra đây là một cái bên ngoài nhân khẩu làm chủ tự cư địa bình phượng, Thường Tử Nhan ở chỗ này, cũng có thể nhìn ra nàng cũng không giàu có

Địa chỉ bên trên viết là lục tầng, 608 thất

Tiểu khu không có thang máy, Đỗ Bạch dọc theo thang lầu, nhanh chóng trèo lên trên trung gian gặp được không ít hộ gia đình, nhìn thấy Đỗ Bạch chạy nhanh, kềm chút dừng vào, chọc bọn hắn chửi ầm lên

608 trong phòng lục tầng gần nhất, lúc này là khoảng tám giờ rưỡi đêm, không có mấy hộ là ngủ, bên tai còn có thể nghe được hộ gia đình trong nhà bận rộn, thanh âm nói chuyện 603 cửa phòng còn mở, người bên trong đang tại khí thế ngất trời liên hoan

Nhìn đến đây, Đỗ Bạch trong lòng hơi thở phào, Xem ra hắn không có phát sinh chuyện gì, đoán chừng điện thoại di động không có mang theo trên người

Đứng tại 608 cửa phòng, Đỗ Bạch gõ gõ cửa

"Thường lão sư!" Đỗ Bạch hô, hắn tiếng la nhìn như không lớn, nếu vận dụng một tia linh khí, tự thành một đoàn phòng nghị tử bên trong tầng

Bên ngoài nghe là bình thường gọi tiếng, bên trong cũng rất rõ rệt

Im ắng không có người trả lời hắn

Đỗ Bạch lông mày không khỏi nhíu một cái, Thường Tử Nhan không ở nhà, quả nhiên là thả hắn bỏ câu, cái này khiến trong lòng của hắn có chút khó chịu

"Quên, nàng ngày mai hắn là sẽ chính mình cảm tới trường học" Đỗ Bạch suy nghĩ một chút, chuẩn bị rời đi, dẹp đường Hồi Phủ

Đương ——

Một tiếng rất nhỏ tiếng vang từ trong phòng truyền vào Đỗ Bạch trong lỗ tai

Hả?

Đỗ Bạch sắc mặt lạnh lẽo, xem ra Thường Tử Nhan là trong nhà, là có ý trả thù hắn

Hừ!

Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, linh khí từ trong đan điền vận chuyển lên đến, đem lỗ tai dán tại trên ván cửa, lắng nghe đứng lên

Nếu như Thường Tử Nhan thật bên trong, cố ý trả thù hắn lời nói, không nên trách hắn tương kế tựu kế, trực tiếp phá cửa đi vào

Thuyết pháp tự nhiên là lo lắng nàng xảy ra chuyện, phá cửa cứu người! Tin tưởng Thường Tử Nhan chỉ có thể ăn ngậm bồ hòn, có khổ nói không nên lời

Đỗ Bạch dán tại trên ván cửa lỗ tai động động mấy lần, rất nhanh hắn liền nghe đến nhân loại tiếng hít thở

Quả là thế! Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, đang muốn lấy ra lỗ tai, phá cửa mà vào

Không chỉ một người hô hấp? Là ba cái!

Đỗ Bạch khẽ giật mình? Không rõ bên trong đến là tình huống như thế nào

Đây cũng là đẳng cấp kém nguyên nhân, Trúc Cơ Kỳ lời nói, liền có thể sử dụng Linh Thức, cách lấy cánh cửa hắn cũng có thể đem bên trong nhìn nhất thanh nhị sở

Hiện tại thế nào, chỉ có thể đi vào nhìn xem

Lỗ tai rời đi cánh cửa, Đỗ Bạch một ngón tay chống đỡ tại Ổ Khóa bên trên, một cái Tiểu Cổ linh khí bị hắn đưa vào

Thế một tiếng, khóa cửa bị mở ra, Đỗ Bạch đẩy cửa ra đi vào

Vừa đi vào trong phòng, Đỗ Bạch cảm ứng rõ ràng đến ba người hô hấp, đều là từ một cái phòng bên trong truyền tới

Theo tiếng hít thở truyền đến phương hướng, Đỗ Bạch nện bước trầm ổn bước chân đi qua

Càng đến gần gian phòng, tiếng hít thở càng nặng

Đỗ Bạch biểu lộ cũng càng ngày càng lạnh, tuy nhiên còn không có thấy rõ trong phòng là tình huống như thế nào, nhưng bây giờ hắn đã có thể đánh giá ra, Thường Tử Nhan xảy ra chuyện

Không phải vậy sẽ không ngay cả hắn tiến đến, Thường Tử Nhan còn vững vàng

Đỗ Bạch đưa tay đẩy đẩy cửa, không nhúc nhích tí nào, môn từ bên trong bị khóa trái

Hừ!

Đỗ Bạch hơi lui ra phía sau một bước, một cái nhanh chóng nhấc chân, hung hăng đá vào cửa gỗ tiến lên!

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, chấn động toàn bộ lực tăng, cửa phòng trực tiếp tróc ra phòng nghỉ thời gian đập ầm ầm đi!

"A! !"

Trong phòng truyền ra kinh hoàng kêu to, trốn ở phía sau cửa hai người vội vàng hấp tấp né tránh ngã xuống cánh cửa, để tránh bị nện đến

Đỗ Bạch đã có thể nhìn thấy trong phòng tình hình

Thường Tử Nhan bị trôi trên giường, y phục trên người đã bị thoát không sai biệt lắm, đặc biệt nơi ngực, Xuân Quang Đại Tiết nang này loại cực lớn ngực, ngao ngễ đứng thẳng, tại dưới ánh đèn, lóe diệu nhân quang mang, nhìn không được muốn lên trước đùa bỡn một cái

Gian phòng có ngoài hai người, bên trong một cái Đỗ Bạch cũng nhận biết, chính là Lão Bất Tử Phó Hiệu Trường, một cái khác đầu trọc, dáng người to lớn, khuôn mặt hung ác, thân trên bóng loáng tỏa sáng, giống như là một cái Đồ Phu

Hai cái y phục đều thoát đến một nửa, nếu như Đỗ Bạch muốn vài phút, đoán chừng Thường Tử Nhan liền chân chính bị kịch

Nhìn thấy Đỗ Bạch tiến đến, Thường Tử Nhan dùng lực giãy dụa thân thể, phát ra ô ô gọi tiếng, ánh mắt hoảng sợ bất lực, nước mắt phốc phốc rơi xuống

"Tốt! Nguyên lai là người!" Phó Hiệu Trường cũng thấy rõ tiến đến là Đỗ Bạch, trong mắt lập tức tuôn ra âm thanh một vòng cừu hận, oán độc nói: "Tiểu tử, đã người chủ động đưa tới cửa, ngay cả người cũng cùng một chỗ thu thập!"

"Em vợ, đem tiểu tử này cho ta làm! Cũng là hắn trong trường học phá hư chuyện ta!" Phó Hiệu Trường trầm thấp quát

"Được! Một đầu Tiểu Trư tử, ta nhất đao liền để hắn mất mạng!" Đầu trọc cười u ám đứng lên, sau đó nhanh chóng từ bên cạnh trên mặt bàn rút ra một cái hàn quang lập loè đao nhọn!

"Tiểu Trư tử, chết đi!"

Cầm đao quang Đầu Nam, nhanh chóng hướng Đỗ Bạch xông tới, mũi đao sắc bén thẳng tắp đâm về Đỗ Bạch chỗ cổ, cũng là hắn bình thường mổ heo lấy máu vị trí

"Tiểu Trư tử?" Đỗ Bạch âm thanh so hàn băng còn lạnh, nhanh chóng đâm tới đao nhọn, trong mắt hắn thay đổi tri hoãn thay đổi tri hoãn, sau cùng tựa như con kiến đang bò

Đỗ Bạch nhẹ nhàng nâng tay đập vào đầu trọc cầm đao trên cổ tay, này nguyên bản thẳng tắp hướng về phía trước cánh tay chuyển một chỗ ngoặt, hướng đầu trọc ở ngực phương hướng mà đi, sáng loáng mũi đao lóe băng lãnh quang mang

Đầu trọc sắc mặt lập tức thay đổi trắng bệch, hoảng sợ thét lên, muốn cái biến cánh tay phương hướng hoặc là ném đi đao nhọn, nhưng bởi vì quán tính, hắn cái gì đều làm không, có thể làm cũng là hoảng sợ, hoảng sợ

PHỐC ——

Sắc bén đao nhọn PHỐC một tiếng đâm vào bộ ngực hắn, chui vào một nửa, trong nháy mắt, máu tươi giống như suối phun một dạng, phun ra, nhuộm đỏ hắn một thân, tung tóe một chỗ bắn

"A a —— "

Đầu trọc hoảng sợ kêu khóc đứng lên, sau đó chậm rãi ngã trên mặt đất

"Tỷ phu, cứu cứu ta "

Phó Hiệu Trường đã bị đầy đất máu tươi dọa cho phá hư, hoảng sợ toàn thân run rẩy, ống quần tích tấp vang lên, hắn sợ tè ra quần

"Ta ta" Phó Hiệu Trường run rẩy ngay cả lời đều nói không ra

Đỗ Bạch vòng qua đầu trục, hướng bên giường đi đến, ánh mắt tự nhiên không thể tránh né hạ xuống Thường Tử Nhan trên thân, nàng này Hung Khí xác thực có cực độ Lực sát thương nhìn thấy xinh đẹp như vậy ngực, tâm hần vẫn là nhẹ nhẩy một chút

Nhanh chóng đi vào Thường Tử Nhan bên người, trước tiên giúp nàng quăng ra miệng vải bố lót trong đầu, sau đó mở trói tứ chi

"Ồ ô —— "

Có thể hoạt động Thường Tử Nhan, một chút nhào vào Đỗ Bạch trong ngực, lớn tiếng lớn tiếng khóc rống lên

Vừa rồi kinh lịch trải qua hết thảy, thực sự thật đáng sợ nếu như không phải Đỗ Bạch trùng hợp tìm đến nàng, nàng thật không biết kết quả sẽ như thế nào

Lớn nhất có thể là bị vũ nhục, mà lại là hai nam nhân, sau đó lại bị giết chết

Ồ ô ——

"Không có việc gì" Đỗ Bạch vỗ nhẹ Thường Tử Nhan bóng loáng phần lưng, khoe mắt liếc qua quét đến yên lặng ra bên ngoài trốn Phó Hiệu Trường, ánh mắt lạnh lẽo cầm lấy trên giường gối đầu, hướng hần hai chân ném đi

Bánh!

Gối đầu trực tiếp đem Phó Hiệu Trường nện một cái lão đảo, quỳ rạp xuống đất bước lên

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Lão sư ở nhà ta

47 lão sư ở nhà ta

608 thất chấn động, dẫn tới cùng tầng hần hộ gia đình chú ý, nhao nhao đi tới, đi vào 608 cửa phòng

Khi bọn hần nhìn thấy một người nằm trên mặt đất, Huyết Lưu một chỗ, lập tức có người thét lên lên tiếng: "Giết người rồi! !"

Không ít người sắc mặt đều thay đổi, có cơ linh vụng trộm lấy điện thoại di động ra báo động

Nghe được cửa ra vào tiếng ồn ào âm, Đỗ Bạch đưa tay cầm qua bên giường y phục, choàng tại Thường Tử Nhan trên thân, ôn hòa nói: "Trước tiên đem y phục mặc đứng lên "

Đi qua một phen thút thít phát tiết, Thường Tử Nhan tâm tình ổn định không ít, lời kéo khoác lên người y phục, đem chính mình bao vây lại

"Cảm ơn" Thường Tử Nhan con mắt đỏ ngầu, nước nờ nói

"Người nghỉ ngơi trước một chút" Đỗ Bạch buông ra Thường Tử Nhan, đứng lên

Hần đầu tiên là đi vào đầu trục bên người, đầu trục đã mất máu quá nhiều, đã hôn mê lạnh lùng quét mắt một vòng, không có muốn lên trước cứu chữa ý tứ

Đi vào quỳ gối trên sàn nhà dậy không nổi Phó Hiệu Trường bên người, Đỗ Bạch đưa tay nhấc nhấc hần cái cằm, lạnh như băng nói: "Sợ hãi?"

"Người người giết hần, người người cũng chết chắc" Phó Hiệu Trường rõ ràng sợ muốn chết, còn mạnh miệng

"Giết hần? Người con mắt nào nhìn thấy ta giết hần?" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, một chân giẫm tại Phó Hiệu Trường trên đầu gối

Chỉ nghe một tiếng xương cốt phá nát âm thanh, Phó Hiệu Trường phát ra một tiếng thống khổ kêu thảm, toàn thân đều run rẩy lên

Phó Hiệu Trường kêu thảm, cũng đem tụ tập tại cửa ra vào hộ gia đình dọa cho kêu to một tiếng, khe khẽ bàn luận nhao nhao, nhưng không có một cái

dám đi tới

Giảm Phó Hiệu Trưởng một chân về sau, Đỗ Bạch không tiếp tục để ý hấn, tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống , chờ đợi cảnh sát đến

Đỗ Bạch cái mông còn không có ngồi ấm chỗ, liền nghe đến dưới lầu truyền đến tiếng cảnh báo, chỉ chốc lát liền có cảnh sát xông lên

Khi nhìn đến trọng thương đầu trọc cùng Phó Hiệu Trưởng, bọn họ trước hết để cho 120 lên, đem bọn hắn mang đi, tiếp theo mới bắt đầu hỏi thăm về chuyện đã xảy ra, cùng sử dụng điện thoại di động ba ba chiếu xuống hiện trường hình ảnh, để lưu lại chứng cứ

Đi qua đơn giản tư vấn về sau, cảnh sát ra hiệu Thường Tử Nhan mặc quần áo tử tế, hai người cùng bọn hắn đi sở cảnh sát

Cửa ra vào đám người lúc này mới tán đi, cửa phòng bị dán lên giấy niêm phong

Đỗ Bạch là mở ra xe của mình đi sở cảnh sát , ngồi ở trong xe Thường Tử Nhan cũng rất trầm mặc, ban đêm sự tình đối với nàng tâm linh thương tổn vẫn là rất lớn

Đến sở cảnh sát về sau, làm ghi chép Dân Cảnh câu nói đầu tiên cũng là: "Cái kia Đồ Phu Tử, nói người là các người giết "

"Tốt, nên phối hợp ta đều phối hợp, hiện tại không có việc gì, chúng ta liền đi trước" Đỗ Bạch không muốn trong cục cảnh sát lãng phí thời gian, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa

Huống hồ hắn lúc đầu không có phạm tội, Thường Tử Nhan vẫn là người bị hại, muốn thăm vấn hắn là đầu trọc cùng Phó Hiệu Trưởng

Đỗ Bạch đứng lên, đối với bên người Thường Tử Nhan nói: "Lão sư, chúng ta đi thôi "

"Các người có ý tứ gì?" Làm ghi chép Dân Cảnh một chút mộng quyền, chẳng lẽ Đỗ Bạch cho rằng đây là nhà chòi sao? Muốn thế nào thì làm thế đó

Đỗ Bạch lấy điện thoại di động ra, cho Viên Tiên Sinh gọi điện thoại, rất nhanh đối với Dân Cảnh liền thu đến: Đề cho Đỗ Bạch bọn họ đi, Tổng Cục tự sẽ xử lý

Nhìn xem Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan như vô sự đi ra ngoài bóng lưng, Dân Cảnh đành phải bất đắc dĩ buông tay, Nhạc Thanh nhàn

"Lão sư người đi nơi nào, ta tiễn người" Đỗ Bạch đối Thường Tử Nhan hỏi thăm

"Ta cũng không biết đi nơi nào?" Thường Tử Nhan ánh mắt một mảnh hoang mang, trong nhà nàng không muốn trở lại, nàng sợ hãi vượt hơn đó cũng là thuê phòng, sau này nàng sẽ không lại muốn ở đâu

Cũng không về nhà, nàng cũng không biết đi nơi nào? Tại Thanh Khê huyện, nàng không có thân cận người, đồng học là có mấy người, tuy nhiên đều không phải là cũng sát loại kia

Chỉ vụ thân người, nàng là có, chỉ có điều nhất thời tìm không thấy

Năm đó phụ mẫu mang theo bệnh nặng ca ca đi nơi khác tìm chữa, đi lần này liền bất vô âm tín

"Ta cũng không biết đi nơi nào "

Nhìn qua trên đường lấp lóe Nghê Hồng Đăng, Thường Tử Nhan tự lẩm bầm

Nghe Thường Tử Nhan nói như vậy, Đỗ Bạch lông mày hơi nhíu dưới, cứ như vậy đem Thường Tử Nhan bỏ ở nơi này, không phải chuyện

"Nếu không ta trước tiên tặng người đi từ điểm ở vài ngày" Đỗ Bạch đề nghị

"Ta một người ở sợ hãi, không cần" Thường Tử Nhan lập tức lắc đầu cự tuyệt

"" Đỗ Bạch im lặng

"Đỗ Bạch người không cần bỏ lại ta một người, van cầu người" Thường Tử Nhan lời kéo Đỗ Bạch cánh tay, đáng thương lung lay, "Người bây giờ để cho ta một người, cũng là đem ta hướng về trong hố lửa đây "

"Ta biết người không phải loại người này, người là một cái thấy việc nghĩa hăng hái làm, có yêu lòng có trách nhiệm học sinh tốt, người nhất định sẽ giúp lão sư giải quyết cái vấn đề khó khăn này "

"Không gọi lão sư ta cũng được, gọi Thường tỷ tốt ta là tỷ tỷ của người, người giúp ta một chút a ta thật không biết đi nơi nào, có thể tới đi đâu, không phải vậy ta sẽ không làm phiền người "

Đỗ Bạch nhất thời im lặng, Thường Tử Nhan hiện tại loại tình huống này, thế mà còn như thế lâu la, cũng là đủ

Đỗ Bạch nhất thời có chút phiền, gãi gãi đầu, mở miệng nói: "Vậy trước tiên đi ta nơi đó ở vài ngày , chờ người tâm tình ổn định lại tìm chỗ ở "

"Cảm ơn người Đỗ Bạch đồng học!" Thường Tử Nhan mê mang tâm thoảng yên ổn, lập tức lại do dự nói: "Người có thể hay không không tiện, nếu là không thuận tiện, ta suy nghĩ lại một chút biện pháp "

"Người nếu là không sợ ta ăn người, liền thuận tiện" Đỗ Bạch nói lời này thời điểm, ánh mắt không khỏi đảo qua Thường Tử Nhan phình lên ở ngực, mang theo trêu tức ngữ khí

Đỗ Bạch tự nhiên không có chia tay ý tứ, chỉ là muốn hòa hoãn Hạ Thường Tử Nhan tâm tình Thường Tử Nhan loại tình huống này, hẳn là chỉ cần qua mấy ngày, liền sẽ khôi phục bình thường, đến lúc đó hẳn là có chính mình dự định

"Thường tử tin tưởng người" Thường Tử Nhan Bạch Đỗ Bạch liếc một chút, thờ dài nói: "Thường tử là người cứu, người muốn thế nào thì làm thế đó, nếu quả thật muốn lấy thân báo đáp ta cũng nhận "

"Tại cực kỳ lâu trước kia xã hội, nữ tử bị nhìn hết thân thể, nhất định phải gả cho đối phương được cứu, cũng phải gả cho đối phương bởi vì đây là lớn nhất báo đáp, ta năng lực coi bọn nàng làm gương, cũng là một ca tụng "

"Chia tay cảm thán, lên xe a "

Mỗi nói câu nào, Thường Tử Nhan đều có thể nhở nước bọt vô số, thật bội phục nàng loại này bản lĩnh bất quá đối với nghe nàng nói người mà nói, cũng là một loại dày vò

Sau khi lên xe, Đỗ Bạch chờ Thường Tử Nhan quay về Thanh Thủy người ta, khi đi ngang qua một nhà siêu thị thời điểm, thuận tiện mua cho nàng một đầu tắm thơm cùng chăn mền

Đỗ Tiểu Vân nhìn thấy Đỗ Bạch mang theo một cái cô gái xinh đẹp tử trở về, lập tức sững sờ

Mà Thường Tử Nhan nhìn thấy Đỗ Tiểu Vân cũng bị kinh ngạc, thật nhìn không ra lạnh như băng Đỗ Bạch, thế mà Kim Ốc Tàng Kiều

"Đệ đệ, nàng "

"Tỷ tỷ, nàng là lão sư ta họ Thường hiện tại gặp được một ít chuyện, không có chỗ ở ta liền để nàng ở nhà chúng ta, thuận tiện phụ đạo Hạ người" Đỗ Bạch mỉm cười linh cơ nhất động giải thích nói, đồng thời cho Thường Tử Nhan đưa cái ánh mắt

Nguyên lai hẳn cũng sẽ cười, nhìn thấy Đỗ Bạch mỉm cười, Thường Tử Nhan ngờ ngác, rất nhanh liền kịp phản ứng

"Người tốt, ta gọi Thường Tử Nhan, gọi ta Thường tử liền tốt" Thường Tử Nhan hướng Đỗ Tiểu Vân nhàn nhạt cười một tiếng, có chút không có ý tứ nói: "Quấy rầy các người, người có cái gì không biết đều có thể hỏi ta "

"Thường tử nói chỗ nào lời nói, ngồi trước lại nói" Đỗ Tiểu Vân lập tức hưng phấn gọi Thường Tử Nhan tiến đến ngồi, căn bản không có hoài nghi Đỗ Bạch nói chuyện

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Gặp gia trưởng

48 gặp gia trưởng

Rất nhanh hai nữ liền hoà mình, Đỗ Bạch thì về phòng của mình tu luyện

Có phòng ở mới liền điểm ấy tốt, mỗi người có không gian độc lập, đóng cửa một cái, không có người biết người ở bên trong làm cái gì đây cũng là Đỗ Bạch nóng lòng dọn nhà một cái khác nguyên nhân

Đối với Tu Chân Giả thế giới, giới trần tục linh khí mười phần mỏng manh, tu luyện tốc độ chậm chạp đây cũng là giới trần tục rất ít nhìn thấy Tu Chân Giả nguyên nhân, trừ phi có hấp dẫn bọn họ đồ vật

Một đêm trôi qua

Ăn điểm tâm xong, Đỗ Bạch trước tiên tặng Đỗ Tiểu Vân đi làm việc, sau đó cùng Thường Tử Nhan đi trường học, đi qua một buổi tối nghỉ ngơi, tăng thêm có Đỗ Tiểu Vân hầu ở bên người nàng, nàng tâm tình rõ ràng tốt nhiều, tuy nhiên nhìn Đỗ Bạch ánh mắt liên càng thêm phức tạp

Mười ban từ khi đến Đỗ Bạch về sau, đổi một bộ hoàn toàn mới diện mạo, nguyên bản chương khí mù mịt ban cấp, bây giờ lại người người thích sách cái này lại một mới Thường Tử Nhan, bởi vì bọn hắn cái gì không biết, cái gì đều hỏi

Đỗ Bạch vẫn là cùng trước mấy ngày một dạng, nhìn tư liệu, hắn hiện tại nhìn là bài thi, là hắn trước kia bài thi

Giữa trưa thời gian, Đỗ Bạch tiếp Thường Tử Nhan đi một chuyến trong nhà nàng, đem nàng đồ vật dời ra ngoài, thuận tiện đem chuẩn bị cho Đỗ Bạch tư liệu cũng cầm về

Lúc đầu Đỗ Bạch là không đồng ý Thường Tử Nhan chuyển tới ở, ai bảo Đỗ Tiểu Vân đồng tình tâm bạo phát, đồng ý Thường Tử Nhan thường ở Đỗ Tiểu Vân đồng ý, Đỗ Bạch tự nhiên là khó mà nói cái gì

Nhìn như thật yên lặng một ngày cứ như vậy đi qua, sau lưng lại sóng ngầm phun trào, bão táp sắp xảy ra

Tại Nam Cung gia tộc Từ Đường bên trong, Nam Cung Bắc dẫn Gia Tộc Trưởng Lão, nòng cốt đang tại Tế Bái Tổ Tiên, mỗi người trên mặt đều toát ra bi phẫn thần sắc

Bởi vì Nam Cung gia tộc người thừa kế Nam Cung Vũ chết! Đối với đã xuống dốc Nam Cung Thế Gia tới nói, giống như tuyết thượng gia sương

Thế hệ tuổi trẻ liền Nam Cung Vũ tương đối xuất sắc, hiện tại hắn chết, tương đương với cũng là đến tiếp sau không người

"Gia chủ, ta hiện tại liền phát động Huyết Hồn lệnh, tru sát Đỗ Bạch!" Đại trưởng lão Nam Cung không gió bị phản đối với tộc trưởng Nam Cung Bắc, cũng chính là Nam Cung Vũ phụ thân, đề nghị

"Mời gia chủ tuyên bố Huyết Hồn lệnh, chúng ta nguyện vọng linh mệnh tru sát Đỗ Bạch, như thiếu gia người báo thù! " Hạ nhân cũng một cái đồng thanh mời làm cho

Nam Cung Bắc lúc này mới chậm rãi xoay người lại, bay sượt khóe mắt nước mắt, chậm rãi quét tất cả mọi người liếc một chút, âm trầm nói: "Ta sát Đỗ Bạch như Vũ nhi báo thù!"

"Mọi người tâm tình ta có thể hiểu được, ta là Vũ nhi phụ thân, trong nội tâm của ta so tất cả mọi người càng bi thương nhưng là Nam Cung gia tộc ngàn năm cơ nghiệp quan trọng hơn, Đỗ Bạch đã gia nhập Võ Đường, cho nên tại đối phó hắn thời điểm, phải làm cho tốt sách lược vẹn toàn cho nên chỉ có thể để cho hắn sống lâu mấy ngày "

Gặp Nam Cung Bắc nói như vậy, Nam Cung gia tộc người đành phải trầm mặc xuống

"Đương nhiên chúng ta cũng không phải cái gì đều làm không, cho ta truyền lệnh xuống, đem giống như Đỗ Bạch có quan hệ người, cho hết ta giết đặc biệt là này Thanh Long Bang, một tên cũng không để lại!" Nam Cung Bắc âm lãnh ra lệnh

Nam Cung Bắc lần này lệnh, trong gia tộc không ít người trong mắt trong nháy mắt bộc lộ vẻ dữ tợn

Sau khi tan họp, Nam Cung Bắc nhìn chăm chú lên treo ở Từ Đường trung gian tổ tông chân dung, tự lẩm bẩm: "Các vị Liệt Tổ, Bất Hiếu Từ Tôn Nam Cung Bắc, bức bách tại gia tộc truyền thừa, không thể không làm xuất hiện vi phạm gia tộc cấm lệnh quyết định nếu như các người còn sống, cũng nhất định sẽ làm như vậy "

Hôm nay là Friday, ngày mai liền Chu mạt

Sau khi tan học, Đỗ Bạch chở Thường Tử Nhan đi đón Đỗ Tiểu Vân, ba người cùng nhau về nhà

Trong nhà bởi vì nhiều được Thường Tử Nhan, náo nhiệt không ít, mặt khác có nàng làm bạn, Đỗ Tiểu Vân liền sẽ không nhìn chăm chăm vào Đỗ Bạch

Xem ra đem Thường Tử Nhan mang về nhà, cũng là có chỗ tốt, Đỗ Bạch thanh nhàn không ít

Nấu cơm, ăn cơm, tại tiểu khu trong hoa viên đi đến vài vòng, về nhà nghỉ ngơi

Đỗ Bạch về đến phòng liền bắt đầu tu luyện, không dám chút nào lơ lửng

Ngày thứ hai là thứ bảy, Đỗ Tiểu Vân không có ban, Đỗ Bạch cũng không cần đến trường, cho nên đều đang ngủ giấc thẳng

Hơn chín điểm thời điểm, Đỗ Bạch bị điện giật tiếng đánh thức

Mở mắt ra cầm điện thoại di động lên vừa nhìn, là Tô Lan Nhi đánh tới

"Sớm như vậy" Đỗ Bạch trách móc một chút, ấn xuống trò chuyện kiện

"Đỗ Bạch đã dậy chưa, ta tại đường dành riêng cho người đi bộ KFC, người qua đây tiếp ta, cùng đi nhà ta, cha mẹ ta để cho ta giữa trưa mang người

về nhà ăn cơm" điện thoại bên kia truyền đến Tô Lan Nhi thanh thúy xuôi tai âm thanh

"Tại đứng lên, nửa giờ muộn đến" Đỗ Bạch nhàn nhạt ứng một tiếng, liền từ trên giường đứng lên

Sau mười phút, đã rửa mặt hoàn tất, mặc chỉnh tề

"Tỷ tỷ, ta đi ra ngoài một chuyến, giữa trưa không trở lại ăn cơm" Đỗ Bạch gõ gõ Đỗ Tiểu Vân cửa phòng, nói ra

Đỗ Tiểu Vân cũng không có ngủ nướng thói quen, chỉ là quá dậy sớm đến không biết làm gì, cho nên liền ép mình ý lại trên giường

Đỗ Bạch cái này vừa nói, Đỗ Tiểu Vân lập tức liền nghe đến, ứng một tiếng

Đỗ Bạch lúc này mới quay người hướng rồi đi, khi đi ngang qua Thường Tử Nhan cửa ra vào thời điểm, hắn nghe được bên trong truyền đến Thường Tử Nhan nói thầm âm thanh: "Hẹn hò cần sớm sao như vậy?"

Đỗ Tiểu Vân không biết Đỗ Bạch đi làm nha, nhưng Thường Tử Nhan có thể cái ngày đó Tô Lan Nhi tìm đến Đỗ Bạch sự tình

Không biết vì sao, biết Đỗ Bạch muốn đi tìm Tô Lan Nhi, Thường Tử Nhan tâm lý liền ề ảm nằng một cái thành thực đại mỹ nhân, Đỗ Bạch lại làm như không thấy

Đi ra gia môn về sau, Đỗ Bạch lái xe lái hướng đường dành riêng cho người đi bộ, tại KFC nhìn thấy uống đồ uống Tô Lan Nhi

Tô Lan Nhi vừa nhìn thấy Đỗ Bạch lập tức về mặt tươi cười chào đón, thân mật kéo cánh tay hắn, hướng vị trí đi đến

"Người còn không có ăn điểm tâm đi, ta đã lấy lòng, chờ người đến cùng một chỗ ăn đâu?" Tô Lan Nhi cười duyên nói

Đỗ Bạch lúc đầu muốn nói, đây là một lần giao dịch, không cần đến diễn như thế đầu nhập Tô Lan Nhi lại cho hắn một ánh mắt, bữu bữu cách đó không xa một cái một mình ăn điểm tâm trung niên nhân

Nguyên lai là có người giám thị nằng

Sau khi ngồi xuống, hai người ngọt ngào ăn một bữa bữa sáng, Tô Lan Nhi còn không nhéo muốn Đỗ Bạch dứt nằng, quả nhiên là tình yêu cuồng nhiệt bên trong tình lữ a!

Ăn điểm tâm xong về sau, tại Tô Lan Nhi dẫn đường dưới, hai người hướng Tô gia mà đi

Bọn họ vừa đi, cái kia trung niên nam nhân, cũng lái xe nhanh chóng đuổi theo

"Đỗ Bạch, người tại gặp cha mẹ ta thời điểm, muốn dẫn điểm nụ cười" Tô Lan Nhi ánh mắt nhìn chăm chú tại Đỗ Bạch bên mặt bên trên, cười khê dặn dò nói: "Đừng, vẫn phải mua chút lễ vật, không phải vậy sẽ bị xem thường "

"Chúng ta đi trước chọn lễ vật, ta ngắm lại cha mẹ ta thích gì" Tô Lan Nhi nâng khuôn mặt nhỏ chu môi tự hỏi

"Ừm, nếu bọn họ cái gì cũng không thiếu, cái kia chính là tùy tiện lấy lòng "

"" Đỗ Bạch im lặng quét mắt một vòng biểu lộ đáng yêu Tô Lan Nhi, hướng ven đường một nhà Tiệm Quà Tặng mở đi ra

Dừng xe về sau, hai người tùy tiện từ trong tiệm mua chút Lễ Phẩm, liền đi ra

Mười mấy phút về sau, cuối cùng đi vào Tô Lan Nhi gia, đây là một tòa biệt thự

Chỉ bằng phòng này, liền biết Tô Lan Nhi trong nhà có tiền

Vừa xuống xe, Tô Lan Nhi liền kéo Đỗ Bạch cánh tay, ngọt ngào hướng trong nhà đi đến

Đỗ Bạch thở sâu, bất kể là phía trước đời vẫn là kiếp này, hắn còn là lần đầu tiên gặp gia trưởng

Sợ hãi tự nhiên chưa nói tới, nhưng vẫn là có chút cảm giác khác thường, rất kỳ diệu

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Tô Lan Nhi thích ta

49 Tô Lan Nhi thích ta

Không đợi Đỗ Bạch cùng Tô Lan Nhi đi tới cửa, cửa phòng liền mở ra, đi ra mấy người phía trước chính là Tô Lan Nhi phụ thân Tô Sinh cùng mẫu thân Lan thị, ở bên cạnh họ còn có một cái cao ngạo người trẻ tuổi

Hắn nhìn thấy Tô Lan Nhi cùng Đỗ Bạch như thể thân mật, trong mắt lập tức toát ra phần nộ tia lửa, hừ nhẹ một tiếng

"Lan nhi, buông tay cho ta, còn thể thống gì!" Tô Sinh nhìn chăm chăm Tô Lan Nhi kéo Đỗ Bạch cánh tay, sầm mặt lại, nổi giận nói

Tô Lan Nhi lúc này mới chu mỏ ra, không vui buông ra Đỗ Bạch cánh tay, cho Đỗ Bạch giới thiệu nói: "Phía trước là cha ta Tô Sinh, còn có khí chất một cái tên, bên cạnh xinh đẹp là mẹ ta "

"Bá phụ, bá mẫu tốt" Đỗ Bạch mỉm cười, hướng về bọn họ hành lễ

"Hừ!" Tô Sinh đối với Đỗ Bạch nhưng không có cái gì tốt sắc mặt, trên dưới dò xét Đỗ Bạch liếc một chút, tuy nhiên tướng mạo, ăn mặc vẫn được, nhưng cách hắn yêu cầu kém quá nhiều

Lan thị liền tương đối tốt nói chuyện, nhìn thấy Đỗ Bạch, Tô Lan Nhi còn đứng ở bên ngoài, vội vàng hô: "Có cái gì đi vào lại nói, bên ngoài gió lớn "

"Tô bá phụ, bá mẫu, loại người này đi vào sẽ bẩn phòng trọ, hay là không vào tốt" cao ngạo tuổi trẻ nhìn thấy mình bị lạnh nhạt, trong mắt nộ hỏa càng sâu, lạnh lùng nói

Nhạc Lập Minh cái này mới mở miệng, Đỗ Bạch sắc mặt lập tức lạnh lẽo, lạnh lùng nói: "Người là vị nào? Ta tại sao không có nghe Tô Lan Nhi đề cập qua "

"Ta là ai?" Nhạc Lập Minh cười lạnh, đối đứng tại sau lưng người hầu nói: "Người cho hắn nói một chút, Ta là ai!"

Khụ khụ ——

Nhạc Lập Minh sau lưng người hầu, ho nhẹ vài tiếng, từ phía sau đi tới, cùng hắn chủ nhân một dạng cao ngạo, giống như trên thế giới này cũng chỉ có bọn họ có thể cao cao tại thượng một dạng

"Tiểu tử ngươi hãy nghe cho kỹ, công tử nhà ta họ Nhạc, tên Lập Minh, là Thượng Kinh Nhạc gia ngũ thiếu gia Thượng Kinh Nhạc gia, là Đông Á nổi tiếng gia tộc một trong, sinh ý trải rộng toàn bộ Lam Tinh, phú khả địch quốc thiếu gia nhà ta từ nhỏ tập võ, võ nghệ cao cường mười lăm tuổi a phe phẩy tốt nghiệp, tài hoa bộc lộ, tương lai vô cùng có khả năng kế thừa Gia Tộc Săn Nghiệp "

"Khái quát đứng lên liền một câu nói, kia chính là ta gia thiếu gia dài một bề ngoài nhân tài, Văn Võ Song Toàn, phú khả địch quốc, thử hỏi trong thiên hạ ai có thể cùng ta gia thiếu gia so?"

"Người sao? Người có cái gì giá trị kiêu ngạo mà bình phượng, nói nghe một chút?" Nhạc Lập Minh người hầu nhìn xem Đỗ Bạch, trong mắt hoàn toàn là trào phúng

Nhạc Lập Minh cũng phối hợp người hầu lời nói, giương mắt nhìn Thiên, một bộ cao cao tại thượng tư thế

Nghe, Nhạc Lập Minh điều kiện tốt đến bạo nhưng Đỗ Bạch cũng không phải cái gì cũng đều không hiểu người, trong mắt không khỏi hiện lên một vòng cười lạnh nếu như Nhạc Lập Minh đúng như người hầu nói ưu tú như vậy, vậy hắn tới này cái địa phương rách nát làm gì? Thành thành thật thật ở tại trên kinh thành cũng là

Trên kinh thành làm Đông Á thủ đô, tụ tập đều là Đông Á ưu tú nhất nhân tài, bên trong Tầng Long Ngọa Hồ lại càng không cần phải nói cho nên so Tô Lan Nhi ưu tú từ từ khẳng định không ít, đã như vậy, Nhạc Lập Minh lại không ngốc, chạy tới đây làm gì đến

"Ta à" Đỗ Bạch nhàn nhạt quét mắt một vòng mắt cao hơn Thiên Nhạc Lập Minh

"Nói ra, không cho ngươi chê cười ta hiện tại chỉ là sẽ Cao Trung Tốt Nghiệp học sinh, gia đình điều kiện cũng rất kém cỏi, lớn nhất năng khiếu hắn là tương đối biết đánh nhau a cùng ngươi so ra, xác thực một trời một vực "

Ha-Ha ——

Nhạc Lập Minh người hầu lập tức cười ha ha đứng lên, Nhạc Lập Minh trên mặt cũng hiển hiện một tia đắc ý chi sắc

Mà đứng ở một bên không nói lời nào Tô Sinh biểu lộ liền càng thêm âm trầm, về phần Lan thị cũng trầm mặc xuống

Tuy nhiên bọn họ không có cái gì ngại lấm mồm thích phú tâm lý, nhưng đối với duy nhất nữ nhi, tự nhiên hi vọng tìm tới một cái môn đăng hộ đối người mà không phải một cái không còn gì khác Cùng Học Sinh

Gặp Đỗ Bạch nói như vậy, Tô Lan Nhi cũng gấp, bóp bóp Đỗ Bạch, thấp giọng nói: "Người nói như vậy, cha mẹ ta thì càng sẽ không đồng ý chúng ta cùng một chỗ "

"Ha-Ha, tiểu tử người cút đi, Tô Lan Nhi không phải như người loại này kẻ nghèo hàn năng lực đựng!" Nhạc Lập Minh cao ngạo nhìn xem Đỗ Bạch, khinh thường cười lạnh nói

"Cút? Ta cảm thấy cái kia cút là người" Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, trong mắt cũng tràn ngập khinh thường

Nhạc Lập Minh đầu tiên là sững sốt, nhưng rất nhanh ánh mắt liền âm trầm xuống, nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, âm trầm nói: "Ta cũng muốn nghe một chút, người có cái gì lý do để cho ta cút "

"Thôi được, ta liền để người cút cái mình bạch!"

Nhìn xem Nhạc Lập Minh, Đỗ Bạch lạnh lùng nói: "Tô Lan Nhi thích ta, không thích người người cho dù có nhiều tiền hơn nữa, tài hoa cao hơn Thiên, cùng với nàng cũng không có nửa xu quan hệ chỗ nào thoáng mát, người liền gốc chỗ nào, đứng ở trước mặt ta cầu xin thương xót vẫy đuôi "

"Đúng, ta liền ưa thích Đỗ Bạch đời này trừ hần, ta sẽ không lại ưa thích người khác!" Tô Lan Nhi lập tức kiên định phối hợp Đỗ Bạch

"Người người hối hận! !" Nhạc Lập Minh ánh mắt nhìn về phía Tô Lan Nhi, ánh mắt đã không thể dùng âm trầm để hình dung, mà chính là âm trầm muốn chảy ra nước, mắt chỗ sâu hiện lên một vòng âm ngoan

"Ta sẽ không hối hận, gả cho người mới hối hận đây!" Tô Lan Nhi không một chút nào sợ Nhạc Lập Minh âm trầm ánh mắt

"Ha-Ha, quả nhiên có tính cách!" Nhạc Lập Minh quái tiểu, Tô Lan Nhi cự tuyệt với hần mà nói, là si nhục, hần nhất định phải trả thù, mà lại là lập tức, "Ta hiện tại liền để biết cái gì là hối hận!"

Nhạc Lập Minh âm lãnh ánh mắt nhìn về phía Tô Sinh, lạnh lùng nói: "Tô Sinh, ta Nhạc Lập Minh, Nhạc gia cùng người không còn có quan hệ thế nào đã các người không nguyện ý cùng ta Nhạc gia quan hệ thống gia, ta cũng không bắt buộc nhưng ta phải nói cho người là: Người đắc tội ta Nhạc Lập Minh, đắc tội ta Nhạc gia!"

Nhạc Lập Minh nói xong, nhìn cũng không nhìn Tô Sinh khó coi sắc mặt, ngược lại nhìn về phía Đỗ Bạch, giễu cợt nói: "Tiểu tử, người nói rõ lý lẽ bởi quá đúng, ta muốn phân bác đều không thể nào phân bác cho nên, ta liền cải biến ý nghĩ, thành toàn các người, để cho các người làm một đôi Đồng Mệnh Uyên Ương! Ta sẽ trước tiên chặt xuống người tứ chi, sau đó ngay trước mặt người, giết chết Tô Lan Nhi, sau cùng tặng các người cùng một chỗ quy thiên!"

"A —— không muốn!"

Nghe được Nhạc Lập Minh ác độc lời nói, Lan thị sắc mặt lập tức trắng bệch, người cũng khản trương đứng lên, nắm thật chặt Tô Sinh

Tô Sinh da mặt Ma Quỷ, thở sâu, cho Nhạc Lập Minh xoay người Bồi Lễ, hư ngụy cười nói: "Nhạc công tử mời thủ hạ lưu tình, chỉ cần người thả qua Lan nhi, ta hết thấy đều nghe người "

"Hiện tại cầu xin thứ? Buổi tối! Ha-Ha!" Nhạc Lập Minh Âm gằn giọng cười ha ha, "Tô Sinh a Tô Sinh, người đây là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt , chờ ta thoải mái qua con gái của người, lại nhìn người biểu hiện, Ha-Ha "

"Nhạc Lập Minh, người cái súc sinh, ta cho dù chết làm quỷ cũng sẽ không buông tha người!" Tô Lan Nhi bị phần gằm thét lên tiếng, nàng căn bản không nghĩ tới Nhạc Lập Minh lại là loại tiểu nhân này

Nhạc Lập Minh hướng Tô Lan Nhi nhìn sang, trong mắt lóe tàn nhẫn quang mang: "Mãng chửi đi, hô đi, đợi chút nữa ta sẽ để người hô cái qua, không hô, ta liền làm đến người hô! Ha-Ha! !"

Đỗ Bạch bắt đắc dĩ, bọn họ đều đem hần vong

"Khụ khụ" Đỗ Bạch hắng giọng, nhìn xem Nhạc Lập Minh, thân nhiên nói: "Người uy phong phát xong không, phát xong lời nói, ta nói tiếp "

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khô Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Năng khiếu chính là biết đánh

50 năng khiếu chính là biết đánh

Đỗ Bạch cái này mới mở miệng, không khí hiện trường nhất thời thay đổi quái dị, ánh mắt lập tức đều tại Đỗ Bạch trên thân

"Trong mắt của ta người chính là một đầu chó mất chủ, ở kinh thành lẫn lộn ngoài đời không nổi, tới nơi này Cáo mượn oai Hổ" Đỗ Bạch nhìn xem Nhạc Lập Minh lạnh lùng chế giễu, nói: "Mở miệng ngậm miệng Nhạc gia, người không ghét tâm, ta đều nhanh muốn nôn nói cái gì Văn Võ Toàn Tài, phú khả địch quốc giống như thiên hạ liền người một thiên tài, như thế ưu tú không ở kinh thành đại triển thân thủ, lại tới này Tiểu Địa Phương, người nói buồn cười không buồn cười! Ha-Ha "

"Hi hi, Đỗ Bạch nói đúng, nguyên lai là Cáo mượn oai Hổ a" Tô Lan Nhi trên mặt lập tức có nụ cười, cũng đi theo giễu cợt nói

"Tiểu tử người đây là muốn chết!" Không cần Nhạc Lập Minh hạ lệnh, hần người hầu đã dữ tợn hướng Đỗ Bạch bay nhào tới, ung trào năm ngón tay khấu trừ hướng về Đỗ Bạch cổ

Hần nhanh Đỗ Bạch nhanh hơn hần

Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên một vòng cười lạnh, đối nhào tới Ác Bộc nhấc chân chính là một chân, "Cầu nô tài, cút!"

Ác Bộc còn không có bỏ nhào vào Đỗ Bạch trước người, liền bị Đỗ Bạch một chân đá bay, nặng nề ngã xuống tại ra ngoài, lăn trên mặt đất miệng lưu máu tươi, không đứng dậy được

Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, nhìn xem sắc mặt tái xanh Nhạc Lập Minh, giễu cợt nói: "Bị ta nói đến chỗ đau? Không thể nói được gì? Chọc tới ta, chính là sai lầm lớn nhất lắm!"

"Ta muốn giết người!" Nhạc Lập Minh âm trầm nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Hiện tại chính là Thiên Vương Lão Tử đến, cũng cứu không người "

Nhạc Lập Minh nói xong, trên thân vang lên liên tiếp keng keng âm thanh, người tựa hồ trong nháy mắt trường kỷ trà cao chia, một cái cổ hung hãn khí tức từ trên người hần tán mát ra

Ken két ——

Nhạc Lập Minh chân Thanh Thạch xuất hiện mấy đầu vết rách, đồng thời hướng phía dưới lồm

Uống ——

Nhạc Lập Minh hét lớn một tiếng, phun ra một cái bạch khí, song quyền đụng một cái, phát ra một tiếng trống rỗng âm thanh, dưới ánh mặt trời, phảng phất còn có thể nhìn thấy nhân uân chi khí từ hần song quyền bên trên phiêu lên

Đó cũng không phải ảo giác, mà chính là thật có nhân uân chi khí, là chân khí ngoại phóng hình thành hiện tượng

Nói cách khác Nhạc Lập Minh là một cái Nội Gia Cao Thủ, tuy nhiên rời chân chính chân khí ngoại phóng còn rất xa, nhưng lấy hần hiện tại tuổi tác, cũng đủ rồi nói rõ hần ưu tú

Tuy nhiên cứ như vậy, ở kinh thành Nhạc gia ngay cả một nhân vật cũng không tính, có thể thấy được Thượng Kinh Nhạc gia cường đại

"Đi chết đi! "

Nhạc Lập Minh nổi giận gầm lên một tiếng, hướng Đỗ Bạch xông lại, song quyền lúc lên lúc xuống hướng Đỗ Bạch tràn cùng ở ngực phá không mà đến, bởi vì tốc độ quá nhanh, lại thêm trên nắm tay ẩn chứa lực lượng đáng sợ

Quyền đầu những nơi đi qua, phát ra gào thét tiếng xé gió, còn không có chân chính rơi xuống Đỗ Bạch trên thân, hần y phục đã quyền phong cho gọi lên

Nhạc Lập Minh cái này vừa ra tay, lập tức dọa sợ Tô Lan Nhi, nàng muốn đem Đỗ Bạch kéo ra, lại phát hiện mềm cả người, không động đậy

Tô Sinh cùng Lan thị, vừa nhìn Nhạc Lập Minh xuất thủ, liền biết sự tình không ổn bọn họ ít nhiều biết một chút Nhạc gia sự tình, mới có thể như thế sợ Nhạc Lập Minh

Lan thị chặt chẽ lôi kéo trọng phụ y phục, thống khổ nhắm mắt lại, hần không phải lo lắng Đỗ Bạch, mà chính là lo lắng người một nhà vận mệnh đặc biệt là Tô Lan Nhi vận mệnh, nghĩ đến Nhạc Lập Minh mới vừa nói, nàng tâm đều run rẩy

Tô Sinh tuy nhiên tâm tình nặng nề, nhưng hần còn chưa tới Sơn cùng Thủy tận cấp độ, Nhạc Lập Minh bất thành lĩnh từ Thượng Kinh đến cùng hần quan hệ thống gia, cũng không đơn thuần bởi vì Tô Lan Nhi mỹ mạo, còn có một cái khác quan trọng hơn nguyên nhân

"Người quên mình năng khiếu!" Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, "Ta năng khiếu chính là tương đối biết đánh nhau!"

Đỗ Bạch miệng bên trong mặc dù nói thoải mái, nhưng lại không dám thất lễ linh khí phẩm chất cao hơn chân khí không sai, nhưng cũng phải nhìn lượng, tựa như con kiến nhiều được cũng có thể cắn chết Đại Tượng một dạng

Đỗ Bạch hiện tại chỉ có Luyện Khí Nhị Giai, linh khí có hạn, đối đầu chân khí ngũ lục giai Nội Gia Cao Thủ cũng không có ưu thế rất rõ ràng Nhạc Lập Minh đẳng cấp tại năm đến sáu giai ở giữa

Linh khí từ Đỗ Bạch đan điền phun ra ngoài, du tẩu toàn thân, sau cùng hội tụ tại trên hai tay, thủ chương xuất hiện một tầng nhân nhật nhân uân chi khí

Khi nhìn đến Đỗ Bạch trên bàn tay ngoại phóng chân khí, Nhạc Lập Minh trong mắt toát ra vẻ khiếp sợ

Cái này nhìn không chút nào thu hút Đỗ Bạch thế mà cũng là Nội Gia Cao Thủ, vượt hơn cùng hãn không sai biệt lắm Nhạc Lập Minh rất nhanh liền nghĩ đến, Đỗ Bạch là vì cái gì mà đến, giống như hãn mục tiêu

Tuy nhiên Đỗ Bạch thủ đoạn càng cao minh hơn, trước tiên giải quyết Tô Lan Nhi, sẽ chậm chậm giải quyết Tô gia

"Người "

"Biết quá muộn!" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, thân hình giống như quỷ mị một dạng, giống như xông lại Nhạc Lập Minh giao thoa mà qua

Ầm!

Đỗ Bạch ẩn chứa linh khí quyền đầu nên ở Nhạc Lập Minh ở ngực, trực tiếp đem hãn ở ngực nên lồm tiếp theo khối lớn, một cái hỗn hợp có nội tạng thịt nát máu tươi từ trong miệng hãn phun ra, sau đó bay lên cao cao đến, về ra trên không trung một đường vòng cung, ngã xuống trong bụi cỏ

Khụ khụ ——

Theo ho khan, máu tươi từ Nhạc Lập Minh khoe miệng chảy xuôi mà xuống, nhưng hãn ánh mắt lại nhìn về phía Đỗ Bạch phương hướng

Đỗ Bạch vẫn như cũ đứng tại chỗ, trừ thân trên y phục phá nát đại khối bên ngoài, như vô sự

"Cái này sao có thể?" Nhạc Lập Minh mờ mịt nỉ non một tiếng, hãn một quyền cũng đánh trúng Đỗ Bạch a?

Tinh thần vừa loạn, một cổ bối rối cùng suy yếu hướng Nhạc Lập Minh tập kích tới

Nhưng hãn lại biết, hiện tại không thể ngủ, một ngủ rồi cuộc vẫn chưa tỉnh lại

Cổ nén trong đầu các loại khó chịu, Nhạc Lập Minh run rẩy tay, từ trong ngực móc ra một cái bình sứ, đổ ra bên trong một hạt đỏ thẫm đan dược, phóng tới miệng bên trong

Hãn vừa đem viên thuốc nuốt vào, một mặt lạnh lùng Đỗ Bạch đã đứng ở trước mặt hãn

Đối mặt một mặt sát ý Đỗ Bạch, Nhạc Lập Minh cũng không bối rối, mà chính là âm trầm nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, "Ta tại Nhạc gia tuy nhiên không quan trọng gì, nhưng dù sao cũng là dòng chính, một khi chết, coi như như mặt mũi, các người tất cả mọi người đến chôn cùng "

"Thật sao?" Đỗ Bạch cười lạnh, băng lãnh ánh mắt ngay cả một điểm ba động đều không có, "Vậy ta ngược lại muốn xem xem, người Nhạc gia năng lực bắt ta thế nào "

Nhìn chăm chăm Nhạc Lập Minh, Đỗ Bạch quyền đầu chậm rãi xiết chặt, một cổ linh khí tại hãn trên nắm tay du động

"Chờ một chút "

Gặp Đỗ Bạch không có chút nào mà thay đổi, Nhạc Lập Minh cuối cùng bối rối, trong mắt bộc lộ vẻ sợ hãi, quát lên

"Cho người một phút đồng hồ lưu di ngôn thời gian" Đỗ Bạch lạnh lùng nói

"Người giết ta, coi như người chạy, bọn họ ở đâu? Bọn họ đều sẽ bởi vì người mà chết!"

Nhạc Lập Minh ánh mắt nhìn về phía Tô Sinh, Lan thị, còn có Tô Lan Nhi, hãn đem hy vọng cuối cùng ký thác vào trên người bọn họ

Một chiều này quả nhiên hiệu quả, nghe được Nhạc Lập Minh lời nói, Tô Sinh phản ứng đầu tiên, bước nhanh hướng Đỗ Bạch đi tới, khúm núm khẩn cầu: "Đỗ công tử, người có thể hay không đem hãn thả nếu là hãn ở chỗ này xảy ra chuyện, chúng ta cũng xong, tìm người "

Tô Sinh cái này một khẩn cầu, Tô Lan Nhi do dự dưới, vẫn là quyết định giúp phụ thân trò chuyện

Tô Lan Nhi đi vào Đỗ Bạch bên người, khẽ kéo ống tay áo của hãn , đồng dạng khẩn cầu: "Đỗ Bạch, nếu không coi như dù sao chúng ta cũng không có

việc gì, phạm pháp giết người, ta không hy vọng người có việc "

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Có thành ý xin lỗi

51 có thành ý xin lỗi

Đỗ Bạch ánh mắt đảo qua một mặt khăn cầu chi sắc Tô Lan Nhi, cầu khăn hắt Tô Sinh cùng Lan thị

Bị vũ nhục người trong cuộc đều như vậy nói, hắt cũng không để khur khur có chấp

Nắm chặt quyền đầu chậm rãi buông ra, thượng diện linh khí cũng thu lại

Đỗ Bạch ánh mắt hạ xuống Nhạc Lập Minh trên thân, thân nhiên nói: "Bọn họ nguyện ý thả người đi, đó là bọn họ nhân từ với ta mà nói, giết người giống như bóp chết một con kiến không khác biệt, nói xin lỗi đi hướng về Tô Lan Nhi xin lỗi, ta hôm nay liền tha cho người nhất mệnh "

Đây là bởi vì Tô Lan Nhi không phải Đỗ Bạch chân chính bạn gái, nếu thật là hắt bạn gái, hoặc là Tô Lan Nhi đổi thành Đỗ Tiểu Vân, này Nhạc Lập Minh chỉ có một cái kết cục

Vũ nhục hắt thân cận người —— chết! ! Không có bất kỳ cái gì có thể chữa chỗ thương lượng!

Nghe được Đỗ Bạch buông tha hắt, Nhạc Lập Minh hoảng sợ lúc này mới biến mất, ánh mắt lóe lên một tia đắc ý mặc kệ hắt có nguyện ý hay không, Nhạc gia vĩnh viễn là hắt chỗ dựa, muốn giết hắt trước tiên cần phải suy nghĩ Nhạc gia trả thù

Nhạc Lập Minh ăn đan dược thật không đơn giản, là Nhạc gia độc nhất vô nhị luyện chế Hồi Hồn Đan, chỉ có dòng chính mới có giống Nhạc Lập Minh dạng này không bị coi trọng dòng chính, chỉ phân đến một hạt Hồi Hồn Đan

Trân quý như thế Hồi Hồn Đan, hiệu quả tự nhiên hết sức rõ ràng, nguyên bản đều phải chết hắt, bây giờ lại năng lực đứng lên

"Tô Lan Nhi cô nương, thật xin lỗi" Nhạc Lập Minh liền đứng đấy, mặt lạnh lấy, cho Tô Lan Nhi xin lỗi

Tô Lan Nhi vẫn không nói gì, Đỗ Bạch một chân đã đá ra, đá vào không có chút nào phòng bị Nhạc Lập Minh chân nẫu chột bên trên

Ầm!

Nhạc Lập Minh phát một tiếng thống khổ kêu rên, té quỵ dưới đất, quỳ gối Tô Lan Nhi trước mặt

"Không có thành ý xin lỗi, cũng chưa tấ yếu" Đỗ Bạch lạnh lùng mở miệng

"Người —— "

Nhạc Lập Minh chậm rãi ngẩng đầu, oán độc nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, âm trầm nói: "Đỗ Bạch, có một khi một đường ** tất nhiên đem người chém thành muôn mảnh! !"

Đỗ Bạch không có chút nào quan tâm hắt uy hiếp, hừ lạnh một tiếng, lạnh như băng nói: "Người có thể còn sống rồi đi lại nói không muộn "

"Người —— "

Nhìn chằm chằm Đỗ Bạch băng lãnh vô tình con mắt, Nhạc Lập Minh trong lòng cũng một mảnh phát lạnh tại Đỗ Bạch trong mắt, trừ băng lãnh vô tình, không còn có bất luận cái gì tình cảm

Đây là một cái cực kỳ đáng sợ người!

Mang theo một bụng sỉ nhục, Nhạc Lập Minh một lần nữa đưa ánh mắt nhìn về phía Tô Lan Nhi, mặt không chút thay đổi nói xin lỗi nói: "Thật xin lỗi, là ta không đúng, xin người tha thứ cho ta "

"Người đứng lên đi, tha thứ coi như" nhìn xem Nhạc Lập Minh âm u con mắt, Tô Lan Nhi có chút sợ hãi, nhưng lại biểu thị sẽ không tha thứ

Tô Lan Nhi trả lời, để cho Đỗ Bạch có chút ngoài ý muốn, nội tâm đối với nàng nhiều mấy phần tán thưởng

Biết rõ đặc tội Nhạc Lập Minh hậu quả rất nghiêm trọng, nhưng nàng kiên định tự mình nội tâm, dạng này người cũng thích hợp tu chân

Tu Chân Giả nghịch thiên mà đi, bản chất nhất yêu cầu, cũng là kiên định chính mình nội tâm, một khi nội tâm dao động, Tu Chân Chi Lộ cũng liền tùy theo đình chỉ

Đạt được Tô Lan Nhi cho phép, Nhạc Lập Minh rồi mới từ quỳ xuống đất tư thế, chậm rãi đứng lên

"Ta có để người đứng lên sao?" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, lần nữa một chân đá vào Nhạc Lập Minh trên thân, trực tiếp đem hắc đá cuộn cuộn

"Đỗ Bạch, người đừng quá mức chia! !" Nhạc Lập Minh phần nộ gào thét đứng lên, con mắt đều đỏ, từ nhỏ cao cao tại thượng hắc, lúc nào nhận qua như thế sỉ nhục!

Hắn đem Đỗ Bạch hận đến trong xương cốt! !

"Cho người cái cuối cùng cơ hội, xin lỗi" Đỗ Bạch nhìn chăm chăm Nhạc Lập Minh, trong mắt tuôn ra một vòng sát ý, "Vũ nhục nữ nhân ta, người năng lực không chết, đã là kỳ tích muốn chết lời nói, ta toàn bộ thành người!"

Đỗ Bạch nói xong, toàn thân tản mát ra băng lãnh vô tình khí tức, nện bước không vội không chậm tốc độ hướng Nhạc Lập Minh đi đến

"Ta nói xin lỗi, ta nói xin lỗi" nhìn về mặt sát ý tới gần Đỗ Bạch, Nhạc Lập Minh rốt cuộc minh bạch trên chọc đến cái dạng gì người

Đối mặt tử vong, lại lớn sỉ nhục hắn cũng nhất định phải cắt ngang hàm răng nuốt đến trong bụng, nếu như lần này không thể để cho Đỗ Bạch hài lòng lời nói, Đỗ Bạch thực biết giết hắn

Đem sở hữu cừu hận chôn giấu thật sâu ở trong lòng, Nhạc Lập Minh nhanh chóng hướng Tô Lan Nhi bò qua đi, quỳ gối Tô Lan Nhi trước mặt

Đầu tiên là đập ba cái khẩu đầu, lúc này mới khóc thút thút nói: "Tô tiểu thư, có lỗi với ta không nên người nhục mạ người, càng không nên uy hiếp người người nhà, ta cũng không dám lại "

"Ta cam đoan!" Nhạc Lập Minh đưa tay thề với trời nói: "Ta cam đoan sau này sẽ không bao giờ lại đối với Tô tiểu thư bất kính, sẽ không lại uy hiếp Tô tiểu thư người nhà kính xin Tô tiểu thư tha thứ ta! Ta cái này đập đầu cho người!"

Nhạc Lập Minh phanh phanh lại đập mấy cái khẩu đầu, trên trán đều chảy máu gập Tô Lan Nhi không nói gì, hắn cắn răng một cái, lại tiếp tục Khái Đầu

"Đứng lên đi, ta tha thứ người" Tô Lan Nhi thần nhiên nói, "Hi vọng người nói chuyện giữ lời "

"Giữ lời, ta nói qua nhất định sẽ làm đến" Nhạc Lập Minh lập tức cho thấy chính mình cõi lòng, có thể chỉ có chính hắn biết, tha thứ Tô gia, đó là không khả năng các loại vừa về tới Thượng Kinh, hắn lập tức phái người diệt Tô gia

Nhạc Lập Minh lại đập mấy cái khẩu đầu, lúc này mới nhìn về phía Đỗ Bạch, lần này hắn học ngoan, không có đạt được Đỗ Bạch cho phép, hắn liền không nói

"Cút đi!" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng

Nhạc Lập Minh lúc này mới dám từ dưới đất bò dậy, khắp khiêng hướng ra phía ngoài chật vật đi đến, ngay cả nô bộc cũng dừng

"Công tử chờ ta một chút" Ác Nô lúc này mới nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, hướng Nhạc Lập Minh đuổi theo

Theo Nhạc Lập Minh chủ tớ chật vật rời đi, Tô gia cửa ra vào lâm vào ngăn ngại Trầm Mặc

"Xem ra, ta cũng là không được hoan nghênh" Đỗ Bạch cười nhạt một tiếng, nhìn xem Tô Lan Nhi nói: "Vậy ta đi trước "

Đỗ Bạch nói xong, quay người liền hướng ra phía ngoài đi đến

Nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng bóng lưng, Tô Sinh cùng Lan thị ánh mắt hết sức phức tạp, miệng động mấy lần, cuối cùng cũng không có nói ra lời nói

"Đỗ Bạch, chờ một chút ta" đối Đỗ Bạch bóng lưng, Tô Lan Nhi hô, sau đó bước nhanh đuổi kịp

"Ai" Tô Sinh than nhẹ một tiếng

Nếu như không có Đỗ Bạch xuất hiện, hắn là sẽ là một loại khác cục diện tuy nhiên cũng chưa hẳn là phúc, Nhạc Lập Minh con mắt hắn biết rõ, không chỉ có muốn dẫn đi hắc quý giá nữ nhi, còn muốn hắn tổ tiên một kiện di vật

"Lão bà, xem ra chúng ta muốn tới cái Lam Tinh hoàn du" Tô Sinh vỗ vỗ Lan thị bả vai, cười khổ một tiếng bọn họ luôn luôn kế hoạch có một ngày hoàn

du Lam Tĩnh, nhưng không nghĩ tới một ngày này đến như vậy bất thành linh

"Này Lan nhi ở đâu?"

"Trước tiên cùng chúng ta biến mất một thời gian ngắn đi, thuận tiện đem Tô Truyền đồ vật cho nàng thử một chút "

"Chỉ có thể dạng này" Lan thị than nhẹ một tiếng, mới lúi kéo trượng phu đi thu thập, chuẩn bị, bọn họ dự định ban đêm liền rời đi

Đỗ Bạch vừa đi ra Tô gia, rốt cuộc nhìn không được, đỡ tại một khóa Xanh Sạch Hóa trên cây, phun ra một ngụm máu tươi

Phía trước cùng Nhạc Lập Minh giao chiến một chiêu, hấn nhìn như vô sự, nếu cũng thụ thương, chỉ là không có nghiêm trọng như vậy, vẫn chịu đựng

Tại Nhạc Lập Minh phát hiện hấn thực lực về sau, bên trong đánh tới hướng bộ ngực hấn quyền đầu đột ngột rẽ một cái, thấy qua đột ngột, tại hấn đánh bay Nhạc Lập Minh đồng thời, cũng trúng chiêu

"Đỗ Bạch!" Đuổi theo Tô Lan Nhi nhìn thấy Đỗ Bạch thổ huyết, lập tức kinh hô một tiếng, đỡ lấy hấn thân thể, ân cần nói: "Ngươi không sao chứ "

Hô ——

Đỗ Bạch thở ra một cái đại khí

Lúc này mới nhìn chăm chú lên Tô Lan Nhi, chậm rãi nói: "Ta hiện tại muốn ngươi, đến trên xe đi "

"Đỗ Đỗ Bạch "

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Lần nữa thăng cấp

52 lần nữa thăng cấp

Tô Lan Nhi ngậy người, Đỗ Bạch thể mà lại nói với nàng xuất lời như vậy đến

Không chỉ có vô sỉ bây giờ muốn gọi, hơn nữa còn là trên xe

Tô Lan Nhi không khỏi nghĩ đến, thường xuyên tại tin tức bên trên nhìn thấy các loại xe chấn động!

Đỗ Bạch đây là biến thái đi!

"Đỗ Đỗ Bạch, chúng ta không thể chúng ta còn không phải chân chính người yêu, không thể làm loại chuyện đó ta sẽ không đồng ý, càng sẽ không cùng ngươi trên xe kiên này cảm thấy khó xử sự tình "

Tô Lan Nhi có chút sợ hãi nhìn xem Đỗ Bạch, nhỏ giọng cự tuyệt, nhưng nàng ánh mắt là kiên định tại không có thật sự xác định hai người quan hệ trước đó, gọi sẽ không đem thân thể giao ra!

"Không thể?" Đỗ Bạch ánh mắt nhất thời lạnh lẽo, nhìn chăm chú Tô Lan Nhi ánh mắt kiên định, cười lạnh nói: "Ta đáp ứng ngươi sự tình, làm đến, ngươi bây giờ muốn đổi ý? Ta tốt lừa dối thật sao?"

"A —— "

Nhìn thấy Đỗ Bạch băng lãnh con mắt, Tô Lan Nhi không khỏi lui lại một bước, run giọng phản bác: "Ta chỉ là đáp ứng để ngươi sờ bụng, cũng không có đáp ứng cùng ngươi kiên chuyện kia "

"Chỉ cần sờ bụng là được, ta sẽ không làm việc khác" Đỗ Bạch lạnh lùng nói, chợt, quay người hướng dừng xe địa phương đi đến

Nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng bóng lưng, Tô Lan Nhi do dự dưới, vẫn là đuổi theo

Bởi vì gọi mình bạch đắc tội Đỗ Bạch cũng rất đáng sợ, vượt hơn gọi đáp ứng sự tình, cũng sẽ không nuốt lời

Cần rằng một cái, Tô Lan Nhi dùng chỉ có chính mình nghe thấy âm thanh, ní non: "Hi vọng hấn sẽ không nuốt lời, ta hấn là tin tưởng hấn "

Tô Lan Nhi đi theo Đỗ Bạch đi vào trên xe

Đổi mặt Đỗ Bạch băng lãnh ánh mắt, gọi thờ sâu, tay nhỏ có chút run rẩy nhấc lên y phục vạt áo, chậm rãi đi lên rồi, thẳng đến lộ ra mớ đông bụng dưới, mới dừng lại

Tô Lan Nhi bụng dưới rất xinh đẹp, không có một tia thịt thừa, bóng loáng trắng nõn, còn có một cổ để ngửi mùi thơm cơ thể nhàn nhạt bay ra

Đỗ Bạch chỉ là quét mắt một vòng, liền đưa tay xoa tại Tô Lan Nhi bóng loáng trên bụng

Đỗ Bạch tay cũng băng, bất thành linh kích thích để cho Tô Lan Nhi đánh giạt mình, nhìn Đỗ Bạch liếc một chút, yên lặng buông xuống y phục

Đỗ Bạch cũng không có ngăn cản gọi, mà chính là chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu vận chuyển Hồn Độn Phệ Linh Quyết hấp thu gọi nồng đậm Âm Nguyên

Gặp Đỗ Bạch không có ngăn cản, Tô Lan Nhi lúc này mới thờ phào, có y phục che kín, chỉ cần không phải cố ý quan sát, bên ngoài người là không nhìn thấy bọn họ tiểu động tác

Tâm tình chậm rãi buông lỏng, Tô Lan Nhi lúc này mới cảm giác được Đỗ Bạch nguyên bản băng lãnh tay đã thay đổi ấm áp, lần thứ nhất bị nam hài tử nắm tay đặt ở trên thân, tuy nhiên không phải tư mật địa bình phương, nhưng cảm giác khác thường, vẫn là để gọi tâm PHỐC PHỐC nhảy dựng lên

Tô Lan Nhi yên lặng ngẩng đầu, trước tiên dùng khoeo mắt liếc qua nghiêng mắt nhìn Đỗ Bạch liếc một chút, muốn nhìn một chút hấn biểu lộ

Chờ gọi phát hiện Đỗ Bạch nhắm mắt lại, biểu lộ lãnh đạm, không khỏi thất vọng thờ dài

Nguyên lai hấn chỉ là có sờ bụng đam mê, cũng không phải là thật ưa thích chính mình, hoặc là muốn tiến một bước tác thủ

Nhìn thấy Đỗ Bạch nhắm mắt lại, Tô Lan Nhi không còn dùng khoeo mắt liếc qua nghiêng mắt nhìn, mà chính là nhìn thẳng Đỗ Bạch lạnh lùng khuôn mặt

Đỗ Bạch lạnh lùng nguyên lạnh lùng, nhưng lại rất dễ nhìn, da thịt trong suốt sáng long lanh, không phải tiểu bạch kiểm loại kia không huyết sắc Bạch, khuôn mặt cũng cũng nhìn, góc cạnh phân minh

Nhìn một chút, Tô Lan Nhi, không khỏi có chút ngốc

Trong đầu cũng không khỏi hiện ra cùng Đỗ Bạch từng li từng tí, nói đến gọi mệnh vẫn là Đỗ Bạch cứu, gọi lại lấy Oán báo Ân, các loại tìm Đỗ Bạch phiền phức, ngay cả một câu lời cảm tạ đều không có

Suy nghĩ lại một chút đằng sau chuyện phát sinh, Đỗ Bạch tuy nhiên lạnh lùng, nhưng nếu người rất tốt, ân oán phân minh, có tinh thần chính nghĩa đặc biệt vừa rồi Đỗ Bạch nói với Nhạc Lập Minh lời nói, vũ nhục nữ nhân ta, người năng lực không chết, đã là kỳ tích

Nếu như không phải gọi cầu tình lời nói, Nhạc Lập Minh đã chết có thể được đến dạng này một người nam nhân che chở, nên hạnh phúc dường nào sự tình a!

Tô Lan Nhi cứ như vậy nhìn chăm chú Đỗ Bạch khuôn mặt, si ngốc thất thần, trong đầu không biết đang suy nghĩ gì

Thẳng đến một cổ băng lãnh đồ vật từ gọi trong bụng phun lên đi, hướng Đỗ Bạch ấm áp thủ chương chảy tới, bị hút đi

Tô Lan Nhi trong lòng giạt mình, từ trong mơ hồ tỉnh táo lại

"Đỗ Bạch "

"Không cần lo lắng, Âm Nguyên xói mòn đối với ngươi không có tổn thương, đối với ta có trợ giúp" Đỗ Bạch vẫn như cũ nhắm mắt lại, bình thần ứng Tô Lan Nhi một câu

Tô Lan Nhi không biết Âm Nguyên là cái gì, hấn là loại kia Băng Băng lãnh lạnh đồ vật tuy nhiên Đỗ Bạch nói không có việc gì, gọi lúc này mới thờ phào

Đồng thời cũng minh bạch Đỗ Bạch sờ gọi bụng, cũng không phải là cái gì ham mê, mà chính là muốn hấp thu gọi Âm Nguyên

Mặc kệ là ham mê vẫn là hấp thu Âm Nguyên, đều thuyết minh Đỗ Bạch cũng không có thích nàng, chỉ là một lần giao dịch thôi

Tô Lan Nhi ánh mắt trong nháy mắt có chút âm đạm, cười khổ một tiếng, là gọi quá tự cho là đúng, coi là mỗi người đều sẽ thích nàng

Theo Âm Nguyên xói mòn, Tô Lan Nhi thân thể cũng phát sinh nhỏ bé biến hóa, gọi trong cảm giác lòng có chút khô nóng bất an, muốn người xoa an ủi gọi, còn giống như có cái gì chảy ra

Sắc mặt nàng ửng đỏ nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, cắn răng không để cho mình kêu thành tiếng, ngay tại gọi sắp không chế không nổi thòi điếm, Đỗ Bạch buông tay, ầm áp tay từ gọi trên bụng lấy ra

Hô ——

Đỗ Bạch tay phảng phất có ma lực, lấy ra về sau, cái loại cảm giác này dần dần biến mất, gọi lúc này mới thật to thở phào, co quắp tựa ở chỗ tựa lưng bên trên, thở phì phò

Tô Lan Nhi Âm Nguyên rất nồng nặc, rất nhiều, cái này cũng nói rõ gọi thiên phú đặc biệt tốt thiên phú, tính cách đều là thượng thừa, không tu chân thật có chút lãng phí

Tuy nhiên Đỗ Bạch đương nhiên sẽ không nói với nàng những này, tại Phệ Linh Quyết vận chuyển mấy Đại Chu Thiên hậu

Bành ——

Đỗ Bạch trong thân thể vang lên một tiếng vang nhỏ , đẳng cấp thuận lợi đột phá đến Luyện Khí tam tầng, phía trước thụ thương đã khỏi hẳn, linh khí lại tiếp tục vận chuyển lại

Làm các loại trong cơ thể linh khí bình tĩnh lại, Đỗ Bạch đẳng cấp đã đạt tới Luyện Khí tam giai đỉnh phong, chỉ cần lại nhiều một điểm năng lượng, liền có thể đột phá đến luyện khí tầng bốn

Đỗ Bạch lúc này mới chậm rãi mở to mắt, tâm tình rất tốt

"Tốt, chúng ta giao dịch như vậy kết thúc" Đỗ Bạch nhìn Tô Lan Nhi liếc một chút, mỉm cười nói: "Hiện tại ngươi có thể xuống xe "

"Ngươi cứ như vậy hi vọng ta đi a" Tô Lan Nhi cũng không biết tại sao mình sẽ nói ra như thế u oán lời nói, nhưng nàng cũng là nhịn không được thốt ra

"Vậy thì cùng một chỗ ăn một bữa cơm tốt" Đỗ Bạch cũng không giận, mời nói

"Cái chủ ý này không sai" Tô Lan Nhi lập tức vui vẻ ra mặt, rất tự nhiên dựa vào tại Đỗ Bạch trên bờ vai, nói cảm tạ: "Đỗ Bạch, cảm ơn ngươi cứu ta, ta sẽ không quên ngươi "

"Ngày đó cứu ngươi chỉ là một cái trùng hợp, không cần để ở trong lòng, ta đã vong "

"Ngươi có thể vong, nhưng ta không thể, ngươi thế nhưng là ta ân nhân cứu mạng, vượt hơn đặng ta nơi đó" Tô Lan Nhi âm thanh càng ngày càng nhỏ, gương mặt yên lặng phun lên một vòng ráng hồng

" "

"Ngồi xuống, ta khởi động" Đỗ Bạch đem Tô Lan Nhi tựa ở trên bả vai hất đầu dúi, khởi động xe hơi, mau chóng đuổi theo

"Quý hạp hời! Hôn đản!" Tô Lan Nhi bất mãn tiếng hừ lạnh, từ trong cửa sổ xe bay ra, xa xa truyền ra

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Một phong thư tình

53 một phong thư tình

Đỗ Bạch chở Tô Lan Nhi, tùy tiện tìm một nhà sạch sẽ tiêu điểm, tùy tiện ăn một bữa

Ăn cơm chủ yếu vẫn là nhìn tâm tình, Tô Lan Nhi tâm tình rất tốt, tựa như chân chính tình yêu cuồng nhiệt bên trong nữ hài tử một dạng, chính mình ăn còn thỏa mãn, còn thỉnh thoảng cho Đỗ Bạch gấp thức ăn

Trọn vẹn ăn nhanh một giờ, lúc này mới kết thúc dùng cơm, Đỗ Bạch tặng gọi về nhà, lúc này mới dẹp đường Hồi Phủ

Trở lại Thanh Thủy người ta, Đỗ Bạch cùng Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan chào hỏi, liền trở lại trong phòng, đóng cửa luyện hóa từ trên người Tô Lan Nhi hấp thu đến Âm Nguyên

Chờ hân tỉnh lại lần nữa, đã là Hoàng Hôn thời gian cùng hai nữ ăn bữa tối, tại trong khu cư xá đi dạo vài vòng, mọi người lại các việc có liên quan

Đã mua được từ Khóa Thi bản Đỗ Tiểu Vân, cũng không lớn quản Đỗ Bạch, ôm sách chạy đến Thường Tử Nhan gian phòng, ở bên trong lúu rú hỏi tới

Đỗ Bạch nằm ở trên giường, chơi một hồi Game Mobile, lúc này mới tiếp tục luyện hóa trong cơ thể Âm Nguyên chỉ có đem hấp thu đến Âm Nguyên luyện hóa đến một tia tạp chất đều không có, mới thật sự là thuộc về hân

Thứ bảy một ngày cứ như vậy đi qua, Chu Thiên thì cang bình thân, bọn họ ngay tại cửa nhà siêu thị mua thức ăn, sau đó một ngày đều ở lại nhà

Bình thường Chu mật, Thường Tử Nhan sẽ ra ngoài đi đi, nhưng vừa mới kinh lịch trải qua khủng bố ác mộng hậu một người thời điểm, gọi tổng cảm giác không an toàn, cũng liền không muốn ra ngoài

Thứ hai thì cang đơn giản, Đỗ Bạch trước tiên tặng Đỗ Tiểu Vân đi làm, sau đó cùng Thường Tử Nhan đi trường học

Vừa đi vào giáo viên, cảm giác hiện tại giáo viên tựa hồ có chút ngọt ngọt, đi tại trên bãi tập các bạn học trai đều mặt ủ mày chau bộ dáng

"Đỗ Bạch! Đỗ Bạch!"

Hướng phòng học đi đến Đỗ Bạch, nghe được có người xa xa gọi hân

Đỗ Bạch không khỏi nghi hoặc ngẩng đầu nhìn về phía âm thanh truyền đến phương hướng, nhìn thấy một người mặc màu xanh nhạt, mặt tròn, cũng đáng yêu nữ sinh, vừa hướng về hân ngoắc, vừa gọi hân

Đỗ Bạch lông mày không khỏi nhíu một cái, hân không biết chạy tới nữ hài

Vù vù ——

Quả Quả tại Đỗ Bạch đứng trước mặt ở thân thể, từng ngum từng ngum thờ phỉ phò

"Người tìm ta? Có chuyện gì?" Đỗ Bạch nhìn xem gọi, nhân nhạ hỏi thăm

"Ta ta là Tô Tô hảo bằng hữu, tốt khue mặt Quả Quả" Quả Quả nhìn chăm chăm Đỗ Bạch lạnh lùng khuôn mặt, thờ phỉ phò tự giới thiệu mình

"Tô Tô?"

"Tô Tô cũng là Tô Lan Nhi "

"Há, người tìm ta có chuyện gì, Tô Lan Nhi gọi người tới" biết được Quả Quả là Tô Lan Nhi bằng hữu, đó phải là Tô Lan Nhi tìm hân

"Là như thế này, Tô Tô hôm qua đã rời đi Thanh Khê, đi cũng vội vàng! Gọi bản sự muốn cho người gọi điện thoại, nhưng nàng nhưng lại không biết nói cái gì, sau cùng phát một cái bưu kiện cho ta, gọi ta in ra cho người "

Quả Quả vội vàng nói xong, cúi đầu từ trong túi móc ra một phong thư đưa cho Đỗ Bạch, "A, đây chính là Tô Tô lưu cho người, gọi yêu người "

" "

"Cũng không biết phát sinh chuyện gì, Tô Tô đều không tới kịp cùng ta tạm biệt, ngay cả điện thoại cũng đổi không biết, về sau còn có thể hay không nhìn thấy gọi, thương cảm a" Quả Quả biểu lộ âm đạm cảm thán ngàn vạn

Đỗ Bạch tự nhiên biết Tô Lan Nhi vì sao bất thành linh rời đi, bởi vì Tô Sinh lo lắng Nhạc Lập Minh trả thù, bắt đắc dĩ mới rời khỏi Thanh Khê huyện, đến hân địa phương tránh họa

Thu hồi Tô Lan Nhi thư tín, Đỗ Bạch đối với Quả Quả mỉm cười, nói cảm tạ: "Cảm ơn người "

Nhìn thấy Đỗ Bạch nụ cười trên mặt, Quả Quả cảm thấy toàn bộ thế giới đều nở hoa, đều sáng, quét qua trên mặt ưu thương, rục rờ cười nói: "Đỗ Bạch, người quá khách khí! Tô Tô là ta bạn tốt nhất, bạn trai nàng chính là ta bạn trai không phải, bạn trai nàng cũng là bằng hữu của ta "

PHỐC ——

Thường Tử Nhan một mực đang bên cạnh nhìn xem hai người đối thoại, gặp Quả Quả nhìn Đỗ Bạch con mắt một mực là sáng, tâm tình cũng thuộc về nhảy cẫng trạng thái, nói chuyện tốc độ nói cang bình thường nhanh không ít

Cho nên mới sẽ nói nhảm, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng gọi hình tượng, ngược lại để cho nàng càng thêm đáng yêu, làm người ta yêu thích

"Lão sư buổi sáng tốt lành!"

Nghe được Thường Tử Nhan cười nhạo, Quả Quả lập tức đuổi đuổi đầu lưỡi, cho Thường Tử Nhan hành lễ

"Quả Quả đồng học cũng đáng yêu a" Thường Tử Nhan mỉm cười tán thưởng một tiếng

"Cảm ơn lão sư, ta cái này đi học" Quả Quả nói xong, trên tay lại nhiều một tấm tờ giấy nhỏ, nhanh chóng đưa cho Đỗ Bạch, "Đây là điện thoại ta, có Tô Tô tin tức cái thông báo ta, bình thường muốn đi ra ngoài chơi, cũng có thể tìm ta "

Cũng không đợi Đỗ Bạch đáp lại, Quả Quả liền xoay người hướng Giáo Học Lâu chạy tới

Quả nhiên là một cái đáng yêu nữ hài a

Đỗ Bạch lúc này mới cùng Thường Tử Nhan hướng phòng học đi đến

Cùng nhau đi tới, Thường Tử Nhan nhìn thấy Đỗ Bạch cũng không có mở ra phong thư, nhất thời có chút hiếu kỳ

"Đỗ Bạch, ngươi không mở ra nhìn xem Tô Lan Nhi cho ngươi viết cái gì?" Thường Tử Nhan nghi hoặc hỏi, dùng cái này đồng thời, bất mãn hừ nhẹ một tiếng, "Tuổi tác nhỏ như vậy, liền nói chuyện yêu đương, khẳng định ảnh hưởng việc học, nếu là làm ra cái tiểu hài tử đến, nhìn ngươi làm sao bây giờ "

" "

Gặp Thường Tử Nhan như thế sẽ liên tưởng, Đỗ Bạch im lặng thờ dài một tiếng, lắc đầu, không có trả lời gọi lời nói

"Chẳng lẽ bị ta nói trúng? Ngươi hôm trước cùng nàng hẹn hò thời điểm, liền đem người ta tiểu cô nương cho hái, thật sự là Sắc đảm ngập trời a! Tội về, ta phải nói cho ngươi tỷ tỷ "

" "

Đỗ Bạch dừng bước lại, quay người nhìn xem Thường Tử Nhan, im lặng nói: "Thường lão sư, ngươi tẩu hỏa nhập ma lại nói coi như ta cùng Tô Lan Nhi làm sao, cùng ngươi giống như cũng không có quan hệ thể nào a hái cũng không phải ngươi, ngươi đừng phiền này tâm làm cái gì!"

Thường Tử Nhan cũng không cảm giác gọi lời nói có cái gì không đúng, đối mặt Đỗ Bạch chất vấn, gọi ngược lại càng mạnh mẽ hơn phản bác: "Cũng là bởi vì ngươi hái không phải ta, nếu là ta lời nói, cũng chưa vấn đề gì ta đã Thành Nhân, coi như làm ra đứa bé, ta cũng có thể gánh chịu trách nhiệm nhưng Tô Lan Nhi hiện tại vẫn là học sinh, làm ra đứa bé, ngươi liền hại gọi!"

"Ngọa Tào "

"Ngươi bò!"

Đây là Đỗ Bạch trọng sinh đến nay lần thứ nhất nói lời thô tục, hấn đối với nghĩa chính ngôn từ Thường Tử Nhan đã sùng bái đến đầu rạp xuống đất cấp độ

Cho Thường Tử Nhan điểm khen, Đỗ Bạch ném một câu nói, "Thường lão sư, ngươi nếu là có phương diện này nhu cầu, ban đêm có thể tới phòng ta "

Đỗ Bạch nói ta, xoay người chạy, hai người sẽ cùng nhau đi, hấn sẽ nhận không được hành hung Thường Tử Nhan một hồi

Đến cửa lớp học thời điểm, Đỗ Bạch trực tiếp xé toang trong tay thư tín cùng Quả Quả số điện thoại, ném vào trong thùng rác

Hấn giống như Tô Lan Nhi chỉ là một lần giao dịch, trừ cái đó ra cũng không có hấn, nếu quả thật hữu duyên, ngày khác tự sẽ lại gặp nhau

Đi vào trong lớp, Đỗ Bạch liền phối hợp làm hấn sự tình, người khác thì tại nghiêm túc học tập

Thường Tử Nhan tiến ban cấp, bọn họ lập tức vây quanh

Phong phú mà bình tĩnh một ngày cứ như vậy yên lặng trôi qua

Sau khi tan học, Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan đi đón Đỗ Tiểu Vân về nhà

Sau khi ăn cơm tối xong, Đỗ Tiểu Vân lại chạy vào Thường Tử Nhan gian phòng, bắt đầu hỏi vấn đề

Đỗ Bạch thì về đến phòng, đầu tiên là lấy điện thoại đi động ra chuẩn bị chơi mấy bàn trò chơi

Điện thoại đi động tí tách một tiếng, bắn ra một đầu tin nhắn

"Đỗ Anh hùng, cứu ta!"

Tin nhắn là Thanh Long phát tới, hấn gặp được nguy hiểm?

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 54: Thanh Long ngập đầu bấy rập

54 Thanh Long ngập đầu bấy rập

Đỗ Bạch suy nghĩ một chút, liền từ trên giường đứng lên

Tuy nhiên hắn không quan trọng Thanh Long chết sống, Thanh Long Bang nếu quả thật diệt, đối với cuộc sống tại Thanh Khê huyện người dân tới nói, ngược lại là chuyện tốt

Tuy nhiên bất kể thế nào nói, Thanh Long Bang xác thực đối với hắn từng có trợ giúp, Đỗ Bạch ân oán phân minh, không muốn nợ nhân tình, vẫn là quyết định đi một chuyến

Ra khỏi phòng, Đỗ Bạch giống như hai nữ dẫn dò một tiếng, nói có việc đi ra ngoài một chuyến

Thường Tử Nhan không khỏi lâm bầm một tiếng, "Hắn khẳng định hẹn hò đi "

"Cũng là cái kia gọi Tô Lan Nhi Hoa Khôi sao?" Đỗ Tiểu Vân lập tức để quyền sách xuống, quan tâm tới đến

"Không phải gọi còn có ai?" Thường Tử Nhan hừ nhẹ một tiếng

"Thường tử ngoại ăn dấm! Ngoại cũng thích ta đệ đệ!"

"Ta mới sẽ không ưa thích hắn đây! Ta thích người muốn có tiền lại có tài hoa "

Đỗ Bạch cũng không có nghe rõ các nàng đang nói cái gì, coi như nghe rõ, cũng sẽ không đều nói một câu nói, không phải vậy khẳng định lại sẽ bị Thường Tử Nhan dùng ngôn ngữ giầy vò một phen

Rời nhà bên trong, Đỗ Bạch lái xe hướng Thanh Long tụ tập hộp đêm mau chóng đuổi theo

Mười mấy phút về sau, Đỗ Bạch đến con mắt, lọt vào trong tầm mắt đen kịt một màu

Vốn nên cái kia đèn đuốc Huy Minh, tiếng người huyền ảo, âm nhạc vang lên không ngừng hộp đêm, giống như chết yên tĩnh đi ngang qua cái này khu vực người, đều tránh ra thật xa

Đỗ Bạch không có đi tiến vào hộp đêm, đoán chừng hắn đến quá trễ, Thanh Long Bang đã bị diệt, cũng là không biết là người đó xuất thủ

Đỗ Bạch ánh mắt quét qua, hướng rời hộp đêm năm, sáu trăm mét một cái tiêu điểm đi đến

Tiêu điểm môn nửa khép, mông lung ánh đèn từ bên trong lộ ra đến

Đỗ Bạch đẩy cửa đi vào, nhìn thấy lão bản đang nhàm chán dựa vào ghế xem tivi

Thấy có người tiến đến, hắn bị hoảng sợ kêu to một tiếng, kém chút từ trên ghế lăn xuống đến

Chờ thấy rõ là Đỗ Bạch một người về sau, mới thở phào, chà chà mồ hôi lạnh trên trán, lúc này mới mặt mỉm cười hướng Đỗ Bạch chào đón, "Tiên sinh muốn ăn chút gì, trên tường giá cả bề ngoài "

Đỗ Bạch nhìn chằm chằm lão bản, thân nhiên nói: "Ta muốn biết hộp đêm sự tình "

Lão bản sắc mặt lập tức biến đổi, chần chờ một chút, mới lắc đầu nói: "Cái này ta đây không biết, ta mới vừa vặn mở cửa "

"Ngoại không cần lo lắng, ta là cảnh sát" Đỗ Bạch từ trong quần áo móc ra cảnh quan chứng nhận, ở trước mặt đối phương lắc Hạ

Đỗ Bạch cũng không phải là đang lừa dối Điểm Lão Bản, trên tay hắn cầm là thật cảnh quan chứng nhận, Viên Tiên Sinh cho hắn, chính là vì thuận tiện hắn

"Cái này "

"Nói đi" Đỗ Bạch tại trên ghế ngồi xuống, cũng ra hiệu đối phương ngồi xuống nói

Điểm Lão Bản do dự dưới, cuối cùng vẫn là quyết định phối hợp Đỗ Bạch

"Đỗ cảnh quan người chờ chút" Điểm Lão Bản vút xuống một câu nói, bước nhanh hướng phía cửa đi đến, thăm dò ra bên ngoài vừa nhìn, sau đó nhanh chóng giữ cửa giam lại, lúc này mới một lần nữa đi về tới

"Đỗ tại nửa giờ trước, Bạch Hồ Bang có chừng hơn một trăm người Đột Tập cũng hầu như sẽ, bọn họ đều cầm A K 47 loại kia kiểu đáng súng ống, diệt trong hộp đêm Thanh Long Bang, còn tác động đến không ít người vô tội "

"Ta tại trong khe cửa nhìn thấy Bạch Hồ Bang người vận rỗng rã một Xe vận tải thi thể rời đi, từ trong xe vận tải chảy xuôi mà xuất máu tươi đem nửa cái đường phố đều nhuộm đỏ "

Nghĩ đến vừa rồi nhìn thấy tràng diện, Điểm Lão Bản thân thể không khỏi run rẩy một chút, mắt lộ vẻ khản trương

Đỗ Bạch lông mày không khỏi hơi nhíu, cái này Bạch Hồ Bang lại có súng ống, vượt hơn số lượng rất nhiều, đến là phương nào thần thánh

Tại Đông Á súng ống đạn dược thuộc về quân không phẩm, chỉ có quân đội mới có thể có được, bình thường phổ thông bình dân, tư tàng súng ống thuộc về hành động trái luật, một khi bị phát hiện liền sẽ bị tóm lên đến

Chẳng lẽ cái này Bạch Hồ Bang phía sau là quân đội?

Tuy nhiên khả năng này tính không lớn, bởi vì Thanh Khê huyện cũng không có quân đội đóng quân, xem ra chỉ có bắt được bọn họ mới có thể hiểu đáp án

"Thanh Long Bang, có chạy trốn người sao?" Đỗ Bạch hỏi thăm

"Có! Thanh Long không có chết" Điểm Lão Bản lập tức khẳng định hồi đáp: "Ta chính tai nghe được Bạch Hồ Bang người đang kêu, đừng để cho Thanh Long chạy, truy!"

"Tốt, ta biết, cảm ơn người" đạt được muốn tin tức về sau, Đỗ Bạch đứng dậy rời đi

Tất nhiên Thanh Long thoát đi hộp đêm, lại hướng về hấn cứu mạng, này Thanh Long chỉ có một chỗ có thể đi, đó chính là hấn căn phòng cũ

Thanh Long cũng không biết hấn dọn nhà, cho là hấn còn ở tại nơi này

Đỗ Bạch một lần nữa lên xe, hướng căn phòng cũ phương hướng, mau chóng đuổi theo

Một đường siêu tốc, rất nhanh Đỗ Bạch thì đến nhà cửa ra vào trước ngõ nhỏ

Đứng tại cửa ngõ, Đỗ Bạch nhìn thấy căn phòng cũ đèn sáng, ảm ảm có âm thanh truyền tới

Xem ra hấn đoán đúng, Thanh Long quả nhiên ở bên trong

Đỗ Bạch nên bước không vội không chậm tốc độ, hướng trong nhà đi đến

Theo tới gần căn phòng cũ, hấn cảm ứng rõ ràng đến, trong phòng mai phục mấy chục người lập tức

Đỗ Bạch vẫn như cũ coi như cái gì cũng không biết, tiếp tục phòng nghỉ từ đi vào trong đi

Khi hấn mở cửa lớn ra, nhìn thấy Thanh Long cùng mấy cái trên tay bị dán tại trên đại sảnh liền biết là một cái bẫy

"Không được nhúc nhích!"

Mai phục tại bà xã lập tức, lập tức từ các nơi ẩn thân địa phương nhảy ra, trong tay súng ống chỉ Đỗ Bạch đây cũng không phải là cái gì súng lục, mà chính là năng lực liên tục xạ kích, không cần thay đổi Đạn Dược chân chính giết địch Sát Khí

Cái mười mấy khẩu súng chỉ, mười mấy cái trên tay vẫn có Bạch Hồ Hình xăm hung ác người, bọn họ nhìn xem Đỗ Bạch ánh mắt tràn ngập cười lạnh, tựa như nhìn một người chết

"Người cuối cùng đến, không uống công vất vả diễn như thế một tuồng kịch" Quách lão đầu từ Đỗ Bạch nguyên bản trong phòng ngủ thời gian đi tới, âm trầm nói

Khi nhìn đến đi tới Quách lão đầu, Đỗ Bạch cũng liền minh bạch bẫy rập là ai thiết lập, duy nhất còn có một chút không rõ cũng là Quách lão đầu giống như Bạch Hồ Bang là quan hệ thế nào

Đỗ Bạch nhìn xem Quách lão đầu cười lạnh, khinh thường nói: "Chỉ bằng đám rác rưởi này?"

"Tiểu tử, ngươi nói cái gì!" Bạch Hồ người đầu lĩnh Hồ Lang đối Đỗ Bạch hét lớn một tiếng, trong tay súng ống phát ra một tiếng leng keng vang, nhắm chuẩn hướng về Đỗ Bạch đầu, "Tiểu tử, ta nhất thương nhảy ngươi!"

"Hồ Lang đừng vội, ta còn có lời còn chưa nói hết" Quách lão đầu ra hiệu Hồ Lang bình tĩnh đừng nóng

"Đỗ Bạch, ngươi trước tiên hủy con ta Quách Cường, lại giết Quách Kiến, sâu như vậy thù đại hận, coi như táng gia bại sản, rơi vào địa ngục, ta cũng phải đem các ngươi toàn diện cho con ta chôn cùng!" Quách lão đầu nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, oán độc gầm nhẹ, "Ta đem sở hữu gia sản bán thành tiền, mua một nhóm súng ống đạn dược, gia nhập vào Bạch Hồ Bang, trở thành phó bang chủ! Hiện tại ta phải dùng các ngươi máu tươi, đến rửa sạch sở hữu sỉ nhục, Ha-Ha! !"

"Ngươi tại sao không nói Quách Cường ức hiếp nhỏ yếu, không nhìn nhân mạng mà Quách Kiến thì càng không cần phải nói, trên tay cũng là dính đầy máu tươi đi! Bọn họ chết chưa hết tội! Mạng bọn họ là mệnh, người khác mệnh cũng không phải là mệnh?" Đỗ Bạch cười lạnh

"Bọn họ tiện mệnh năng lực cùng ta nhi cang? Coi như toàn thế giới người đều chết, ta con trai của Quách lão đầu cũng không thể chết!" Quách lão đầu hồng, chợt, quát âm lên: "Bắn cho ta, bắn thành thịt vụn! ! Khắc khắc! !"

"Khai hỏa! !" Hồ Lang hét lớn một tiếng, đầu tiên đối Đỗ Bạch trán bắn một phát

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Thiên Nữ Tán Hoa

Hồ Lang vừa nổ súng, người khác khोक miệng cũng lóe nhe răng cười, vắn súng ống, hướng Đỗ Bạch điên cuồng bắn phá

Trong nháy mắt toàn bộ phòng trọ đều là viên đạn tiếng xé gió, vượt hơn dày đặc tại Đỗ Bạch đứng thẳng vị trí nếu như Đỗ Bạch không có đặc thù bản lĩnh lời nói, mấy giây đi qua liền sẽ bị bắn thành cái nấp

Viên đạn uy lực tuy nhiên rất lớn, nhưng đó là nói với người bình thường, đối với một cái Tu Chân Giả tới nói, muốn đối bọn hắn tạo thành thương tổn không phải đạn đạo không thể hơn nữa còn là hạ cấp Tu Chân Giả, nếu như là đẳng cấp cao Tu Chân Giả, vũ khí nóng đối bọn hắn tới nói, cơ bản không có cái tác dụng gì

Một vòng cuồng quét đi qua, cũng không có trong dự đoán tiếng kêu thảm thiết, Hồ Lang các loại người bình thường súng sọt, chẳng lẽ Đỗ Bạch ngay cả kêu thảm đều không có phát ra, liền bị bắn thành thịt vụn?

Bạch Hồ Bang mọi người, không khỏi súng sọt, dừng lại trong tay súng ống, tìm kiếm khỏi Đỗ Bạch thi thể đến

Nhưng để bọn hắn chán kinh là, Đỗ Bạch nguyên bản đứng thẳng địa phương, không có một ai

"Người đâu?" Quách lão đầu kêu to lên, trong lòng nổi lên một vòng ý lạnh

"Tìm kiếm cho ta! !" Hồ Lang cũng rống lớn đứng lên

"Các ngươi đang tìm ta sao?" Âm thanh từ đỉnh đầu bọn họ phía trên truyền thừa

Lập tức, liền thấy Đỗ Bạch từ không trung chậm rãi hạ xuống tới, ngay cả một cọng lông tóc đều không có rơi

"Đến mà không trả lễ thì không hay, trả lại cho các ngươi!" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, trong tay nắm lấy một thanh viên đạn, giống như Thiên Nữ Tán Hoa hướng bốn phương tám hướng vẩy ra đi

Vẩy ra đi viên đạn trên không trung kéo ra vô số đạo mỹ lệ kim sắc đường vòng cung, mười phần chói lọi, nhưng là trí mạng mỹ lệ

Bạch Hồ Bang người vừa nhìn thấy một mảnh kim sắc mỹ lệ, sau một khắc bọn họ ánh mắt lập tức thay đổi vô thần

Những cái kia bị Đỗ Bạch vẩy ra đi viên đạn giống như mọc ra mắt một dạng, mỗi một khóa đều chuẩn xác không sai từ bọn họ trán chính trung tâm

xuyên qua, mang theo một dải vết máu, bắn tới trên vách tường

Phanh phanh phanh ——

Bạch Hồ Bang người một cái tiếp theo một cái ngã xuống, sau cùng chỉ còn lại có Hồ Lang một cái đứng đấy hắn cũng không có bị viên đạn bắn trúng, sống thật tốt

Nguyên nhân cũng không phải là bởi vì hắn thực lực mạnh tránh thoát khỏi đi, cũng hoặc Hạnh Vận chi Thần chiếu cố hắn, để cho hắn trốn qua một kiếp mà chính là Đỗ Bạch viên đạn cũng không có nhắm ngay hắn

"Người người không phải người "

Nhìn vẻ mặt lạnh lùng, toàn thân cao thấp tản mát ra băng lãnh khí tức, hướng hắn từng bước một đi tới Đỗ Bạch, Hồ Lang giống như thất lạc hồn một dạng, run rẩy chất vấn

Hồ Lang trong tay vẫn như cũ cầm thương chi, nhưng hắn ngay cả nỗ súng dững khí đều không có, chỉ có thể hoảng sợ nhìn xem từng bước tới gần Đỗ Bạch

"Yên tâm, ta sẽ không cần mạng người" nhìn xem run rẩy Hồ Lang, Đỗ Bạch cười lạnh, đưa tay khoác lên Hồ Lang trên bờ vai

"A! !"

"Anh hùng tha mạng! Ta bên trên có tám mươi Lão Mẫu, dưới có ba tuổi gào khóc đòi ăn tiểu hài tử, bọn họ không thể không có ta à! Anh hùng van cầu người bỏ qua cho ta đi ta về sau nhất định thành thành thật thật làm người, cũng không dám lại!"

Hồ Lang phù phù một tiếng quỳ gối Đỗ Bạch trước mặt, lệ rơi đầy mặt Khái Đầu cầu xin tha thứ

"Ta nói qua, ta không giết người, đứng lên cho ta!" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, một chân đem quỳ trên mặt đất Hồ Lang đá bay

Hồ Lang lăn trên mặt đất mấy cú, không còn dám lên tiếng, nhanh chóng đứng lên

"Tới" Đỗ Bạch quát

Hồ Lang khấn trương nhìn Đỗ Bạch liếc một chút, ngoan ngoãn đi đến Đỗ Bạch trước mặt

Năng lực làm Bạch Hồ Bang đầu mục một trong, Hồ Lang đương nhiên sẽ không như thế thứ hèn nhát, những này chỉ là hắn mê hoặc địch nhân giả tượng nếu như Đỗ Bạch thật muốn mạng hắn, hắn cũng sẽ liều mạng

Tuy nhiên Đỗ Bạch tất nhiên không giết hắn, hắn cũng vui vẻ giả bộ đáng thương

Đỗ Bạch một lần nữa nắm tay đặt ở Hồ Lang trên bờ vai, vận chuyển Hồn Độn Phệ Linh Quyết, chiếm lấy hắn Dương Nguyên

Đây cũng là Đỗ Bạch không giết hắn nguyên nhân, hắn cảm ứng được Hồ Lang trên người có rất cường thịnh Dương Nguyên, vừa vận cho hắn hấp thu

Hấp thu Hồ Lang Dương Nguyên, lại cùng trong cơ thể Tô Lan Nhi Âm Nguyên dung hợp, trực tiếp liền có thể đột phá đến Luyện Khí tứ giai

Nhìn thấy Đỗ Bạch thủ chương khoác lên trên bờ vai, Hồ Lang trong lòng cảm thấy mười phần quái dị, chẳng lẽ Đỗ Bạch còn có phương diện kia ham mê sao

Ngay tại Hồ Lang nghi hoặc ở giữa, hắn cảm thấy trong thân thể một dòng nước nóng hướng Đỗ Bạch thủ chương chảy tới, bị Đỗ Bạch hấp thu

"Đây là?"

Tại Hồ Lang còn không có nghĩ rõ ràng, theo Nhiệt Lưu xói mòn, hắn cảm nhận được thân thể thay đổi suy yếu, phảng phất bệnh nặng về sau cảm giác

"Anh hùng người "

"Tốt, không có người chuyện gì" Đỗ Bạch tay từ Hồ Lang trên bờ vai thu hồi lại, chân nhất câu, một cái Hộp đạn rơi xuống trên tay hắn, một loạt viên đạn bị hắn cầm vào tay

Nhìn xem bị dán tại không trung Thanh Long mấy cái, tiện tay bắn ra, viên đạn chuẩn xác không sai đánh trúng treo dây thừng, viên đạn giống như sắc bén đao, treo dây thừng cắt ra, Thanh Long mấy cái đến rơi xuống

Trừ bắn về phía Thanh Long viên đạn, còn có một viên đạn chuyển cái ngọt hướng đại môn phương hướng bay đi

"A! !"

Không biết lúc nào Quách lão đầu yên lặng đi tới cửa, đang chuẩn bị chuẩn đi

Viên đạn chuẩn xác không sai bắn trúng hán bấp đùi, hán kêu thảm một tiếng, ngã xuống

Về phần Hồ Lang, bởi vì Dương Nguyên bị đoạt, đã xụi lơ trên mặt đất, ngay cả đứng lên khí lực đều không có

"Cảm ơn Đỗ đại ca ân cứu mạng! Về sau người chính là đại ca của chúng ta, chúng ta cái gì đều nghe người" từ dưới đất bò dậy Thanh Long mấy người, lấy Thanh Long thay nói chuyện, đối với Đỗ Bạch cúi người chào thật sâu, nhận hán là Lão Đại

"Người ta đã không thiếu nợ nhau, hai người bọn họ liền giao cho các người" Đỗ Bạch quét Thanh Long bọn người liếc một chút, thần nhiên nói, đối với cái gọi là Lão Đại, đại ca, hán ngay cả giải thích đều lười giải thích

Đỗ Bạch trả lời hiển nhiên là để cho Thanh Long thất vọng, nếu là có Đỗ Bạch như thế một cái Lão Đại, lo gì đại sự sao

Đỗ Bạch nói xong, phòng nghỉ thời gian đi đến

Người đi nhà trống, câu nói này quả nhiên rất có đạo lý, lúc này mới vừa dọn nhà, nguyên bản sạch sẽ sạch sẽ gian phòng, loạn thất bát tao

Đây là hán cùng Đỗ Tiểu Vân gian phòng, ở chỗ này sinh hoạt vài chục năm, lưu lại vô số mỹ hảo hồi ức

Đương nhiên đây đều là thân thể chủ nhân hồi ức, đối với Đỗ Bạch tới nói, nhiều nhất cũng là một tiếng cảm thán, không có hán

Quét mắt một vòng gian phòng, Đỗ Bạch quay người chuẩn bị rời đi

Vừa bước chân, hán lại dừng lại, một lần nữa quay đầu, nhìn về phía bên trong một cái giường, trong mắt lóe cười lạnh

Ngay tại vừa rồi hán nghe được giường truyền đến động tĩnh, dưới giường có người?

"Ra đi" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng

Im ắng không có người trả lời hán, Đỗ Bạch trong mắt cười lạnh chi ý càng đậm, "Không ra thật sao?"

Đỗ Bạch nện bước tốc độ, hướng giường đi đến

Nhìn đối phương còn không ra, Đỗ Bạch một chân đá vào ván giường bên trên, trực tiếp đem giường cho đập lặn

Dưới giường người muốn giấu cũng không có chỗ có thể ẩn nấp, từ giường lặn xuống đến, xuất hiện tại Đỗ Bạch trước mắt

Là, lặn xuống đến

Đối phương là giường lặn xuống đi ra, nằm trên sàn nhà không nhúc nhích, co quắp tại cùng một chỗ

Là một nữ nhân, gọi thụ thương, vượt hơn rất nghiêm trọng, thuộc về trong hôn mê

Khi thấy rõ đối phương tướng mạo về sau, Đỗ Bạch sửng sờ dưới, hán nhận biết đối phương

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Máu bị hút khô

56 máu bị hút khô

Thờ dài, Đỗ Bạch vẫn là đi qua, ngồi xổm ở bên người nàng, xem xét gọi thụ thương thể

Trọng thương hôn mê nữ nhân không phải người khác, chính là Võ Đường Trì đội trưởng tuy nhiên cùng Đỗ Bạch gặp mặt thời điểm, tiến hành nguy trang, không chỉ có âm thanh, hình thể nguy trang thành nam nhân, ngay cả khuôn mặt đều che khuất

Nhưng Đỗ Bạch lại thấy được nàng bộ mặt thật sự, cho nên mới sẽ nhận ra mặt đất là gọi

Đỗ Bạch tay khoác lên Trì đội trưởng băng lãnh trên cánh tay, cảm nhận được gọi mạch đập mười phần yếu ớt, cách tử vong rất gần

Ngực nàng y phục rất rõ ràng phá một khối, mơ hồ năng lực nhìn thấy bên trong thụ thương bộ vị

Buồng nàng ra mạch đập, Đỗ Bạch một tiếng xé mở gọi y phục, lộ ra thụ thương bộ vị

Y phục Hạ lại là chân không, y phục xé ra mở, hai đoàn căng cứng cục thịt liền bắn ra đến, lóc dục hoặc quang mang

Đỗ Bạch ánh mắt cũng không có tại gọi trên ngực, mà chính là ***** trung gian một cái huyết hồng thủ ấn

Thủ ấn hãm sâu trong thịt, đã bắt đầu hư thối, nhưng kỳ lạ là, trọng thương như thế miệng, thế mà không có máu chảy ra

"Lạnh lạnh "

Co quắp tại một khối Trì đội trưởng, khô nứt bờ môi run rẩy phát mấy cái từ ít dùng, trên người nàng nhiệt độ thấp hơn

Gặp tình huống như vậy, Đỗ Bạch thờ sâu, trong đan điền linh khí vận chuyển lại, vận chuyển tới trên bàn tay về sau, lúc này mới hướng Trì đội trưởng ở ngực ấn xuống, cũng chính là dấu ngón tay vị trí

Đỗ Bạch tay vừa chạm vào đựng phải thủ chương ấn vị trí, lập tức phát ra giễu cợt tiếng vang, toát ra một cổ khói trắng

Đỗ Bạch trong mắt cũng hiện ra một vòng ngưng trọng, vết thương này không đơn giản

Theo linh khí tiếp tục xâm nhập, linh khí tiến vào Trì đội trưởng trong cơ thể, Đỗ Bạch kinh ngạc phát hiện, trong cơ thể nàng mười phần khô cạn, tựa như là bị rút khô trình độ một dạng

Vết thương cũng chỉ có một chỗ, cái kia chính là ở ngực chương ấn, nhìn rất nghiêm trọng, nhưng nội tạng lại không có chịu đến bao lớn thương tổn

Linh khí tại Trì đội trưởng trong cơ thể du tẩu một vòng, không có phát ra hiện gọi thụ thương địa phương, thủ chương ấn cũng tại linh khí chữa trị dưới, chậm rãi khôi phục lại

Nhưng Trì đội trưởng lại không có thức tỉnh hiện tượng, khí tức ngược lại càng yếu, hơn miệng bên trong đứt quãng hô hào lạnh

Nhìn thấy loại tình huống này, Đỗ Bạch mày nhíu lại càng chặt

Xem bệnh liệu thương, sợ sẽ nhất là không biết đối phương làm sao, không có chỗ xuống tay

Trì đội trưởng hiện tại cũng là loại tình huống này, đương nhiên cái này cũng giống như Đỗ Bạch đẳng cấp kém có quan hệ, nếu như là Trúc Cơ Kỳ, sinh ra Linh Thức, liền có thể thông qua Linh Thức đối với nàng thân thể có một cái trực quan hiểu biết

Đỗ Bạch trực tiếp đem Trì đội trưởng thân trên y phục xé mở, trong nháy mắt gọi nửa người trên không có chút nào ngăn cản hiện ra ở Đỗ Bạch trong mắt thân thể năng, da thịt đều rất tốt, trong suốt sáng long lanh, bất quá bây giờ nhìn có chút héo rút cùng một chỗ, tựa như là khối nếp nhăn

Đỗ Bạch sờ đi đem gọi y phục xé toang, cũng là không có cách, bởi vì đẳng cấp quá thấp, chỉ có thể sử dụng đặc thù biện pháp cứu chữa, mới có thể đem gọi cứu tỉnh

Đỗ Bạch cũng cúi xuống chính mình y phục, ôm lấy gọi, đem gọi ôm tại ở ngực, hai người trong nháy mắt dính vào cùng nhau

Trì đội trưởng thân thể băng như là một khối hàn băng, mà Đỗ Bạch tựa như là một đám lửa nóng bỏng thái dương, nóng bỏng cùng lạnh va chạm cùng một chỗ, lập tức phát sinh kịch liệt phản ứng

Đỗ Bạch là đánh rùng mình một cái, mà Trì đội trưởng trên thân phảng phất lửa cháy một dạng, nguyên bản hàn băng nhanh chóng tan chảy, thân thể nhanh chóng ấm áp

Đỗ Bạch cũng không phải là đơn thuần dùng thân thể ấm áp gọi, còn sử dụng Ngũ Dương Chúc Tâm bí pháp, dùng linh khí kích thích gọi thân trên năm cái huyết vị

Loại bí pháp này không có chữa thương hiệu quả, lại có một cái hiệu quả đặc biệt, cái kia chính là để cho trong hôn mê người tỉnh táo lại

Ngũ Dương Chúc Tâm bí pháp quả nhiên thần kỳ, theo thân thể dần dần ấm lại, gọi thần trí cũng chậm chậm tỉnh táo lại

Làm Trì đội trưởng chậm rãi mở mắt ra, phát hiện Xích Thân bị một người nam nhân ôm thật chặt vào cùng một chỗ, nhất thời liễu mạng giăng co, càng là ngay đầu tiên phát động công kích

Tiết nuối là gọi động tác theo không kịp tư duy, gọi thân thể vẫn là không nhúc nhích bị Đỗ Bạch kéo, cánh tay mềm mại cũng không thể nâng lên

"Muốn sống lời nói, nói cho ta biết, ngươi tình huống" Đỗ Bạch lạnh lùng âm thanh tại Trì đội trưởng vang lên bên tai

Đỗ Bạch âm thanh lạnh như băng vừa vào tai bên trong, Trì đội trưởng lúc này mới thanh tỉnh không ít, nhớ lại trên người mình phát sinh sự tình

"Ngươi ngươi là ai?"

Trì đội trưởng dùng lực nhắc trợn mắt, đi lên nhìn, Đỗ Bạch lạnh lùng khuôn mặt thu vào trong mắt nàng

Khi thấy rõ ôm gọi là Đỗ Bạch về sau, ngơ ngác, chợt trong lòng thờ phào, bỏ xuống trong lòng đề phòng

"Đỗ Bạch" Đỗ Bạch thân nhiên nói, hẳn biết Trì đội trưởng nhận ra hẳn

"Ta ta máu bị hút khô?" Trì đội trưởng thờ phỉ phò, nhỏ giọng nói

"Máu bị hút khô?" Đỗ Bạch sững sờ, giờ mới hiểu được Trì đội trưởng thân thể khô cạn nguyên nhân, chẳng lẽ bị Hấp Huyết Quý cắn

Hấp Huyết Quý, hải ngoại Tây Á một loại đặc thù nhân chủng, dựa vào hấp thụ nhân loại huyết dịch còn sống, đồng thời thu hoạch được năng lượng

"Ừm, ta ta sống không bao lâu, ta trong túi có một cái Mật Hàm, làm phiền ngươi giúp ta đưa đến Cảnh Tổng cục cho cho Viên Tiên Sinh "

"Thân thể mất máu quá nhiều, chỉ cần truyền máu là được, ta đưa ngươi đi bệnh viện" Đỗ Bạch buông ra Trì đội trưởng, cầm lấy chính mình áo khoác cho nàng mặc lên, đồng thời kéo lên khóa kéo, phòng ngừa lộ hàng

"Cảm ơn" Trì đội trưởng cảm kích mỉm cười, nhưng vẫn là cười khổ nói: "Vô dụng, bị Huyết Sát hút hơn người, cùng người khác máu vô pháp tương dung, chỉ có chờ chết "

"Huyết Sát?" Đỗ Bạch lại là khẽ giật mình, đây cũng là thứ gì

Bất quá bây giờ hiển nhiên không phải hỏi những khi này, trước tiên ổn định Trì đội trưởng thương thế, lại nói hẳn

"Đã quen thuộc những này, này muốn như thế nào mới có thể cứu ngươi" nhìn xem Trì đội trưởng con mắt, Đỗ Bạch hỏi thăm

"Cứu ta?" Trì đội trưởng tự giễu ní non một tiếng, ánh mắt chậm rãi âm đạm xuống

"Bị Huyết Sát hút hơn người, chỉ có một loại biện pháp có thể còn sống sót, cái kia chính là khôi phục tự thân tạo huyết công năng, chậm rãi điều dưỡng" Trì đội trưởng âm thanh càng ngày càng thấp, sau cùng nghe không rõ, gọi mí mắt chậm rãi tiu nghỉu xuống

"Thì ra là thế "

Đỗ Bạch lập tức hiểu được, tạo huyết công năng là mỗi cá nhân lấy thân thể gọi tới năng lực, chỉ cần thân thể ngươi công năng vẫn còn, liền sẽ chậm rãi tạo ra máu đến

Trì đội trưởng lần nữa lâm vào hôn mê, nếu như không có đặc thù ngoại ý muốn, gọi đem sẽ không lại thức tỉnh

Tuy nhiên Đỗ Bạch là ai, thế nhưng là mấy ngàn năm lão quái vật trọng sinh, biết bí pháp quá nhiều

Chỉ gặp Đỗ Bạch trên ngón tay toát ra mấy sợi linh khí, nhanh chóng từ Trì đội trưởng ở ngực đi xuống, liên tục điểm 13 Hạ

13 chỉ xuống dưới, Trì đội trưởng nguyên bản giấy một dạng Bạch Kiểm sắc có một vết huyết sắc, khí tức cũng vững vàng

Đỗ Bạch lúc này mới thờ phào, ôm lấy gọi hướng ra phía ngoài đi đến

Thanh Long mấy cái đang yên bình chờ ở bên ngoài, hết thấy đều đã bị xử lý sạch sẽ, Quách lão đầu cùng Hồ Lang vận mệnh tự nhiên cũng không cần nói

"Đại ca!" Thấy một lần Đỗ Bạch đi ra, Thanh Long lập tức cung kính hành lễ

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Ta thật đáng thương

57 ta thật đáng thương

"Có ân nấp địa phương sao?" Đỗ Bạch nhìn về phía Thanh Long, nhàn nhạt hỏi thăm

Tuy nhiên dự định cứu Trì đội trưởng, nhưng Mộc Vân nhưng không có định đem gọi mang về nhà bên trong ý tứ

"Có, đại ca xin theo chúng ta đi" Thanh Long cung kính đáp, ánh mắt không khỏi hạ xuống Đỗ Bạch trong ngực hôn mê nữ hài tử, trong lòng cũng nói thầm gọi là từ đầu đến

Trong lòng mặc dù nói thầm, Thanh Long miệng bên trong tự nhiên không dám hỏi

Thanh Long mang theo mấy cái thuộc hạ, khắp khiêng hướng ra phía ngoài đi đến bị Bạch Hồ Bang treo ngược lên hơn nửa giờ, bọn họ cũng không có thiếu chịu giày vò

So sánh sống sót, trên thân thể đau xót coi như không cái gì

Đỗ Bạch cùng bọn hắn đằng sau đi tới, xuất ngõ nhỏ, mấy người chen tại trên một chiếc xe, mau chóng đuổi theo

Thỏ khôn có ba hang, giống Thanh Long dạng này người, tự nhiên cũng có nhiều chỗ ẩn thân nếu không phải là bởi vì Bạch Hồ Bang tập kích thấy qua bất thành linh, trước đó không có đặt được bất luận cái gì phong thanh, Thanh Long chưa chắc sẽ bị bọn họ bắt lấy

Xe một đường xuất Thị Khu, đi vào vùng ngoại thành một tòa nông gia nhạc

Thanh Long một cái khác chỗ ẩn thân, chính là cái này gọi long nghịch nước nông gia nhạc

Thanh Long mang theo Đỗ Bạch còn có mấy tên thủ hạ, từ nông gia nhạc Cửa sau tiến vào, sau đó hướng tầng hầm ngầm đi đến

Vừa đi vào tầng hầm ngầm, lúc này mới nhìn thấy bên trong không chỉ có tương đối rộng rãi, bị chia cắt thành rười sáu gian, các loại công trình đầy đủ mọi thứ, hơn nữa còn tương đối coi trọng, hào hoa

"Đại ca, người ở gian phòng này" Thanh Long dẫn Đỗ Bạch hướng lớn nhất cuối cùng gian phòng đi đến, đẩy cửa phòng ra

Gian phòng mười phần sạch sẽ, có ghế sofa, có truyền hình, có giường lớn, còn có mấy cái vừa nhìn cũng là giá cả không ít tủ quần áo, phòng vệ sinh cũng xứng có

Đỗ Bạch quét dọn nhà cửa ở giữa liếc một chút, đối với Thanh Long nói: "Tốt, các người đi xuống trước xử lý vết thương, có việc ta sẽ bảo người "

Thanh Long lúc này mới rời đi, thuận tiện đem môn mang lên, từ đầu đến cuối cũng không hỏi Đỗ Bạch trên tay nữ hài sự tình

Đỗ Bạch trước tiên đem Trì đội trưởng đặt lên giường, vầy vầy có chút chua xót cánh tay, lúc này mới trầm ngâm

Hắn chỉ là tạm thời bảo trụ Trì đội trưởng mệnh, muốn gọi khỏi tử hồi sinh, còn muốn phối chế một bộ sinh Huyết Tán

Sinh Huyết Tán tại tu chân giới bên trong thuộc về hạ cấp dược tề, chỉ cần có dược tài, ai cũng có thể luyện chế

Mặc dù là như thế, nhưng không bột đổ gột nên hồ, ai biết tại Thanh Khê huyện cái này Tiểu Địa Phương, phải chăng năng lực tìm đủ toàn bộ dược tài

"A —— "

Tại Đỗ Bạch trầm ngâm ở giữa, Trì đội trưởng chậm rãi mở to mắt, đầu tiên thu vào gọi đôi mắt là Đỗ Bạch lạnh lùng khuôn mặt, chợt chậm rãi tỉnh táo lại

"Ta không có chết?" Trì đội trưởng hỏi, âm thanh có chút khàn khàn

Đỗ Bạch liếc nhìn nàng một cái, thân nhiên nói: "Tạm thời còn không có "

Đỗ Bạch trả lời tại gọi trong dự liệu, cho nên cũng không có bộc lộ thất vọng biểu lộ, nhỏ giọng nói cảm tạ: "Cảm ơn người ân cứu mạng, ta là Tuyệt cơ "

"Người cũng không cần nản chí, chỉ cần có thể tìm đủ dược tài, luyện chế một bộ sinh Huyết Tán ăn, người liền có thể khôi phục lại" Đỗ Bạch thân nhiên nói, "Người đối với Thanh Khê huyện quen thuộc, biết chỗ kia dược tài lớn nhất đầy đủ, ta đi xem một chút "

Nghe được Đỗ Bạch nói như vậy, Tuyệt Cơ trong mắt cuối cùng trời lên một vòng hi vọng vô luận là ai đều không muốn chết, vượt hơn lại không cần bỏ ra cái gì lớn đại giới

Tại nội tâm chỗ sâu, Trì Tuyết Cơ đối với Đỗ Bạch vẫn là ôm lấy rất lớn hi vọng, dù sao Đỗ Bạch là Tu Chân Giả Tu Chân Giả không chỉ có thủ đoạn kinh người, vượt hơn am hiểu luyện chế đan dược

Người khác đối với Huyết Sát thúc thủ vô sách, theo Tu Chân Giả nói không chừng chỉ là tiện tay mà thôi sự tình

"Đây là nơi nào?" Tuyết Cơ thở sâu, hỏi thăm

"Thanh Khê huyện vùng ngoại ô, tạm thời cũng an toàn "

"Hiện tại là số mấy?" Tuyết Cơ lại mở miệng hỏi

"Số mấy?" Đỗ Bạch hơi sững sờ, không rõ gọi vì sao bất thành linh hỏi cái này

"Số 16 "

"Vây là tốt rồi" nghe được là số 16, Tuyết Cơ thở phào, tiếp tục nói: "Thanh Khê huyện bắc có cái chợ tài bán Sĩ thị trường, buôn bán thời gian là 9h sáng đến tối 2 4 điểm, nơi đó năng lực mua được toàn bộ Đông Á các nơi chợ tài tuy nhiên trên quý chợ tài, hẳn là không có nếu như luyện chế sinh Huyết Tán cần trên quý chợ tài, liền phải đi kỳ trên các nhìn xem "

"Kỳ trên các mỗi tháng số 6, số 16, số 26 ban đêm buôn bán, hiện tại vừa lúc là số 16, xem ra vận khí ta cũng không tệ lắm" Tuyết Cơ trên mặt hiện ra một vòng nụ cười nhàn nhạt

"Tuy nhiên kỳ trên các có chút đặc thù, chỉ có đặc biệt thân phận người mới có thể đi vào người kim tạp cũng là ra trên khoán, địa điểm **** "

Tuyết Cơ đang nói kỳ trên các địa điểm thời điểm, hạ thấp giọng, Đỗ Bạch tiến tới, mới nghe rõ ràng

"Tốt, ta hiện tại liền đi" Đỗ Bạch đứng lên, chợt mở miệng nói: "Đưa tiền đây "

"Ta ta không có tiền" Tuyết Cơ trên mặt không khỏi toát ra một vòng không có ý tứ Đỗ Bạch vì cứu nàng, bận rộn hơn phân nửa ban đêm, hiện tại ngay cả mua thuốc tiền, còn muốn đối phương xuất

"Có thể hay không mượn trước người , chờ ta có thể hành động, ta bồi hoàn gấp đôi người" Tuyết Cơ mặc cỡ đồ mặt, đáng thương nhìn qua Đỗ Bạch, một bộ ta thật đáng thương bộ dáng

Nếu như không biết Tuyết Cơ cũng là Vô Đường Trì đội trưởng, gọi dạng này biểu lộ, Đỗ Bạch cũng không có cảm thấy kỳ quái nhưng biết thân phận nàng, cũng có chút quái dị

Vô Đường đội trưởng, làm sao có khả năng là một cái đáng yêu, nhà bên tiểu nữ hài nữ hài ở đâu? Gọi hẳn là một cái sát phạt quyết đoán, lãnh khốc vô tình người

Vây chỉ có một khả năng, gọi là tại nguy trang chính mình

Đỗ Bạch cũng lười vạch trần gọi, sở dĩ cứu nàng, là xem ở cùng một chiến tuyến phân thượng ngày sau, nếu gặp được phiền phức cái gì, chỉ ít gọi cũng có thể lên tâm

"Đi" Đỗ Bạch ứng một tiếng, dặn dò nói: "Bên ngoài còn có mấy cái Thanh Long Bang người, người không cần phải để ý đến bọn họ "

Đỗ Bạch nói xong cũng quay người hướng ra phía ngoài đi đến, tiện tay khép cửa phòng

Nhìn thấy Thanh Long mấy cái người tại cuối hành lang, hút thuốc, mỗi người trên mặt tràn ngập uể oải nhìn thấy Đỗ Bạch tới, bọn họ lập tức đứng lên, trên mặt uể oải nhanh chóng thu lại

"Đại ca tốt!"

Đỗ Bạch quét bọn họ liếc một chút, xem ở Thanh Long làm người coi như đi, liền nói một câu, "Thanh Long Bang diệt liền diệt, các người vừa vận đổi nghề không phải vậy coi như hiện tại có mệnh tại, ngày sau cũng sẽ mất mạng "

Đỗ Bạch nói bọn họ không phải là không có nghĩ đến, nhưng thật muốn đổi nghề nào có dễ dàng như vậy, nhiều huynh đệ như vậy đều lấy hấn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó

Nhưng bây giờ tình huống phát sinh biến hóa, Thanh Long Bang đã diệt, liền thừa mấy người bọn hấn người, đổi nghề liền có thể nhiều được

Thanh Long hơi suy nghĩ một chút liền có quyết định, đối với Đỗ Bạch cung kính nói: "Chúng ta nghe đại ca , chờ cho các huynh đệ báo thù về sau, chúng ta liền rửa tay không được! Những năm này tích lũy đầy đủ chúng ta sống cả một đời "

"Năng lực nghĩ như vậy liền tốt" Đỗ Bạch nhàn nhạt ứng một tiếng, nói: "Ta ra ngoài dưới, tối nay trở về "

Tại Thanh Long mấy người cung kính dưới, Đỗ Bạch xuất nông gia nhạc, lái xe hướng chợ tài thị trường mau chóng đuổi theo

Làm Đỗ Bạch từ được tài thị trường đi ra thời điểm, đã 11:30, sinh Huyết Tấn được tài còn thiếu một dạng —— máu năm

Bất đắc dĩ, Đỗ Bạch đành phải lái xe đi thần bí kỳ trên các thử vận khí một chút

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Thi Thi cô nương

58 Thi Thi cô nương

Kỳ Trân Các địa điểm cũng kỳ lạ, tuyệt đối ít có người năng lực nghĩ đến

Bởi vì Kỳ Trân Các không còn trên mặt đất, mà là tại trong nước, Thanh Khê Hà bên trong

Thanh Khê huyện tên, cũng là bởi vì Thanh Khê Hà mà gọi tên

Theo lý thuyết nửa đêm Thanh Khê Hà hẳn là cũng yên bình, không có bóng người mới đối

Nhưng tối nay nhưng là một cái mặt khác, tại Thanh Khê Hà duy nhất trên bến tàu lại ngừng lại một đầu Ngư Thuyền xa xa nhìn lại, Ngư Thuyền bên trên một chiếc đèn lồng đỏ, đặc biệt dễ thấy

Đỗ Bạch đi vào cầu tàu thời điểm, liền một mình hần, bên tai truyền đến hà thủy vỗ nhẹ bên bờ cát đá sóng nước âm thanh

Đỗ Bạch đối với đứng ở cách bờ bên cạnh năm sáu mét Ngư Thuyền hô: "Nhà dò, qua sông "

Treo đèn lồng đỏ Ngư Thuyền lúc này mới chậm rãi từ từ chèo thuyền qua đây, tại thuyền cách bờ bên cạnh ước một mét khoảng cách, mang theo mũ rộng vành chỉ lộ ra nửa gương mặt người chèo thuyền, khàn khàn hỏi: "Khách nhân muốn đi đâu?"

"Kỳ Trân Các" Đỗ Bạch nhàn nhạt hỏi đáp

"Xin hỏi có thư mời sao?" Người chèo thuyền vẫn như cũ chậm rãi hỏi thăm

"Tiếp theo "

Đỗ Bạch trong tay kim tạp bắn ra, hướng đối phương bay đi

Người chèo thuyền nhanh chóng đưa tay vừa tiếp xúc với, động tác mây bay nước chảy, là cái người luyện võ

"Khách nhân mời" người chèo thuyền lúc này mới đem thuyền đóng đưa tới

Đỗ Bạch lên giường về sau, liền đem kim tạp trả lại Đỗ Bạch, gấp Đỗ Bạch ngồi xuống, hần kéo ra cuống hòng một hô: "Lái thuyền nha!"

Trong nháy mắt, Ngư Thuyền giống như Trang Mô tơ một dạng, nhanh chóng vạch nước hướng trong sông mà đi

Thanh Khê Hà rộng đại khái có hơn 100 mét, trong sông cũng là hơn 50 mét, tại người chèo thuyền trên tay, một phút đồng hồ tả hữu liền đạt tới trong sông

Ngư Thuyền vững vàng dừng lại, người chèo thuyền đi vào buồng nhỏ trên tàu, ngay trước Đỗ Bạch mặt nhấc lên một khối boong thuyền, lộ ra tiếp theo cái lối đi

"Khách nhân mời, chúc ngài ban đêm thu hoạch hoàn toàn" người chèo thuyền ra hiệu Đỗ Bạch dọc theo thông đạo xuống dưới

Đỗ Bạch cũng không nói nhảm, dọc theo thông đạo đi xuống, thông đạo thiết kế thành đẳng cấp bộ dáng, bên cạnh điểm có đèn chiếu sáng lồng, dọc theo đẳng cấp đi xuống, đại khái đi hai ba mươi mét, liền đến cuối cùng thông đạo

Dọc theo thông đạo đi qua, là một cái thạch môn, trước cửa đá đồng dạng ngồi một cái đầu mang mũ rộng vành lộ nửa gương mặt người

"Thư mời" đối phương quét Đỗ Bạch liếc một chút, chậm rãi hỏi thăm

Đỗ Bạch lần nữa đem kim tạp lấy ra, đối phương xem qua về sau, xuất ra đỉnh đầu mũ rộng vành cho Đỗ Bạch, lúc này mới cho đi

"Mang lên mũ rộng vành, người khác liền nhìn không ra người bộ mặt thật sự "

Mũ rộng vành người cho mũ rộng vành cùng hắc chính mình mang theo điểm không bình thường, hắc là lộ một nửa khuôn mặt, Đỗ Bạch thì là phía trước có một tầng mờ đục pha lê , có thể nhìn thấy bên ngoài, bên ngoài người nhưng không nhìn thấy hắc tướng mạo

Đỗ Bạch đem mũ rộng vành hướng về trên đầu một bộ, đi vào thạch môn, là một cái hai trăm mét vuông tả hữu đại sảnh, đại sảnh bức tường toàn bộ dùng đá tảng xây thành, đỉnh đầu liên tương đối cao khoa học kỹ thuật, là một loại pha lê, pha lê bên trong khảm nạm lấy một vòng một vòng lóe ánh sáng bóng đèn, nóc pha lê bên ngoài cũng là lưu động hà thủy, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy cá từ bên trên bơi qua

Ở đại sảnh ngay chính giữa là một cái Thanh Thạch topic, nóc pha lê ánh đèn chủ yếu tụ tập tại trên bình đài, vây quanh topic bốn phía chỗ ngồi thì lộ ra tối tăm, lại thêm mũ rộng vành che chắn, trừ phi là người quen, không phải vậy không có người sẽ nhận ra người đến

Tri Tuyết Cơ nói là buồn bán, chuẩn xác hơn nói, hắc là Kỳ Trân Các buổi đấu giá

Lúc này đã tiếp cận rạng sáng, buổi đấu giá đã tiến hành đến khâu cuối cùng

Đỗ Bạch tiến đến cũng gây nên đang ngồi người chú ý, nhao nhao đưa ánh mắt nhìn qua, nhưng không có một cái mở miệng nói chuyện

Đỗ Bạch ánh mắt quét qua, năng lực ngồi năm mươi, sáu mươi người chỗ ngồi, chỉ làm hai mươi cá nhân, lộ ra trống trải, Đỗ Bạch tùy ý tìm một cái dựa vào sau chỗ ngồi xuống đến

"Lập tức sẽ tan cuộc, còn có khách nhân đến, thật sự là Hi Khách, mọi người hoan nghênh một chút a" trên đài người chủ trì cười khẽ đứng lên, tiếng cười thanh thúy, lại điềm điềm, phảng phất có một loại cào nhân tâm cảm giác

"Thi Thi cô nương tất nhiên mở miệng, chúng ta tự nhiên cũng phải cổ động, đúng hay không!" Âm thanh là từ hàng thứ nhất truyền tới

Theo âm thanh liền thấy một cái vóc người bóng người cao lớn đứng lên, đồng thời dẫn đầu vỗ tay theo hắc vỗ tay, người khác cũng thừa thốt đập mấy lần thủ chương

Để cho Đỗ Bạch chú ý là, đứng lên người cũng không có mang mũ rộng vành che chắn khuôn mặt, có thể là bởi vì hắc tướng mạo, coi như khuôn mặt che khuất, mọi người cũng biết hắc là ai

Hắc tướng mạo cao lớn, thân thể bao quát thân thể béo, khuôn mặt Viên Viên, lúc nói chuyện trên mặt còn mang theo nụ cười, nhìn phi thường hòa thuận

Chỉ có chân chính biết hắc người, mới có thể rõ ràng đối phương cũng là một cái Tiểu Diện Hồ, mặt ngoài đối với người cười ha ha, phía sau tùy thời liền sẽ cho người nhất đao

"Phi lão bản quả nhiên đại khí, bất quá vẫn là mời ngồi đi" trên đài Thi Thi cô nương cho Tiểu Diện Hồ ném cái mị nhãn, cười khẽ một tiếng

"Cảm ơn Thi Thi cô nương khích lệ!" Tiểu Diện Hồ lúc này mới đối Thi Thi cô nương liền ôm quyền, mê đắm, lúc này mới cười ha ha ngồi xuống

"Phi Vương Tài cái này lão cẩu, sớm muộn sẽ chết tại trên tay nữ nhân" tại rồi Đỗ Bạch có năm sáu chỗ ngồi một cái mũ rộng vành người, hừ nhẹ một tiếng

"Tốt, vừa rồi nhạc đệm, liền xem như thư giãn một tí, hiện tại chúng ta tiếp tục đấu giá" Thi Thi cô nương vỗ tay một cái, vũ mị cười một tiếng, uốn éo một cái dụ hoặc đáng người

Thành công hấp dẫn lấy tất cả mọi người ánh mắt về sau, gọi lúc này mới cười tiếp tục nói: "Vật đấu giá còn có ba kiện, không có thu hoạch các ca ca, muốn đuổi nhanh nha!"

"Đặc biệt là chúng ta tới lần cuối ca ca, bỏ lỡ, tới nay coi như đến không a" Thi Thi hướng Đỗ Bạch ném cái mị nhãn, thanh thúy hô: "Bên trên vật đấu giá "

Đỗ Bạch đang dưới trường đến về sau, ánh mắt tự nhiên cũng hạ xuống trên đài Thi Thi trên thân, toàn bộ đại sảnh chỉ nàng nơi đó sáng nhất, muốn không làm người khác chú ý đều khó có khả năng

Có lẽ đối với ở đây tất cả mọi người tới nói, toàn trường trân quý nhất trân phẩm không phải cái gọi là vật phẩm đấu giá, mà chính là người chủ trì Thi Thi cô nương

Trên đài Thi Thi, ăn mặc một bộ màu trắng Áo Tắm, căng cứng Áo Tắm vừa mới che khuất gọi ngực lớn cùng tư chỗ kín nhưng bởi vì Áo Tắm thực sự thật chặt, kích thích khó khăn lắm che khuất vị trí trọng yếu, Áo Tắm lại là màu trắng

Cho nên nhìn bị che kín địa phương, như ẩn như hiện, đang lóe lên dưới ánh đèn, lóe mê người Mê Huyền hào quang

Gọi dáng người thực sự bá đạo, thật dài chân thẳng tắp không có một tia dư thừa, eo nhỏ một cái tay đều có thể nắm tới, trước ngực thật sâu khe rãnh, tướng mạo lại ngọt ngào, một cái nhãn mày một nụ cười, trong lúc phát tay toát ra mê người vũ mị

Nhất định phải một cái từ ngữ để hình dung gọi, cái kia chính là vu vật!

Thi Thi cô nương là một cái họa thủy cấp vu vật!

Nếu như không có siêu phẩm tâm cảnh cùng định lực, muốn ngăn cản được gọi dụ hoặc, thực sự khó khăn

Đỗ Bạch dò xét gọi một phen về sau, chú ý lực liền không ở trên người nàng, mà chính là bị hai cái Áo Boi thiếu nữ bùng lên vật đầu giá

Tại một cái thủy tinh trong mâm để đó lấy ba đóa liền cùng một chỗ hồng sắc nắm loại, nhất đại lưỡng nhỏ, tại quang tuyến chiếu rọi, lóe huyết sắc quang mang

"Máu nắm, một loại hiếm thấy nắm loại, đến từ hi hữu không có dấu người thâm sơn công hiệu Bồ Huyết, mặt khác cũng có thể làm thuốc đối với trọng độ thiếu máu, hoặc là tạo huyết công năng thiếu khuyết người, có cường đại hiệu quả trị liệu vật này không thấy nhiều, coi như hiện tại không cần đến, cũng phải tồn lấy a giá 10 vạn, hiện tại khai mạc!"

Thi Thi cô nương bên cạnh giới thiệu máu nắm, vừa dọc theo Thanh bên bàn duyên quán một vòng, này yêu điểm dáng người lay động lấy ở đây mỗi người tâm

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Trư đúng là đàn chết

59 Trư đúng là đàn chết

"Ta muốn!" Phi Vượng Tài hét lớn một tiếng đứng lên, nhìn chăm chăm Thi Thi cô nương, trong mắt lóe hỏa nhiệt quang mang, "Ta xuất mười hai vạn, mọi người không cần cùng ta đoạt!"

"Giữ cột! Mười hai vạn, thiet thời ngươi nói ra miệng để cho mọi người không cần đoạt!" Trong đám người truyền ra một tiếng tiếng cười nhạo, lập tức hấn hô lớn: "15 vạn!"

"Có người xuất 15 vạn a, có xuất cao hơn không, đây chính là hiếm thấy được tài a, bỏ lỡ tiệm này cũng chưa bán a" Thi Thi cô nương thừa cơ mê hoặc nói, đồng thời liền tiếp vút mị nhãn

Máu nắm loại vật này, xác thực hiếm thấy, trong này có tham gia vô số hội khách hàng cũ, từng thấy máu nắm đầu giá cũng là số ít, cho nên mới được an bài ở phía sau đầu giá, cũng là bởi vì hiếm có tính, công hiệu ngược lại là lần

Trọng độ thiếu máu, tạo huyết công năng thiếu khuyết bệnh nhân có, nhưng bọn hắn lại không có dạng này bệnh nhân

Bọn họ chụp lấy máu nắm càng nhiều đúng là giá cao bán trao tay, hoặc là giữ lại sưu tầm càng sâu người đúng là xem ở Thi Thi phân thượng, mới dự định mua, mấy chục vạn đối với trong này người mà nói, không tính là gì

"16 vạn "

"Ta xuất 17 vạn!" Dưới đài người nhao nhao tăng giá

"200 ngàn!"

"Ta xuất 300 ngàn!" Phi Vượng Tài rống lớn đi ra, đem tất cả mọi người âm thanh đều đè xuống

Phi Vượng Tài xoay người lại, nhìn xem đang ngồi người khác, tuy nhiên trên mặt còn mang theo nụ cười, nhưng trong mắt lại lóe nguy hiểm quang mang, "Ai muốn lại cùng ta đoạt, cũng là cùng ta Phi Vượng Tài không qua được! Cùng ta Phi Vượng Tài không qua được, cũng là giống như chính mình đi qua!"

"Hừ, người cho rằng người đứng là cái nào rẽ hành, đang ngồi lại có ai sợ người tới?" Có người khinh thường hừ lạnh một tiếng

"Người đó đang nói chuyện! Đứng lên cho ta! Nhìn lão tử không hề chết người!" Phi Vượng Tài theo âm thanh truyền đến phương hướng, hung ác nói

"Ta nói lão cầu, nhìn người thân thể bằng thân thể bao quát, không giống muốn Bỏ Huyết bộ dáng, người muốn máu nắm làm gì "

Trong đám người có người miễn cưỡng mở miệng, hơn nữa còn gọi Phi Vượng Tài lão cầu

Theo đạo lý Phi Vượng Tài không phải nổi trận lôi đình, sát nhân không thể, nhưng ngoài ý muốn đứng là, hẳn chỉ là bất mãn hừ lạnh một tiếng, "Ta thích mua không được sao? Chỉ cần Thi Thi cô nương đồ vật ta đều ưa thích, trên người nàng Áo Tắm coi như một trăm vạn ta cũng phải "

"Được rồi, được rồi, mọi người không được ầm ỹ" nhìn thấy không khí hiện trường có chút cương, Thi Thi cô nương lập tức cười khề đứng lên, "Chúng ta Kỳ Trân Các đấu giá đều là tự do cạnh tranh a, phi lão bản đó là nói đùa, muốn máu nắm người có thể tiếp tục tăng giá "

"Phi lão bản người nói đúng không" Thi Thi cô nương đối với Phi Vượng Tài ném cái mị nhãn

Tại Thi Thi cô nương mị nhãn dưới, Phi Vượng Tài lập tức đổi một bộ miệng bên trong, cười tủm tỉm nói: "Thi Thi cô nương nói là, dĩ nhiên chính là "

Máu nắm Đồ Bạch tình thế bất buộc, nhưng hẳn cũng không vội ra giá, bởi vì hiện tại ra giá giống như không có mở một dạng, không cần thiết giống những này giống như sắc lang, nào cái không về không

"Phi lão bản ra giá 300 ngàn, còn có cao hơn không có, không có lời nói, cái này trên quý máu nắm cũng là hẳn kéo!" Thi Thi cô nương đối dưới đài lớn tiếng hỏi

Không biết là bởi vì phi lão bản uy hiếp, hay là bởi vì máu nắm bản thân giá trị cũng không Cao Nguyên bởi vì, không có người tăng giá nữa

Thi Thi cô nương ánh mắt lóe lên một vòng thất vọng, dưới cái nhìn của nàng, máu này nắm hẳn là có thể đập tới 500 ngàn tả hữu, thậm chí cao hơn

"300 ngàn một lần "

"300 ngàn hai lần "

Thi Thi cô nương dừng lại một chút, lần nữa hô: "300 ngàn "

"400 ngàn!"

Ngay tại Thi Thi cô nương muốn giải quyết dứt khoát thời điểm, tại một cái không đáng chú ý trong góc có người hô lên 400 ngàn

"A a, có người xuất 400 ngàn! Còn có cao hơn sao!" Thi Thi cô nương lập tức hưng phấn lên

"Người đó đang cùng lão tử đoạt! Lão tử hề chết người!" Phi Vượng Tài lập tức lại từ vị trí bên trên nhảy dựng lên, ánh mắt hung hăng quét về phía nơi hẻo lánh vị trí

"Ta, Nam Cung Văn" đối phương hừ lạnh một tiếng, đứng lên, chậm rãi quăng ra trên đầu mũ rộng vành, lộ ra bộ mặt thật sự

Đây là một cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nhân, mặt chữ quốc, trên thân tản mát ra nhân nhạ uy nghiêm, nhìn ra đúng là một cái thời gian dài ở Cao Vị người

Nam Cung Văn, Nam Cung gia tộc đối ngoại người phụ trách, biết hẳn rất nhiều người, bao quát nổi giận Phi Vượng Tài

Vừa nhìn đứng lên đúng là Nam Cung Văn, Phi Vượng Tài một chút chỗ này, ngưng ngừng hướng Nam Cung Văn liền ôm quyền, nhỏ giọng nói: "Nguyên lai là Nam Cung đại nhân muốn, vậy ta liền không đoạt "

"Hừ! !" Nam Cung Văn hừ lạnh một tiếng, "Ta khuyên người miệng tốt nhất đặt sạch sẽ điểm, không phải vậy cũng không biết là chết như thế nào "

"Đứng đứng Nam Cung đại nhân nói là, ta nhất định quản tốt chính ta miệng "

Gặp Phi Vượng Tài yếu thế, Nam Cung Văn lúc này mới ngồi xuống

Nam Cung Văn cái này lộ diện một cái, dưới đài lần nữa an tĩnh lại, tất cả mọi người thức thời không cùng hẳn đoạt

Thi Thi cô nương cũng biết, lần này không có bất ngờ, máu nắm hẳn là hoa rơi Nam Cung Văn tay 400 ngàn rồi mong muốn còn có chút khoảng cách, nhưng cũng miễn cưỡng năng lực tiếp nhận

"Không có người xuất cao hơn lời nói, máu này nắm cũng là Nam Cung đại nhân a" Thi Thi cô nương đối dưới đài mỉm cười, chuẩn bị đánh xuống cái búa

"500 ngàn "

Đỗ Bạch gặp không sai biệt lắm, lúc này mới lên tiếng

Đỗ Bạch cái này mới mở miệng, lập tức gây nên tất cả mọi người chú ý, ngay cả Thi Thi cô nương cũng ngoài ý muốn

"Giễu cợt! Người này đến là ai? Chẳng lẽ hắn không biết Nam Cung đại nhân, thật sự là ngay cả chết cũng không biết là chết như thế nào "

"Ha-Ha, hắn là ta gặp qua ngu nhất người!" Phi Vượng Tài lập tức cười vang đứng lên, "Tiểu tử, ngươi biết Trư là thế nào chết sao? Đần chết! Ha-Ha _____ "

Ha-Ha _____

Gặp Phi Vượng Tài nói thú vị, không ít người cũng đi theo chế giễu đứng lên

"Tiểu tử này chết chắc!" Có người lắc đầu, thờ dài một tiếng

Cũng mặc kệ bọn họ nói như thế nào ngồi châm chọc vẫn là chế giễu, Đỗ Bạch phảng phất nghe không được một dạng, vẫn như cũ yên tĩnh ngồi ở chỗ đó

Lẳng lặng chờ một lát, gặp Thi Thi cô nương vẫn không nói gì, Đỗ Bạch nhìn về phía trên đài, thản nhiên nói: "Thi Thi cô nương, nếu như không có người xuất giá cao hơn nghiên cứu, vật đầu giá chính là ta "

Đỗ Bạch lần nữa ló ra, hiện trường lần nữa an tĩnh lại

Đỗ Bạch không có khả năng không có nghe được bọn họ nghị luận, từ đó khẳng định cũng biết Nam Cung Văn đắc tội khó lường, nhưng vẫn như cũ làm theo ý mình

Cái kia chỉ có hai loại khả năng, một cái cũng là Đỗ Bạch thật là khờ tởm, không biết Nam Cung Văn lợi hại một cái khác chính là, hắn không quan tâm Nam Cung Văn, Nam Cung gia tộc

Từ hắn biểu hiện nhìn lại, cái sau khả năng càng lớn

Người thông minh lập tức ngậm miệng không nói, dù sao không liên quan bọn họ sự tình, mặc kệ Đỗ Bạch đúng là thật ngốc, vẫn là giả ngu, không đắc tội cũng là

Nhưng chính là có người như thế không thông minh, Phi Vượng Tài lần nữa cười ha hả, "Ta nói hắn là ngu ngốc đi, quả nhiên là chính cống ngu ngốc, đắc tội Nam Cung đại nhân hắn chết chắc "

Đỗ Bạch ánh mắt cuối cùng nhìn về phía Phi Vượng Tài, lạnh như băng nói: "Ngươi nói đúng, Trư cũng là đần chết nói nhầm nữa một câu, ta không ngại giết người đầu này Phi Trư!"

"Ta thao "

"Phi lão bản ngươi im miệng cho ta!" Thi Thi lập tức cắt ngang Phi Vượng Tài, sầm mặt lại nói: "Nơi này là Kỳ Trân Các địa bàn, nếu ai bắt thủ quy củ, tự gánh lấy hậu quả!"

Thi Thi cô nương nói xong, có ý đưa ánh mắt nhìn về phía Đỗ Bạch, lạnh lùng nói: "Ở chỗ này, cảm đoán động võ, nếu không kết cục nhất định phải chết!"

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Thiếp thân khăn lụa trắng

60 thiếp thân khăn lụa trắng

Đổi mặt Thi Thi cô nương có chinh đối với tính nhắc nhở, Đỗ Bạch cũng cười lạnh

"Thi Thi cô nương tất nhiên nói cảm đoán động võ đúng là Kỳ Trân Các quy củ, không biết có phải hay không là cũng có một đầu, cảm đoán lớn tiếng ồn

ào, nhục mạ, uy hiếp hấn đấu giá người "

Đỗ Bạch lời này vừa ra, Phi Vượng Tài lập tức lại đứng lên, vừa muốn mở miệng

Thi Thi cô nương lại đoạt ở trước mặt hấn, khẳng định nói: "Người nói đúng, vừa rồi phi lão bản thật có sai trước đây, ta không có có thể kịp thời ngăn cản, đúng là ta vấn đề "

Nói đến đây, Thi Thi cô nương thở sâu, cũng không nhìn tới phi lão bản khó coi sắc mặt, ngữ khí biến đổi cười duyên nói: "Nháo kịch liền đến này là ngừng, máu nắm đầu giá tiếp tục tiến hành, người đó lại quấy rối cũng đừng trách ta Kỳ Trân Các không khách khí "

"Vị này về sau ca ra giá 500 ngàn, còn có cao hơn không có, không có lời nói máu nắm cũng là hấn "

Phi Vượng Tài biết rõ Kỳ Trân Các lợi hại, thật muốn ở chỗ này nháo sự, kết quả duy nhất cũng là bị ném ở bờ sông cho cá ăn

"Hừ, tiểu tử, người chờ!" Phi Vượng Tài đối Đỗ Bạch âm trầm hừ lạnh một tiếng, ngồi xuống không nói thêm gì nữa

Đỗ Bạch tự nhiên lười để ý tới loại này con kiến nhỏ, yên tĩnh chờ đợi Nam Cung Văn tiếp tục báo giá

Có thể đoán được Nam Cung Văn sẽ không dễ như trở bàn tay từ bỏ máu nắm cạnh tranh, cái này tựa hồ quan hệ đến vấn đề mặt mũi

"600 ngàn" Nam Cung Văn lạnh lùng mở miệng, đối với Đỗ Bạch hấn đã nổi sát tâm

Nam Cung Văn báo giá vừa dứt dưới, Đỗ Bạch không do dự, hô: "700 ngàn "

"800 ngàn!" Nam Cung Văn tiếp tục nói

"900 ngàn!"

Gặp Đỗ Bạch tiếp tục báo giá, Nam Cung Văn trên mặt sắc mặt cuối cùng âm trầm xuống, nhìn xem Đỗ Bạch, lạnh lùng nói: "Tiểu bằng hữu, đắc tội ta Nam Cung Văn, cũng không phải là chuyện gì tốt, nói không chừng sẽ để cho người mất mạng "

"Người đây là đang uy hiếp ta sao?" Đỗ Bạch ánh mắt nhìn về phía Nam Cung Văn, cười lạnh một tiếng, "Tiếc nuôi đúng là, con người của ta xưa nay không sợ uy hiếp uy hiếp ta người, đều chết "

"Thật sao? 100 vạn!" Nam Cung Văn ánh mắt hiện lên một vòng lạnh lùng hàn mang, lần nữa báo giá

"110 vạn!" Đỗ Bạch theo sát hậu mở miệng báo giá

Hiện tại coi như không có người giải thích, mọi người đều biết, Đỗ Bạch là cùng Nam Cung Văn chơi lên, về phần ai sẽ trước tiên dừng lại, cái này đoán không cho phép

Nam Cung Văn cũng không có tiếp tục báo giá, thật sâu nhìn Đỗ Bạch vài lần, ngậm miệng không nói

Gặp này, Thi Thi cô nương cười duyên nói: "Tôi lần cuối ca ra giá 110 vạn, còn có cao hơn không có "

Thi Thi cô nương đưa ánh mắt nhìn về phía Nam Cung Văn, nếu như còn có ai ra giá, cũng chính là hấn

Tại Thi Thi cô nương nhìn soi mói, Nam Cung Văn lạnh lùng nói: "Ta từ bỏ, tiết kiệm xuống một trăm vạn, ta sao lại không làm ở đâu?"

Nam Cung Văn trong lời nói ý tứ, ai cũng nghe được, hấn chuẩn bị tại đấu giá hội sau khi kết thúc, cướp đoạt Đỗ Bạch máu nắm

Gặp này, có người cười trên nỗi đau của người khác, cũng có người phát ra khê than thở một tiếng

"Tất nhiên Nam Cung đại nhân từ bỏ đấu giá, vậy cái này máu nắm cũng là vị này ca ca a" Thi Thi cô nương yêu kiều cười đánh xuống cái búa, sau đó nhìn về phía Đỗ Bạch, dặn dò nói: "Vị này ca ca, đấu giá sau khi kết thúc, người đến bên này quầy hàng trả tiền, nhận lấy vật đấu giá a "

Đỗ Bạch ánh mắt theo Thi Thi cô nương chỉ thị phương hướng, tại góc Tây Bắc nơi hẻo lánh nhìn thấy một cái quầy hàng , đồng dạng có mấy người Áo Tắm nữ hài ngồi ở bên trong

Đỗ Bạch đáp nhẹ một tiếng, biểu thị biết

"Tốt, chúng ta tiếp tục đấu giá Hạ kiện vật đấu giá, cho mời Lễ Nghi Tiểu Thụ đem vật đấu giá bung lên!" Thi Thi cô nương hô

Sau đó liền thấy hai cái Áo Tắm nữ hài đi đến đài, trong tay thủy tinh trong mâm nắm để đó hai hạt lóc nhu hòa quang mang dạ minh châu

"Tất đền "

Theo Thi Thi cô nương mở miệng, phía trên nóc pha lê bên trong ánh đèn dập tắt, nhưng trên đài cũng rất sáng ngời, ánh sáng đúng là từ hai khóa dạ minh

châu bên trên phát ra tới

"Đến từ Thâm Hải ma bối dạ mình châu một đôi, giá trị liên thành, trừ chiếu sáng, đồng âm hề mát hiệu quả bên ngoài, trọng yếu nhất mắt sáng Thanh Tâm, mỗi lần cạo xuống một tầng phục dựng, đợi một thời gian người thị lực năng lực nhìn ban đêm cũng không phải không có khả năng "

"Ta muốn, bao nhiêu tiền!" Thi Thi cô nương giải thích còn chưa kết thúc, lập tức có người kêu giá

"Tất nhiên chứ vị các loại lo lắng, ta liền trực tiếp nói, giá 100 vạn, hiện tại khai mạc!" Thi Thi cô nương cười duyên một tiếng

"150 vạn!" Lập tức có người trực tiếp thêm 500 ngàn

"200 vạn "

"220 vạn!"

Đỗ Bạch ngồi yên lặng, hẳn không có ý định đập dạ mình châu xác thực trân quý, nhưng chỉ đúng là chinh đối với giới trần tục người, đối với Tu Chân Giả tới nói, chỉ là trang trí động phủ vật phẩm trang sức, cũng không có giá trị gì

Sau cùng đối với dạ mình châu lấy 500 vạn giá cả bị đánh ra đi

"Hiện tại đúng là sau cùng một kiện vật phẩm đấu giá, về phần trân không trân quý, liền xem các người" Thi Thi cô nương hướng về dưới đài ném một cái mị nhãn, đưa tay hướng chính mình ngực sờ soạng

Gọi đây là muốn làm cái gì? Dưới đài người lập tức mở to hai mắt, chẳng lẽ gọi muốn làm trần thoát cái lồng?

Tại chúng mắt chờ mong dưới, Thi Thi cô nương từ huynh cái lồng Lira xuất một đầu màu trắng khăn lụa, đối dưới đài dương dương, gương mặt ửng đỏ, lộ ra một vòng thẹn thùng thái độ, vũ mị nói: "Sau cùng vật đấu giá cũng là Nô gia thiếp thân khăn lụa một đầu "

Thi Thi cô nương thẹn thùng trạng thái, nước mỹ bạo!

Ngồi phía trước sắp xếp Phi Vượng Tài lại một lần Hoắc một tiếng đứng lên

Nhìn chăm chăm Thi Thi cô nương khuôn mặt, con mắt đều muốn lồi ra đến, nuốt nước miếng, ngay cả lời đều nói không rõ ràng

"Ta ta muốn mặc kệ bao nhiêu tiền! Nếu là Thi Thi cô nương chịu theo ta một đêm, ta nguyện ý đem sở hữu gia sản đưa cho Thi Thi cô nương!"

"Cảm ơn phi lão bản hậu ái a, tuy nhiên Thi Thi muốn đấu giá đúng là đầu này thiếp thân khăn lụa a" Thi Thi cô nương dương dương trong tay khăn lụa trắng, cho Phi Vượng Tài một cái vũ mị mị nhãn, tiếp tục nói: "Nô gia không bán thân a "

"Được rồi" Phi Vượng Tài có chút uể oải, nhưng hẳn vẫn là lớn tiếng nói: "Chỉ cần là Thi Thi cô nương đồ vật, bao nhiêu tiền ta đều mua!"

"Hi hi, vậy thì nhìn có người hay không cùng người đoạt không có a" Thi Thi cô nương cười duyên một tiếng, mở miệng nói: "Thi Thi khăn lụa trắng Nhất Nguyên giá bắt đầu, hạn lúc một phút đồng hồ, người trả giá cao được "

"100 ngàn!" Phi Vượng Tài cái thứ nhất mở miệng

"100 ngàn thiết thời người nói ra miệng, ta xuất 300 ngàn" lại là vừa rồi chế giễu Phi Vượng Tài âm thanh, hiển nhiên đối phương không quen nhìn Phi Vượng Tài cái này lão cầu, cố ý cùng hắn không qua được

"Có bản lĩnh người đứng lên cho ta" Phi Vượng Tài lần nữa trong đám người tìm đến khởi cùng hắn đối nghịch người, tuy nhiên người này thật là có bản sự, tổng cộng liền hai mươi cá nhân, nhưng người cũng không biết là ai đang nói chuyện

Đỗ Bạch mặc dù biết là ai? Nhưng hẳn sẽ cho Phi Vượng Tài nói? Trò cười

Đỗ Bạch nguyên bản còn có chút hiếu kỳ sau cùng một kiện vật đấu giá, bình thường sau cùng đều là áp trực đồ vật khi thấy đúng là Thi Thi cô nương thiếp thân khăn lụa trắng về sau, liền im lặng

Trực tiếp đứng lên, hướng quầy hàng đi đến, chuẩn bị trả tiền lấy đi máu năm

Đỗ Bạch vừa đứng lên đến, Nam Cung Văn cũng yên lặng đuổi theo, trong mắt lóe âm lãnh quang mang

Chương 61: Bốn quyền giải quyết

61 bốn quyền giải quyết

Đỗ Bạch đi vào trước quầy, đem kim tạp đưa cho quầy hàng Áo Tắm thiếu nữ, nói: "Băng vệ sinh "

"Ca ca chờ một lát a" Áo Tắm thiếu nữ đối với Đỗ Bạch ngòn ngọt cười, tiếp nhận kim tạp về sau, tại trên máy móc quét đi 110 vạn về sau, lúc này mới vụn vụn diêm dứa lờ lờ đáng người cho Đỗ Bạch lấy đã bao trang tốt băng vệ sinh

"Ca ca, đây là người thẻ cùng vật đầu giá, xin cầm lấy" Áo Tắm thiếu nữ đem thẻ cùng băng vệ sinh đưa cho Đỗ Bạch

Đỗ Bạch trước tiên đem thẻ để vào túi, lúc này mới cầm lấy băng vệ sinh, quay người hướng lối ra đi đến

Mà lúc này Thi Thi cô nương thiếp thân Shields khăn cũng đã đánh ra, kết quả không ngoài sở liệu, quả nhiên là bị Phi Vượng Tài cái này lão cầu lấy 100 vạn giá cả lấy được, đến tận đây buổi đầu giá kết thúc

Không có lấy được đồ vật người, lưu luyến không rời nhìn qua trên đài Thi Thi cô nương vài lần, lúc này mới quay người hướng lối ra chen tới

Bọn họ so với Đỗ Bạch nhanh hơn, xuất đại sảnh

"Mời trước chờ dưới, trên thuyền nhân viên đã đủ" vừa đi ra thạch môn Đỗ Bạch bị mũ rộng vành người cản lại, ra hiệu hẩn chuyển tiếp theo

Dù sao ban một thuyền cũng liền hai ba phút sự tình, Đỗ Bạch cũng không thêm đề ý, liền ở tại chỗ các loại đứng lên

"Ngu ngốc, người chết chắc!" Phi Vượng Tài cũng ở phía sau, nhìn xem Đỗ Bạch bóng lưng, oán hận nói

Tại Phi Vượng Tài đằng sau thì là Nam Cung Văn, lớp học này trừ bọn họ bên ngoài còn có mấy người

Đối mặt Phi Vượng Tài chọn giáo huấn, Đỗ Bạch ngay cả không hề quay đầu lại, lạnh lùng vút xuống một câu nói, "Sau khi rời khỏi đây, có lá gan liền cùng lên đến "

"Ta nếu là không dám giống như, ta chính là Trư!" Phi Vượng Tài cười lạnh, đến cùng trên bờ hẩn bảo tiêu sẽ đến đón hẩn nghĩ đến hẩn hai cái hắc người bảo tiêu, Phi Vượng Tài trên mặt toát ra một vòng tàn khốc cười lạnh

Đỗ Bạch không tiếp tục nói lời nói, nói chuyện với con kiến lộ ra rơi giá trị con người, trực tiếp giết chết cũng là

Chỉ chớp lát sau, tàu thuyền trở về, Đỗ Bạch theo đẳng cấp đi lên, trở lại Ngư Thuyền bên trên

Dùng cái này đồng thời, Phi Vượng Tài, Nam Cung Văn mấy người cũng tới đến

"Lái thuyền nha! !" Thuyền công hét lớn một tiếng, Ngư Thuyền dọc theo mặt nước Phá Lăng mà đi

Một phút đồng hồ sau, trở lại trên bờ

Phi Vượng Tài vừa lên bờ liền lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại

"Các người hai cái mau cút tới, hai phút đồng hồ bên trong không có đến cùng, ta liền khai trừ các người!" Phi Vượng Tài ánh mắt nhìn chăm chăm Đỗ Bạch bóng lưng, đối điện thoại rống to

Đi theo Đỗ Bạch có Phi Vượng Tài, Nam Cung Văn, nhưng để cho ý hẩn bên ngoài là, Nam Cung Văn vừa lên bờ, liền biến mất trong tầm mắt, cũng không có theo tới

"Cứ như vậy không sao?" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, sẽ không tin tưởng Nam Cung Văn cứ như vậy đi

Từ cầu tàu đến cùng dừng xe địa phương có chừng hơn một ngàn mét, tại rời xe còn có hơn một trăm mét địa phương, dưới đèn đường, hai cái cao lớn thân ảnh đang nhanh chóng hướng bên này chạy vội tới

Vừa nhìn thấy chạy vội tới thân ảnh, giống như sau lưng Đỗ Bạch Phi Vượng Tài lập tức Thần Khí, đối Đỗ Bạch la lớn: "Ngu ngốc người từ kỳ đến cùng! Khặc khặc! !"

"Hắc Đại, Hắc Nhị lên cho ta, tước hẩn! !" Phi Vượng Tài lớn tiếng ra lệnh

Nhìn xem hướng hắc chạy vội tới hai cái hắc người, Đỗ Bạch bắt đắc dĩ thở dài nói lời trong lòng, hắc cũng không thích khi dễ những này nhỏ yếu người, nhưng vì cái gì liền có nhiều người như vậy, muốn khi dễ hắc ở đâu?

"Hắc Đại người ôm lấy hắc, ta đem hắc xé thành hai nửa!" Lưỡng hắc còn không có đến Đỗ Bạch trước mặt, liền thương lượng xong đối sách

Nghe được Hắc Nhị muốn đem Đỗ Bạch xé thành hai nửa, Phi Vượng Tài lập tức hưng phấn lên Hắc Đại, Hắc Nhị cũng là khí lực lớn, thích nhất đem người đâm máu xé thành hai nửa

Một người bị tươi sống xé mở, đến tiếp nhận bao lớn thống khổ, trước khi chết êm tai kêu thảm, không chỉ có Hắc Đại, Hắc Nhị cũng hưởng thụ, ngay cả Phi Vượng Tài cũng hưởng thụ bên trên

Hắc cảm thấy chỉ có dã man sát nhân phương thức mới có thể sẽ để cho đắc tội người khác sợ hãi, đồng thời lấy thể làm vui!

"Hắc hắc ——"

Hắc Đại vẫn cười một tiếng, hướng Đỗ Bạch ôm tới

Đỗ Bạch phảng phất né tránh không kịp, lập tức bị Hắc Đại cường tráng mạnh mẽ hai tay cho khóa lại, khóa kín chết, giống như bị một cái Hắc Tinh Tinh ôm lấy!

"Đồng Á chó người chết chắc!" Kẹp lấy từ khí miệng thối từ Hắc Đại miệng bên trong phun ra ngoài, hắc cười gần, cánh tay khóa càng chặt, phảng phất muốn đem Đỗ Bạch thân thể cho ngành sinh sinh bẻ gãy

Vừa nhìn thấy Đỗ Bạch bị Hắc Đại khóa kín, Hắc Nhị cũng là nhẹ răng cười hét lớn một tiếng, "Nhìn ta!" Hai tay hướng Đỗ Bạch hai chân Chop tới!

"Mở cho ta! !" Hắc Nhị lệ hồng một tiếng, lực lượng toàn thân đều dùng tới tay trên cánh tay, trên cánh tay bấp thịt một chút giống như thạch đầu hiển hiện

Nhưng hắc bất kể thế nào dùng lực, Đỗ Bạch hai chân tựa như là sinh trưởng ở nơi đó một dạng, không nhúc nhích tí nào Hắc Nhị không tin tà lần nữa dùng lực, kết quả vẫn như cũ như thế

Sắc mặt hắc lập tức thay đổi, biết gặp gỡ cao thủ

"Hắc Đại, mau buông tay!" Hắc Nhị hoảng sợ hô

"Hắc Cầu, buôi tới!"

Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, linh khí tràn ra ngoài, trên thân bộc phát ra một cỗ băng lãnh khí thế, Hắc Đại hai tay trực tiếp bị chấn đoạn

Hắc Nhị Chop vào Đỗ Bạch mắt cá chân hai tay trực tiếp bị chấn khai, một chân giương lên đội lên Hắc Nhị cái cằm, trực tiếp đem hắc cái cằm đá bể, thân thể cũng bay lên cao cao đến

"A ! Tay ta! !" Mất đi hai tay kịch liệt đau nhức để cho Hắc Đại phát ra kêu thê lương thảm thiết, máu tươi như suối phun một dạng, từ chỗ cụt tay phun ra

Từ đó rớt xuống Hắc Nhị, chỉ còn lại có nửa sức lực, đá bể cái cằm liên tiếp phần cổ Động Mạch Chủ, máu tươi từ phá nát Động Mạch không cần tiền chảy ra đến

"Xuất thủ!" Tại đèn đường chiếu không tới hắc ám biên giới, vang lên một cái âm thanh lạnh như băng

Chợt liền thấy bốn đạo nhân ảnh nhanh như thiểm điện hướng Đỗ Bạch nhào tới, trong tay bọn họ sáng loáng đao dưới ánh đèn đường chiếu xạ tản mát ra băng lãnh quang mang

Bốn đạo nhân ảnh từ bốn phương tám hướng công kích về phía Đỗ Bạch, lưỡi đao những nơi đi qua, nổi lên hoàn toàn lạnh lẽo hàn mạng, da thịt chạm vào đau nhức trong bọn họ mỗi người đều là vô giả

"Muốn chết!" Đối mặt phổ biến công kích, Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên một vòng Bạch Mang, trong nháy mắt địch nhân công kích tốc độ trong mắt hắc lập tức thả chậm mấy chục lần

Ầm ầm ầm ầm ——

Bốn quyền! Bốn cái địch nhân ở ngực lõm hướng nguyên lai phương hướng bay rớt ra ngoài

PHỐC PHỐC PHỐC PHỐC ——

Bốn chiếc hòa với nội tạng toái phiến máu tươi từ không trung tản mát, chợt bên tai liền nghe đến cùng phanh phanh nện thanh âm, bên trong một cái liền rơi đập tại Phi Vượng Tài bên người trực tiếp đem hắc hoảng sợ hét lên một tiếng, gan đều kém chút hoảng sợ phá, lộn nhào hướng bên cạnh bỏ đi

Đỗ Bạch tốc độ xuất thủ quá nhanh, nhanh đến không nhìn thấy hấn xuất thủ, phảng phất vẫn đứng nơi đó không hề động qua

Nhìn xem xa xa biến mất trong tầm mắt Nam Cung Văn, Đỗ Bạch không khỏi hừ lạnh một tiếng

Vừa rồi ra lệnh chính là Nam Cung Văn, nhìn thấy Đỗ Bạch đáng sợ như thế, lưu lại bốn cỗ thủ hạ thi thể, chuồn mất

"Cái này muốn đi sao? Lão đầu vừa rồi ngươi không phải cũng phách lối?" Đỗ Bạch ánh mắt hạ xuống Phi Vượng Tài bò sát trên thân

"A! !"

"Đại hiệp tha mạng! Đại hiệp tha mạng! Là ta có mắt không trông, ta nên đánh! Ta nên đánh!"

Phi Vượng Tài bên cạnh quật chính mình gương mặt, vừa khóc rờn rờn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, vừa rồi này cổ phách lối sức lực biến mất không còn tầm hơi vô tung

Đối mặt Phi Vượng Tài cầu xin tha thứ, Đỗ Bạch lạnh lùng nói: "Ngươi bây giờ biết Trư là thế nào chết? Chính mình chết hoặc là ta xé ngươi, tuyển một loại "

"A!" Phi Vượng Tài hoảng sợ hét lên một tiếng, "Đại hiệp tha mạng! Đại hiệp tha mạng! Ta nguyện ý dùng bảo vật hoán mệnh!"

"Thì Thi cô nương khăn lụa trắng?" Đỗ Bạch trào phúng một tiếng

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Thu hoạch rất tốt

62 thu hoạch rất tốt

"Không phải, không phải" Phi Vượng Tài lắc đầu liên tục, nhanh chóng giải thích nói: "Trong nhà của ta có một kiện bảo vật, là thiên ngoại đến vật, nghe nói có thể đánh tạo ra Tuyệt Thế Thần Binh "

"Ừm?" Đỗ Bạch nao nao, thiên ngoại đồ vật bình thường là chỉ văn thiết, văn thiết xác thực chế tạo trên binh khí các loại tài liệu

Tu Chân Giả cũng là hữu dụng binh khí, tuy nhiên giống như giới trần tục binh khí không bình thường, chia làm linh khí, Linh Bảo, Bản Mệnh Linh Bảo nhưng mặc kệ là loại kia đẳng cấp vũ khí, đều cần một cái vật dẫn, cái kia chính là chế tạo vũ khí tài liệu

Văn thiết là chế tạo linh khí một loại tài liệu, đối với Luyện Khí Cảnh Giới, Trúc Cơ Cảnh Giới Tu Chân Giả tới nói, là không tệ tài liệu luyện chế

Nếu như Phi Vượng Tài thật có văn thiết, đổi hấn một cái mạng cũng không phải không thể

Nhìn thấy Đỗ Bạch tựa hồ có chút tâm động, Phi Vượng Tài trong lòng vui vẻ, thừa cơ cường điệu nói: "Thật, ta tuyệt đối không dám lừa gạt ngài nếu như lừa gạt ngài lời nói, ta nguyện vọng bị Thiên Đà Lôi Phách!"

"Không cần đến, ta trực tiếp xé ngươi" Đỗ Bạch lạnh lùng quét Phi Vượng Tài liếc một chút, thần nhiên nói: "Ở phía trước dẫn đầu "

"Đúng đúng "

Phi Vượng Tài lập tức từ dưới đất bò dậy, hướng hấn dừng xe địa phương bước nhanh tới, Đỗ Bạch liền đi theo phía sau hấn

Phi Vượng Tài lên xe, Đỗ Bạch cũng đi vào xe của mình, hai chiếc xe một trước một sau hướng Thị Khu chạy tới

Ngay tại Đỗ Bạch cùng Phi Vượng Tài sau khi rời đi, cầu tàu Ngư Thuyền bên trên, Nam Cung Vũ cùng một cái mũ rộng vành mặt người ngồi đối diện

"Bao nhiêu tiền, nói cho ta biết hấn tư liệu" Nam Cung Văn mặt âm trầm hỏi thăm

Mũ rộng vành người đuổi ra một cái đầu ngón tay, chậm rãi nói: "100 vạn "

"Không quý, mời nói" Nam Cung Văn trực tiếp mở miệng

"Hắn gọi Đỗ Bạch, Võ Đường người, xuất hiện cũng bất thành linh, không hẳn tư liệu" mũ rộng vành người chậm rãi nói

"Võ Đường! Khó trách dám cùng ta Nam Cung gia tộc là địch!" Nam Cung Văn ánh mắt lóe lên một vòng lãnh ý, cũng tạm dừng đối với Đỗ Bạch trả thù

Ngay tại hôm qua, hắn nhận được gia tộc mệnh lệnh, gần nhất đừng đi tiêu chọc Võ Đường người đối phó Võ Đường thời gian, sẽ mặt khác thông tri

"Người có thể đi" mũ rộng vành dưới người lệnh đuổi khách

Nam Cung Văn lúc này mới rời thuyền, biến mất tại bên bờ

"Xem ra Thanh Khê huyện không có cái gì chất béo" chậm rãi rời đi Ngự Thuyền bên trong truyền đến mũ rộng vành người thờ dài một tiếng

Phi Thúy châu báu đi, Phi Vượng Tài cửa hàng

Phi Vượng Tài là kinh doanh châu báu đồ cổ sinh ý người làm ăn, khó trách tài đại khí thô

Hắn mang theo Đỗ Bạch run run rẩy rẩy hướng cửa hàng lâu hai đi đến

Lâu hai không gian so với lâu một nhỏ một chút, bên trong bày đặt không còn là vàng bạc châu báu đồ trang sức, mà chính là từng kiện từng kiện đồ cổ có Đồ Sứ, Thanh Đồng Khí, còn có các loại tạo hình quái dị, tài liệu khó phân biệt đồ cổ

Tại Đỗ Bạch nhìn soi mói, Phi Vượng Tài mở ra một cái hốc tối, bên trong để đó ba loại đồ vật: Một cái hắc sắc cục sắt, một bình đan dược, một góc bích lục được tài

Khi nhìn đến hắc sắc u cục thời điểm, Đỗ Bạch liền biết là văn thiết, mặt khác gốc cây kia lục sắc ba khúc thảo cũng không tệ, vừa vặn cho hắn tu luyện dùng

"Văn thiết, ba khúc thảo cho ta, ta liền tha cho ngươi mạng chó" Đỗ Bạch nhàn nhạt mở miệng

Tuy nhiên đau lòng, nhưng giống như mệnh so ra, cái gì đều không trọng yếu Phi Vượng Tài đem văn thiết cùng bích lục ba khúc thảo xuất ra đưa cho Đỗ Bạch, còn nói một tiếng cảm ơn

Đỗ Bạch nói chuyện tự nhiên giữ lời, tiếp nhận văn thiết cùng ba khúc thảo về sau, liền xoay người rời đi

Nghe phía bên ngoài xe hơi khởi động âm thanh, Phi Vượng Tài lúc này mới xui xẻo trên sàn nhà, chân chính thờ phào tìm Đỗ Bạch báo thù, hắn là không dám, nhưng lại hi vọng Nam Cung Văn có thể đem Đỗ Bạch cho thu thập

Cầm tới băng vệ sinh, còn được đến văn thiết cùng ba khúc thảo, Đỗ Bạch tâm tình cũng không tệ lắm, lái xe hướng vùng ngoại ô nông gia nhạc mà đi

Chờ trở lại nông gia nhạc tầng hầm ngầm, đã là đêm khuya một giờ đồng hồ

"Ngươi trở về, thuốc đều phối tề sao?" Nhìn thấy Đỗ Bạch, Tuyết Cơ nhện không được mở miệng hỏi

"Đủ, tổng cộng hoa hai trăm vạn, nhớ kỹ đến lúc đó đưa ta 400 vạn" Đỗ Bạch thần nhiên nói

Nhắc tới tiền, Tuyết Cơ không khỏi ngoác miệng ra môi, bất mãn nói: "Thật nhỏ mọn "

"Ta đi luyện chế Sinh Huyết Tán, ngày mai ngươi liền có thể nhảy nhót tung bừng "

Đỗ Bạch đứng lên, quay người phòng nghỉ ở giữa đi ra ngoài

Nhìn qua Đỗ Bạch rời đi bóng lưng, Tuyết Cơ trong lòng có chút phức tạp

Nàng ngày trang qua rất nhiều người, Nam Nữ Lão Thiếu, đến cùng sau cùng nàng đều không phân rõ cái nào là chân chính chính mình cũng thấy qua rất nhiều rất nhiều người tính ghê tởm, cho nên có đôi khi nàng cũng cũng hoang mang, cái kia làm một cái cái dạng gì người

Đỗ Bạch hướng về Thanh Long một lần nữa muốn gian phòng, đóng cửa phòng về sau, hắn trước tiên cho Đỗ Tiểu Văn dây cốt tin nhắn, nói cho nàng một tiếng chính mình không có việc gì, không cần lo lắng, liền bắt đầu luyện chế Sinh Huyết Tán

Hiệu quả thực sự cường đại đan dược, nhất định phải dùng Đan Hóa luyện chế , bình thường đan dược dùng Địa Hóa giống Sinh Huyết Tán loại này không có phẩm cấp đan tán, cũng chưa nhiều như vậy yêu cầu, chỉ cần án trình tự cùng lượng bao nhiêu, hỗn hợp cùng một chỗ liền có thể

Đỗ Bạch đem một túi Dược Thảo để ở một bên, liền bắt đầu nhắm mắt tu luyện khởi Hồn Độn Phệ Linh Quyết , chờ cảm giác được thanh tĩnh như nước, trong lòng lại không tạp niệm mới bắt đầu luyện chế

Theo một loại một loại dược tài bị Đỗ Bạch dùng linh khí chấn động thành phần vụn, đổ vào đến cùng trong lò đan, sau cùng lấy máu nắm, hết thấy động tác nước chảy mây trôi, phẳng phất đoán luyện mấy vạn lần một dạng

Theo băng vệ sinh lần vào, nguyên bản các loại màu sắc Dược Phần chuyển thành huyết sắc, đồng thời bởi vì băng vệ sinh mang theo rất hồng thủy phân, toàn bộ Dược Phần cũng dính vào một khối, Đỗ Bạch bắt đầu chậm rãi quấy

Theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, sau mười phút, Đỗ Bạch ngừng tay lúc này trong lò đan thuốc đoàn biến thành hồng sắc Dược Phần, đây cũng là băng vệ sinh chỗ thần kỳ, hẳn hoàn toàn dung nhập vào sở hữu Dược Phần bên trong

Sinh Huyết Tán luyện chế thành công, loại này không có phẩm cấp đan dược, chỉ cần không phải làm loạn, cơ bản không có thất bại mà nói

Đỗ Bạch không có lập tức đem luyện chế cực kỳ Huyết Tán cho Tuyết Cơ cầm tới, mà chính là xuất ra ba khúc thảo, đặt ở miệng bên trong bắt đầu nhai nuốt

Ba khúc thảo luyện chế thành đan dược tự nhiên hiệu quả càng tốt hơn, nhưng điều kiện không cho phép, không có Đan Hóa, Địa Hòa, chỉ có thể ăn sống

Ba khúc thảo vừa vào bụng bên trong, mát lạnh năng lượng lập tức hướng trong kinh mạch dừng mãnh lao tới

Đỗ Bạch nhắm mắt lại, vận chuyển công pháp, bắt đầu tu luyện

Hắn hiện tại là Luyện Khí tứ giai, hi vọng mượn nhờ ba khúc thảo dược hiệu, đột phá đến cùng Ngũ Giai

Hắn nhất định phải trong khoảng thời gian ngắn đột phá đến cùng Luyện Khí Thất Giai, đến Thất Giai về sau, linh khí mới đủ hắn thi triển một chút hạ cấp Linh Thuật tỉ như Hỏa Diễm thuật, bỗng dưng lấy vật các loại năng lực thông thường

Dần dần Đỗ Bạch lâm vào chiều sâu trạng thái tu luyện, thời gian nhanh chóng trôi qua

Lần nữa mở mắt ra thời điểm, trời đã tờ mờ sáng

Phun ra một ngụm trọc khí, Đỗ Bạch trong mắt hiện ra một vòng vẻ hải long ba khúc thảo hiệu quả quả nhiên không để cho hắn thất vọng, thuận lợi đột phá đến cùng Luyện Khí Ngũ Giai, trong đan điền linh khí càng thêm dư dả

Đứng dậy hoạt động một phen tứ chi, Đỗ Bạch lúc này mới cảm lấy Sinh Huyết Tán hướng Tuyết Cơ gian phòng đi đến

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Võ Đường nhiệm vụ

63 Võ Đường nhiệm vụ

Đỗ Bạch đi vào trong phòng thời điểm, Tuyết Cơ cũng tỉnh, hoặc là nói nàng một buổi tối đều không có làm sao ngủ

Nhìn thấy Đỗ Bạch tiến đến, cầm trong tay một bọc nhỏ đồ vật, nàng lập tức vui vẻ nói: "Sinh Huyết Tán luyện chế tốt "

"Ừ" Đỗ Bạch ứng một tiếng, cầm trong tay gói thuốc đưa cho nàng, bình tĩnh nói: "Dùng nước ấm hoà thuốc vào nước là được, đón lấy mấy ngày chú ý tu dưỡng, không bao lâu nữa hẳn là có thể khôi phục "

"Cảm ơn!" Tuyết Cơ là thật cảm kích, nếu như không phải gặp được Đỗ Bạch, nàng hiện tại đã là một bộ băng lãnh thi thể

"Không cần khách khí, cứu người cũng là trùng hợp" Đỗ Bạch liếc nhìn nàng một cái, lúc này mới tiếp tục nói: "Ta trở lại, người có thể tiếp tục ở chỗ này, hoặc là tự do hoạt động "

Đỗ Bạch nói xong, quay người hướng ra phía ngoài đi đến giống như Thanh Long nói một tiếng, liền lái xe rời đi

Ngay tại Đỗ Bạch sau khi rời đi không lâu, ăn vào Sinh Huyết Tán Tuyết Cơ, lấy điện thoại di động ra, cho Viên Tiên Sinh gọi điện thoại, trong điện thoại

nàng dặn dò một số việc về sau, mới để điện thoại xuống trầm ngâm

Đỗ Bạch trở lại Thanh Thủy người ta thời điểm, trời đã sáng, Đỗ Tiểu Vân cùng Thường Tử Nhan đã thức dậy, chuẩn bị kỹ càng bữa sáng chờ hấn

Trên bàn cơm, Đỗ Tiểu Vân hỏi thăm vài câu, Đỗ Bạch đại khái nói rằng, mặc dù có chút mập mờ Đỗ Tiểu Vân cũng không có lại truy vấn, nàng hiện tại đã đối với Đỗ Bạch buông tay, không mọi chuyện đều muốn hỏi thăm nhất thanh nhị sở

Ăn điểm tâm xong, Đỗ Bạch trước tiên tiễn Đỗ Tiểu Vân đi làm, sau đó cùng Thường Tử Nhan đi trường học

Từ khi hiệu trưởng cố ý dặn dò không cho phép xách Đỗ Bạch sự tình về sau, trường học cũng khôi phục ngày xưa bình tĩnh trong lớp, Đỗ Bạch giống bình thường một dạng, tiếp tục xem tư liệu lại nhìn một hai ngày tư liệu, hấn Cao Trung sở hữu chương trình học đều giải quyết

Thường Tử Nhan thì bận rộn cho học sinh giải hoặc, cái gọi là kém ban mười ban, đã chỉ còn trên danh nghĩa, không nhìn thấy một cái chân chính học sinh xấu, mỗi người đều rất chân thành

Giữa trưa tan học thời điểm, Đỗ Bạch nhận được Viên Tiên Sinh điện thoại, mời hấn ăn cơm đương nhiên không đơn giản ăn cơm, còn có chuyện muốn nói với hấn

Đỗ Bạch đi ra cửa trường thời điểm, Viên Tiên Sinh đã đang chờ hấn, ngồi lên sau xe, xe chậm rãi rời đi trường học

Viên Tiên Sinh lần này mang Đỗ Bạch ăn cơm địa điểm không phải lần lần từ lâu, mà chính là một cái không đáng chú ý cửa hàng nhỏ, khách nhân thưa thớt, đặc biệt thanh tĩnh

Hai người muốn một cái ghế lô, ăn không sai biệt lắm thời điểm, Viên Tiên Sinh mới mở miệng nói chính sự

"Đỗ Bạch, Võ Đường có cái nhiệm vụ, Tri đội trưởng chỉ tên muốn ngươi tham gia" Viên Tiên Sinh chậm rãi nói

"Ừm?" Đỗ Bạch hơi sững sờ, Tri đội trưởng, tự nhiên là Tri Tuyệt Cự, nàng cố ý cho mình an bài nhiệm vụ? Có ý chiều cổ hấn sao?

"Nhiệm vụ gì, chỗ tốt là cái gì?" Đỗ Bạch hỏi ra mẩu chốt nhất vấn đề

"Lời này nói đến hơi dài, ta chậm rãi nói với ngươi" Viên Tiên Sinh thờ dài, êm tai nói

"Thanh Khê huyện hiện tại tình thế có chút nghiêm trọng, Nam Cung Vũ tử vong thành áp đảo Lạc Đà sau cùng một cây rom rạ" Viên Tiên Sinh nói đến đây nhìn Đỗ Bạch liếc một chút, tiếp tục nói: "Nam Cung gia tộc tổ tiên đi ra một vị siêu cấp Ma Đầu —— Huyết Sát tại thời đại kia, đàm luận tức biến sắc, bị Huyết Sát hút khô người không tính toán, có võ giả, có người bình thường, còn có Tu Chân Giả "

"Huyết Sát sau khi chết, Nam Cung gia tộc đến tận đây xuống dốc, biến thành tam lưu gia tộc, căn nhà nhỏ bé tại Thanh Khê huyện gia chủ đương thời Nam Cung Bắc, là bảo thủ cho con trai, lần nữa tu luyện Huyết Ảnh Thần Công, một khi luyện thành lời nói, gặp lại là một cái Huyết Sát sinh ra bởi vậy chúng ta Võ Đường có trách nhiệm cùng nghĩa vụ tiêu diệt Nam Cung Bắc, ngăn cản Huyết Sát sinh ra "

"Tri đội trưởng yêu cầu ngươi tham gia nhiệm vụ, đoán chừng là nhìn trúng thực lực ngươi, mặt khác có thể là bởi vì chuyện này cùng ngươi cũng có quan, Nam Cung Vũ là người giết chết" Viên Tiên Sinh sau cùng suy đoán nói

Dương thân thể tình huống có phải hay không dạng này, Viên Tiên Sinh cũng không rõ ràng, Đỗ Bạch lại cảm thấy không có đơn giản như vậy

"Máu này Ảnh Thần công có cái gì kỳ lạ địa phương sao? Tu luyện có cái gì hạn chế? Nay Nam Cung Văn vì sao bất thành linh quyết định tu luyện?" Đây là Đỗ Bạch trong lòng nghi ngờ bình phương

"Tu luyện Huyết Ảnh Thần Công cần tiêu hao vô số huyết dịch, hơn nữa máu người nói cách khác, một khi tu luyện Huyết Ảnh Thần Công, liền mang ý nghĩa vô số người tử vong, thuộc về cấm chế công pháp một khi bị chúng ta Võ Đường biết có người tu luyện Huyết Ảnh Thần Công, tất nhiên sẽ toàn lực giết chết đây là một "

"Hai, cũng là mẩu chốt nhất, tu luyện Huyết Ảnh Thần Công người, hội thần trí không rõ, thay đổi lực thân bất nhận, Lãnh Huyết Vô Tình, trở thành chỉ biết là giết chóc Ma Đầu đây cũng là Nam Cung Văn luôn luôn không có tu luyện nguyên nhân, nhưng bây giờ hấn là bảo thủ, trọng chấn Nam Cung gia tộc, cuối cùng vẫn là tu luyện Huyết Ảnh Thần Công "

Viên Tiên Sinh phen này giải thích, Đỗ Bạch cũng minh bạch Nam Cung Văn lại đột nhiên tu luyện Huyết Ảnh Thần Công nguyên nhân chủ yếu là cùng hấn giết Nam Cung Vũ có không có cái nào lớn hơn quan hệ

Đã như vậy, Đỗ Bạch cũng không còn nói nhảm, hấn không phải một cái dám làm không dám nhận người

"Muốn ta làm thế nào?" Đỗ Bạch thân nhiên nói

"Nam Cung gia tộc có trận pháp thủ hộ, chúng ta vào không được, tuy nhiên tu luyện Huyết Ảnh Thần Công cần đại lượng máu tươi, chúng ta tạm thời muốn làm là ngăn chặn huyết dịch của hấn nơi phát ra nhiệm vụ cũng là tại Nam Cung gia tộc cửa ra vào thiết hạ mai phục, tiêu diệt ra ngoài vì hấn chuẩn bị máu tươi đội ngũ "

"Tốt, thời gian nào, cụ thể địa điểm" Đỗ Bạch trực tiếp phục tùng an bài, không có bất kỳ cái gì ý kiến

"Thời gian cụ thể địa điểm các loại thông tri, lần này tham dự nhiệm vụ nhân viên có năm sáu cái, người chỉ là bên trong một cái, ta cũng muốn đi "

"Ừm, vậy ta liền chờ thông tri" Đỗ Bạch nhàn nhạt đáp

"Đúng" Viên Tiên Sinh bất thành linh nhớ tới Trì đội trưởng dặn dò, nhìn chăm chú lên Đỗ Bạch, nhỏ giọng nói: "Trì đội trưởng cố ý để cho ta nói với người Hạ: Nhiệm vụ lần này người phải tận lực giết địch, công lao cái lớn có cái thần bí Đại Thường, đối với người tu luyện có rất lớn trợ giúp "

"Thần bí Đại Thường? Không thể nào!" Đỗ Bạch sững sờ, vô ý thức nghĩ đến bán cao ốc tiểu thư trong miệng thần bí Đại Lễ Bao, này Tuyết Cơ sẽ không cũng giống như nàng đi, đến cái chủ động đến cửa phục vụ phục vụ phục vụ

Đỗ Bạch phản ứng để cho Viên Tiên Sinh có chút quái dị, nghi ngờ nói: "Làm sao? Có cái gì không đúng?"

"Không có việc gì, không có việc gì" Đỗ Bạch khoát khoát tay, mỉm cười nói: "Ta cố gắng giết nhiều địch nhân "

"Ha ha "

Chính sự nói xong, Viên Tiên Sinh cũng tùy ý không ít, vỗ vỗ Đỗ Bạch bả vai, cười ha hả nói: "Đỗ Bạch, ta xem trọng người tương lai người nhất định sẽ trở thành đại nhân vật, đến lúc đó đừng quên ta người bạn cũ này a "

"Viên Tiên Sinh nói giỡn" Đỗ Bạch thuận miệng ứng một tiếng

Viên Tiên Sinh cũng không thêm để ý, hai người lại tùy ý trò chuyện chút thú vị sự tình, cơm nước no nê về sau, lúc này mới rời đi

Trở lại trường học, Đỗ Bạch lại chui đầu vào trong tư liệu, đem một điểm cuối cùng tư liệu xem hết

Sau khi tan học, Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan, đi trước tiếp Đỗ Tiểu Vân, sau đó về nhà

Giống hai ngày trước một dạng, sau khi ăn cơm tối xong, tản tản bộ, liến các việc có liên quan

Ban đêm 9 điểm

Đỗ Bạch tựa ở trên giường, đang chuẩn bị giết mấy bàn trò chơi, bất thành linh đến tin nhắn

"10 giờ tối, tổng cửa cảnh cục tập hợp" Viên Tiên Sinh phát tới nhiệm vụ tin tức

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Trong đoàn đội con ruồi

6 4 trong đoàn đội con ruồi

Cho Viên Tiên Sinh quay về cái thu đến, Đỗ Bạch chơi khởi Game Mobile, Game Mobile xem như hán duy nhất giải trí hạng mục

Thăng đến chênh lệch thời gian không nhiều, Đỗ Bạch lúc này mới rời nhà bên trong, hướng tổng sở cảnh sát mà đi

Tại hán đến thời điểm, đã thấy Viên Tiên Sinh bọn người ở tại chờ hán, trừ Viên Tiên Sinh bên ngoài, còn có bốn người bốn người ăn mặc khác nhau, có âu phục, có xuyên Dép lê, còn có một cái là nữ

Viên Tiên Sinh cho song phương lẫn nhau giới thiệu một phen, mặt ngoài nhìn tất cả mọi người rất hoà thuận, trên thực tế mỗi người đều là kiệt ngạo bất thuần, không phục chủ nhân

Một hàng tổng cộng sáu người ngồi tại một cỗ phiên bản dài trong xe nhỏ, hướng vùng ngoại ô mau chóng đuổi theo

Ngồi tại Đỗ Bạch bên người âu phục thanh niên gọi Lưu Thuận Thủy, tuổi tác không lớn, đại khái cũng hai mươi sáu tuổi bộ dáng

"Đỗ Bạch, người là vừa gia nhập Võ Đường a" Lưu Thuận Thủy mặt mỉm cười hỏi thăm

"Ừm, mấy ngày a" Đỗ Bạch nhàn nhạt đáp

"Há, mới mấy ngày a người ẩn tàng có thể đủ rất tốt, nhiều năm như vậy đều không có bị Võ Đường phát hiện, lợi hại a!" Lưu Thuận Thủy hú lên quái dị, nhìn như khích lệ, có thể lời nói nghe vào trong tai, vị đạo giống như không đúng lắm

"Ta tương đối là ít nổi danh "

"Điều thấp? Ha-Ha" Lưu Thuận Thủy cười rộ lên, lắc đầu, nói móc nói: "Đỗ huynh đệ cái này muốn gọi điều thấp lời nói, chúng ta chẳng phải là càng biết điều hơn ngay cả Nam Cung Vũ cũng dám giết, quả nhiên là nghe con mới sinh không sợ cọp! Tuy nhiên cũng thật thua thiệt Đỗ huynh đệ, chúng ta mới có nhiệm vụ có thể làm, Ha-Ha!"

Đỗ Bạch nhú nhú mày, đối phương giống như có ý chính đối với hắn một dạng

"Đỗ Bạch, Thuận Thủy chính là như vậy một người, miệng là độc điểm, tâm địa lại không hỏng" nhìn thấy Đỗ Bạch cùng Lưu Thuận Thủy tựa hồ có chút náo không thoải mái, Viên Tiên Sinh lập tức đi ra hoà giải

"Ha-Ha, Viên Tiên Sinh lời này ta thích nghe con người của ta khuyết điểm cũng là nói nhiều, nhưng tâm địa vẫn là vô cùng tốt đặc biệt là đối với mỹ nữ, ta từ trước đến nay đều mười phần ôn nhu "

"Tiêu xài một chút, người nói có đúng hay không" Lưu Thuận Thủy đưa ánh mắt nhìn về phía trong xe duy nhất nữ tính Tạ Hoa

Tạ Hoa hừ lạnh một tiếng, lười cùng hắn nói chuyện trừ vừa gia nhập Đỗ Bạch, người đó lại không biết Lưu Thuận Thủy tính tình, cũng là một cái Hoa Hoa Công Tử(Playboy) bằng vào công ty giám đốc tên tuổi cùng giàu có gia sản, không biết lừa dối nhiều thiếu nữ tính hiền thân cho hắn

Đối với cái này, Lưu Thuận Thủy không chỉ có không lấy lấy làm hổ thẹn, ngược lại đắc chí, tự nhận chiến tích phi phàm

"Tính toán, cùng các người những người này nói chuyện thật không có ý tứ" Lưu Thuận Thủy phiến muộn khoát khoát tay, đối với Đỗ Bạch nói: "Ta, người còn có hoa hoa, ba người là một tổ chính người chú ý an toàn, gặp được nguy hiểm, ta có thể cứu không người "

"Ừm, Đỗ Bạch, Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa ba người một tổ mai phục tại phía đông lối ra, ta cùng hai người bọn họ giữ vững phía tây lối ra" Viên Tiên Sinh thuận tiện xuất ra địa đồ, chỉ Nam Cung gia tộc địa chỉ giải thích

Từ trên bản đồ có thể nhìn thấy, Nam Cung gia tộc tọa lạc tại một cái trong sơn cốc, lưng tựa đại sơn, đối mặt vách núi, sơn cốc có cái gì hai cái cửa ra vào chỉ cần tại đồ vật cửa ra vào ngăn cản, liền có thể ngăn chặn Nam Cung gia tộc cung cấp

"Viên Tiên Sinh, chúng ta vì sao không trực tiếp phát động tiến công, mang Nam Cung gia tộc" Tạ Hoa nghi hoặc hỏi thăm

Đối mặt Tạ Hoa tra hỏi, Viên Tiên Sinh không khỏi cười khổ một tiếng, "Chỉ bằng chúng ta mấy cái, thật vào cốc, trừ muốn chết bên ngoài, không có cái thứ hai kết cục "

"Vì sao? Ta biết Nam Cung gia tộc rất lợi hại, nhưng chúng ta cũng không yếu a thực sự không được, chúng ta đem Trì đội trưởng cũng gọi tới, mọi người cùng nhau xuất thủ" Tạ Hoa vẫn là không hiểu

"Nếu như Nam Cung gia tộc dễ dàng như vậy đối phó, Võ Đường đã sớm xuất thủ" Viên Tiên Sinh lắc đầu, cho Tạ Hoa giải thích nói: "Nam Cung gia tộc trụ sở không chỉ có cỏ trận pháp thủ hộ, hơn nữa còn nuôi dưỡng lấy năm sáu cái Hồ Nhân, mỗi cái Hồ Nhân đều là Ngũ Giai Nội Gia Cao Thủ thực lực liền cái này Hồ Nhân liền đủ chúng ta uống một bình, lại thêm Nam Cung gia tộc bên trong cao thủ, ngành binh là không được "

"A, thế mà thực lực cường đại như vậy!" Tạ Hoa kinh hô một tiếng, trong mắt không khỏi phun lên một vòng lo lắng

Viên Tiên Sinh tựa hồ nhìn thấy Tạ Hoa trong mắt lo lắng, mỉm cười nói: "Mọi người không cần lo lắng, chúng ta nhiệm vụ chỉ là ngăn cản Nam Cung gia tộc ra ngoài đội ngũ, về phần tiêu diệt bọn họ có an bài khác "

"Viên Tiên Sinh, chẳng lẽ trừ chúng ta còn có hắn cao thủ?" Lưu Thuận Thủy nghi hoặc nhìn về phía Viên Tiên Sinh, bọn họ gia nhập Võ Đường có chút năm, tới tới lui lui liền mấy người bọn hắn, hiện tại thêm một cái Đỗ Bạch, chẳng lẽ nói là hắn?

Người khác cũng đưa ánh mắt nhìn về phía Viên Tiên Sinh, bao quát Đỗ Bạch

Thông qua Viên Tiên Sinh giảng thuật, hắn cũng biết đại khái Nam Cung gia tộc thực lực, bằng hắn hiện tại Luyện Khí Ngũ Giai thực lực còn không phải địch thủ nếu như không có Võ Đường cái này chỗ dựa, đoán chừng hắn hiện tại chỉ có thể đông tránh XC tránh né Nam Cung gia tộc truy sát

Nghĩ đến cái này, Đỗ Bạch cảm thấy có cái chỗ dựa, nếu cũng không tệ, chỉ ít giảm rất nhiều việc vất

"Nói cho các người biết cũng không sao, Thượng Kinh tổng bộ lại phải cá nhân hạ xuống, nghe nói là Tiên Thiên Cảnh Giới cao thủ, hơn nữa còn là cái trận pháp cao thủ, cho nên các người liền không cần lo lắng, hoàn toàn chúng ta nhiệm vụ liền tốt "

"Tiên Thiên Cảnh Giới!" Tạ Hoa có chút đáng yêu đuổi đuổi đầu lưỡi

Người khác lại có chút Trầm Mặc, võ giả tu luyện, Ngũ Giai về sau muốn tăng lên cực kỳ khó khăn, bọn họ đều thuộc về Ngũ Giai giai đoạn Tiên Thiên Cảnh Giới là Thất Giai, chân khí ngoại phóng, uy lực công kích giống như bom nổ tung, còn có được các loại thần kỳ bản sự

Thất Giai Tiên Thiên Cảnh Giới là sở hữu võ giả hướng tới cảnh giới, không có thiên phú kinh người cùng vận khí, rất khó đột phá

"Xem ra ta phải cố gắng, ta cũng không tin ta tăng lên không đến Tiên Thiên Cảnh Giới" Lư Thuận Thủy bất thành linh tràn đầy tự tin mở miệng, đánh vỡ trong xe yên lặng

"Người liền khoác lác đi!" Tạ Hoa khinh thường nguyền hấn một cái

"A a, tiêu xài một chút người đây là không tin ta!" Lư Thuận Thủy nhất thời hú lên quái dị, trong mắt thiểm một vòng dị sắc, trêu đùa: "Nếu không chúng ta đánh cược như thế nào, ta nếu là đột phá đến cùng Tiên Thiên Cảnh Giới, người theo ta lên giường thế nào "

Lư Thuận Thủy nói xong, sắc Sắc Mục quang hạ xuống Tạ Hoa phình lên trên ngực, lư mạnh cùng nhau lộ ra!

"Người đi chết đi!" Tạ Hoa tức giận hừ một tiếng, xoay người sang chỗ khác, không tiếp tục để ý Lư Thuận Thủy

Thấy không có người để ý đến hấn, hấn lại đem mục tiêu khóa chặt tại Đỗ Bạch trên thân

"Đỗ Bạch, nếu không dạy người mấy chiêu tán gái thủ pháp, cam đoan mỹ nữ gặp được người, dễ như trở bàn tay "

"Không cần" Đỗ Bạch lạnh lùng ứng một tiếng, nhìn về phía ngoài xe

"Ngọa Tào! Người đây là xem thường ta nha!" Đối với Đỗ Bạch lạnh lùng thái độ, Lư Thuận Thủy rất bất mãn, một người mới mà thôi, thế mà ở trước mặt hấn giả vờ giả vịt, "Đợi chút nữa chiến đấu có người khóc! Đến lúc đó coi như người kêu cha gọi mẹ tìm ta, ta cho người biết, buổi tối! "

"Không cần chờ dưới, ta hiện tại liền để người khóc!"

Âm thanh lạnh như băng vẫn còn ở bên tai quanh quẩn, Đỗ Bạch một quyền âm âm đánh tới hướng Lư Thuận Thủy, xuất thủ bất thành linh, tốc độ quá nhanh không chỉ có Lư Thuận Thủy không nghĩ tới, trong xe người khác cũng không nghĩ tới

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Nhức cả trứng

65 nhức cả trứng

Lư Thuận Thủy nhất thời kinh hãi, ánh mắt lóe lên một vòng kinh hoàng, nhanh chóng Vận Kinh đưa tay chống đỡ có thể Đỗ Bạch tốc độ so với hấn tưởng tượng nhanh, tay hấn còn không có đụng phải Đỗ Bạch quyền đầu

Ổ ngực lập tức đau xót, kêu thảm một tiếng, người liền bay lên, hướng cửa sổ xe đụng tới

Ầm! !

Pha lê vỡ nát, nổ ra vô số mảnh vụn thủy tinh, hướng bốn phương tám hướng tung toé, Lư Thuận Thủy thân thể mang theo một dải miếng thủy tinh cận kề, từ trong xe bay ra ngoài, nện vào trên đường lớn

Bạch! !

Xe thắng gấp một cái xe, dừng lại

Đột nhiên như nhưng biến cố, khiến người khác treo cổ, ngay cả Viên Tiên Sinh cũng thế, chẳng ai ngờ rằng Đỗ Bạch lại đột nhiên xuất thủ

"Đỗ Bạch" Viên Tiên Sinh há hốc mồm

"Viên Tiên Sinh, phía đông cửa ra vào, ta một người liền có thể, không cần người vô dụng tại bên tai ta lải nhải, so với con ruồi còn chán ghét" Đỗ Bạch

lạnh lùng nói

"Cái này đây là Trì đội trưởng an bài "

"Có vấn đề chính ta phụ trách, sẽ không liên lụy Viên Tiên Sinh, cứ yên tâm đi" Đỗ Bạch vẫn như cũ lạnh lùng nói

"Nha, tính khí vẫn còn lớn" Tạ Hoa tuy nhiên chán ghét Luru Thuận Thủy, nhưng cũng không nhìn nổi Đỗ Bạch sự hung hăng này, nhin không được nói móc một câu

"Người trẻ tuổi, tuổi trẻ khí thịnh cũng không phải cái gì chuyện tốt, không phải vậy ngay cả chết như thế nào cũng không biết" luôn luôn không có mở miệng Trịnh Công sáng, gác chân, đóng đưa trên chân Dép lê, lãnh đạm nói

Đỗ Bạch lạnh lùng quét hai người liếc một chút, khinh thường nói: "Các người có thể nhin thường nhân nhân, thật có lỗi, ta làm không được, ta sẽ chỉ hung hăng phản kích!"

Theo bọn hắn nghĩ Đỗ Bạch làm người mới, bị người nói vài câu, thậm chí nhục mạ vài câu cũng là mười phần bình thường là

Đỗ Bạch một câu nói kia, đem bọn hắn đều đắc tội

Trong xe bầu không khí lập tức biến trong lạnh đê nén, dù là Viên Tiên Sinh mở miệng hóa giải, bọn họ đều là mắt điếc tai ngơ

"Tiểu tử, ngươi rút ra đây cho ta! Lão tử muốn giết chết ngươi cái vương bát đần!" Tại trên đường lớn rút mấy rút Luru Thuận Thủy lau miệng một cái sừng vết máu, hai tay chống nạnh đối trong xe Đỗ Bạch giận dữ hết

Nghe vậy, Đỗ Bạch lập tức từ vị trí đứng lên, cười lạnh một tiếng, đi xuống xe

Lúc này, xe đã xuất Thị Khu, tại vùng ngoại thành đường cái, vàng nhạt dưới đèn đường, Luru Thuận Thủy trong mắt bốc hỏa nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, thậm chí còn mang một ít cừu hận, một cổ nhân nhạt nhân uân chi khí ở trên người hắn lan tràn

Tạ Hoa bọn họ cũng nhao nhao xuống xe, bọn họ cũng muốn biết Đỗ Bạch thực lực chân chính, mặt khác nếu như phát sinh nguy hiểm cũng có thể kịp thời xuất thủ cứu trợ

Trong lòng bọn họ ý nghĩ cùng Luru Thuận Thủy là một dạng, vừa rồi Luru Thuận Thủy sở dĩ bị oanh xuống xe, là bởi vì Đỗ Bạch Đánh Lén, hắn mới có thể bị thua bay ra ngoài xe

Đỗ Bạch cứ như vậy lạnh lùng đứng tại Luru Thuận Thủy đối diện, hai người cách xa nhau ba bốn mét

"Tiểu tử, ta sẽ đánh để ngươi quỳ xuống cầu xin tha thứ "

Luru Thuận Thủy nhìn chăm chăm Đỗ Bạch hung ác nói, sau đó nhanh chóng nhìn về phía Viên Tiên Sinh, lớn tiếng nói: "Viên Tiên Sinh, ngươi nói với Trì đội trưởng một tiếng, không phải ta Luru Thuận Thủy không có độ lượng, mà chính là hắn khinh người quá đáng!"

"Muốn động thủ liền bắt đầu, nơi nào đến này nói nhảm nhiều!" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng

Luru Thuận Thủy nguyên bản còn lo lắng đến cùng cùng là Vô Đường người, còn dự định thủ hạ chứa chút tình hình, nhưng Đỗ Bạch lời này hoàn toàn chọc giận hắn

Băng lãnh nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, Luru Thuận Thủy âm trầm nói: "Tiểu tử, đã ngươi muốn chết, lão tử liền toàn bộ thành ngươi! "

"Trùng Thiên Quyền! "

Luru Thuận Thủy nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể giống như một cái như con quay xoay tròn, trên đất bằng lập tức nổi lên đại phong, đại phong trung tâm hắn mượn nhờ thế gió, giống như Trùng Thiên Pháo đánh, lấy không gì sánh kịp tốc độ hướng Đỗ Bạch xông tới

Xé rách không khí vỡ tan tiếng vang hoàn toàn ở trong trời đêm, Luru Thuận Thủy mang trên mặt nụ cười âm trầm, ngưng tụ lực lượng toàn thân song quyền hướng Đỗ Bạch ở ngực cực tốc đụng tới

"Chờ một chút" Viên Tiên Sinh hô

Viên Tiên Sinh gọi trễ một bước, Luru Thuận Thủy công kích đã phát động, nếu liền xem như nghe được, hắn cũng sẽ không nghe Viên Tiên Sinh

Luru Thuận Thủy cái này vừa ra tay, vậy xem Tạ Hoa bọn họ, trong mắt không khỏi bộc lộ một vòng tán dương tốc độ xuất thủ, Công Kích Lực Lượng, còn có này thẳng tiến không lùi khí thế, Luru Thuận Thủy làm đến một mạch mà thành

Nhìn như uy mãnh công kích, tại Đỗ Bạch trong mắt nhưng là chuyện tiểu lâm, khóe miệng của hắn lướt lên một cái lạnh lùng đường cong, đứng đấy động đều không động một cái

"Đưa gốc mau tránh ra! " Nhìn thấy Đỗ Bạch không có né tránh, Tạ Hoa trong lòng giật mình, lập tức la lớn

Đỗ Bạch phảng phất không có nghe được nằng la lên một dạng, vẫn như cũ nhìn xem hướng hấn tới gần Luru Thuận Thủy

Liên tại bọn hấn coi là Đỗ Bạch muốn bị Luru Thuận Thủy đánh bay thời điểm, Đỗ Bạch động, thân thể hơi hơi một bên, gào thét mà đến quyền đầu lau hấn góc áo đi qua, thời cơ nắm vừa đúng

Né tránh về sau tự nhiên là phản kích, ngay tại Luru Thuận Thủy lướt qua người trong nháy mắt, Đỗ Bạch đối hấn phần lưng cũng là một khuỷu tay, giò dính đầu đến cùng, lực lượng đáng sợ trong nháy mắt bộc phát ra

Luru Thuận Thủy kêu thảm một tiếng, thân thể dán vào đường cái bay nhào lầy đi qua, kéo ra một đường ba bốn mét dấu vết, nhìn xem đều nhưc cả trứng

Luru Thuận Thủy không chỉ có trứng trứng quét đến, liên hạ ba đều phá phá, kêu thảm tại trên đường lớn lẫn lộn, tràng diện mười phần thê thảm

"Ai" nhìn xem Luru Thuận Thủy thê thảm bộ dáng, Viên Tiên Sinh bất đắc dĩ thờ dài một tiếng, "Ta bản sự muốn nói, không nên vọng động, có thể người" Viên Tiên Sinh lắc đầu lần nữa thờ dài một tiếng

Nếu như nói Đỗ Bạch lần thứ nhất đánh bay Luru Thuận Thủy là bởi vì Đánh Lén, nhưng lần này nhưng là thật sự thực lực hiện ra bọn họ để tay lên ngực tự hỏi, làm không được như thế giống như phân tránh đi Luru Thuận Thủy song quyền, hơn nữa trọng thương hấn

Thực lực bọn hấn đều giống như Luru Thuận Thủy không sai biệt lắm, lúc này bọn họ nhìn Đỗ Bạch nhãn quang cuối cùng không bình thường, tràn ngập sợ hãi

Có thực lực, một lời không hợp liền đánh, dạng này người nhưc đầu nhất

Viên Tiên Sinh thờ dài nguyên thờ dài, vẫn là bước nhanh đi qua, đem Luru Thuận Thủy nâng đỡ, nhìn thấy hấn cái cảm vết thương vẫn còn tương đối nghiêm trọng, lập tức xé mở y phục cho hấn băng bó bên trên, đồng thời thấp giọng an ủi hấn

Một khắc đồng hồ về sau, xe mới tiếp tục đi tới

Trong xe không còn có người mở miệng nói chuyện, Luru Thuận Thủy giống như Tạ Hoa đổi chỗ, đổi thành Tạ Hoa làm Đỗ Bạch bên người nhìn xem lạnh như băng Đỗ Bạch, nằng cũng cảm thấy không được tự nhiên

Còn tốt còn lại lộ trình ở xa, mười mấy phút về sau, xe nhỏ tại rời cốc khẩu còn có một khoảng cách thời điểm dừng lại, áp quá gần có thể bị phát hiện

Sau khi xuống xe, Viên Tiên Sinh dẫn dò tài xế giấu đi về sau, vẫn là án trước đó Phân Tổ, Đỗ Bạch, Luru Thuận Thủy, Tạ Hoa một tổ, đồng thời nhỏ giọng dặn dò Tạ Hoa chiếu cố cho Luru Thuận Thủy

Giao phó xong về sau, hấn mang theo hai người khác về phía tây Đường Biên khẩu kín đáo đi tới, phía đông thì giao cho Đỗ Bạch ba người

Luru Thuận Thủy đương nhiên sẽ không nói chuyện với Đỗ Bạch, Tạ Hoa là chiếu cố hấn, cũng cùng hấn đi cùng một chỗ Đỗ Bạch cũng vui vẻ thanh nhàn, một người yên lặng nhắm hướng đông Đường Biên khẩu kín đáo đi tới

Chân trời mặt trăng như câu, nương theo lấy chấm nhỏ, rơi xuống nhàn nhạt Tĩnh Huy, ba người đều tự tìm cái ẩn nấp vị trí ẩn núp hạ xuống

Theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, mắt thấy liền đến nửa đêm, nơi xa trên đường cuối cùng có động tĩnh, hai chiếc Xe vận tải đang hướng trong cốc chậm rãi lái tới gần

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Chiến đấu thẳng cấp

66 chiến đấu thẳng cấp

Đỗ Bạch chậm rãi mở to mắt, phía trước chờ đợi thời gian, hấn nhưng không có lãng phí, mà là tại nhắm mắt tu luyện

Luru Thuận Thủy, Tạ Hoa cũng bắt đầu làm chuẩn bị, trong tay phi đao nhắm chuẩn càng ngày càng gần Xe vận tải, mục tiêu là trong xe tài xế hoặc là lớp

xe

"Dừng xe!" Ngay tại Xe vận tải rời lối vào còn có năm sáu mét, chiếc thứ nhất trong xe vận tải có người la lớn, hẳn cảm nhận được bầu không khí dị dạng

Xe vận tải chậm rãi dừng lại, năm sáu người bước xuống xe, cẩn thận nhìn chung quanh

"Làm sao? Phát hiện cái gì không?"

Phía trước xe dừng lại, đằng sau xe cũng dừng lại, đồng dạng hạ xuống năm sáu người tại bọn họ y phục chỗ ngực ẩn có Nam Cung gia tộc ký hiệu

"Ta nghĩ được người sống khí tức" vừa mới hô ngừng hạ trung người trẻ tuổi, dùng cái mũi người người không khí, cũng khẳng định đáp

"Lục soát! Tìm kiếm cho ta!" Tra hỏi người tựa hồ cũng tin tưởng hần lời nói, lập tức hạ lệnh tìm tòi

Đỗ Bạch ba người biết giấu không được, cũng không cần thiết lại ẩn tàng

Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa liếc nhau, hai người từ lùm cây bên trong nhảy ra đến, trong tay phi đao như thiểm điện bắn về phía hai cái trong xe vận tải tài xế

A, a ——

Hai tiếng kêu thảm, hai cái tài xế tại chỗ tử vong

Bọn họ cái này vừa ra tay, Nam Cung gia tộc người lập tức phát hiện bọn họ, hô to một tiếng: "Dịch tập, toàn bộ lên cho ta!"

Nam Cung gia tộc người chia ba cổ, phân biệt nghênh tiếp Đỗ Bạch, Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa, chém giết

Đối với sát nhân Đỗ Bạch không có cái gì tâm lý gánh vác, tu chân giới so với đây càng tàn khốc, mạnh được yếu thua càng thêm trần trụi hơi một tí toàn bộ Tu Chân Môn Phái bị diệt cũng là thường có việc

Nhiệm vụ yêu cầu đem địch nhân diệt, Đỗ Bạch cũng không có thù hạ lưu tình, những người này chỉ là mạnh hơn người bình thường lớn mạnh, với hần mà nói chỉ là hơi cường tráng điểm con kiến, đưa tay giờ chân ở giữa, địch nhân một cái tiếp theo một cái ngã xuống

Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa bên kia cũng kém không nhiều, giống như Hồ Nhân Bầy cừu, dùng mãnh cũng, một chiêu một cái ngã xuống

Bởi vì địch nhân vượt quá nhỏ yếu, hai người tâm tình cũng thay đổi dễ dàng hơn đặc biệt là Lưu Thuận Thủy lại bắt đầu phát tao

"Chỉ những thứ này con tôm nhỏ, ta một người liền có thể giải quyết, tiêu xài một chút ngươi ở bên cạnh nhìn xem liền có thể" Lưu Thuận Thủy đối với cách hần ở xa Tạ Hoa đắc ý hô

"Bớt nói nhảm, tốc chiến tốc thắng, dẫn tới địch nhân liền phiền phức" Tạ Hoa hừ lạnh một tiếng, nằng nhưng không có quên, nơi này cách Nam Cung gia tộc trụ sở rất gần

"Vậy thì so tài một chút nhìn, người đó trước tiên giải quyết hết địch nhân!" Lưu Thuận Thủy cười lớn một tiếng, công kích càng thêm mãnh liệt lên, một cái chưởng đao xuống dưới, đem tới gần hần đầu địch nhân cho tước nửa cái hạ xuống, hồng bạch đồ vật trong nháy mắt phun ra, tung tóe không ít ở trên người hần, nhưng hần không chỉ có không cảm thấy buồn nôn, ngược lại càng thêm hưng phấn

"Hừ! Buồn nôn!" Tạ Hoa hừ lạnh một tiếng, trên tay tốc độ cũng tăng tốc

Hai người tại giết địch ở giữa, cũng dùng khoe mắt liếc qua phiết liếc một chút Đỗ Bạch chiến trường, nhìn thấy Đỗ Bạch đã còn lại cái cuối cùng địch nhân, không khỏi trong lòng run lên, cái này Đỗ Bạch quả nhiên không dễ chọc

"Chết đi! !" Lưu Thuận Thủy hét lớn một tiếng, nhất chưởng ầm ầm đánh tới hướng đầu địch nhân, địch nhân kêu thảm một tiếng, đầu nở hoa chậm rãi ngã xuống

"Đến tốt!"

Vừa giải quyết hết một cái, Lưu Thuận Thủy lại nhìn thấy một cái địch nhân từ trong xe vận tải hạ xuống, xông về hần

Lưu Thuận Thủy ánh mắt lóe lên một vòng nhe răng cười, lần nữa xuất chưởng

Lần này xuất hiện địch nhân thân thủ mười phần nhanh nhẹn, hần xuất thủ thời điểm, đối phương cũng giương chưởng cùng hần ngạnh bính nhìn thấy đối phương trên lòng bàn tay du động chân khí, Lưu Thuận Thủy nhất thời kinh hãi, gặp được chân chính cao thủ

Nhưng phát hiện quá muộn, đối phương tràn ngập cường đại chân khí thủ chưởng đã oanh tới

"Oanh —— "

Song chương chạm vào nhau, phát ra một tiếng tiếng nổ vang, Luru Thuận Thủy cảm giác cánh tay đau xót giống như đứt gãy, một cổ chân khí theo cánh tay tới, oanh đến cùng trên người hắn

"A!" Kêu thảm một tiếng, Luru Thuận Thủy trực tiếp thổ huyết bay ra ngoài

Địch nhân cũng không có như vậy bỏ qua, bay thẳng đến trọng thương Luru Thuận Thủy bỏ nhào qua, muốn thừa cơ kết thúc tính mạng hắn

Vừa mới trì hoãn qua một hơi đến Luru Thuận Thủy, trong đôi mắt chiếu ra địch nhân âm lãnh biểu lộ, từ không trung hướng hắn đập xuống đến

Hắn lập tức mặt xám như tro, cảm thụ tử vong triệu hoán, hoảng sợ hô to một tiếng, "Cứu ta!"

"Không ai có thể cứu ngươi!" Địch nhân dày đặc gầm nhẹ một tiếng, ẩn chứa chân khí quyền đầu hướng Luru Thuận Thủy ầm ầm nện xuống

Nhìn xem nhanh chóng tới gần quyền đầu, Luru Thuận Thủy ánh mắt một mảnh mờ mịt, cái này muốn đầu nổ hoa, chết hắn không muốn chết, còn có nhiều mỹ nữ như vậy chờ lấy hắn an ủi, hắn không muốn chết, hắn còn trẻ có đánh lớn đem thời gian có thể hưởng thụ

Nhưng tất cả những thứ này đều muốn rời hắn mà đi, Luru Thuận Thủy tuyệt vọng nhắm mắt lại, hai giọt nước mắt từ hắn khóe mắt tràn ra

"Ai nói, không ai có thể cứu hắn" âm thanh lạnh như băng tại Nam Cung Văn bên tai quanh quẩn, một cái toàn thân tán mát ra băng lãnh khí tức bóng người trong mắt nhanh chóng phóng đại, còn có cái kia càng lúc càng lớn bàn chân

"Oanh —— "

Nam Cung Văn quyền đầu còn không có nện vào Luru Thuận Thủy trên đầu, bàn chân đã đá vào trên bả vai hắn, cự đại bạo phát lực, trong nháy mắt đem hắn thân thể đá lui lại, trượt ra đi cách xa hơn một mét

Bất thành linh xuất hiện cứu Luru Thuận Thủy trừ Đỗ Bạch, không có người khác

Trở về từ cõi chết Luru Thuận Thủy nhìn xem Đỗ Bạch băng lãnh mà bóng lưng cao lớn, trong lúc nhất thời ngây người, tâm lý không biết là tư vị gì đổi thành hắn, hắn tuyệt đối sẽ không xuất thủ cứu giúp, nhưng Đỗ Bạch lại cứu hắn

Vì sao? Có lẽ trừ Đỗ Bạch chính mình bên ngoài, ai cũng cho không ra câu trả lời chính xác

"Là ngươi?" Vừa đứng vững chân Nam Cung Văn một tay bùm lấy bả vai, ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Đỗ Bạch, hắn nghe ra Đỗ Bạch âm thanh

"Hiện tại ngươi trốn không" Đỗ Bạch băng lãnh hừ một tiếng, thân thể chớp động giống như quỷ mị hướng Nam Cung Văn tới gần, che kín linh khí quyền đầu gào thét lên vạch phá không khí, hướng trái tim của hắn thẳng đến mà đi

Đối mặt Đỗ Bạch công kích, Nam Cung Văn căn bản đề không nổi dừng khí chiến đấu, tới hôm qua tại Đỗ Bạch đánh chết hắn bốn cái thủ hạ thời điểm, trong lòng của hắn đã sớm hiểu không là Đỗ Bạch đối thủ

Tại nhận ra Đỗ Bạch về sau, hắn đã hạ quyết tâm chạy trốn, Đỗ Bạch vừa mới động, hắn cũng động, hướng Cốc Khẩu tương phản phương hướng tạt vọt mà đi

Nam Cung Văn tốc độ rất nhanh, hơn nữa hắn đối với mình tốc độ có tự tin, tại nhận nhặt dưới ánh sao, kéo ra từng đạo từng đạo tàn ảnh, giống như Đỗ Bạch tốc độ so ra, quý quái mị

Nhìn xem chạy trốn Nam Cung Văn, Đỗ Bạch khóe miệng lướt lên một vòng cười lạnh, cực tốc đi tới - The Amazing Race cuộc bộ có chút dừng lại, tiếp theo ngừng lại, hắn bay lên, giống như một đầu lớn Ưng, phá không mà đi

"Chết!"

Đỗ Bạch tại Nam Cung Văn trước người hạ xuống, tràn ngập linh khí một quyền Trục Đào Hoàng Long, không có chút nào sức tưởng tượng đánh trúng trái tim của hắn

Đồng!

Nam Cung Văn trái tim trong nháy mắt nổ tung, thân thể cứng ngắc đứng ở đó, thẳng đến Đỗ Bạch thu tay lại rồi đi, mới phanh một tiếng ngã xuống

Theo Nam Cung Văn tử vong, địch nhân toàn bộ bị tiêu diệt, nhiệm vụ hoàn toàn

Luru Thuận Thủy tại Tạ Hoa nâng đỡ, đã đứng lên, nhìn xem đi về tới Đỗ Bạch, hắn cắn răng một cái, tránh thoát Tạ Hoa nâng, phù phù một tiếng hướng về Đỗ Bạch quỹ xuống

Chương 67: Nhiệm vụ hoàn toàn

67 nhiệm vụ hoàn toàn

"Đỗ huynh đệ, ta Luru Thuận Thủy đời này không có phục hơn người! Người hôm nay không chỉ có cho ta một cái mạng, cũng là đời ta duy nhất bội phục người! Sau này Đỗ huynh đệ chỉ cần có bất kỳ phản công, cho dù là lên núi đao xuống biển lửa, ta Luru Thuận Thủy tuyệt sẽ không nhả Hạ Mi!"

Luru Thuận Thủy nói xong, đối Đỗ Bạch lại là ba cái khẩu đầu!

"Đứng lên đi" Đỗ Bạch mặc dù biết đối phương nói là lời thật lòng, nhưng với hắn mà nói, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, "Ta cứu người, là bởi vì người là người một nhà, có năng lực cứu người, ta sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát nhưng cũng không mang ý nghĩa ta không giết người, người thật muốn chọc tới ta, ta sẽ thân thủ giết người "

Đỗ Bạch lời nói nghe giống như cũng mâu thuẫn, nhưng Luru Thuận Thủy lại nghe hiểu Đỗ Bạch vừa rồi cứu hắn, là bởi vì hắn là đoàn đội thành viên, đội viên ở giữa hắn là lẫn nhau Viện Thủ, hiệp lực đối địch nhưng ở bình thường, nếu như hắn trêu chọc đến Đỗ Bạch, Đỗ Bạch sẽ giết hắn, bởi vì đó là tư nhân ân oán

"Ta mình bạch, ngày sau cho dù chết tại Đỗ huynh đệ trên tay, đó cũng là bởi vì ta gieo gió gặt bão!" Luru Thuận Thủy một lần nữa đứng lên, đối với Đỗ Bạch liền ôm quyền, ánh mắt kiên định, nói: "Ta sẽ lấy Đỗ huynh đệ làm gương, ân oán phân minh, một yard sự tình quy một yard sự tình "

Gặp Luru Thuận Thủy đứng lên, Đỗ Bạch cũng không có lại nói tiếp, ánh mắt hạ xuống hai chiếc Xe vận tải bên trên trên xe hắn là là Nam Cung Bắc chuẩn bị đồ ăn, không biết là đã thu thập tốt huyết dịch, vẫn là người sống

"Ta đi!"

Theo Đỗ Bạch ánh mắt, Tạ Hoa lập tức mình bạch là có ý tứ gì, bước nhanh hướng một chiếc xe vận tải đi đến Luru Thuận Thủy thì là hướng mặt khác một chỗ đi đến

Bọn họ trước tiên ở bên ngoài trong quan sát một phen, xác định không có uy hiếp về sau, mới mở ra sau khi thùng xe cửa xe

Theo cửa xe bị mở ra, một cỗ mùi máu tươi xông vào mũi, nhanh chóng khuếch tán trong không khí

Mượn nhàn nhạt tinh quang, nhìn thấy Tạ Hoa mở ra Xe vận tải, bên trong là một mảnh đen kịt người sống, không có một cái nào người dám mở miệng nói chuyện bọn họ con mắt trong bóng đêm lóe ánh sáng, nhưng lại tất cả đều là hoảng sợ

Luru Thuận Thủy mở ra thùng xe, thì là từng tầng từng tầng chồng lên nhau thi thể, Hạ ngưng kết thật dày một tầng cục máu nồng đậm Huyết Tinh chi Khí chính là từ bên trong phát ra

Nhìn thấy máu tanh như vậy tàn nhẫn tràng diện, Luru Thuận Thủy nhịn không được phần nộ nói: "Những người này thật đáng chết! "

"Các người không cần phải sợ, ta là tới cứu các người" Tạ Hoa đối trong xe người ôn hòa an ủi: "Các người là nơi nào, phát sinh chuyện gì "

Không có người trả lời Tạ Hoa lời nói, bọn họ vẫn như cũ dùng hoảng sợ ánh mắt nhìn xem Tạ Hoa

"Thật không cần phải sợ, ta cùng bọn hắn không phải một đám, thật sự là tới cứu các người" Tạ Hoa nhẫn nại tính tình lần nữa ôn hòa giải thích nói

"Tỷ tỷ, người không có gạt chúng ta a" trong xe truyền tới một tiểu nữ hài âm thanh, nàng mang theo sợ hãi, rụt rè nói: "Có người nói chuyện, bọn họ liền sát nhân "

"Cầm thú! " Nghe đến mấy cái này người sợ hãi không dám mở miệng nguyên nhân, Tạ Hoa cũng phần nộ

Đỗ Bạch tự nhiên cũng nghe đến cùng bọn họ đối thoại, tuy nhiên tâm tình cũng không có bao lớn ba động cũng không phải là nói hắn không đồng tình tâm, không có tinh thần chính nghĩa, mà chính là gặp quá nhiều, nói là chết lặng cũng không đủ

Hắn vẫn luôn biết, chỉ có chính mình cường đại, mới có thể sống càng lâu, mới có thể bảo vệ muốn bảo vệ người, mới có thể có điều kiện đi trợ giúp người khác!

"Cho Viên Tiên Sinh gọi điện thoại, để cho chỗ hắn lý" Đỗ Bạch đối với Luru Thuận Thủy mở miệng nói

Lần này, Luru Thuận Thủy không tiếp tục ngoạn kiều, mà chính là cung kính theo tiếng là, liền cho Viên Tiên Sinh gọi điện thoại

Điện thoại kết nối về sau, Viên Tiên Sinh dặn dò hần trước tiên đem Xe vận tải mở ra địa điểm chỉ định, bọn họ bên kia cũng phát hiện địch tình, giải quyết về sau, cùng bọn họ tụ họp

Nhận được mệnh lệnh về sau, Tạ Hoa cùng Luru Thuận Thủy, trước tiên đem địch nhân thi thể toàn bộ đem đến Trang thi thể Xe vận tải bên trên, lại hơi xử lý một chút hiện trường, ba người lúc này mới rời đi hiện trường

Dựa theo Viên Tiên Sinh Thuyết Địa điểm, sau cùng đem xe đứng ở vùng ngoại thành một chỗ vứt bỏ trong nông trại

Nửa giờ về sau, Viên Tiên Sinh bọn họ cũng mở ra hai chiếc Xe vận tải tới, phía tây cửa ra vào tình huống cùng phía đông tình huống không sai biệt lắm

"Tất cả mọi người không có sao chứ" Viên Tiên Sinh ánh mắt quét về phía Đỗ Bạch bên này, nhìn thấy ba người đều không có xuất hiện thương vong, lúc này mới yên lòng

"Đón lấy sự tình, ta sẽ an bài người khác tiếp nhận xử lý tối nay nhiệm vụ thuận lợi hoàn toàn, mỗi người đều thu hoạch được ba tích phân tuy nhiên còn không phải cao hứng thời điểm, ngày mai đoán chừng có một trận ganh chiến, Trì đội trưởng suy đoán, Nam Cung Văn ngày mai sẽ để cho Hồ Nhân xuất động, cho nên ngày mai phải đặc biệt coi chừng "

Vừa nghe đến Hồ Nhân, người khác trong lòng cảm giác nặng nề, đây chính là cùng bọn họ thực lực tương xứng địch nhân

Bọn họ còn không biết, Hồ Nhân trừ thực lực cường hãn bên ngoài, còn đao thương bất nhập, không có đặc thù năng lực, công kích đối bọn họ tới nói là không có hiệu quả

Đỗ Bạch tự nhiên biết, bất quá hần sẽ không lắm miệng đi nói cái gì

"Tốt, tối nay mọi người vất vả, về trước đi nghỉ ngơi, ngày mai hành động thời gian, cái khác thông báo tiếp" Viên Tiên Sinh vỗ tay một cái, ra hiệu giải tán

Trừ Viên Tiên Sinh, người khác ngồi lên lúc đến xe đi Thị Khu trở lại, sau đó tất cả làm tất cả xe về nhà

Đỗ Bạch tốt thời điểm, đã là đêm khuya, không có quấy rầy hai nữ, trực tiếp về phòng của mình

Ngày thứ hai, giống như ngày thường một dạng, Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan trước tiên tiễn Đỗ Tiểu Vân đi làm, hai người lại đi trường học

Không có người tìm Đỗ Bạch phiền phức, gây sóng gió Phó Hiệu Trưởng cũng bị nhốt tại phòng giam bên trong, trường học chú ý lực đều đặt ở thi đại học bên trên

Mất thấy rời thi đại học thời gian càng ngày càng gần, không thừa dịp một điểm cuối cùng thời gian bổ sung không lọt, còn chờ đợi khi nào

Đỗ Bạch cũng tương tự chuẩn bị sẵn sàng, tại ngăn ngủi một tuần lễ bên trong, hần đem Cao Trung ba năm tư liệu toàn bộ xem hết, đồng thời ghi tạc trong đầu hiện tại tùy ý cho hần một tờ bài thi, hần tùy tiện thi max điểm

Hiện tại sau khi trở về, Đỗ Bạch chuẩn bị không còn đến trường học, an tâm tu luyện, muốn tại thời gian ngắn nhất bên trong tăng lên đẳng cấp

Một ngày chương trình học sau khi kết thúc, Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan đi đón Đỗ Tiểu Vân về nhà vừa về đến nhà, Đỗ Bạch liền nhận được Viên Tiên Sinh tin tức

Không kịp ăn cơm, Đỗ Bạch liền trực tiếp đi cùng người khác tụ họp

Sáu người đến về sau, Viên Tiên Sinh giải thích nói: "Nam Cung Văn là đồ ăn có thể thuận lợi chớ về trụ sở, lần này chẳng những phái ra Hồ Nhân, hơn nữa cố ý tuyên trước lúc trời tối chớ về cho nên hành động lần này trước thời gian, hiện tại xuất phát "

Vẫn là án tối hôm qua Phân Tổ, Đỗ Bạch, Luru Thuận Thủy, Tạ Hoa một tổ, Viên Tiên Sinh ba người một tổ

Mọi người tự nhiên cũng phát hiện Luru Thuận Thủy biến hóa, Luru Thuận Thủy cũng không có giấu diếm, giảng Đỗ Bạch hôm qua cứu hần sự tình nguyên bản còn có chút xem thường Đỗ Bạch có ngoài hai người, đối với Đỗ Bạch thái độ phát sinh biến hóa không nhỏ, xem như chân chính thừa nhận Đỗ Bạch gia nhập bọn họ trong đội ngũ

Đến mục đích về sau, Đỗ Bạch ba người còn không có nắp kỹ thân thể, liền thấy ba chiếc Máy Kéo che chở một cỗ tiểu Xe vận tải, hướng Cốc Khẩu tiến lên

Vừa nhìn thấy Đỗ Bạch ba người, ba chiếc Máy Kéo bên trong phân biệt ngồi xuống một người, cái kia không lồ thân thể tựa như một tòa núi nhỏ, trên mặt bọn họ che kín Hồ Văn

"Hồ Nhân! !" Tạ Hoa, Luru Thuận Thủy kinh hô một tiếng, trong mắt tràn ngập khẩn trương

"Hồ Nhân ta giải quyết, các người phụ trách hần địch nhân" nhìn xem ba cái vây quanh tới Hồ Nhân, Đỗ Bạch thần nhiên nói

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Đáng sợ bấy rập

68 đáng sợ bấy rập

Là đồ ăn, Nam Cung Văn cũng là trả cái giá lớn, không chỉ có phải ra Hồ Nhân, hơn nữa tại trong đội ngũ còn ẩn giấu đi mấy cái Gia Tộc Trưởng Lão lần này hẳn chẳng những muốn đem đồ ăn thuận lợi chở về trụ sở, còn muốn đem Võ Đường người một mẻ hốt gọn

Luyện Khí tam giai, Đỗ Bạch năng lực giết Hồ Nhân, hiện tại Luyện Khí Ngũ Giai tự nhiên càng thêm thoải mái tuy nhiên Hồ Nhân bởi nguyên lai một cái biến thành ba cái, với hắn mà nói vẫn có chút áp lực

Tất nhiên nói muốn đối phó ba cái Hồ Nhân, Đỗ Bạch tự nhiên nói lời giữ lời, tại Hồ Nhân còn không có vây quanh tới trước đó, liền hướng bọn họ xông tới, phân biệt đối với ba cái Hồ Nhân xuất thủ

Hồ Nhân trí lực kém, Đỗ Bạch cái này vừa động thủ, lập tức chọc giận bọn họ, ba cái đều hướng Đỗ Bạch vây tới

Nhìn thấy Đỗ Bạch thành công dẫn đi Hồ Nhân, Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa thật to thở phào bất quá trong lòng cũng có chút lo lắng Đỗ Bạch, cho nên bọn họ liếc nhau, lập tức hướng hấn địch nhân bỏ nhau qua, nhanh chóng giải quyết hết về sau, lại tới viện trợ Đỗ Bạch

"Trưởng lão "

"Chính hợp ý ta" Nam Cung gia tộc trong đội ngũ, một cái 60 tuổi lão nhân đối mặt bên cạnh tuổi trẻ hỏi thăm, ánh mắt lóe lên một vòng hàn quang, "Chúng ta trước tiên đem hai cái yếu giải quyết, lại phối hợp Hồ Nhân đánh giết hẳn!"

60 tuổi lão nhân đối với Hồ Nhân tràn ngập cực độ tự tin, hẳn không tin Đỗ Bạch năng lực tùy tiện chiến thắng Hồ Nhân, hơn nữa còn là ba cái

Tuổi trẻ không nói thêm gì nữa, trong mắt cũng hiện lên một vòng sát ý, Võ Đường người muốn cướp giết bọn họ không có dễ dàng như vậy

Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa giống như hổ vào bầy dê đại khai sát giới, nhưng hiện tại bọn họ đều lưu cái tâm nhãn, đề phòng giống ngày hôm qua dạng, bất thành linh toát ra một cao thủ đến, vậy thì nguy hiểm

Bọn họ tâm nhãn không có uống phí lưu, liền bọn họ vừa giải quyết mấy người, đột ngột xuất hiện một già một trẻ Nội Gia Cao Thủ, từ phía sau Đánh Lén bọn họ

Thấy đánh lén không thành công, một già một trẻ hiển nhiên có chút ngoài ý muốn, Đánh Lén sao, vậy thì chính diện chiến đấu một người đối đầu một cái, bốn người lập tức chém giết

Mà đối thành bên ngoài một bên Đỗ Bạch cùng ba cái Hồ Nhân chiến đấu, thì là hữu kinh vô hiểm, Hồ Nhân công kích nhìn như uy mãnh, nhưng Tổng Công Kích không đến Đỗ Bạch, hẳn tựa như cá chạch một dạng, chuồn mất trơn trượt

Đỗ Bạch cũng không vội tại đánh giết Hồ Nhân, mà chính là lợi dụng Hồ Nhân thuần thực linh khí tại thể nội vận chuyển

Tại tu chân giới có một câu tục ngữ nói rất đúng: Tĩnh tọa không bằng chiến đấu, chiến đấu càng cần tĩnh tọa

Cũng liền nói muốn tu luyện tĩnh tọa cùng chiến đấu đem kết hợp, mới có thể đề cho trong cơ thể năng lượng càng thêm tinh thuần, khéo đưa đẩy, vận chuyển tự nhiên

Thắng đến luyện không sai biệt lắm, Đỗ Bạch lúc này mới hạ sát thủ, mục tiêu công kích chính là Hồ Nhân nhược điểm—— hai mắt

Hai đạo kiếm khí từ Đỗ Bạch hai ngón bắn ra mà xuất, đâm vào một cái Hồ Nhân trong đôi mắt trọng thương Hồ Nhân phát ra một tiếng thê lương gào thét, che mắt lẫn lộn trên mặt đất, hoàn toàn từ bỏ công kích

Giải quyết hết một cái Hồ Nhân, Đỗ Bạch lại đối một cái khác Hồ Nhân xuất thủ dù là Hồ Nhân từ bỏ công kích, toàn lực bảo vệ mình con mắt, nhưng vẫn như cũ chạy không khỏi bị Đỗ Bạch đánh giết vận mệnh

Còn lại cái kia Hồ Nhân, nhìn thấy Đỗ Bạch đáng sợ như thế, lập tức sợ hãi xoay người bỏ chạy

Mà cùng Lư Thuận Thủy, Tạ Hoa chiến đấu một già một trẻ, nhìn thấy Đỗ Bạch giết Hồ Nhân giống như cắt rau cải trắng một dạng, nhất thời khuôn mặt trắng như tờ giấy, tâm thần thất thủ

Bọn họ cái này vừa ra thần, lập tức cho Lư Thuận Thủy, Tạ Hoa một cái trọng thương đối phương cơ hội gặp được loại này cơ hội khó được, hai người lập tức thi triển ra sở trường nhất chiêu thức

Tạ Hoa trong tay đột ngột xuất hiện một đôi dao găm đen nhánh, như thiểm điện đâm vào người trẻ tuổi cổ mà Lư Thuận Thủy cánh tay cũng đột ngột thành dài một đoạn, trong nháy mắt đã đột phá khoảng cách hạn chế, đánh vào 60 tuổi lão nhân ở ngực

Người trẻ tuổi kêu thảm một tiếng, bụm lấy cổ ngã trên mặt đất, 60 tuổi lão nhân thì phun ra một ngụm máu lớn, bay rớt ra ngoài thừa dịp bệnh muốn mạng, Lư Thuận Thủy hướng lão già đuổi theo đi qua, công kích lại nổi lên

Rất nhanh, 60 tuổi lão già bị Lư Thuận Thủy giải quyết, người trẻ tuổi cũng chết tại Tạ Hoa dao găm phía dưới hai người lúc này mới chân chính thờ phào, bay sượt trên trán mồ hôi, ánh mắt không khỏi nhìn về phía cách đó không xa cái kia truy sát Hồ Nhân lạnh lùng thân ảnh

Lư Thuận Thủy, Tạ Hoa trong lòng không khỏi cảm khái mãi thôi, nếu như không phải Đỗ Bạch, tối nay chết khả năng cũng là bọn họ, mà không phải Nam Cung gia tộc bên này

"Ta bất thành linh muốn cảm tạ thượng thiên, nếu như không phải để cho chúng ta phân đến một tổ, mệnh ta vận gặp hoàn toàn khác biệt" nhìn xem Đỗ Bạch này lạnh lùng bóng lưng, Lư Thuận Thủy cảm thán một tiếng, trong mắt tràn ngập sùng bái

"Ừm, xác thực muốn cảm tạ thượng thiên" Tạ Hoa cũng gật gật đầu, chợt lo lắng nói: "Hi vọng Viên Tiên Sinh bọn họ bên kia cũng hết thấy thuận lợi mới tốt "

"Không tốt!" Vừa nhắc tới Viên Tiên Sinh, Lư Thuận Thủy trong lòng giật mình, lập tức phun lên một vòng không rõ dự cảm, "Chúng ta nhanh lên đem còn lại địch nhân giải quyết, đi trợ giúp bọn họ "

Lư Thuận Thủy nói xong, hai người lại vội vàng nhào về phía còn thừa mấy cái địch nhân

Một bên khác Đỗ Bạch cũng thuận lợi đem cái cuối cùng Hồ Nhân giải quyết, vừa vận người tại Xe vận tải bên cạnh, tiện tay mở cửa xe

Tên ——

Ngay tại Đỗ Bạch kéo ra Xe vận tải môn thời điểm, vang lên bên tai rất nhỏ tiếng vang, giống như có cái gì đồ vật bị kéo đứt một dạng, trong tầm mắt sáng một đạo hòa quang

Một giây sau, Đỗ Bạch lập tức sắc mặt đại biến, toàn lực vận chuyển trong cơ thể linh khí, hai chân một điểm Xe vận tải môn, cả người giống như rời dây cung tiễn, hướng về tương phản phương hướng bỏ chạy

Phi Độn bên trong, Đỗ Bạch đối với vẫn còn ở chiến đấu Lư Thuận Thủy, Tạ Hoa hét lớn: "Nhanh năm xuống! "

Nếu như là hôm qua, Lư Thuận Thủy, Tạ Hoa, coi như sẽ nghe Đỗ Bạch, cũng sẽ do dự một chút nhưng hiện tại bọn họ sẽ không, Đỗ Bạch âm thanh vừa vào tai, tuy nhiên không biết phát sinh cái gì, bọn họ trước tiên ngã nhào xuống đất bên trên

Đúng là bọn họ quả quyết, để bọn hắn có thể sống sót

Rầm rầm rầm ——

Cự đại nổ tung trong nháy mắt đem Xe vận tải nổ cái vỡ nát, bên ngoài ba chiếc Máy Kéo trực tiếp bị đáng sợ nổ tung năng lượng xé thành rách rưới, hướng bốn phương tám hướng nổ bắn ra đi

Ánh lửa ngút trời, tro bụi cuốn cuộn, Đại Địa Băng Liệt, vùng núi đông đưa động, tảng đá lớn lăn xuống, trong nháy mắt Cốc Khẩu thành địa ngục

Đỗ Bạch từ dưới đất bò dậy, nhìn phía sau tro bụi cuốn cuộn cảnh tượng, trong lòng thoáng qua một vòng hạnh phúc vừa rồi nếu không phải hắn phản ứng nhanh, hiện tại chỉ ít nữa cái mạng không có

Vũ khí nóng đối với hạ cấp Tu Chân Giả đồng dạng có cự đại Lực sát thương, đối với võ giả lại càng không cần phải nói

"Khụ khụ —— "

Hai đạo nhân ảnh ho khan từ trong tro bụi lao đảo chạy đến

"Khụ khụ, sắc chết lão tử! Khụ khụ" Lư Thuận Thủy chửi ầm lên

Từ bọn họ lao đảo tốc độ bên trên nhìn, hai người đều chịu bị thương, đây đã là cũng may mắn sự tình

"Đỗ huynh đệ ngươi không sao chứ!" Lư Thuận Thủy nhìn thấy Đỗ Bạch về sau, lập tức vội vàng hỏi, vừa rồi Đỗ Bạch thể nhưng là rời nổ tung cỗ xe

gần nhất

"Ta không sao, các ngươi ở đâu?" Đỗ Bạch thân nhiên nói

"Không có việc gì, ta cùng tiêu xài một chút chỉ là phá phá một điểm da, nếu không phải ngươi này âm thanh nhắc nhở, chúng ta liền xong" Lưu Thuận Thủy lòng còn sợ hãi vỗ ngực một cái

"Không có việc gì liền tốt" Đỗ Bạch nói xong, đưa ánh mắt nhìn về phía tây phương hướng, Viên Tiên Sinh bên kia không biết tình huống như thế nào?

Rất rõ ràng đây là Nam Cung Văn thiết hạ bẫy rập, hoặc là thắng, hoặc là đồng quy vu tận!

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Thắng được thảm thiết

69 thắng được thảm thiết

Cự đại tiếng nổ mạnh, tại Cốc Khẩu vang lên, không chỉ có phía tây Viên Tiên Sinh bọn họ nghe được, ngay cả trong cốc Nam Cung gia tộc cũng có thể nghe thấy

Lúc này, Nam Cung trụ sở một tòa trong đình đài, Nam Cung Văn sắc mặt âm trầm nhìn lên bầu trời

Tiếng nổ mạnh mang ý nghĩa hán kế hoạch thất bại, phái đi ra người toàn quân bị diệt, Hồ Nhân đã là hán sau cùng bại, Hồ Nhân vừa chết rồi cuộc không người có thể phái

Cái này mang ý nghĩa, hán vô pháp tu luyện Huyết Ảnh Thần Công, vô pháp đối kháng Võ Đường vây giết

"Gia chủ "

Một trưởng lão đi tới, đối Nam Cung Văn cung kính hành lễ

"Không cần phải nói, ta nghe được, đi xuống đi" Nam Cung Văn nhìn xem trưởng lão, lạnh lùng nói: "Ta tự có số đo "

"Được" trưởng lão trong mắt mang theo lo lắng đi xuống

Trưởng lão vừa đi, Nam Cung Văn nhìn lên bầu trời, ánh mắt lóe lên một vòng dữ tợn, thấp giọng nói: "Đây là các ngươi bức ta, ngày sau ta nhất định phải gặp mười lần, gấp trăm lần trả lại các ngươi!"

Cốc Khẩu nổ tung tro bụi chậm rãi bình ổn lại, Nam Cung gia tộc phái ra người, không có một cái nào còn sống, tất cả đều chôn ở dưới núi đá

"Cho Viên Tiên Sinh gọi điện thoại, để bọn hán không nên mở ra Xe vận tải" Đỗ Bạch đối với Lưu Thuận Thủy mở miệng nói

Lưu Thuận Thủy lập tức lấy điện thoại di động ra gọi, điện thoại là đã thông, nhưng lại luôn luôn không có người nghe

Đỗ Bạch thở sâu, trực tiếp quyết định nói: "Chúng ta đi phía tây trợ giúp "

Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa không có bất kỳ cái gì do dự, một điểm vết thương nhẹ còn không ảnh hưởng tới bọn họ hành động, giống như sau lưng Đỗ Bạch, về phía tây bên cạnh lối ra mau chóng đuổi theo

Không đợi bọn họ đuổi tới, bên tai lại vang lên một tiếng cự đại tiếng oanh minh, phía tây trên không dâng lên một cỗ hỏa quang khói đặc, chấn động tiếng vang hoàn toàn toàn bộ sơn cốc

Đỗ Bạch không khỏi dừng bước lại, nhìn qua phía tây, sắc mặt có chút âm trầm

Nổ tung liền mang ý nghĩa phía tây chiến đấu kết thúc, địch nhân toàn quân bị diệt, nhưng chính là không biết Viên Tiên Sinh ba người tình huống như thế nào

"Đi!" Ngăn ngùi dừng lại về sau, Đỗ Bạch tăng thêm tốc độ, trực tiếp kéo dài khoảng cách, về phía tây bên cạnh Cốc Khẩu mau chóng đuổi theo

Chờ hán lúc chạy đến nói, nổ tung gây nên tro bụi vừa mới lắng lại, khắp nơi trên đất bừa bộn Cốc Khẩu, Viên Tiên Sinh một người lẻ loi trợ đứng tại một khối trên núi đá

Sắc mặt hán hồi bại, ánh mắt âm đạm, ngơ ngác nhìn qua mặt đất hai cỗ thi thể một cái là bị xé nát, một cái là ở ngực bị nện lõm xuống dưới mà chính hán cánh tay cũng không có một bên, máu tươi đang tại tí tách lưu, nhưng hán lại không có phát giác, cứ như vậy đau thương nhìn chăm chăm thi thể

Đỗ Bạch ánh mắt khẽ quét mà qua, liền biết kết quả, quả nhiên giống như Nam Cung Văn thiết kế như thế, không thể thắng, liền cùng quy về chi bên này chiến đấu, địch nhân làm đến đồng quy vu tận

"Viên Tiên Sinh "

Nghe được Đỗ Bạch kêu to, Viên Tiên Sinh lúc này mới nâng lên đờ đẫn ánh mắt, nhìn qua khi hán nhìn thấy chỉ có Đỗ Bạch một người thì cười thầm một tiếng: "Người bên kia cũng chỉ còn lại người một cái, Ha-Ha —— "

Viên Tiên Sinh cười cũng thê lương, Vô Đường trong trận chiến này toàn quân bị diệt, làm người lãnh đạo hán, có không thể đùn đẩy trách nhiệm, càng nhiều là nội tâm áy náy cùng tự trách

Nếu như hán tiếp Đỗ Bạch điện thoại, Trịnh Công sáng cũng không cần chết, hán chết hoàn toàn là bởi vì hán

Ha-Ha ——

Viên Tiên Sinh lần nữa thê lương cười rộ lên, trong mắt tràn ngập thật sâu áy náy

"Ta có lỗi với bọn họ, ta có lỗi với bọn họ "

Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa vừa đuổi tới, nhìn thấy Viên Tiên Sinh đoạn đi Nhất Tí, máu tươi chảy ròng, Lưu Thuận Thủy lập tức kinh hô một tiếng: "Viên Tiên Sinh, người làm sao! !"

Nghe được Lưu Thuận Thủy kinh hô, Viên Tiên Sinh khẽ giật mình, phảng phất không tin trong lỗ tai nghe được, nhanh chóng nhìn về phía âm thanh truyền tới phương hướng, nhìn thấy Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa sững sờ đứng ở nơi đó

Viên Tiên Sinh nội tâm chấn động, khó mà che giấu hưng phấn phun lên trong lòng hán

"Người, các người đều còn sống! !" Viên Tiên Sinh khó mà kiềm chế nội tâm kích động, rống lớn đi ra

"Nhờ có Đỗ huynh đệ nhắc nhở, chúng ta mới không có việc gì" nhớ tới phía trước kinh hiểm trong nháy mắt, Tạ Hoa hiện tại vẫn lòng còn sợ hãi, đối Viên Tiên Sinh nói khẽ

"Thật tốt, ta liền biết Radu huynh đệ tiến vào Vô Đường, là chính xác nhất quyết định! Ha-Ha —— "

Viên Tiên Sinh lần này là Masaki, chết hai người, tổn thất tuy nhiên thảm trọng, nhưng đối lập toàn quân bị diệt, tốt hơn quá nhiều

"Người trước tiên cho Viên Tiên Sinh cầm máu, sau đó rời đi tại đây" Đỗ Bạch nhìn về phía Lưu Thuận Thủy, dặn dò một tiếng

Lưu Thuận Thủy cũng nhìn thấy mặt đất thi thể, đối với Đỗ Bạch cảm kích thì càng rất, lần này nếu như không phải cùng Đỗ Bạch phân tại một tổ, mặt đất nằm nói không chừng cũng là hán

Lưu Thuận Thủy nhanh chóng hướng Viên Tiên Sinh đi qua, xé toang y phục trên người, trước tiên cho hán băng bó cầm máu

Tạ Hoa thì đi đến đồng bạn bên cạnh thi thể, dùng y phục đem bọn hán thi thể bọc lại, trong mắt tràn ngập đau thương

Chờ nàng chuẩn bị cho tốt, Viên Tiên Sinh vết thương cũng băng bó kỹ

"Lưu Thuận Thủy, người sau lưng một cái ta sau lưng một cái" Tạ Hoa đối với Lưu Thuận Thủy nói một tiếng, đem một cỗ thi thể sau lưng đến cùng trên lưng

Lưu Thuận Thủy cũng nhanh chóng tới, đem mặt khác một cỗ thi thể khiêng đến trên bờ vai

"Cho ta đi, ta đưa bọn hán tâng cuối cùng" Viên Tiên Sinh bị thương hướng Tạ Hoa đi đến, ra hiệu nàng đem trên lưng thi thể cho hán

"Viên Tiên Sinh người thụ thương, vẫn là ta tới đi" Tạ Hoa có chút do dự

"Một chút vết thương nhỏ không có việc gì" Viên Tiên Sinh lắc đầu, kiên định nói: "Ta đem bọn hán mang ra, liền phải đem bọn họ mang về "

Gặp Viên Tiên Sinh kiên trì, Tạ Hoa đành phải buông xuống thi thể, để cho hấn sau lưng

Bốn người hai cổ thi thể, đập trên vừa mới đêm đen đến màn đêm, chậm rãi biến mất tại Cốc Khẩu

Nửa giờ sau

Tại tổng sở cảnh sát một cái mật thất bên trong, Đổ Bạch bọn họ nhìn thấy Trì đội trưởng

Trì đội trưởng vẫn như cũ bao khóa tại áo bảo đen bên trong, nhìn xem mặt đất hai cổ thi thể, nâng Trầm Mặc thật lâu, mới khăn khăn mở miệng nói: "Các người nhiệm vụ hoàn toàn rất tốt, bọn họ là anh hùng, ta sẽ an bài tốt bọn họ hậu sự cùng đền bù tổn thất người nhà bọn họ "

"Nam Cung gia tộc trải qua trận này, đã không người có thể phái ta sẽ phái người gấp chăm chăm, tiêu diệt hết thầy xuất người Nam Cung gia tộc người , chờ tổng bộ Thanh Liên cô nương vừa đến, chúng ta lập tức phát động tổng tiến công, mang Nam Cung gia tộc, vì bọn họ báo thù! !"

"Ta thay hai người bọn họ cảm ơn đội trưởng" Viên Tiên Sinh đối với Trì đội trưởng thật sâu khom người chào

Trì đội trưởng nhìn Viên Tiên Sinh liếc một chút, ngữ khí hòa hoãn nói: "Người cũng thụ thương, đón lấy một thời gian ngắn, người ngay tại gia thật tốt điều dưỡng, không còn an bài người nhiệm vụ "

"Không" Viên Tiên Sinh lắc đầu, ánh mắt lóe lên một vòng kiên định, chậm rãi nói: "Tổng tiến công Nam Cung gia tộc, ta nhất định phải tham gia, ta muốn vì bọn họ báo thù!"

"Thời được" Trì đội trưởng than nhẹ một tiếng, lúc này mới nhìn về phía người khác nói: "Nhiệm vụ lần này khen thưởng trừ quy định khen thưởng bên ngoài, còn có một cái đặc thù khen thưởng, ta định cho Đổ Bạch "

"Không có ý kiến lời nói, Đổ Bạch lưu lại, các người về trước đi nghỉ ngơi" Trì đội trưởng ánh mắt nhìn về phía Đổ Bạch

Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa tự nhiên không có ý kiến, liền cùng Viên Tiên Sinh cáo lui rồi đi

Mật thất bên trong còn lại Đổ Bạch cùng Trì đội trưởng

Đổ Bạch cũng nghĩ đến Viên Tiên Sinh đã nói với hấn thần bí khen thưởng, Trì đội trưởng muốn nói hấn là cái này

Cũng là không biết là ban thưởng gì

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Bí cảnh

70 bí cảnh

"Đổ Bạch, ta tuyên bố trước, cái này thần bí khen thưởng kiếm không dễ, người phải biết quý trọng, tuyệt đối đừng chuẩn bị không có" Trì đội trưởng nhìn xem Đổ Bạch trình trọng dặn dò nói

"Trì đội trưởng, người vẫn là trước tiên nói với ta dưới, khen thưởng là cái gì sao nói không chừng ta không có hứng thú ở đâu?" Đổ Bạch nhàn nhạt đáp, cũng không có bao lớn nhiệt tình

Đổ Bạch tuy nhiên đẳng cấp kém, nhưng nhãn quang cũng không kém, hấn có vật gì chưa từng gặp qua, muốn đã động hấn cũng không dễ dàng

"Người bây giờ rất muốn nhất là cái gì?" Trì đội trưởng tự tin hỏi thăm

"Tăng thực lực lên" cái này cũng không có cái gì tốt giấu diếm, Đổ Bạch trực tiếp đáp

"Tốt, cái này khen thưởng cũng là giống như tăng lên đẳng cấp thực lực có quan hệ" Trì đội trưởng chậm rãi nói, trong giọng nói ẩn chứa nhàn nhạt hâm mộ lập tức nâng cũng không còn thừa nước đục thả câu, nói thẳng đi ra

"Lam Tinh có rất nhiều bí cảnh, bên trong không chỉ có rất nhiều ngày tài Địa Bảo, hơn nữa tồn tại di tích vận khí tốt lời nói, nói không chừng có thể đạt được tiên nhân truyền thừa coi như cái gì cũng không chiếm được, ở bên trong tu luyện tốc độ cũng là ngoại giới mấy chục lần "

Đỗ Bạch sững sờ, bí cảnh hẳn tự nhiên biết, đa số tu chân lưu lại động phủ hoặc là ẩn cư chỗ, hoặc là chút môn phái Thí Luyện Chi Địa

Bí cảnh bên trong xác thực tồn tại các loại bảo vật, hơn nữa linh khí nồng đậm, phi thường thích hợp tu luyện tuy nhiên dạng này địa phương , bình thường đều tồn tại tu chân giới, chẳng lẽ đời này tục giới cũng có?

Trên địa cầu, Đỗ Bạch là không có phát hiện cái gọi là bí cảnh cái này Lam Tinh giống như địa cầu giống như mà không phải, nói không chừng tồn tại bí cảnh cũng là có thể năng lực

Nếu quả thật có thể đi vào bí cảnh lời nói, với hắn mà nói là một chuyện tốt, vừa vận đem đẳng cấp tăng lên tới Luyện Khí Thất Giai

"Người nói khen thưởng, cũng là để cho ta tiến vào bí cảnh tu luyện?" Đỗ Bạch ngữ khí cuối cùng vẫn là kinh ngạc, nếu thật là lời nói, xác thực một kinh hi mười phần thần bí khen thưởng

"Đúng, Thanh Khê huyện liền có một cái hạ cấp bí cảnh, qua nhiều năm như vậy, vẫn luôn không có mở ra lần này trùng hợp muốn mở ra, ta liền hướng về tổng bộ xin một cái danh ngạch" Trì đội trưởng âm thanh khàn khàn, chậm rãi nói ra

"Cảm ơn đội trưởng!" Đỗ Bạch thành khẩn nói cảm tạ

Hắn biết Trì đội trưởng sở dĩ làm như thế, là tại báo đáp hắn ân cứu mạng, xem ra xuất thủ cứu nàng là một cái sáng suốt lựa chọn, không uổng công vất vả một trận

"Không khách khí, cũng bởi vì người điều kiện phù hợp muốn đi vào bí cảnh, điều kiện thứ nhất nhất định phải là Tu Chân Giả Thanh Khê huyện Vô Đường qua nhiều năm như vậy, liền người một Tu Chân Giả, nói thế nào ta cũng phải vì người tranh thủ một chút "

"Tốt, nói nhảm ta liền không nói, ta trước tiên liền mang người đi vào, gặp Thanh Liên sử giả" Trì đội trưởng dặn dò một tiếng, hướng đi mật thất một mặt vách tường, ở phía trên tìm tòi mấy lần, trên tường xuất hiện một cái ẩn nấp môn hộ

Đỗ Bạch sững sờ, nghi ngờ nói: "Người không phải nói Thanh Liên cô nương còn chưa tới "

"Gọi sử giả, có thể hay không tiến vào bí cảnh quan trọng vẫn phải nhìn nàng, chỉ có nàng biết bí cảnh mở ra phương pháp" Trì đội trưởng lập tức trình trọng dặn dò Đỗ Bạch, sau đó mới giải thích nói: "Thanh Liên sử giả đã đến cùng, là ta không có tuyên dương "

"Tốt, ta minh bạch" Đỗ Bạch bình tĩnh đáp, không tái phát hỏi

Đi theo Trì đội trưởng, hai người tại quán mấy vòng về sau, sau cùng đứng ở một gian cửa phòng ngủ

Trì đội trưởng gõ gõ cửa, hô: "Biểu tỷ, người ta mang đến a "

Trì đội trưởng lần này dùng là giọng nữ, không tiếp tục Trang, hơn nữa trong giọng nói tràn ngập xinh xắn

" người là Tuyết Cơ "

Đỗ Bạch tuy nhiên không rõ Tuyết Cơ vì sao bất thành linh lộ ra thật âm thanh, nhưng vẫn là giả bộ như kinh ngạc mở miệng

"Còn không phải bởi vì người" Tuyết Cơ không khỏi trừng Đỗ Bạch liếc một chút, cáu giận nói: "Người cho rằng tiến vào bí cảnh dễ dàng như vậy, là ta hướng về biểu tỷ lấy được, hừ "

"Ách "

"Vào đi" trong phòng truyền ra âm thanh lạnh như băng, rất là khiến người cảm thấy lạnh lẽo, giống như Đỗ Bạch có so sánh

Tuyết Cơ lúc này mới đẩy cửa phòng ra, mang theo Đỗ Bạch đi vào gian phòng

Gian phòng cực kỳ hào hoa, các loại dụng cụ đầy đủ mọi thứ, hơn nữa còn có một cái tinh thất

Âm thanh cũng là từ trong tinh thất truyền tới

Tuyết Cơ ra hiệu Đỗ Bạch đứng ở phía sau nàng, lúc này mới cất bước đi vào tinh thất

Tinh thất bố trí cực kỳ đơn giản, hiện ra màu trắng, Chính Bắc trên vách tường dán vào một cái to lớn yên tinh tên, một cái nữ tử áo trắng đưa lưng về nhau yên tinh tên, khoanh chân tại bồ đoàn bên trên, tay nắm Lan Hoa Chỉ, nhắm mắt tu luyện

Nữ tử này cực đẹp, người như tên, liền thật giống một đóa xuất nước bần không nhiễm Thanh Liên, toàn thân cao thấp tràn ngập thánh khiết khí tức, không có một chỗ không đẹp đứng ở trước mặt nàng, người sẽ tự hành hổ thẹn, sẽ nhỏ đi tâm can thận, sợ một cái không cẩn thận, nhắm trúng nàng khe cau mày

Theo nàng chậm rãi mở mắt ra, trong mắt nàng phảng phất nổi lên vô số gợn sóng, kích hoạt khe cong đậm sâu, linh động mà thanh tịnh không thấy

Nàng ánh mắt rất lạnh, nhưng lại sẽ không để cho người sợ hãi, ngược lại để người tâm tình bình tĩnh, sau đó nghe nàng nói

Nàng ánh mắt nhàn nhạt đảo qua Tuyết Cơ, nhiều được tại Đỗ Bạch trên thân, chợt mới khẽ mở đôi môi, âm thanh thanh thúy giống như Ngọc Châu lăn xuống, xuôi tai lại sẽ không để người trầm mê

"Người đăng cấp gì?" Thanh Liên nhàn nhạt hỏi, cũng không có đứng dậy ý tứ

Trừ kiếp trước Dao Trì Thánh Nữ, đến trước mắt mới thôi, Thanh Liên là Đỗ Bạch gặp qua đẹp nhất thần thánh nhất nữ tử đối mặt nàng, dù là đã từng Tán Tiên, nội tâm không khỏi có chút câu nệ, phảng phất lại trở lại lúc trước nhìn thấy Dao Trì Thánh Nữ tình cảnh

Đối mặt Thanh Liên tra hỏi, Đỗ Bạch có chút ngơ ngác, không có trả lời Thanh Liên

Tuyết Cơ nhất thời gấp, nàng là thật vất vả tìm đến danh ngạch, nếu là thất lạc cũng quá đáng tiếc, đây chính là nàng là báo đáp Đỗ Bạch ân cứu mạng mà làm ra nỗ lực

Tuyết Cơ lo lắng kéo một phát Đỗ Bạch tay áo, nhỏ giọng nói: "Biểu tỷ ta tra hỏi người ở đâu?"

"A a" Đỗ Bạch rồi mới từ trong hồi ức tỉnh táo lại, bình tĩnh đáp: "Luyện Khí Ngũ Giai "

Thanh Liên lông mày hơi nhíu lại, nhìn Tuyết Cơ liếc một chút, thần nhiên nói: "Ngũ Giai quá thấp, tiến vào bí cảnh sẽ mất mạng, trở về đi "

Nghe xong Đỗ Bạch điều kiện không phù hợp, Tuyết Cơ gấp, hấp tấp nói: "Biểu tỷ, tiến vào bí cảnh chỉ có một lần cơ hội, bỏ lỡ liền bỏ lỡ cả một đời Đỗ Bạch thực lực là kém điểm, nhưng Ta tin tưởng có người bảo hộ, hẳn không có việc gì có phải hay không biểu tỷ!"

"Không phải" Thanh Liên trực tiếp phủ định Tuyết Cơ thuyết pháp, thần nhiên nói: "Ta đây là vì muốn tốt cho hần, bí cảnh kỳ ngộ cùng mạo hiểm cùng tồn tại, hoặc là nói mạo hiểm rất lớn, không cẩn thận liền sẽ mất mạng thực lực không đủ tự vệ, vẫn là đừng đi tốt "

Gặp Thanh Liên nói như vậy, Tuyết Cơ vẫn là chưa từ bỏ ý định, lo lắng nhìn chăm chú lên Thanh Liên, lần nữa cường điệu nói: "Có biểu tỷ bảo hộ, hẳn nhất định sẽ không có việc gì!"

"Hắn không đáng ta bảo vệ, người nếu là ưa thích hắn, liền không nên để cho hắn tiến vào bí cảnh" Thanh Liên lạnh lùng ứng một tiếng, chậm rãi nhắm mắt lại

Nàng ý tứ rất rõ ràng, mặc kệ Tuyết Cơ nói thế nào, nàng đều sẽ không đáp ứng mang Đỗ Bạch tiến vào bí cảnh

"Biểu tỷ "

Nửa ngày, Tuyết Cơ uể oải thở dài một tiếng, nàng biết Thanh Liên sẽ không cải biến chủ ý

Tuy nhiên Thanh Liên cự tuyệt Tuyết Cơ, nhưng Đỗ Bạch lại sẽ không dễ dàng buông tha, mặt khác nói với Thanh Liên lời nói giọng điệu hần cũng là không thích, quá thật cao ở trên, tự cho là đúng

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Người chờ ta!

71 người chờ ta!

Hướng về phía nhắm mắt lại Thanh Liên, Đỗ Bạch lạnh lùng nói: "Ta không cần đến người bảo hộ, người chỉ cần mang ta đi vào, hẳn hết thấy hậu quả ta tự phụ "

"Không phải người nói là được" Thanh Liên lạnh lùng khẽ mở bờ môi, con mắt vẫn không có mở ra

Thanh Liên thái độ làm cho Đỗ Bạch hỏa, nhìn chăm chăm nàng, ngữ khí càng thêm băng lãnh, "Án người ý tứ, chỉ cần thực lực của ta đủ mới có thể đi

vào bí cảnh đúng không! Muốn Luyện Khí mấy cấp, ta nhìn ngươi cũng liền bảy tám giai bộ đáng, không có cái gì thật cao ngạo!"

Nghe được Đỗ Bạch nói như vậy, Tuyết Cơ biết muốn phá hư, lập tức khăn trương kéo một phát Đỗ Bạch cánh tay, lớn tiếng nói: "Nhanh hướng về Thanh Liên sử giả xin lỗi! Bí cảnh không tiến vào cũng được, chúng ta lại tìm hần phương thức tăng thực lực lên "

Đỗ Bạch lại không nhúc nhích tí nào, Tuyết Cơ dùng sức cũng không được

Đỗ Bạch lạnh lùng nhìn chăm chăm Thanh Liên, hần ngược lại nhìn một chút đối phương năng lực bất hần thể nào

Thanh Liên cuối cùng lần nữa chậm rãi mở mắt ra, theo ánh mắt của nàng mở ra, băng lãnh mà áp bách tính khí thể từ trên người nàng tuôn đi qua, thẳng bức Đỗ Bạch cùng Tuyết Cơ

"Ngươi tránh ra chút" Đỗ Bạch nhẹ nhàng đẩy Tuyết Cơ một chút, đem nàng mang rời khỏi bên người, một mình ứng đối Thanh Liên khí thể áp bách

Lúc này Đỗ Bạch cũng biết Thanh Liên chân chính đẳng cấp —— Luyện Khí cửu giai, nàng lần này tới Thanh Khê huyện, tiến vào bí cảnh có phải là vì đột phá Trúc Cơ Cảnh Giới mà đến

Đối với Đỗ Bạch trước mắt đẳng cấp mà nói, Luyện Khí cửu giai xác thực một tòa không thể leo lên đỉnh phong, bất quá hần cũng không sợ hãi, Luyện Khí cửu giai với hần mà nói, cũng không cần quá lâu thời gian liền có thể đột phá

Nhưng dù sao tình huống của hần tương đối đặc thù, tuy nhiên lấy Thanh Liên cùng hần tương xứng tuổi tác, năng lực có đẳng cấp bây giờ, xác thực Thiên Chi Kiều Nữ, thiên phú kinh người

Trong đan điền sở hữu linh khí đều bị Đỗ Bạch vận chuyển mà xuất, một cỗ cường đại khí thể từ trên người hần bạo phát đi ra, đối kháng Thanh Liên khí thể áp bách Đỗ Bạch khí thể đồng dạng băng lãnh, bá đạo, giống như Thanh Liên khí thể có chút cùng loại

Thanh Liên khí thể, băng lãnh mà liên miên bất tuyệt, nhìn như không dậy nổi phong không dậy sóng, lại ẩn chứa không gì không phá dẻo dai

Gặp Đỗ Bạch còn muốn cùng với nàng đối kháng, Thanh Liên hừ lạnh một tiếng, trong đan điền linh khí lần nữa bị vận chuyển xuất một bộ phận, lập tức liền che lại Đỗ Bạch khí thể, đem hần áp chế gắt gao ở

Khí thể đối kháng, cũng là chiến đấu, một khi thụ thương có đôi khi so với nhục thân thụ thương nghiêm trọng hơn bởi vì khí thể so đấu, làm bị thương là một người tâm thần, hoặc là nói linh hồn cũng không đủ

Tuy nhiên bị Thanh Liên khí thể đè chết chết, nhưng Đỗ Bạch sắc mặt vẫn như cũ lạnh lùng, trong mắt băng lãnh lấy hần hai đời tâm cảnh, tâm thần đã sớm ngưng luyện Vạn Tà Bất Xâm

Tâm thần tuy nhiên không có việc gì, nhưng ở thực lực tuyệt đối dưới, thụ thương là khó tránh khỏi

Đỗ Bạch cảm giác ở ngực giống như đè ép một khối nặng ngàn cân cự thạch, không chỉ có ép hần không thở nổi, ngũ tạng lục phủ phảng phát cũng phải bị đè nát, một ngụm máu tươi từ Đỗ Bạch khóe miệng tràn ra

Nhưng hần vẫn như cũ không sòn lòng nhìn chăm chăm Thanh Liên, khí thể vẫn như cũ không rơi vào hạ phong

Nhìn trước mắt quật cường thiếu niên, Thanh Liên ánh mắt vẫn là hơi xuất hiện một vòng ba động đối với Đỗ Bạch loại này bất khuất không buông tha ý chí vẫn là có mấy phần thưởng thức, hơn nữa năng cảm giác Đỗ Bạch cùng với nàng là một loại người, ngạo cốt tự nhiên, băng lãnh vô tình

"Hiện tại biết ta vì sao cao ngạo?" Nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, Thanh Liên khí thể đột ngột lại tăng thêm một điểm, mới chậm rãi tán đi, lạnh lùng nói: "Ta nói qua rồi, sẽ không thu hồi "

PHỐC ——

Một ngụm máu tươi từ Đỗ Bạch miệng bên trong phun ra, cả người mềm mại phải ngã Hạ

Ở bên cạnh luôn luôn lo lắng Đỗ Bạch Tuyết Cơ, lập tức tiến lên một cái đỡ lấy Đỗ Bạch, quan tâm hỏi: "Ngươi không sao chứ, làm bị thương chỗ nào?"

Đỗ Bạch không có trả lời Tuyết Cơ, mà chính là nhìn về phía Thanh Liên, lau miệng một cái sừng vết máu, lạnh lùng nói: "Muốn Luyện Khí mấy cấp mới có thể đi vào bí cảnh "

Gặp Đỗ Bạch còn không hết hi vọng, Thanh Liên là chân chính giận, Đỗ Bạch đã lãng phí nàng quá nhiều thời gian

Thanh Liên trong mắt bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, băng lãnh mà nguy hiểm, nhìn chăm chú lên Đỗ Bạch, lạnh lùng nói: "Nửa tháng, ngươi có thể đột phá đến Luyện Khí Thất Giai, lại tới tìm ta "

"Ngươi chờ ta!" Nhìn thẳng Thanh Liên con mắt, Đỗ Bạch băng lãnh mà kiên quyết mở miệng

Thanh Liên khóe miệng lướt lên một vòng khinh thường, chậm rãi nhắm mắt lại, nửa tháng từ từ Luyện Khí Ngũ Giai tăng lên tới Luyện Khí Thất Giai, nói chuyện viễn vông sao?

Trên kinh thành thiên tài vô số, cũng không có một cái dám khen Hạ dạng này nói khoác, chỉ có thể nói rõ Đỗ Bạch một cái cuồng vọng hạng người

Thanh Liên nguyên bản đối với Đỗ Bạch còn có mấy phần thương thức, nhưng giờ phút này đã biến mất hầu như không còn, Đỗ Bạch chỉ là một cái cuồng vọng hạng người, không có tư cách để cho nàng mất khác đối đãi

Đỗ Bạch biết Thanh Liên không tin, tuy nhiên cái này không trọng yếu, hắn sẽ dùng sự thật chứng minh cho nàng nhìn, người khác làm không được sự tình, hắn làm đến

Tại Tuyết Cơ nâng đỡ, Đỗ Bạch rời phòng, một lần nữa trở lại mặt thất bên trong

Nếu hướng về Đỗ Bạch cho thấy thân phận, Tuyết Cơ cũng liền không còn nguy trang, lấy xuống che đầu, lộ ra một tấm tuyệt sắc gương mặt nếu như không có so sánh, Tuyết Cơ trường đã đủ xinh đẹp

Nhưng giống như Thanh Liên so sánh, liền kém không ít, khả năng này giống như Thanh Liên là Tu Chân Giả có quan hệ, loại kia lạnh lạnh phiêu dật khí chất không phải bình thường người năng lực có

"Đỗ Bạch, vừa rồi thật quá nguy hiểm" cầm xuống che đầu, Tuyết Cơ lập tức trừng mắt Đỗ Bạch, lòng còn sợ hãi mở miệng

"Nàng thật có đáng sợ sao như vậy?" Đỗ Bạch lại không quan trọng ứng một tiếng

"Không đáng sợ?" Tuyết Cơ lập tức cười lạnh một tiếng, nhìn xem Đỗ Bạch, hừ lạnh nói: "Thanh Liên là thân phận là Võ Đường Thiên Kim, thiên phú kinh người, thân thể hiển hách, nghe nói đã bị Từ Hàng trai thu làm Quan Môn đệ tử dám trêu chọc người nàng, toàn bộ trên kinh thành không ra năm ngón tay số lượng, giết người tựa như bóp chết một con kiến, người nói đáng sợ sao?"

"Nàng không phải người biểu tỷ sao? Chẳng lẽ còn sẽ giết người sao "

"Cái này chưa chắc đã nói được, dù sao người đừng đi trêu chọc nàng liền đối với" chính là bởi vì cái tầng quan hệ này, Tuyết Cơ mới không sợ Thanh Liên, không phải vậy nàng nào dám đối với Thanh Liên liên tục khần cầu

"Được, ta biết" Đỗ Bạch tâm tình có chút sa sút giống như Tuyết Cơ nói một tiếng, quay người hướng ra phía ngoài đi đến

Làm đã từng Tấn Tiên, tâm hắn so với bất luận cái gì đều cao ngạo, hắn vô pháp dễ dàng tha thứ Thanh Liên trong mắt loại kia khinh thường cùng cao ngạo!

Người nào năng lực cao hơn Tấn Tiên ngạo!

Không có! Đều cũng có bị giẫm tại dưới chân!

"Người cũng không cần nản chí, bí cảnh đi không, ta còn muốn hắn biện pháp? Cũng không phải không phải đụng cái này rúc vào sừng trâu" Tuyết Cơ cũng minh bạch Đỗ Bạch tâm lý không dễ chịu, ôn hòa an ủi

"Ta không sao" Đỗ Bạch lắc đầu, kiên định nói: "Cái này bí cảnh ta đi định! Nửa tháng tăng lên hai giai, khó không được ta!"

"được rồi "

Nếu Đỗ Bạch có lòng tin như vậy, Tuyết Cơ cũng không biết nên nói cái gì nội tâm của nàng than nhẹ một tiếng, có lẽ nàng sai, không nên tranh thủ bí cảnh danh ngạch

Nhiều năm như vậy đi qua, Thanh Khê huyện Võ Đường cũng không có một người tiến vào bí cảnh, nàng cần gì phải vẽ vờ cho thêm chuyện ra đâu?

Nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng rời đi bóng lưng, Tuyết Cơ nội tâm có chút phức tạp

Nàng không biết mình là không phải đơn thuần muốn báo ân cứu mạng, cũng hoặc pha tạp có hắn cảm tình

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Hành Hiệp Trượng Nghĩa

72 Hành Hiệp Trượng Nghĩa

Đỗ Bạch rời đi tổng sở cảnh sát , về đến nhà đã là đã khuya, gặp Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan còn không có nghỉ ngơi, cùng với các nàng chào hỏi, liền về phòng của mình

Vừa nằm xuống đến, Đỗ Bạch liền bắt đầu suy nghĩ tăng lên đẳng cấp phương pháp nói thí dụ như luyện chế đan dược ăn, thông qua thủ đoạn đặc thù cường ép tăng lên đẳng cấp

Sau cùng Đỗ Bạch xác định một cái phương án, cái kia chính là lợi dụng Hỗn Độn Phệ Linh Quyết đặc tính, chiếm lấy Dương Nguyên, Âm Nguyên tu luyện đoạt cưới Nguyên Tinh tu luyện, tốc độ nhanh, tác dụng phụ nhỏ, hơn nữa thuận tiện tiến hành

Nghĩ kỹ về sau, Đỗ Bạch trước mắt lại hiện ra Thanh Liên bộ dáng, thật phẳng phất có một gốc Thanh Liên tại trước mắt hần chậm rãi nở rộ, cao lạnh thánh khiết mà xinh đẹp kinh tâm động phách

"Ồ kiếp này đạo tâm lại lại là cái gì?" Đỗ Bạch ni non một tiếng, ở kiếp trước hần tu luyện là Vô Tình Đạo, đạo tâm cũng là vô tình ở kiếp này đi là một đầu tân đường, tâm cảnh phát sinh biến hóa, đạo tâm cần một lần nữa ngưng tụ

Hít sâu mấy ngụm, Đỗ Bạch đề xuống trong lòng sở hữu tạp niệm, bắt đầu tu luyện theo công pháp tại thể nội vận chuyển, dần dần hần tiến vào cảnh giới vong ngã, Thân Ngoại hết thấy đã không có quan hệ gì với hần

Ngày thứ hai, Đỗ Bạch không có đi trường học, hần để cho Thường Tử Nhan lái xe đưa Đỗ Tiểu Vân đi làm

Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan sau khi rời đi, Đỗ Bạch trong phòng lưu mở đầu kiểu chữ, nói: Có việc ra ngoài mười ngày nửa tháng

Lưu lại kiểu chữ Đỗ Bạch liền đi ra khỏi nhà, trên đường đi dạo đứng lên

Đỗ Bạch đi cũng không phải là loại kia phồn hoa đường cái nói, mà chính là dòng người tương đối ít, tương đối vắng vẻ đường đi hần vừa thường thức trên đường phong cảnh , vừa tìm đến mục tiêu

Muốn chiếm lấy Âm Nguyên, Dương Nguyên, cũng không thể giống hái hoa Đạo Tặc một dạng, vụng trộm Nhập Thất chiếm lấy Đỗ Bạch khinh thường làm như vậy, liền xem như chiếm lấy, hần cũng phải không thẹn với lương tâm

"Cứu mạng a! Có người giết tôi!" "Ta tôi bị cướp! !"

Phía trước bất thành linh vang lên một nữ nhân thét lên, sau đó liền thấy nàng cỡi xuống giày cao gót , vừa hô to bên cạnh truy

"Cơ hội tới" Đỗ Bạch khốc miệng lướt lên một vòng đẹp mắt đường cong, nhanh chóng hướng giết túi đạo tặc đuổi theo

Rất nhanh Đỗ Bạch liền vượt qua nữ tử, xuất hiện tại giết túi đạo tặc phía trước, đưa chân một trộn lẫn

Phù phù một tiếng, giết túi đạo tặc đánh ngã chó đóp cứt, rần rần chắc chắc nằm trên đất, trong tay túi cũng vứt qua một bên

Đỗ Bạch một chân giẫm tại trên lưng hần, hừ lạnh một tiếng, "Không chạy?"

"Tiểu tử, ngươi dám xen vào việc của người khác! Ta gọi người tước ngươi!" Máu me đầy mặt giết túi đạo tặc hung dữ đối với Đỗ Bạch quát: "Lại không thả ta đi, ngươi liền chết chắc! !"

"Ngươi gọi đi, la rách cổ họng cũng không hề dừng" Đỗ Bạch buông ra giẫm tại giết túi đạo tặc phần lưng chân, đem hần từ dưới đất nhấc lên, vận chuyển Hỗn Độn Phệ Linh Quyết

Giết túi đạo tặc là một cái niên kỷ nhẹ nhàng tiểu hóa tử, tinh khí mười phần, là chạy nhanh, đoán chừng cũng không ít đoán luyện, trên thân Dương Nguyên cũng sung túc

Bị Đỗ Bạch bắt lại về sau, đối phương vẫn như cũ hung ác đối với Đỗ Bạch tiến hành nhục mạ, uy hiếp bắt quá chờ hần phát hiện trong cơ thể có một dòng nước ấm theo cánh tay bị hút đi sau

Hần kinh hoàng, hoảng sợ, đối trên đường phố người đi đường lớn tiếng xin giúp đỡ

"Hần muốn giết ta! Mau cứu ta!"

"Hần muốn giết ta, cứu mạng a! Cứu mạng! !"

Giết túi đạo tặc âm thanh kêu cứu, quả nhiên gây nên không ít người qua đường chú ý, mọi người chậm rãi hướng về bên này vây tới

"Tiểu hóa tử, ngươi mau buông tay, nào ra nhân mạng đến, liền hối hận không kịp" một cái lão đầu nhìn về mặt lạnh lùng Đỗ Bạch, khuyên

"Đứng a, đứng a, lại không buông tay lời nói, chúng ta liền báo động "

Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, buông ra giựt túi đạo tặc, hần đã hấp thu hết đối phương Dương Nguyên

Giựt túi đạo tặc mềm mại ngã trên mặt đất, trong mắt tràn ngập sợ hãi, hần không biết Đỗ Bạch đối với hần làm cái gì, lực lượng toàn thân giống như đều bị rút khô, ngay cả thờ đều cảm thấy mệt mỏi

"Ta túi! Ta túi!"

Một đường đuổi theo nữ nhân đẩy ra vây xem đám người, khi nàng nhìn thấy ngã trên mặt đất giựt túi đạo tặc, còn có một bên túi sách lúc trên mặt lập tức phun lên một vòng vui mừng, xông tới nhặt lên chính mình túi

Lật qua túi, phát hiện không ít đồ vật, lúc này mới đối Đỗ Bạch nói cảm tạ: "Cảm ơn tiểu huynh đệ giúp ta bắt lấy, đây là 500, một điểm tâm ý sao kính ý "

Nữ nhân thuận tay từ trong bọc móc ra 500 đưa cho Đỗ Bạch

Đỗ Bạch không có tiếp nhận nữ nhân đưa qua tiền, mà chính là thân nhiên nói: "Tiện tay mà thôi, không cần thù lao "

Nói xong, Đỗ Bạch liền xoay người rời đi

Gặp Đỗ Bạch không cần, nữ tử sững sờ dưới, đành phải thu hồi tiền

Nhìn xem vẫn như cũ nằm trên mặt đất giựt túi đạo tặc, trong mắt tràn ngập phẫn nộ, nhanh chóng đem giày cao gót mặc vào, đối hần cũng là một trận cuồng đập

"Ta giẫm chết ngươi! Giẫm chết ngươi! Bảo ngươi giựt túi! Giẫm chết ngươi "

Nữ tử đối giựt túi đạo tặc lại giẫm lại gọi, bất thành linh đối phương phát ra một tiếng hét thảm, đau nhức thân thể đều co quắp tại một khối

Giựt túi đạo tặc kêu thảm, không chỉ có đem nữ nhân hù đến, vội vàng nhận chân vây xem đám người cũng là trong lòng giật mình, tuy nhiên lúc này tất cả mọi người hiểu được, vừa rồi trách oan ngươi, là giựt túi đạo tặc vừa ăn cướp vừa la làng trò xiếc!

"Này cái kia không có ý tứ" nữ tử phát hiện dẫm lên giựt túi đạo tặc yếu hại, mặt nàng hơi đỏ lên, nhưng lập tức bá khí nói: "Đáng đời! Nhìn ngươi lần sau còn dám hay không giựt túi "

"Không dám, không dám" giựt túi đạo tặc lệ rơi đầy mặt khóc rống nói

Nữ tử lúc này mới chấp chòn mập mông quay người rời đi

Vây xem đám người cũng dần dần tán đi, không có người sẽ đồng tình ngã trên mặt đất giựt túi đạo tặc, không có bỏ đá xuống giếng, đã nói rõ bọn họ nhân từ

Mà lúc này, Đỗ Bạch xuất hiện tại mặt khác một con phố khác, tiếp tục tìm đến mục tiêu

Chiếm lấy những tên côn đồ này Dương Nguyên, hần không thẹn với lương tâm, đồng thời cũng có thể là xã hội trừ hại, Hà Nhạc mà không làm

Có người địa phương, cũng sẽ không thiếu khuyết loại này khác nhau, lưu manh

Rất nhanh Đỗ Bạch lại phát hiện một mục tiêu, lần này mục tiêu đang trộm điện thoại di động

"Lấy ra" Đỗ Bạch một tay đập vào đối phương trên bờ vai, lạnh lùng nói

"Cái gì?" Đối phương hiển nhiên không nhận nợ, hất lên Đỗ Bạch khoác lên trên bả vai hần cánh tay, ác ngôn tương hướng

Nhưng hần lại không nể lực hất ra Đỗ Bạch cánh tay, ngược lại cảm giác được Đỗ Bạch trên bàn tay truyền đến một cổ hấp lực, muốn đem trong thân thể của hần loại đồ vật hút đi một dạng

Nhất thời đem hần hù sợ, lập tức hoảng sợ cầu xin tha thứ: "Đại hiệp tha mạng, tha mạng, ta đưa di động cho ngươi "

Đối phương run rẩy đem trộm được điện thoại di động lấy ra, đưa cho Đỗ Bạch

"Đợi chút nữa chính ngươi trả lại người mất" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, tăng lớn chiếm lấy cường độ, trong nháy mắt, ám áp Dương Nguyên từ đối phương trong thân thể rút ra, theo thủ chương tiến vào đan điền

Hấp thu xong Dương Nguyên về sau, Đỗ Bạch lúc này mới buông tay rời đi

Một ngày thời gian, Đỗ Bạch tổng cộng hấp thu sáu tên khác nhau Dương Nguyên, trong cơ thể Dương Nguyên có chút bão hòa, nhất định phải kịp thời

luyện hóa

"Lại hấp thụ một cái Âm Nguyên, cùng Dương Nguyên điều hòa, hiện tại liền kết thúc công việc" Đỗ Bạch nhìn qua màn đêm, chậm rãi nói

Hấp thụ Âm Nguyên, muốn so Dương Nguyên phiền phức rất nhiều, trừ phi thật sự là làm hái hoa đạo tặc, không phải vậy trên đường muốn một cô gái xa lạ cho hấp thụ Âm Nguyên, không phải bị chửi bệnh thần kinh không thể!

Đỗ Bạch thờ sâu, tiếp tục tản bộ đứng lên, hần tin tưởng cơ hội dù sao là có

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Vi Tín hảo hữu

73 Vi Tín hảo hữu

Thật là muốn tại trên đường cái tìm một cái chưa phá thân thể nữ hài hấp thụ Âm Nguyên, nghe không dễ dàng, làm thì càng khó

Hai giờ về sau, Đỗ Bạch vẫn như cũ không thu hoạch được gì, xem ra cần phải cải biến sách lược mới được

Ngay tại Đỗ Bạch chuẩn bị từ bỏ ôm cây đợi thỏ thì hần điện thoại di động vang một tiếng, không phải điện thoại nhắc nhở, mà chính là Vi Tín

Vi Tín?

Đỗ Bạch đột nhiên nghĩ đến Vi Tín giao hữu, nói không chừng có thể lợi dụng cái này công cụ tìm tới phù hợp mục tiêu cũng khó nói

Dạng này cách nghĩ tại Đỗ Bạch não hải chợt lóe lên, hần liền mở ra điện thoại di động, ấn mở Vi Tín

Nhìn thấy một đầu tin tức nhờ giúp đỡ: Ta tại Đông Hưng đường găm đến gà cửa ra vào, người đó tới cứu cứu ta, ta đau bụng đi không được

Đỗ Bạch Vi Tín bên trong mấy cái hảo hữu, đều là chơi game lúc thêm

Nhìn thấy đối phương ảnh chân dung là cái nữ, hơn nữa tư liệu biểu hiện là một học sinh Đỗ Bạch trầm ngâm một chút, nói không chừng là cái cơ hội tốt, coi như không phải cũng không có tổn thất gì

Nghĩ tới đây, Đỗ Bạch trực tiếp cho nàng dây cót tin tức: Chờ ta mười phút đồng hồ

Cái này gọi Vi Vi An Vi Tín hảo hữu, quay về cái thẹn thùng biểu lộ, sau đó mang chữ "hào"

Thu hồi điện thoại di động, Đỗ Bạch gọi một cỗ sĩ thẳng đến Đông Hưng đường phố KFC

Mười phút đồng hồ còn chưa tới, hần liền đạt tới, hần nhìn thấy một cái mười bảy mười tám tuổi, đáng người nhỏ gầy nữ hài ngồi xổm ở một cái lối vào cửa hàng, lo lắng ánh mắt nhìn chung quanh

Đoán Vi Vi An là nàng, Đỗ Bạch hướng nàng đi qua, tại cách nàng một mét khoảng cách, dừng lại, nhân nhạ mỉm cười nói: "Ngươi hơi hơi yên ổn a "

Vi Vi An cũng nhìn thấy hướng nàng đi tới Đỗ Bạch, trong lòng vẫn còn ở nói thầm đầu, không phải nói trên Internet không có chủ soái ca, máy tính đăng sau đều là Trư nhưng cái này gọi Đỗ Bạch hảo hữu, làm sao bộ dạng như thế tiến! Hơn nữa khí chất thật tốt nha!

"Ta là người chính là Đỗ Bạch đi! Không nghĩ tới ngươi trường vẫn rất tiến" Vi Vi An lập tức hưng phấn đáp, cảm giác đau bụng đều tốt không ít

"Bụng của ngươi đau nhức, tại sao không đi bệnh viện, ngược lại phát Vi Tín cầu cứu" nhìn xem nàng, Đỗ Bạch có chút không rõ theo đạo lý nàng hần là cầu cứu chính mình Thân Bằng hữu hảo, hoặc là trực tiếp gọi 120

"Ta đây là bệnh cũ, mỗi tháng luôn luôn vài ngày như vậy đau chết đi sống đến đi bệnh viện nhìn, cũng không nhìn ra cái gì đến, chỉ nói kinh nguyệt không đều, lấy thuốc ăn cũng không dùng được" Vi Vi An một tay ấn lấy bụng, cau mày lâm lâm đứng lên

Mượn đèn đường, Đỗ Bạch khoảng cách gần dò xét nàng liếc một chút, phát hiện sắc mặt nàng tái nhợt ít có tơ máu, mí mắt sưng đỏ, da thịt cũng khô

ráo không tron bóng, tóc khô cạn, đáng người vừa gây tiểu

Bằng vào những này Đỗ Bạch phán đoán, Vi Vi An hẳn là thời gian dài giấc ngủ không đủ, âm thực không quy luật đối với một cái tuổi dậy thì thiếu nữ tới nói, vẫn còn phát dục giai đoạn, hẳn là phải bảo đảm đầy đủ giấc ngủ, âm thực quy luật mới có thể khỏe mạnh

Vi Vi An đau bụng kinh, tuyệt đại nguyên nhân là bởi vì nàng tự thân tạo thành

"A a "

Vi Vi An án lấy bụng, thống khổ thân ngâm lên đến, thân thể chậm rãi đi xuống cong, phảng phất muốn đem chính mình xếp thành hai đoạn một dạng

"Nếu không ta giúp ngươi xoa xoa, ta tổ tiên là trị liệu làm bằng sắt tổn thương, đối với thủ pháp đâm bóp, ta cũng sẽ một điểm hẳn là có thể giảm bớt ngươi thống khổ" Đỗ Bạch nhìn xem Vi Vi An đề nghị

"Thật?" Vi Vi An có chút không tin tưởng lắm Đỗ Bạch, tuy nhiên cũng là không lo lắng Đỗ Bạch chiếm nàng tiện nghi, năng lực bị một cái Đại Suất Ca chiếm tiện nghi, đó cũng là một loại vinh hạnh

"Ta sẽ không lừa ngươi" Đỗ Bạch nghiêm túc nói

Nhìn xem Đỗ Bạch ánh mắt chân thành, Vi Vi An tin tưởng Đỗ Bạch nói, hỏi: "Vậy thì ở chỗ này, vẫn là đi hẳn địa phương "

"Ngươi nói là được" Đỗ Bạch tự nhiên không quan trọng, cho Vi Vi An xoa bóp thời điểm, thuận tiện hấp thụ năng Âm Nguyên, nhất cử lưỡng tiện

"A ta ngấm lại" Vi Vi An nghiêng đầu quan sát hai bên một chút

Ngay ở chỗ này, quá nhiều người, trước công chúng phía dưới không được tốt

Đi xa địa phương, tuy nhiên tin tưởng Đỗ Bạch sẽ không đối với nàng làm cái gì, nhưng làm một cái chưa từng có cùng nam sinh từng đi ra ngoài nữ hài, đi một cái lạ hẳn địa phương, ít nhiều có chút trong lòng bất an

"Liền nơi đó a" Vi Vi An nhần tỉnh sáng lên, phát hiện một cái nơi đến tốt đẹp, KFC đối diện cũng là một cái công viên không chỉ có Ghế dựa nằm, hơn nữa người nơi đâu không nhiều

"Tốt "

Đỗ Bạch tự nhiên không có ý kiến, đỡ lấy Vi Vi An hướng đối diện công viên đi đến

Thành tựu là cuối mùa thu, ban đêm tương đối lạnh, trong công viên cũng không có bao nhiêu Du Nhân, hai người tìm một cái ghế dài ngồi xuống

Bởi vì ngồi không tốt xoa bóp bụng, Vi Vi An trực tiếp nằm trên ghế nàng lúc này cũng không đoái hoài tới ngượng ngùng, đau bụng kinh đau nhức nàng nước mắt đều đến rơi xuống

"A a a —— "

Vi Vi An thân ngâm lên đến, tựa như nam nữ đang làm loại chuyện đó lúc phát ra âm thanh cách đó không xa một đôi tình lữ sau khi nghe được, không khỏi hướng càng xa một chút hơn địa phương dời đi Trần Địa

Đối với Đỗ Bạch cùng Vi Vi An lớn mật, bọn họ là cực kỳ bội phục

Đỗ Bạch không do dự nữa, xốc lên Vi Vi An y phục, lộ ra bằng phẳng bụng dưới, hai tay vuốt lên nàng bụng

Bất thành linh băng lãnh để cho Vi Vi An run rẩy một chút, phát ra âm thanh không khỏi cao một chút, thẳng đến thích ứng Đỗ Bạch trên tay nhiệt độ về sau, nàng lúc này mới bình tĩnh trở lại

Dần dần nàng cảm giác được Đỗ Bạch thủ chương những nơi đi qua, truyền đến một cỗ Nhiệt Lưu, thẩm thấu đến nàng bụng, thống khổ biến nhẹ nhàng rất nhiều Vi Vi An không khỏi thở phào, phát ra một tiếng thoải mái thân ngâm

"Đỗ Bạch, ngươi thủ pháp này thật là có hiệu, về sau ta đau bụng thời điểm liền trực tiếp tìm ngươi rồi "

"Về sau chỉ cần ngươi chú ý âm thực quy luật, chú ý nghỉ ngơi, liền sẽ không lại đau" Đỗ Bạch thân nhiên nói

"Thật a!" Vi Vi An khê giạt mình về sau, lập tức hưng phấn hỏi, "Ngươi nói ta về sau sẽ không bao giờ lại đau nhức!"

"Đúng, chỉ cần ngươi đúng hạn ăn cơm, ngủ, liền sẽ không lại đau" Đỗ Bạch cũng khẳng định đáp

Không biết vì sao, Vi Vi An đối với Đỗ Bạch có một loại không khỏi tín nhiệm, tin tưởng Đỗ Bạch nói

"Đỗ Bạch cảm ơn ngươi a! Ta nhất định nghe ngươi, cũng không tiếp tục thức đêm, ăn cơm thật ngon" nhìn xem Đỗ Bạch lạnh lùng khuôn mặt, Vi Vi An

bữa mỗi cam kết

"Ừ" Đỗ Bạch ứng một tiếng, vận chuyển Hồn Độn Phệ Linh Quyết, trong nháy mắt trên bàn tay sinh ra một cỗ hấp lực, Vi Vi An Âm Nguyên bị hút vào đến

"A a a —— "

Vi Vi An lần nữa kêu to lên, bất quá lần này không phải thống khổ thân ngâm, mà chính là dễ chịu đến quá đột ngột, đột nhiên không kịp chuẩn bị phía dưới, nàng nhịn không được kêu to lên

Vi Vi An kịch liệt phản ứng để cho Đỗ Bạch có chút ngoài ý muốn, xem ra mỗi người Âm Nguyên bị hút đi thời điểm, cảm giác là không bình thường

Lập tức Đỗ Bạch không hề bị lay động tiếp tục hấp thu nàng Âm Nguyên, Vi Vi An thì là cố nén trong lòng vui thích, kiềm chế thờ dốc thân ngâm

"Tốt! ! Lại là nguoi tên bại hoại này! Dưới ban ngày ban mặt thế mà đào thận! Hiện tại nói cái gì cũng phải đem nguoi đem ra công lý! !"

Dạ Cẩn không biết là từ địa phương nào đứng tới, nhìn thấy Đỗ Bạch án lấy một cái nữ hài bụng, nữ hài phát ra thống khổ thân ngâm, nàng lập tức liền nghĩ đến đương thời lớn nhất lưu hành Bọn buôn người buôn bán Thận Tạng án lệ!

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Tranh giành tình nhân

7 4 tranh giành tình nhân

Dạ Cẩn một cây côn trực tiếp đập vào Đỗ Bạch sau ót

Phanh một tiếng, Mộc Côn bắn lên rất cao, còn đem nàng chấn động lui lại một bước

Vô duyên vô cớ bị gõ một Âm Côn, Đỗ Bạch tâm lý lập tức hòa, nếu không phải còn lại một điểm Âm Nguyên không có hấp thu, hẳn một chân liền đem Dạ Cẩn đá bay

"Nguoi có phải hay không có mao bệnh a!" Đỗ Bạch đối Dạ Cẩn nổi giận gầm lên một tiếng

Thật không rõ, đi tới chỗ nào đều sẽ đụng tới nàng! Chẳng lẽ là theo dõi chính mình?

Nếu như là theo dõi chính mình lời nói, vậy cũng hẳn phải biết hẳn đang làm cái gì, mà không phải cái gì đào thận loại hình!

Vi Vi An cũng bị bất thành linh phát sinh tình huống kinh ngạc đến ngây người, trong lúc nhất thời không có phản ứng tới, ngo ngoe nhìn về mặt lòng đầy căm phẫn Dạ Cẩn

"Bị bắt hiện hành, còn dám nằng chừ nguoi! Có tin hay không ta đánh chết nguoi! !"

Nhìn thấy một gậy không thể đánh cho bất tỉnh Đỗ Bạch, Dạ Cẩn trong lòng cũng có chút sợ hãi, đưa tay tại bên hông lục lọi, rút ra súng lục, chỉ Đỗ Bạch la lớn

Đỗ Bạch nhất định muốn im lặng, làm sao lại gặp được một cái IQ giống như như heo, lại tinh thần chính nghĩa tăng cao lính cảnh sát ở đâu? Lớn nhất im lặng là, đi tới chỗ nào đều thấy được nàng

Đỗ Bạch hai tay từ Vi Vi An bụng lấy ra, hẳn đã hấp thu xong Âm Nguyên

Đỗ Bạch chậm rãi xoay người lại, nhìn xem Dạ Cẩn, lạnh lùng nói: "Lập tức xéo ngay cho ta, nếu không tự gánh lấy hậu quả "

"Nguoi tốt phách lối a! !" Đối mặt Đỗ Bạch băng lãnh vô tình khí thế, Dạ Cẩn ngay cả cảm thương tay đều đang run rẩy, nhưng làm một cái Cảnh Sát Nhân Dân, tại Tội Phạm trước mặt tuyệt không thể yếu thế

"Ta không sợ hấn! Ta không sợ hấn! Ta có súng, ta không sợ tên bại hoại này!"

Dạ Cẩn ở trong lòng cho mình động viên, ánh mắt chăm chú nhìn Đỗ Bạch nhắt cử nhắt động, theo Đỗ Bạch di động mà di động, duy trì hòng súng nhắm ngay Đỗ Bạch

"Vậy ta liền phách lối cho người xem!"

Đỗ Bạch trong lòng cuối cùng hòa, thân thể nhoáng một cái hướng Dạ Cẩn xông tới

"A! ! Không được qua đây! !"

Vừa nhìn thấy Đỗ Bạch xông lại, Dạ Cẩn lập tức dọa đến đem con mắt đều ngậm lại, nắm tay thương tả hữu run rẩy, hô lớn: "Lại tới, ta liền nổ súng! !"

"Cút! !" Đỗ Bạch một chân đá vào Dạ Cẩn cái rầm cổ bên trên

Phanh một tiếng!

Dạ Cẩn cảm giác được bờ hông đau xót, cả người cũng bay đứng lên, hoảng sợ nàng lập tức mở to mắt, khoa tay múa chân hét rầm lên

Bành! !

Dạ Cẩn một đầu ngã vào dải cây xanh trên bãi cỏ, trong tay súng lục cũng không biết bay đến đi đâu

"A a a! ! Đỗ Bạch muốn giết người! !"

Cảm nhận được thí thí nóng bỏng đau, y phục trên người cũng bị Xanh Sạch Hóa cây cối phá phá, trên thân vô cùng bản, Dạ Cẩn hét rầm lên

"Người nếu là tại lại gọi, ta không ngại lại đập bay người một lần" Đỗ Bạch nhìn xem đứng lên Dạ Cẩn lạnh lùng mở miệng

Đỗ Bạch âm thanh lạnh như băng, để cho Dạ Cẩn trong lòng giật mình, nàng hiện tại trong tay không thương, cũng không phải Đỗ Bạch đối thủ

"Tinh táo! Tinh táo! Ta nhất định phải tinh táo! Sau đó chuyển bại thành thắng! !"

Dạ Cẩn ở trong lòng cho mình động viên, đối với Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, nàng bắt đầu tìm đến khởi rơi xuống súng lục chỉ cần có súng nơi tay, Đỗ Bạch liền không bay ra khỏi nàng Ngũ Chi Sơn

"Đỗ Bạch, nàng có phải hay không đầu có vấn đề a!" Vì Vi An kịp phản ứng, hỏi ra câu nói đầu tiên

Vi Vi An hiện tại là có chút loạn, Xem ra Đỗ Bạch cùng cô bé kia là nhận biết, nhưng cũng giống như là cừu nhân

"Người nói đúng" Đỗ Bạch thuận miệng ứng một tiếng, mới tiếp tục nói: "Vậy ta đi trước, còn chút chuyện "

"Muốn đi a?" Vì Vi An nổi buồn nhìn xem Đỗ Bạch, "Vậy ta lúc nào mới có thể gặp lại đến người "

"Ừm, có chút việc phải xử lý, có cơ hội tự nhiên sẽ gặp lại" Đỗ Bạch ứng một tiếng, liền xoay người rời đi

Nhìn xem Đỗ Bạch bóng lưng, Vì Vi An ngờ ngạc, nửa ngày thờ dài một tiếng, cúi thấp đầu nàng biết mình không xứng với Đỗ Bạch, vẫn là không cần ảo tưởng tốt

"Người không thể đi!" Dạ Cẩn lập tức đến Đỗ Bạch trước mặt, giang hai cánh tay ngăn lại hắn, "Nếu làm phạm pháp sự tình, liền phải đi với ta sờ cảnh sát !"

Dạ Cẩn tuy nhiên sợ hãi, nhưng chức nghiệp sứ mệnh, để cho nàng chiến thắng nội tâm hoảng sợ, ngăn tại Đỗ Bạch phía trước

Nhìn về mặt chính khí凛 nhiên Dạ Cẩn, Đỗ Bạch đều biết nên nói như thế nào mới tốt, cố nén lần nữa đem nàng đá bay suy nghĩ, hừ lạnh nói: "Người có thể hay không mở ra ánh mắt người nhìn xem, có thể hay không dùng người đầu óc heo ngậm lại biết Trư là thế nào chết sao? Đàn chết! Nói cũng là loại người như người!"

"Người người người có ý tứ gì! !" Dạ Cẩn không hiểu nhiều lắm Đỗ Bạch nói chuyện

"Than bùn, người đến là thật ngốc hay là giả ngốc!" Nhìn thấy Dạ Cẩn vẫn còn ở đây đưa Đỗ Bạch, Vì Vi An tâm lý không khỏi dâng lên một vòng tức giận, thậm chí còn có như vậy một chút ghen tuông

Bởi vì Dạ Cẩn rất xinh đẹp, y phục phá phá về sau, không chỉ có không tổn hại nàng mỹ lệ, ngược lại nhiều mấy phần gợi cảm dụ hoặc

"Cái gì đào thận? Người cái kia con mắt nhìn thấy Đỗ Bạch đào? Liền xem như thật, như vậy có quan hệ gì tới người? Xen vào việc của người khác!"

"Người người người "

"Người người người cái gì người! Ta nhìn người tám thành là muốn gây nên Đỗ Bạch chú ý, mới có ý giả ngu! Quá không muốn khuôn mặt đi! !" Vì Vi An đối Dạ Cẩn cũng là một hồi mạnh mẽ đánh trả

Nhìn Đỗ Bạch âm thầm lú lười, ở trong game Vì Vi An cũng là lấy ác miệng nổi danh, trong hiện thực cuối cùng thấy được nằng uy lực

"Ta ta ta không tức giận ta không tức giận ta không tức giận!"

Tại Vì Vi An cường đại khí tràng dưới, Dạ Cẩn bị buộc từng bước lui lại, á khẩu không trả lời được, nhưng trong lòng đang cực lực đề cho mình bình tĩnh trở lại

"Ta thích hần? Hừ! Mớ cái gì quốc tế trò đùa! Ta là cảnh sát, hần là phạm nhân! Ta sẽ chỉ đem hần đưa vào trong ngục giam!" Trì hoãn qua một hồi Dạ Cẩn, đối Vì Vi An cười lạnh một tiếng, trong mắt tràn ngập khinh thường

"Không thích Đỗ Bạch? Đây chẳng lẽ người không có mắt, Đỗ Bạch chỉ là cho ta xoa bóp, người lại vẫn cứ nói đào thận, bị đá cái rắm cổ đáng đời! !"

"Người người người nói cái gì! Người đây là vũ nhục Cảnh Sát Nhân Dân, ta muốn đem người bắt đứng lên!"

Dạ Cẩn cùng Vì Vi An cãi nhau âm thanh thực sự quá lớn, đem ven đường còn có trong công viên người đều hấp dẫn tới, mọi người tuy nhiên nghe như lọt vào trong sương mù, không biết hai nữ vì sao nhao nhao, nhưng không trở ngại bọn họ vậy xem

Đỗ Bạch đã sớm yên lặng rời đi, còn lưu tại hiện trường cũng là ngu ngốc

"Hai vị mỹ nữ, các người không cần tranh giành tình nhân, đàn ông các người chạy!" Tới trước người biết đại khái hai nữ vì sao nhao nhao, nhìn thấy Đỗ Bạch rời đi, có người hảo tâm nhắc nhở một câu

"Cái gì tranh giành tình nhân! Người mới tranh giành tình nhân! Hừ! !"

Giống như là trước đó diễn luyện tốt một dạng, Dạ Cẩn cùng Vì Vi An trăm miệng một lời đánh trả người nói chuyện, sau đó hai người lạnh lùng liếc nhau, một cái nhắm hướng đông một cái về phía tây rời đi

"Ta ta nói sai cái gì?" Người bị mắng gãi gãi đầu, không rõ hần hảo tâm, không đứng chỗ nào!

Theo Vì Vi An, Dạ Cẩn rời đi, vậy xem đám người cũng liên tán

Đi trên đường Đỗ Bạch cho Thanh Long gọi điện thoại, gọi hần tới đón

Đỗ Bạch chuẩn bị tại Thanh Long nông trường luyện hóa Nguyên Tinh, hần nhất định phải tại nửa tháng đột phá đến Luyện Khí Thất Giai, đến lúc đó ngược lại muốn xem xem Thanh Liên cầm cái này lý do không cho hần tiến vào bí cảnh

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Thanh Long Bạch Hổ bên trên

75 Thanh Long Bạch Hổ bên trên

Trở lại nông trường tầng hầm ngầm, Đỗ Bạch dặn dò Thanh Long không nên quấy rầy hần, liền đóng cửa tu luyện

Chờ hần từ trong phòng lần nữa đi ra lúc sau đã là hai ngày sau, tại trong hai ngày hần đem hấp thu đến Nguyên Tinh toàn bộ luyện hóa, dung nhập vào chính mình linh khí bên trong, lớn mạnh chính mình linh khí, đẳng cấp cũng đến Luyện Khí Ngũ Giai đỉnh phong, chỉ cần lại luyện hóa một chút Nguyên Tinh, liền có thể đột phá đến Luyện Khí Lục Giai

Đỗ Bạch đi ra thời điểm, nhìn thấy Thanh Long ngay tại bên ngoài chờ hần, trừ hần còn có mấy cái còn sống sót huynh đệ, bọn họ đều đang trầm mặc hút thuốc

Nhìn thấy Đỗ Bạch, Thanh Long lập tức đứng lên, cung kính hô: "Lão Đại!"

Phía sau hần mấy cái cũng đứng lên, cho Đỗ Bạch hành lễ

"Muộn như vậy, còn không có nghỉ ngơi, có phải là có chuyện gì hay không" Đỗ Bạch ánh mắt đảo qua bọn họ, thần nhiên nói

Đôi mắt Đỗ Bạch hỏi thăm, Thanh Long hơi do dự dưới, vẫn là nói ra bọn họ hành động

"Lão Đại, huynh đệ chúng ta mấy cái, ban đêm chuẩn bị Đánh Lén Bạch Hồ Bang, là chết đi huynh đệ báo thù lần này đi khả năng rất cuộc về không được, cho nên muốn nói với Lão Đại một tiếng "

Thanh Long trong lòng nếu muốn mời Đỗ Bạch cùng một chỗ, nếu như Đỗ Bạch nguyện ý đi, diệt Bạch Hồ Bang đó là lật tay ở giữa sự tình nhưng hắn cũng biết, việc này giống như Đỗ Bạch không có quan hệ, tuy nhiên bọn họ miệng bên trong gọi Đỗ Bạch Lão Đại, nhưng Đỗ Bạch cho tới bây giờ a có thừa nhận qua

Cho nên Thanh Long nội tâm cũng phức tạp, tuy nhiên bất kể như thế nào, hắn vẫn là quyết định cho Đỗ Bạch nói một tiếng

Đỗ Bạch cau mày một cái, lạnh lùng nói: "Liên mấy người các người? Đi chịu chết không kém bao nhiêu đâu "

"Lão Đại, chúng ta cũng không phải không có chuẩn bị!" Thanh Long sau lưng một cái thủ hạ, đôi mắt Đỗ Bạch cười lạnh, lập tức lớn tiếng giải thích nói: "Chúng ta đã tại Bạch Hồ Bang trụ sở trên chôn thuốc nổ, chỉ ít có thể cùng bọn họ đồng quy vu tận! Là cho các huynh đệ báo thù, chúng ta không hối hận!"

Thanh Long cùng thủ hạ kiên định, để cho Đỗ Bạch trong lòng nao nao khả năng này cũng là trong bang phái nghĩa khí đi, tuy nhiên lỗ mãng, ngu xuẩn, nhưng thật có một chút để cho người ta động dung

Cái này khiến Đỗ Bạch nghĩ đến, có Tu Chân Môn Phái tại đứng trước Diệt Môn Chi Họa thì biết rõ không địch lại, vẫn như cũ không sợ hãi chút nào chiến đấu liền giống như bọn họ ngu xuẩn, nhưng ít ra trong lòng bọn họ không hối hận!

Thanh Long đối với hắn vẫn được, hơn nữa làm người cũng coi như nói qua đi, chỉ ít ân oán rõ ràng Đỗ Bạch hơi trầm ngâm dưới, nói: "Thôi được, ta cùng các người đi một chuyến, bất quá ta có khác con mắt, chưa chắc có thời gian chiếu ứng các người "

"Cảm ơn Lão Đại! " Thanh Long lập tức hưng phấn lên

"Cảm ơn Lão Đại! " Thanh Long sau lưng mấy cái huynh đệ trên mặt cũng phun lên kích động thần sắc

Chỉ cần Đỗ Bạch đi, trong lòng bọn họ tựa như ăn định tâm hoàn, dù là Đỗ Bạch sau cùng đều không có xuất thủ, bọn họ cũng cảm thấy tự tin hoàn toàn

"Đừng cao hứng quá sớm, ta xác thực có khác con mắt" Đỗ Bạch lạnh lùng mở miệng

Hắn xác thực mắt khác có con mắt, hấp thu đến Nguyên Tinh đã luyện hóa, vừa vặn đi Bạch Hồ Bang chiếm lấy mấy cái Dương Nguyên, thuận tiện giúp Thanh Long, cũng coi là nhất cử lưỡng tiện

Tuy nhiên Đỗ Bạch nói như thế, nhưng Thanh Long mấy cái vẫn như cũ không che giấu được nội tâm hưng phấn

Một hàng năm người, lái một chiếc xe bay thẳng đến Bạch Hồ Bang trụ sở mà đi

Bạch Hồ Bang trụ sở không tại Thị Khu, mà chính là tới gần vùng ngoại thành một cái Khu Công Nghiệp, toàn bộ trụ sở là một cái cự đại nhà xưởng

Nhà xưởng một tầng là Bạch Hồ Bang nhân viên căn cứ bình phương, nhị tầng thì là một cái đồ trang, sinh ý phi thường tốt, bọn họ chủ yếu thu nhập đến từ đồ trang

Thanh Long đã sớm giẫm qua điểm, đồng thời tại nhà xưởng bốn phía vụng trộm chôn xuống lượng lớn thuốc nổ hắn bản ý là cùng Bạch Hồ Bang đến cái đồng quy vu tận, bất quá nhiều Đỗ Bạch một cái, nói không chừng bọn họ còn có thể sống được trở về

Trên xe, Thanh Long hướng về Đỗ Bạch kỹ càng giảng thuật Bạch Hồ Bang tình huống, bao quát Bạch Hồ Bang thành viên tạo thành

Nghe xong Thanh Long giảng thuật, Đỗ Bạch Trầm Mặc chỉ chốc lát, mở miệng nói: "Như vậy đi, người cùng ta đi vào tìm Bạch Hồ, mấy người bọn hắn liền mai phục tại bên ngoài , chờ miệng người hào dẫn bạo bom "

"Lão Đại!" Thanh Long vẫn không nói gì, hắn mấy tên thủ hạ liền lập tức phản đối, "Chúng ta cũng phải đi vào, là chết đi huynh đệ báo thù "

"Hừ!" Đỗ Bạch không khỏi hừ lạnh một tiếng

Gặp Đỗ Bạch không vui, Thanh Long tranh thủ thời gian mở miệng nói: "Án Lão Đại nói! Ta cũng cảm thấy dạng này rất tốt, vạn nhất thật xảy ra chuyện, cũng chính là ta một người gặp nguy hiểm, các người cũng không cần chết "

Thanh Long mấy cái huynh đệ còn muốn mở miệng, lập tức bị Thanh Long ánh mắt ngăn cản, bọn họ lúc này mới có chút sa sút tinh thần ngậm miệng không nói

"Các người cũng không cần cho là mình nhiệm vụ rất nhẹ nhàng, thành công dẫn bạo mới là tiêu diệt Bạch Hồ Bang căn bản, cho nên phải tất yếu chú ý

cẩn thận" Thanh Long chậm rãi dặn dò nói

Đỗ Bạch cũng không có muốn cùng bọn hắn thương lượng ý tứ, gặp bọn họ không có ý kiến, cũng liền không nói thêm gì nữa

Nửa giờ về sau, bọn họ yên lặng đến Bạch Hồ trụ sở, xa xa liền thấy một cái tháp trạm canh gác

"Luôn luôn không có phát sinh qua sự tình, bọn họ đề phòng cũng lỏng lẻo, chúng ta chỉ cần cẩn thận đi qua, hắn sẽ không phát hiện chúng ta" Thanh Long đối với Đỗ Bạch nhỏ giọng nói

"Không cần" Đỗ Bạch thân nhiên nói: "Ta giống như Thanh Long đi qua, các người thừa cơ nấp đi qua "

Đỗ Bạch nói xong, liền quang minh chính đại hướng nhà xưởng chính đại môn đi đến

Thanh Long dặn dò thủ hạ một tiếng, cũng nhanh chóng đuổi theo

Rất nhanh tháp trạm canh gác liền phát hiện hướng trụ sở đi đến Đỗ Bạch cùng Thanh Long, lập tức quát to: "Dừng lại! Xưng tên ra! Không phải vậy đừng trách ta viên đạn không có mắt!"

Tháp trạm canh gác nắm tay bên trong Súng trường, chỉ Đỗ Bạch cùng Thanh Long, biểu lộ mười phần phách lối

Bạch Hồ Bang tại tân thêm một nhóm súng ống đạn dược về sau, càng thêm như hổ thêm cánh, đừng bảo là hấn bang phái, ngay cả cảnh sát cũng không dám tùy tiện tìm bọn hắn phiền phức

Đương nhiên bọn họ không biết còn có cái Vô Đường, nếu như Vô Đường thật ra tay với bọn họ, cũng là dễ như trở bàn tay sự tình

Vô Đường nhiệm vụ là đối phó đặc thù năng lực đám người hoặc là tổ chức, mà không phải thể lực bình thường cho nên qua nhiều năm như vậy, Vô Đường cũng không có đối với Bạch Hồ Bang, Thanh Long Bang dạng này thể lực động thủ một lần

"Ta là Thanh Long, muốn gặp Bạch Hồ, gọi hắn đi ra!" Thanh Long đối tháp trạm canh gác la lớn

"Thanh Long?" Tháp trạm canh gác cố ý sững sờ một chút, lập tức cười nhạt nói: "Chẳng lẽ cũng là cái kia bị diệt giúp Thanh Long? Ha-Ha "

Tháp trạm canh gác cũng không biết, ngày đó Bạch Hồ Bang tuy nhiên diệt Thanh Long, nhưng truy sát Thanh Long những người đó đều chết

"Hừ! Lão tử hôm nay là đến báo thù! !" Thanh Long tức giận hừ một tiếng, trong mắt tràn ngập nộ hỏa

"Báo thù? Ha-Ha ——— liền các người hai cái? Thật sự là cười đến rụng răng! !"

Gặp tháp trạm canh gác không về không, Thanh Long cố nén nộ hỏa, âm trầm nói: "Không thông báo đúng không, vậy tự ta đi vào!"

"Chờ một chút, đã người muốn đưa chết, lão tử cũng liền không ngăn cản người!" Tháp trạm canh gác hừ lạnh một tiếng, giờ tay lên bên trong bộ đàm, đối với người bên trong hô: "Thanh Long muốn gặp giúp đỡ, người thông báo một tiếng cũng là cái kia bị chúng ta diệt bang Thanh Long, nói là đến báo thù, cười chết người!"

Tháp trạm canh gác kể xong, đối với Đỗ Bạch cùng Thanh Long quát: "Các người chờ lấy, giúp đỡ nếu là nguyện ý gặp, tự nhiên sẽ gọi các người "

"Lão Đại, chúng ta đợi một chút" Thanh Long đối với Đỗ Bạch nhỏ giọng nói

"Không cần, chúng ta đi vào" Đỗ Bạch thân nhiên nói, nện bước cước bộ tiếp tục đi tới

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 76: Thanh Long Bạch Hồ Hạ

76 Thanh Long Bạch Hồ Hạ

Gặp Đỗ Bạch không để ý tới Tháp Tiểu, tiếp tục đi lên phía trước, Thanh Long một chút do dự, cắn răng đuổi theo, hắn lựa chọn đi theo Đỗ Bạch cước

bộ

"Dừng lại! Các ngươi hai cái quy tôn từ đứng lại cho lão tử, lại không dừng lại, ta nổ súng! !" Thập Tiểu lớn tiếng gầm rú đứng lên, trong tay Súng trường cũng nhắm chuẩn đi ở phía trước Đỗ Bạch đầu

Đỗ Bạch phảng phất không có nghe được Thập Tiểu lời nói, cũng không có nhìn thấy hấn nhắm chuẩn cử động, tiếp tục tiến lên

"Ngọa Tào! Lão tử băng ngươi!"

Thập Tiểu cuối cùng giận, vịn lại Súng trường, trong nháy mắt một tiếng súng vang, viên đạn từ thương trong ống như thiểm điện tốc độ bắn ra, hướng Đỗ Bạch đầu vọt tới

Đỗ Bạch tiến lên cước bộ dừng lại, tay phải nâng lên, hai cái đầu ngón tay ở bên tai kẹp lấy, bắn về phía hấn viên đạn vững vàng bị hấn kẹp giữa hai ngón tay ở giữa

Tinh chuẩn phán đoán, tốc độ xuất thủ, cùng như sắt thép đầu ngón tay, đều thuyết minh Đỗ Bạch Bất Phàm hoặc là nói giống như Thiên Thần Hạ Phàm, vẫn chưa nghe nói người nào có thể sử dụng ngón tay kẹp lấy bay vọt viên đạn

"Trả lại cho ngươi!"

Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, kẹp giữa hai ngón tay ở giữa viên đạn bắn ra, đường cũ bắn về phía Thập Tiểu

Nhìn xem bay ngược mà quay về viên đạn, Thập Tiểu biến sắc, muốn né tránh nhưng nhìn như không nhanh viên đạn, chờ hấn muốn né tránh thời điểm, đã buổi tối, trực tiếp bắn vào đầu hấn

Mi tâm Nhất Điểm Hồng, Thập Tiểu con mắt tròn to đại, đến chết đều nghĩ mãi mà không rõ, bay ngược trở về viên đạn tốc độ làm sao lại nhanh như vậy

Đỗ Bạch nhìn đều không có nhìn chậm rãi ngã xuống Thập Tiểu, tiếp tục tiến lên

Giống như sau lưng Đỗ Bạch Thanh Long, trong mắt tràn ngập rung động, cái gì là cao thủ, đây mới thực sự là cao thủ! Đột ngột Thanh Long cũng hăm mộ Đỗ Bạch thực lực, nếu như hấn năng lực có được dạng này thủ đoạn, hấn cái gì đều có thể không cần

"Đứng lại cho ta!"

Thập Tiểu vừa chết, người bên trong lập tức biết, khu xương cửa mở ra, lập tức lao ra mấy chục người, mấy chục thanh thương lập tức nhắm ngay Đỗ Bạch cùng Thanh Long

Nhìn thấy mấy chục mét khẩu súng, Thanh Long biến sắc, hấn rõ ràng cái ngày đó Bạch Hồ Bang xông vào hộp đêm, cũng là mấy chục người điên cuồng như vậy bắn phá Thanh Long Bang người căn bản không thể nào chống cự, nhao nhao ngã xuống, dòng máu thành bờ sông

Thanh Long trong lòng sợ hãi đồng thời, càng nhiều là cừu hận hiện tại hấn nếu đến, liền không có ý định còn sống trở lại

"Bắn cho ta! !"

Ra lệnh một tiếng, mấy chục thanh thương đồng thời khai hỏa, hỏa quang nương theo lấy ồn ào tiếng súng, viên đạn giống như vô số Lưu Tinh hướng Đỗ Bạch, Thanh Long rót xuống

"Hừ!" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, trong đan điền linh khí bị hấn vận chuyển lại, hai tay vạch ra một cái Thái Cực, một cổ cường đại hấp lực từ Thái Cực Đồ trên tuôn ra, giống như một cái không vòng xoáy, sở hữu viên đạn đều cải biến phương hướng, bị Thái Cực Tuyền Qua hút vào đến

Bạch Hồ Bang người bị Đỗ Bạch kinh người thủ đoạn cho kinh ngạc đến ngây người, hừ đến? Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết vô lâm cao thủ?

"Đi! !"

Đỗ Bạch cất giọng bật hơi, hai tay ra bên ngoài đẩy, nguyên bản bị hút vào đến viên đạn, trong nháy mắt bay rót ra ngoài, Tiên Nữ Tán Hoa bắn về phía địch nhân

"A a —— "

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, cho dù là bọn họ đã né tránh cũng không hề dừng, những bay đó trở về viên đạn phảng phất mọc ra mắt một dạng, đồng dạng năng lực đánh trúng bọn họ

Nhìn xem nhao nhao ngã xuống Bạch Hồ Bang chúng, Thanh Long hít một hơi lãnh khí, có Đỗ Bạch dạng này thủ đoạn, thiên hạ đi đâu khó lường

Cứ như vậy, Đỗ Bạch mang theo Thanh Long, giống như chỗ không người tiến vào Bạch Hồ Bang tổng bộ

Bạch Hồ mặt âm trầm ngồi tại Hổ Bi trên ghế dựa lớn, hai bên đứng đầy một loạt lại một loạt bang chúng, trong tay bọn họ cầm cũng không lại là cái gì súng lục, Súng trường, mà chính là khổng lồ vũ khí, thậm chí còn nhìn thấy Tiểu Hình Đạn Đạo

Cho dù là dạng này, Bạch Hổ Bang người vẫn không có cảm giác được cảm giác an toàn, từ hình ảnh theo dõi bên trong, bọn họ nhìn thấy Đỗ Bạch không bỏ thủ đoạn, vậy căn bản không phải người bình thường năng lực có được thủ đoạn

"Đêm hôm đó, cũng là người cứu Thanh Long! Người tên là gì?" Bạch Hổ nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, âm trầm hỏi thăm

"Đỗ Bạch" Đỗ Bạch thân nhiên nói

"Đỗ Bạch?" Bạch Hổ nhấm nuốt Hạ cái tên này, chợt biến sắc, bỗng nhiên một tiếng đứng lên, thất thanh nói: "Cũng là người giết Nam Cung Vũ, uy hiếp Nam Cung Bắc cùng đường mặt lộ!"

Đỗ Bạch ánh mắt hiện lên một vòng dị sắc, lạnh lùng nói: "Xem ra người biết còn không ít "

Xác định cũng là Đỗ Bạch về sau, Bạch Hổ cuối cùng biến sắc, biểu lộ hết sức khó coi, nửa ngày, hần thở sâu, chậm rãi nói: "Đỗ huynh đệ, việc này với người không quan hệ, chỉ cần người buông tay, điều kiện tùy người xách "

"Không cần, ta muốn ta sẽ tự mình đi lấy" Đỗ Bạch cười lạnh, thân thể lác lư, giống như một làn khói xanh xuyên qua Bạch Hổ Bang người, xuất hiện tại Bạch Hổ bên người, một cái tay đặt tại trên bả vai hần

"A!"

Bạch Hổ hoảng sợ quát to một tiếng, muốn động, cảm giác được Đỗ Bạch này giống như núi nặng nề thủ chương, hoảng sợ hần lại không dám động

"Giúp đỡ! !"

Bạch Hổ Bang người lập tức khản trương lên, chăm chú nhìn Đỗ Bạch

Một cổ hấp lực từ Đỗ Bạch trong tay truyền đến, Bạch Hổ lập tức cảm nhận được trong cơ thể một dòng nước nóng bị Đỗ Bạch rút đi

Sắc mặt hần lập tức biến tái nhợt, cầu khẩn nói: "Anh hùng tha mạng! Thanh Long có thể cho người, ta đồng dạng có thể cho người, chỉ cầu anh hùng thả ta một con đường sống "

Đỗ Bạch lười trả lời Bạch Hổ, tiếp tục hấp thu hần Dương Nguyên giống Bạch Hổ loại người này, thời gian dài bồi bổ, trong cơ thể Dương Nguyên phi thường tràn đầy

Đỗ Bạch cảm giác chiếm lấy hần Dương Nguyên về sau, chỉ cần lại hấp thu một cái Âm Nguyên, liền có thể đột phá đến Luyện Khí Lục Giai

Đỗ Bạch không nói gì, Bạch Hổ cũng không dám động, thẳng đến Đỗ Bạch hấp thu xong hần Dương Nguyên, hần mới mềm mại xụi lơ tại Hổ Bì trên ghế dựa lớn

"Giúp đỡ! !" Vừa nhìn thấy Bạch Hổ xụi lơ trên ghế, thủ hạ bang chúng đều kinh hô lên

"Thảo mệ người!" Cuối cùng có người nhịn không được, hướng Đỗ Bạch mãnh liệt nổ súng bắn phá

Đỗ Bạch một cái lắc mình trực tiếp lấy tính mệnh của hần, mang theo Thanh Long hướng khu xưởng bên ngoài mà đi

"Không nên" Bạch Hổ hữu khí vô lực hô

Bạch Hổ Bang bang chúng, trơ mắt nhìn xem Đỗ Bạch mang theo Thanh Long, nghênh ngang rời đi

Đi ra Bạch Hổ Bang trụ sở, Đỗ Bạch bay thẳng đến dừng xe địa phương đi đến, Thanh Long thì cầm điện thoại di động lên, mệnh lệnh dẫn bạo thuốc nổ

Mười mấy giây sau, sau lưng vang lên cự đại tiếng nổ mạnh, hỏa diễm phóng lên tận trời, nhanh chóng thôn phệ hết toàn bộ khu xưởng

Đỗ Bạch không quay đầu lại, vô luận là Bạch Hổ Bang vẫn là Thanh Long Bang, loại bang phái này biến mất, đối với xã hội tới nói đều là một chuyện tốt trên tay những người này bao nhiêu đều nhiệm là nhân mạng, đặc biệt là có súng ống đạn dược Bạch Hổ Bang, càng là một cái nhân vật nguy hiểm

Rầm rầm rầm——

Cất giữ trong khu xưởng bên trong súng ống đạn dược bị đại hỏa thiêu đốt đến, sinh ra cự đại tiếng nổ mạnh, đem khu xưởng nổ cái vỡ nát, không người thoát đi

Từ khi, Thanh Khê huyện hai đại hắc thế lực bang phái, Thanh Long, Bạch Hổ hoàn toàn bị tiêu diệt

Ngồi ở trong xe Đỗ Bạch, đây suy tư đi nơi nào hấp thụ một nữ tử Âm Nguyên thì thu đến Thường Tử Nhan tin nhắn

Lập tức, Đỗ Bạch trong mắt hiện ra một vòng ý cười, cuối cùng đem ma trào vron hướng ngực lớn Mỹ Nữ Lão Sư

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Các người nhỏ giọng một chút

77 các người nhỏ giọng một chút

Thường Tử Nhan tại tin nhắn bên trong hỏi thăm Đỗ Bạch ngày mai có hay không thời gian, nàng có cái bằng hữu tìm nàng ra ngoài, muốn Đỗ Bạch theo nàng cùng đi gặp bằng hữu

Tuy nhiên không biết Thường Tử Nhan vì sao không muốn một người đi, khẳng định là có nàng lo lắng hoặc là suy nghĩ, cho nên mới sẽ tìm Đỗ Bạch

Đỗ Bạch cho nàng quay về cái tin nhắn: Đáp ứng ta một cái điều kiện, ta liền cùng người đi

"Được, điều kiện gì đều đáp ứng người tuy nhiên không thể đề cập quá phận yêu cầu a lại nói, người cũng là có bạn gái người, không thể làm loạn không phải vậy ta sẽ tìm Tô Lan Nhi mật báo, lộ ra ánh sáng người đứng, người lúc nào trở về, đừng đến không kịp nếu là không lời nói suông, ta liền không đợi người, ta đem Tiểu Vân muội muội kêu lên "

Nhìn xem Thường Tử Nhan quay về tin nhắn, Đỗ Bạch bắt đầu đi, nói chuyện dài dòng, liên phát cái tin nhắn cũng nói nhảm nhiều như vậy, nếu không phải cần hấp thụ năng Âm Nguyên, Đỗ Bạch tuyệt sẽ không đáp ứng theo nàng ra ngoài

"Tôi nay trở về "

Đỗ Bạch quay về xong, liền thu hồi điện thoại di động, dù là Thường Tử Nhan lại quay về tin nhắn, hắn cũng không trở về

Thanh Long mấy cái đã trở về, nhìn xem Đỗ Bạch, mấy người bọn hắn bất thành linh quỳ xuống

Đỗ Bạch sững sờ, nghi hoặc nhìn xem bọn họ, thân nhiên nói: "Làm sao?"

"Cảm ơn Lão Đại, Lão Đại không chỉ có cứu chúng ta, còn giúp chúng ta báo diệt bang mối thù chúng ta mấy cái không thể là tạ, chỉ có Khái Đầu cảm tạ!" Thanh Long bốn cái cùng một chỗ cho Đỗ Bạch Khái Đầu, trên mặt tràn ngập cảm kích

"Đứng lên đi, chúng ta cũng coi là lợi dụng lẫn nhau" Đỗ Bạch thân nhiên nói, ra hiệu bọn họ đứng lên

Thanh Long mấy cái tại đập đầu về sau, lúc này mới đứng lên, lên xe

Xe chậm rãi rời đi, Đỗ Bạch ở nửa đường trên dưới xe, trước khi xuống xe hắn dặn dò Thanh Long một câu, "Gần nhất một thời gian ngắn, hắn có thể sẽ ở tại nông trường "

Đỗ Bạch chịu ở cái kia, Thanh Long tự nhiên là cực kỳ cao hứng

Sau khi xuống xe, Đỗ Bạch đánh cái trở lại Thanh Thủy người ta

Tốt thời điểm, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan đã nằm ngủ

Đỗ Bạch trở lại gian phòng của mình về sau, cho Thường Tử Nhan dây cót tin nhắn, nói hắn trở về, tới trò chuyện với nhau

Chỉ chốc lát sau, Thường Tử Nhan ăn mặc một bộ áo ngủ màu hồng, bên trong chân không, cao ngất bộ ngực phình lên, ở ngực một mảnh cánh xuân tươi đẹp nàng vuốt mắt, như Tiểu Miêu lười biếng đi tới

"Có chuyện gì không thể ngày mai nói a" Thường Tử Nhan ngáp một cái, quét Đỗ Bạch liếc một chút, trực tiếp nằm tại mềm mại trên giường lớn

Nhìn xem toàn thân cao thấp tràn ngập thành thực dụ hoặc khí tức Thường Tử Nhan, Đỗ Bạch trong lòng vẫn như cũ bình tĩnh, nhìn xem nàng thân nhiên nói: "Vẫn là bây giờ nói tốt, muốn người không đáp ứng lời nói, còn có thời gian tìm người khác "

"Nói một chút người điều kiện" Thường Tử Nhan lại ngáp một cái, bĩu môi bả nói: "Có biết hay không, nửa đêm không ngủ được, hội trường Đẩu Đẩu "

"Ta điều kiện rất đơn giản, cũng là nắm tay thả người trên bụng nửa giờ" Đỗ Bạch nhìn chăm chăm Thường Tử Nhan chậm rãi nói

"Cái gì?"

Thường Tử Nhan lập tức tỉnh táo lại, trợn lên giận dữ nhìn là Đỗ Bạch, lấy giáo huấn giọng điệu, nghĩa chính ngôn từ nói: "Ta nói Đỗ Bạch, ta có thể nguoi là tỷ tỷ, nguoi lại có loại này hạ lưu ý nghĩ, nguoi có còn hay không là nguoi nha! Không được, nói cái gì ta cũng sẽ không đáp ứng nguoi dạng này vô sỉ yêu cầu lại nói ta cũng không phải một cái tùy tiện nguoi, nói cái gì ta cũng sẽ không đáp ứng thay cái điều kiện đi, nhắc lại cái này ta cần phải sinh khí "

Không cần phải nói, Thường Tử Nhan là hiểu lầm ý hấn, coi là muốn bên trên nàng

Roi vào đường cùng, Đỗ Bạch đành phải lần nữa giải thích nói: "Ta chỉ là nắm tay thả nguoi trên bụng nhỏ, không làm việc khác ta liền điều kiện này, nguoi không đồng ý liền không có biện pháp "

"Nguoi vô sỉ! !" Thường Tử Nhan thờ hồn hển là đại khí hung hăng nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, "Nguoi không đi, ta tìm Tiểu Vân đi! Hừ! Cũng không phải không phải nguoi không thể!"

"Ta sẽ không để cho tỷ tỷ đi theo nguoi, hơn nữa nàng ngày mai có ban, cũng không rảnh" Đỗ Bạch hướng về trên giường khẽ nghiêng, nhàn nhạt mở miệng, tiện tay lấy điện thoại di động ra, chuẩn bị chơi vài ván trò chơi

"Nguoi vô sỉ! Hồn dân! ! Đỗ Bạch nguoi sao không đi chết đi a! !" Thường Tử Nhan rống giận!

Thường Tử Nhan tiếng rống giận dữ chấn động Tứ Nhĩ, trong phòng ông ông tác hưởng, Đỗ Bạch không khỏi mày nhíu lại nhăn, tiếp tục mở ra trò chơi

Gặp Đỗ Bạch còn thờ ơ, Thường Tử Nhan khí trực tiếp đem gối đầu đập tới, quát: "Ta để nguoi nhìn điện thoại di động, để nguoi nhìn! ! Hồn dân! Hồn dân!"

Thùng thùng ——

Ngoài cửa truyền đến thùng thùng tiếng đập cửa

"Thường tỷ, là nguoi ở bên trong à? Đỗ Bạch trở về đúng không "

"A!"

Nghe được ngoài cửa truyền đến Đỗ Tiểu Vân âm thanh, Thường Tử Nhan thở nhẹ một tiếng, lấy tay che cái miệng nhỏ nhắn, hung hăng trừng Đỗ Bạch liếc một chút, thờ sâu, đối môn phương hướng lớn tiếng nói

"Tiểu Vân muội muội, ta tại thương lượng với Đỗ Bạch sự tình, nhao nhao đến nguoi, không có ý tứ a "

"Không có việc gì, không có việc gì, các nguoi nhỏ giọng một chút là được" Đỗ Tiểu Vân vội vàng trả lời, đối với Thường Tử Nhan nàng vẫn là cũng ưa thích, người trường xinh đẹp, khí chất tốt, lại có văn hóa, nếu như có thể cùng với đệ đệ, rất không tệ

Làm sao cảm giác Đỗ Tiểu Vân trong lời nói có hàm ý, hơn nữa mười phần mập mờ, Thường Tử Nhan bị ghen đến, không biết trả lời như thế nào

"Ta trở về phòng, các nguoi nhỏ giọng một chút a "

Cộc cộc ——

Đỗ Tiểu Vân cố ý để cho mình tiếng bước chân lớn một chút, có thể làm cho trong phòng người nghe được, biểu thị nàng thật đi

Gọi to ——

Gặp Đỗ Tiểu Vân thật rời đi, Thường Tử Nhan thật sâu thở phào, hung hăng trừng Đỗ Bạch vài lần, trông mắt một hồi loạn chuyển, ngẫm lại có cái gì biện pháp để cho Đỗ Bạch đi vào khuôn khổ

Nhưng nhìn lấy Đỗ Bạch một bộ lộn chết không sợ bắt đầu bị phồng biểu lộ, Thường Tử Nhan nhụt chí

"Hồn dân!" Thường Tử Nhan thấp giọng chửi một câu, hít sâu mấy lần, mới hung hăng nói: "Nguoi nói chỉ là thả ta trên bụng nhỏ, không làm hấn bất cứ chuyện gì, càng không thể đụng ta hấn địa phương!"

"Đúng! Ta liền thả nguoi trên bụng, sẽ không đụng nguoi dám địa phương" Đỗ Bạch nhắc gương mặt, khẳng định nói

"Này tốt tới đi, sắc lang! Hồn dân!" Hung hăng trừng Đỗ Bạch liếc một chút, Thường Tử Nhan ồn ào nắng, liền thẳng tắp nằm xuống

Đỗ Bạch lúc này mới để điện thoại di động xuống, ánh mắt nhìn về phía một mặt khí ục ục Thường Tử Nhan, mỉm cười nói: "Yên tâm tốt, ta Đỗ Bạch nói lời giữ lời, sẽ không đối với nguoi làm qua phần sự tình "

"Hừ! Tin nguoi mới là lạ" Thường Tử Nhan đem đầu a một bên, không để ý tới Đỗ Bạch

Đỗ Bạch cũng không tức giận, ngồi vào bên người nàng, chậm rãi nhấc lên áo ngủ nàng, lộ ra Thường Tử Nhan trắng nõn mỹ lệ bụng dưới

Cảm giác được bụng hơi lạnh, Thường Tử Nhan biết y phục đã bị xốc lên, thân thể hơi hơi lắc một cái, dùng hơi run rẩy ngửi khí cảnh cáo nói: "Đỗ Bạch, ta nhắc nhở ngươi, đừng giờ trò xấu, không phải vậy ta sẽ để ngươi ăn không hết ôm lấy đi! Ta sẽ để cho toàn thể giới người đều biết ngươi ghê tởm gương mặt! Để ngươi thân bại danh liệt!"

Đỗ Bạch vừa mới giờ tay lên, lại buông xuống, thờ dài, "Ngươi nếu là dài dòng như vậy lời nói, ta phải suy nghĩ nhiều hơn chút điều kiện

"Tới đi! Tới đi!" Thường Tử Nhan đem hai mắt nhắm lại, quyết định chắc chắn, mặc cho Đỗ Bạch làm xằng làm bậy

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Mỹ Nữ Lão Sư ước hẹn

78 Mỹ Nữ Lão Sư ước hẹn

Gặp Thường Tử Nhan là thật sẽ không dài dòng, Đỗ Bạch lúc này mới đem thủ chương vuốt ve tại Thường Tử Nhan mỡ đồng trên bụng tại nàng run nhè nhẹ bên trong, Hồn Độn Phệ Linh Quyết chậm rãi vận chuyển

Dần dần Đỗ Bạch thủ chương biến âm áp đứng lên, hơn nữa có một dòng nước nóng từ trên tay hần chảy ra, tiến vào trong cơ thể nàng, hết sức thoải mái, tựa như là tắm tắm nước nóng một dạng

Ừ ——

Thường Tử Nhan dễ chịu hừ nhẹ một tiếng, nhưng nàng rất nhanh liền nhện xuống, nàng tuyệt đối sẽ không để cho Đỗ Bạch biết nàng hiện tại cũng dễ chịu bộ dáng

Đỗ Bạch không có đi chú ý Thường Tử Nhan biểu lộ, mà chính là lòng yên tĩnh như nước vận chuyển Phệ Linh Quyết, theo Phệ Linh Quyết vận chuyển, Thường Tử Nhan Âm Nguyên chậm rãi bị dẫn dắt lên, dọc theo Đỗ Bạch trong lòng bàn tay tiến vào trong thân thể

Vừa mới kinh lịch trải qua âm áp, hiện tại lại là một trận mát lạnh, loại này mát lạnh cũng không băng lãnh, mà là một loại xuyên tim thoải mái, dễ chịu Thường Tử Nhan kém chút lại gọi ra đến, còn tốt nàng kịp thời cắn môi, mới không có phát ra âm thanh

Dần dần Đỗ Bạch trong mắt hiện ra một vòng hải long, Thường Tử Nhan Âm Nguyên rất nhiều, trăm phần trăm có thể cho hần tăng lên tới Luyện Khí Lục Giai

"Ừm ừ —— "

"A a a —— "

"Hừ hừ hừ —— "

Thường Tử Nhan muốn nhẫn, nhưng phản ứng sinh lý thực sự quá cường liệt, hoàn toàn khống chế hay không trụ kêu thành tiếng nghe chính mình cảm thấy khó xử gọi tiếng, Thường Tử Nhan khuôn mặt đỏ bừng giống khối vải đỏ, căn bản không dám mở to mắt đi xem Đỗ Bạch

Đành phải dứt quãng khẽ nói: "Đỗ Đỗ Bạch ngươi ngươi đem tay lấy ra a a "

Đỗ Bạch đương nhiên sẽ không nghe nàng, tiếp tục hấp thu nàng Âm Nguyên

Theo Đỗ Bạch tiếp tục, Thường Tử Nhan hoàn toàn là khống chế không nổi chính mình gọi tiếng, cao thấp pháp phòng pháp phòng gọi mười mấy phút, liền âm thanh đều muốn khàn giọng, lúc này mới dừng lại

Thu tay lại Đỗ Bạch, cũng thờ phào, hần đã bị Thường Tử Nhan gọi tiếng ảnh hưởng đến, tâm phiền ý loạn, lại tiếp tục thời gian dài một điểm, hần nói không chừng thật đúng là cầm giữ không được

"Ngươi không vô sỉ" xui lơ trên giường Thường Tử Nhan, phần nộ trùng mắt Đỗ Bạch, thờ dốc mắt

Đỗ Bạch xác thực nắm tay đặt ở nàng trên bụng, có thể cái kia uy lực so với muốn nàng còn muốn đáng sợ, nhất định kích phát trong nội tâm nàng sở hữu cốt thiếu nhìn nàng vừa rồi thét lên đoán chừng truyền khắp cả tầng lầu, ngày mai nàng không mặt mũi gặp người

Đỗ Bạch thở dài, bắt đắc dĩ nói: "Là người phản ứng đại, trách ai đến "

"Vô si!" Thở qua một hơi đến Thường Tử Nhan từ trên giường đứng lên, lao đảo ra khỏi phòng, nàng toàn thân đã ướt đầm, nhu cầu cấp bách đi trong nhà vệ sinh đi tắm

Thường Tử Nhan sau khi rời đi, Đỗ Bạch liền khoanh chân ngồi ở trên giường, bắt đầu luyện hóa trong cơ thể Nguyên Tinh

Chậm rãi Đỗ Bạch tiến vào quên mình hoàn cảnh, Hỗn Độn Phệ Linh Quyết tại thể nội tốc độ cao vận chuyển

Theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, bất tri bất giác trung đan điền bên trong linh khí đã khéo đưa đẩy thành một cỗ, hấp thu đến Nguyên Tinh đã bị luyện hóa

"Thường tỷ, ta nên gọi người Đệ Muội đâu, vẫn là Đệ Muội đây!" Ngoài cửa truyền đến Đỗ Tiểu Vân trêu tức vui cười âm thanh, "Đêm qua tiếng kêu kia, không chỉ có dễ nghe, hơn nữa âm thanh chấn động khắp nơi, ta nghĩ toàn bộ tầng lầu người đều nghe được a "

"Cái gì! !"

Thường Tử Nhan khuôn mặt một chút đỏ đến biên giới, đối Đỗ Tiểu Vân hô: "Cái gì Đệ Muội, ta đánh chết người cái cô gái nhỏ! Người nói lung tung cái gì, căn bản không phải người nói như thế, là đệ đệ người quá biến hình đáng!"

"Không phải biến hình đáng đi! Phải nói quá cường hãn, xem ra cần phải cho hán tìm mấy cái bạn gái cùng một chỗ ứng phó mới được!" Đỗ Tiểu Vân cười duyên hướng phía cửa đi đến, "Hiện tại cũng không cần người đưa ta, chính ta nhờ xe đi, Đệ Muội người nghỉ ngơi thật nhiều a "

"Hiện tại cao hứng a thật cao hứng, trời sáng khí trong, thái dương trên không bức ảnh "

Đỗ Tiểu Vân lanh lợi đi ra phòng trọ, lưu lại mắt tròn tròn Thường Tử Nhan, lần này liền xem như nhảy xuống Hoàng hà cũng rửa không sạch, một thân trong sạch xem như hũy

"Đỗ Bạch, ta hận người! !" Thường Tử Nhan ngửa mặt lên trời thét dài, tiếp theo nổi giận đùng đùng hướng đi Đỗ Bạch cửa phòng, ầm ầm gõ lên đến

Đồng đông đồng ——

"Đỗ Bạch người đứng lên cho ta! Người tên hỗn đản đứng lên cho ta! ! Xuất phát! ! !"

Thường Tử Nhan lớn tiếng hô hào, nàng đã hạ quyết tâm, hiện tại đi ra ngoài nhất định phải Đỗ Bạch đẹp mắt, báo tối hôm qua mối thù!

"Đừng gõ, phải vào đến, trực tiếp lái vào đây là được, cửa không có khóa" Đỗ Bạch miễn cưỡng ứng một tiếng, phun ra một ngụm trọc khí, mở to mắt

Hán hiện tại tâm tình rất tốt, trong đan điền linh khí giống như tia nước nhỏ, chảy xuôi không thôi , đẳng cấp thuận lợi đạt tới Luyện Khí Lục Giai, đối lập kiếp trước Tấn Tiên đẳng cấp, tuy nhiên có khác nhau một trời một vực nhưng mỗi một lần tăng lên đều là để cho người ta vui sướng quá trình

Ầm!

Cửa phòng bị Thường Tử Nhan một chân đá tiến đến, nhìn thấy trên giường biếng nhác Đỗ Bạch, lửa giận vô hình liền từ trong lòng bốc lên, đối hán liền xông tới

"Ta đánh chết người!" "Đánh chết người!"

Thường Tử Nhan bổ nhào vào Đỗ Bạch trên thân, đôi bàn tay trắng như phấn thêu trên đùi Hạ vùng vẫy

Bị đặt ở dưới thân Đỗ Bạch, dùng hai tay bảo hộ lấy khuôn mặt, lại dễ chịu vừa bắt đắc dĩ hưởng thụ lấy Thường Tử Nhan thô lỗ thân thể xoa bóp, đặc biệt là nàng ngực lớn xoa bóp cường độ, mềm mại lại co dãn nưòi phần, hết sức thoải mái

Đỗ Bạch cũng biết, nếu như không cho Thường Tử Nhan phát tiết một phen, không phải biệt xuất mao bệnh đến không thể, cho nên đành phải làm oan chính mình làm bao cát

Đi qua dài đến năm phút đồng hồ chà đạp lộn, Thường Tử Nhan thở hổn hển vù vù ghé vào Đỗ Bạch trên thân, không còn có bất luận khí lực gì

Đỗ Bạch lấy tay xoa bóp Thường Tử Nhan cái mũi nhỏ, chỉ chỉ nàng đè ép ngực lớn, thản nhiên nói: "Cái kia đứng lên, ép ta thở không nổi "

"Người!"

Thường Tử Nhan trợn lên giận dữ nhìn Đỗ Bạch liếc một chút, làm sao cảm giác ăn thiệt thòi vẫn là chính nàng

"Hừ!" Thường Tử Nhan từ trên người Đỗ Bạch đứng lên, hừ lạnh một tiếng, "Cho ngươi năm phút đồng hồ thời gian chuẩn bị, sau năm phút đi ra ngoài!"

Nhìn thấy Thường Tử Nhan sau khi đi ra khỏi phòng, Đỗ Bạch nhanh chóng từ trên giường đứng lên, sau đó xông vào Nhà vệ sinh rửa mặt đùa cợt rằng đi nhà xí

Hết thầy hoàn toàn về sau, bốn phút đi qua, điểm tâm chỉ có thể đi ra ngoài giải quyết

"Giải quyết" Đỗ Bạch đứng tại Thường Tử Nhan bên người, khẽ cười nói: "Thường lão sư, có thể đi ra ngoài tuy nhiên ngươi thật là có Tinh Thủ, giờ làm việc đi gấp bằng hữu, chẳng lẽ là hẹn hò?"

"Cũng là hẹn hò, làm sao!" Thường Tử Nhan trừng Đỗ Bạch liếc một chút, cửa trước đi ra ngoài

Hai người ra khỏi phòng từ, Đỗ Bạch làm tài xế, chở Thường Tử Nhan hướng một cái gọi hoa hồng đen quán bar mà đi

Hoa hồng đen quán bar, Đỗ Bạch không biết, Thường Tử Nhan thế mà cũng không biết, cho nên đành phải dùng tới hướng dẫn

Tại hướng dẫn dẫn đạo dưới, xe tại Thanh Khê huyện quán một vòng lớn về sau, mới tính tìm tới vị trí chính xác

Nhìn trước mắt bảng hiệu đều rơi một nửa, tản ra âm lãnh khí tức quán bar, Thường Tử Nhan không khỏi rung mình, bọc lại khóa thân áo phục

"Ngươi xác định là tại đây?" Đỗ Bạch nghi ngờ nói

"Tại đây gọi hoa hồng đen lời nói, liền không có sai" Thường Tử Nhan bữu lẩm bầm một tiếng, trong lòng cũng có chút run rẩy

"Ngươi đó là cái gì bằng hữu, làm sao lại ước ngươi tại dạng này địa phương?"

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Quang Minh Hội trường

79 Quang Minh Hội trường

"Ta ở trường học thời điểm, tham gia một cái gọi Chanh Quang hội đoàn thể, Chanh Quang lại là một cái ái tâm sẽ, thường xuyên lại trợ giúp Mẹ goá con cô lão nhân, nghèo khó vùng núi hải từ hội trưởng là ta Học Trường, gọi Vương Quang Minh người khác tựa như tên hắc một dạng, tướng mạo Dương Quang Suất Khí, làm người quang minh chính đại, dồi dào ái tâm, là chúng ta kính nể nhất người" Thường Tử Nhan đơn giản cho Đỗ Bạch giới thiệu đôi phương tình huống

"Cũng là hắc ước người? Có nói chuyện gì sao?" Bằng trực giác, Đỗ Bạch tổng cảm giác nơi này không bình thường, âm trầm, bình thường nói chuyện, ước bằng hữu sẽ không ở dạng này địa phương, trừ phi có ý khác

"Ủm chưa hề nói chuyện gì, chỉ là để cho ta đến địa điểm này tụ hợp" Thường Tử Nhan lắc đầu, trong lòng hạnh khánh đem Đỗ Bạch cùng một chỗ gọi tới, không phải vậy dạng này âm u địa phương thật có điểm không dám tiến vào

"Đến làm cái quỷ gì, vào xem liền biết" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, cất bước tiến lên, chậm rãi đẩy ra quán bar đại môn

Chi chi ——

Nương theo chi chi đẩy cửa âm thanh, một trận gió lạnh từ bên trong thổi ra, trên thân lạnh lạnh, Thường Tử Nhan khăn trương kéo một phát Đỗ Bạch cánh tay, thân thể dán chặt một chút

"Hoan nghênh quang lâm hoa hồng đen!" Âm thanh cứng nhắc mà chết lặng

Một cái đầu mang hắc sắc đinh nhọn mũi phục vụ viên, đứng tại cạnh cửa đưa tay hoan nghênh Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan quang lâm

Giương mắt nhìn lên

Còn tốt bên trong cũng không quá mờ, mấy chục tấm Âm Hồng cái bàn nửa vây quanh một cái Tiểu Vũ Đài, trên đỉnh đầu là một vòng lại một vòng vó

quýt ngọn đèn nhỏ, tàn mát ra vô quýt quang mang, cho người ta một chút ấm áp cảm giác

Quán bar ban ngày tự nhiên không có cái gì người, toàn bộ quán bar trừ nghênh đón bọn họ phục vụ viên bên ngoài, liền thấy nơi hẻo lánh một cái bàn bên trên có một người khách nhân xa xa nhìn sang, nhìn có chút không rõ hần tướng mạo, không biết có phải hay không là Thường Tử Nhan bằng hữu

"Hai vị là vậy vị này tiên sinh phải đợi người đi, hẳn đã đợi các người có một hồi, mời" phục vụ viên lời nói nghe tựa hồ rất tự nhiên, động tác cũng không có vấn đề gì

Nhưng ở Đỗ Bạch trong mắt, vấn đề có thể lớn phục vụ viên động tác cứng nhắc, biểu lộ cứng nhắc, chủ yếu nhất là toàn thân cao thấp tàn mát ra băng lãnh hàn khí nếu như muốn cho cái thông tục dễ hiểu so sánh lời nói, tựa như là một cái biết đi đường thi thể

"Có ý tứ" Đỗ Bạch thần nhiên nói

Tại phục vụ thành viên chỉ huy dưới, Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan đi vào sau cùng một bàn

Thường Tử Nhan cũng cuối cùng nhận ra người trước mắt chính là Vương Quang Minh, bất quá hần hiện tại bộ dáng cũng không Dương Quang Suất Khí, sắc mặt u ám, mắt quầng thâm rõ ràng, trên thân đồng dạng tàn ra băng lãnh hàn khí

"Quang Minh Hội trường là người sao?" Thường Tử Nhan kinh hô một tiếng, lập tức vội vàng hỏi: "Người đây là làm sao?"

"Tiểu Thường đã lâu không gặp, người là càng dài càng xinh đẹp!" Vương Quang Minh mang theo mỉm cười cùng Thường Tử Nhan chào hỏi, nhưng hần mỉm cười tại Thường Tử Nhan cùng Đỗ Bạch trong mắt so với khóc còn khó nhìn

Vương Quang Minh vừa đánh chào hỏi bên cạnh đứng lên, ra hiệu nàng ngồi nhìn thấy Thường Tử Nhan ngồi xuống, Vương Quang Minh mới đem ánh mắt nhìn về phía Đỗ Bạch, hỏi: "Tiểu Thường hẳn là ai? Bạn trai người? Cũng ngồi đi "

"Ừm, hẳn gọi Đỗ Bạch, bạn trai ta" Thường Tử Nhan mang theo thẹn thùng mỉm cười nói, nói xong nàng nhanh chóng trừng Đỗ Bạch liếc một chút, nhắc nhở hần đừng vạch trần

Đỗ Bạch là có chút không rõ Thường Tử Nhan tại sao phải nói như vậy, nhưng lúc này hần vẫn là thức thời không có vạch trần

"Vậy các người lên giường! ! Người không phải xử nữ! !!"

Nghe được Đỗ Bạch thật sự là Thường Tử Nhan bạn trai, Vương Quang Minh bỗng nhiên một tiếng đứng lên, trong mắt tràn ngập u ám, trên thân hàn khí đại thịnh!

Vương Quang Minh đột ngột bão nổi, đem Thường Tử Nhan hoảng sợ kêu to một tiếng, kềm chút từ trên ghế lăn xuống đến

Sắc mặt nàng biến đổi, nhìn chăm chăm Vương Quang Minh biểu lộ phần nộ nói: "Vương Quang Minh người đến là ý nghĩa gì! Ta có hay không bạn trai, có phải hay không xử nữ, có quan hệ gì tới người! Người còn như vậy, ta đi "

Thường Tử Nhan sinh khí đứng lên, lôi kéo Đỗ Bạch cánh tay muốn đi

Vừa nhìn Thường Tử Nhan muốn đi, Vương Quang Minh lập tức khản trương lên, nói xin lỗi: "A, Tiểu Thường các loại, thật xin lỗi, ta quá kích động, không có ý tứ, không có ý tứ "

Gọi to ——

Nghe được Vương Quang Minh xin lỗi, Thường Tử Nhan thở sâu, tâm tình kích động cũng dần dần bình tĩnh trở lại

Liếc hần một cái, Thường Tử Nhan lần nữa ngồi xuống đến, ôn hòa nhìn chăm chú lên hần, chậm rãi nói: "Quang Minh Hội trường, người có phải hay không phát sinh chuyện gì, nói cho ta biết, nếu như có thể giúp chút gì không, ta nhất định giúp "

"Người nhất định có thể giúp bên trên, cảm ơn người Tiểu Thường" Vương Quang Minh đối với Thường Tử Nhan nhe răng cười một tiếng, có thể một giây sau hần lại lập tức trở mặt, cầu khẩn nói: "Tiểu Thường, người nói cho ta biết trước, người có phải hay không xử nữ được không? Cái này đối với ta thật rất trọng yếu, van cầu người! Tìm người!"

"Người "

Gặp Vương Quang Minh lại xách cái này, Thường Tử Nhan trong mắt lần nữa phun lên một vòng phần nộ, muốn nổi giận rồi đi, không để ý hần nhưng nhìn đến Vương Quang Minh trong mắt vẻ cầu khẩn, Thường Tử Nhan mềm lòng

Thở sâu, tức giận nói: "Ta vẫn là, hiện tại có gì có thể lấy nói đi nói những thứ này nữa nhằm chán lời nói, ta liền thật đi ta biết trên người người khẳng định phát sinh một chút, người nói ra đến, ta giúp người phân tích phân tích dù sao nhiều người lực lượng đại, chúng ta bây giờ có ba người, nhất định năng lực nghĩ đến biện pháp "

"Đỗ Bạch người nói có đúng hay không" Thường Tử Nhan đưa ánh mắt nhìn về phía Đỗ Bạch, ra hiệu hần khẳng định chính mình nói chuyện

Đỗ Bạch quét mắt một vòng Vương Quang Minh, lạnh lùng nói: "Ta cảm thấy Quang Minh Hội trưởng không cần chúng ta trợ giúp, hần chỉ muốn ăn người "

"Hắc hắc, vị bằng hữu này nói giỡn, ta làm sao có khả năng hội ăn Tiểu Thường ở đâu? Tiểu Thường thể nhưng là ta tìm thật lâu Túc Thế, ta không chỉ có sẽ không ăn nàng, hơn nữa còn hội thật tốt đối đãi thân thể nàng, để cho nàng đi theo ta ăn ngon uống sướng đâu?"

Tuy nhiên nghe không hiểu Vương Quang Minh trong lời nói ý tứ, nhưng Thường Tử Nhan cũng không phải đờn ốc, vẫn có thể nghe ra hần trong lời nói không có hảo ý

"Vương Quang Minh, ngươi đến có ý tứ gì!" Thường Tử Nhan mặt lạnh lấy đứng lên, đối Vương Quang Minh lạnh như băng nói: "Ngươi đã không phải là ta biết cái kia Vương Quang Minh, Đỗ Bạch chúng ta đi "

Lần này Thường Tử Nhan là thật muốn rời đi, không muốn lại cùng hần nói nhảm, bởi vì không phải trước kia cái nhận biết Vương Quang Minh

Nhìn xem quay người Thường Tử Nhan, lần này Vương Quang Minh không có giữ lại, mà chính là Âm **** Tiểu Thường, ngươi chẳng lẽ không muốn biết Đồng trái, văn san bọn họ tin tức sao?"

Đồng trái, văn san cũng là Chanh Quang sẽ trở thành thành viên, nghe Vương Quang Minh nói như vậy, Thường Tử Nhan tự nhiên lần nữa dừng bước lại, xoay người lại, theo dõi hần, chất vấn: "Bọn họ làm sao? Ngươi cũng đi tìm bọn họ?"

"Hắc hắc, ngươi thật thông minh, ta xác thực đi tìm bọn họ đáng tiếc, bọn họ đều không thích hợp" Vương Quang Minh cười u ám đứng lên, cầm lấy bên cạnh một chén hồng tửu, khẽ thưởng thức mấy ngụm, nhân nhả cũng

"Vương Quang Minh ngươi đến là có ý tứ gì, ngươi nói cho ta rõ, ngươi đến muốn thế nào? Lại là làm sao một chuyện? Đồng trái, văn san bọn họ lại thể nào!"

"Đừng nóng vội, đừng nóng vội ngồi xuống, ta chậm rãi nói cho ngươi, ngươi liền sẽ rõ ràng" Vương Quang Minh ra hiệu Thường Tử Nhan tọa hạ chậm rãi trò chuyện, cũng đem một chén khác hồng tửu cho nàng đẩy đi qua

Hừ!

Thường Tử Nhan hừ lạnh một tiếng, lần nữa chậm chậm ngồi xuống đến, nàng xác thực nóng lòng biết Vương Quang Minh trên thân phát sinh chuyện gì, còn có Đồng trái, văn san bọn họ tin tức

"Lúc này mới ngoan sao? Tiểu Thường ngươi nhìn ta là ai?"

Vương Quang Minh mở miệng lần nữa nói chuyện, đem Thường Tử Nhan kinh ngạc đến ngây người, bởi vì thanh âm đối phương biến, hơn nữa biến thành giọng nữ, một cái đã lâu không gặp, lại như cũ thanh âm quen thuộc

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Âm Linh quấy phá

80 Âm Linh quấy phá

"Văn san sao?" Thường Tử Nhan nỉ non một tiếng, trong giọng nói tràn ngập sự không chắc chắn

"Ngươi nhìn ta khuôn mặt chẳng phải sẽ biết sao?" Vương Quang Minh tiếp tục phát ra giọng nữ, hần tướng mạo đang khi nói chuyện nói, đã chậm rãi biến hóa , chờ hần nói xong đã đổi một tấm nữ sinh khuôn mặt

Trừ y phục vẫn là nam sinh y phục bên ngoài, Vương Quang Minh đã hoàn toàn chuyển biến thành một nữ nhân, có khuôn mặt, có cao ngất ngực, đặc biệt là trên mặt viên kia mỹ nhân chí, tạo không giả

Tuy nhiên mấy năm không thấy, Thường Tử Nhan vẫn như cũ liếc một chút liền nhận ra người trước mắt giống như văn san giống như đức, tướng mạo, âm thanh, bao quát trên mặt viên kia mỹ nhân chí

Có thể cái này sao có thể ở đâu? ! !

"Ngươi là văn san?" Thường Tử Nhan run rẩy hỏi, trong nội tâm nàng không khỏi rất sợ hãi, đây hết thảy thấy qua quý dị, quý dị đến tựa như là đang nằm mơ một dạng, hết thảy đều trong mộng huyền ảo

"Tử nhan là ta, ngươi vẫn là như vậy xinh đẹp, thật làm cho ta ghen ghét a! Nếu như không có ngươi lời nói, Quang Minh Hội trưởng liền sẽ thích ta!" Văn san nhìn chăm chăm Thường Tử Nhan, biểu lộ hung ác, oán hận nói

"Văn san ngươi "

"Đang nhìn nhìn ta là ai ở đâu? Tiểu Thường tử "

Ngay tại Thường Tử Nhan không biết nên trả lời thế nào thời điểm, văn san âm thanh lại biến, hơn nữa tướng mạo cũng chậm chậm đổi thành một người khác —— Đồng trái

"Tiểu Thường tử, ta vẫn luôn thích ngươi, vì ngươi, ta có thể làm bất cứ chuyện gì tình hình! Coi như mất mạng, ta cũng sẽ không nhú một cái lông mày có thể ngươi chính là hết lần này tới lần khác không thích ta, chừng mất ta, ngươi cái kỹ nữ từ! "

Đồng trái nói nói liền bắt đầu trở mặt, sau cùng gầm hét lên, hoảng sợ Thường Tử Nhan từ cái ghế đứng lên, chặt chẽ lôi kéo Đỗ Bạch cánh tay, thất kinh run rẩy nói: "Đỗ Bạch, ta chúng ta đi, hẩn bọn họ điên!"

"Đi? Tiểu Thường tử ngươi cũng quá không có lương tâm a chẳng lẽ ngươi liền không muốn cùng với chúng ta sao? Tựa như năm đó một dạng, chúng ta sáu cái cùng một chỗ thật vui vẻ, cùng một chỗ làm từ thiện, cùng nhau chơi đùa trò chơi hiện tại ngươi lại Yêu Ly chúng ta mà đi! Tuyệt không có khả năng! ! Khắc khắc —— "

Ngay tại Thường Tử Nhan đứng lên muốn đi thời điểm, Vương Quang Minh lại bắt đầu trở mặt, biến thành mặt khác hai cái Chanh Quang sẽ trở thành thành viên, tăng thêm Thường Tử Nhan, bọn họ sáu cái đều đủ

5 người cao khuôn mặt biến ảo đối với Thường Tử Nhan lệ hồng, đem Thường Tử Nhan hoảng sợ trực tiếp xui lợ tại Đỗ Bạch trong ngực, khóc lớn lên

Đi qua tỉ mỉ quan sát, Đỗ Bạch cuối cùng có thể xác định đối phương là cái gì đồ vật, nguyên lai là Âm Linh đang tác quái

Âm Linh thành thực thân thể tại tu chân giới gọi quý tu, người bình thường sau khi chết không lâu hồn phách liền sẽ tiêu tán, nhưng có cá biệt bởi vì trùng hợp hoặc là đặc thù nguyên nhân, bọn họ hồn phách tại tiêu tán quá trình bên trong, bộ phận bị bảo tồn lại

Bị bảo tồn lại tàn khuyết hồn phách, bình thường đều tràn đầy lệ khí, oán khí, thậm chí sát khí cho nên chúng nó đã mất đi nguyên chủ nhân tư tưởng ý thức, trở thành một cái độc lập cá thể

Tuy nhiên chúng nó quá yếu ớt, nhất định phải bám vào người hoặc là trên thân động vật mới có thể tiếp tục còn sống sót, lớn mạnh chính mình nếu như luôn luôn tùy ý Âm Linh tiếp tục lớn mạnh, chúng nó trí lực, lực lượng đều sẽ chậm rãi đề cao, trở thành một cái đáng sợ Quỷ Tu

Tu chân giới đã từng xuất hiện một cái cực kỳ cường đại Quỷ Tu, diệt mấy cái đại môn phái, mọi người đàm luận quý biến sắc có thể thấy được Âm Linh thứ này, nếu như không có kịp thời tiêu diệt, hậu quả vô cùng

"Cười thật khó nghe! !" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, vung ghế nhanh chóng đánh tới hướng đối phương đầu

Đụng! !

Ghế tứ phân ngũ liệt, máu tươi trực tiếp từ Vương Quang Minh sợi tóc bên trong chảy ra, theo cái trán, gương mặt chảy xuôi xuống

"Ngươi dám nện ta?" Vương Quang Minh âm lãnh ánh mắt nhìn về phía Đỗ Bạch, duỗi ra một cây tái nhợt Vô Huyết ngón tay dính dính trên mặt máu tươi, đặt ở miệng bên trong liếm dưới, khắc khắc cười nói: "Máu tươi vị đạo thật làm cho người mê muội a, ngươi như thế Dương Quang Suất Khí, máu nhất định cũng uống rất ngon a "

"Khắc khắc vậy liền đề tỷ tỷ ném một cái thôi "

Vương Quang Minh đột ngột cười duyên một tiếng, thân thể một trận mơ hồ, một người biến thành sáu người, từ bốn phương tám hướng nhào về phía Đỗ Bạch, bọn họ sắc mặt tái nhợt, con mắt đỏ bừng, khẩu trường răng nanh, mười ngón giống như sắc bén Tiểu Kiếm, âm trầm cười

Đỗ Bạch nhanh chóng đem Thường Tử Nhan hướng về trên lưng vừa để xuống, thân thể giống như quý mị, một chân gạt ngã chặn đường phục vụ viên, nhanh chóng ra bên ngoài vọt tới

Âm Linh tựa hồ không ngờ rằng Đỗ Bạch thân thủ như thế đến, sững sờ về sau, Đỗ Bạch đã đi ra quán bar

"Vẫn là cái người luyện võ, lần này thì càng thú vị, khắc khắc "

Khó nghe trong tiếng cười, sáu cái thân ảnh cũng thoát ra quán bar, nhìn thấy Đỗ Bạch về sau, liền hướng hẩn lần nữa vây quanh tới

Đỗ Bạch cũng không phải là sợ đối phương, chỉ là muốn thay cái rộng rãi địa phương dễ động thủ

Vừa đem Thường Tử Nhan để qua một bên, Âm Linh đã lần nữa vây công tới

"Đến tốt!" Đỗ Bạch hét lớn một tiếng, không lùi mà tiến tới, ánh mắt lóe lên một vòng dị sắc, linh khí che kín hai tay, ầm ầm đánh tới hướng vây công tới thân ảnh

Tại Đỗ Bạch trong mắt, địch nhân công kích tốc độ lập tức chậm dần, tiến công trước sau trình tự, sơ hở, hần nhìn nhất thanh nhị sở!

Oanh! Oanh! Oanh! ——

Đỗ Bạch mỗi một quyền xuống dưới, luôn luôn một thân ảnh bị đánh bạo!

Oanh! !

Sau cùng một quyền hạ xuống một cái mọc ra nữ nhân khuôn mặt thân ảnh bên trên, nàng nhất thời đầu nổ hoa kêu thảm một tiếng, bay ra ngoài nhưng hần cũng không có biến mất, đây mới là Âm Linh chân thân, là cái** linh

Quý Tu sở dĩ đáng sợ, ngay tại ở ngàn vạn biến hóa, chết tại hần trên tay càng nhiều người, hần hóa thân thì càng nhiều đối mặt Vạn Thiên Hóa Thân, người muốn giết chết chân thân, không có Phi Thường Thủ Đoạn là diệt không hần

"A! Ta muốn giết ngươi! !"

Thụ thương Âm Linh thét chói tai vang lên, trên thân hắc vụ tràn ngập, hóa thành vô số âm hồn lệ quỷ, từ bốn phương tám hướng thê lương hướng Đỗ Bạch nhào tới, trong nháy mắt toàn bộ cửa quán bar âm khí âm u, giống như quả thực ngục một dạng

"Hừ! Điều trùng tiểu kỹ!" Đỗ Bạch hừ lạnh một tiếng, quát: "Hỏa Nha Thuật! !"

Đỗ Bạch thở sâu, hai tay ở giữa hỏa diễm ngưng tụ, nhanh chóng hình thành một cái bởi hỏa diễm tạo thành quạ đen, nửa mét Đại Hỏa Diễm quạ đen vừa xuất hiện, lập tức phát ra nóng rực hồng quang, chung quanh âm khí trong nháy mắt quét sạch sành sanh

"Đau thương buồn bã! !"

Cảm thụ Hỏa Nha uy lực, Âm Linh hoảng sợ hét lên một tiếng, quay người liền muốn chạy trốn

"Muốn chạy trốn! Hỏa Nha đi! !"

Đỗ Bạch hai tay ra bên ngoài đẩy, Hỏa Nha phát ra một tiếng vui vẻ kêu to, kéo ra một đường thật dài hỏa diễm quang mang hướng chạy trốn Âm Linh va đập tới

"Oanh! !"

Hỏa Nha đâm vào Âm Linh trên thân thể, ầm ầm nổ tung, đóm lửa bắn tứ tung, giống như pháo hoa nổ rộ Âm Linh phát ra một tiếng hét thảm, từ không trung rớt xuống

Hỏa tinh tiêu tán, âm khí quét sạch sành sanh, nhìn xem mặt đất đã không có khí tức Vương Quang Minh thi thể, Đỗ Bạch thở phào, lau miệng một cái sừng máu tươi

Pháp thuật chỉ có Luyện Khí Thất Giai mới có thể thi triển, Đỗ Bạch dựa vào đối với linh khí siêu cường không ở, cùng đối lửa quạ thuật quen thuộc, mới thành công vượt cấp thi triển

Nhưng dù sao đẳng cấp không đến, nội tạng vẫn là chịu điểm vết thương nhẹ

Ngay tại Đỗ Bạch buông lỏng thời điểm, một sợi hắc khí từ dưới thi thể bình phương dưới mặt đất yên lặng bỏ chạy

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Phụ thể tai họa

81 phụ thể tai họa

Hít sâu vài lần, khí huyết bình tức phía sau, Đỗ Bạch lúc này mới trào Thường Tử Nhan đi tới

Khi hắn chứng kiến Thường Tử Nhan biểu tình thống khổ, trong mi tâm gian một đoàn hắc sắc khí tức, trong lòng đó là cả kinh

"Kiệt kiệt —— "

Một cái hư huyền nữ nhân người thân ảnh từ Thường Tử Nhan phía trên đỉnh đầu nhô ra, liệ một há to mồm, Thông mắt đỏ nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, dương nanh múa vuốt cười the thé

"Tiểu tử, ngươi có bản lĩnh đem nàng cũng giết! Kiệt kiệt, đây thật là một cực phẩm Cực Âm thân thể, có cô thân thể này, thiên hạ này gian có ai có thể cản dừng ta! Kiệt kiệt —— "

"Tiểu tử ngươi có thể sao? Kiệt kiệt —— sát sát sát! ! Ta muốn giết hết thiên hạ này Phụ Tâm Nhân! !"

Nhìn dương nanh múa vuốt tràn ngập oán khí Âm Linh, Đỗ Bạch biểu tình thay đổi âm trầm, vừa rồi Hỏa Nha Thuật cư nhiên không có thể triệt tiêu diệt đối phương

Nguyên nhân Đỗ Bạch trong lòng cũng rõ ràng, bởi vì vượt cấp thi triển, dù sao uy lực hữu hạn, này mới khiến Âm Linh có thể thừa dịp bất quá lúc đó đối với nó vô kế khả thi, vậy xem nhẹ đã từng Tấn Tiên

"Ngươi nghĩ quá nhiều!" Đỗ Bạch Âm trầm gương mặt một cái, lạnh rên một tiếng, hai tay cấp tốc nặn ra một cái Đạo Quyết, theo Đạo Quyết hình thành, không trung xuất hiện một cái Bát Quái Đồ án kiện, ở Bát Quái tám cái phương vị thượng các hữu một chiếc hỏa diễm "

"Huyền Dương Bát Quái trận cho ta trấn áp! !" Theo Đỗ Bạch chọt quát, Huyền Dương Bát Quái trận từ không trung bao phủ hướng Âm Linh

Âm Linh vừa mới xâm nhập Thường Tử Nhan thân thể, hơn nữa thụ thương, còn không cách nào khống chế nàng thân thể chạy trốn chứng kiến bao phủ xuống Huyền Dương Bát Quái, lập tức kinh khủng phát sinh một tiếng thét chói tai lùi về Thường Tử Nhan trong thân thể

Âm Linh tà ác loại sinh vật, sợ nhất hỏa diễm, hơn nữa nó có thể từ trên người Đỗ Bạch cảm thụ đáng sợ ý sợ hãi nói cách khác Đỗ Bạch có nỗi giết chết nó năng lực

Âm Linh biến mất, Huyền Dương Bát Quái cũng không có tán đi, mà là vẫn như cũ từ Thường Tử Nhan đỉnh đầu bao phủ xuống, dung nhập vào trong đầu của nàng, hình thành một cái vòng phòng hộ, bảo hộ Thường Tử Nhan thân chỉ

Âm Linh muốn chiếm Thường Tử Nhan thân thể, nhất định phải trước thôn phệ nàng hồn phách, cũng liền thường nói diên chết phía sau, mới có thể thuận lợi đạt được thân thể

Đang không có thôn phệ hồn phách trước khi, Âm Linh mặc dù đang Thường Tử Nhan trong cơ thể, cũng sẽ không đối với nàng tạo thành tính thực chất thương tổn, chỉ là một đáng sợ tai họa ngầm

Bất quá Đỗ Bạch tự nhiên sẽ ở Huyền Dương Bát Quái trận mất đi hiệu lực trước, giải quyết hết Âm Linh sở dĩ hấn hiện tại cấp thiết nhất muốn làm này đây vô cùng trong thời gian ngắn đề thăng tới Luyện Khí Thất Giai, mới có thể sử dụng càng nhiều thủ đoạn

"Phốc —— "

Hai lần liên tục vượt cấp sử dụng Linh Thuật, khiến Đỗ Bạch nội chiến bị thương không nhẹ nhưng đây cũng là không có cách nào sự tình, nếu có khác biện pháp có thể chế phục Âm Linh, hắn đương nhiên sẽ không làm như vậy

"Xem ra, muốn làm một Linh Khí phòng thân mới được" Đỗ Bạch không khỏi cười khổ một tiếng

Linh Khí công năng chính là đề thăng lực công kích, tăng cường lực phòng ngự nếu như vừa rồi có Linh Khí trong người, có thể một kích tiêu diệt Âm Linh, cũng sẽ không có hậu mặt chuyện phát sinh

Đương nhiên Linh Khí chủng loại phần đa, tài liệu bất đồng, khác vào Trần Văn không giống với, công năng Tự Nhiên cũng không giống với thường thấy nhất tự nhiên là công kích và phòng ngự lưỡng chủng, hoặc là cả công lẫn thủ Linh Khí các loại

"Đỗ Bạch, vừa rồi xảy ra chuyện gì ? Ta làm sao đột nhiên ngắt đi" chậm rãi tỉnh táo lại Thường Tử Nhan, nhìn về phía Đỗ Bạch, nghi hoặc hỏi, trong lòng tràn ngập khẩn trương

Chờ nàng nhìn thấy Đỗ Bạch thụ thương, lập tức kinh hô 1 tiếng, "Ngươi thụ thương!"

Thường Tử Nhan cấp tốc đứng lên, bước nhanh trào Đỗ Bạch đi tới, trong mắt tràn ngập lo lắng

"Ta không sao, nhưng thật ra ngươi có việc" Đỗ Bạch thần nhiên nói, ý bảo Thường Tử Nhan không cần khẩn trương

Nghe vậy,

Thường Tử Nhan không khỏi ngẩn ra, lần thứ hai nghĩ đến vừa rồi nàng trước khi hôn mê, tựa hồ có cái gì thượng năng thân

Thường Tử Nhan sắc mặt lập tức trắng bệch đứng lên, run rẩy nói: "Đỗ Đỗ Bạch, ngươi nói ta theo quang minh sẽ giống nhau, sẽ sẽ thành khuôn mặt thay đổi người "

"Không sai biệt lắm cũng có thể hiểu như vậy" Đỗ Bạch khẽ gật đầu

"A! !"

Thường Tử Nhan thân thể lập tức mềm nhũn, chậm rãi đi xuống ngã, như không phải Đỗ Bạch xuất thủ nhanh, nàng liền tê liệt trên mặt đất

"Đỗ Bạch, ta ta không nên theo chân bọn họ giống nhau ngươi ngươi giết ta đi "

Thường Tử Nhan dùng cầu xin khẩn cầu dừng ở Đỗ Bạch, lòng như tro nguội nàng chính mắt thấy được quang minh hội trường cái loại này đáng sợ xu thế, nàng chính là cái chết, cũng không cần hướng hấn, người không ra người, quý không ra quý hại nhân

"Ngươi thật muốn chết như vậy a! Ta đây muốn nhúng tay vào không" thấy Thường Tử Nhan tuyệt vọng như vậy, Đỗ Bạch nhìn xuống không hòa hợp khản một cái

Thấy Đỗ Bạch như thế không có đồng tình tâm, Thường Tử Nhan tức giận nguyền hấn một cái, bất mãn nói: "Ai ngờ chết a, còn không phải là bởi vì sống không bằng chết, sợ dĩ không bằng một trăm chết toán!"

"Được rồi ngươi đã nói như vậy, ta cũng ăn ngay nói thật, ta ư ? Là có thể cứu ngươi, còn như có muốn hay không sống, thì nhìn ngươi tự quyết định muốn chết nói, ngươi liền ở tại chỗ này với hấn làm bạn, muốn sống nói, liền đứng thẳng người, chúng ta đi "

Đỗ Bạch nói càng nhiều, Thường Tử Nhan con mắt chậm rãi có màu sắc, khi Đỗ Bạch sau khi nói xong, nàng lập tức đầy máu sống lại, lớn tiếng nói: "Ngươi có thể cứu ta, ta còn muốn chết, ta đây không phải là đùa ngốc!"

"Đỗ Bạch ta yêu ngươi! !"

"Ba!"

Thường Tử Nhan quát to một tiếng, hướng về phía Đỗ Bạch lạnh lùng nghiêm nghị gương mặt dùng sức ba một hơi, trên mặt lại có nụ cười

"Ngọa tào! Phi lễ a! Khái khái —— "

Đỗ Bạch bất mãn nhẹ rên một tiếng, lại dẫn động thương thế, mỹ nữ quả nhiên là Họa Thủy a

Ngấn huyền nào qua đi, Thường Tử Nhan cũng bình tĩnh trở lại, nhìn Đỗ Bạch, chân thành nói: "Ngươi thật không có chuyện gì sao, không nên gạt ta "

"Ta nghỉ ngơi một buổi tối là tốt rồi, Âm Linh ở trên thân thể ngươi, bắt quá tạm thời không có chuyện làm, chờ ít ngày nữa, ta sẽ tiêu diệt nó, ngươi không cần lo lắng" Đỗ Bạch chậm rãi nói

Nghe được trên người mình quả nhiên có cái gì, Thường Tử Nhan trong lòng vẫn là hơi hồi hộp một chút, cố nén trong lòng lo lắng, hỏi "Có thể nói cho ta nghe một chút đi cái gì là Âm Linh sao?"

"Ra sau này hãy nói, cái chỗ này không thích hợp ở lâu" Đỗ Bạch nói xong, liền mang theo Thường Tử Nhan ly khai

Giữa đường qua Vương Quang Minh bên người thời điểm, Thường Tử Nhan chứng kiến chỉ còn da bọc xương, không nhận ra tướng mạo thi thể, tâm lý có run một cái, nắm chắc Đỗ Bạch cánh tay không thả

Ngày hôm nay phát sinh, chứng kiến sự tình, coi như nàng não động khá lớn, cũng không có biện pháp lập tức tiếp thu

Trở lên xe phía sau, Đỗ Bạch cho Viên Tiên Sinh gọi điện thoại, loại này phi thường quy án kiện, vẫn là giao cho bọn họ xử lý mới tốt

Ly khai hắc môn cô quán bar phía sau, ở trên xe, Đỗ Bạch đơn giản cho Thường Tử Nhan nói Âm Linh lai lịch, ngoài ra để cho nàng không nên lo lắng, qua vài ngày hấn sẽ triệt tiêu diệt Âm Linh

Trong kính chiếu hậu soi sáng ra nàng trong mi tâm một đoàn hắc khí, Thường Tử Nhan khẽ thở dài, mặc kệ Đỗ Bạch nói như thế nào, nghĩ đến trên người bám vào một con Âm Linh, ai còn có thể vui về

Sau khi về đến nhà, Đỗ Bạch đem từ Phi Vượng Tài đạt được Văn Thiết lấy ra, suy nghĩ làm sao đem luyện chế thành Linh Khí

Chương 82: Cuối mùa thu du ngoạn

82 cuối mùa thu chỉ du ngoạn

Luyện chế Linh Khí, phổ thông thợ rèn có thể thì không được, chỉ có thể là Tu Chân Giới chuyên môn Luyện Khí người

Đỗ Bạch cũng học qua luyện đan cùng Luyện Khí, mặc dù không tinh thông, nhưng đan dược thông thường, Linh Khí hẳn tự nhiên không thành vấn đề sở dĩ hắn hiện tại vấn đề lớn nhất là thực lực không đủ, không còn cách nào chế tạo

Đem chơi một chút trong tay Văn Thiết, Đỗ Bạch một lần nữa thu đầy đủ mọi thứ cũng phải các loại cấp đột phá Luyện Khí Thất Giai mới được, như vậy bên trong đan điền linh khí mới đủ đủ chống đỡ hắn tiến hành đơn giản Luyện Khí cùng Luyện Đan

Xem ra, lại phải lần nữa xuất môn tìm kiếm mục tiêu cướp đoạt dương nguyên cùng Âm Nguyên tu luyện

Ngày hôm nay tự nhiên là không được, thương thể còn không có khôi phục, nghỉ ngơi một lát sau, Đỗ Bạch liền bắt đầu tu luyện Hỗn Độn Phệ Linh Quyết, khôi phục thương thể trong cơ thể

Đỗ Bạch cái này vừa tu luyện, liền đến tối, tinh thần lần thứ hai thay đổi sáng láng đứng lên

Từ trong phòng đi ra cùng Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan ăn cơm tối, đi dạo sẽ tiểu khu, lại lần nữa về đến phòng, tiếp tục điều tức

Ngày thứ hai, Đỗ Bạch chuẩn bị đến trên đường đi bộ một chút, thuận tiện tìm kiếm mục tiêu, lại bị Thường Tử Nhan lôi kéo đi trường học

Vì đề gần thi vào trường cao đẳng học sinh buông lỏng một chút áp lực, hiệu trưởng cùng rất nhiều chủ nhiệm lớp thảo luận phía sau, quyết định tới một lần du lịch mùa thu

Lam ngôi sao thi vào trường cao đẳng ở mùa thu một tháng cuối cùng mật, thi vào trường cao đẳng hết chính là một cái mùa đông nghỉ cái này cùng Trái Đất thi vào trường cao đẳng thời gian so với, rõ ràng khoa học nhiều

Du lịch mùa thu từng lớp cũng phải đi, mười ban mặc dù là một kém ban, nhưng nói như thế nào cũng là lớp mười hai năm đoạn, sở dĩ bọn họ cũng có phần Thường Tử Nhan là lão sư Tự Nhiên không đi không thể, còn như Đỗ Bạch là có thể không đi

Bất quá ở tào ngộ ngày hôm qua việc phía sau, không có Đỗ Bạch bên người, Thường Tử Nhan luôn cảm thấy không an toàn, cho nên hắn chết sống đều đem Đỗ Bạch kéo đi

Một ngày, Đỗ Bạch miễn cưỡng có thể lẳng phí khỏi, sở dĩ cũng miễn cưỡng đáp lại nàng, hai người lúc này mới cùng nhau đi trường học

Chứng kiến Thường Tử Nhan cùng Đỗ Bạch đến, mười ban các học sinh đều rất hưng phấn, có Đỗ Bạch ở, đang đối mặt hẳn lớp thời điểm, bọn họ đều không cảm thấy kém một bậc

Lớp mười hai năm Đoàn tổng cộng mười người ban, vốn có võ trình tự là nhất ban đi ở phía trước, nhưng người nào gọi mười ban là kém ban đây, sở dĩ bọn họ bị cảnh xếp ở vị trí thứ nhất mở đường, chặt theo chân bọn họ sau đó là ban 9

Đối với cái này chút an bài, mười người nói nghiệp cũng không có ý kiến gì, đi ở phía trước còn tự tại tại điểm, đi ở phía sau còn phải xem lão sư hấn sắc mặt

Lần này du lịch mùa thu địa điểm là Thanh Khê Huyện nổi danh ngọn núi —— Thanh Vân Phong, Thanh Vân Phong độ cao so với mặt biển 1330 mét, sơn thể cũng tương đối đầu tiêu từ vùng núi đến đỉnh núi có một cái tảng đá trên đường đi, đại khái muốn đi lưỡng đến ba giờ, là Thanh Khê Huyện bình thường, Chu Mật leo núi một nơi tốt đẹp đáng để đến

Ở trên đỉnh núi có một Đạo Quan, gọi Thanh Vân quan, hương hỏa đang thịnh, có thể cung cấp ăn ở trường học người nhiều như vậy đi, Tự Nhiên không có khả năng ở phía trên dừng chân, sở dĩ quy định là sáng sớm đi tới, buổi trưa ở phía trên ăn, nghỉ ngơi sau một tiếng, sau đó xuống núi trở về trường học

Năm sáu trăm học sinh bao la từ Thanh Khê Nhất Trung xuất phát trào Thanh Vân Phong đi, vừa mới bắt đầu leo núi thời điểm, mọi người hứng thú còn cực cao có thể vẫn chưa tới phân nửa lộ trình, liền có rất nhiều chịu không, nói cháng váng đầu có, nói chân đau có, nói muốn trở về có, ngược lại các loại tình trạng

Loại tình huống này Tự Nhiên các sư phụ như đã đoán trước, sở dĩ tự hạ lệnh đội ngũ bên nghỉ ngơi bên đi tới, tốc độ chậm rãi hạ

Đi ở phía trước mười ban, xem đến phần sau đội ngũ càng ngày càng xa, bỗng nhiên lúc hưng phấn đang học thượng, bọn họ là cả năm đoạn thứ nhất đếm ngược, nhưng ở thể lực bọn họ cũng không huyền diệu chút nào để nhất

"Chờ các loại người khác" Thường Tử Nhan trên mặt nhỏ lớn chừng hạt đậu hãn, thở hỏn hỏn ý bảo đội ngũ dừng lại nghỉ ngơi, nàng thể lực cũng đến cực hạn, không nghỉ ngơi đều không được

"Lão sư không được, chúng ta cái gì đều lạc hậu năm nào cấp, thật vất vả cầm một số một, nói cái gì cũng phải giữ vững đến, để cho bọn họ kiến thức một chút chúng ta mười ban lợi hại!" Toàn thân mồ hôi như mưa rơi mập mạp, để nhất la hét phản đối

Tuy là hãn đã mệt chết đi mệt chết đi, mặt đỏ tới mang tai, nhưng nội tâm lại cực kỳ hưng phấn, cả người hiện ra một loại trạng thái phấn khởi nói cái gì cũng muốn một hơi thở leo đến vùng núi, chinh phục hãn lớp

"Thường lão sư, mập mạp nói đúng! Lần này chúng ta tuyệt không có thể chờ bọn hãn, chúng ta nhất định phải đưa cái này để nhất bắt vào tay!" Không ít người lập tức phụ họa

Thấy mọi người đều nói như vậy, hơn nữa hứng thú cực cao, Thường Tử Nhan lập tức có chút hơi khó, nàng không muốn dả kích bọn họ tính tích cực thật là phải tiếp tục, nàng không bỏ lên nổi nếu như nàng không đi, học sinh không có nhân trông giữ, bọn họ vấn đề an toàn làm sao bây giờ?

Nhìn thấy Thường Tử Nhan do dự, lập tức có người nữ sinh đề nghị: "Thường lão sư, nếu không ngại nghỉ ngơi một chút, thuận tiện chờ hãn đội ngũ, chúng ta đi lên trước "

Thường Tử Nhan còn không Đại Đồng ý đề nghị như vậy, thở sâu, khuyên: "Các người đã là số một, không cần phải ... Lại bảo trì như vậy tốc độ cho nên vẫn là các loại hãn đội ngũ, cùng nhau lên núi tương đối khá "

"Lão sư không được a! !"

"Lão sư ta thì nhìn hãn lớp không vừa mắt, bình thường không phải các loại đáng ghét khinh bỉ chúng ta sao? Lần này chúng ta muốn để cho bọn họ kiến thức một chút cái gì mới là chân chính nam tử hãn!"

"Lão sư ta đi trước "

Mặc kệ Thường Tử Nhan như thế nào phản đối, mười ban nhân hay là cố ý trước phải đi lên núi

Thật chỉ cần Đỗ Bạch mở miệng nói, vẫn là có thể ngăn cản bọn họ, nhưng Đỗ Bạch nhưng không nghĩ làm, thanh niên nhân có ý nghĩ của mình, trùng kính rất tốt

"Như vậy đi, ta chiếu xem bọn hãn được, bọn người hãn đội ngũ" Đỗ Bạch cũng không khiến Thường Tử Nhan quá làm khó dễ, đối với nàng mở miệng nói

Thấy Đỗ Bạch nói như vậy, Thường Tử Nhan cái này mới bắt đầu đồng ý

Đạt được Thường Tử Nhan đồng ý, mười người nổi nghiệp tựa như người chim sổng chuồng một dạng, lấy càng nhanh chóng độ, xông lên đi ở đội ngũ mặt sau cùng Đỗ Bạch, trong mắt cũng nảy lên một nhàn nhạt mỉm cười

Việc nặng cũng có một đoạn thời gian, Đỗ Bạch đã chậm rãi thích ứng thân phận mới, hơn nữa cũng dần dần dung nhập xã hội này tu luyện công pháp không giống với, tâm tình biến hóa, hãn đã không còn là kiếp trước cái kia coi thường sinh mệnh, lãnh khốc vô tình Đỗ Bạch

Mà là một cái hoàn toàn mới, tương lai không thể biết trước Đỗ Bạch!

Theo đội ngũ gia tốc, mười ban theo sau mặt lớp khoảng cách Việt kéo càng xa, rất nhanh trong tầm mắt liền nhìn không thấy hậu phương nhân viên

Đột nhiên, phía trước đội ngũ dừng lại, người phía sau lập tức nghi hoặc đặt câu hỏi: "Phát sinh cái gì, phía trước làm sao không đi?"

"Phía trước có hai con đường, mọi người nói đi cái nào một cái!" Phía trước đồng học đối với người phía sau hô

"Cái nào cái gần đi cái nào cái?" Không biết là người nào thuận miệng đáp

"Được!"

Phía trước lập tức có người đáp được, đội ngũ lần thứ hai tiếp tục đi tới

Đi ở cuối cùng Đỗ Bạch vốn có cũng không có cảm thấy cái này có gì không đúng, theo trước đội ngũ vào, thẳng đến hãn chứng kiến bị giẫm ở chân một khối kê tám bảng gỗ: Nguy hiểm! Cấm thông hành!

Chương 83: Xà quật bí ẩn

83 xà quật bí ẩn

Dưới chân con đường này, nhìn ra bình thường rất ít người đi, cỏ dại rậm rạp, càng là đi tới phía trước Việt hoang vu, đội ngũ tốc độ tiến tới lập tức thay đổi chậm chạp

"Chúng ta là không phải đi nhầm lộ ? Con đường này không phải đến đỉnh núi đi, vẫn là phản hồi đi đại lộ a !"

Chứng kiến lộ khó đi, trong đội ngũ có người bắt đầu phiền táo, quát lên

Vừa có người mở miệng, trong đội ngũ người khác cũng bắt đầu nhượng đứng lên, có người kiên trì tiếp tục tiến lên, có người kiến nghị phản hồi đi đại lộ

Cuối cùng toàn bộ đội ngũ đều dừng lại, nhìn đi ở cuối cùng Đỗ Bạch, đội hấn quyết định

"Ta xem một chút" Đỗ Bạch nhân nhạ mở miệng, sau đó nhảy đến trên một tảng đá lớn, nhảy nhần nhìn tiền phương, chứng kiến con đường này cũng không phải thông hướng đỉnh núi, mà là cùng Chủ Phong giáp nhau một tòa núi nhỏ son

Từ trên tảng đá xuống tới, Đỗ Bạch mở miệng nói: "Đường cũ trở về, con đường này không thông hướng đỉnh núi, đi đại lộ "

Nghe được Đỗ Bạch nói như vậy, mọi người Tự Nhiên lại cũng không có ý kiến gì, quay đầu hướng đường cũ trở về

"Ai u!"

Ngay đội ngũ xoay người lại thời điểm, trong đám người đột nhiên có người kinh hô một tiếng, "Ta ta bị cắn!"

Nghe được bị cắn, mọi người trong lòng cả kinh, lập tức nghĩ đến độc xà, đội ngũ lập tức khẩn trương

"Mọi người không nên kinh hoảng! Trước đừng bắt động!" Đỗ Bạch lập tức lớn tiếng nói, chợt, hấn lập tức trào bị cắn đồng học đi nhanh tới, kiểm tra tình huống

Bị cắn là tuần Xán Kim đồng học, hấn khẩn trương ngồi dưới đất, một bên ống quần một dạng đã bị hấn kéo lên, ở trên bắp chân có một vết thương, chung quanh vết thương biến thành màu đen nhỏ bé sưng

Đỗ Bạch ánh mắt đảo qua, chứng kiến vết thương chuyển hai cái lỗ nhỏ, vừa nhìn cũng biết là bị độc rắn cắn

"Mập mập nguoi qua đây" Đỗ Bạch đối với mập mập vẫy tay

Mập mập lập tức đi tới, vẻ mặt hưng phấn nhìn Đỗ Bạch, đội phân phó

"Nguoi trước dùng vải cái trói lên vết thương của hấn phía trên" Đỗ Bạch ăn nói đạo, lập tức lại hô một tiếng, "Tới một cái nữa, miệng không có vết thương, cho hấn hấp Hạ rắn độc nọc rắn này vốn không là rất mạnh, rắn độc hấp sau khi ra ngoài, nghỉ ngơi một chút thì không có sao "

"Ta tới!" Xung phong nhận việc là một người nữ sinh, nàng ngồi xổm người xuống phía sau, không do dự lập tức há mồm hấp rắn độc điều này làm cho mới vừa rồi còn do dự các nam sinh thẹn thùng

"Các nguoi trước không nên cử động, ta tìm độc xà" Đỗ Bạch dặn dò một tiếng, bắt đầu tìm tòi

Nếu tuần đồng học là ở chỗ này bị cắn, độc xà hấn không có đi xa mới đúng

Nhặt lên ven đường một cây nhánh cây khô, Đỗ Bạch ở quanh thân trong bụi cỏ đập đập một chút, có thể là xà đã đi xa, không có phát hiện

Mà lúc này, trải qua đơn giản xử lý Hậu Chu đồng học không sai biệt lắm không có việc gì, thấy vậy, Đỗ Bạch mở miệng nói: "Đi, đường cũ trở về "

Đội ngũ lần thứ hai đi, bất quá mọi người cẩn thận không ít, đặt chân trước khi, trước nhìn chung quanh một chút có không có nguy hiểm

Ầm! Hì! Khóc!

Mơ hồ có thanh âm từ sau phương xa xa truyền tới

Đồng dạng đi ở đội ngũ cuối cùng Đỗ Bạch, khẽ cau mày, quay đầu xem về phía sau ngay mới vừa rồi hấn mơ hồ nghe được cuối đường thủ lĩnh truyền đến các loại thanh âm quái dị, như là xà minh, hoặc như là hấn động vật thét chói tai

Lại nghĩ tới đường này cấm thông hành, nhất định là bởi vì bên trong tồn tại nguy hiểm

Đối với du lịch mùa thu gì Đỗ Bạch Tự Nhiên nửa điểm hứng thú cũng không có, hấn sợ đi sẽ đến, là bởi vì Thường Tử Nhan lúc này có thể gặp phải càn thủ vị sự tình, Đỗ Bạch tâm tư khẽ động

"Các người đi trước, không cần chờ ta, chúng ta ở đỉnh núi hội họp" Đỗ Bạch đối với đội ngũ các học sinh dặn dò một tiếng

Mọi người tuy là nghi hoặc Đỗ Bạch đột nhiên quyết định, không rõ hấn muốn nhưng vẫn chưa có người nào ngu đến mức đi hỏi Đỗ Bạch, huống hồ sau khi rời khỏi đây đại lộ cũng sẽ không có nguy hiểm, liền cam chịu Đỗ Bạch quyết định

Xem đến mọi người đi một đoạn đường, rời đại lộ cũng không có rất xa, Đỗ Bạch lúc này mới xoay người lại

Đại khái sau hai mươi phút, Đỗ Bạch đã thâm nhập trong núi, phía trước đã nhìn không thấy lộ, chỉ có khắp nơi trên đất cỏ dại, cây cối

Híz-khà zz Hí-zzz ——

Theo đi tới, quanh quẩn ở bên tai xà minh rõ ràng

"Ngọa tào —— "

Đỗ Bạch chân khươi một cái, đem quần đến trên chân Hắc hạt giao nhau độc xà cho thiêu bay ra ngoài

Hấn lúc này mới phát hiện phía trước trong bụi cỏ khắp nơi đều là loại này dài khoảng nửa mét, lớn chừng ngón cái Hắc hạt giao nhau độc xà, nhìn đi về phía trước Đỗ Bạch, đều ngẩng đầu lên, tê hí

Đỗ Bạch thoáng dừng bước lại, quan sát, phát hiện những độc xà này dường như có linh trí giống nhau, nhìn chăm chăm hấn người xâm lấn giả này, tùy thời đều có thể phát động một kích trí mạng

"Oanh —— tê —— khóc —— "

Bên tai lần thứ hai đột ngột truyền đến xà minh thanh, lần này đặc biệt rõ ràng, ngoại trừ xà minh còn có hấn động vật thanh âm, bắt quả nghe không ra đó là cái gì động vật phát ra ngoài tiếng kêu

Thanh âm the thé, gấp, truyền lọt vào lỗ tai vô cùng khó chịu

Đỗ Bạch ánh mắt nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng, lúc này mới phát hiện hấn hiện tại nơi ở tương đối đặc biệt, là lưng ngọn núi trong lúc đó

Cũng chính là Thanh Vân Sơn Chủ Phong Thanh Vân Phong cùng hai bên trái phải một tòa núi nhỏ sơn chỗ giao giới, hai đỉnh núi giao giới hình thành một cái sơn cốc nhỏ, tiếng kêu to chính là từ trong sơn cốc truyền tới

Nếu như suy đoán không có sai nói, bên trong chắc là có hai động vật đang chiến đấu, một con là độc xà, mặt khác một con là gì, liền phải đi qua nhìn một chút mới sẽ biết

Động vật cùng Nhân loại giống nhau, cấp thấp một điểm làm thức ăn vật phát sinh đánh nhau chết sống, trí tuệ cao điểm là tranh đoạt địa bàn chém giết đó là thường có chuyện gì

Nếu đến, Đỗ Bạch Tự Nhiên muốn nhìn một chút là động vật gì đang chém giết lẫn nhau

Linh khí từ Đỗ Bạch bên trong đan điền vận chuyển lên đến, sau một khắc hấn như như một con gió, rất nhanh xẹt qua độc xà nhóm, vọt vào trong sơn cốc

Này nhìn chăm chăm độc xà còn chưa kịp phát động công kích, địch nhân cũng đã tiêu thất, chúng nó nghi hoặc hí vài tiếng, tiếp tục ghé vào trong bụi cỏ

Vừa vào sơn cốc, độc xà thì càng nhiều, hơn nữa đầu lớn hơn nữa, dưới chân, đỉnh đầu trên nhánh cây, hai bên trái phải trên vách đá, có thể thấy phương, cơ bản đều có thể nhìn đến Hắc hạt giao nhau độc xà

Coi như Đỗ Bạch không sợ rắn, nhưng chứng kiến số lượng nhiều như vậy xà, vẫn có chút phát run

Lộ khẩu tám bảng gỗ theo như lời nguy hiểm, phải là nói những thứ này xà

"Đó là một xà quật đi!" Đỗ Bạch bất đắc dĩ nói thầm 1 tiếng, cẩn thận đi tới

Oanh —— tê —— khóc ——

Son cốc rung động, hòn đá nhỏ, cảnh khô thình thoảng từ bầu trời ngã xuống, chiến đấu càng ngày càng kịch liệt

"Đi!"

Đỗ Bạch thuận tay bóp chết một con từ đỉnh đầu ẩn nấp xuống đến độc xà, vút qua một bên

Chiến đấu thanh âm càng ngày càng lớn tiếng, phía trước ánh mắt bắt đầu thay đổi trông trải, xem ra lập tức phải đến cốc ở chỗ sâu trong

"Tê —— "

1 tiếng vĩ đại hí ở bên tai quanh quẩn, trước mắt ánh mắt lập tức khai lãng, Đỗ Bạch chứng kiến một cái dài hơn mười thước, đuôi người thô to xà trên không trung cuộn cuộn

Thân rắn thượng đầy Hắc hạt giao nhau miếng vảy, lóe âm lãnh tia sáng, trong lẫn lộn nó thân thể nơi đi qua Sơn Thạch lăn xuống, cây cối khuynh đảo, uy lực vô cùng vĩ đại

Dùng cái này đồng thời Đỗ Bạch cũng chứng kiến cùng Độc Xà Vương chiến đấu động vật

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Xà thử đánh nhau

84 xà thử đánh nhau

Ở Độc Xà Vương trên người nằm một cái nhỏ heo kích cỡ tương đương bạch sắc Đại Lão Thử, nó chăm chú cắn lấy Độc Xà Vương bảy tác chỗ Độc Xà Vương phát sinh tê lương tiếng ngựa hí, trường thân thể cao lớn đang liều mạng giùng giàng, trào cây cối, Nham Bích đánh tới, nhãn liền là muốn đem Đại Lão Thử bỏ rơi

Nhưng Đại Lão Thử rõ ràng cho thấy quyết tâm, bất từng khẩu! Dù cho lưng bị trùng điệp đụng vào trên vách đá, tảng đá văng tung tóe, lông màu trắng dính vào tiền huyết, nó cũng liền phát sinh 1 tiếng bén nhọn tiếng kêu thảm thiết, môi vẫn như cũ gât gao cắn Độc Xà Vương bất từng khẩu

Một xà một thử hẳn là chiến đấu có một đoạn thời gian, bây giờ là chúng nó cuối cùng vô đến, xem ai có thể kiên trì đến cuối cùng, người đó liền thuận lợi già

Cái này Độc Xà Vương cùng Đại Lão Thử đã không thuộc về phổ thông động vật, nên tính là Yêu Thú

Cái gọi là Yêu Thú chính là có so với phổ thông động vật càng thực lực cường đại, có năng lực đặc thù, hơn nữa linh trí cũng rất cao

Yêu Thú cũng cùng nhân loại Tu Chân Giả giống nhau, phân cao cấp bậc thấp từ thấp đến cao phân là Cửu Cấp, cùng Tu Chân Giả đẳng cấp đối ứng

Chính xác mà nói, cái này Độc Xà Vương, Đại Lão Thử thuộc về yêu thú cấp một, tương đương với Luyện Khí cảnh giới Tu Chân Giả

Àm! !

Độc Xà Vương vô số lần va chạm, không chỉ có không có thể đem Đại Lão Thử từ trên người bỏ qua, ngược lại hao hết thể lực, từ không trung rút xuống, đập ầm ầm ở trong sơn cốc, trực tiếp đập ra một cái hơn nửa thước sâu hố đất

Độc Xà Vương lúc này tựa hồ biết không còn cách nào đem trên người Đại Lão Thử bỏ rơi, sở dĩ nó buông tha giãy dụa, phát sinh 1 tiếng tê lương hí

Độc Xà Vương hí tựa hồ là trước khi chết kêu rên, khiến cho bên ngoài vô số độc xà hí trong nháy mắt xà kêu vang triệt cả cái sơn cốc, vô cùng sợ hãi

"Híz-khà zz Hí-zzz —— "

Độc Xà Vương hí nổi bắt đầu đem thân thể một vòng một vòng bàn khởi đến, đem Đại Lão Thử trôi ở thân rắn trong, theo thân rắn quấn số vòng càng nhiều, Đại Lão Thử thân thể từ từ xem không gặp

Nhìn đến đây, Đỗ Bạch biết trận chiến đấu này muốn kết thúc, Độc Xà Vương cùng Đại Lão Thử đồng quy vu tận

Đỗ Bạch từ một bên đi tới, nhìn trong cốc Bàn Xà đại trận, trầm ngâm một cái, vẫn là quyết định ra tay trợ giúp Hạ Đại Lão Thử

Lấy hấn kiến thức, cư nhiên không nhận ra loại này giống heo lớn bằng con chuột là yêu thú gì, trong lòng không hiểu sản sinh hiếu kỳ

"Hỏa Nha Thuật!"

Đỗ Bạch hét lớn một tiếng " bên trong đan điền linh khí vận chuyển ra, bàn tay hấn thượng cấp tốc hiện ra một đám lửa lớn, theo Linh Quyết biến hóa, hỏa diễm rất nhanh ngưng tụ thành một con nửa thước cao thấp Hỏa Nha theo Hỏa Nha xuất hiện, không khí ôn độ đều kỳ trà cao phân

"Đi! !"

Đỗ Bạch nhúng tay đẩy, Hỏa Nha phát sinh 1 tiếng ré dài, lòi ra thật dài hỏa diễm trào Độc Xà Vương đầu ba sừng mỗ đi!

Khanh! !

Hỏa Nha mỗ ở Độc Xà Vương đầu ba sừng thượng, phát sinh 1 tiếng khanh minh, Hỏa Nha âm âm nổ tung, ở đầu rấn thượng cháy hừng hực

Độc Xà Vương thống khổ hí đứng lên, bàn trứ thân thể rất nhanh buông ra, trên mặt đất cuộn cuộn vài cái, sẽ không động

Chứng kiến Độc Xà Vương chết, Đại Lão Thử lúc này mới buông ra cắn bảy tác mỗ nhọn, té trên mặt đất, bụng bự hướng về phía trước, phát sinh ào ào hấp âm thanh

Đỗ Bạch đi tới, trước đá đá Độc Xà Vương, phát hiện nó xác thực chết, bị Đại Lão Thử cắn chết cuối cùng Hỏa Nha Thuật chỉ là áp đảo lạc đà cuối cùng một gốc cây rom rạ

Lúc này mới nhìn về phía Đại Lão Thử

Quan sát tỉ mỉ, người Đại lão này thử ngoại trừ thân thể lớn bên ngoài, cùng phổ thông con chuột dường như không có có khác nhau lớn gì, mỗ nhọn, hắc sắc lưu viên con mắt, trường chòm râu dài, bóng loáng bộ lông, mảnh nhỏ sinh nhật

Nhưng từ quan sát kỹ nói, vẫn có thể phát hiện cái này con chuột lớn địa phương đặc thù đầu tiên là là bộ lông, nhìn như tuyết trắng bóng loáng bộ lông, thật mang theo nhạt đậm kim sắc, chỉ là kim sắc không thể nào rõ ràng mặt khác nó râu chuột ít hơn, liền lục căn đối ứng phân loại hai bên cùng tóc gói một cái nhan sắc

Còn có nó đuôi so với bình thường con chuột muốn ngắn rất nhiều, tựa như heo giống nhau, chỉ có một ít tiết cuối cùng chính là nó bốn con chân, không có bộ lông bao trùm địa phương là tươi mới diễm hồng sắc, tựa như xuyên bốn con màu đỏ giấy giống nhau

Nếu như người Đại lão này thử cùng phổ thông con chuột kích cỡ tương đương, nhất định lại mạnh lại khôi hài

Người xem qua mặc đồ đỏ giấy con chuột sao?

Đỗ Bạch đang quan sát Đại Lão Thử thời điểm, nó đôi mắt nhỏ đã ở xem Đỗ Bạch

Nó không có từ trên người Đỗ Bạch cảm thụ được địch ý, cuối cùng cũng là bởi vì Đỗ Bạch hỗ trợ, mới chiến thắng Độc Xà Vương sở dĩ ở trong mắt nó không nhìn thấy sợ, phản mà biểu lộ ra cảm kích thần tình

Xèo xèo ——

Đại Lão Thử đột nhiên chi gọi vài tiếng, mập ục ục thân thể lay động vài cái, mới miễn cưỡng lật người đến, run rẩy đứng thẳng người

Nó cái này vừa đứng lên, lập tức chứng kiến đỏ sậm máu tươi từ bụng nó theo lông màu trắng chảy xuôi xuống tới

"Đại Lão Thử người chảy máu, ta cho người xem một chút" Đỗ Bạch nhìn Đại Lão Thử con mắt, mỉm cười mở miệng

"Xèo xèo —— "

Đại Lão Thử đối với Đỗ Bạch chi kêu một tiếng, thoáng qua động một cái đầu, lập tức vừa thương xót mình 1 tiếng, xem Đỗ Bạch liếc mắt, trào cốc phương hướng đi tới

Mới vừa đi vài bước, Đại Lão Thử chứng kiến Đỗ Bạch không có theo tới, lại dừng người lại, quay đầu hướng Đỗ Bạch chi kêu một tiếng

"Người khiến ta đi với người ?" Đỗ Bạch nghi hoặc hỏi

"Xèo xèo ——" Đại Lão Thử chi kêu một tiếng, cũng gật đầu

Người Đại lão này thử linh trí rất cao, mới nhất cấp là có thể cùng Nhân loại câu thông, cùng Hồ Yêu bộ tộc có vừa so sánh với

Đỗ Bạch không do dự nữa, ngược lại muốn nhìn một chút người Đại Lão này thử muốn khiến hắn đi nơi nào

Nơi đây đã sơn cốc chỗ sâu nhất, đi phía trước hơn mười thước chính là vách núi, bất quá bên tay phải bên có một đi thông vào trong đạo Đại Lão Thử muốn đi địa phương ước đoán chính là bên kia

Đi theo Đại Lão Thử phía sau, một người một thử đi chừng mười thước, liền trào bên phải quẹo vào đi cái này một quả, chứng kiến cảnh sắc lại không giống với

Bên trong đồng dạng là một tiểu cốc, là cả sơn cốc tận cùng bên trong, nhưng cảnh sắc lại mỹ lệ phi thường lọt vào trong tầm mắt một mảnh lục sắc, cỏ xanh trải rộng cả cái sơn cốc, ở cỏ xanh trung gian còn có một ao nước nhỏ

Ngay Đỗ Bạch thưởng thức trong cốc phong cảnh thời điểm, một con bạch sắc tiểu động vật từ lục sắc trong bụi cỏ xông tới, trào Đại Lão Thử chạy trốn đi

Vừa chạy vừa phát sinh hưng phấn xèo xèo âm thanh, khi nó nhanh đến Đại Lão Thử bên người thời điểm, Tiểu thân thể nhảy, vững vàng rơi xuống Đại Lão Thử trên đầu

Xèo xèo ——

Đại Lão Thử cũng phát sinh xèo xèo thanh âm, lúc này nó thanh âm nghe rất là ôn nhu, là một cái mẫu thân văn thơ đối ngẫu nữ nhân ôn nhu hô hoán

Đỗ Bạch cũng thấy rõ, nhảy đến Đại Lão Thử trên đầu là một con bạch sắc chuột nhỏ, có to bằng nắm đấm, giống như là phổ thông con chuột giống nhau, chắc là Đại Lão Thử hài tử

Bất quá lấy nó hiện tại cao thấp dài hơn đến heo lớn như vậy, không biết phải ăn tươi bao nhiêu lương thực

"Xèo xèo "

Chuột nhỏ ở Đại Lão Thử đầu lăn chơi đùa, chơi một hồi mới từ trên người Đại Lão Thử xuống tới

"Xèo xèo "

Đại Lão Thử dùng miệng cũng nới chuột nhỏ chơi đùa, cũng không lúc phát sinh xèo xèo thanh âm, hảo một màn mẹ con tình thâm hình ảnh

Đỗ Bạch cũng không quấy rầy chúng nó, từ Đại Lão Thử dần dần khí tức suy yếu, có thể biết Đại Lão Thử sống không bao lâu thời gian

Xèo xèo ——

Chuột nhỏ đột nhiên ly khai mẫu thân, trào Đỗ Bạch sôi nổi qua đây

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Lâm chung uỷ thác

85 lâm chung uỷ thác

"Xèo xèo —— "

Chuột nhỏ chi kêu trào Đỗ Bạch bay tới

Đỗ Bạch nhúng tay vừa tiếp xúc với, đem chuột nhỏ nhận vào tay, chuột nhỏ lập tức thân thiết vươn hồng nhật đầu lưỡi liếm liếm bàn tay hắn, ngứa, Đỗ Bạch không khỏi phát sinh một tiếng cười khẽ

Chuột nhỏ là Đại Lão Thử phiên bản thu nhỏ, đôi mắt nhỏ, mỏ nhọn ba, màu đỏ tiểu cước nha, ngắn cái đuôi ngắn cuốn thành vòng tròn kiểu ở trên lưng, lông màu trắng trơn trượt bóng loáng, rất đáng yêu rất khá ái

Đối với Yêu Thú Đỗ Bạch cũng không có gì phiến diện, Yêu Thú cùng nhân loại giống nhau, cũng có tốt có xấu

Chuột nhỏ đối với Đỗ Bạch tựa hồ cũng tràn ngập hiếu kỳ, đầu tiên là ở trên tay hắn chơi đùa một phen, sau đó cũng hướng mặt trước cùng Đại Lão Thử thân nhiệt giống nhau, bò đến cùng

Đối với tiểu gia hỏa ở trên đầu mình nhỏ lông, Đỗ Bạch không chỉ không có tức giận, ngược lại lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, hắn có thể cảm nhận được chuột nhỏ hiếu kỳ về hắn cùng thân cận

Đại Lão Thử nhìn tiểu bạch thử ở Đỗ Bạch trên người sung sướng chơi đùa, trong mắt đen toát ra phức tạp thần tình, có mừng rỡ, không hề xa, có quyền luyện, có đau thương

Xèo xèo ——

Đại Lão Thử hướng về phía chuột nhỏ chỉ gọi vài tiếng, chuột nhỏ lúc này mới Đỗ Bạch thân thượng xuống tới, nhảy trở về Đại Lão Thử bên người

Nhìn trở về chuột nhỏ, Đại Lão Thử dùng miệng chấp chấp nó, sau đó chậm rãi dùng chi trước ôm lấy chuột nhỏ, sau đó chân đứng thẳng, cứ như vậy đứng thẳng trào Đỗ Bạch đi tới

Chứng kiến Đại Lão Thử đang cầm chuột nhỏ qua đây, trong mắt tràn ngập Bất Xá cùng hi vọng, Đỗ Bạch tựa hồ mình bạch nó muốn làm gì

"Xèo xèo —— "

Đại Lão Thử đứng ở Đỗ Bạch trước mặt, đỏ sạm huyết dịch theo nó chỉ sau chảy xuôi tới đất thượng bụng nó có một vết thương, bị Độc Xà Vương cắn được chỗ yếu, cũng trúng kịch độc

Đỗ Bạch hiện nay thực lực còn không còn cách nào khu trừ Yêu Thú Độc Tố, chỉ có Trúc Cơ phía sau, có linh lực mới có thể khu trừ Yêu Thú chi độc sở dĩ hắn không có biện pháp cứu trị Đại Lão Thử

"Xèo xèo —— "

Đại Lão Thử con ngươi màu đen nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, toát ra khẩn cầu thần tình, đem nâng ở tay trước trong tiểu bạch thử đưa đến Đỗ Bạch trước mặt

Xèo xèo —— xèo xèo ——

Tiểu bạch thử xèo xèo kêu, muốn tránh thoát mẫu thân khống chế, nó tựa hồ cũng mình bạch muốn có không chuyện tốt phát sinh, chỉ tiếng kêu thay đổi gấp vài phần

Hô ——

Đỗ Bạch thờ sâu, nhìn chăm chú vào Đại Lão Thử đôi mắt nhỏ, chân thành nói: "Ta đáp ứng ngươi đem nó nuôi lớn, còn như tương lai đi ở, nó tự quyết định, ta tuyệt sẽ không làm khó nó "

Không biết vì sao, đối với thu dưỡng tiểu bạch thử, Đỗ Bạch không có có một chút do dự

Là tiểu bạch thử quá khả ái ? Đỗ Bạch cảm thấy không phải, hắn cũng không phải một cái đơn giản thỏa hiệp người

Có lẽ là tiểu bạch thử đối với hắn cái loại này trời sinh cảm giác thân thiết, khiến hắn cảm thấy có nghĩa vụ trợ giúp đối phương nghe tựa hồ rất bất khả tư nghị, nhưng có đôi khi duyên phận chính là đột nhiên như vậy

Thực sự đời trước trong tu hành, cho dù là tu luyện Vô Tình Đạo Đỗ Bạch đã từng tâm huyết dâng trào trợ giúp một người, mà chính là lần kia trợ giúp cải biến vận mạng hắn

Xèo xèo ——

Đại Lão Thử trong mắt tràn ra hai khóa trong suốt giọt nước mắt, hướng về phía Đỗ Bạch cảm tạ gật đầu

Đỗ Bạch nhúng tay tiếp nhận tiểu bạch thử, nhưng tiểu bạch thử vừa xong trên tay hắn, lại nhảy trở về Đại Lão Thử trên người, xèo xèo kêu

Đại Lão Thử cũng không quan tâm đến nó, mà là đối với Đỗ Bạch chỉ kêu một tiếng, chi trước chấm đất, xoay người trào chính giữa thung lũng ao nước đi tới

Cùng sau lưng Đại Lão Thử Đỗ Bạch, mặc dù không biết nó muốn, bất quá chắc là có thâm ý khác

Đi tới bên cạnh cái ao, Đại Lão Thử lần thứ hai đối với Đỗ Bạch chỉ gọi, chọt mạng theo tiểu bạch thử một đầu đâm vào trong ao, đi xuống tiềm

Thấy vậy, Đỗ Bạch cũng nhảy vào trong ao

Nhìn như không hồng thủy trị, còn rất sâu, không sai biệt lắm có một bảy tám mét

Trong nước Đại Lão Thử giống như cá con, du ngoạn vô cùng ung dung, tiểu bạch thử cũng vậy, xem ra chúng nó không phải lần thứ nhất hạ thủy

Trong nước đột nhiên xuất hiện một tia sáng, Đại Lão Thử bay thẳng đến tia sáng vùng trung du đi

Theo ở phía sau Đỗ Bạch đi qua tia sáng, tiến vào một cái khô ráo trong huyết động

Phát sinh tia sáng là một viên Tị Thủy Châu, ngăn nước ở bên ngoài, hình thành một cái có thể cung cấp người nghỉ ngơi địa phương như vậy địa phương bình thường là Tu Chân Giả tu kiến Động Phủ

Tu Chân Giả vì có thể đủ an toàn bề quan, thông thường đem Động Phủ tu kiến ở trong nước, dưới núi lửa các loại địa phương ẩn núp

Bất quá bây giờ bọn họ ngây ngô địa phương, không giống như là Tu Chân Giả động phòng, mà là buội cây Linh Dược sinh trưởng địa phương

Đứng ở cái động khẩu, là có thể ngửi được mùi thuốc nồng nặc

Hấp ——

Đỗ Bạch hít một hơi trong không khí mùi thuốc, tinh thần cũng biết thoải mái không ít

"Xèo xèo —— "

Đại Lão Thử chỉ kêu một tiếng, tiếp tục đi về phía trước

Thạch động cũng không sâu, rất nhanh thì đến động, ở động chỗ có một hơi lớn cỡ bàn tay rãnh nước, rãnh nước thủy thành nhũ bạch sắc, bên trong dài một gốc nhân sâm vậy dược liệu, mùi thuốc chính là từ trên người nó bay ra

"Cửu Diệp thủy nhân tham!" Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên về mừng rỡ

Cửu Diệp thủy nhân tham là trường ở trong nước một loại Linh Dược, nhưng nước này cũng không phải là phổ thông thủy, mà là thạch nhũ nước, nhan sắc chuyển nhũ bạch sắc, là từ tảng đá phân bố đi ra tinh túy

Bất quá có điểm tiếc nuối là, buội cây này thủy nhân tham chỉ vừa được Ngũ Diệp, nói cách khác chỉ có 500 năm thành thực Cửu Diệp thủy nhân tham, cần một ngàn năm

Đương nhiên nghìn năm Linh Dược công hiệu Tự Nhiên không giống người thường, nếu quả thật là nghìn năm Cửu Diệp thủy nhân tham, Đại Lão Thử hoàn toàn có thể ăn tươi nó như vậy không chỉ có thể người cứu mạng, hơn nữa thực lực cũng gặp phải chất bay vọt

Tuy là cứu không Đại Lão Thử, nhưng đối với Đỗ Bạch mà nói, vẫn có trợ giúp rất lớn

Buội cây này thủy nhân tham có thể để cho hắn đề thăng tới Luyện Khí Thất Giai, thật nếu như luyện chế thành đan dược, hiệu quả sẽ tốt hơn, đáng tiếc đối với hiện nay Đỗ Bạch mà nói không thực tế

Ngoại trừ thủy nhân tham, Đỗ Bạch còn phát hiện trong động có một cỗ xương trắng, hẳn là chết có vài thập niên, ở bạch cốt bên rơi nổi một bản cỗ tịch

Võ Công Bí Tịch ? Công pháp tu chân ?

Bất kể là Võ Công Bí Tịch, vẫn là công pháp tu chân, đối với Đỗ Bạch mà nói, chưa từng gì dùng, nhưng hắn vẫn đi tới, nhặt lên

Vỗ vỗ mặt trên bụi, lộ ra tên sách đến: Thanh Vân Kinh

Thuận tay mở ra, Đỗ Bạch liếc vài lần, là một quyển đạo gia kinh thư phải nói là nửa bản, bởi vì cỗ tịch chỉ có phân nửa, nửa dưới bị xé bỏ

"Đây cũng là Thanh Vân Quan cái đạo nhân vật, cũng không biết hắn làm sao chết ở chỗ này" Đỗ Bạch nỉ non 1 tiếng, cũng không nghĩ nhiều, đem nửa bản Thanh Vân Kinh phóng tới trên người

Xèo xèo —— xèo xèo ——

Tiểu bạch thử đột ngột xèo xèo kêu, cũng nhảy đến Đỗ Bạch trên người

Đỗ Bạch lúc này mới phát hiện chuột bạch lớn đã chết, tựa ở vách động, nhắm mắt lại

Đỗ Bạch than nhẹ 1 tiếng, vuốt ve tiểu bạch thử thân thể, ôn hòa an ủi: "Mụ mụ nguoi quá mệt mỏi, ngủ, tỉnh ngủ liền sẽ tới tìm chúng ta "

Xèo xèo —— xèo xèo ——

Tuy là còn nghe không hiểu Đỗ Bạch nói, nhưng tiểu bạch thử có thể cảm thụ Đỗ Bạch an ủi, tâm tình bình tĩnh không ít

Đỗ Bạch lúc này mới đi tới rãnh nước một bên, rút lên thủy nhân tham, cũng khiến tiểu bạch thử đem thạch nhũ cho uống

Cuối cùng liếc mắt nhìn Đại Lão Thử, Đỗ Bạch lúc này mới mang theo tiểu bạch thử đi ra thạch động

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Thanh Vân Quan

86 Thanh Vân Quan

Từ trong ao đi ra, Đỗ Bạch vẩy vẩy trên người bọt nước, trào cốc khẩu phương hướng đi tới

Tiểu bạch thử ở trên vai hắn chỉ gọi vài tiếng, tựa hồ có hơi lưu luyến nơi đây

"Tên nguoi liền Tiểu Hắc được, lại thích nghe lại đơn giản" Đỗ Bạch liếc mắt một cái trên vai tiểu bạch thử, giễu giễu nói vốn có hắn muốn gọi tiểu bạch thử Tiểu Bạch, đó không phải là với hắn một cái tên, sợ dĩ không thể làm gì khác hơn là đổi một

Vậy mang đến tương phản, gọi Tiểu Hắc a !

"Xèo xèo —— "

Tiểu bạch thử đáp lại Đỗ Bạch 1 tiếng, không biết là đúng nó tên rất hài lòng đây, vẫn là rất thoả mãn

Đi ra bên trong khe, đi ra bên ngoài, Độc Xà Vương thi thể còn đang

Căn cứ không lãng phí nguyên tắc, Đỗ Bạch vận ngón tay thành kiếm lột ra thân rắn, móc ra bên trong lớn chừng cái trứng gà xà đảm, đưa cho tiểu bạch thử

Xèo xèo ——

Tiểu bạch thử hưng phấn chỉ kêu một tiếng, cắn xà đảm chậm rãi thôn ăn, mùi vị vô cùng rất tốt xu thế

Yêu Thú trên người quý giá nhất thật là Yêu Đan, là Yêu Thú chỗ tinh hoa

Bất quá muốn ngưng tụ ra Yêu Đan chỉ có ba cấp ở trên Yêu Thú mới có, Độc Xà Vương là yêu thú cấp một Tự Nhiên không có

Bất quá Yêu Thú toàn thân là bảo, bất kể là huyết, nhục thân vẫn là da đều có nhất định giá trị, có thể xuất ra đi đổi tiền hoặc là trao đổi tài liệu

Đỗ Bạch không có cần những thứ này, bởi vì không có trừ vật đông tây, đem một con như vậy Đại Xà xuất ra đi, cần phải kinh hãi thế tục không thể hơi chút vui lạp một cái Độc Xà Vương thi thể, Đỗ Bạch mang theo Tiểu Hắc ly khai sơn cốc

Bên ngoài sơn cốc độc xà, theo Độc Xà Vương chết đi, đã lặng lẽ rồi đi, đi ra thời điểm không có lại nhìn thấy này xà

Theo nguyên lai phản hồi, một lần nữa trở lại trên đường lớn

Đỗ Bạch ở trong sơn cốc đại khái nghỉ ngơi hơn một giờ, trở lại đường về trình làm lỗ, nhiều như rừng cộng lại có hơn hai giờ

Du lịch mùa thu đội ngũ chạy tới đỉnh núi, không do dự nữa, Đỗ Bạch cấp tốc hướng đỉnh núi leo đi

Chờ hắn đến trên đỉnh núi, vừa lúc là ăn cơm trưa thời gian

Xa xa Đỗ Bạch liền thấy Thường Tử Nhan ánh mắt thỉnh thoảng liếc về phía lên núi lộ, trong mắt có một màn nhàn nhạt lo lắng

Đỗ Bạch bước nhanh trào mười ban nghỉ ngơi địa phương, đi tới, hướng về phía Thường Tử Nhan, mỉm cười nói: "Thường tỷ, ta trở về "

Chứng kiến Đỗ Bạch, Thường Tử Nhan trên mặt lập tức có nụ cười, trong mắt lo lắng hề quét là sạch, làm bộ câu giận nói: "Nguoi vừa rồi đi nơi nào,

làm mất làm sao bây giờ! Để cho người chiếu khán người khác, chính là một lịch lạc "

"Ha ha, Thường tử, người cảm thấy ta có thể làm mất không" Đỗ Bạch không thể nói là đáp một tiếng, lúc này mới giải thích: "Ta chỉ là tò mò, liền hướng bên trong nhìn "

Thường Tử Nhan khẳng định hỏi qua người khác, hẳn đi nơi nào, sở dĩ biết hẳn nói

"Bên kia là địa phương nào ? Ta thấy cảm thông hành bài tử" Thường Tử Nhan có chút ngạc nhiên hỏi

"Con đường kia thật đúng là không thể đi, Việt hướng bên trong Việt hoang vắng, sau đó không có đường, hơn nữa khắp nơi là độc xà rất nguy hiểm "

"Độc xà ?" Thường Tử Nhan dọa cho giật mình

"Xèo xèo —— "

Tựa hồ thấy Đỗ Bạch nửa ngày không để ý tới nó, Tiểu Hắc trên bờ vai bất mãn chỉ gọi vài tiếng

Thường Tử Nhan lúc này mới nhìn thấy Đỗ Bạch trên vai tiểu bạch thử, đầu tiên là sững sờ, chợt trong mắt nảy lên vẻ ngạc nhiên mừng rỡ, quát to một tiếng: "Thật xinh đẹp tiểu bạch thử! Nơi nào đến!"

Thường Tử Nhan tán thưởng đồng thời, nhúng tay trào tiểu bạch thử nắm tới

Chứng kiến Thường Tử Nhan đưa tay qua đến, tiểu bạch thử có chút khấn trương, gấp chi kêu một tiếng, mở cái miệng nhỏ nhắn, lộ ra sắc bén răng nhỏ

Đỗ Bạch lập tức an ủi: "Tiểu Hắc, nữ lão sư xinh đẹp thích người, chỉ là muốn ôm người một cái, sẽ không làm thương tổn người "

Tiểu bạch thử lúc này mới trầm tĩnh lại, tùy ý Thường Tử Nhan đem bắt vào tay

"Tiểu Hắc ?"

Nhìn ở trên tay nàng nằm úp sấp thành một đoàn tiểu bạch thử, Thường Tử Nhan nghi hoặc xem Đỗ Bạch liếc mắt, "Người tên là nó Tiểu Hắc ? Người xác định tên không có lấy sai ?"

"Ừ, nó tên gọi Tiểu Hắc" Đỗ Bạch đáp một tiếng, có thể không cảm thấy có cái gì ngạc nhiên

"Ngu, người thật có mới!"

Thường Tử Nhan vươn ngón tay cái cho Đỗ Bạch điểm khen, rõ ràng Bạch nhưng nhưng lại manh vừa đáng yêu sùng vật, cư nhiên cho lấy cái lại khó nghe lại không thương thức tên

Rất nhanh Thường Tử Nhan tâm tư ngay tiểu bạch thử trên người, nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua đáng yêu như vậy chuột nhỏ, đang đem chậm rãi nghiên cứu

Đỗ Bạch cái này mới có rãnh thương thức khởi đỉnh núi phong cảnh

Thanh Vân Phong có thể trở thành là Thanh Khê Huyện trứ danh leo núi thánh địa, ngoại trừ thích hợp leo núi cái này vận động bên ngoài, đỉnh núi cảnh sắc cũng rất đẹp

Bọn họ hiện tại sở tại phương cũng không phải đỉnh núi chỗ cao nhất, mà là đỉnh núi đi xuống 1.1 cái bình địa nhỏ, năm sáu Đổng phong cách cổ xưa Đạo Giáo kiến trúc thành nửa vây quanh hình thức sừng sững ở nơi đó

Trong kiến trúc gian là bằng phẳng sân rộng, bị phân cách thành đại đại tiểu tiểu phương, trên mặt đất toàn bộ từ tảng đá cấu thành, thoạt nhìn thông nhất thêm có ý nhị

Giữa sân là một cái Liên Trì, bên trong thủy tiên mở đang tươi tốt, ở từng mảnh một ô như vậy Liên Diệp gian, vượn nhiều đoá mỹ lệ hoa nhỏ phần lớn bạn học đều vây quanh ở Liên Trì vừa thưởng thức mỹ lệ liên hoa, chụp ảnh nói chuyện phiếm, một bộ não nhiệt Khai Tâm tràng diện

Sân rộng đối diện mặt dĩ nhiên chính là Đạo Quan chính điện Tam Thanh điện, bên trong thờ phụng ba vị thần tượng, hương hỏa đang thịnh, tiến tiến xuất xuất rất nhiều người

Thấp hương cúng bái thần linh trong đám người mang theo không ít du lịch mùa thu học sinh, bọn họ ở khẩn cầu thần linh phù hộ bọn họ thi vào trường cao đẳng có một thành tích tốt

Đương đương ——

Sạch xa du dương tiếng chuông ở bên tai quanh quẩn

Thường Tử Nhan lập tức bắt chuyện Đỗ Bạch cùng mười ban đồng học ăn, leo núi bò mệt, cái bụng đã sớm thăm thì gọi, vừa nghe ăn, mọi người liền

khẩn cấp trào chạy đi

Ăn cũng là võ trình tự ăn, hần lớp Tự Nhiên không làm cho mười ban cuối cùng ăn nếu ai dám mở cái miệng này, không phải bị người khinh bỉ không thể

Đạo Giáo mặc dù không kỵ huân, nhưng bọn hần cũng rất ít ăn huân, một bàn đồ ăn, nhìn qua có cá có nhục thân, nhưng cá cùng nhục thân đều là dùng thức ăn chay làm thành tuy là như vậy, nhưng ăn được trong miệng lại cực kỳ ăn ngon

Sau khi com nước xong, chính là thời gian hoạt động tự do, sau đó hai điểm tập hợp xuống núi

Đỗ Bạch com nước xong, ở trong đạo quan chẳng có nhân đi dạo đứng lên, tiểu bạch thử thì nương nhờ Thường Tử Nhan trên người

Tiểu Hắc thân thể nhỏ quý lớn, là một sắc thử, cư nhiên nương nhờ Thường Tử Nhan ** thượng, không muốn ly khai

Đi ở trong đạo quan, nhìn phong cách cổ xưa mà lại hùng vĩ kiến trúc, hãy để cho nhân sinh ra vài phần cảm khái

Đỗ Bạch cũng không ngoại lệ, những kiến trúc này ở tinh xảo thượng so với có chút tu chân môn phái nhỏ còn phải để ý

Rầm rầm——

Ở một cái Thiên Điện, Đỗ Bạch lỡ tai khê động, hần nghe được tiếng đánh nhau

Đạo Giáo trong cũng có người đang đánh nhau ? Còn là nói đang luyện võ ?

Bất quá khoảng thời gian này luyện võ chắc là thuộc về cực nhỏ người a !

Tiếng đánh nhau cũng không phải rất lớn, không lắng nghe nói, rất dễ dàng đổ vào

Đỗ Bạch ở trong Thiên Điện chậm rãi đi tới, rất nhanh hần chứng kiến một cây cột lớn phía sau, có một cửa nhỏ, môn tuy là giam giữ, nhưng không có khóa lại

Thừa dịp người không chú ý, Đỗ Bạch rất nhanh đẩy ra cửa nhỏ, đi vào

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Thanh Vân Chi Tranh

87 Thanh Vân Chi Tranh

Tiểu phía sau cửa khoảng trời riêng, là một cái túi vây quanh ở khu nhà trong tiểu quảng trường, lúc này trên quảng trường phân hai bên đứng đối nhau nổi mười mấy người, ở giữa bọn họ, hai người mặc đạo bào màu xanh người đang đánh đấu

Đỗ Bạch đột nhiên tiến đến, khiến trên trận người có chút ngoài ý muốn, rất nhanh thì có một vị đạo trưởng vội vã đi tới, vẻ mặt vẻ giận

"Thí chủ, nơi đây xin miễn tham quan, mời nhanh chóng rời đi" đạo trưởng che ở Đỗ Bạch trước mặt, khiến hần xoay người rời đi

"Không có việc gì, ta cũng là người luyện võ, vừa vặn tham quan học tập một phen các đạo trưởng võ nghệ, nói không chừng có thể có cảm giác Ngộ" Đỗ Bạch mỉm cười, tránh được chặn đường đạo nhân, tiếp tục đi về phía trước

"Người luyện võ ? Hừ!"

Thấy Đỗ Bạch như thế chẳng thức thời, đạo trưởng lại một lần nữa ngăn ở phía trước, lần này trong mắt hần có lửa giận: "Thí chủ nếu luyện võ, vậy cũng đừng trách ta không khách khí "

Đạo trưởng lạnh rên một tiếng, hai tay trào Đỗ Bạch cánh tay chop tới, lấy Thái Cực lấy nhu thắng cương, muốn đem Đỗ Bạch hất ra

Đỗ Bạch phảng phất không nhìn thấy đạo trưởng cử động, vẫn như cũ tiếp tục đi tới

Đạo trưởng tay nắm lấy Đỗ Bạch vùng, nhưng bay ra không phải Đỗ Bạch, mà là chính bản thân hắn

Phanh 1 tiếng, đạo trưởng trùng điệp ngã trên mặt đất, Đỗ Bạch đã lướt qua hắn trào giữa sân đi tới

Bên này động tĩnh, Tự Nhiên cũng khiến cho giữa sân Tha Đạo Nhân quan tâm

"Các vị đạo trưởng, không cần lo lắng, ta chỉ là tham quan học tập một phen, tuyệt không ác ý" Đỗ Bạch hướng về phía giữa sân đạo nhân chào hỏi

"Gặp lại cũng là một loại duyên phận, thí chủ thỉnh ở một bên tham quan học tập, nhưng vật nhúng tay" một cái giữ lại ba dê râu mép, niên kỷ ở năm sáu chục tuổi đạo trưởng, đối với Đỗ Bạch đi một cái lễ, sau đó cứ tiếp tục quan tâm giữa sân chiến đấu

Đỗ Bạch ánh mắt cũng nhìn về phía trong chiến đấu hai người, hai người tuy là đều là mặc đạo bào, nhưng từ quan sát kỹ bọn họ nói bào vẫn có khác nhau, tiêu chí không giống với

Một cái trên ngực thêu một tòa núi xanh, chắc là Thanh Vân Quan đạo sĩ một người còn lại là Cỏ Ba Lá, chắc là nơi khác đạo sĩ sau lưng bọn họ, đồng dạng đứng người hai phe mã, cũng không biết bọn họ vì sao mà tranh đấu

Trong chiến đấu hai người đánh vô cùng kịch liệt, trường kiếm trong tay bay lượn, từng chiêu dùng sức, không nghĩ qua là thì có thể thụ thương hạ tràng xem một hồi, Đỗ Bạch liền không hứng thú lắm

Bởi vì không có gì đẹp, hai người sử dụng chiêu thức dường như đều không khác mấy, đối với lẫn nhau ra chiêu đều rất quen thuộc người nhất chiêu qua đây ta cũng biết làm như thế nào né tránh, ta nhất chiêu vô tới, đối phương cũng lập tức mau tránh ra, cái này cần đánh tới năm nào thắng nào a!

"Trận này tựa lấy thế hoà mà nói" Cỏ Ba Lá nhất phương đầu lĩnh đạo nhân, đột nhiên mở miệng

"Nếu Tam Tùng đạo trưởng cảm thấy như vậy, vậy thế hoà a !" Thanh Vân Quan bên này đầu lĩnh Thanh Phong đạo trưởng, cũng chính là vừa rồi nói với Đỗ Bạch nói cái kia, chậm rãi nói

"Hừ! Mạnh miệng!" Tam Tùng đạo trưởng chẳng đáng lạnh rên một tiếng, nhưng hắn cũng không đi cãi cò, mà là lạnh lùng nói: "Cuối cùng một hồi định thắng thua! Ai thua liền lưu lại Thanh Vân Kinh!"

"Thanh Vân Kinh?"

Đỗ Bạch ni non 1 tiếng, từ trong thạch động nhặt được nửa bản cổ tịch cũng gọi là Thanh Vân Kinh, lẽ nào bọn họ tranh đoạt chính là cái kia

"Được !" Thanh Phong đạo trưởng cũng không chậm trễ chút nào đáp

Thanh Vân Quan cùng ba điệp các tranh đấu đã vài thập niên, bọn họ nguyên bản có cùng nguồn gốc, sở học không sai biệt lắm, sở dĩ những năm qua này đấu thắng vô số lần, vẫn như cũ chẳng phân biệt được cao thấp, ai cũng không làm gì được người nào

Thanh Phong đạo trưởng tin tưởng lần này coi như không phải thế hoà, vậy cũng sẽ là thắng tràng diện, bởi vì Thanh Vân Quan ra một cái thiên phú vô cùng đệ tử giới sở dĩ hắn mới chịu đáp ứng không chút do dự

"Tốt!" Tam Tùng đạo trưởng vẫn như cũ lạnh rên một tiếng, chợt quát to: "Văn Tùng ra khỏi hàng! !"

"Dạ, sư tôn! !" Đứng ở Tam Tùng đạo trưởng phía sau, chẳng bao giờ mở miệng tuổi trẻ đạo trưởng đi tới

Hắn tuổi chừng ở chừng hai mươi, biểu tình lạnh lùng nghiêm nghị, toàn thân cao thấp tản mát ra một loại từ chối người ngoài ngàn dặm cảm giác nhưng theo Đỗ Bạch, đối phương người như thế lạnh lùng nghiêm nghị, giả dạng làm phân rất lớn

"Thanh Phong đạo trưởng được, các vị đạo trưởng được, ở ba điệp các Văn Tùng xin chỉ giáo!" Tuổi trẻ đạo trưởng tiến lên một bước, liền ôm quyền, lạnh lùng mở miệng hắn cử chỉ phóng khoáng, nói dứt khoát, hơn nữa trên người phát ra băng lãnh khí chất, khiến hắn lập tức cùng người khác bất đồng

Đối với Văn Tùng biểu hiện, Tam Tùng đạo trưởng thoả mãn gật đầu

Văn Tùng không chỉ có thiên phú tốt, khí chất các phương diện đều cực kỳ xuất chúng, chỉ cần tu luyện nữa Thanh Vân Kinh, tương lai thành tựu đem vô khả hạn lượng, đem ba điệp các phát dương quang đại chỉ là vấn đề thời gian

Nhìn biểu hiện xuất chúng Văn Tùng, Thanh Phong đạo trưởng sắc mặt khê hơi trầm xuống một cái, không nghĩ tới ba điệp các cũng ra một gã thiên phú thật tốt người thừa kế

Hô ——

Thanh Phong đạo trưởng thở sâu, chậm rãi hô: "Thanh Vũ xuất chiến! !"

"Đến!" 1 tiếng thanh âm trong trẻo lạnh lùng ở trên quảng trường quanh quẩn, trong tầm mắt, rất nhanh thì chứng kiến nhất đạo người mảnh mai ánh từ trên nóc nhà nhảy vọt xuống năng động tác mềm mại, như một con Phi Yến, xẹt qua nhất đạo hoàn mỹ đường vòng cung, rơi xuống đất không tiếng động

Chỉ bằng vào những động tác này, là có thể nhìn ra nàng thân thủ bất phàm, Thanh Phong đạo trưởng trong mắt cũng toát ra một thoả mãn

"Thanh Vân Quan Thanh Vũ gặp qua ba diệp các các vị đạo trưởng" Thanh Vũ cũng quạnh quẽ cho đối phương đi cái đơn giản lễ, lúc này mới nhìn một chút cùng nàng đối chiến Văn Tùng

Ở bên cạnh quan chiến Đồ Bạch, khi nhìn đến Văn Tùng hòa thanh mưa lên sân khấu phía sau, trong mắt lần thứ hai có một màn hứng thú

Hai người bọn họ chiến đấu mới tính nhìn có chút thủ lĩnh, cái kia gọi Văn Tùng mặc dù có chút trang phục, nhưng vẫn có chút chân tài thật học còn như Thanh Vũ cũng không cần nói, cũng là một cái có thực lực cô nương đạo trưởng

Thanh Vũ mỹ lệ, khiến Văn Tùng hơi chút thất thần, nhưng chỉ là trong nháy mắt sự tình, không phải chú ý xem liên tục tiếp quên

"Xin mời!" Văn Tùng nhúng tay đối với Thanh Vũ vừa mời, trường kiếm trong tay chậm rãi nhấc lên, cước bộ cũng bắt đầu di động

Thanh Vũ trên tay đồng dạng xuất hiện một thanh trường kiếm, bất quá nàng kiếm mảnh nhỏ điểm, ngắn một chút thích hợp hơn nữ hài tử phát huy

Uống ——

Thanh Vũ giảnh trước ra chiêu, thân thể lắt lư một cái, kiếm trong tay bị bắm một đóa kiếm hoa, nhanh như tia chớp đâm về phía đối thủ vai

Thanh Vũ cái này vừa chiêu, Văn Tùng cũng động, né tránh công kích đồng thời, trường kiếm trong tay tước hướng Thanh Vũ chân ra chiêu cấp tốc, động tác cực kỳ khẩn tiệp

Hanh ——

Thanh Vũ lạnh rên một tiếng, tốc độ xuất thủ lập tức nhanh hơn, trường kiếm trong tay còn như mưa rơi hạ lạc, hướng về phía Văn Tùng chính là một trận mưa đông gió giạt vậy công kích

"Đến được!" Văn Tùng đồng dạng hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay trong nháy mắt tản mát ra sương mù quang mang, đón nhận Kiếm Vũ!

Đùng đùng đùng đùng ——

Bóng người lay động, kiếm cùng kiếm giao phong, chiến đấu kịch liệt, khiến bên ngoài sân vây xem người cũng khản trương đặc biệt Thanh Phong, Văn Tùng hai vị đạo trưởng, một ngày có người bị thua liền ý nghĩa mất đi Thanh Vân Kinh

Khi ——

1 tiếng kiếm minh vang vọng không trung, trong kịch chiến hai người Tô nhưng xa nhau trên người hai người y phục đều xuất hiện mấy đạo tổn hại, khí tức trầm trọng, vừa rồi chiến đấu hai người cân sức ngang tài!

"Đây cũng quá buồn chán a !" Xem ra lại là thể hoà ý tứ, Đồ Bạch bất đắc dĩ thở dài

"Sạch Vũ đạo trưởng, ta muốn ra tuyệt chiêu, xin chú ý!" Văn Tùng thở sâu, hướng về phía Thanh Vũ nói rằng, trên người khí thế bắt đầu chậm rãi đề thăng

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Ta và các người đánh

88 ta và các người đánh

Vừa nhìn Văn Tùng giá thể này, Thanh Vũ cũng cẩn thận, Đan Kiếm ngăn cản ở trước ngực làm phòng ngự thể

Dùng cái này đồng thời đôi phe nhân mã cũng khản trương, Thanh Phong cùng Tam Tùng cũng biết là phân thắng bại thời điểm

"Huyết Kiếm Nhất Kích!"

Văn Tùng nghiêm ngặt quát một tiếng, biểu tình đều dữ tợn vài phần, hướng về phía thân kiếm phun một ngụm tinh huyết nguyên bản quang mang chớp thước trường kiếm lập tức chuyển thành màu đỏ, toát ra dài đến một xích Hồng Mang

Trên người hần khí thể đại thịnh, rất rõ ràng cảm giác được hần công kích chỉ ít tăng năm phần mười nguyên bản là hòa thanh mưa lực lượng ngang nhau, lúc này lực công kích tăng lớn phân nửa, Thanh Vũ nếu như không có thủ đoạn đặc biệt, phải thua không thể nghi ngờ

Chứng kiến công kích tăng nhiều Văn Tùng, Thanh Phong đạo trường sắc mặt lập tức thay đổi tái nhợt, bởi vì hần biết Thanh Vũ không chặn được chiêu này

Thanh Vũ ánh mắt lóe lên vẻ tuyệt vọng, nhưng nàng nhưng không nghĩ chịu thua, trong cơ thể tất cả chân khí đều vận chuyển tới trong tay Tê Kiếm thượng, hét lớn một tiếng: "Thái Cực Thuần! !"

Tê Kiếm bị Thanh Vũ rất nhanh vũ động, nhanh đến ngay cả mắt nhìn không rõ thân kiếm, một mặt từ kiếm ảnh cấu thành Thái Cực Thuần, che ở trước người của nàng

"Phá cho ta! !" Văn Tùng Lệ Hồng 1 tiếng, trong tay Huyết Kiếm mang theo dài đến một xích Kiếm Mang nhanh như tia chớp bỏ về phía Thái Cực Thuần

"Khanh —— "

Huyết Kiếm bỏ vào Thái Cực Thuần thượng, phát sinh 1 tiếng thật dài ông hưởng âm thanh

Thái Cực Thuần nghiền nát, Thanh Vũ phát sinh rên lên một tiếng, thân thể trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, trào Đỗ Bạch đứng thẳng phương vị đụng tới Phốc ——

Một búng máu từ Thanh Vũ trong cái miệng nhỏ nhả phun ra, người cũng từ từ rồi ngã xuống

Đỗ Bạch nhúng tay bao quát, đem đình ở trước người rồi ngã xuống Thanh Vũ đỡ lấy, nhưng nàng vẫn như cũ mềm tựa ở Đỗ Bạch trên người

Văn Tùng trường kiếm chống đỡ đất, nhìn trọng thương Thanh Vũ, thật to thở phào tuy là trả giá không nhỏ đại giới, nhưng cuối cùng cũng đạt được thắng lợi

Nhìn đến đây, Tam Tùng đạo trường trong mắt rớt cục có tiểu ý, nhìn Thanh Phong, chậm rãi nói: "Thanh Phong người thua! Thanh Vân Kinh đem ra! !"

"Ta "

Thanh Phong đạo trường mặt xám như tro tàn, trước không nói hần có chịu hay không đem Thanh Vân Kinh lấy ra mấu chốt là hần không có, Thanh Vân Kinh ở nhiều năm trước đã đánh rơi, gọi hần đi nơi nào tìm

"Thanh Phong, người sẽ không muốn xấu lắm đi!" Tam Tùng đạo trường sắc mặt lập tức âm trầm xuống, Âm U nhìn chăm chăm Thanh Phong, "Nếu như người không đem Thanh Vân Kinh lấy ra, vậy cũng trách ta tâm ngoan thủ lạt, diệt các người Thanh Vân Quan, sau đó một cây đuốc đốt cái địa phương rách này!"

Thanh Phong sắc mặt lần thứ hai thay đổi thay đổi, nửa ngày, mới cười khổ một tiếng: "Ta Thanh Phong còn khinh thường lật lọng, bắt quá Thanh Vân Kinh đã đánh rơi nhiều năm, ta nghĩ cảm cũng không lấy ra được a!"

"Cái gì ? Ném ? Người đây là đang trêu chọc ta sao?"

Nghe vậy, Tam Tùng đạo trường sắc mặt âm trầm muốn chảy ra nước

"Dạ" Thanh Phong mặc dù biết Tam Tùng không tin, nhưng sự thực chính là như vậy, không tin hần cũng không có biện pháp

Tam Tùng trầm mặc xuống, âm lãnh ánh mắt ở Thanh Phong trên mặt lưu chuyển

"Người người buông tay ra "

Chậm quá một hơi thở Thanh Vũ, ngưng ngừng đẩy đẩy Đỗ Bạch nắm ở nàng trên lưng thủ

Đỗ Bạch buông tay ra, Thanh Vũ lúc này mới Đỗ Bạch trong lòng đứng lên

Thanh Vũ hít sâu cửa, nhìn sắc mặt trắng bệch, nhần thần uể oải Thanh Phong đạo trường, cắn môi một cái, nhìn về phía Tam Tùng đạo trường, lạnh lùng nói: "Tam Tùng đạo trường, người không nên làm khó ba ba ta, tất cả mọi chuyện ta nguyện ý một người gánh chịu Thanh Vân Kinh xác thực đánh rơi nhiều năm, chúng ta cũng một mực tìm, đáng tiếc vẫn không có kết quả "

"Người gánh chịu?" Tam Tùng hung ác độc địa cắt đứt Thanh Vũ giải thích, Âm U cười lạnh, "Người một cái tóc cũng không có dài đủ con nhai ranh biết cái gì ? Ngày hôm nay trừ phi các người giao ra Thanh Vân Kinh, nếu không... Ta sẽ nhường các người biết cái gì gọi là hối hận! !"

"Người đây là cố tình gây sự! ! Thanh Vân Kinh đều mất nhiều năm, người gọi chúng ta đi nơi nào tìm! Phải được không có, muốn chết một cái!" Thanh Vũ tức giận đáp

Chợt nàng đưa ánh mắt rơi vào Thanh Phong đạo trưởng trên người, bị thương nói: "Ba ba xin lỗi, ta nguyên ý đền mạng "

Không đợi Thanh Phong đạo trưởng trả lời, Thanh Vũ trong tay Tế Kiềm đảo ngược, trào bản thân ngực đâm vào

"Thanh Vũ, không được! !"

Thanh Phong đạo trưởng kinh hoàng hô to một tiếng, thân thể rất nhanh trào Thanh Vũ nhào tới bằng giữa hai người khoảng cách, hấn căn bản ngăn cản không rõ mưa tự sát tạ tội

Ngay Tế Kiềm rời Thanh Vũ trái tim thiếu chút nữa khoảng cách, cũng nữa không đâm xuống đi, cổ tay nàng bị một con ả áp tay nắm lấy, không thể động đậy

"Sạch Vũ đạo trưởng, không phải là Thanh Vân Kinh sao? Cho bọn hấn chính là, hà tất tìm chết đây?" Đỗ Bạch nhàn nhạt mở miệng, cầm lấy Thanh Vũ thủ hơi dùng sức, trong tay nàng Tế Kiềm lập tức rơi xuống đất

"Người, người biết cái gì! Chúng ta không có Thanh Vân Kinh! !" Chứng kiến tự sát bị ngăn cản Thanh Vũ tức giận kêu to lên

Mới vừa nhào tới trước người Thanh Phong đạo trưởng, chứng kiến Thanh Vũ không có việc gì, lập tức thả lỏng khẩu đại khí, cảm kích đối với Đỗ Bạch nói cảm tạ: "Thí chủ cảm tạ!"

Ba ——

Mới vừa nói xong Thanh Phong đạo trưởng, một cái tát lắc tại Thanh Vũ trên mặt, giận dữ hét: "Ta đánh chết người cái này bất hiếu nữ nhân! Ta tâm tâm khổ khổ dưỡng dục người mười tám năm! Người cư nhiên như vậy hời báo ta! Người cho rằng chết thật có thể một trăm! Người cho rằng chết, bọn họ thì sẽ bỏ qua chúng ta ? Người, người tức chết ta Khái khái "

Thanh Phong đạo trưởng bị Thanh Vũ tự sát cử động, khí cả người đều phải bạo tạc!

Bụng đau nhức gương mặt, Thanh Vũ chảy nước mắt, áy náy nói: "Ba ba xin lỗi, chỉ cần ta chết, bọn họ thì sẽ bỏ qua người, buông tha Thanh Vân Quan "

"Người trả thế nào như thế chẳng Dịch, tức chết ta Khái khái ho khan "

Nhìn Thanh Phong hòa thanh mưa phụ nữ tình thâm hình ảnh, Tam Tùng đạo trưởng nhãn thần thay đổi chưa từng thay đổi một cái, âm lãnh đạo: "Đừng đóng kịch, ngày hôm nay không thấy Thanh Vân Kinh, các người đều phải chết "

"Ai, thật nhảm chán!" Đỗ Bạch bất đắc dĩ thở dài, nhìn về phía Tam Tùng đạo trưởng, thân nhiên nói: "Thanh Vân Kinh ở chỗ này của ta "

Đỗ Bạch giờ giờ trong tay nửa bồn Thanh Vân Kinh, nói tiếp: "Bản tới cho người cũng không có gì, bất quá ta nhìn các người không vừa mắt nếu không chúng ta cũng đánh một trận, thắng, chính là, thua, người nửa bồn lấy tới "

Nói xong, Đỗ Bạch liền đem Thanh Vân Kinh vứt xuống một bên trên mặt đất

Đỗ Bạch đột nhiên xuất ra Thanh Vân Kinh, không chỉ có khiến Tam Tùng đạo trưởng ngoài ý muốn, Thanh Phong đạo trưởng cùng Thanh Vũ con mắt càng là lập tức trợn lão đại, khó có thể tin

"Thật thực sự là Thanh Vân Kinh" xem trên mặt đất nửa bồn Thanh Vân Kinh, Thanh Vũ thất thanh nỉ non

Phản ứng kịp Tam Tùng đạo trưởng, xem trên mặt đất Thanh Vân Kinh, trong mắt toát ra một tham lam tuy là Đỗ Bạch thoát nhìn thư sinh yếu ớt, nhưng ai biết có hay không thủ đoạn đặc biệt

Vì tránh cho phức tạp, Tam Tùng đạo trưởng âm trầm nói: "Các người đã thua, Thanh Vân Kinh là ta Tam Diệp Các vật, tại sao lần thứ hai đánh đồ "

Đỗ Bạch lập tức cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Người muốn nói như vậy, ta liền thu Thanh Vân Kinh rồi đi, cái này Thanh Vân Kinh cũng không phải là bọn họ vật, là ta ngẫu nhiên gian đạt được "

"Người!" Tam Tùng đạo trưởng phần nộ nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, nửa ngày mới chậm rãi nói: "Ta với người đồ!"

"Không phải người, là các người!" Đỗ Bạch vươn một cái ngón tay lung lay, thân nhiên nói: "Các người mọi người cùng tiến lên, có thể đánh thắng ta, Thanh Vân Kinh chính là các người muốn là ta thắng, vậy không có ý tứ, người vốn là ta "

Chương 89: Lấy một địch mười

89 lấy một địch mười

Đỗ Bạch lời vừa ra khỏi miệng, trên quảng trường tức thì hoàn toàn yên tĩnh, chỉ còn lại có gió thổi phát qua bên tai Sa Sa vang

"Cuồng vọng! !" Tam Tùng đạo trưởng lập tức phẫn nộ, nổi giận gầm lên một tiếng, Đỗ Bạch đây là trần trụi coi rẻ bọn họ, vũ nhục bọn họ

"Ta sợ phiền phức, duy nhất giải quyết tương đối khá" đối mặt Tam Tùng đạo trưởng rống giận, Đỗ Bạch thản nhiên nói: "Ít nói nhảm, cùng lên đi "

Tam Tùng đạo trưởng cũng không phải là hạng người thiện lương, thấy Đỗ Bạch đáng về bề vệ lớn lối như thế, không ai bì nổi! Hắn nhãn thần triệt Âm U xuống tới, gầm nhẹ nói: "Đều lên cho ta! Dùng uy lực lớn nhất chiêu thức!"

Tam Tùng ra lệnh một tiếng, lấy Tam Tùng là dẫn đầu Tam Diệp Các người, cấp tốc bao vây, đem Đỗ Bạch vây vây ở chính giữa mỗi người bọn họ trong mắt đều mạo hiểm hùng lực lửa giận, tràn ngập sát ý nhìn chăm chăm Đỗ Bạch

Mười mấy cây trường kiếm dưới ánh mặt trời tàn mát ra mắt sáng quang mang, chỉ phía xa nổi Đỗ Bạch, tùy của bọn hắn cước bộ di động, băng Lãnh Kiếm Phong chậm rãi tới gần

Thanh Phong đạo trưởng, Thanh Vũ đã từ Thanh Vân Kinh trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, ánh mắt liếc một cái Đỗ Bạch bên chân nửa bồn Thanh Vân Kinh, nhãn thần phức tạp

"Ba ba, chúng ta đi trợ giúp hắn" nhìn trong vòng vây Đỗ Bạch, sặc Vũ đạo trưởng khẽ cắn môi, mở miệng nói

Thanh Phong đạo trưởng Tự Nhiên cũng chứng kiến Đỗ Bạch tình trạng, bất quá đây đều là hắn tự tìm, gắng phải lấy lực một người đối kháng Tam Diệp Các mọi người nếu Đỗ Bạch dám khoe khoang khoác lác, giọng nói lớn lối như thế, phải có mấy phần bản lĩnh a !

Thanh Phong đạo trưởng sảo hơi trầm ngâm, chậm rãi nói: "Trước nhìn kỹ hắn nói, hắn nếu dám lấy một địch mười, phải có bản lĩnh thật sự "

"Điều này sao có thể ?" Thanh Vũ không hề nghĩ ngợi, thốt ra, "Tam Tùng đạo trưởng cùng ba ba giống nhau, đều là tu luyện nhiều năm võ giả, hắn mới bấy lớn, tại sao có thể là đối thủ "

"Lời là nói như vậy không có sai, nhưng trên thế giới này không hề thiếu thiên tài "

Thanh Phong đạo trưởng lời còn chưa nói hết, giữa sân chiến đấu đã chính thức kéo vang!

"Công kích! !"

Tam Tùng đạo trưởng nghiêm ngặt quát một tiếng, trường kiếm trong tay lui ra nhất đạo dài khoảng ba thước Kiếm Mang hướng về phía Đỗ Bạch chém bổ xuống đầu, vô luận là uy lực hay là tức thế đều cực kỳ cường hãn, Kiếm Phong nơi đi qua, phát sinh ô ô tiếng kiếm rít

Tam Tùng đạo trưởng vừa ra tay, Tam Diệp Các người khác cũng không tỏ ra yếu kém, chen lẫn từ các vị phương vị công kích về phía Đỗ Bạch

Thoáng chốc, Đỗ Bạch trái phải trước sau đều là kiếm ảnh, tựa như kiếm lao lung giống nhau, không chỗ có thể trốn

Nhìn đến đây, quan chiến đấu Thanh Phong đạo trưởng hòa thanh mưa sắc mặt lập tức biến đổi, Thanh Vũ càng là kém chút nhịn không được xông đi qua hỗ trợ

Nhìn như không chỗ có thể trốn công kích, ở Đỗ Bạch trong mắt cũng sớ hờ trăm chỗ

Một tia sáng kỳ dị ở Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên, tất cả công kích trong mắt hắn lập tức thay đổi chậm chạp

"Không chịu nổi một kích!"

Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, hướng về phía phủ đầu bổ tới trường kiếm ầm ầm một quyền đập ra, phát sinh 1 tiếng vĩ đại khanh minh thanh, tay cầm trường kiếm Tam Tùng đạo trưởng lập tức bị đẩy lui

Đẩy lui Tam Tùng đạo trưởng phía sau, Đỗ Bạch nhằm phía vây công hắn hắn địch nhân, giơ tay lên chính là một quyền lại một quyền, không có có một tia cuốn hút, có thể mỗi một quyền xuống phía dưới, đều có một Tam Diệp Các người gục xuống, mặc kệ thực lực cao cùng thấp

Bọn họ thấy rõ Đỗ Bạch đập tới nắm tay, nhưng làm sao đều tránh không khỏi, Đỗ Bạch tốc độ quá nhanh, mau hơn thân thể bọn họ tốc độ phản ứng

Rầm rầm rầm ——

A a a ——

Trên quảng trường vang dội Đỗ Bạch mỗi một quyền vung ra tiếng oanh minh, cùng với Tam Diệp Các phương diện kêu thảm thiết

Khi Đỗ Bạch dừng người lại thời điểm, Tam Tùng đạo trưởng tê dại hồ khẩu vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục lại, hấn ngơ ngác nhìn té trên mặt đất kêu rên môn nhân, ngay cả Văn Tùng cũng không thể ngăn cản Đỗ Bạch một quyền oai

Đỗ Bạch vỗ vỗ tay, nhìn về phía sững sờ Tam Tùng đạo trưởng, bình tĩnh nói: "Tam Tùng đạo trưởng nếu như nghỉ ngơi tốt, hãy bắt đầu đi, thời gian của ta tương đối quý giá hoặc là ngươi chủ động chịu thua, giao ra Thanh Vân Kinh "

Đối mặt Đỗ Bạch lạnh lùng trào phúng " Tam Tùng đạo trưởng sắc mặt cực vi khó coi, hấn hoàn toàn không nghĩ ra làm sao sẽ thoát ra Đỗ Bạch cái này nhân loại đến không chỉ có thực lực cao đáng sợ, hơn nữa còn có đạt được Thanh Vân Kinh

Nếu như không phải là bởi vì nửa bồn Thanh Vân Kinh không còn cách nào tu luyện, hấn cũng hoài nghi Đỗ tu luyện uống phí Thanh Vân Kinh, mới đáng sợ như thể thực lực

"Đều cho ta đứng lên! Thăng trên mặt đất thoải mái đứng không! !" Tam Tùng đạo trưởng không trả lời Đỗ Bạch nói, ngược lại xông trên mặt đất kêu rên môn nhân nổi giận gầm lên một tiếng

Ở Tam Tùng đạo trưởng trong tiếng hô, trên mặt đất Tam Diệp Các môn nhân đều bụng đau xót chỗ chậm rãi đứng lên, sau đó đi tới Tam Tùng đạo trưởng phía sau

"Chúng ta đi!" Tam Tùng đạo trưởng lạnh rên một tiếng, mang theo môn nhân xoay người liền muốn rời đi

Chờ nửa ngày Đỗ Bạch, triệt không nói gì

"Cứ như vậy đi, thật không coi ta là hồi sự ?" Hướng về phía Tam Tùng đạo trưởng bóng lưng, Đỗ Bạch băng lạnh rên một tiếng, trên người tản mát ra vẻ lạnh như băng khí tức

Tam Tùng đạo trưởng đi tới cước bộ không khỏi dừng lại, chậm rãi xoay người lại, cầm tức nhìn Đỗ Bạch, "Ta đã chịu thua, ngươi còn muốn thế nào ? Thanh niên nhân, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, một mặt đuổi tận giết tuyệt đối với ngươi cũng không có ích lợi gì!"

"Há, thật sao?"

Nhìn Tam Tùng đạo trưởng, Đỗ Bạch chẳng đáng cười lạnh một tiếng, đá một cái bên chân trường kiếm

Trường kiếm nảy lên khỏi mặt đất đến, rơi vào Đỗ Bạch trên tay, phát phát trường kiếm trong tay, phát sinh vài tiếng ô ô tiếng hít thở, thoát nhìn giống như là đang đùa kiếm

"Ngươi nếu như cảm thấy ngươi có thể mau hơn trong tay ta kiếm, ngươi đã đi hảo "

Tam Tùng đạo trưởng sắc mặt lần thứ hai biến đổi, ánh mắt lóe lên vẻ kinh hoảng, nguyên vốn còn muốn giả ngây giả dại ly khai, xem ra là ngây thơ

"Thanh niên nhân! Ngươi khi dễ người yếu, sẽ không sợ thiên lôi đánh xuống sao?" Tam Tùng đạo trưởng lần thứ hai phát sinh âm trầm hừ lạnh

"Thực sự là tiếng huyền nào!"

Thấy Tam Tùng đạo trưởng loại thái độ này, Đỗ Bạch triệt phiền táo, lại nói nhảm nữa, trường kiếm trong tay mang ra khỏi ánh sáng, nhanh như thiểm điện vung ra đi kiếm phong nơi đi qua, không khí bị xé mở, tiếng rít đại tác phẩm

"Ta cho ! ! Ta chịu thua ! ! Đừng giết ta ! !"

Kiếm còn không có tới người, Tam Tùng đạo trưởng lập tức kinh khủng quát, trong giọng nói tràn ngập kinh hoảng!

Tê ——

Trường kiếm từ Tam Tùng đạo trưởng trên cánh tay xẹt qua, một mảnh tay áo Phi Lạc, Đỗ Bạch tay cầm trường kiếm ra hiện tại sau lưng hấn

"Ta nhẫn nại hữu hạn, giao ra Thanh Vân Kinh, bắt người cút! Còn dám nói nhảm nhiều một câu, không cần phải ngươi cầm, ta sẽ tự mình lấy!"

"Ta cho ta cho "

Cảm thụ được phía sau truyền đến sát ý lạnh như băng, Tam Tùng đạo trưởng cũng không dám ... nữa đùa giỡn tiểu hoa dạng, chiến chiến nguy nguy từ trong lòng ngực móc ra nửa sách Thanh Vân Kinh đưa cho Đỗ Bạch

Bất Xá liếc mắt một cái Đỗ Bạch trên tay Thanh Vân Kinh, Tam Tùng đạo trưởng mang theo môn nhân rất nhanh rời đi

"Thanh Phong, Thanh Vân Kinh tạm thời giao cho các người Thanh Vân Quan bảo quản, một ngày nào đó ta sẽ đích thân cầm về! " Thấy môn người cũng đã rút khỏi, đi tới xuất khẩu Tam Tùng đạo trưởng, đột ngột xoay người đối với Thanh Phong đạo trưởng rống to

Gào xong, liền vội vã lưu, không dám dừng lại thêm nữa khoảnh khắc

Nhìn Tam Tùng tiêu thất ở trong tầm mắt bóng lưng, Thanh Phong đạo trưởng bất đắc dĩ, có thể làm chủ cũng không phải hắn

Thanh Phong đạo trưởng đem ánh mắt nhìn về phía Đỗ Bạch, trong đầu rất nhanh suy tư về

Hắn phải nghĩ biện pháp giữ Thanh Vân Kinh lại đến, cũng sẽ không đắc tội Đỗ Bạch

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Đỉnh ước chi hoàn

90 đỉnh ước chi hoàn

Không đợi Thanh Phong đạo trưởng nghĩ kỹ làm sao mở miệng, Thanh Vũ liền khẩn cấp trào Đỗ Bạch mở miệng hỏi: "Thí chủ người khỏe, người là ai ? Người Thanh Vân Kinh là nơi nào đến ?"

Thanh Vũ giọng nói có chút gấp thúc, trong mắt tràn ngập chờ mong thần tình

"Người cũng muốn Thanh Vân Kinh" Đỗ Bạch ánh mắt nhìn về phía Thanh Vũ, nhàn nhạt hỏi

Thanh Vũ không có gì do dự, lập tức gật đầu nói: "Thanh Vân Kinh là chúng ta Thanh Vân Quan vật, ta hy vọng thí chủ có thể đem nó trả, phi thường cảm tạ!"

Vừa nghe Thanh Vũ loại này giọng, Thanh Phong đạo trưởng biết muốn hư bằng Đỗ Bạch vừa rồi đối với Tam Tùng đạo trưởng thái độ, muốn đơn giản phải về Thanh Vân Kinh, hiển nhiên là ý nghĩ kỳ lạ

"Tiếp tục "

Khiến Thanh Phong đạo trưởng, Thanh Vũ, còn có Thanh Vân Quan các đạo trưởng ngoài ý muốn là, Đỗ Bạch cư nhiên đem hoàn chỉnh Thanh Vân Kinh trào Thanh Vũ ném qua đi, không do dự, không đề cập tới bất kỳ điều kiện gì

Thanh Vũ vô ý thức nhúng tay tiếp được Thanh Vân Kinh, siết trong tay, cảm thụ được Thanh Vân Kinh vậy thật thật xúc giác, thế nhưng nàng vẫn như cũ khó có thể tin, Thanh Vân Kinh liền khinh địch như vậy tới tay

"Được, nếu vật quy nguyên chủ, ta đây đi" Đỗ Bạch vỗ vỗ tay, cất bước trào tiến đến cửa nhỏ đi tới

Chứng kiến Đỗ Bạch thật đi, Thanh Vân Quan người cái này mới phản ứng được

"Người chờ một chút!" Chứng kiến Đỗ Bạch phải ly khai, Thanh Vũ hướng về phía hắn bóng lưng, la lớn

Đỗ Bạch nghi hoặc xoay người lại, nhìn Thanh Vũ, đạo: "Thanh Vũ đạo trưởng, người còn có việc ?"

"Người người tên là gì ? Cảm ơn người đem Thanh Vân Kinh về còn chúng ta" ở Đỗ Bạch nhìn soi mói, Thanh Vũ gương mặt hơi phỉm hồng, liền giống như tiểu cô nương, thẹn thùng thêm chân thành cảm tạ

"Đỗ Bạch" Đỗ Bạch mỉm cười, mở miệng nói: "Cảm tạ cũng không cần, nửa bồn Thanh Vân Kinh là ta sáng sớm ở trong núi nhặt được, một cái nhấc tay mà thôi "

"Đỗ thí chủ người khỏe, có thể hỏi một chút, ngài ngoại trừ nhặt được Thanh Vân Kinh, còn có chứng kiến hấn sao?" Thanh Phong đạo trưởng đột nhiên cấp thiết sấp, cửa, thần tình có chút khẩn trương

Đỗ Bạch hơi nhíu nhíu, mình bạch Thanh Phong đạo trưởng hỏi cái này nói nguyên nhân phía sau, lúc này mới bình tĩnh nói: "Còn có một cỗ xương trắng, nếu như người là tìm Thanh Vân Kinh chủ nhân nói, chắc là chết "

"Vài thập niên, chết cũng là bình thường" Thanh Phong đạo trưởng trong mắt toát ra vẻ thất vọng, bất quá hấn rất nhanh thì khôi phục lại, đối với Đỗ Bạch chấp tay cảm tạ, "Đa tạ thí chủ trả Thanh Vân Kinh, như có nhân hạ nói, xin hãy nhập thất chiều dài một phen "

"Không cần, ta không có thời gian" Đỗ Bạch khoát khoát tay, một lần nữa xoay người đi ra ngoài

Mới vừa đi hai bước, bên tai lần thứ hai truyền đến Thanh Vũ tiếng hô, "Đỗ Đỗ Bạch người chờ một chút "

"Ừ?" Lần thứ hai bị gọi lại, Đỗ Bạch hơi không kiên nhẫn, vừa muốn mở miệng hỏi, liền thấy Thanh Vũ rất nhanh hướng hấn đi tới

"Cái này người cầm, sau này ta sẽ đi tìm người" Thanh Vũ xấu hổ đem hình một vòng tròn Đàn Mộc thủ trục kín đáo đưa cho Đỗ Bạch, "Không nên làm mất, nếu không... Ta tìm không được người "

"Ngạch "

Xem trong tay tầm thường thủ trục, Đỗ Bạch muốn cự tuyệt, có thể ánh mắt chú ý tới Thanh Vũ hi vọng ánh mắt, ngại nói không nên, lời đến khóe miệng, đổi thành mặt khác một câu, "Đây là cái gì ?"

"Chúng ta Đạo Giáo âm dương khâu, nhất Âm nhất Dương, không chỉ có Thanh Tâm ngưng thần hiệu quả, mặt khác còn có thể coi như vũ khí sử dụng" Thanh Vũ cho Đỗ Bạch giải thích đồng thời, thuận tiện nâng tay phải lên, nơi cổ tay có một giống nhau thủ trục, ngoại trừ ở phương diện màu sắc hơi chút bất đồng, hấn giống nhau như đúc

"Quý trọng như vậy cái gì người còn là mình giữ lại phòng thân" Đỗ Bạch cầm trong tay thủ trục trả lại cho Thanh Vũ

Chứng kiến Đỗ Bạch muốn đem Dương Hoàn trả lại cho nàng, Thanh Vũ thần tình lập tức thì trở nên ảm đạm xuống, trong mắt tràn ngập thất vọng

Nhìn Đỗ Bạch, Thanh Vũ cái miệng nhỏ nhắn khẽ cắn, dứt khoát đạo: "Người có muốn hay không, hoặc là mất, ta sẽ chết cho người xem! ! Ngược lại ta mệnh cũng là người cứu, trả lại cho người!"

Thanh Vũ bị phẫn hô, trên lưng đoàn kiếm lần thứ hai bị nàng bắt vào tay thượng, đối với mình trái tim đâm tới, một điểm do dự cũng không có

Nhìn ra nàng là chăm chú, mà không phải hù dọa hoặc là uy hiếp Đỗ Bạch

"

Đỗ Bạch không nói gì, không nên thủ trục hậu quả còn như nghiêm trọng như vậy sao?

Đỗ Bạch rất nhanh ra tay nắm chặt Thanh Vũ cổ tay, ở nàng bị phẫn trong ánh mắt, đem nàng kiếm từ trong tay lấy ra, cầm trở về chuôi kiếm, thờ dài, "Ta muốn, được chưa "

Đỗ Bạch cầm trong tay Dương Hoàn thu, để vào túi tiền

Thanh Vũ ánh mắt cái này hoà hoãn lại, trên mặt lặng lẽ nảy lên một đốm bùng, nhỏ giọng nói: "Có thể buông "

" Đỗ Bạch không nói gì lắc đầu, buông ra nắm Thanh Vũ cổ tay thủ

"Ta cũng biết người sẽ không để cho ta chết, Đỗ Bạch cảm ơn người" Thanh Vũ hướng về phía Đỗ Bạch then thùng nhoen miệng cười, trong mắt lóe đi dạng màu sắc

"Không khách khí, ta đây đi, không có sao chứ" tuy là Thanh Vũ cười rộ lên rất đẹp, nhưng Đỗ Bạch cũng không có tâm tư tiếp tục cùng nàng ma kỹ, đối với động bất động muốn tự giết người hay là đi xa một chút tương đối khá

"Không có việc gì" Thanh Vũ xấu hổ lắc đầu

"Ta đây đi" Đỗ Bạch nói một tiếng, xoay người rất nhanh trào tiến đến cửa nhỏ đi tới, hiện tại coi như ai bảo hấn, cũng làm làm không có nghe thấy

Nhìn Đỗ Bạch vội vã bóng lưng, Thanh Vũ lớn tiếng hét lên: "Đỗ Bạch, Dương Hoàn nhất định phải thả mang theo trên người oh "

Bá ——

Đỗ Bạch từ cửa nhỏ trong xông tới, cả thế giới nhất thời thanh tĩnh, thờ sâu, trào Đạo Quan đi ra bên ngoài, cùng Thường Tử Nhan bọn họ hội hợp

Chứng kiến Đỗ Bạch trở về, mười người nói nghiệp viên toàn bộ đến đông đủ, lại thoáng nghỉ ngơi mấy phút, tựu ra trở lại giáo thoạt nhìn, lần này du lịch

mùa thu bọn họ vẫn là vô cùng thích, trên mặt mỗi người đều lộ nụ cười, cười cười nói nói

Tiểu Hắc cũng ngay đầu tiên lui trở về Đỗ Bạch trên vai, xèo xèo gọi vài tiếng, phảng phất đang hỏi Đỗ Bạch, người đi đâu vậy, làm sao đi lâu như vậy

Sờ sờ Tiểu Hắc trên người Bạch Mao, Đỗ Bạch trêu nói: "Thường tỷ ngực lớn không phải rất thoải mái mà, còn đã chạy tới cần gì phải "

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc hướng về phía Đỗ Bạch chỉ gọi vài tiếng, từ bả vai hắn nhảy đến đỉnh đầu thượng, trực tiếp chiếm giữ lên đỉnh đầu trung ương

"Cho ta xuống tới, muốn đứng ta trên đầu không có cửa đâu" Đỗ Bạch nhúng tay đem Tiểu Hắc từ trên đầu cào xuống, Tiểu Hắc lập tức bắt màn xèo xèo đứng lên

Cùng Tiểu Hắc chơi đùa một hồi, mấy phút thời gian nghỉ ngơi liền đi qua

"Xuất phát!" Thường Tử Nhan ra lệnh một tiếng, đội ngũ bắt đầu hướng chân núi phương hướng trở lại

Đi ở trong đám người Đỗ Bạch cũng không có phát hiện, ở Tam Thanh điện trên nóc nhà, Thanh Vũ chính nhất khuôn mặt si ngốc nhìn hắn rồi đi thân ảnh

Âm dương khâu, nhất Dương nhất Âm, là Đạo Giáo vũ khí, cũng là vật phẩm trang sức, đồng thời còn có một loại khác hàm nghĩa, đó chính là Đạo Lữ vật đỉnh ước

Ở Đạo Giáo trong có một quy định bất thành văn, giữa đường trường hoặc là Đạo Cô gặp gỡ Tâm Nghi đối tượng, sẽ biếu tặng đối phương âm dương hoàn một con, biểu thị đỉnh ước nếu như đối phương đồng ý, chính là tiếp thu hắn (nàng) cái này Đạo Lữ

Đỗ Bạch Tự Nhiên không biết âm dương hoàn còn có một quy định, nếu không... Hắn ước đoán chết sống cũng sẽ không muốn

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Ngũ Hành Linh Thuật

91 Ngũ Hành Linh Thuật

Một đường trở lại trường học, ở trường học nghỉ ngơi nửa giờ, các sư phụ để mọi người trở lại

Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan đi đón Đỗ Tiểu Vân cùng nhau tan tầm, sau đó cùng nhau về nhà ở trên xe, Đỗ Tiểu Vân lại nhiều lần chế giễu Thường Tử Nhan cùng Đỗ Bạch, không quan bọn hắn giải thích thế nào, Đỗ Tiểu Vân đều là không tin

Sở dĩ, ở Đỗ Tiểu Vân trong lòng, Thường Tử Nhan đã thành nàng đệ muội, đối với nàng càng là thân cận

Đối mặt Đỗ Tiểu Vân nhiệt tình, Thường Tử Nhan chỉ có thể ai thán nàng phản ứng sinh lý quá mãnh cảm, được kêu là âm thanh hiện tại đang vang lên đến, mình cũng cảm thấy cảm thấy khó xử

Về đến nhà, sau khi com nước xong Đỗ Bạch lần thứ hai cùng hai nàng nói muốn đi ra ngoài một hai ngày, có việc có thể gọi điện thoại cho hắn

Bất kể là Đỗ Tiểu Vân vẫn là Thường Tử Nhan đều hy vọng Đỗ Bạch có thể giữ ở bên người, nhưng các nàng cũng minh bạch cái này là chuyện không có khả năng sở dĩ mặc dù không xá, vẫn là yên lặng đồng ý Đỗ Bạch quyết định

Đỗ Bạch ra khỏi nhà, liền Triều vùng ngoại thành nông trường đi, đi tới nông trường trong lòng đất tầng, chứng kiến Thanh Long ở bên trong

"Lão đại!" Vừa nhìn thấy Đỗ Bạch, Thanh Long lập tức cung kính hành lễ

"Ừ bọn họ đâu?" Đỗ Bạch ánh mắt đảo qua, không nhìn thấy cùng Thanh Long như hình với bóng mấy tên thù hạ

"Ta đã giải tán Thanh Long Bang, bọn họ đều trở lại" Thanh Long bình tĩnh mở miệng: "Bọn họ phải có cuộc sống mới, ta không thể làm lỡ bọn họ "

"Nói chuyện cũng tốt" Đỗ Bạch gật đầu một cái, thuận miệng nói: "Ta muốn nghỉ ngơi một hai ngày, không có chuyện không nên quấy rối ta "

Đỗ Bạch nói xong, liền Triều nguyên lai gian phòng đi tới, thuận tay khép cửa phòng

Vào phòng phía sau, Đỗ Bạch trước nằm ở trên giường mỹ mỹ ngủ một giấc, Tiểu Hắc thì co rúc ở đầu hán bên

Nửa đêm sau khi tỉnh lại, Đỗ Bạch lúc này mới đem Ngũ Diệp thủy nhân tham lấy ra, bắt đầu nuốt ăn

Rất nhanh hoàn chỉnh thủy nhân tham tiến vào trong bụng hán, âm áp khí tức bắt đầu Triều thân thể Tứ Chi Bách Hải lan ra

Không do dự nữa, Đỗ Bạch vận chuyển Hỗn Độn Phệ Linh Quyết, bắt đầu hấp thu thủy nhân tham năng lượng

Dần dần Đỗ Bạch tiến nhập vong ngã cảnh giới tu luyện, đối với thời gian trôi qua không có khái niệm

Cái này vừa tu luyện, lại là hai ngày

Thình thịch ——

Ở khoảnh khắc, Đỗ Bạch trong người truyền ra 1 tiếng rất nhỏ chề tre thanh âm, một cỗ khí lưu từ trên người hán khuếch tán ra, thổi trong phòng ngủ đồ đạc ào ào vang

Hô ——

Đỗ Bạch phun ra một ngụm trọc khí, con mắt cũng chậm rãi mở, một xám trắng khí lưu theo hán trộn mắt, chậm rãi tiêu thất chột, trong mắt toát ra vẻ vui mừng, hán rõ ràng cảm thụ được đẳng cấp đột phá đến Luyện Khí Thất Giai

"Qua đây "

Đỗ Bạch hướng về phía mặt bàn một chén nước đưa tay, trên lòng bàn tay xuất hiện một cỗ hấp lực, xa mấy mét cái chén trống rỗng hướng hán bay tới, vũng vàng rơi vào hán lòng bàn tay

Uống một hơi hết sạch trong ly thủy, đem cái chén trống rỗng đẩy, lại chậm rãi rơi vào ở trên bàn —— trống rỗng lấy vật

Buông ly nước, Đỗ Bạch trên tay toát ra một đám lửa, theo Linh Quyết biến hóa, biến ảo thành Hóa Nha, Hóa Xà

Hóa Diễm tiêu thất, Đỗ Bạch trên tay xuất hiện một cái lục sắc dây, lẫn quần đi lên sinh trường

Dây tiêu thất, Đỗ Bạch trên tay xuất hiện một cái nhỏ nước tiểu xà, ở lòng bàn tay gian vui sướng chạy

Thủy Xà tiêu thất, Đỗ Bạch trên tay xuất hiện một kim châm, Kim Châm cao thấp biến hóa, lớn thời điểm ngón cái kích cõ tương đương, khi còn bé nhỏ như bộ lông

Kim Châm sau khi biến mất, xuất hiện là một khối chậm chậm lưu động thổ địa, chảy chảy biến ảo thành một mặt tường đất

Cuối cùng tường đất cũng tiêu thất, Đỗ Bạch biểu tình cũng từ từ bình tĩnh trở lại

Ngũ Hành Linh Thuật, Tu Chân Giả cơ sở Tu Luyện Chí Thuật, có thể nói tất cả Linh Thuật cho dù là những Hủy Thiên Diệt Địa đó cực phẩm Linh Thuật, đều do Ngũ Hành Linh Thuật chuyển hóa mà đến

Tu Chân Giả thông thường sẽ chọn một loại thuộc tính Linh Thuật tiến hành tu luyện, dù sao nhân tính lực hữu hạn, thiên phú có thiên về điểm, không còn cách nào linh thuật gì đều tu luyện nói như vậy, chính là lãng phí thời gian, hơn nữa không một tinh thông

Sở dĩ thì có như vậy một cái định luật, đó chính là chuyên tu phe Linh Thuật Tu Chân Giả, không chỉ có tốc độ tu luyện nhanh, hơn nữa đối với toàn hệ Linh Thuật chương khống càng mạnh, uy lực càng lớn

Còn như hợp tu luyện Ngũ Hành Linh Thuật hệ nào, cái này cùng thiên phú linh căn có quan hệ, tỷ như người đối với Hỏa Nguyên Tố cực kỳ mẫn cảm, dĩ nhiên là tuyển chọn Hỏa Hệ Linh Thuật, đối với Thủy Nguyên Tố mẫn cảm, liền tu luyện Thủy Hệ Linh Thuật

Đương nhiên cũng có người thân hệ mấy hệ thiên phú linh căn, thiên phú như thế nhìn như ưu việt, mang tính lựa chọn nhiều, nhưng là tạo thành thiên phú cân bằng, khó có thể xông ra sở dĩ tại tu chân giới được hoan nghênh nhất vẫn là Đơn Hệ thiên phú Tu Chân Giả

Giống Đỗ Bạch loại này Ngũ Hành cụ bị chính là người thường, không chỉ có tốc độ tu luyện chậm, tu luyện Linh Thuật cũng chậm nếu quả thật muốn Ngũ Hành Linh Thuật đều tu luyện, nói không chừng cả đời đều chỉ có thể ở Luyện Khí cảnh giới lăn

Bất quá những thứ này hạn chế đối với Đỗ Bạch mà nói, thì không phải là hạn chế, Ngũ Hành Linh Thuật hán đòi trước đã tu luyện qua đến, chỉ cần một lần nữa quen thuộc có thể, còn như tốc độ tu luyện, có Hỗn Độn Phệ Linh Quyết muốn chậm cũng chậm không

Ngũ Hành đồng tu có hoàn cảnh xấu Tự Nhiên cũng ưu thế, Ngũ Hành Tương Sinh tương khắc, đang đối với địch thượng, người sẽ nắm loại Linh Thuật dĩ nhiên là chiếm ưu thế

Hoạt động một phen gân cốt, Đỗ Bạch rồi mới từ trên giường đứng lên, tắm tóc gội xử lý xong cá nhân vệ sinh, cả người cũng biết thoải mái, cái này mới ra khỏi phòng

Vừa ra tới, chứng kiến Thanh Long vẫn còn đang bên ngoài

"Người một mực ở chỗ này ? Không có nghĩ qua muốn ?" Đỗ Bạch nghi hoặc hỏi

"Lão đại hảo" Thanh Long trước cho Đỗ Bạch hành lễ, sau đó phù phù 1 tiếng quỳ xuống, thành khẩn mở miệng nói: "Lão đại, ta Thanh Long thượng không có trường bối cần hầu hạ, Hạ không có thể nhi cần nuôi từ nhỏ đến lớn liền là ưa thích đá đá sát sát, ta hy vọng có thể đi theo lão đại bên người, nghe Hậu lão đại sai sử tuyệt không hối hận! !"

"Ta không cần sai sử người, người chính là tìm một công việc đảng hoàng, thanh thân ổn định làm người bình thường a !" Đỗ Bạch nhận nhặt liếc Thanh Long liếc mắt, cất bước ly khai

Nhìn Đỗ Bạch lạnh lùng nghiêm nghị bóng lưng, Thanh Long có chút thất vọng, nhưng cái này lại ngăn cản không hấn theo Đỗ Bạch quyết tâm

"Lão đại, ta không sẽ thay đổi chủ ý!" Thanh Long ngừng khí kiên định la lớn

Đỗ Bạch không quay đầu lại, hấn không có nghĩ qua muốn thu tiểu đệ, hơn nữa Thanh Long chỉ là người thường, đi theo hấn cũng không thích hợp

Ly khai nông trường, Đỗ Bạch đầu tiên là trở lại nước trong nhân gia trong nhà, chứng kiến Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan đều ở đây gia, mới hiểu được ngày hôm nay Chu Mạt

Chứng kiến Đỗ Bạch trở về, hai nàng Khai Tâm đồng thời, Thường Tử Nhan trước tiên thông tri hấn, "Đỗ Bạch còn có một cái cuối tuần liền thi vào trường cao đẳng, người không nên lại ra ngoài, đừng bỏ qua thi vào trường cao đẳng thời gian ngoài ra ta cảm mấy phần bất chúc bài thi, người tìm cái thời gian làm ra, cảm giác nhìn "

"Nhanh như vậy ?" Đỗ Bạch kinh ngạc nói

"Đúng vậy, thời gian quá thật nhanh, ta cũng mau phải ly khai Nhất Trung" Thường Tử Nhan cũng phát sinh 1 tiếng cảm khái

"Thường tỷ, người hoàn toàn có thể tiếp tục tại Nhất Trung dạy học Phó hiệu trưởng sắc lang kia đã bỏ tù, không có nhân quấy rầy nữa người "

Thường Tử Nhan trừng Đỗ Bạch liếc mắt, "Người nếu như ở Nhất Trung tiếp tục, ta cứ tiếp tục giáo "

"vậy hay là toán" Đỗ Bạch không nói gì

Cùng hai nàng tâm sự, tán gẫu một chút, chênh lệch thời gian không nhiều lắm, Đỗ Bạch cảm lấy bất chúc bài thi, đi trở về phòng

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Cùng uống một chén thủy

92 cùng uống một chén thủy

Thi vào trường cao đẳng bất chúc bài thi, chính là căn cứ bao năm qua thi vào trường cao đẳng bài tập, từ chuyên môn lão sư biên làm bài thi, độ khó lớn Tiểu cùng thi vào trường cao đẳng bài thi chênh lệch không lớn

Nếu như bất chúc bài thi người có thể được điểm cao, chân chính thi vào trường cao đẳng bài thi hấn không có nhiều vấn đề lớn

Thường Tử Nhan tổng cộng cho Đỗ Bạch mười mấy tấm, Đỗ Bạch làm tám vé, phát hiện không có gì khó, sẽ không đang làm, ở trên giường tu luyện

Ban ngày một ngày đêm ở nơi này dạng bình thân đi qua, đến tối muộn, Đỗ Bạch cho Tuyết Cơ phát cái tin nhắn ngắn, liền lái xe xuất môn

Đến chung quy cửa cảnh cực thời điểm, khôi phục nữ trang Tuyết Cơ đã tại chờ hấn một thân quần dài màu tím Tuyết Cơ rất đẹp, toàn thân cao thấp tràn ngập một loại cảm giác thần bí

"Đỗ Bạch" Tuyết Cơ mỉm cười hồ

"Trì đội trưởng" Đỗ Bạch cũng mỉm cười, lập tức theo nàng đi vào sở cảnh sát

"Gọi Tuyết Cơ" Tuyết Cơ cải chính nói

Tuyết Cơ không có trước tiên mang Đỗ Bạch đi gặp Thanh Liên, mà là mang tới một cái phòng khách, trước cho hắn rót một chén nước, mới chăm chú hỏi "Người làm sao hiện tại tới gặp Thanh Liên sư giả, có phải hay không xảy ra chuyện gì?"

Đỗ Bạch toát một hơi nước sôi, thần nhiên nói: "Đại sự thật không có, ta chỉ là tới nói với nàng 1 tiếng, ta đã Luyện Khí Thất Giai, đạt được tiến nhập Bí Cảnh điều kiện "

"Người người không có gạt ta chứ! !" Tuyết Cơ lập tức kinh hô lên, rất khó tin Đỗ Bạch nói, "Không biết là bởi vì ta biểu tỷ trường đẹp, người có ý muốn gặp nàng a !"

"Người tưởng tượng lực thật phong phú" Đỗ không nói gì trừng nàng liếc mắt, thần nhiên nói: "Người cảm thấy ta giống như một tìm đường chết người sao?"

"Như thế" Tuyết Cơ gật đầu

Thanh Liên tính tình cách, Đỗ Bạch cũng đã gặp, nếu như buồn chán đến đi tìm nàng bàn luận cuộc sống, nói chuyện lý tưởng, vậy dứt khoát tìm cái trên vắt mì treo là được

"Người thật đột phá đến Luyện Khí Thất Giai?" Tuyết Cơ lần thứ hai xác nhận nói: "Người là làm sao làm được? Ăn Tiên Đan thần dược? Cũng cho đến một viên thế nào "

"ta làm sao không biết người nhiều lời như vậy, làm sát thủ không nên trầm mặc ít nói?" Thấy Tuyết Cơ đề hỏi không đề yên, Đỗ Bạch bắt đắc dĩ

"Được rồi, ta đây liền dẫn người đi thấy Thanh Liên biểu tỷ" Tuyết Cơ bắt đắc dĩ thờ dài, từ trên ghế salon đứng lên, đi ra phía ngoài, "Đứng, ta mặc đồ con gái đẹp mắt không?"

"Đẹp" theo ở phía sau Đỗ Bạch, thuận miệng đáp

"Nam nhân chính là khẩu thị tâm phi" Tuyết Cơ nhẹ rên một tiếng

"làm nam nhân thật khó "

Ở Tuyết Cơ dưới sự hướng dẫn, Đỗ Bạch lại tới đến lần trước gian phòng kia

Đồng dạng chờ một lát, bên trong mới truyền đến Thanh Liên đề cho bọn họ đi vào thanh âm

Đi vào phòng, đồng dạng ở tĩnh thất nhìn thấy Thanh Liên

Từ từ mở mắt Thanh Liên, chứng kiến quấy rối nàng là Đỗ Bạch, ánh mắt lóe lên vẻ tức giận, lạnh lùng nói: "Người tìm ta có chuyện gì?"

"Biểu tỷ, Đỗ Bạch nói hắn đột phá đến Luyện Khí Thất Giai, phù hợp tiến nhập Bí Cảnh điều kiện" Tuyết Cơ giành trước thay Đỗ Bạch mở miệng nói

"Ừ?" Thanh Liên hơi sững sờ, trong mắt nảy lên không tin thần sắc, băng lãnh nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, "Vô cớ quấy rối, hơn nữa lừa dối, tội thêm một bậc xem ở Tuyết Cơ phân thượng, ta tha cho người khỏi chết, tự hành tan mất song chưởng tỏ vẻ khiển trách "

"A!" Tuyết Cơ kinh hô 1 tiếng, khẩn trương nói: "Không được!"

Đỗ Bạch từ tiến đến sẽ không có mở miệng nói chuyện, không phải hắn không nói, mà là không có cơ hội nói

Hiện tại rốt cục Luân Đảo hắn nói chuyện, hắn lạnh lùng nhìn chăm chú vào Thanh Liên cao ngạo lạnh lùng mặt cười, lạnh rên một tiếng: "Tự cho là đúng nữ nhân!"

Không đợi Thanh Liên tức giận, Đỗ Bạch trên tay sản sinh một hấp lực, hướng về phía Thanh Liên bên người không xa ly nước điều khiển từ xa nhúng tay nắm chặt nguyên bản an tĩnh đứng ở đó ly nước, trống rỗng bay lên, Triều Đỗ Bạch trong tay bay tới

Đỗ Bạch nắm bay tới ly nước, uống một hớp trong ly thủy, sẽ đem ly nước trả lại

"Như giả bao hoá Luyện Khí Thất Giai!" Lạnh lùng thanh âm từ Đỗ Bạch trong miệng phát sinh

"Người "

Thanh Liên nhăn thần giận dữ, muốn phát hỏa, rồi lại xấu hổ với mở miệng

Đỗ Bạch vừa rồi uống chén kia thủy, phía trước nàng vừa mới uống qua nói cách khác Đỗ Bạch uống nàng uống qua thủy, Đỗ Bạch là không ngại, nàng lại cảm thấy ác tâm cho tới bây giờ không có có một người đàn ông chạm qua nàng đồ đặc, chớ đừng nói chi là cùng uống một chén thủy

Có thể hiển nhiên, Đỗ Bạch không biết nước này nàng uống qua, bây giờ nói ra đến nói, ngược lại để cho nàng cảm thấy quái dị, cảm thấy thẹn cảm giác

Ngoại trừ ly nước việc, chính là Đỗ Bạch đẳng cấp, lúc này mới hơn một tuần lễ thời gian, ngay cả thăng hai cấp, mặc dù là cảnh giới nhỏ, nhưng là cũng đủ nghịch thiên

Trông rồng lấy vật chính là Luyện Khí Thất Giai tiêu chí, không cần đi hoài nghi Đỗ Bạch đẳng cấp chân thực tính

Thấy Thanh Liên á khẩu không trả lời được, Đỗ Bạch trong lòng một trận sáng khoái, lạnh lùng nói: "Nói lời giữ lời, mở ra Bí Cảnh phía sau, ngươi dẫn ta đi vào còn như sinh tử tự ta phụ trách, không cần phải ngại nhiều quân "

"Hừ! Ngươi đã muốn chịu chết, ta sẽ thanh toán ngươi!" Thanh Liên lúc này mới lạnh rên một tiếng, mở miệng nói: "Ngươi có thể đi, Bí Cảnh mở ra ta sẽ thông báo cho ngươi "

"Đa tạ!"

Thấy Thanh Liên đáp lại, Đỗ Bạch cái này mới tâm tình khoái trá đứng lên, cùng Tuyết Cơ đi ra tỉnh thất

Đỗ Bạch chân trước mới vừa đi, Thanh Liên theo tay vung lên, bị Đỗ Bạch uống qua ly nước lập tức hóa thành bột phấn gần đã là như thế, Thanh Liên làm sao đều không tỉnh tâm được tu luyện, nỗ lực thật lâu vẫn là không cách nào tiến nhập trạng thái tu luyện

"Đỗ Bạch!" Thanh âm lạnh như băng từ Thanh Liên trong cái miệng nhỏ nhắn phun ra, "Từ xưa tới nay chưa từng có ai cùng ta cùng uống một chén thủy, ngươi uống, liền phải trả giá thật lớn!"

Chợt, Thanh Liên từ Bò Đoàn đứng lên, đi trở về phòng nghỉ ngơi, lại tiếp tục tu luyện là không có khả năng

Đi ra Đỗ Bạch cũng không có lập tức ly khai, trong phòng khách, Tuyết Cơ đang nói với hắn một sự tình

"Đỗ Bạch, Nam Cung gia tộc Cổ Trận pháp vô cùng khó phá ngoại trừ, cùng bầu trời Tinh Tượng có quan hệ, phải ở chính xác thời khắc mới có thể đi vào cho nên đối với tiên công Nam Cung gia tộc, tạm thời cũng vô pháp xác định là tháng này một ngày kia "

"Ừ, ngươi đến lúc đó cho ta biết là được" đối với sớm ngày chạm một ngày tiêu diệt Nam Cung gia tộc, Đỗ Bạch cũng không thêm để ý

"Ai, ta lo lắng là tu luyện Huyết Ảnh thần công Nam Cung văn, một ngày hắn tu luyện thành công, dù cho có Thanh Liên biểu tỷ ở, cũng cực kỳ nguy hiểm" Tuyết Cơ than nhẹ 1 tiếng, trong mắt có chút lo lắng

"Chúng ta không phải tiêu diệt hắn Huyết Thực đội ngũ ? Không có Huyết Thực chẳng lẽ còn có thể tu luyện" Đỗ Bạch nghi hoặc nhìn Tuyết Cơ, không có đại lượng Huyết Thực, Huyết Ảnh thần công là tu luyện bất thành, cho nên mới có quest lần trước, hơn nữa trả giá hai người tính mệnh

"Ta cũng không biết" Tuyết Cơ lắc đầu, lo lắng nói: "Gần nhất Nam Cung gia tộc quá bình tĩnh, đã chừng mấy ngày không nhìn thấy có người ra vào "

"Lo lắng cũng vô dụng, nước tới lấy đất ngăn, hỏa đến thủy yên" Đỗ Bạch thoải mái một câu, đứng lên, "Ta đi trước "

"Ừ, ta đưa ngươi "

Ở Tuyết Cơ nhìn theo Hạ, Đỗ Bạch đi ra sở cảnh sát, đi ô-tô về đến nhà

Ở trong phòng, Đỗ Bạch nằm ở trên giường, trước cùng Tiểu Hắc chơi đùa một phen, sau đó lại chơi vài ván trò chơi, trầm ngâm

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Không bột đổ gột nên hồ

93 không bột đổ gột nên hồ

Giường tủ trong Văn Thiết lần thứ hai bị Đỗ Bạch bắt vào tay thượng, hắn cảm thấy có cần phải ở trước kỳ thi tốt nghiệp trung học mấy ngày nay, chế tạo cái Linh Khí phòng thân, trang bức

Mỗi lần lấy chồng động thủ đều dùng quả đấm, hơi mệt hiện tại tuy là có thể sử dụng Linh Thuật, nhưng Linh Thuật phát sinh thần kỳ hiện tượng, cũng không nghĩ trước mặt người khác thì triển có một hợp Linh Khí cũng không giống nhau, động thủ thuận tiện, cũng sẽ không lại cái gì di chứng

Bất kể là Luyện Đan vẫn là Luyện Khí đều cần Hóa Diễm, thích hợp nhất tự nhiên là Đan Hỏa, Đan Hỏa phải đến Kim Đan Kỳ mới có cho nên đối với hiện tại hắn mà nói, muốn Luyện Khí, Luyện Đan lựa chọn tốt nhất chính là Địa Hỏa

Địa Hỏa chính là trong lòng đất lửa núi lửa Diễm, người bình thường Tự Nhiên không có biện pháp sử dụng, đối với Luyện Khí Thất Giai ở trên Tu Chân Giả lại không có gì khó

Nghĩ đến phải đi làm, Đỗ Bạch lập tức cho Tuyết Cơ phát cái tin nhắn ngắn, hỏi Thanh Khê Huyện nơi đó có núi lửa hoạt động không có

Đỗ Bạch sở dĩ muốn Luyện Khí, còn có một cái lớn hơn nữa nguyên nhân, đó chính là Thường Tử Nhan trên người Âm Linh hắn hiện tại liền có năng lực giết chết nó, bất quá Âm Linh dù sao sẽ động, trước đó không có đem nó cố định ở một vị trí nói, một ngày thi triển Linh Thuật, có thể ngộ thương đến Thường Tử Nhan

Hợp Linh Khí, liền có thể khống chế ở Âm Linh di động vị trí, như vậy tiêu diệt đứng lên, là có thể vạn vô nhất thất

Tích tích ——

Điện thoại di động tin nhắn ngắn vang lên, Tuyết Cơ cho hắn trở về tin nhắn ngắn

"Cách Thanh Khê Huyện 100 km ngoài có một tòa Liệt Diễm Sơn, đã từng là núi lửa hoạt động, hiện tại đã rất nhiều năm không có phun trào người hỏi cái này làm gì?"

Đỗ Bạch cho nàng trở về cái, "Biết, chỉ là tùy tiện hỏi một chút "

Tin nhắn ngắn vừa qua khỏi đi, Tuyết Cơ cũng không tin trả lời: "Hừ, không có việc gì mới là lạ! Mau nhanh nói!"

Đỗ Bạch Tự Nhiên không cần cho nàng giải thích, để điện thoại di động xuống, xoa vài cái cuộn mình một đoàn ngủ Tiểu Hắc

Tiểu Hắc con này tiểu bạch thử vẫn là rất hảo nuôi, phần lớn thời gian đều đang ngủ, sở dĩ cũng không cần làm sao quan tâm

Làm sơ nghỉ ngơi, Đỗ Bạch liền khoanh chân ngồi ở trên giường bắt đầu tu luyện, Tu Luyện Chi Đồ phải kiên trì bền bỉ tích lũy tháng ngày mới có thể tiến bộ ba ngày đánh cá hai ngày phơi nắng vững tu luyện, chỉ có thể đã định trước cả đời tầm thường vô vi

Ngoại trừ vận may như thế kia hảo đến bạo nổ, đi nhà vệ sinh đều có thể nhặt được bảo bối Tu Chân Giả, bọn họ có thể khò khò ngủ say bên ngoài, tuyệt đại bộ phận Tu Chân Giả đều ngày qua ngày cần cần khẩn khẩn tu luyện

Tu luyện tới nửa đêm, Đỗ Bạch lúc này mới nằm xuống nghỉ ngơi

Chờ hắn rời giường thời điểm, Thường Tử Nhan cùng Đỗ Tiểu Vân một cái đi làm, một cái đi trường học

Đỗ Bạch ăn điểm tâm xong, cho các nàng lưu cái tờ giấy, liền đi ô-tô 100 km bên ngoài Liệt Diễm Sơn

Hơn một giờ phía sau, liền đến mất

Giương mắt nhìn lên, từng cái trụi lủi không có một ngọn cỏ, như một cái bánh bao hình dạng sườn núi hỗn loạn ở hai tòa thấp bé ngọn núi gian hai tòa thấp bé ngọn núi hoa cỏ cây cối nhưng thật ra trường xanh um tươi tốt, cành lá rậm rạp, cùng trung gian không có một ngọn cỏ hình ngọn núi thành so sánh rõ ràng

Đây chính là Liệt Diễm Sơn, trước đây thật lâu chung quanh đây khả năng có người ở lại, nhưng bây giờ đã hoang vắng, nhìn không thấy một bóng người

Nhìn trụi lủi Liệt Diễm Sơn, Đỗ Bạch trên mặt có nụ cười, đây là một tòa núi lửa hoạt động

Chỉ có sự tồn tại ôn độ, vùng núi mặt ngoài mới có thể tác cỏ không dài, nếu như núi lửa chết nói, mặt trên đã sớm trường mẫn cây cối, cùng chu vi lưỡng ngọn núi giống nhau

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc ở Đỗ Bạch trên vai chi kêu

"Người cũng biết đây là núi lửa hoạt động đúng không" Đỗ Bạch giễu giễu nói

Xèo xèo ——

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc từ Đổ Bạch trên vai nhảy xuống, rơi vào trên tay hắn, đôi mắt nhỏ thương cảm nhìn Đổ Bạch, dùng một cái chân trước chỉ vào nó bụng nhỏ

Xèo xèo ——

"ngươi đói!"

Đổ Bạch nhất thời bất đắc dĩ, hắn đều quên đói phương cũng muốn ăn cái gì, từ mang về cũng chưa có cấp nó đồ ăn

Bất quá Đổ Bạch cũng không lo lắng, cái này tiểu bạch thử nhìn như đầu Tiểu, lại người thử tiểu quý răng hàm răng sắc bén, bản thân đi tìm ăn cũng không có vấn đề

"Chính ngươi đi tìm ăn, ta trước tiên tìm một nơi đi vào "

Tiểu Hắc tựa hồ cũng biết Đổ Bạch trên người không có gì có thể ăn, ủy khuất chỉ gọi vài tiếng, mới từ nhảy đến trên mặt đất, biến mất ở trong bụi cỏ

Đổ Bạch lúc này mới ở Liệt Diễm Sơn thượng tìm, hắn đương nhiên sẽ không tốn nhiều sức đào cái lỗ xuống phía dưới, phải móc tới khi nào, hơn nữa cũng không cần phiền phức như vậy

Chỉ cần là có địa núi lửa địa phương, đều sẽ có đi thông bề mặt - quả đất nứt ra bởi vì trong núi lửa thiêu đốt nham thạch nóng chảy mang theo rất mạnh lưu hoàng phân tử, nếu như ở một cái hoàn toàn phong bế địa phương, các loại động lại tới trình độ nhất định thì sẽ sinh ra bạo tạc, tạo thành hỏa sơn bạo phát

Chỗ ngồi này Liệt Diễm Sơn, nhiều năm như vậy vẫn bình tĩnh, đã nói lên có đi thông bề mặt - quả đất nứt ra, hơn nữa còn có khả năng có rất nhiều cái

Đổ Bạch tìm kiếm một vòng, tìm được một cái so sánh Đại Liệt cửa, có thể miễn cưỡng khiến người ta đi vào

"Chính là chỗ này" Đổ Bạch ni non 1 tiếng, người hướng nứt ra trong chen vào, quá không địa phương, trực tiếp dùng linh khí mở

Hoàn hảo nứt ra càng hướng xuống càng rộng rãi hơn, không cần tiêu hao không bao nhiêu khí lực

Nửa giờ sau, Đổ Bạch rốt cục chứng kiến cuộn đỏ sậm nham thạch nóng chảy, ồ ồ sôi trào, nóng hôi hổi, hơn nữa mang theo xông vào mũi mũi Đổ Bạch ở nham thạch nóng chảy bên thượng tiến hành chinh lý, làm ra một cái đủ một người thi triển, nghỉ ngơi địa phương

Xèo xèo ——

Vừa mới ngồi xuống đến, Tiểu Hắc liền từ phía sau lui qua đây, nhảy đến Đổ Bạch trên cánh tay, xèo xèo kêu, dùng chỉ trước chỉ vào nó biến biến cái bụng

"Ngạch, ngươi không có tìm được ăn?" Đổ Bạch không nói gì bay suốt mồ hôi lạnh trên trán

"Xèo xèo ——" điểm đen nhỏ gật đầu

"Điều này sao có thể!" Đổ Bạch nhất thời không tin, hai bên ngọn núi sinh cơ thịnh vượng, Phi Trùng Tảo Thú khẳng định có

"Là ngươi bắt không được, vẫn là không có" Đổ Bạch hỏi

"Xèo xèo ——" Tiểu Hắc lắc đầu

"Không có?" Đổ Bạch giọng nói đều đều cao vài phần

Xèo xèo, Tiểu Hắc vẫn lắc đầu

Hắn, Đổ Bạch không nói gì xoa một chút mồ hôi trán, không học thức quả nhiên rất đáng sợ, ngay cả biểu đạt đều biểu đạt không rõ ràng lắm

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc cũng gấp, xèo xèo gọi, ở Đổ Bạch trên cánh tay làm ra các loại động tác, xu thế thập phần tức cười buồn cười về buồn cười, Đổ Bạch vẫn là chăm chú thoạt nhìn, hắn biết Tiểu Hắc ở biểu đạt nó ý tứ

Trải qua một phen nỗ lực câu thông phía sau, Đổ Bạch rốt cục Tiểu Hắc ý tứ, nhất thời mày nhăn lại đến, hối hận đáp lại Đại Lão Thử giao phó

Trên ngọn núi xác thực có rất nhiều phi điều Tảo Thú, hơn nữa rất béo tốt non, nhưng Tiểu Hắc muốn ăn là mạng linh khí thức ăn tỳ như thạch nhũ nước, Độc Xà Vương nội đàm, ngược lại có ẩn chứa linh khí đồ đặc

Tại tu chân giới, cá chim trùng thú đều ẩn chứa linh khí, Tự Nhiên không cần buồn Tiểu Hắc khẩu phần lương thực nhưng tại thế tục giới đi nơi nào tìm

mạng linh khí đồ đặc, chỗ nào dung chọn

Đỗ Bạch nhất thời đau đầu, Tiểu Hắc khẩu phần lương thực là cái vấn đề lớn a

Ba ——

Trong nham tương đột ngột nhảy lên một đoàn nham thạch nóng chảy, phát sinh tiếng tí tách vang

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Luyện chế Linh Khí

94 luyện chế Linh Khí

Suru ——

Đứng ở Đỗ Bạch trên tay Tiểu Hắc, đột ngột hóa thành bạch tuyến, Triều Phi trên không trung nham thạch nóng chảy nhào qua tốc độ cực nhanh, dùng sức mạnh, ngay cả Đỗ Bạch đều không có phản ứng kịp

Đỗ Bạch trong lòng kinh hãi, lập tức kinh hô 1 tiếng: "Nguy hiểm, mau trở lại!"

Nhưng đã trễ, Tiểu Hắc đã đánh ở vậy ra dựng lên nham thạch nóng chảy, sau đó không trọng đi xuống sôi trào nham thạch nóng chảy ngã xuống

Cái này nham thạch nóng chảy ôn độ ít nhất là mấy ngàn độ, có thể đem Văn Thiết đều hòa tan, Tiểu Hắc Huyết Nhục Chi Thân ngã xuống, chỉ cần vài giây cũng sẽ bị đốt thành than đen, sau đó trở thành nham thạch nóng chảy nhất thể

Phù phù ——

Đỗ Bạch rất nhanh đưa tay đón, Tiểu Hắc cách ngón tay hấn mấy cm khoảng cách địa phương lướt qua, phù phù 1 tiếng rơi vào trong nham tương

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc phát sinh 1 tiếng chi gọi, biến mất ở trong nham tương

Đỗ Bạch ngơ ngác nhìn đây hết thấy, hấn chính mồm hứa hẹn đem Tiểu Hắc nuôi lớn, sau này trả lại cho nó tự do nhưng này mới vài ngày thời điểm, liền giết chết

Mặc dù nhỏ Hắc là mình nhảy vào nham thạch nóng chảy, nhưng đối với Đỗ Bạch mà nói, vẫn là nhất kiện khó có thể tiếp thu sự tình

Ngơ ngác nhìn cuộn cuộn sôi trào nham thạch nóng chảy, Đỗ Bạch phiền táo nổi giận gầm lên một tiếng: "A a —— "

Đỗ Bạch cái này mới chậm rãi tỉnh ngộ lại, hấn đã không phải là đã từng Tán Tiên, không có cao ngạo như vậy! Hấn không chỉ có nhân sinh phát sinh biến hóa, bất đồng Tu Luyện Chi Pháp, hoàn cảnh khác nhau, ngoại trừ trí nhớ kiếp trước, sẽ không có tương đồng đồ đặc

Hấn cũng không thể lực mọi chuyện đều nói là làm, ở kẻ địch mạnh mẽ trước mặt, ở nguy hiểm trong thiên nhiên rộng lớn, ngay cả mình đều khó tự bảo vệ mình, thì như thế nào có thể bảo hộ hấn

"Xèo xèo —— "

Tiểu Hắc xèo xèo âm thanh đột ngột ở bên tai tiếng vọng, Đỗ Bạch bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, ánh mắt rất nhanh lướt về phía thanh âm truyền đến phương hướng

Sôi trào trong nham tương, Tiểu Hắc phiêu phù ở mặt trên, huy động nó thấp bé tứ chi, hướng trên bờ du ngoạn, ở nó trong cái miệng nhỏ nhắn ngậm một con hồng sắc Quái Ngư

" nó không sợ nhiệt độ cao ?" Đỗ Bạch cảm thấy bất khả tư nghị, trong lòng lập tức thả lỏng khẩu đại khí

"Xèo xèo —— "

Tiểu Hắc nhảy lên phía sau, hướng về phía Đổ Bạch phun ra trong miệng hồng sắc cá nhỏ, khoe khoang bản thân thành quả, sau đó mới đem cá nhỏ nuốt vào

"Ngươi Ngươi! !" Đổ Bạch đối với Tiểu Hắc giờ ngón tay cái lên, thật tình tán thưởng

Có thể ở mấy ngàn độ nham thạch nóng chảy trong ao bơi Yêu Thú thật không nhiều cách nhìn, cho dù là đẳng cấp cao Yêu Thú cũng không dám đơn giản nếm thử Tu Chân Giả cũng giống vậy, Đổ Bạch hiện tại ngã xuống, cũng là đường chết một cái, cho dù là hấn đến Kim Đan Kỳ, không đến bất đắc dĩ hấn cũng sẽ không vào nham thạch nóng chảy

Xèo xèo ——

Đạt được Đổ Bạch khích lệ, Tiểu Hắc hưng phấn cuộn cuộn vài cái, phù phù 1 tiếng lại nhảy vào nham thạch nóng chảy trong ao

Lúc này, Đổ Bạch cũng thấy rõ ràng Tiểu Hắc không sợ nham thạch nóng chảy bí mật, tất cả nó một thân bộ lông thượng, tuyết trắng trong mang theo vàng óng ánh bộ lông đem nham thạch nóng chảy cắt đứt ở bên ngoài, thân thể không bị bất cứ thương tổn gì

Dùng cái đơn giản tí dụ, tựa như một giọt dầu ngã xuống nước, mặc kệ thủy như thế nào sôi trào, dầu vẫn là tự thành một đoàn, lơ lửng nước sôi trong

Vừa mới cái kia vậy ra đứng lên cũng không phải là cái gì nham thạch nóng chảy, mà là một cái hồng sắc Quái Ngư trong nham tương có cá, Đổ Bạch cũng không phải kỳ quái đời trước hấn có thể thấy được nhiều, có trong nham tương không chỉ có cá, hơn nữa còn có vô cùng khủng bố Yêu Thú

Rất nhanh, Tiểu Hắc lại điều một con quái cá đi lên

Thấy vậy, Đổ Bạch rốt cục yên lòng, điều tức mấy chu thiên phía sau, đợi tâm tình hoàn toàn bình tĩnh trở lại, lúc này mới xuất ra Văn Thiết, dùng linh khí không ở nó, phóng tới trong nham tương, chậm rãi tan chảy

Dù cho nham thạch nóng chảy là mấy ngàn độ cao ôn, muốn tan chảy Văn Thiết cũng không phải một ngày nửa ngày sự tình Văn Thiết khó có thể tan chảy là một cái phương diện, lớn nhất trắc trở vẫn là duy trì liên tục sử dụng linh khí không chế Văn Thiết không rơi trong nham tương, đây mới là lớn nhất khiêu chiến có thể nói ngoại trừ Đổ Bạch, không có một Luyện Khí cảnh giới Tu Chân Giả biết làm như vậy sự tình

Đổ Bạch cậy vào tự nhiên là đối với linh khí không gì sánh kịp không chế, sở dĩ hấn một cách tự tin hoàn toàn cái này khiêu chiến

Theo thời gian trôi qua, ở bên trong cũng không nhìn thấy bên ngoài thời gian thay đổi, phản đang cảm giác đến đã đói bụng, chỉ ít một thiên thời gian trôi qua, mà Văn Thiết mới vừa có hòa tan dấu hiệu

"Tiểu Hắc, đến hai cái cá" Đổ Bạch hướng về phía đã ăn quá no, co ro ngủ tiểu bạch thử hô

Giấc ngủ bị quấy rầy, Tiểu Hắc Tự Nhiên không vui, chỉ gọi vài tiếng, mới nhảy vào trong nham tương, điều trở về hai cái cá phía sau, liền cũng không nhúc nhích nữa, tiếp tục ngủ

Mỗi con cá có ba bốn lượng nặng, hai cái miễn cưỡng đủ điền đầy bụng

Cầm lấy mang theo ôn độ cá hồng, Đổ Bạch quan sát liếc mắt, phát hiện con cá này không có có mắt, thân thể giống đao, bắp thịt vô cùng rắn chắc, miệng đầy có hai cây trường chòm râu dài

Không nhìn tới đầu cá nói, cảm giác còn rất có mỹ cảm vừa nhìn đầu cá, thì có loại ăn không vô cớ thiếu ngủ

Không ăn con cá này nói, sẽ chờ đói bụng, Đổ Bạch chỉ lựa chọn tốt ăn

Hồng sắc Quái Ngư đặt ở trong miệng khê cần, cư nhiên không có gì mùi cá, ngược lại có nhàn nhạt hương khí, thịt cá mang một ít ngọt, còn ăn rất ngon, xem ra Tiểu Hắc miệng rất điều a

Vì vậy ngoại trừ đầu cá, thịt cá toàn bộ vào Đổ Bạch trong bụng, hai cái cá hạ đồ, cảm giác đói bụng lập tức tiêu trừ, hơn nữa có một cỗ ấm áp khí tức Triều Tử Chi Bách Hải vọt tới, người lập tức đều tỉnh thần

Có tinh thần, Đổ Bạch tiếp tục chậm rãi cùng đợi Văn Thiết hòa tan, lại là một đoạn thời gian rất dài đi qua, Đổ Bạch con mắt đều ngao thành đỏ bừng, người cũng vô cùng uể oải nhưng Văn Thiết chỉ hòa tan phân nửa

Tuy là không chế Văn Thiết không cần nhiều lắm linh khí, nhưng duy trì liên tục linh khí phát ra luôn luôn khô kiệt thời điểm, sở dĩ Đổ Bạch ở linh khí phát ra thời điểm, còn muốn vừa tu luyện, lấy bổ sung tiêu hao linh khí, một lòng lưỡng dụng

Nhìn như khó có thể hoàn toàn nhiệm vụ, đối với Đổ Bạch mà nói chỉ có thể nói là chút lòng thành, so với cái này càng khó khăn sự tình, gặp phải đâu chỉ hàng vạn hàng nghìn

"Tiểu Hắc, trở lại hai cái cá" Đổ Bạch hô, trong nham tương Quái Ngư không chỉ có có thể lấp đầy con trai độc nhất, còn có thể phần chấn tinh thần

Tiểu Hắc vừa vận cũng muốn bổ sung khẩu phần lương thực, liền thuận tiện cho Đổ Bạch làm hai đùng xem Tiểu Hắc đầu Tiểu Tiểu, hai mươi mấy con Quái Ngư cũng không đủ lấp đầy nó cái bụng

Một người một thử ăn no phía sau, con chuột tiếp tục ngủ, Đổ Bạch tiếp tục chờ Văn Thiết hòa tan

Lại là một lần đói bụng lần thứ hai đã tới, vẫn không có ngủ Đổ Bạch, trên mặt tràn ngập uể oải bất quá lúc này trong mắt hắn có vẻ mừng rỡ, bởi vì Văn Thiết đã hoàn toàn hòa tan, tạp chất cũng đang tiêu đốt quá trình tiêu hao hết, còn lại thuần túy nhất nước thép

Cái này hòa tan Văn Thiết trong quá trình, Đổ Bạch đã nghĩ kỹ muốn luyện chế cái gì Linh Khí Văn Thiết thể tích hữu hạn, chỉ có thể chế tác Tiểu cái Linh Khí, tỷ như Tiểu Kiếm, phi đao, các loại

Đổ Bạch muốn luyện chế là một bộ Phi Châm, châm loại Linh Khí ưu thế rất nhiều, có thể một kích bị mất mạng cũng có thể đã thương người không lấy mệnh, bởi vì số lượng nhiều cũng thuận tiện cấu thành trận pháp, hơn nữa bí mật tính cao thuận tiện mang theo

Đương nhiên châm loại vũ khí hoàn cảnh xấu cũng rõ ràng nhất, ở chánh diện trong chiến đấu, hầu như vô dụng vũ chi địa cũng không thể so với cầm một cây châm nhỏ cùng trường kiếm chiến đấu

Hô ——

Đổ Bạch hít một hơi thật sâu, tập trung toàn bộ tâm thần đối với nước thép làm cuối cùng ngưng hình, chia lia

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Văn Lạc Phi Châm

95 Văn Lạc Phi Châm

Ở Đổ Bạch ý thức dưới sự chỉ huy, đi qua linh khí không chế, trong nham tương nước thép bắt đầu bình quân chia làm mười hai tổ, mỗi một tổ đều là một cây đầu mảnh nhỏ vĩ to đường kính một cm, dài chừng một cái ngón tay châm sắt

Cái này còn không có xong, Đổ Bạch còn phải ở châm sắt mặt ngoài khắc lên Trận Văn, có Trận Văn châm sắt mới xem như chân chính Linh Khí

Linh Khí cùng vũ khí thông thường khác biệt lớn nhất, chính là Trận Văn, bất đồng Trận Văn khiến Linh Khí không có cùng năng lực sở dĩ tại tu chân giới có Luyện Khí Sư, còn có một cái đặc thù chức nghiệp đó chính là Trận Văn sư

Dưới bình thường tình huống Luyện Khí Sư cũng là Trận Văn sư, bất quá Luyện Khí bản thân liền tốn thời gian hao tổn tinh lực, mà Trận Văn nắm giữ so với Luyện Khí phải hao phí nhiều thời gian hơn đi cân nhắc, luyện tập

Sở dĩ Luyện Khí Sư một dạng chỉ có nắm giữ hạ phẩm Trận Văn, giống trung phẩm, cao phẩm Trận Văn thì từ chuyên tu Trận Văn Trận Văn sư đến hoàn toàn

Đổ Bạch trùng hợp là một cái cao phẩm Trận Văn sư, sở dĩ khác một cái hạ phẩm công kích Trận Văn, chỉ là thuận tay gian sự tình

Tại ý thức dưới sự khống chế, linh khí ngưng tụ thành một dạng sắc bén đao khắc, ở châm sắt mặt ngoài du ngoạn đi, rất nhanh một chỉ châm sắt thượng công kích Trận Văn liền hoàn toàn

Theo Trận Văn hoàn toàn, nguyên bản vật chết một dạng châm sắt sản sinh một cỗ hấp lực, trong thiên địa linh khí mất trần có thể thấy bị hút vào thân châm, tỏa ra đỏ sậm quang mang, thoát nhìn liền không tầm thường

Tiếp tục Đổ Bạch đối với đệ nhị nhánh châm sắt tiến hành Trận Văn khắc, cùng chi thứ nhất giống nhau, Trận Văn vừa xong toàn bộ, châm sắt liền giống như là có sinh mệnh, tràn đầy một loại linh khí

Thập nhị chỉ châm sắt đều khắc lên công kích Trận Văn phía sau, Linh Khí luyện chế thực sự kết thúc

"Lên!"

Đổ Bạch hét lớn một tiếng, đã thành hình mười hai cây châm sắt từ trong nham tương bay lên, phiêu phù ở nham thạch nóng chảy phía trên nóng cháy

châm sắt theo thoát ly nham thạch nóng chảy rất nhanh làm lạnh, nhan sắc cũng bắt đầu phát sinh biến hóa

Từ hỏa hồng nước thép nhan sắc chậm rãi biến thành ám hồng sắc, thân châm cũng từ từ động lại cùng một chỗ

Nhìn luyện chế thành công châm sắt, Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên vẻ vui mừng, tuy là đây chỉ là cấp thấp nhất Linh Khí, nhưng nói như thế nào cũng là hấn đời này thân thủ chế tạo thanh thứ nhất Linh Khí, đáng giá hoài niệm

"Đã bảo Văn Lạc Phi Châm hảo" Đỗ Bạch cho cái này mười hai con từ văn sắt chế tạo Phi Châm đặt tên

"Thu!" Đỗ Bạch hướng về phía nham thạch nóng chảy phía trên Văn Lạc Phi Châm ngoắc tay, đã động lại thành hình Văn Lạc Phi Châm từ nham thạch nóng chảy phía trên bay tới, rơi vào trên tay hắn

Nhìn trên tay Văn Lạc Phi Châm, cả vật thể đỏ sậm, trái rộng phong cách cổ xưa Trần Văn hoa văn, xúc cảm vừa phải cảm lấy trong một cây, đưa vào linh khí, trong nháy mắt chứng kiến Phi Châm tản mát ra đỏ sậm quang mang, một cỗ sắc bén khí thế đẩy ra

"Không sai, không uống công khổ cực một hồi" đem chơi một chút trong tay Văn Lạc Phi Châm, Đỗ Bạch ngáp một cái, buồn ngủ đột kích

Ở bên trong không có ngày đêm, ước đoán ba bốn ngày thời gian trôi qua, ba bốn ngày không ngủ, chỗ nào có thể không khốn

"Tiểu Hắc đứng lên, về ngủ" Đỗ Bạch thu hồi Văn Lạc Phi Châm, đối với quyền rúc vào một chỗ ngủ nướng tiểu bạch thử hô , vừa kêu bên ngáp

Tiểu Hắc không tình nguyện mở mắt, đầu đầu trên người bụi, lúc này mới đứng lên

Mới vừa đứng lên nó, đôi mắt nhỏ đột nhiên nhìn về phía nham thạch nóng chảy trong ao, trên người tóc post lên QQ dựng thẳng lên đến, một bộ mặt lâm đại địch xu thế

"Làm sao ?" Đỗ Bạch hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía nham thạch nóng chảy trong ao

Cô lỗ cô lỗ ——

Nham thạch nóng chảy trì nham thạch nóng chảy lúc này tựa hồ sôi trào càng thêm lợi hại, phảng phất có vật gì từ dưới nhô ra giống nhau

Thình thịch! !

Một cỗ cự lực từ nham thạch nóng chảy Hạ chui ra ngoài, phá tan nham thạch nóng chảy chui lên đến, trong nháy mắt nham thạch nóng chảy vắng khắp nơi, một con đại quái cá xuất hiện ở không trung

Quái Ngư vừa xuất hiện, liền hướng về phía trên bờ tiểu bạch thử cùng Đỗ Bạch phun ra một hóp lớn nham thạch nóng chảy, nham thạch nóng chảy như khuyh tiết xuống mưa to ngã xuống

"Ngọa tào!" Đỗ Bạch kinh hô 1 tiếng, nhúng tay nắm lên Tiểu Hắc, liền Triều một bên né tránh đi

Ầm! !

Từ trong nham tương bay ra ngoài Quái Ngư, đập ầm ầm đến nham thạch nóng chảy mặt ao thượng, văng lên vô số nham thạch nóng chảy

Ô ô ——

Đại quái cá đình đang dừng động nham thạch nóng chảy thượng, hướng về phía trên bờ Đỗ Bạch cùng tiểu bạch thử phát sinh ô ô tiếng kêu, lập tức lại là một hơi nham thạch nóng chảy phun bắn tới

"Còn!" Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, Văn Lạc Phi Châm xuất hiện ở trên tay hắn, hướng về phía đại quái cá rơi đi qua, "Mười hai sao tức chi Phá Trận!"

Bay đến đại quái cá phía trên thập nhị chi Văn Lạc Phi Châm, lập tức lấy một cái Huyền Áo sắp hàng đối với đại quái cá tiến hành công kích, mỗi một cái Phi Châm trên đều tán ra sắc bén Hồng Mang

Không có có mất đại quái cá, tựa hồ so với có mất cá còn có linh mãnh, hướng về phía bao phủ hướng nó Văn Lạc Phi Châm, phun nham thạch nóng chảy bị nham thạch nóng chảy phun đến Phi Châm lập tức phát sinh chéch đi, theo hấn bên người xẹt qua

"Hừ!"

Đỗ Bạch lần thứ hai lạnh rên một tiếng, biến ảo trong tay Linh Quyết, trong công kích Văn Lạc Phi Châm lập tức thay đổi có Nhanh có Chậm

Ở Văn Lạc Phi Châm tốc độ dưới biến hóa, đại quái cá rốt cục đỡ không được Phi Châm công kích, trên người lập tức bị châm thủng vài cái lỗ máu, nham thạch nóng chảy vậy huyết dịch chảy ra, đau nhức nó ô ô kêu to

Xèo xèo ——

Chúng kiến thụ thương đại quái cá, Tiểu Hắc hưng phấn xèo xèo gọi, trong mắt nhỏ lóe tham lam ánh mắt

Phiết lếc mắt hưng phấn Tiểu Hắc, Đỗ Bạch trêu nói: "Nhất định là ngươi ăn nhiều lắm trứng cá Tồn, nó tìm ngươi báo thù đến "

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc nhất thời bất mãn xèo xèo kêu, vươn chi trước chỉ chỉ Đỗ Bạch cái bụng, rất ý tứ minh xác, đó chính là Đỗ Bạch cũng ăn

"Được rồi, được rồi, chúng ta ăn chung" Tiểu Hắc linh trí có đôi khi khiến Đỗ Bạch không nói gì, ngoại trừ không có thể mở miệng nói chuyện, đều so với người thông minh

Ô ô ——

Đại quái cá vết thương trên người càng nhiều, đau đến nó rất cực sợ, muốn muốn trốn khỏi Văn Lạc Phi Châm công kích, lên vào đến trong nham tương Đỗ Bạch làm sao có thể bỏ qua nó, đây chính là Tiểu Hắc khẩu phần lương thực

Lúc này từ Văn Lạc Phi Châm cấu thành trận pháp lấy vây khốn làm chủ, mười hai cây Phi Châm, làm thành một cái lao lung, giữa lẫn nhau lẫn nhau liên hệ, đem đại quái cá vững vàng vây khốn chỉ chờ đại quái cá tình trạng kiệt sức, hãy thu vồng, ăn chán chê một trận

Bất quá cái này đại quái cá sinh mệnh lực thật đúng là ngoan cường, ước chừng khiến Đỗ Bạch cùng Tiểu Hắc các loại nửa giờ, mới mất đi khí lực bay qua cái bụng đến

Đỗ Bạch lúc này mới chỉ huy Văn Lạc Phi Châm, đem đại quái cá dòi được nham thạch nóng chảy một bên, sau đó nhúng tay tăng lên

Đại quái cá vừa lên bờ, Tiểu Hắc liền khăn cấp nhào tới, miệng lớn cắn

Đỗ Bạch thì xui xẻo ở một bên, từng ngum từng ngum thở phì phò, chớ nhìn hấn động động Văn Lạc Phi Châm liền giải quyết cá lớn, nửa giờ dùng linh khí không chế Phi Châm, đã đem hấn làm sức cùng lực kiệt

Đại quái cá nhiều hơn nữa kiên trì một hồi, hấn liền không kiên trì nổi bất quá đây cũng nói có Linh Khí chỗ tốt, nếu như không có Văn Lạc Phi Châm, Đỗ Bạch nhất định là lên mặt Quái Ngư không có biện pháp

Cũng không thể gọi hấn nhảy vào trong nham tương cùng đại quái cá chiến đấu đi, đó không phải là chiến đấu, đó là cho đối phương tiền khẩu phần lương thực

Chờ trên người có chút khí lực, Đỗ Bạch lúc này mới đứng lên, nhìn đại quái cá phân nửa thịt cá đã không có

Nhất thời, sầm mi khổ kiếm thở dài 1 tiếng: "Cái này tiểu bạch thử ai muốn người nào lĩnh đi, các ngươi có muốn không ? Ta nuôi không nổi nó "

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Thường Tử Nhan phát bệnh

96 Thường Tử Nhan phát bệnh

Mất thấy nếu không ăn, toàn bộ đại quái cá đều phải vào Tiểu Hắc trong bụng, Đỗ Bạch không thể làm gì khác hơn là gia nhập vào ăn sống miếng cá hàng ngũ nhưng hấn chính là không rõ, Tiểu Hắc Tiểu bụng nhỏ, làm sao trang bị một con cá lớn

Ăn no, làm sơ nghỉ ngơi, Đỗ Bạch mang theo Tiểu Bạch ly khai Liệt Diễm Sơn

Lúc này là trong một ngày chính ngọ, nhìn thời gian một chút lại là Thursday, ở trong lòng núi ngăn ngơ chính là ba ngày nhiều

Sau khi xuống núi, Đỗ Bạch liền đi ô-tô về đến nhà

Về nhà chuyện thứ nhất, chính là tắm sau đó mỹ mỹ ngủ một giấc

Xong hết tắm, Đỗ Bạch đem cuộn thành một đoàn khô khô ngủ say Tiểu Hắc vút xuống gối đầu một bên, hấn cũng mau tốc độ tiến nhập trong lúc ngủ

mơ

Thùng thùng trong lúc ngủ mơ Đỗ Bạch, bị dưng sức tiếng đập cửa đánh thức, xoa xoa còn nhót mí mắt, lằm bằm 1 tiếng: "Ai vậy "

"Đệ đệ! Đệ đệ! Ngươi nhanh lên một chút! !" Đỗ Tiểu Vân ở bên ngoài gấp hô, giọng nói thấp phàn khăn trương

"Ừ" ?"

Trong mơ hồ nghe được Đỗ Tiểu Vân kêu to, Đỗ Bạch lập tức tỉnh táo lại, lăn lông lốc 1 tiếng từ trên giường đứng lên, cũng lớn tiếng hỏi đáp: "Tỷ tỷ, xảy ra chuyện gì ?"

Đỗ Bạch rất nhanh mặc quần áo tử tế, mở cửa phòng, chứng kiến Đỗ Tiểu Vân vẻ mặt lo lắng thần tình, trong lòng hơi căng thẳng hẳn còn chưa nhìn thấy qua Đỗ Tiểu Vân khăn trương như vậy quá, đến xảy ra chuyện gì

"Đệ đệ, ngươi mau đi xem một chút Thường tỷ, nàng nếu không đi, ô ô —— "

" không được!"

Đỗ Bạch biểu tình lập tức lạnh lẽo, ánh mắt lóe lên một âm trầm, nhanh chóng nói: "Nàng ở nơi nào ?"

"Liên ở trong phòng" Đỗ Tiểu Vân nói xong, người cũng Triều Thường Từ Nhan gian phòng chạy đi

Đỗ Bạch lập tức thân thể lắc lư một cái, lướt qua Đỗ Tiểu Vân tiến vào phòng

Một vào phòng liền cảm thụ được một cỗ Lãnh Băng Băng khí tức đập vào mặt, nằm ở trên giường Thường Từ Nhan, túi thật đầy chấn lạnh run ở trên trán nàng chiếm cứ một đoàn hắc khí, biến ảo các loại hình dạng

Nàng nguyên bản hồng nhuận gương mặt, lúc này tái nhợt không có có một tia tơ máu, trên da phảng phất kết một tầng băng, khóe môi nhếch lên bọt biển tựa như trong loại Kịch Độc, gần sẽ tử vong xu thế, còn Đỗ Tiểu Vân muốn nói nàng nhanh không được

Vừa nhìn thấy Đỗ Bạch tiến đến, chiếm giữ ở Thường Từ Nhan trên trán Hắc Vụ đột ngột huyền hóa ra hiện nữ nhân mặt quý, ánh mắt nàng đỏ bừng, liệt miệng rộng, kiệt kiệt cười nói: "Tiểu bằng hữu ngươi tới, kiệt kiệt, nàng rất nhanh thì là ta, đến lúc đó hai chúng ta thân cận một chút, kiệt kiệt "

"A —— "

Chân sau theo vào Đỗ Tiểu Vân chứng kiến Thường Từ Nhan trên trán nữ nhân mặt quý, sợ đến hét lên một tiếng, kém chút ngã đi

"Muốn chết! !"

Đỗ Bạch sắc mặt âm trầm lạnh rên một tiếng, Vẫn Lạc Phi Châm trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay, hóa thành nhất đạo đỏ sậm quang mang bắn về phía mặt quý mi tâm

Vẫn Lạc Phi Châm tốc độ quá nhanh, hơn nữa đột nhiên, mặt quý còn chưa phản ứng kịp, bị xạ vừa vặn, trong nháy mắt hết thảy một tiếng, mặt quý trong nháy mắt tiêu thất

"Tiểu tử, ngươi không làm gì được ta! Cỗ thân thể này sớm muộn là ta! Kiệt kiệt "

Nữ nhân mặt quý sau khi biến mất, gian phòng lập tức an tĩnh lại, khí tức âm lãnh cũng theo đó biến mất

Trên giường Thường Từ Nhan phát sinh 1 tiếng thân ngâm, thống khổ biểu tình hoà hoãn lại, thân thể cũng sẽ không run, bất quá không có tỉnh lại dấu hiệu

"Đệ đệ, Thường tỷ không có không có sao chứ" Đỗ Tiểu Vân còn chỗ trong kinh hoàng, cầm lấy Đỗ Bạch cánh tay, run nhè nhẹ hỏi

Hô ——

Đỗ Bạch thở ra một hơi, đối với Đỗ Tiểu Vân an ủi: "Tỷ tỷ ngươi về phòng trước, Thường tỷ không có việc gì, ta sẽ giải quyết "

"Thật không có sự tình" nghe được Đỗ Bạch bình tĩnh giọng nói phía sau, Đỗ Tiểu Vân trong lòng an tâm một chút, nhưng nàng vẫn là lần thứ hai xác nhận nói

"Yên tâm được, chút lòng thành, ngày mai ta liền trả ngươi một cái xinh đẹp mỹ lệ Thường tỷ" Đỗ Bạch hướng về phía tỷ tỷ mỉm cười bảo đảm nói

Đỗ Tiểu Vân cái này mới an tâm ra khỏi phòng

Đỗ Tiểu Vân vừa đi, Đỗ Bạch sắc mặt lập tức Âm lạnh xuống hẳn nguyên tưởng rằng cái này Âm Linh không có có chỗ đặc thù gì, nhưng theo hẳn vừa rồi biểu hiện giờ xem ra, cũng không có đơn giản như vậy

Mặc kệ có cái gì đặc thù, hiện tại muốn làm là tiêu diệt nó, ở lại Thường Tử Nhan trên người, là một không bom hẹn giờ, lúc nào cũng có thể bị làm nổ

Nhìn hôn mê Thường Tử Nhan, Đỗ Bạch không do dự nữa, xốc lên nàng chặn, rất nhanh đem trên người nàng áo khoác toàn bộ cởi ra, chỉ còn lại có thiếp thân y phục

Lúc này Đỗ Bạch tất nhiên là không lòng dạ nào thương thức Thường Tử Nhan tuyệt vời, lời lờm gọi cảm thân thể, bởi vì nàng thân thể dị thường băng lãnh, tựa như kết băng giống nhau sẽ không lại cho nàng ôn độ, thật muốn rõ ràng chết công

Đỗ Bạch cũng mau tốc độ lên giường, vận chuyển Đan Điền linh khí, hóa thành hỏa linh khí, trên thân thể lập tức hiện lên một hồng quang nhàn nhạt đây cũng chính là Ngũ Hành cụ bị chỗ tốt, tùy thời có thể đem linh khí chuyển hóa thành thuộc tính ngũ hành

Đỗ Bạch đem hôn mê Thường Tử Nhan ôm vào trong ngực, áp dưới thân thể, ấm áp hỏa linh khí lấy chăm chú tiếp xúc thân thể làm môi giới, dẫn nhiệt đi qua

Híz-khà zz Hí-zzz ——

Thân thể hai người thiếp tại một cái, lập tức phát sinh Băng Hỏa đụng nhau đụng chỉ minh thanh, một cổ Bạch Vụ phiêu, có thể thấy được Thường Tử Nhan trên người có bao lạnh

Băng Hỏa chạm vào nhau, Thường Tử Nhan hầu phát sinh 1 tiếng ngâm khê, vừa thoải mái vừa thống khổ, dùng cái này đồng thời, Đỗ Bạch còn mơ hồ nghe được Âm Linh tiếng kêu thảm thiết

Âm Linh ở không còn cách nào xâm lấn Thường Tử Nhan nào hải phía sau, bị thay đổi chủ ý, muốn tự thân khí tức âm hàn chết công Thường Tử Nhan, sau đó chiếm nàng thân thể

Một người vô luận là điên chết hoặc là thân thể ngưng đập, đều có thể chết đi, hồn phách tiêu tán Âm Linh muốn chính là cái này hiệu quả, khiến Thường Tử Nhan chết, sau đó chiếm nàng thân thể

Thường Tử Nhan trên người khí tức âm hàn đều là Âm Linh thân thể năng lượng biến thành, ở ấm áp Hỏa Nguyên Tố thiêu đốt Hạ, bắt đầu bị tiêu tan thiêu đốt

Thường Tử Nhan thân thể chậm rãi có ôn độ, theo thân thể khôi phục bình thường, nàng cũng từ từ tỉnh lại

Nàng mở mắt, chứng kiến Đỗ Bạch lạnh lùng nghiêm nghị khuôn mặt, cùng với cảm giác trên người ấm áp

Chợt, nàng phát hiện bị Đỗ Bạch ôm vào trong ngực, chăm chú áp dưới thân thể, ngực lớn đều bị đè ép

Thường Tử Nhan trên mặt không khỏi nảy lên một mặt triều hồng, giãy dụa vài cái, nhỏ giọng nói: "Mau buông, bị Tiểu Vân muội muội chứng kiến liền thảm "

"Đợi lát nữa Hạ" Đỗ Bạch thuận miệng đáp

"Còn chờ a! Ngươi có bị bệnh không" Thường Tử Nhan cho rằng Đỗ Bạch suy nghĩ nhiều sảm sở nàng, giăng co

Đỗ Bạch chậm rãi buông ra Thường Tử Nhan, nhìn trên trán nàng vẫn như cũ có một đoàn nhàn nhạt hắc khí, nhũn mày

Âm Linh tựa hồ biết dấu không lại Đỗ Bạch, dù cho Âm Hàn năng lượng bị Đỗ Bạch tiêu hao nhiều hơn nữa, cũng ẩn dấu không ra, giấu ở Thường Tử Nhan trong thân thể địa phương

Hơn nữa Đỗ Bạch có dự cảm, cái này Âm Linh cũng không hoàn chỉnh, muốn chân chính tiêu diệt nó, phải tìm được nàng chôn xác thể địa phương, mới có thể triệt tiêu diệt nó

"Đỗ Bạch, ngươi tại sao sẽ ở phòng ta, hơn nữa đối với ta làm loại này vô sỉ sự tình, ta muốn nói cho Tiểu Vân muội muội đi ta là tuyệt đối sẽ không khuất phục ở ngươi ngân uy chỉ Hạ, tuyệt không! Ta Thường Tử Nhan nam nhân nhất định là một cái Đình Thiên Lập Địa, có tố chất nam tử hán, ngươi còn kém một tí tẹo như thế "

Đỗ Bạch không nói gì, vừa mới tỉnh lại, mà bắt đầu nói đạo lý lớn

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 97: Sơn thôn hành trình

97 sơn thôn hành trình

"Đại tỷ, ngươi nói xong chưa, nói xong, liền đứng lên mặc quần áo, chúng ta cái này xuất phát" Đỗ Bạch từ trên giường xuống tới, sửa sang lại y phục, xoay người đi ra phía ngoài

"Xuất phát ? Đi nơi nào ?" Nhìn Đỗ Bạch bóng lưng, Thường Tử Nhan vẻ mặt mê hoặc đột nhiên nàng hảo giống nghĩ đến cái gì, thất thanh nói: "Ngươi không biết là đuổi ta đi đi! Bởi vì ta không cho ngươi chiếm tiện nghi không ? Vô sỉ!"

"Đỗ Bạch thật bội phục Thường Tử Nhan sức tưởng tượng!"

"Ta không phải tùy tiện nữ nhân, nam nhân ta phải là có tố chất, Đình Thiên Lập Địa nam nhân! Hừ, đi thì đi!" Thường Tử Nhan tức giận cầm lấy một bên áo khoác bắt đầu mặc vào

"Ta nhất định phải đem ngươi chân diện mục nói cho Tiểu Vân muội muội, để cho nàng biết đệ đệ nàng có bao nhiêu vô sỉ, nhiều hỗn đản! Ta cũng không tin, ngươi dám đem nàng cũng cho đánh đuổi! Ta sẽ đi ngay bây giờ cùng với nàng một cái phòng! Hừ!"

"

Đỗ Bạch thật muốn cho Thường Tử Nhan quy, có đôi khi cảm thấy nàng tính cách tạm được, người cũng dài đẹp, đặc biệt ngực to nhưng này dong dài khuyết điểm một phát tác, tin tưởng không có mấy người nam nhân có thể chịu được

Đỗ Bạch ngay cả quay đầu giải thích đều thiếu, ngược lại nàng tìm Đỗ Tiểu Vân phía sau, Tự Nhiên liền sẽ rõ ràng nàng có bao nhiêu hai

Đỗ Bạch ở trên ghế sa lon ngồi xuống, vừa rồi đâm trúng Âm Linh cái kia Vẫn Lạc Phi Châm ra bây giờ trên tay, ở châm chọc bộ vị còn có một đoàn nhỏ nhàn nhạt hắc khí

Thở sâu, Đỗ Bạch bóp một cái quý dị Linh Quyết, Linh Quyết một thành, trên mũi châm đoàn nhỏ hắc khí bị hút vào đến lòng bàn tay, sau đó chậm rãi xoay tròn, càng chuyển càng nhanh, thẳng đến tiêu thất

Theo hắc khí tiêu thất, Đỗ Bạch trong đầu cũng hiện lên một bức tranh mặt Quý Ảnh Truy Tung Thuật, một môn chuyên môn theo dõi Quý Tu quý dị Linh Thuật, Tu Chân Giới biết rất ít người, nhưng Đỗ Bạch lại biết

Đi qua hình ảnh, Đỗ Bạch chứng kiến Âm Linh đến chỗ, cách Thanh Khê Huyện hơn năm mươi km một cái tiểu sơn thôn thật không biết cái kia Vương Quang Minh làm sao sẽ đi chỗ đó, mới trên chọc họa sát thân, hơn nữa liên lụy hẳn đã từng các bạn thân mến

Phanh ——

Từ trong phòng đi ra Thường Tử Nhan trùng điệp khép cửa phòng, ngồi đối diện ở trên ghế sa lon trầm tư Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, đi hướng Đỗ Tiểu Vân gian phòng, gõ cửa một cái

Nàng vẫn không quên chuyển cái khuôn mặt đến đối với Đỗ Bạch, hừ nói: "Sắc lang! Đồ vô sỉ, ngươi chờ!"

Đỗ Tiểu Vân căn bản không có ngủ, vừa nghe đến gõ cửa lập tức đứng lên mở cửa

Cửa vừa mở ra, chứng kiến lông tóc không hư hại Thường Tử Nhan, trên mặt lập tức nảy lên vẻ mừng rỡ, kích động lôi kéo cánh tay nàng hưng phấn nói: "Thường tỷ ngươi không có việc gì, thực sự là quá tốt! Vừa rồi có thể lo lắng chết ta "

"Cái gì không có việc gì ? Ta không phải vẫn hảo hảo sao?" Đối mặt Đỗ Tiểu Vân mừng rỡ, Thường Tử Nhan có điểm không nghĩ ra, lẽ nào vừa rồi trách oan Đỗ Bạch cái kia Đại Hỗn Đản ?

"Tiểu Vân muội muội, vừa rồi lẽ nào xảy ra chuyện gì hay sao? Ngược lại ta vừa mở ra nhãn, liền thấy ngươi tên khốn kia đệ đệ ghé vào trên người ta, muốn giờ trò kiêu nhả ta" Thường Tử Nhan ác nhân cáo trạng trước đạo

"Thường tỷ, ngươi thật không có ấn tượng" Đỗ Tiểu Vân nói xong nghi hoặc nhìn về phía Đỗ Bạch, muốn cho hắn giải thích

Đỗ Bạch lúc này mới thản nhiên nói: "Suy nghĩ kỹ một chút vẫn còn có chút ấn tượng, thời gian không nhiều lắm, tỷ tỷ cho nàng giải thích, sau đó chúng ta đã đi "

"Đi ? Đi nơi nào ?" Cái này Luân Đáo Đỗ Tiểu Vân không giải thích được, bên ngoài bây giờ sắc trời đã tối, muốn đi đâu ?

"Thường tỷ không có hảo thật sao?" Đỗ Tiểu Vân trong lòng cả kinh, nghĩ đến một cái khả năng

"Ừ, trong cơ thể nàng Âm Linh không phải bản thể, chỉ có đem bản thể tiêu diệt, nàng mới có thể không có việc gì" Đỗ Bạch bình tĩnh đáp

Ở Đỗ Bạch nói chuyện với Đỗ Tiểu Vân đồng thời, Thường Tử Nhan nào nào hải rút cục hiện ra gián đoạn hình ảnh, nàng ghi lại ban Về đến nhà, sau đó thủ lĩnh không hiểu đau nhức, thân thể rét run, nằm dài trên giường nghỉ ngơi, sau đó sẽ không có ấn tượng lại liên tưởng đến trên người Âm Linh, lập tức mình bạch là chuyện gì xảy ra

Xem ra nàng là chân chính hiểu lầm Đỗ Bạch, khuôn mặt lập tức bá Hồng đến lỗ tai, nhãn nhó chậm rãi xoay người lại, khẽ cúi đầu, đối với Đỗ Bạch ngưng ngưng nói: "Cái kia Đỗ Bạch xin lỗi a, ta trách oan người "

"Hừ hừ, ta tố chất cũng không tốt, cũng không phải là cái gì Đình Thiên Lập Địa nam tử hán" Đỗ Bạch nhẹ rên một tiếng

"Thật người hoàn hảo, còn kém một tí tẹo như thế" Thường Tử Nhan nhỏ giọng đáp, gãi gãi vạt áo mình

"Đỗ Bạch có thể nói cái gì đó, chỉ có thể thờ dài, "Đi thôi "

"Đi nơi nào ?" Thường Tử Nhan sờ sờ nóng lên gương mặt, nghi hoặc hỏi

Nhắc tới cái này, Đỗ Bạch cảm thấy Thường Tử Nhan có thể có thể biết ngọn núi nhỏ kia Thôn liền mở miệng đạo: "Rời Thanh Khê Huyện hơn năm mươi km có một tiểu sơn thôn, Vương Quang Minh chính là ở nơi đó bị Âm Linh trên thân, người biết cái kia sơn thôn không "

"Nơi đó gọi Vương gia lĩnh, Vương Quang Minh lão gia, hán hàng năm đều có thể trở lại một hai lần" Thường Tử Nhan cùng Vương Quang Minh là đồng hương, sở dĩ cũng biết hán một ít tình huống căn bản

"Được, chúng ta bây giờ tự ra phát" Đỗ Bạch sờ sờ hỏi cái này, chỉ là muốn coi xuống Vương Quang Minh đi Vương gia lĩnh nguyên nhân, nếu là hán lão gia, toàn bộ quá trình cũng liền đại khái rõ ràng

"Hiện tại đi à? Nơi đó đều là sơn đạo, buổi tối rất nguy hiểm" Thường Tử Nhan vội vã nhắc nhở

Đỗ Bạch bình tĩnh nói: "Không có việc gì, hiện tại đi thời gian vừa vặn, Âm Linh cơ bản đều là buổi tối đi ra, ban ngày còn chưa hán tìm được nó "

Thấy Đỗ Bạch nói như vậy, Thường Tử Nhan cũng chỉ có thể đồng ý, gật đầu nói: "Được rồi, ta đi đổi lại cái quần tự ra đến "

Thường Tử Nhan đi vào phòng thay quần áo, Đỗ Tiểu Vân cũng nhân cơ hội nói: "Đệ đệ, ta cũng đi không cho nói không được, đoạn thời gian gần nhất ta đều từ người, lần này hãy nghe ta một lần "

Đỗ Bạch tự nhiên là muốn nói không được, thấy Đỗ Tiểu Vân đều nói như vậy, chỉ phải đồng ý tiêu diệt một cái cấp bậc thấp Âm Linh, đối với hiện tại hán mà nói, cũng không có nguy hiểm địa phương

"Ta cũng đi thay quần áo" không đợi Đỗ Bạch đồng ý, Đỗ Tiểu Vân cũng trở về phòng thay quần áo

Chờ Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan thay quần áo xong phía sau, ba người đi ra gia môn ở hướng dẫn dưới sự dẫn đường, dọc theo bóng đêm xe Triều Vương gia lĩnh vội vã đi

Từ Thanh Khê Huyện xuất phát thời điểm, lộ coi như bằng phẳng, thập mấy cây số phía sau, chính là sơn đạo sơn đạo nhỏ hẹp, vừa vặn dung một chiếc xe đi qua, bên cạnh là vách đá thẳng đứng, không nghĩ qua là, xe tùy thời đều có thể xông ra, rơi vào vách núi, vô cùng nguy hiểm

Bình thường lái xe đi Vương gia lĩnh, tất cả mọi người sẽ chọn ban ngày, phạm vi nhìn tương đối trống trải

Sơn đạo tuy là nguy hiểm, đối với Đỗ Bạch mà nói cũng không trắc trở, chỉ là mờ hơi chút chậm một chút

Sơn đạo dọc theo sơn thể xoay quanh mà lên, Triều cụm núi trùng điệp trong đi tới, trong không khí không khí lạnh lẽo cũng tăng rất nhiều, ngồi ở trong xe đều có điểm băng

"Vương gia này lĩnh hảo hảo lãnh a" nhìn hai bên đông nghịt quần sơn, Đỗ Tiểu Vân cảm thán 1 tiếng

"Ừ, chính là bởi vì quá hảo lãnh, người trong thôn đại bộ phận đều dọn đi, hiện tại ở trong thôn khả năng không đến thập gia đình" Thường Tử Nhan giải thích

Ngay hai nàng vừa nói chuyện sau khi, ngoài xe đột nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, Đỗ Bạch xe thắng gấp, hai nàng thân thể bỗng nhiên vọt tới trước, đụng trên ghế ngồi

"Đệ đệ (Đỗ Bạch), xảy ra chuyện gì ?" Hai nàng cấp tốc đề xuống cái ghế, sắc mặt trắng nhợt khăn trương hỏi

Chương 98: Giới Sắc Hòa Thượng

98 Giới Sắc Hòa Thượng

"Không có việc gì, có khối thạch đầu đột nhiên rớt xuống" Đỗ Bạch thoải mái Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan một câu, liền mở cửa xe, đi ra ngoài

Ngay mới vừa rồi, xe phía trước đột ngột lặn xuống một tầng đá lớn, không chỉ có đem lộ ngăn chặn, nếu không phải là Đỗ Bạch xem thời cơ nhanh, mang đến dừng ngay, liền đập phải trên xe

Đẩy đẩy giữa đường đá lớn, không chút sứt mẻ, Đỗ Bạch vận chuyển linh khí, sử dụng thượng linh khí, lúc này mới đem đá lớn thôi động, đổ lên ven đường, Triệu bên dưới vách núi đẩy đi

Rầm rầm ——

Đá lớn phát sinh vĩ đại tiếng oanh minh, lặn xuống vách núi, Đỗ Bạch cái này mới một lần nữa trở lên xe, tiếp tục tiến lên

Có vừa rồi đột phát ngoài ý muốn, Đỗ Bạch lái xe càng cẩn thận hơn, nhưng phía sau một đường rất bình tĩnh, phía trước chính là Vương gia lĩnh Thôn nhập khẩu, cũng không có chuyện gì phát sinh, xem ra phía trước chỉ là một lần ngoài ý muốn

Theo xe chậm rãi lái vào làng, ánh mắt đột nhiên thay đổi mơ hồ, đèn xe chiếu sáng cũng thay đổi âm đạm không ít, toàn thân phảng phất bao phủ ở một tầng trong sương mù dày đặc

Son thôn buổi tối vụ khí xác thực tương đối nhiều, nhưng đây cũng quá nhiều, ngoại trừ đèn xe soi sáng tới chỗ, địa phương khác đều là mơ hồ, thấy không rõ bất kỳ vật gì

Kèm theo sương mù - đặc, còn có đến xương hàn ý, ngồi xe trong Thường Tử Nhan cùng Đỗ Tiểu Vân không từ cái rùng mình, lui lui thân thể, đem y phục kéo chặt hơn

Xe vào Thôn mấy trăm mét phía sau, lúc này mới mơ hồ chứng kiến hai bên đường phòng ở, cao thấp chằng chịt ở trong sương mù dày đặc

"Đỗ Bạch, ta ta lãnh "

Thường Tử Nhan đột ngột mở miệng, nàng lãnh toàn thân lạnh run

Đỗ Tiểu Vân cũng phát hiện Thường Tử Nhan không bình thường, lập tức kêu Đỗ Bạch xe đỗ

Đỗ Bạch dừng xe, mở xe ra trong đèn chiếu sáng, nhìn về phía Thường Tử Nhan, lúc này mới phát hiện nàng sắc mặt tái nhợt, môi trắng bệch, miệng phun bạch khí, chăm chú rúc thân thể

"Đừng sợ" Đỗ Bạch thoải mái một câu, duỗi tay nắm chặt nàng người mới lái, thua quá đi một cỗ Hòa Thuộc Tỉnh linh khí đánh đắm đạo hỏa linh khí, lập tức đem Thường Tử Nhan trên người hàn khí bị xua tan

Theo trên người hàn chọc tức một chút, Thường Tử Nhan lập tức lại tinh thần qua đây nàng chưa kịp nói, nàng nhướng mày, toát ra thống khổ biểu tình

"Kiệt kiệt, vô ích, coi như ngươi tìm được ta Bản Nguyên thân, thì có thể làm gì ? Ta là Bất Tử Chi Thân, mãi mãi cũng không biết tiêu vong, kiệt kiệt!" Giấu ở Thường Tử Nhan trong cơ thể Âm Linh, ở cảm thấy Bản Nguyên thân khí tức phía sau, xuất hiện lần nữa một đoàn hắc khí ở Thường Tử Nhan mi tâm gian quanh quẩn

"Tiếng huyền nào!" Đỗ Bạch chỉ một ngón tay rất nhanh điểm ra, điểm ở Hắc Vụ thượng, hỏa quang lóe lên lập tức nghe được Âm Linh hét thảm một tiếng, hắc khí tiêu thất

Đỗ Bạch rồi mới hướng Thường Tử Nhan an ủi: "Không cần lo lắng, chúng ta tới đây trong, chính là vì tiêu diệt nó Bản Nguyên thân Bản Nguyên thân vừa chết, nó không sống được "

"Ừ, ta tin tưởng ngươi" Thường Tử Nhan gạt đầu, có chút suy yếu tựa ở Đỗ Tiểu Vân trên người, trên mặt miễn cưỡng lộ ra vẻ mỉm cười

Đỗ Bạch lúc này mới tắt đi trong xe đèn chiếu sáng, hồi quá thân khứ, chuẩn bị tìm cái xe đỗ địa phương, sau đó đi tìm Âm Linh Mộ Huyệt

Bá ——

Vừa mới hơn nửa chân ga, Đỗ Bạch bỗng nhiên lại là xe thắng gấp, bởi vì xe phía trước xuất hiện một bóng người, kém chút trực tiếp đụng vào đối

phương

"Bước đi không có mắt a!" Đỗ Bạch hướng về phía trước xe bóng người nộ quát một tiếng

"A di đà phật, lão nạp giới sắc thí chủ xin nghe ta nói, phía trước không thể nữa, xin hãy quay đầu trở lại "

Xuất hiện ở đầu xe lại là một cái hòa thượng, theo hấn và thiện nói, Đỗ Bạch cũng thấy rõ hấn tướng mạo đây là một cái hơn hai mươi tuổi trẻ hòa thượng, ăn mặc một bộ hội sắc cà sa, cầm trong tay Kim Cương Xứ, tron trên đầu lóc mạt một bả, một tay tạo thành chữ thập cho trong xe Đỗ Bạch hành lễ

Thấy và trên là có hảo ý, Đỗ Bạch lửa giận trong lòng tự nhiên là không có lúc nào có thể vì, cái gì không thể làm, Đỗ Bạch tâm lý Tự Nhiên nhất thanh nhị sở

"Cảm tạ nhắc nhở, ta tới này tất nhiên là có chuyện quan trọng, vấn đề an toàn không cần lo lắng, xin hãy đại sư tránh ra một chút" Đỗ Bạch thân nhiên nói

Thấy Đỗ Bạch còn muốn qua đi, giới sắc nhất thời có điểm cấp bách, dùng hết sức chăm chú giọng nói lần thứ hai khuyên: "A di đà phật, thí chủ, ta lấy Phật Chủ danh dự phát thệ, phía trước là thật gặp nguy hiểm, đã chết rất nhiều người, hay là mời trở về đi!"

Giới sắc lời mới vừa mới vừa nói xong, vang lên bên tai lộc cộc trầm trọng tiếng bước chân, phía trước mờ hồ xuất hiện bóng người

Một nghe phía sau truyền đến tiếng bước chân, giới sắc lập tức hét lớn một tiếng: "Thí chủ, thỉnh quay đầu!"

Giới sắc phát sinh là Phật Môn Sư Tử Hồng, Đỗ Bạch chỉ cảm thấy đầu một trận ông hưởng, vô ý thức một cái chuyển xe, sau đó quay đầu mà trong xe Thường Tử Nhan cùng Đỗ Tiểu Vân, bị giới sắc vừa hô, lập tức trước mắt biến thành màu đen, Kim Tinh nhô ra

"Cái này Giới Sắc Hòa Thượng quả nhiên có chút bản lĩnh" mới vừa quay đầu xe Đỗ Bạch, nỉ non 1 tiếng, đem xe hướng hai bên trái phải dừng lại, ý bảo hai nàng không nên xuống xe

Đỗ Bạch lúc này mới mở cửa xe, đi xuống xa, giương mắt nhìn lên, nhãn thần khê hơi trầm xuống một cái, Thi Quý xuất hiện tuy là ngoài ý muốn, nhưng cũng là chuyện trong dự liệu tình

Hắn chứng kiến Giới Sắc Hòa Thượng Chính Hòa mười mấy thân thể cứng ngắc, không hề hay biết thôn dân tranh đấu những thứ này người xuyên thô rập y phục thôn dân, thật đều đã chết, thân thể bọn họ bị Âm Hàn Chi Khí tràn ngập, thay đổi cứng ngắc như sắt, ở Âm Linh dưới sự khống chế, công kích nhân loại

Rất nhiều dân gian trong truyền thuyết cương thi, nói thật chính là Thi Quý bị khuếch đại Hóa kết quả, nhưng cơ bản đã thương người phương thức vẫn là giống nhau, chính là cửa cản, dùng cứng ngắc cánh tay công kích

"A di đà phật!" Giới Sắc Hòa Thượng hét lớn một tiếng Phật hiệu phía sau, trên người đột nhiên toát ra kim hoàng sắc Phật quang, chiếu xạ ở những Thi Quý đó trên người

Phật quang như mặt trời chói chang, Thi Quý còn lại là Âm Lãnh Hàn Băng, ở Phật quang chiếu rọi xuống, Thi Quý đều dùng cứng ngắc cánh tay che đờ con mắt, phát sinh thế lương tiếng thét chói tai, sau đó chậm rãi lui về phía sau, thối lui đến trong sương mù dày đặc đi, thẳng đến biến mất

Giới Sắc Hòa Thượng lúc này mới tán đi Phật quang, khê đọc một tiếng niệm phật phía sau, mới lắc đầu than nhẹ 1 tiếng

"Hòa thượng làm sao không giết bọn nó, ngược lại đều đã chết" nhìn biến mất ở trong sương mù dày đặc thi cốt, Đỗ Bạch nhàn nhạt hỏi

"A di đà phật!" Giới Sắc Hòa Thượng nhìn về phía Đỗ Bạch, hơi kinh ngạc đạo: "Thí chủ thể nào còn không có đi, ta không phải gọi người trở về sao ?"

"Có trở về hay không, không phải là cùng còn người nói là được" nhắc tới cái này, Đỗ Bạch sắc mặt lạnh lẽo, tuy là hai người không là địch nhân nếu như phía trước xem như là hai người giao phong nói, Đỗ Bạch là thua, điều này làm cho Đỗ Bạch rất khó chịu

"A di đà phật, thí chủ cũng không cần dỗi được, một khi bị Âm Linh để mất tới, người hạ tràng liền theo chân chúng nó giống nhau" Giới Sắc Hòa Thượng khổ tâm bả cửa tiếp tục khuyên Đỗ Bạch

"Đi sang một bên" Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, lại cùng giới sắc vô nghĩa, nhìn về phía Thi Quý tiêu thất phương hướng, cất bước đi tới, theo Thi Quý liền có thể tìm tới Âm Linh

"Thí chủ đi không được, nguy hiểm!" Giới Sắc Hòa Thượng còn không hết hi vọng, bắt lại Đỗ Bạch ống tay áo, không cho hắn đi

"Buông tay, nếu không... Tự gánh lấy hậu quả" Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, trong mắt tràn ngập hàn ý

Chương 99: Nàng không phải người

99 nàng không phải người

Ở Đỗ Bạch băng lãnh dưới ánh mắt, giới sắc cấp tốc buông tay, mặt không đổi sắc tuyên một tiếng niệm phật: "A di đà phật nếu thí chủ quyết nghị muốn đi, ta cũng không ngăn ngại, ta cùng đi với người Phật viết: Ta không vào Địa Ngục, ai vào địa ngục "

"

Đỗ Bạch không nói gì, cảm thấy Giới Sắc Hòa Thượng cùng Thường Tử Nhan còn rất xứng, hai người đều thích giảng đạo lý, lại dong dài cái không về không thấy giới sắc buông tay, Đỗ Bạch cũng không thêm nói (nhắc) lại, tiếp tục đi về phía trước

"Đỗ Bạch, đệ đệ, chờ một chút chúng ta" Thường Tử Nhan cùng Đỗ Tiểu Vân không biết lúc nào xuống xe, Triều Đỗ Bạch rất nhanh đi tới

Đỗ Bạch không khỏi nhú mày, "Các người làm sao xuống tới "

"Ở trong xe, ta sợ" Thường Tử Nhan có chút ngưng ngưng thấp giọng nói, Đỗ Tiểu Vân mặc dù không có nói, nhưng nàng ý tứ cùng Thường Tử Nhan không sai biệt lắm

"A di đà phật, thí chủ cẩn thận, nàng không phải người" Thường Tử Nhan mới vừa mở miệng nói chuyện, Giới Sắc Hòa Thượng nhất thời có chút khẩn trương, che ở Đỗ Bạch phía trước, lớn tiếng nói

Thường Tử Nhan, Đỗ Bạch Tự Nhiên cũng chứng kiến Giới Sắc Hòa Thượng, thấy hần như thế nói mình, Thường Tử Nhan lập tức tức giận nói: "Người mới không phải người!"

"Thí chủ, lão nạp cũng không hề nói dối, ta từ trên người nàng cảm thụ được khí tức tà ác, nàng nhất định là bị Âm Linh phụ thể vị kia Nữ Thí Chủ tránh ra điểm, ta cách làm ngoại trừ nàng "

"Đỗ Bạch lần thứ hai bắt đắc dĩ, chỉ có thể nói Giới Sắc Hòa Thượng cũng là một cực phẩm, đuôi tay nắm lấy hần cà sa áo, đem hần kéo qua một bên, lần thứ hai cảnh cáo nói: "Hòa thượng, ta cuối cùng nói lại lần nữa xem, người cút cho ta xa một chút "

"A di đà phật, lão nạp "

"Cút!" Đỗ Bạch phát sinh một tiếng hừ lạnh, một cước đem giới sắc đạp bay

"Các người đã không dám ngăn người trên xe, liền cùng nhau hảo" Đỗ Bạch Triều Thường Tử Nhan, Đỗ Tiểu Vân mỉm cười nói, xoay người tiếp tục hướng phía trước đi tới Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan lập tức đuổi theo kịp, khẩn ai Đỗ Bạch hai bên

"A di đà phật!"

Giới Sắc Hòa Thượng phui mông một cái, tuyên một tiếng niệm phật, nhìn Đỗ Bạch ba người đi tới bóng lưng, lắc đầu, than thở: "Phật viết: Ta không vào Địa Ngục, ai vào địa ngục "

Giới Sắc Hòa Thượng cũng phe phẩy Kim Cương Xử, đuổi kịp

Bốn nhân ảnh dần dần biến mất ở trong sương mù dày đặc, chỉ có đèn xe trong đêm đen soi sáng ra một điểm tia sáng

"A di đà phật, thí chủ muốn tìm Âm Linh, ta kiến nghị ban ngày tìm hiện tại ánh mắt thấy không rõ lắm, rất khó tìm" giới sắc thanh âm ở phía sau vang lên

"Đại sư, người cũng là đang tìm Âm Linh thật sao?" Đỗ Bạch không trả lời, Đỗ Tiểu Vân nhưng thật ra mở miệng

"Nữ Thí Chủ nói là, lão nạp tới đây đã ba ngày, cũng tìm ba ngày, dĩ nhiên không có phát hiện Âm Linh chôn xương chỗ, xấu hổ a "

"Như vậy à?"

Nhìn trước mắt hời hợt một mảnh, phía trước bị Giới Sắc Hòa Thượng một tá nhiễu, Thi Quý cũng biến mất không còn tăm hơi vô tung Đỗ Bạch chỉ có thể dừng bước lại, bắt đắc dĩ nói: "Chúng ta ngày mai sẽ tìm Âm Linh, hiện tại tìm một chỗ nghỉ ngơi "

"Thí chủ quả nhiên sáng suốt, thỉnh cùng lão nạp đi" nghe được Đỗ Bạch nói như vậy, Giới Sắc Hòa Thượng trong giọng nói lập tức sắc thái vui mừng

Đỗ Bạch cũng lười với hần tính toán, ở giới sắc dưới sự hướng dẫn, bốn người tới một tòa trong phòng

Trong phòng đốt đèn, lại có thể có người ở bên trong

"Hòa thượng thúc thúc người trở về, chúng kiến cha ta mụ sao?" Một cô bé đã chạy tới, cầm lấy giới sắc bấp đầu, đơn thuần trong mắt đen toát ra chờ mong nhân thân

"A di đà phật tiểu bằng hữu không cần lo lắng, ngày mai ta nhất định đem ba mẹ người tìm được "

Giới sắc vừa nói như thế, tiểu cô nương lập tức muốn khóc, nhưng nàng vẫn là trái lại đi trở về đi

Trong phòng ngoại trừ tiểu cô nương, còn có mặt khác ba người, một người phụ nữ, một trung niên nhân, cùng với một lão nhân

Ba người bọn hần chúng kiến giới sắc tiến đến, trên mặt cũng chẳng có bao nhiêu biểu tình, ngơ ngác

"Bốn người bọn họ là làng người sống sót, ta tới lúc sau đã quá muộn, cứu không nhiều lắm người" giới sắc cảm thán 1 tiếng, lắc đầu

Âm Linh xuất hiện, liền ý nghĩa trả thù, nơi ở chó gà không tha, Vương gia lĩnh bị diệt cũng là bình thường sự tình hoàn hảo phần lớn người đều di chuyển đi ra ngoài, bằng không thì chết người thì càng nhiều

"Là phượng Liên! Phượng Liên trở về để báo thù! ! A a —— "

Trong phòng phụ nữ đột nhiên kinh khủng kêu to lên, đầu hướng về phía tường trùng điệp gỗ lên

Giới Sắc Hòa Thượng lập tức tiến lên, đối với phụ nữ rống to: "A di đà phật! Nữ Thí Chủ tỉnh lại đi! !"

Theo giới sắc gầm rú, phụ nữ lập tức đình chỉ gặp trở ngại, trong mắt hiện lên một thanh minh, than nhẹ 1 tiếng, rớt xuống hai khóa giọt nước mắt

"Nàng cái này là thế nào ?" Đỗ Tiểu Vân nhỏ giọng hỏi

"Ba vị thí chủ ngồi đi, việc này nói rất dài dòng, ngược lại vô sự, lão nạp liền cho các người nói một chút" Giới Sắc Hòa Thượng dựa vào góc nhà trên nền ngồi xuống

Đỗ Bạch cũng ở một bên ngồi xuống, Thường Tử Nhan, Đỗ Tiểu Vân một tả một hữu ngồi ở Đỗ Bạch bên người

Giới sắc ánh mắt đầu tiên là đảo qua Thường Tử Nhan, cái này mới chậm rãi nói: "A di đà phật sự tình lại nói tiếp thật cũng đơn giản, Vương gia lĩnh trưởng thôn họ Vương, mọc hai đứa con trai, con lớn nhất tại gia nghề nông, tiểu nhi tử nghe nói sau khi tốt nghiệp đại học, ở bên ngoài đi làm thiên hữu bất trắc phong vân, hần con lớn nhất đang làm việc thời điểm ngoài ý muốn chết, lưu lại một tuổi trẻ mạo mỵ lão bà gọi phượng Liên

Một đoạn thời gian trước, trưởng thôn tiểu nhi tử trở về, hần gọi Vương Quang Minh, không biết làm sao lại cùng tẩu tử phượng Liên câu đáp thượng vốn có cái này cũng không có gì, người trong thôn thuần phác, gác quả lão bà gả cho chú em cũng sẽ không có người nói xấu nhưng không biết rõ làm sao, Vương Quang Minh cùng phượng Liên hảo không bao lâu, Vương Quang Minh liền đem phượng Liên cho sát cái này Âm Linh chính là phượng Liên oán khí biến thành, trở về để báo thù, cho nên mới cho người trong thôn mang đến tai họa ngập đầu "

"Cái này Vương Quang Minh thật không phải thứ gì! Thua thiệt ta vẫn tin tưởng hần, kính nể hần! Ngay cả súc sinh cũng không bằng! !" Thường Tử Nhan mất lộ lửa giận gầm nhẹ nói

"Sự tình sợ rằng không có đơn giản như vậy a !" Đỗ Bạch thần nhiên nói, "Âm Linh hình thành ngoại trừ chôn xương môi trường bên ngoài, tối trọng yếu là có cực đại oán khí chỉ là đơn giản bị giết, còn không hình thành nên Âm Linh "

"Cũng không thể nói như vậy, chỉ cần có oán khí, cũng có thể hình thành oán linh Vương Quang Minh bởi vì lo lắng thúc tẩu tăng tị với nhau truyện đi ra bên ngoài, bị hiện giữ nữ bằng hữu biết, sợ dĩ liền giết tẩu tử, người nói oán khí cùng lắm "

Đối với Đỗ Bạch không cho là đúng, giới sắc hiển nhiên không đồng ý

"Cái này Vương Quang Minh thật không phải thứ gì!" Đỗ Tiểu Vân cũng không nhận được mắng 1 tiếng

Đỗ Bạch lại để ý tới Giới Sắc Hòa Thượng, đứng lên nói: "Ta đi tìm gian phòng, buổi tối không đi ra "

"Gian phòng ở lầu hai "

"Tạ ơn" Đỗ Bạch nhàn nhạt cảm tạ 1 tiếng, mang theo Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan Triều lầu hai đi tới

Nhìn Đỗ Bạch ba người bóng lưng, giới sắc ánh mắt dừng lại ở Thường Tử Nhan trên người, trầm ngâm

Nửa ngày than nhẹ đạo: "Phật viết: Ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục, ta phải cứu hai người bọn họ, thu nàng "

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Quan Đằm

100 Quan Đằm

Giới Sắc Hòa Thượng dựa vào tường, bắt đầu chậm rãi tụng nổi Phật Kinh

Không biết hần niệm đây là cái gì Phật Kinh, theo hần tụng kinh, từng cái vàng óng ánh Vạn chữ từ trên người hần bay ra, từ cửa bay ra ngoài, Triều lâu hai thối đi

Bồi Thường Tử Nhan, Đỗ Tiểu Vân không dám đơn độc cùng một chỗ, Đỗ Bạch liền trực tiếp ngủ ở phòng khách, hai bên trái phải chính là các nàng ngủ gian phòng

Đơn giản tắm tóc phía sau, Thường Tử Nhan, Đỗ Tiểu Vân để nguyên quần áo nằm ở trên giường, mặc dù mệt, nhưng hai người cũng không có buồn ngủ sở từng trải việc, làm cho các nàng tâm sinh sợ hãi, không dám nhắm mắt

Đỗ Bạch Tự Nhiên cũng biết trong lòng hai cô gái lo lắng, muốn giải trừ các nàng lo lắng, chỉ có một biện pháp đó chính là tiêu diệt Âm Linh

Đối với tiêu diệt Âm Linh, Đỗ Bạch cũng không lo lắng, ngày mai sau khi trời sáng, tìm được nó Mộ Huyệt, trực tiếp diệt chính là

Khoanh chân ở trên ghế sa lon, Đỗ Bạch vừa định nhắm mắt tu luyện, cảm giác được trong không khí có cái gì, lại mở mắt, chứng kiến không trung như ẩn như hiện Vạn tự phù, lập tức minh bạch Giới Sắc đang làm trò quỷ

Hanh ——

Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, trên tay xuất hiện một đám lửa, hướng về phía không trung Vạn tự phù đụng đụng tới ba 1 tiếng, vô số Vạn tự phù nghiền nát, Hóa Diễm cũng biến mất theo

Vạn tự phù một diệt, Giới Sắc Hòa Thượng thân thể không khỏi chấn động, tụng kinh lập tức bị cắt đứt, chậm rãi mở mắt ra, nhìn về phía lầu hai

"Hòa thượng, Thiểu phiền ta, ta không bảo đảm ngã tâm tình tùy thời đều rất tốt" trên lầu truyền tới Đỗ Bạch nhàn nhạt hừ lạnh

Nghe vậy

Giới Sắc Hòa Thượng ánh mắt lóe lên một tia sáng kỳ dị, than nhẹ một tiếng niệm phạt: "A di đà phạt "

Từ Đỗ Bạch biết Thi Quý, hơn nữa biểu tình lạnh lùng nghiêm nghị, Giới Sắc Hòa Thượng Tự Nhiên biết Đỗ Bạch có chút thực lực bất quá Âm Linh cũng không phải có chút thực lực có thể hàng phục, không nghĩ qua là sẽ toi mạng

Người xuất gia lòng dạ từ bi, sở dĩ hần mới có thể lại nhiều lần ngăn cản Đỗ Bạch đặc biệt chứng kiến Thường Tử Nhan trên người toà ra Âm Linh khi tức tà ác, vì cứu Đỗ Bạch cùng Đỗ Tiểu Vân, hần càng không thể khoanh tay đứng nhìn

Lúc này, thấy Đỗ Bạch có thể đơn giản đánh nát hần Vạn tự phù, hần giờ mới hiểu được, Đỗ Bạch so với hần tưởng tượng trong lợi hại nếu hần có thể nhìn ra Thường Tử Nhan Âm Linh phụ thể, Đỗ Bạch Tự Nhiên cũng có thể

Đỗ Bạch tâm lý rõ ràng Thường Tử Nhan tình huống, vẫn như cũ tuyển chọn cùng một chỗ, xem ra trong lòng tự có tính toán, không cần phải hần quan tâm

"A di đà phạt" Giới Sắc nhắm mắt lại, đọc thầm Phật Kinh

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bất tri bất giác đã đến nửa đêm

Khanh khanh —— thùng thùng ——

Ngoài phòng vang lên trùng điệp tiếng đánh, hơn nữa từ bốn phương tám hướng truyền vào, lập tức đem trong phòng người đánh thức

Ở lầu một gian phòng tứ người thôn dân, ngoại trừ tiểu cô nương ngủ rất thuộc bên ngoài, ba người hẳn đều lạnh run rúc ở trong góc

"A di đà phật!" Giới Sắc tuyên một tiếng niệm phật, đứng lên, hiền lành đạo: "Các người liền ngốc tại chỗ này, ta đi đánh đuổi chúng nó "

Giới Sắc đi ra phòng ở, nhìn Đỗ Bạch đã tại bên ngoài, mười mấy Thi Quỷ đang vây quanh hẳn

"A di đà phật, thí chủ ta tới giúp người" Giới Sắc bước nhanh Triều trong vòng vây Đỗ Bạch đi tới

"Không cần phải!"

Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, giữa hai tay toát ra một đám lửa lớn, theo Linh Quyết biến hóa, Hỏa Diễm một Hóa thất, biến thành bảy đám bảy đám Hỏa Diễm tiếp tục biến hóa, biến ảo thành bảy con như thùng nước cao thấp Hỏa Nha!

"Hỏa Nha Thuật! Đi!"

Đỗ Bạch hét lớn một tiếng, hai tay ra bên ngoài đẩy, bảy con Hỏa Nha phát sinh vang dội tiếng rít, lòi ra thật dài Hỏa Diễm Triều bốn phương tám hướng Thi Quỷ bắn tới

Rầm rầm——

Bảy con Thi Quỷ trên người hơi dính thượng hỏa nha, cấp tốc bốc cháy lên, trong nháy mắt thành bảy hỏa nhân hẳn Thi Quỷ thấy thế, phát sinh sợ hãi, xoay người bỏ chạy

Đỗ Bạch đương nhiên sẽ không để cho bọn họ trốn, lại là bảy con Hỏa Nha xuất thủ, lại có bảy Thi Quỷ thành hỏa nhân mười bốn con thi Quỷ Thiêu Đốt, tàn mát ra hùng hực hỏa quang, soi sáng nửa thôn trang, đem Âm Hàn sương mù - đặc bị xua tan không ít

Còn có mấy con sa lưới chi cá đụng tới hẳn Thi Quỷ phía sau, cũng bốc cháy lên, không có có một con Thi Quỷ Đào Thoát

Nhìn Liệt Diễm trong cháy hùng hực Thi Quỷ, Giới Sắc không khỏi mục trừng khẩu ngốc, thanh niên nhân này thủ đoạn cũng quá bí hiểm a ! Cứ nhiên có thể làm ra đáng sợ như thế Hỏa Diễm đến, quả thực so với bát xăng còn muốn đốt vướng

"A di đà phật, như vậy đốt cháy cũng tốt Trần Quy Trần, Thổ Quy Thổ" Giới Sắc ni non 1 tiếng, hướng về phía thiêu đốt Thi Quỷ tụng nổi kinh văn

Đỗ Bạch cũng không để ý hẳn, xoay người Triều trong phòng trở lại

Trở lại lầu hai, chứng kiến Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan ở trên ghế sa lon chờ hẳn, Đỗ Bạch lập tức an ủi: "Không có việc gì, các người đi ngủ đi nhanh hùng đông, sẽ không còn có chuyện gì "

Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan cái này mới một lần nữa trở về phòng

Chính như Đỗ Bạch nói như vậy, thẳng đến hùng đông không còn có xảy ra chuyện gì

Sau khi trời sáng, ba người lộng ăn chút gì đó, mắt thấy mặt trời mọc, rồi mới từ trong phòng đi tới

Dưới ánh mặt trời lằng, tràn đầy một cỗ sạch tân vị đạo, lọt vào trong tầm mắt khắp nơi một mảnh lục sắc, xem ra hết thấy đều rất bình thường khi người tí mi suy tư phía sau, người sẽ phát hiện dường như Thiếu chút vật gì, có thể một thời lại không nghĩ ra được

Không sai, Thiếu là sinh cơ!

Người không chỉ có nhìn không thấy người, ngay cả trùng từ tiếng kêu to đều nghe không được, đại địa một mảnh vắng ngắt

"A di đà phật, lão nạp đến" Giới Sắc một tay tạo thành chữ thập đối với Đỗ Bạch tuyên cái Phật hiệu

Phiết liếc mắt Giới Sắc Hòa Thượng, Đỗ Bạch lạnh lùng nói: "Ngày hôm nay chớ phiền ta "

"A di đà phật, ngày hôm nay lão nạp nghe thí chủ" Giới Sắc không nhanh không chậm đáp

Thấy Giới Sắc trả lời như vậy, Đỗ Bạch liền không thêm nói (nhắc) lại, quan sát liếc mắt Vương gia lĩnh sơn thế liền tập trung một tòa rời thôn một dạng chỉ có một hai cây số núi nhỏ

Ngon núi này là làng mai táng tiền nhân địa phương, trên núi rậm rạp đều là mộ địa, chỉ cần có người chết đều có thể chôn ở

"Nơi đó ta đi tìm, không có phát hiện cái mà" Giới Sắc ý tưởng giống như Đỗ Bạch, sờ dĩ hẳn phải đi tìm

"Người tìm không được, cũng không có nghĩa là không có" Đỗ Bạch thần nhiên nói, mang theo Thường Tử Nhan cùng Đỗ Tiểu Vân, Triều tòa kia bị người trong thôn gọi là Mộ vùng núi ngon núi nhỏ đi tới

Giới Sắc Tự Nhiên cũng theo ở phía sau

Gần mười phút phía sau, bốn người liền đến Mộ vùng núi

Nhìn rậm rạp mộ địa, hai nàng có chút sợ cầm lấy Đỗ Bạch cánh tay

Toàn bộ sơn thể Hạ chiều rộng thượng hẹp, hai bên trái phải có một giong suối nhỏ chậm rãi chảy qua, thoạt nhìn Phong Thủy không sai

Đỗ Bạch ánh mắt trực tiếp tập trung ở dưới giong suối nhỏ du ngoạn, nơi đó có một hồ sâu, chuyển hình chữ nhật, như một cái quan tài, Đàm Thủy bích lục nhìn không thấy

"Người nói thi thể tại nơi trong đầm nước ?" Theo Đỗ Bạch ánh mắt, Giới Sắc nghi ngờ nói

"Đúng, nếu như chỗ nào dễ dàng nhất hình thành Âm Linh, chỉ sợ sẽ là cái này Quan Đầm" Đỗ Bạch rất khẳng định Âm Linh Bồn Nguyên thân thể ở nơi này Đầm dưới nước

"A di đà phật, đã như vậy để lão nạp thu nó!" Giới Sắc tuyên một tiếng niệm phật, trước Triều Quan Đầm đi tới

"Giới Sắc đại sư quả nhiên lòng dạ Bồ tát!" Nhìn Giới Sắc bóng lưng, Đỗ Tiểu Vân cảm thán 1 tiếng

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Diệt Âm Linh

101 diệt Âm Linh

Đỗ Bạch cũng không ngăn Giới Sắc Hòa Thượng, chỉ cần có thể đem Âm Linh diệt, người nào xuất thủ đều giống nhau

Hơn nữa hắn cũng phải chiếu cố Thường Từ Nhan, để ngừa trong thân thể âm linh quấy phá

Đỗ Bạch thì mang theo Đỗ Tiểu Vân, Thường Từ Nhan cũng sau đó đuổi kịp, theo Quan Đầm đi tới

Đứng ở Quan Đầm bên ngoài, nhìn bích lục bích lục Đàm Thủy, không biết sâu mấy phần, âm lãnh Thủy Khí ở mặt đầm thượng phiêu đảng, ngoại trừ những thứ này thoạt nhìn trong đầm rất giống bình tĩnh

Giới Sắc Hòa Thượng khoanh chân ngồi ở bên đầm nước trên một tảng đá, nhãn thần bình tĩnh bắt đầu tụng kinh, rất nhanh trên người hắn toát ra Phật quang, phía sau lưng còn hiển lộ ra hình tròn Phật Luân

"Bái kiến đại sư" chứng kiến Giới Sắc trên người Dị Tượng, Đỗ Tiểu Vân, Thường Từ Nhan vội vã thành kính hành lễ, còn kém quỳ xuống cúng bái

Đỗ Bạch thấy vậy không khỏi xuy 1 tiếng, tại tu chân giới cũng tồn tại Phật Môn nhất mạch, bọn họ tu hành phương thức tuy là đặc lập độc hành, nhưng thuộc về vẫn là cùng tất cả Tu Chân Giả giống nhau, bên trong đang tu luyện là công pháp tu chân, ngoại tại nhập thể tu hành

Là có đẳng cấp thượng cách gọi tuy là cùng Tu Chân Giả Luyện Khí, Trúc Cơ các loại không giống với, bọn họ gọi Phật Đồ, Phật giả các loại, thật chỉ là xưng hô không giống với, bản chất cũng giống như vậy, Phật Đồ tương đương với tu chân Luyện Khí cảnh giới

Giới Sắc hiện tại chắc cũng là thuộc về Phật Đồ cảnh giới, Đỗ Bạch cũng không có ở trên người hắn cảm thụ được khí tức nguy hiểm

Theo Giới Sắc trên người Dị Tượng hiển hiện, trong miệng hắn kinh văn cũng hóa thành từng cái Vạn Tự Phù, theo trong đầm nước trôi đi, tiến vào trong nước biến mất

Vạn Vạn Vạn

Trong tầm mắt tất cả đều là Vạn Tự Phù, theo trong đầm nước vọt tới, dần dần bình tĩnh Thủy Đàm bắt đầu sôi trào, phảng phất có đồ đặc từ dưới nhô ra giống nhau, khí tức âm lãnh từ trong đầm nước khuếch tán ra

"Hai người các ngươi đứng xa một chút, đứng ở bên kia dưới ánh mặt trời" Đỗ Bạch lập tức ăn nói bên người Đỗ Tiểu Vân, Thường Từ Nhan

Nhìn đột nhiên thay đổi đến đáng sợ đứng lên Quan Đàm, trong lòng hai cô gái cũng có chút sợ, rất nhanh theo dưới ánh mặt trời dời đi

Lúc này, Đàm Thủy ba động càng thêm lợi hại, dường như có một con cá lớn ở mặt nước liều mạng giấy dựa, khuấy lên vô số Thủy Lăng

"Kiệt kiệt —— con lừa ngốc, ta hảo tâm bỏ qua ngươi, ngươi cư nhiên không biết tốt xấu như thế, Bản Tiên ngày hôm nay liền ăn ngươi! !"

"Còn có cái kia phá hư ta chuyện tốt tiêu tử, ngày hôm nay Bản Tiên muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh, nhiều ngày nỗ lực bởi vì ngươi nguyên nhân, thất bại trong gang tấc! Kiệt kiệt —— ngày hôm nay các ngươi đều phải chết! !"

Âm lãnh Băng Hàn tiếng thét chói tai từ trong đầm nước truyền tới, một toàn thân bọc thanh sắt, cột hòn đá nữ tử thi thể từ sông trào trong đầm nước nổi lên

Trên mặt hấn có phân nửa nhục thân đã hư thối, lộ ra bên trong bạch cốt, vết thương trên người lại giống tân giống nhau, ở nơi ngực có một nặng nề vết thương, đang ở mạo hiểm tiên huyết, bích lục Đàm Thủy, rất nhanh thì biến thành hồng sắc

"A —— "

Chứng kiến trong đầm nước nổi lên nữ nhân thi, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan kinh hô 1 tiếng, sợ lui về phía sau lại lui mấy bước

"A đi đà phạt, Nghiệt Súc muốn chết! !"

Nhìn đi chuyển ở trên mặt nước nữ nhân thi, Giới Sắc Hòa Thượng tuyên một tiếng niệm phạt, bị hấn thả bên người Kim Cương Xử rất nhanh cầm ở trên tay, theo Phật Lực đưa vào, toát ra chói mắt kim quang, sau đó hung hăng theo nữ nhân thi thể thượng ném qua

Vàng chói lợi Kim Cương Xử chỉ lát nữa là phải xiên trong nữ nhân thi, nguyên bản nhắm mắt nữ nhân thi đột ngột hai mắt mở ra, hai vệt huyết quang từ nàng là hai mắt phụt ra ra, nhanh như thiểm điện đánh đang rơi xuống Kim Cương Xử

Phanh ——

Kim Cương Xử bay ngược, theo Giới Sắc đập tới, Giới Sắc ánh mắt lóe lên một hồi hộp, nhưng tay tiếp được Kim Cương Xử, nhìn về phía Thủy Đàm

"Kiệt kiệt —— "

Bang bang ——

Nguyên bản lơ lửng ở trên mặt nước nữ nhân thi thẳng tắp đứng lên, nàng hai mắt trán phóng hồng quang, cả mái tóc đen bay phát phới, trên người thanh sắt bang bang gãy, kèm theo hòn đá theo trên bờ đập tới

Trong nháy mắt, trên đầm nước âm khí đại tác phẩm, âm phong trận trận

"Đáng chết con lừa ngốc, chết! !" Nữ nhân thi thét lên, ngoài thân âm phong đại tác phẩm, chợt liền thấy vô số mặt quỷ từ âm phong trong lao tới, theo Giới Sắc tiến lên

"A đi đà phạt!" Giới Sắc niệm một tiếng niệm phạt, trên người Phật quang nở rộ, huy động Kim Cương Xử quét ngang hướng những Phi đó nhào tới mặt quỷ

Mặt quỷ ở Kim Cương Xử dưới sự công kích, lập tức tiêu tán có thể sau một khắc, này tiêu thất mặt quỷ lại lần nữa ngưng tụ ra, hơn nữa thay đổi lớn, uy lực cường đại hơn

Ở bên cạnh tham quan Đỗ Bạch, cũng không có xuất thủ giúp một tay Giới Sắc Hòa Thượng, mà là xuất ra Văn Lạc Phi Châm, lặng lẽ theo trong đầm nước ném đi, sau đó nấn Linh Quyết, Văn Lạc Phi Châm lấy một loại Huyền Ảo trận thế giấu ở trong nước

Làm xong đây hết thảy, Đỗ Bạch lúc này mới nhìn về phía Giới Sắc Hòa Thượng ở mười mấy tám mặt quỷ dưới sự công kích, hấn ngăn cản càng phát ra gian nan, tràn ngập nguy cơ

"Hòa thượng, cần giúp nói, mở miệng cầu ta" Đỗ Bạch thần nhiên nói

"Người xuất gia, không chỗ nào cầu, thí chủ nói nhầm" Giới Sắc Hòa Thượng mạnh miệng trả lời Đỗ Bạch

Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, lạnh lùng nói: "Ta đây thì nhìn ngươi có sở cầu, vẫn là không chỗ nào cầu "

Đỗ Bạch tiếp tục quan chiến đứng lên, Giới Sắc Hòa Thượng cũng còn là có bài, còn như nữ nhân thi ước đoán cũng còn có thủ đoạn, vừa vận tham quan học tập tham quan học tập

"Nghiệt Súc, thật sự cho rằng lão nạp bắt ngươi không có cách nào khác sao?" Giới Sắc Hòa Thượng rốt cục động chân hòa, hét lớn một tiếng, đánh xó xác vậy công hấn mặt quỷ không đợi mặt quỷ một lần nữa ngưng tụ, trong tay Kim Cương Xử quang mang đại trăn

Chợt nghe được một tiếng rỗng gầm, Kim Cương Xử hóa thành một con kim long, phát sinh một tiếng rỗng gầm rung trời theo nữ nhân thi phá không đi!

Uy lực to lớn, tràng diện rất giống chấn động!

Đổi mặt phá không mà đến công kích, nữ nhân thi thể thượng âm phong đại tác phẩm, nồng nặc hắc khí trong nháy mắt đem nàng bên trong cái bọc, tiếng thét chói tai đại tác phẩm

Xoẹt! !

Kim Long như Vô Kiên Bất Tội Thiết Bồng một cái liền đâm vào hắc khí trong, phát sinh 1 tiếng nổ vang, hắc khí phân tán bốn phía

Chung quanh tản ra hắc khí, hóa thành từng cái dữ tợn nữ nhân thi, thét lên từ bốn phương tám hướng theo Giới Sắc Hòa Thượng nhào tới

"A! Nữ nhân! Thí chủ người cứu mạng a! !" Vừa nhìn thấy bốn phương tám hướng hướng hắc nhào tới nữ nhân thi, đã lực kiệt Giới Sắc Hòa Thượng lập tức kêu to lên

"Hừ! Hỏa Cầu Thuật!"

Đổ Bạch lạnh rên một tiếng, trên hai tay toát ra lửa cháy hùng hực, hướng về phía đánh về phía Giới Sắc vô số nữ nhân thi bao phủ đi nóng cháy Hòa Diễm trong nháy mắt bốc hơi lên trong không khí âm khí, hắc khí

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng bầu trời, vô số nữ nhân thi bóng đen tiêu thất, trên đầm nước phương xuất hiện lần nữa nữ nhân thi chân thân

"A di đà phật "

Nhìn tiêu thất nữ nhân thi bóng đen, Giới Sắc Hòa Thượng hô Phật hiệu, một hơi thở còn không có lỏng đi xuống, cũng cảm giác được cái bụng đau nhức, cả người cũng bay lên

"Muốn chết! !"

Vừa nhìn thấy Giới Sắc đột ngột bị đánh bay, Đỗ Bạch sầm mặt lại, một cái càn Đại Hỏa Cầu xuất hiện ở trong tay, rất nhanh theo nữ nhân thi đẩy qua nóng cháy hỏa cầu va chạm ở nữ nhân thi thể thượng, đẩy lên ngọn lửa hùng hực

Nữ nhân thi ở trong lửa kịch liệt uốn éo người, muốn trốn vào trong nước mười hai cây Vãn Lạc Phi Châm hiện lên, lấy một cái Huyền Áo trận thể đem nàng khốn ở trên mặt nước, cũng trốn không thoát

Không chỗ có thể trốn nữ nhân thi thể lương ở trong hỏa diễm vạn vẹo, nhưng nàng động tác có điểm kỳ quái, hai tay thủy chung bảo hộ ở phần bụng

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Cùng ta Phật hữu duyên

102 cùng ta Phật hữu duyên

"Khóc!" 1 tiếng thê lương thét chói tai từ nơi không xa truyền đến, chợt liền thấy bóng đen theo thiêu đốt trong nữ nhân thi tiến lên

Đây là một cái hài nhi bóng đen, chỉ có một gối đầu cao thấp, hai mắt nó đồng dạng là hồng sắc, vọt tới thiêu đốt nữ nhân thi trước, đổi mặt cháy hùng hực Hỏa Diễm, trời sinh cảm giác sợ hãi khiến nó bồi hồi ở Hỏa Diễm bên ngoài, thê lương thét lên

"Nhi, ngươi nhanh mau vào vào thân thể nàng mụ mụ không được a —— "

Nữ nhân thi phát sinh thê lương thét chói tai, nàng thân thể rất nhanh hóa thành tro tàn, bảo vệ phần bụng cũng dưới ngọn lửa, hóa thành tro tàn

"Khóc! !"

Hài nhi bóng đen thê lương hét lên một tiếng, một cái quay đầu, cực nhanh theo xa xa Thường Tử Nhan đánh tới, muốn phụ đến trên người nàng

Khi nhìn đến hài nhi hình tượng bóng đen, Đỗ Bạch đã biết là chuyện gì xảy ra nguyên lai cô gái này thi là ở hoài thai thời điểm bị hại, sở dĩ oán khí mới sẽ lớn như vậy, hình thành Âm Linh

"Lôi Thiểm!"

Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, trong tay xuất hiện vừa đến Hồ Quang Điện, hướng về phía hải nhi bóng đen bao phủ đi Lôi Điện đi sau tới trước, ở hải nhi bóng đen còn không có nhào tới Thường Tử Nhan trên người thời điểm, đã trước một bước bắn trúng nó

Hồ Quang Điện lóe ra, hải nhi bóng đen kêu thảm tuy thừa chôn vùi

Trên đầm nước phương nữ nhân thi cũng bị cháy hết, hắc sắc tro cốt chiếu xuống trên đầm nước, bị nước sông gội rửa nổi đi phía trước chảy tới, Đỗ Bạch lúc này mới thu hồi Văn Lạc Phi Châm

Theo Âm Linh Bồn Nguyên bỏ mình vong, Thường Tử Nhan cái trán hắc khí đang đang từ từ tiêu thất, rốt cục không cần lo lắng nữa Âm Linh đối với nàng tạo thành thương tổn

"A đi đà phật!" Giới Sắc Hòa Thượng có chút chật vật tuyên 1 tiếng khẩu hiệu, phía trước bắn trúng hẳn chính là cái kia hải nhi bóng đen

Giới Sắc chậm rãi theo Đỗ Bạch đi tới, nói cảm tạ: "Đa tạ thí chủ viện thủ chi ân ngày khác tương phùng, sẽ làm còn thí chủ hôm nay chi ân "

"Còn không gặp lại hảo" phật Giới Sắc Hòa Thượng liếc mắt, Đỗ Bạch lạnh lùng nói

"Phật viết: Có bằng hữu từ phương xa tới, bất diệc nhạc hồ thí chủ cùng ta Phật hữu duyên, ngày khác thì sẽ gặp lại A đi đà phật "

Giới Sắc Hòa Thượng từ thiện hướng về phía Đỗ Bạch cười, mại cước bộ đi xuống chân núi

"Cùng Phật hữu duyên?" Đỗ Bạch trong miệng hiện lên một nụ cười, đòi trước cùng Phật hữu duyên còn tạm được

Giới Sắc Hòa Thượng sau khi rời đi, Đỗ Bạch cũng bắt chuyện Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan 1 tiếng

"Đi, chúng ta cũng trở về đi, Âm Linh chết, Thường tử rốt cuộc không cần lo lắng" Đỗ Bạch mỉm cười mở miệng nói

"Đỗ Bạch, cảm ơn ngươi" Thường Tử Nhan thành khẩn nói cảm tạ, chợt khẽ cười nói: "Đáng tiếc ta không có gì có thể báo đáp ngươi "

"Người nào nói không có ? Thường tử lấy thân báo đáp có thể" Đỗ Tiểu Vân lập tức cướp trả lời nàng

Thường Tử Nhan gương mặt không khỏi hơi đỏ lên, Bạch Đỗ Tiểu Vân liếc mắt, cười duyên nói: "Nếu như đệ đệ ngươi không chê ta lớn hẳn vài tuổi, ta cũng có thể suy nghĩ một chút "

Đỗ Tiểu Vân cho rằng Thường Tử Nhan sẽ cực lực phản đối, nhưng Thường Tử Nhan trả lời để cho nàng ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh thì phản ứng kịp, cười nói: "Đệ đệ ta làm sao sẽ chê đây? Nàng dám ghét bỏ ta sẽ không để ý đến hẳn! Hừ!"

"Hừ hừ, ngược lại ngươi nói không tính là, chỉ có Đỗ Bạch nói mới tính" Thường Tử Nhan đem ánh mắt nhìn về phía Đỗ Bạch, lúc này mới phát hiện Đỗ Bạch đã đi ra thật xa, căn bản không có nghe được các nàng đang nói cái gì, hoặc là cố ý tránh ra

Nhìn Đỗ Bạch lạnh lùng nghiêm nghị bóng lưng, Thường Tử Nhan trong lòng nhiệt tình không khỏi lạnh lẽo, người cũng thanh tĩnh không ít ở trong lòng thanh nhẹ 1 tiếng, ở Đỗ Bạch trong lòng, e rằng căn bản không có nàng cái bóng

Đừng xem hai người đều ở ở một cái trong phòng, nhưng Đỗ Bạch còn thật không có đối với nàng có phương diện này biểu thị

Đỗ Tiểu Vân cũng nhìn ra Thường Tử Nhan trong lòng thất lạc, không khỏi an ủi: "Thường tử, ngươi cũng đừng nản chí đệ đệ ta bây giờ còn nhỏ, còn đang đi học, đối với ở phương diện này sự tình, ước đoán không có quá nhiều hứng thú chờ hẳn tốt nghiệp đại học, ta tin tưởng hẳn nhất định sẽ thích Thường tử "

"Ngươi nói đi nơi nào?" Thường Tử Nhan không khỏi trùng Đỗ Tiểu Vân liếc mắt, lúc này mới giải thích: "Vừa rồi ta chỉ là đùa giỡn với ngươi, ta muốn cầu thể nhưng rất cao, đệ đệ ngươi còn kém một tí tẹo như thế "

"Được rồi, cũng biết tìm ta Khai Tâm" Đỗ Tiểu Vân cũng Bạch Thường Tử Nhan liếc mắt, không hề nói cái này xóa, vội vã chuyển biến đề tài nói: "Chúng ta cũng đi nhanh một chút, khắp nơi là phần mộ, xem tâm lý hoang mang rối loạn "

Đỗ Tiểu Vân vừa nhắc cái này, lại nhìn thấy cả ngọn núi trải rộng tất cả lớn nhỏ phần mộ, hai nàng cũng không dám ... nữa dừng lại thêm, rất nhanh hướng chân núi đi, đuổi kịp Đỗ Bạch

Ba người trở lại trong thôn thời điểm, chứng kiến vài cái người xa lạ, bọn họ đang đem còn sống sót bốn người tiếp đi, chắc là bọn họ thân bằng hảo hữu

Đỗ Bạch ba người không có ngừng lưu ý nghĩ, trực tiếp đi trở về trên xe, đi ô-tô ly khai

Ở trên xe, Thường Tử Nhan đột nhiên hỏi về cuối cùng xuất hiện hải nhi bóng đen sự tình

Đỗ Bạch đơn giản cho nàng nói một chút, nữ nhân thi khi chết sau khi mang mang thai, cho nên mới phải có như thế lớn oán khí, hải nhi bóng đen là nữ

nhân thi thể Thể Anh nhi biến thành

"Vương Quang Minh thực sự là súc sinh! !" Thường Tử Nhan lần thứ hai nhin không được nổi giận mắg, nàng làm sao cũng không nghĩ đến trước đây tao nhã, tràn ngập ái tâm, tinh thần trọng nghĩa mười phần Vương Quang Minh sẽ thành đáng sợ như thế

Đọc theo son đạo, xe một đường xóc nảy trở lại, hơn một giờ phía sau, rốt cục trở lại Thanh Khê Huyện

Tối hôm qua đến bây giờ, tất cả mọi người không thể nào nghỉ ngơi, hơn nữa áp lực trong lòng về đến nhà liền đặc biệt mệt, liền dứt khoát trực tiếp xin nghỉ

Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan xong tắm rửa liền trở về phòng nghỉ ngơi

Đỗ Bạch trở lại gian phòng của mình, nhìn còn đang khò khò ngủ say Tiểu Hắc, xem ra ăn nhiều như vậy Quái Ngư phía sau, nó cũng có thể ngủ một đoạn thời gian

Nằm trên giường một hồi, mở điện thoại di động lên, chứng kiến trong vi tín Vivian cho hấn phát không mấy cái tin tức

Đỗ Bạch trực tiếp một chút đánh cất bỏ, sau đó lại chơi mấy bàn trò chơi, lúc này mới nhắm mắt nghỉ ngơi

Sau khi tỉnh lại, ba người đi ra bên ngoài ăn bữa cơm, sau đó liền các việc có liên quan

Đỗ Bạch tự nhiên là tiếp tục tu luyện, hiện tại đã là Luyện Khí Thất Giai, chỉ cần tăng lên nữa cấp hai, có thể bắt tay vào làm chuẩn bị Trúc Cơ đối với Trúc Cơ, Đỗ Bạch mặc dù không có thật lo lắng cho, nhưng cũng cần chuẩn bị một ít tài nguyên tu luyện, dù sao Trúc Cơ thời điểm phải tiêu hao đại lượng năng lượng

Bất quá hiện nay muốn làm là tiên thi vào trường cao đẳng, lại hai ngày nữa chính là thi vào trường cao đẳng đối với thi vào trường cao đẳng ý nghĩa, đối với hiện tại Đỗ Bạch mà nói, không chỉ có là vì cho tỷ tỷ không chịu thua kém, đồng thời cũng là chân chính dung nhập xã hội này thân phận, sở dĩ hấn cần phải nghiêm túc đi đối đãi

Sở dĩ đang tu luyện hơn, hấn đem Thường Tử Nhan mang về bắt chước bài thi làm một lần, mỗi một phần với hấn mà nói, cũng không khó, xem ra lấy đệ nhất là dễ dàng sự tình

Ngày thứ hai, Đỗ Bạch trước đưa Đỗ Tiểu Vân đi làm, sẽ cùng Thường Tử Nhan đi trường học

"Đỗ Bạch, người nghĩ hảo báo trường học nào không có" trên xe, Thường Tử Nhan hỏi

"Cái này có gì thật là nhớ, Đông Á nhất đại học tốt là Thượng Kinh đại học, Tự Nhiên liền đi nơi đó" Đỗ Bạch thuận miệng đáp

Thường Tử Nhan lập tức sắc mặt trầm xuống, chân thành nói: "Ta là nói nói cho người chăm chú, Thượng Kinh đại học quá khó khăn kiểm tra, vẫn là đổi lại một cái điểm thấp điểm, bảo hiểm "

"Không cần, ngay cả kinh thành đều không có lòng tin, như thế nào kiểm tra toàn trường đệ nhất" Đỗ Bạch thần nhiên nói

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Tái kiến hoa khôi

103 tái kiến hoa khôi

"

Thường Tử Nhan không khỏi không còn gì để nói, từ khi biết Đỗ Bạch ngày đầu tiên bắt đầu, Đỗ Bạch liền nói với nàng muốn kiểm tra toàn trường đệ nhất

Theo đối với Đỗ Bạch nhận thức hoà giải, nàng biết Đỗ Bạch thi một trọng điểm đại học khẳng định không thành vấn đề, nhưng Thượng Kinh đại học thật chưa chắc đi toàn bộ Thanh Khê Huyện hàng năm có thể lên Thượng Kinh sinh viên đại học không cao hơn một cái

Hơn nữa người học sinh này có cực đại tỷ lệ không ở Thanh Khê Nhất Trung, đây cũng là một cái quái dị hiện tượng, hàng năm thượng trọng điểm đại học Thanh Khê Nhất Trung là tối đa, nhưng kiểm tra đệ nhất học sinh cơ bản đều xuất hiện ở hân trường học

Thượng Kinh đại học đối với toàn bộ tỉnh chiêu sinh nhân số một dạng ở khoảng ba mươi người, mà Thanh Khê Huyện chỉ là một địa phương nhỏ, ngay cả thành phố cũng không tính, cho nên muốn phải ra khỏi cái Thượng Kinh sinh viên, là cực kỳ khốn chuyện khó

Thường Tử Nhan thở sâu, phải một lần nữa cho Đỗ Bạch nói về về thi đậu Thượng Kinh đại học độ khó, cùng với Thanh Khê Huyện thí sinh thi đậu Kinh Đại học lịch sử

Cũng mặc kệ Thường Tử Nhan nói như thế nào, Đỗ Bạch đều thờ ơ, nước đổ đầu vịt

Thường Tử Nhan sờ đi để ý như vậy cái này, là bởi vì thí sinh chỉ có thể viết hai cái chí nguyện, nguyện vọng 1 cùng đệ nhị chí nguyện, thực hành ưu tiên tuyển nhận nguyện vọng 1 nguyện tắc

Nói cách khác, nếu như người nguyện vọng 1 thượng không, chỉ có thể thượng đẳng hai chí nguyện nhưng đệ nhị chí nguyện đây, rất nhiều trọng điểm viện giáo là không thể chọn sở dĩ ở điền bằng nguyện vọng thời điểm, nguyện vọng 1 đặc biệt trọng yếu

Đậu xe xong phía sau, Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan đi về hướng cửa trường học, Thường Tử Nhan còn không hết hi vọng tiếp tục cho Đỗ Bạch quán đầu đạo lý lớn

"Đỗ Bạch, Đỗ Bạch" cách đó không xa truyền đến thanh thúy giọng nữ

Đỗ Bạch nghe được có người đang gọi hân, không khỏi ngừng đầu nhìn lại, thấy là hiện trần ngập mừng rỡ mặt cười

Tô Lan Nhi đang tiểu sinh sinh nhìn nàng, đẹp trong mắt lóe hưng phấn quang mang, gương mặt ửng đỏ, ở một cái màu hồng nhạt quần dài phụ trợ Hạ, mỹ như một gốc cây chập chờn hoa hồng

Chứng kiến Tô Lan Nhi, Đỗ Bạch có chút ngoài ý muốn, mỉm cười hỏi "Người tại sao lại ở chỗ này "

"Ta là trở về thi vào trường cao đẳng, ta có ý ở chỗ này chờ người, quả nhiên đợi được người" Tô Lan Nhi Khai Tâm theo Đỗ Bạch đi tới, rất tự nhiên đứng ở bên cạnh hân

"Thường lão sư hảo" Tô Lan Nhi cũng không quên đối với Thường Tử Nhan vắn an

"Hảo" Thường Tử Nhan đáp lại một tiếng, hơi do dự một chút, đối với Tô Lan Nhi đạo: "Các người trò chuyện, người tốt nhất cùng Đỗ Bạch thương lượng một chút kê khai chí nguyện sự tình, ta đi vào trước "

"Được, ta muốn nói chính là việc này" Tô Lan Nhi cười duyên theo Thường Tử Nhan phát tay một cái, "Thường lão sư đi thông thả "

Thường Tử Nhan vừa đi, Tô Lan Nhi lập tức nắm Đỗ Bạch cánh tay, cấp thiết hỏi "Đỗ Bạch, người chuẩn bị ghi danh là cái nào lương viện giáo "

"Thượng Kinh đại học, một người sờ còn không có muốn" Đỗ Bạch nhàn nhạt đáp, đối với thảo luận chí nguyện sự tình, cũng chẳng có bao nhiêu hứng thú

"Thượng Kinh a!" Tô Lan Nhi kinh hô 1 tiếng, chợt có chút buồn bã lắc đầu: "Ta không có lòng tin có thể thi đậu Thượng Kinh, xem ra chỉ có thể chọn Kinh hai bên trái phải Kinh Liên đại học "

"Kinh Liên cũng tốt "

"Kinh Liên là rất tốt, bất quá không thể cùng người một trường học" Tô Lan Nhi có chút rầu rĩ không vui

Nhìn Tô Lan Nhi thương tâm biểu tình, Đỗ Bạch trong lòng không hiểu có chút không đành lòng, khẽ cười nói: "Ngược lại hai học giáo không xa, người có việc có thể tới tìm ta "

"Cũng chỉ có thể như vậy" Tô Lan Nhi thở dài 1 tiếng, thật trong lòng nàng còn có một cái sâu hơn nữa lo lắng, bởi vì Tô gia đặc tội nhạc gia, cha mẹ của nàng không muốn nàng lên trên Kinh thư

"Vậy người một người chí nguyện đây?" Tô Lan Nhi hỏi

"Còn không có quyết định, tùy tiện viết cái là được" Đỗ Bạch thản nhiên nói, hân căn bản không có nghĩ tới đệ nhị chí nguyện sự tình, bởi vì đối với thi đậu Kinh là trên miếng sắt sự tình

Thấy Đỗ Bạch nói như vậy, Tô Lan Nhi nhăn chau - xoay động, đề nghị: "Vậy nếu không liền viết Tây Hải đại học, ở bên kia có thể chứng kiến Đại Hải, Chu Mạt cái gì có thể nhìn hải rất tốt, ta vẫn muốn xem hải đến "

"Được, đó chính là Tây Hải đại học hảo" Đỗ Bạch tất nhiên là không thể nói là

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, bất tri bất giác đã đi vào vườn trường

Nếu là lúc trước, chứng kiến Đỗ Bạch cùng hoa khôi Tô Lan Nhi cùng một chỗ, bất người liền sẽ khiến oanh động to lớn, hơn nữa có vô số Hộ Hoa Sứ Giả đứng lên hộ hoa

Nhưng bây giờ đây? Không ai dám lên trước đến gần, chỉ có thể dùng bội phục, hâm mộ và ghen ghét ánh mắt nhìn về mặt lạnh lùng nghiêm nghị Đỗ Bạch

Ngạch, lời nói này có điểm sớ, hay là có người tiến lên ngăn cản ở trước mặt bọn họ

"Biểu muội, hẳn chính là nói cái kia Đỗ Bạch ?" Một người cao lớn thanh niên nhân cao ngạo ánh mắt đảo qua Đỗ Bạch, rồi xuống Tô Lan Nhi trên gương mặt tươi cười hỏi

"Ừ, Đỗ Bạch ta giới thiệu cho người" tựa hồ bởi vì thanh niên nhân giọng nói có gai, Tô Lan Nhi rất sợ Đỗ uống công tức giận, vội vã giới thiệu với hắn đạo: "Biểu ca ta, Đường Tử Phi "

"Ta là Lan nhi biểu ca Đường Tử Phi, hiện tại liền lên Kinh Đại học năm thứ ba đại học ngày hôm nay ta tới nơi này, là tới bởi biểu muội, thuận tiện tiếp thu Chu hiệu trưởng mời, cho các người làm diễn thuyết, dù sao cũng là Thượng Kinh đại học, thân phận không giống với "

"Ồ" Đỗ Bạch nhàn nhạt đáp một tiếng

Thấy Đỗ Bạch ngay cả biểu tình cũng không có thay đổi Hạ, trả lời đều lười trả lời, Đường Tử Phi ánh mắt lóe lên một tức giận, chợt thoải phong nhất chuyển, cười ha hả nói: "Đỗ Bạch đồng học, ta đối với thi vào trường cao đẳng có thể là có thêm kinh nghiệm phong phú, có muốn hay không ta nói với người nói, truyền thụ điểm kinh nghiệm cho người "

Đỗ Bạch phảng phất không có nghe được đối phương nói, phỉết Tô Lan Nhi liếc mắt, bình tĩnh nói: "Ta trở về lớp học "

Đỗ Bạch nói xong không đợi Tô Lan Nhi trả lời, liền bước nhanh hơn ly khai, căn bản không đi chim Thượng Kinh cao tài sinh Đường Tử Phi

"Đỗ Bạch!" Chứng kiến Đỗ uống công tức giận, Tô Lan Nhi có chút gấp, muốn đuổi kịp giải thích, lại bị Đường Tử Phi ngăn lại

"Biểu muội người như thế vẫn là Thiếu nhận thức cho thỏa đáng, để bày tỏ Ca, kiến thức, có thể kết luận hẳn không là thứ tốt gì không có bản lĩnh còn về mặt trang bức giống, vừa nhìn liền làm cho người ta chán ghét! Tương lai ra xã hội, khẳng định không phải là cái gì người tốt!"

"Biểu ca!" Tô Lan Nhi phẫn nộ cắt đứt Đường Tử Phi tức tức oai oai, hung hăng nguyệt hắn một cái, "Nói như người vậy Đỗ Bạch, ta thật tức giận chúng ta không phải nói khỏe, người bạn rợn người diễn thuyết, ta làm ta chuyện mình, ai bảo người tìm đến ta "

"Ta đây không phải là quan tâm người sao ? Sợ người bị kẻ xấu lừa gạt" đối mặt Tô Lan Nhi chỉ trích, Đường Tử Phi sắc mặt ngay cả thay đổi một cái cũng không có, lý trực khí trắng nói: "Ta thể nhưng đáp lại tiểu di phải chiếu cố thật tốt người "

"Phải đi, bớt lấy mẹ ta nói sự tình, ta đều lớn như vậy, chẳng lẽ không biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm" Tô Lan Nhi có chút phiền táo, không nhịn được đối với Đường Tử Phi vung tay lên nói: "Ta trở về lớp học, không có việc gì, không nên tìm ta "

Tô Lan Nhi nói xong, liền vội vã theo bản thân lớp đi tới

Nhìn Tô Lan Nhi vội vã bóng lưng, Đường Tử Phi ánh mắt lóe lên một vẻ lo lắng, xem ra nhiệm vụ không có hẳn tương tượng trong có thể

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Cao tài sinh diễn thuyết

104 cao tài sinh diễn thuyết

Ngày hôm nay lớp rất náo nhiệt, mọi người cũng biết rõ ràng ngày sau sẽ đường ai nấy đi, đệ tử tốt lại giống hoặc hư học sinh cũng được, tất cả mọi người có bằng hữu mình, có bản thân hoài niệm địa phương, đều ở đây lẫn nhau ôn chuyện

Đỗ Bạch đi vào trong lớp, chứng kiến Thường Tử Nhan tâm tình không tệ tọa đang bực giảng thượng, cho mọi người giải đáp vấn đề chứng kiến Đỗ Bạch tiến đến, nàng đứng lên, hướng hắn đi tới

"Đỗ Bạch, người nguyện vọng 1 vẫn là Thượng Kinh đại học?" Thường Tử Nhan mang theo vẻ mong đợi hỏi

"Ừ" Đỗ Bạch bình tĩnh đáp, theo vị trí của mình đi tới

"Người thực sự là tức chết ta!" Thường Tử Nhan tức giận trừng Đỗ Bạch liếc mắt, bất quá Đỗ Bạch quyết tâm muốn chọn Thượng Kinh đại học, nàng cũng cải biến không

Đỗ Bạch trở lại chỗ ngồi phía sau, mười ban toàn thể học sinh đều đến đông đủ, Thường Tử Nhan lúc này mới ý bảo mọi người im lặng nàng bắt đầu giảng giải cho mọi người kiểm tra chú ý sự hạng, muốn dẫn giấy chứng nhận tư liệu, trong cuộc thi gặp phải đột phát vấn đề, muốn giải quyết như thế nào các loại

Tiếp được là kê khai chí nguyện biểu hiện, các loại chí nguyện biểu hiện điền xong, một cái sáng sớm thời gian phải đi không sai biệt lắm

Thường Tử Nhan lần thứ hai tuyên bố: "Hiện tại mọi người đi phòng họp nghe giảng tọa, đối phương là Thượng Kinh đại học đến cao tài sinh, nghe một chút đối với các người mới có lợi"

Vừa nghe là Thượng Kinh đại học cao tài sinh, các học sinh nhất thời có chút hưng phấn, tuy là bọn họ thành tích kém, biểu hiện kém, nhưng đối với Đông Á nổi danh nhất học phủ——Thượng Kinh đại học, đồng dạng có loại ước mơ, đồng thời cũng tràn ngập hiếu kỳ, thế cho nên chống lại Kinh Đại học được người, đều tràn đầy hiếu kỳ

Nhìn tất cả mọi người đi ra ngoài, duy chỉ có Đỗ Bạch ngồi bất động, Thường Tử Nhan lập tức đi tới, mở miệng nói: "Người kê khai là Thượng Kinh đại học, càng hẳn là nghe nghe"

"Không muốn đi" Đỗ Bạch nhàn nhạt đáp

Thấy Đỗ Bạch loại thái độ này, Thường Tử Nhan lập tức cấp bách, sầm mặt lại, nghiêm túc nói: "Người đến có đi không, không đi nói ta có thể phải tức giận kê khai chí nguyện người không nghe ta, hiện tại để cho người nghe cái tọa đàm, cũng không nghe ta người là cố ý khí ta phải không?"

"nhìn tức giận Thường Tử Nhan, Đỗ Bạch không nói gì vươn ngón tay cái, cho nàng một cái khen, bất đắc dĩ đứng lên, "Ta đi, cầu khẩn hẳn tốt nhất không nên trêu chọc ta"

"Người nào? Người gặp qua Thượng Kinh đại học cao tài sinh?" Thường Tử Nhan nhất thời kinh ngạc

"Xin chào, Tô Lan Nhi biểu ca, một cái nhân cao thiên người" Đỗ Bạch thản nhiên nói

"Người đây là đồ kị, không quen nhìn nhân gia tài hoa cao hơn người, liền nói nhân gia cao ngạo"

"

Đỗ Bạch trực tiếp cự tuyệt trả lời Thường Tử Nhan, không nhanh không chậm theo phòng hội nghị đi tới

Thường Tử Nhan Tự Nhiên cũng đi, lần này tọa đàm, không chỉ có lớp mười hai toàn thể học sinh muốn đi, lớp mười hai toàn thể lão sư cũng muốn đi, bao quát hiệu trưởng cũng ở bên trong

Phòng hội nghị đang giáo vụ tầng trệt, diện tích mấy trăm thước vuông, thành hình chữ nhật, ghé từng tầng một lui về phía sau đi tới, hình thành một cái bậc thang hình phòng họp

Lớp mười hai toàn thể sư sinh đi tới, vừa vặn ngồi đầy tràn đây

Đỗ Bạch bởi vì tới chậm, chỉ có thể ở mặt sau cùng tìm một chỗ ngồi xuống, cái này chánh hợp hẳn tâm ý còn như Thường Tử Nhan, hàng có nàng chuyên môn chỗ ngồi

Thấy lớp mười hai năm đoạn toàn thể sư sinh đều đến không sai biệt lắm, hiệu trưởng từ trước đứng hàng đi lên bục giảng, tiên phát biểu hiện một phen cổ vũ các học sinh nói phía sau, liền thỉnh xuất Thượng Kinh cao tài sinh Đường Tử Phi cho mọi người diễn thuyết

"Hiện tại cho mời Thượng Kinh đại học Đường Tử Phi đồng học cho mọi người diễn thuyết, mọi người dùng nhiệt liệt tiếng vỗ tay hoan nghênh hẳn!"

Hiệu trưởng nói xong phía sau, cầm đầu vỗ tay, Hạ sư sinh càng là nhiệt liệt vỗ tay, tiếng sấm tiếng vỗ tay vang vọng toàn bộ phòng hội nghị

Mất thấy tiếng vỗ tay vang không sai biệt lắm, Đường Tử Phi rồi mới từ hàng đi lên, tiếp nhận hiệu trưởng Microphone, ho nhẹ vài tiếng, lúc này mới mặt mang mỉm cười mở miệng: "Mọi người khỏe, ta gọi Đường Tử Phi, đến từ Thượng Kinh đại học, bây giờ đang ở năm thứ ba đại học"

Đùng đùng——

Lại là một trận nhiệt liệt tiếng vỗ tay

"Nhìn thấy các người, tựa như chứng kiến trước đây tự ta, đối với thi vào trường cao đẳng, đối với tương lai tràn ngập ước mơ ở kê khai chí nguyện thời

điểm, ta cũng do dự qua, đến có muốn hay không tuyển chọn Thượng Kinh đại học đây? Trước bất luận ta lúc đầu nội tâm giãy dụa chúng ta tới tâm sự thi đậu Thượng Kinh đại học, thi đậu trọng điểm đại học, chúng ta có thể thu lấy được cái gì?"

Đường Tử Phi nói đến đây có ý dừng lại, tự tin ánh mắt chậm rãi đảo qua ở đây sư sinh, tựa hồ cho bọn hắn suy nghĩ thời gian

"Ta tự lấy ta tự mình từng trải đến nói một chút, ta hiện mặc dù là năm thứ ba đại học, cách tốt nghiệp còn có một năm, nhưng ta đã thu được hơn mười cái xí nghiệp thư mời, tiền lương từ một vạn đến mười vạn đều có cũng liền nói, chỉ cần ta tốt nghiệp một cái, là có thể có một phần lương cao thể diện công tác "

Đùng đùng ——

Hạ lần nữa vang lên nhiệt liệt tiếng vỗ tay

"Nếu như người bây giờ ngay người là tam lưu viện giáo, không chỉ có hiện tại không thu được xí nghiệp thư mời, ngay cả sau khi tốt nghiệp, đều khó tìm được một phần thể diện công tác "

Đường Tử Phi ở phía trên khen khen đàm, ngồi ở phía sau Đỗ Bạch, nhắm mắt dưỡng thần chưa nói tới đối với Đường Tử Phi bao lớn phiến diện, chỉ bất quá đối với những thứ này buồn chán ngôn luận không có hứng thú gì

Hắn không có hứng thú, cũng không có nghĩa là người khác không có hứng thú, tuyệt đại bộ phận nhân hay là nghe nồng nhiệt, tràn đầy cảm ngộ xu thế

"Thượng Kinh đại học quả nhiên không hổ là Đông Á nhất đại học tốt, một ngày thi vào Kinh Đại, liền ý nghĩa tiền đồ không lo, đi tới chỗ nào đều có người muốn cướp "

"Kinh Đại a, ta mộng tưởng đại học, người làm sao lại cách ta xa như vậy đây?"

"Lần này ta nhất định phải thi cho thật giỏi, lấy Đường học trưởng làm gương dù cho vào không Kinh Đại, cũng muốn vào kinh Liên!"

Bên tai thỉnh thoảng truyền đến các học sinh thảo luận, bọn họ đối với Kinh Đại ước mơ, đối với Đường Tử Phi ước ao, muốn lấy Đường Tử Phi làm gương, khích lệ, thúc giục bản thân các loại

Từ bọn họ ngôn luận trong, không thể không nói Đường Tử Phi khẩu tài tốt, có thể đánh động lòng người chỉ cần phần này khẩu tài, để ở đây sư sinh nhìn với cặp mắt khác xưa

Nhưng này cùng Đỗ Bạch thì có cái quan hệ gì đâu ? Hắn tuy là ghi danh là Thượng Kinh đại học, nhưng cũng không ước mơ Kinh Đại sinh hoạt, cũng không ở từ có thể không bị các xí nghiệp lớn tranh đoạt

Hắn muốn chỉ là một học sinh thân phận, dung nhập xã hội này, lấy thế giới này tài nguyên tu luyện, không hơn

Đùng đùng ——

Lại là một trận nhiệt liệt tiếng vỗ tay vang lên, mọi người ánh mắt bắt đầu ở phòng họp tìm

"Phần dưới cho mời Đỗ Bạch đồng học nói cho chúng ta một chút hắn ghi danh Thượng Kinh đại học ý tưởng, hắn chính là trường học của chúng ta duy nhất ghi danh Kinh sinh viên nói không chừng hắn cũng như năm đó ta, trải qua giãy dụa, nhưng làm tâm trong mộng, dứt khoát dứt khoát tuyển chọn Thượng Kinh đại học" Đường Tử Phi đang bực giảng lại lần nữa một lần vừa rồi nói

"Đỗ Bạch! Đỗ Bạch!" Các học sinh tự động kêu kêu, lập tức trong phòng hội nghị tất cả đều là Đỗ Bạch tên

Đỗ Bạch muốn nghe không được cũng không thể, hắn chậm rãi mở mắt ra, hơi nghi hoặc một chút nhìn này kêu tên hắn các học sinh

"Cho mời Đỗ Bạch đồng học lên đài! Mọi người hoan nghênh! !" Ở mọi người ánh mắt nhìn soi mói, Đường Tử Phi cũng chứng kiến Đỗ Bạch, mang trên mặt mỉm cười, hướng về phía Đỗ Bạch la lớn

Nhìn Đường Tử Phi đối trá nụ cười, Đỗ Bạch bất đắc dĩ thở dài, trêu chọc hắn thật tốt sao?

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Đập hai người mặt giầy

105 đập hai người mặt giầy

Đối mặt các học sinh nhiệt tình nhân thân, Đỗ Bạch chậm rãi đứng lên, mang theo nhân nhật cười nhật theo trên bục giảng chậm rãi đi tới

Đỗ Bạch mới vừa đi thượng bục giảng, còn không có đứng ngay ngắn, Đường Tử Phi liền khẩn cấp đem trên bục giảng một người Microphone đưa cho hắn

"Thính các học sinh lần thứ hai dùng nhiệt liệt tiếng vỗ tay hoan nghênh Đỗ Bạch đồng học, đối với hắn lên đài dừng khí dành cho cổ vũ! Đừng dừng!" Đường Tử Phi phất Đỗ Bạch liếc mắt, hướng về phía mọi người mở miệng lần nữa, cũng cầm đầu vỗ tay

Đừng dừng ——

Lại là một trận nhiệt liệt tiếng vỗ tay

"Được, hiện tại thì có thính Đỗ Bạch đồng học nói cho chúng ta một chút, hắn ghi danh Thượng Kinh đại học nguyên nhân, phải biết rằng toàn bộ Nhất Trung chỉ một mình hắn ghi danh là bởi vì hắn đối với thi vào trường cao đẳng tràn ngập lòng tin, còn là nói có hắn suy nghĩ đây?"

Đường Tử Phi âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống Hạ, hàng giáo sư chỗ ngồi, Đỗ Bạch nguyên lai chủ nhiệm lớp Hồ Thái Liên cái này Mục già nhìn không được trào cười rộ lên: "Đường Học Đệ nói giỡn, Đỗ Bạch là trường học của chúng ta nổi danh sức khỏe, thành tích năm đoạn đếm ngược ba vị trí đầu cái loại này hắn viết Kinh Đại, chỉ là thích đùa mà thôi! Ngược lại đều không thi nổi đại học, viết cái Kinh Đại khiến cái nhân cầu mà thôi hiện tại online không phải là rất lưu hành loại này thấp kém kiêu đoạn sao? Ha ha!"

"Ha ha —— "

Hồ Thái Liên cái này Mục già cười, hơn nữa cười đặc biệt lớn tiếng, ngay cả xếp sau người cũng nghe được, không ít người theo cười ha ha mặc dù mọi người đều thấy được Đỗ Bạch đáng sợ thủ đoạn, nhưng đối với thi vào trường cao đẳng, không ai để mắt Đỗ Bạch

"Hồ lão sư, người tại sao có thể nói như vậy Đỗ Bạch đây! Giống như một lão sư nói sao?" Thường Tử Nhan lập tức phản nộ đứng lên vì Đỗ Bạch cãi lại

Còn có một người cũng đứng lên, là Tô Lan Nhi, bắt quá nàng nhìn thấy Thường Tử Nhan mở miệng, mới lần nữa ngồi xuống

Nhìn vẻ mặt phản nộ Thường Tử Nhan, Hồ Thái Liên chẳng đáng cười lạnh một tiếng, "Thường lão sư, người lớp học đều là chút học sinh nào, toàn trường người nào không hiểu được? Bọn họ thành tích không được, biểu hiện kém, với người người lão sư này cũng ném không quan hệ đi! Người còn có mặt mũi không khiến người ta nói! Mặt không đỏ sao? Nếu như người, ta đều không mặt mũi gặp người!"

"Người!"

Bị Hồ Thái Liên như thế đỉnh đầu, Thường Tử Nhan phản nộ khuôn mặt đều đỏ, có thể nhưng không biết nên trả lời như thế nào

Đối với Hồ Thái Liên cái này Mục già, Đỗ Bạch vẫn luôn thấy ngứa mắt, ở nàng lớp học thời điểm đối với khác các loại châm chọc khiêu khích cũng liền thôi, đối một lớp vẫn như thế trào phúng bản thân

Đỗ Bạch trong mắt thêm vừa qua lãnh ý, lạnh lùng ánh mắt nhìn về phía Hồ Thái Liên, băng lãnh mở miệng: "Lão sư làm được người phân thượng này, cũng không tính là tuyệt ta có như người vậy lão sư cảm thấy cảm thấy thẹn! Nhất Trung có như người vậy lão sư, ta vì trường học cảm thấy bi ai!"

Đỗ Bạch ánh mắt từ Hồ Thái Liên trên mặt chuyển qua hiệu trưởng trên người, thản nhiên nói: "Ta kiến nghị hiệu trưởng, hiện tại liền xa thái như vậy không có tố chất lão sư, nếu không... Một viên con chuột cắn hư một trường học, có thể không phải là cái gì chuyện tốt "

"Thằng nhóc người nói cái gì! "

Hồ Thái Liên thông suốt 1 tiếng đứng lên, nhìn chăm chăm Đỗ Bạch con mắt đều đỏ, trong mắt lóe ánh mắt oán độc, biểu tình dữ tợn!

"Thằng nhóc, người bây giờ liền cắt ngay cho lão nương ra trường học, loại người như người căn bản không bội phục bước vào Nhất Trung! Đem người chiêu vào trường học, xem như là mất mũi!" Hồ Thái Liên thê lương rống to!

"Hồ lão sư người cảm miệng cho ta! !" Chu hiệu trưởng phản nộ hét lớn một tiếng, sắc mặt tái xanh, biểu tình hết sức khó coi

Chúng kiến hiệu trưởng đứng lên, cũng trách cứ nàng, Hồ Thái Liên lập tức ngay cả hiệu trưởng đều hận tới

Đối mặt hiệu trưởng trách cứ, Hồ Thái Liên lớn tiếng phản bác: "Hiệu trưởng người mắt mờ đi! Liền Đỗ Bạch loại học sinh này, sớm nên đuổi ra trường học, người khen ngược, lại nhiều lần dung túng hắn khiến hắn ở chỗ này nhục mạ trường học lão sư, nhục mạ ta! Ngày hôm nay ta liền đem lời lược ở chỗ này, sẽ hắn đi, sẽ ta đi! Hừ! !"

"Người "

"Làm sao, ta nói không đúng sao ? Đổ Bạch thành tích kém hàng năm cản trở! Nếu như không phải hần, ta tam thất ban khẳng định hàng năm đoạt giải kim! Còn thường thường đang đánh cái ầu dả, sở cảnh sát cũng không biết đi vài lần! Người như vậy cận bã lưu ở trường học, nhất định chính là ném trường học khuôn mặt!"

"Ngọa tào! !"

Bên trái một câu người cận bã, lại một câu người cận bã, Đổ Bạch muốn nhần đều không được, đều bị người khác kỵ ở trên đầu đến, còn nén giận không liền nói hần vô năng ? Kê ngu si sao?

Ba ——

Một con giày thể thao từ Đổ Bạch trong tay bay ra ngoài, đập ầm ầm ở Hồ Thái Liên dữ tợn trên gương mặt, gò má nàng lập tức sưng lên một tảng lớn

Cái này vẫn chưa xong, mặt khác một chiếc giày cũng bị Đổ Bạch đập tới, thanh thúy tiếng tí tách lần thứ hai quanh quẩn ở phòng hội nghị, Hồ Thái Liên mặt khác một con khuôn mặt cũng cấp tốc phù thũng đứng lên

"Ta ngày hôm nay đã đem lời để ở chỗ này! Coi như Chu hiệu trưởng không đem người đuổi ra ngoài, ta sẽ đích thân đem người ra bên ngoài!" Nhìn chằm chằm Hồ Thái Liên, Đổ Bạch trong mắt lóe đến xương băng lãnh

Cảm thụ được trên gương mặt hỏa lạt lạt đau nhức, Hồ Thái Liên quả thực muốn điên, điên cuồng rống to hơn: "Thằng nhóc con, ta muốn giết người! Ta "

Đổ Bạch băng lãnh ánh mắt như mũi tên nhọn một dạng bắn vào Hồ Thái Liên trái tim, nàng đến miệng bên nói không khỏi nuốt xuống

"Ô ô "

Hồ Thái Liên tại chỗ khóc lên, một bả mũi tích một bả lệ khóc lớn

"Hiệu trưởng ô ô người phải cho ta làm làm chủ, nếu không... Ta không không sống "

Hồ Thái Liên tại chỗ từ vị trí trượt rơi xuống đất, khóc cái kia thê thảm

Vốn có hảo giới một cái thi vào trường cao đẳng tổng động viên diễn thuyết, bởi vì Hồ Thái Liên đa sự, cư nhiên làm thành cục diện này Chu hiệu trưởng sắc mặt một mảnh hăng giọng, hơn nữa Hồ Thái Liên không chỉ có mắng Đổ Bạch, càng mắng hần

Ngày mai sẽ phải thi vào trường cao đẳng, Đổ Bạch cùng trường học cũng sẽ không có nửa xu quan hệ liền vì vậy Hồ Thái Liên, hết lần này tới lần khác đi trêu chọc hần, hiện tại được, hần muốn không xử lý đều không được

"Được ! Khóc suốt mướt còn thể thống gì, chớ quên người là lão sư, mở miệng nói chuyện làm sao như vậy không có tổ chất! Đứng lên, cho Đổ Bạch xin lỗi, ta không truy cứu nữa, nếu không... Người thu dọn đồ đạc cút ngay! !"

Chu hiệu trưởng chán ghét nhìn Hồ Thái Liên lớn tiếng trách cứ

Chu hiệu trưởng không giữ gìn Hồ Thái Liên, ngược lại giữ gìn Đổ Bạch, điều này làm cho rất nhiều người có chút ngoài ý muốn đặc biệt hàng các sư phụ, tuy là Hồ Thái Liên nói không khéo léo, thái độ cũng làm cho người ta chán ghét

Nhưng Đổ Bạch biểu hiện cũng không khá hơn chút nào, hiệu trưởng giữ gìn cũng là Đổ Bạch, cái này khiến trong lòng bọn họ cũng có chút khó chịu bất quá mọi người biết lúc này không phải nói chuyện thời điểm, đều giữ yên lặng

Hiệu trưởng nói, khiến Hồ Thái Liên ngây người, cũng quên khóc, ngốc lảng nhìn biểu tình âm trầm hiệu trưởng, nửa ngày mới hết rầm lêm, "Lão già kia, người lại nói lên loại này không biết xấu hổ nói, gọi hướng thẳng nhóc con kia xin lỗi ? Người tại sao không đi chết a! !"

"Người gọi lão đồ đạc "

Chu hiệu trưởng miệng một cái đều khí oai, khí thượng khí không tiếp nổi khí, chiến chiến nguy nguy móc túi ra điện thoại, gọi điện thoại: "Người các người đi vào cho ta "

Đế điện thoại xuống, Chu hiệu trưởng chỉ vào Hồ Thái Liên, rung giọng nói: "Hồ Thái Liên, từ giờ trở đi, người không còn là Nhất Trung lão sư! Ta sẽ thông báo cho tài vụ bộ cho người kết tiền lương, cút đi! !"

Vù vù ——

Chu hiệu trưởng từng ngậm từng ngậm thở phì phò

Thấy Chu hiệu trưởng chân chính xa thái nàng, Hồ Thái Liên rút cục chân mềm nhũn than ngã xuống đất bản, lại cũng không kịp mặt mũi, theo hiệu trưởng bỏ qua, lần thứ hai khóc lớn cầu khẩn nói: "Hiệu trưởng, ta sai, ta hiện tại liền hướng con thỏ nhỏ Đổ Bạch xin lỗi, người không thể xa thái ta à! Ta trên có già dưới có trẻ, đều dựa vào ta sống qua ta biết người đại nhân có đại lượng, người nhất định sẽ tha thứ ta đúng hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Bức trang phục rất trâu bò

106 bức trang phục rất trâu bò

Đôi mắt bò qua đến Hồ Thái Liên, hiệu trưởng trên mặt cũng không có toát ra đồng tình biểu tình, mà là lui ra phía sau mấy bước

Thấy hai bảo vệ đã đến phòng hội nghị cửa, hần lập tức hô: "Các người qua đây, đem nạng cho ta đánh ra đi!"

Bảo an tuy là cũng nhận thức ở trên sân nhà khốc suất mướn nữ nhân là trường học lão sư, nhưng hiệu trưởng nói chính là mệnh lệnh, hai bảo vệ lập tức đi tới, một người một bên, mặc kệ Hồ Thái Liên giãy dụa, ngạnh sinh sinh đem nạng cho lôi ra!

Chứng kiến cầu xin vô ích, chỉ lát nữa là phải bị lôi ra, Hồ Thái Liên oán độc gầm rú đạo: "Thằng nhóc người chờ! Còn có lão già kia, ta Hồ Thái Liên nhất định sẽ không bỏ qua cho đám các người! "

Đỗ Bạch đương nhiên sẽ không quan tâm Hồ Thái Liên uy hiếp, cười lạnh một tiếng, nạng thật muốn đâm tìm bản thân phiền phức, hạ tràng sẽ thảm hại hơn

Theo Hồ Thái Liên bị bắt đi, phòng hội nghị rốt cục an tĩnh lại

Chu hiệu trưởng thở sâu, tận lực để cho mình tâm bình khí hòa xuống tới, sau đó đi tới trên bục giảng, lớn tiếng nói: "Mọi người không nên chịu vừa rồi sự tình ảnh hưởng, hiện tại có xin bọn họ tiếp tục đừng đừng —— "

Chu hiệu trưởng cầm đầu vỗ tay, ý bảo Đường Tử Phi tiếp tục, cái này mới một lần nữa đi trở về vị trí của mình

"Khái khái" Đường Tử Phi ho nhẹ vài tiếng, thần sắc hiện lên một ý vị sâu xa nụ cười, nhẹ giọng nói: "Đỗ Học Đệ xem ra rất có bản lĩnh a, tùy tiện nói mấy câu liền đem một cái lão sư cho đánh đuổi "

Đường Tử Phi nói lời mặc dù nhỏ giọng, nhưng hần hướng về phía Microphone nói, tất cả mọi người nghe

Hần vừa nói như thế, không ít đồng học lập tức xì xào bàn tán đứng lên dựa vào nét mặt của bọn họ không khó nhìn ra đến, đối với Đỗ Bạch chán ghét

"Nếu như người chỉ biết nên thông minh, cút ngay a ! Thời gian của ta quý giá rất, không có thời gian cùng người lãng phí" Đỗ Bạch lạnh lùng liếc Đường Tử Phi liếc mắt, cất bước theo dưới đài đi tới

Vừa nhìn Đỗ Bạch muốn đi, mà lại nói nói không khách khí như vậy, Đường Tử Phi trong mắt lập tức hiện lên một hung ác nham hiểm hần sở dĩ gọi Đỗ Bạch đi lên, là muốn nhục nhã hần, làm sao có thể khinh địch như vậy để hần xuống phía dưới

"Đỗ Học Đệ các loại" Đường Tử Phi lập tức gọi lại Đỗ Bạch, đối trá mỉm cười nói: "Tất cả mọi người muốn biết Đỗ Học Đệ ghi danh Thượng Kinh đại học nguyên nhân, nếu đi lên, liền cho mọi người nói một chút, hảo khích lệ một chút bọn họ "

Đỗ Bạch dừng bước lại, ánh mắt đảo qua ở đang ngồi sư sinh, thần nhiên nói: "Các người thật muốn biết ?"

"Muốn biết!" Lập tức có người lớn tiếng quát lên, xem nào nhiệt không chê chuyện lớn, hơn nữa xác thực mọi người tâm lý cũng muốn biết Đỗ Bạch đến nghĩ như thế nào

Bất quá tuyệt đại đa số người, đều tán thành phía trước Hồ Thái Liên nói, Đỗ Bạch chỉ là vô đã mê lại sứ, ngược lại đều không thi nổi đại học, viết cái Kinh Đại Bác cái nhân cầu, lại có cái gì chứ ?

"Được, ta kê khai Thượng Kinh đại học nguyên nhân rất đơn giản, cùng mọi người giống nhau, có nắm chắc kiểm tra bao nhiêu phân, liền kê khai cái dạng gì đại học Thượng Kinh đại học với ta mà nói, chỉ là dễ dàng sự tình đã như vậy, ta viết Thượng Kinh đại học cũng là thuận lý thành chương sự tình, chỉ đơn giản như vậy "

Đỗ Bạch nói xong, toàn bộ phòng hội nghị một mảnh lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người lấy ngu ngốc ánh mắt nhìn Đỗ Bạch, một lúc sau, đột nhiên bộc phát ra náo động tiếng cười to, có đồng học ngay cả nước mắt đều bật cười

Đỗ Bạch lại phảng phất không nhìn thấy bọn họ đang cười giống nhau, mang theo nhàn nhạt cười nhạt, cất bước theo dưới đài đi tới

Sự thực chính là như vậy, tin hay không đó là bọn họ sự tình, các loại thi vào trường cao đẳng kết thúc, dĩ nhiên là biết kết quả

Đường Tử Phi cũng bị Đỗ Bạch trả lời cho nghẹn đến, từ hân hiếu được tình huống, Đỗ Bạch thể nhưng toàn trường nổi danh sức khỏe nếu như hân có thể kiểm tra Kinh Đại, toàn bộ trường học học sinh lớp mười hai cũng đều có thể lên Kinh Đại

Đường Tử Phi cũng không khỏi không bội phục Đỗ Bạch cái này bức trang phục quá trâu bò, biết rõ mọi người đều sẽ không tin đích sự tình, từ trong miệng hân nói ra, lại như vậy đương nhiên, đương như sự thực chính là như vậy

"Đỗ Học Đệ các loại, đừng nóng vội a! Ta còn có hân vấn đề hỏi ngươi đây?" Đường Tử Phi lần thứ hai gọi lại Đỗ Bạch, "Đỗ Học Đệ nếu tin tưởng như vậy, không bằng ta ra mấy đạo đề ngươi làm nhìn khiến mọi người cũng kiến thức một chút ngươi trình độ, yên tâm ta ra tuyệt đối là cao trung nội dung "

Đỗ Bạch lần thứ hai dừng bước lại, chậm rãi xoay người lại, nhìn Đường Tử Phi đối trá nộ cười, ánh mắt lóe lên một chán ghét, lạnh lùng nói: "Ngươi quên ta nói rồi nói, thời gian của ta quý giá, không rảnh cùng ngươi sai bảo! Ở trong mắt ta, ngươi cái gì cũng không phải, không cần thiết ở trước mặt ta vênh vào tự đắc "

"Thật sao? Ngươi là sợ chứ ? Ngươi là lo lắng bị người vạch trần ngươi trang bức đi! Nếu như thật là có bản lĩnh, còn sợ ta ra đề ?" Đường Tử Phi rốt cục thu hồi nộ cười trên mặt, giễu cợt nói: "Đỗ Học Đệ, đối đãi đây? Muốn dàng hoàng tốt hơn, như thế nào đi nữa trang bức, chung quy sẽ bị vạch trần ngươi nói thẳng không biết, ta để lại ngươi xuống phía dưới thế nào "

Đối mặt Đường Tử Phi cười nhạo, Đỗ Bạch ngay cả sắc mặt cũng không có thay đổi Hạ, chẳng đáng liếc hân liếc mắt, xoay người theo dưới đài đi tới

Bị hân như vậy cười nhạo, Đỗ Bạch cư nhiên có thể nhịn cơn tức này, không trả lời ly khai Đường Tử Phi phải lần thứ hai bội phục Đỗ Bạch trang bức trình độ, quả thực đến xuất thần nhập hóa tình trạng

Bất quá điều này cũng làm cho hân càng thêm kiên định Đỗ Bạch cái gì cũng sẽ không, cho nên mới không dám đáp lại làm bài

Đường Tử Phi làm sao có thể khiến Đỗ Bạch liên tiếp tục như vậy, thấy Đỗ Bạch không để ý tới hân, hân hướng về phía Đỗ Bạch bóng lưng cười lạnh, "Đỗ Học Đệ nếu cảm thấy theo ta chuyển động cùng nhau lãng phí thời gian, vậy không bằng như vậy, ta dùng một vạn mua Đỗ Học Đệ mười phút thời gian "

Đường Tử Phi nói xong, trực tiếp từ bọc giảng trên bàn trong túi công văn móc ra một xấp tiền để lên bàn, đây là hân diễn thuyết phí phân nửa, ngược lại không phải là mình bỏ tiền, hân cũng không đau lòng,

"Đỗ Học Đệ, nếu như ngươi sẽ tìm lý do nói, cũng chỉ có thể chứng minh ngươi cái gì cũng sẽ không, đang nói dối, đang lừa gạt mọi người! Vậy thừa nhận ngươi cái gì cũng sẽ không, ghi danh Thượng Kinh đại học, chỉ là viết nổi chơi là được "

"Ta tin tưởng Đỗ Bạch nói là lời thật, lời trong lòng! Hơn nữa ta cũng tin tưởng Đỗ Bạch có năng lực thi đậu Kinh Đại! Đường Tử Phi như ngươi vậy bức Đỗ Bạch có ý tứ a!"

Ngồi ở Hạ Tô Lan Nhi chứng kiến Đường Tử Phi vẫn trào phúng Đỗ Bạch, nhin xuống đứng lên lớn tiếng nói

Tô Lan Nhi cái này vừa đứng lên, chánh hợp Đường Tử Phi ý, hân lập tức lễ thắng khí hùng đáp: "Biểu muội, ta chính là muốn cho ngươi xem một chút Đỗ Bạch chân diện mục! Hân cần bản là một cái không đúng tí nào rác rưởi! Chờ ngươi thấy rõ hân chân diện mục phía sau, ngươi cũng sẽ không bị hân ác tâm trang bức lòng gạt "

Hàng các sự phụ, càng nghe càng cảm thấy không thích hợp dường như đề thi hiếm thấy, những thứ này cùng diễn thuyết dường như không có quan hệ gì chứ ?

Vừa mới hoàn quá khí lại Chu hiệu trưởng, mày nhăn lại đến, suy tính muốn không nên kết thúc lần này diễn thuyết

Không đợi Chu hiệu trưởng làm ra quyết định, Đỗ Bạch đã có quyết định

Hô ——

Đỗ Bạch thở ra một hơi, xoay người lần nữa coi như Nê Bò Tát còn có ba phần đáng về quê mùa, hướng là nhân

Bị Đường Tử Phi làm nhục như vậy, nếu như hân nếu không phản kích, dù cho thành tích thi vào đại học đi ra, hân đồng dạng sẽ bị người chê cười!

Đã có thực lực, cần gì phải không dám cùng Đường Tử Phi đối kháng ? Thứ hèn nhất!

Đường Tử Phi muốn cùng hân chơi, vậy hân liền phụng bồi đến!

Đỗ Bạch lạnh lùng ánh mắt rơi vào Đường Tử Phi kiêu ngạo trên mặt

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Ba đề ước hẹn

107 ba đề ước hẹn

"Người đã muốn chơi, ta liền chơi với người chơi" Đỗ Bạch lạnh lùng nhìn Đường Tử Phi, "Tiền coi như, ta không thiếu nếu như ta có thể giải đáp người ra đề mục, ta điều kiện cũng không cao, người từ nơi này bỏ ra ngoài đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ đi "

"Người quá xem từ bản thân!" Đường Tử Phi đồng dạng cười lạnh một tiếng, cam kết: "Ta ra ba đề, ba đề người đều trả lời, ta liền từ nơi này bỏ ra ngoài đi! Nếu như người đáp không ra, ta điều kiện cũng đơn giản, người khi trước mặt mọi người, thừa nhận người kê khai Kinh Đại, là muốn tranh thủ nhân cầu, trên thực tế người là một cái cái gì cũng sẽ không phiền từ!"

"Có thể" Đỗ Bạch nhàn nhạt đáp

"Được, dừng khi có thể Giai!" Đường Tử Phi trào phúng tán thưởng một câu, liền xoay người đưa lưng về phía mọi người, cầm lấy phần viết ở bảng đen viết

Đối với ra đề, Đường Tử Phi rất có lòng tin, hần thời cấp ba, đã tham gia huyền sở ban, trong đầu có rất nhiều độ khó cực cao huyền sở đề không muốn nói Đỗ Bạch hiểu rõ đáp không được, ngay cả đã tham gia huyền mấy người, cũng chưa chắc giải được

Đường Tử Phi cấp tốc ở trên bảng đen viết ra ba đạo đề, một đề cổ văn, lưỡng đề số học

Cổ văn đề nhìn như đơn giản nhất, chính là phiên dịch ba câu nói thế nhưng, ở đang ngồi lớp mười hai năm đoạn toàn thể học sinh, tí mĩ sau khi xem, cư nhiên không có một có nắm chắc phiên dịch ra

Còn như hai đạo khác đề, xem đề mục thật là cao trung số học, đồng dạng, bọn họ vắt hết óc sau khi tự hỏi, cũng không làm được

"Đây cũng quá khó chứ ? Thi vào trường cao đẳng đề cũng chưa chắc có khó như vậy ?"

"Cổ văn đề hẳn là có thể là thi vào trường cao đẳng đề, nhưng số học đề quá khó khăn "

"Xem cái này ba đạo đề, cũng biết Thượng Kinh lớn có bao nhiêu khó khăn!"

Chỗ ngồi các học sinh nghị luận ầm ĩ, nhưng lại không ai có thể giải đáp đi ra

Không muốn nói các học sinh, ngay cả các sư phụ đều cau mày, cũng biết bọn họ cũng bị làm khó

"Đỗ Học Đệ, xin mời" Đường Tử Phi trong mắt mang theo cường đại tự tin, ý bảo Đỗ Bạch làm bài, "Người nếu có thể đối kháng cái này ba đề, ta dám khẳng định thi đậu Kinh Đại không có vấn đề!"

"Các người mọi người cũng vậy, nếu ai có thể giải đáp ra ba đề, Kinh Đại cửa là các người mở rộng!" Đường Tử Phi rồi hướng ở đây các học sinh nói rằng

Đường Tử Phi ở trên bảng đen viết đề thời điểm, Đỗ Bạch không thể nào quan tâm, lúc này nhìn về phía bảng đen, phân biệt đảo qua ba đạo đề, trong mắt không khỏi hiện lên một tia cười lạnh

Cái này ba đề thật là cao trung phạm trù, nhưng đều là chọn làm đề, thi vào trường cao đẳng có thể gặp được đến tỷ lệ cũng không cao lắm sở dĩ độ khó cao vô cùng, cổ văn đề cần đối với Ngữ Văn kiến thức căn bản phi thường vững chắc mới có thể làm đi ra

Còn như lưỡng đạo số học đề, một đề đạo lý giống vậy, kiến thức căn bản Vượt qua, đồng dạng có thể làm ra đến mặt khác một đề hoàn toàn chính là cần phải có hơn người thông minh mới được, kiểm tra là trí lực

"Như thế nào đây? Xem hiểu không ? Cần ta giải thích cho người Hạ sao?" Đường Tử Phi nhìn trầm tư Đỗ Bạch, xuy cười một tiếng không chỉ có như vậy, hần trả lại cho Đỗ Bạch tìm giúp đỡ

Đường Tử Phi ánh mắt từ trên người Đỗ Bạch dời, nhìn về phía ở đây lớp mười hai năm đoạn đồng học, tự tin nói: "Nếu như các người có thể đáp đi ra, ta cũng coi như Đỗ Bạch làm được các người có thể thử xem, đáp sai thì không quan hệ, lấy Đỗ Bạch đáp án làm chuẩn "

"Cổ văn ta thử xem" Đường Tử Phi lời mới vừa dứt, lập tức có một bạn học nhắc tay đứng lên

"Vị bạn học này xin trả lời" Đường Tử Phi mỉm cười ý bảo hắn đáp lại

"Nguyên văn là phật Kaguya đạo, Hạ thấy Tiểu Đàm, thủy vu thanh liệt toàn bộ thạch cho rằng, gần bờ, quyền thạch lấy ra, vi tri, vi Đảo, vi 嵒 vi mỏm đá cây xanh thúy mạn, mộng lạc rung tuyết, so le phát phơ ta phiên dịch là dùng trúc phiệt khi Chu, xuống thủy đàm, thủy đặc biệt trong suốt Đàm tất cả đều là tảng đá, đến bên bờ, tảng đá lớn đột xuất vi tri vi Đảo vi 嵒 vi mỏm đá cây xanh thúy mạn, cao thấp không đều, Tùy Phong phát phơ "

"Vị bạn học này đáp cơ bản tạm được, bất quá cách câu trả lời chính xác vẫn có chút chênh lệch" Đường Tử Phi mỉm cười phê bình nói, "Văn trung có thể thay nhau chữ tương đối nhiều, chỉ có chân chính nắm giữ cổ văn đồng học mới có thể phiên dịch chuẩn xác "

Mới vừa mới dạy trả lời đồng học, ở năm đoạn trong đều lên tên, ngay cả hắn đều làm không được đúng người khác dĩ nhiên là không muốn thử

Còn như lưỡng đề số học đề, càng là không có một cái đứng lên thử làm

Thấy là như thế này, Đường Tử Phi càng thêm đắc ý

"Đỗ Học Đề, nghĩ kỹ chưa nếu như ngươi thật muốn thi lên Kinh Đại, cái này mấy đề là muốn có thể làm ra đến nếu như không làm được, cũng không cần viết cái gì Kinh Đại, chỉ sẽ trở thành trò cười "

"Chuyện nào có đáng gì ? Xem trọng" Đỗ Bạch chẳng đáng cười lạnh một tiếng, tiến lên, cầm lấy phần viết là tả viết

Đầu tiên là cổ văn, Đỗ Bạch phiên dịch như sau:

Chém ngã gãy trúc, mở ra một con đường, duyên đường đi xuống thấy một cái Tiểu Đàm, Đàm Thủy phá lệ trong suốt Tiểu Đàm lấy cả khối thạch đầu vi, tới gần bên bờ, thạch có chút bộ phận quay qua đây lộ ra mặt nước trở thành tri Đảo kham mỏm đá các loại bất đồng hình dạng xanh tươi cây cối, bích lục dây, bao trùm quán, lay động rủ xuống, cao thấp không đều, Tùy Phong phát phơ

Đỗ Bạch phiên dịch theo trước mặt người bạn học kia so với, ý tứ hoàn toàn là lưỡng dạng, nếu như hắn đúng nói rõ cách khác phía trước người bạn học kia là toàn bộ sai

Phiên dịch hết cổ văn, Đỗ Bạch lại bắt đầu làm số học đề

Đỗ Bạch hào muốn biết đáp án giống nhau, tựa hồ ngay cả suy nghĩ thời gian đều không cần, là tả lại là nhất đạo số học đề hoàn toàn

Mới vừa làm xong, hàng có một lão sư lập tức kinh hô 1 tiếng, "Hắn cư nhiên làm được, hơn nữa so với ta phương pháp đơn giản hơn! !"

Phía trước cổ văn phiên dịch, đã có rất nhiều sư sinh cảm thấy đối với cái này đề số học, có lão sư khẳng định, biết cũng đúng!

Toàn trường lớp mười hai năm đoạn học sinh, trong nháy mắt đều thay đổi lặng ngắt như tờ!

Bọn họ đột nhiên ý thức được một vấn đề, Đỗ Bạch rất có thể có thực học, mà không phải bọn họ muốn cái gì cũng sẽ không sức khỏe Đỗ Bạch kê khai Kinh Đại, là đối với mình một cách tự tin, cũng cái gì cái gọi là tranh thủ nhân cầu các loại trò cười

Chứng kiến Đỗ Bạch lấy cực nhanh tốc độ làm xong lưỡng đề, hơn nữa đáp án đều chính xác, Đường Tử Phi trong mắt toát ra bất khả tư nghị biểu tình, chợt là cực kỳ đáng sợ âm trầm

Hắn chỉ phải đem hy vọng ký thác vào đệ tam đề thượng, âm trầm ánh mắt không nháy một cái nhìn chăm chú vào Đỗ Bạch nhất cử nhất động, muốn tìm ra hắn ẩn gian địa phương

Đệ tam đề, Đỗ Bạch đồng dạng lấy nước chảy mây trôi tốc độ làm xong

Theo Đỗ Bạch buông phần viết, Đường Tử Phi hai chân mềm nhũn, kém chút té liệt trên mặt đất

Nếu như Đỗ Bạch không có ẩn gian, lấy như vậy trình độ, vào kinh lớn đó là dễ dàng sự tình

Nhưng làm sao có thể! Năm đó hắn tự lấy thiên tài nổi xưng, cũng vô pháp khinh địch như vậy làm ra cái này ba đề!

"Không có khả năng! Ngươi nhất định ẩn gian! Không tính là! !" Nhìn xoay người lại, vẻ mặt cười nhạt Đỗ Bạch, Đường Tử Phi dữ tợn kêu to lên!

"Ẩn gian ? Làm đkm Tệ hại! Đề mục là ngươi ra! Đáp lại thời điểm, ngươi liền bên người, có hay không ẩn gian ngươi không nhìn ra! Mất mù a! !"

Thấy Đường Tử Phi muốn xấu lắm, Đỗ Bạch trong nháy mắt phần nộ, hung hăng một cước đạp tới, trực tiếp đem hắn đạp lộn mào trên mặt đất, lạnh như băng nói: "Cho ta bò ra ngoài đi!"

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Ta thật quan tâm ngươi

108 ta thật quan tâm ngươi

"A!"

Té trên mặt đất Đường Từ Phi hét thảm một tiếng, nhưng hắn nói cái gì cũng không có thể thừa nhận Đỗ Bạch là bằng năng lực mình trả lời đề

"Đỗ Bạch, ta nói cái gì cũng sẽ không khuất phục! Ngươi một học sinh trung học nếu như không có ăn gian, căn bản không làm được đệ tam đề, ngươi nhất định là dùng loại thủ đoạn ăn gian! Coi như đánh chết ta, cũng cải biến ngươi ăn gian sự thực! !"

"Có dừng khí!" Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, trực tiếp nhắc chân giẫm ở Đường Từ Phi trên đùi, "Ngươi muốn chết, ta sẽ thanh toán ngươi!"

"Két!" Đỗ Bạch giẫm ở Đường Từ Phi trên đùi chân dùng sức một chút, 1 tiếng tiếng xương gãy vang lên!

"A —— "

Đau đớn kịch liệt khiến Đường Từ Phi phát sinh 1 tiếng thê thảm thét chói tai, nước mắt lập tức liền chảy xuống, toàn thân đều run rẩy

"Tiếp theo chân là một cái chân khác, ta ngược lại nhìn ngươi nhiều có dừng khí!" Đỗ Bạch thanh âm lạnh như băng quanh quẩn ở trong phòng hội nghị

"Ta bò! Ta bò!"

Không đợi Đỗ Bạch lần thứ hai ra chân, Đường Từ Phi kinh khủng kêu to, không để ý tới trên đùi đau đớn kịch liệt, dùng cả tay chân theo cửa phòng hợp leo đi, rất sợ chậm một chút, một bên khác chân cũng cho Đỗ Bạch đạp gãy

Nhìn rất nhanh ra bên ngoài bò Đường Từ Phi, Đỗ Bạch lúc này mới buông tha hắn, không có đạp gãy hắn mặt khác một chân

Đỗ Bạch cùng Đường Từ Phi chính giữa chuyện phát sinh quá đột ngột, không ai từng nghĩ tới Đỗ Bạch lại dám như vậy bạo lực đạp gãy Đường Từ Phi Cước Cốt, chờ phản ứng lại thời điểm, đã trễ

Chu hiệu trưởng một phản ứng kịp, lập tức thông suốt 1 tiếng đứng lên, nộ xịch Đỗ Bạch: "Đỗ Bạch ngươi đang làm gì, ngươi cái này là cố ý đã thương người tội, phải ngồi tù! !"

Đỗ Bạch lạnh lùng ánh mắt nhìn về phía về mặt hắng giọng Chu hiệu trưởng, thân nhiên nói: "Hiệu trưởng không cần lo lắng, ta đối với chuyện làm phụ trách, thật phải ngồi tù cũng là chuyện ta "

Đỗ Bạch nói xong, nhìn đã bò tới cửa Đường Từ Phi, không để ý tới nữa Chu hiệu trưởng, lạnh rên một tiếng, cũng cất bước đi ra cửa, trực tiếp từ trên người Đường Từ Phi dẫm lên, đi ra phòng họp

Đỗ Bạch kiêu ngạo cử động, khí Chu hiệu trưởng kém chút không thở nổi, chỉ vào Đỗ Bạch bóng lưng, ngươi ngươi nửa ngày không có thể đem lời nói ra khỏi miệng

Chờ hoàn quá khí lại thời điểm, Đỗ Bạch đã biến mất ở cửa, chỉ có Đường Từ Phi thảng ở cửa kêu rên

"Nhanh mau gọi xe cứu thương!" Chu hiệu trưởng thở phì phò lớn tiếng nói, bất kể như thế nào cứu người quan trọng hơn

"Không có ý tứ" Thường Từ Nhan đối với Chu hiệu trưởng xin lỗi 1 tiếng, rất nhanh cửa trước bên ngoài đuổi theo, nàng là hối hận gọi Đỗ Bạch đến nghe cái gì toạ đàm, nguyên bản chuyện tốt nhất kiện, cuối cùng cư nhiên làm thành như vậy nhưng trong lòng nàng nhưng không có hổ thẹn ý tứ, ngược lại có một loại hãnh diện cảm giác

Theo Thường Từ Nhan đi ra ngoài còn có Tô Lan Nhi, nàng hiện tại tâm tình có chút phức tạp Đỗ Bạch là nàng người yêu, Đường Từ Phi tuy là đáng ghét, nhưng dù sao cũng là nàng biểu ca, gặp chuyện không may nàng cũng không tiện ăn nói

"Đỗ Bạch, ngươi chờ ta một chút" Thường Từ Nhan hướng về phía Đỗ Bạch lạnh lùng nghiêm nghị bóng lưng, la lớn

Đỗ Bạch dừng bước lại, nhìn đuổi tới Thường Từ Nhan, thân nhiên nói: "Nếu như ngươi là tới chỉ trích ta nói, cũng không cần nói Ngươi không phạm Ta, Ta không phạm Ngươi ai muốn trêu chọc đến ta, tự gánh lấy hậu quả "

"Người nói cái gì đó ?" Thường Tử Nhan Bạch Đỗ Bạch liếc mắt, lấy hơi, mỉm cười nói: "Ta là khiến người chờ ta một chút, chúng ta cùng đi ngược lại ta cũng không làm lâu sư, không cần phải xem bọn hắn sắc mặt "

"Ngạch" Đỗ Bạch không khỏi mỉm cười, "Được, chúng ta đây đi "

"Đỗ Bạch "

Tô Lan Nhi cũng thở hắt hắt Hưu Hưu vọt tới Đỗ Bạch trước mặt, biểu tình khẩn trương

Đỗ Bạch đương nhiên sẽ không bởi vì Tô Lan Nhi cùng Đường Tử Phi quan hệ thân thích, mà đối với nàng cũng sản sinh chán ghét tâm lý

Nhìn Tô Lan Nhi, Đỗ Bạch thân nhiên nói: "Người bây giờ hẳn là đi chiếu cố Đường Tử Phi, mà không phải nói chuyện với ta "

"Đỗ Bạch, người không nên tức giận có được hay không biểu ca ta cái kia là gieo gió gặt bão, bị giáo huấn cũng là đáng đời ta hy vọng người không nên giận ta, ta ta thật quan tâm ngươi" Tô Lan Nhi dùng khẩn cầu nhãn thần dừng ở Đỗ Bạch, "Ta tin trong nói với người những lời này, là chăm chú! Đời này cũng sẽ không đổi!"

"Thư ?" Đỗ Bạch lập tức nhớ tới, lần trước Tô Lan Nhi khiến quả quả mang thư cho hắn, nhưng hắn không có xem, liền ném vào thùng rác, bên trong viết đây là cái gì hắn cũng không biết

Đối với Tô Lan Nhi, Đỗ Bạch cũng không không nói rõ ràng là cảm giác gì, nhưng có một chút rất rõ ràng, đó chính là hiện giai đoạn hắn không biết nói chuyện yêu đương, tìm được lẽ các loại

Nhìn Tô Lan Nhi ánh mắt thâm tình, Đỗ Bạch thở sâu, bình tĩnh nói: "Ta không có giận người, người đi giúp người, ngày mai gặp "

"Được, ngày mai gặp!" Tô Lan Nhi trên mặt lập tức có nụ cười, chợt nhân cơ hội đốt lên chân, thân thể tiến về phía trước, rất nhanh ở Đỗ Bạch trên mặt ba một cái, đỏ mặt hưng phấn chạy

Tô Lan Nhi lớn mật khiến hai bên trái phải Thường Tử Nhan hơi sững sờ, chợt, như là ghen giống nhau, lạnh rên một tiếng: "Con gái người ta đối với người thật là tốt, vì người, ngay cả biểu ca cũng không muốn "

"Ta theo nàng chỉ là bằng hữu quan hệ" Đỗ Bạch nhàn nhạt đáp một tiếng, liền bước chân tiếp tục tiến lên

Thường Tử Nhan phớt liếc mắt chạy về Tô Lan Nhi, nàng đang đứng ở Đường Tử Phi bên người chiếu cố hắn

"Nàng là cô nương tốt, người trường đẹp, đối với người lại thích ta cảm thấy phải người nên quý trọng, hiện tại giống nàng như vậy nữ hài tử không nhiều lắm" Thường Tử Nhan nhìn Đỗ Bạch lạnh lùng nghiêm nghị gò má, không khỏi cảm thán 1 tiếng

Đỗ Bạch cũng không trả lời Thường Tử Nhan, bởi Hồn Độn Phệ Linh Quyết quan hệ, hắn biết đời này khẳng định Thiếu không cùng nữ nhân có cùng xuất hiện nếu có duyên nói, sẽ phải tìm được lẽ, bất quá khi hắn nghĩ đến, Đạo Lữ chắc là cùng chung chí hướng Tu Chân Giả, mà không phải Thế Tục Giới nữ hài

"Ngạch "

Miên man suy nghĩ chút gì, hiện tại hắn chỉ có một mục tiêu, đó chính là dung nhập xã hội này, sau đó rất nhanh tăng thực lực lên còn như chuyện cảm tình, không phải hắn hiện giai đoạn nên suy nghĩ sự tình

Trong đầu tạp niệm bị Đỗ Bạch hướng sau đầu ném đi, cả người lập tức liền dễ dàng hơn

"Thường tỷ, chuyện cảm tình, thuận dĩ nhiên là hảo" Đỗ Bạch mỉm cười, mại khai bộ tử hướng cửa trường đi tới

Ngày mai sẽ thi vào trường cao đẳng, hôm nay tới trường học là kê khai chí nguyện, cùng với lão sư đối với thi vào trường cao đẳng công việc ăn nói sớm buổi sáng liền giải quyết, sớm đi buổi chiều cũng không cần đến

Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan đi ra cửa trường, tùy tiện tìm một phạm điểm, ăn cơm xong, liền thẳng về nhà

Về đến nhà, Đỗ Bạch đã bị Thường Tử Nhan chạy tới ôn tập

Từ Đỗ Bạch ung dung giải đáp Đường Tử Phi ra ba đạo đề phía sau, Thường Tử Nhan đối với Đỗ Bạch có thể thi đậu Kinh Đại cũng tràn ngập lòng tin

Nghĩ đến Nhất Trung thi vào trường cao đẳng đệ nhất danh xuất từ nàng lớp, xuất từ bị mọi người khinh thường kém ban, nhưng lại thi đậu Kinh Đại, Thường Tử Nhan thì có một cổ không hiểu hưng phấn!

"Chờ thành tích thi vào đại học đi ra, ta ngược lại muốn nhìn một chút các người khuôn mặt hướng chỗ nào đặt! Hừ!" Thường Tử Nhan nhìn không được hưng phấn nhẹ rên một tiếng, trước mắt phảng phất xuất hiện toàn thể lão sư sùng bái nàng nhãn thần

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Lam Tinh thi vào trường cao đẳng

109 Lam Tinh thi vào trường cao đẳng

Đỗ Bạch ở trong phòng, cũng không phải ở ôn tập, hần trước sờ sờ quyền rúc vào một chỗ khò khò ngủ say Tiểu Hắc, sau đó lại chơi mấy bàn trò chơi, lúc này mới bắt đầu tu luyện

Ngày thứ hai, Đỗ Bạch ở Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan cùng đi, thẳng đến trường thi

Trường thi cũng không tại Nhất Trung, căn cứ mấy tính chọn hảo, Đỗ Bạch ở nhị trung kiểm tra, Tô Lan Nhi đã ở nhị trung thật trường thi cũng chính là mấy bị trùng học, từng trường học cũng rất nhiều cùng trường học sinh, sợ dĩ có thể gặp được đến Tô Lan Nhi, cũng không kỳ quái

Tô Lan Nhi ngày hôm nay là một người đến, sớm liền ở cửa trường học các loại Đỗ Bạch

Nếu như là ngày xưa, như thế một đại mỹ nữ đứng ở cửa trường học, khẳng định khiến cho vô số người vây xem tới ở hôm nay thì không có một dừng lại, từng thí sinh bao nhiêu đều mang điểm trầm trọng biểu tình, vội vã đi vào trường thi

Tô Lan Nhi khi nhìn đến Đỗ Bạch Thường Tử Nhan ba người qua đây, trên mặt lập tức nảy lên vẻ hưng phấn, Khai Tâm chào đón, cười duyên nói: "Đỗ Bạch, nơi đây "

"Bọn người thật lâu ?" Nhìn Tô Lan Nhi khuôn mặt tươi cười, Đỗ Bạch trong lòng không khỏi hiện ra vẻ tình cảm, nhưng rất nhanh thì bị hần đè xuống

"Cũng không lâu, đại khái gần mười phút a !" Tô Lan Nhi mỉm cười đáp, lúc này mới cho Thường Tử Nhan thăm hỏi: "Thường lão sư hảo "

Mặc dù không biết Đỗ Tiểu Vân, nhưng nàng vẫn như cũ có lễ phép chào hỏi: "Tỷ tỷ hảo "

"Người chính là Tô Lan Nhi ?" Đỗ Tiểu Vân trên dưới quan sát một phen Tô Lan Nhi

Cái này Tô Lan Nhi quả nhiên không hổ là hoa khôi, trường đẹp vô cùng, trắng nõn mặt trái xoan không có một tia tý vết nào, con mắt phảng phất có thể nói chuyện, chùng một thước sáu mươi lăm thân cao, nên đại địa phương lớn, nên địa phương nhỏ Tiểu, toàn thân cao thấp tràn đầy khí tức thanh xuân

Đối với người cũng rất có lễ phép, vừa nhìn ngay cả có giáo dưỡng tiểu thư khuê các cùng Tô Lan Nhi so với, Đỗ Tiểu Vân đều có điểm tự hành xấu hổ, nàng tuổi tác cũng không so với Tô Lan Nhi lớn bao nhiêu, nhưng làm cho cảm giác, Tô Lan Nhi lớn hơn nàng phương nhiều

Bị Đỗ Tiểu Vân chăm chú nhìn, Tô Lan Nhi không khỏi mặt đỏ lên, nhỏ giọng nói: "Tỷ tỷ, trên mặt ta có phải hay không có cái gì "

"Ồ không có cái gì, người trường thật xinh đẹp" Đỗ Tiểu Vân cũng có chút ngượng ngùng, cư nhiên thất thần, gương mặt hơi đỏ lên, mỉm cười nói: "Ta là Đỗ Bạch tỷ tỷ Đỗ Tiểu Vân, thật hân hạnh gặp người "

"Đỗ Bạch tỷ tỷ" Tô Lan Nhi kinh hô 1 tiếng, khuôn mặt đỏ hơn, phảng phất là phê chuẩn lão bà gặp gia trưởng giống nhau, "Tỷ tỷ được!"

Xem hai người tựa hồ có loại thông minh gặp nhau cảm giác, Đỗ Bạch lập tức cắt đứt các nàng, "Thời gian nhanh đến, chúng ta đi vào "

Đỗ Bạch nói xong lập tức theo nhị trung cửa trường đi tới, Tô Lan Nhi vội vã cùng Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan tái kiến, rất nhanh đuổi kịp Đỗ Bạch

"Đỗ Bạch, tỷ tỷ người thật xinh đẹp" Tô Lan Nhi tán dương

"Người cũng rất đẹp" Đỗ Bạch thuận miệng đáp

"A! Thật a! Ta thực sự là rất cao hứng!" Đạt được Đỗ Bạch khích lệ, Đỗ Tiểu Vân hưng phấn kém chút nhảy dựng lên nói thật nàng đẹp nhiều người đi, nhưng nàng nhưng không có giống bây giờ cao hứng như thế, hưng phấn

" nhìn nhảy nhót Tô Lan Nhi, Đỗ Bạch không nói gì lắc đầu, chợt ăn nói đạo: "Ta sẽ phải sớm nộp bài thi, đi ra thời điểm cũng không cần chờ ta "

"Ồ" nghe được không thể cùng Đỗ Bạch cùng đi ra ngoài, Tô Lan Nhi chu mỏ một cái, có chút buồn bực

Lại nói mấy câu, hai người căn cứ phê chuẩn khảo chứng hào mỗi người đi vào chỗ lớp

Ngoài cửa, Đỗ Tiểu Vân cùng Thường Tử Nhan cũng không hề rời đi, cùng rất nhiều gia giống nhau, đều chờ ở bên ngoài kiểm tra kết thúc

"Tiểu Vân muội muội ngơngi vừa rồi thì không đúng, mấy lần trước còn để cho ta truy cầu Đỗ Bạch đến ngày hôm nay chứng kiến Tô Lan Nhi phía sau, ngơngi liền đem ta quên" Thường Tử Nhan bĩu môi, giả vờ bất mãn nói thầm

"Cái này ta không phải mới vừa quên à? Bất quá Tô Lan Nhi còn thật xinh đẹp!" Đỗ Tiểu Vân có chút ngượng ngùng phớt Thường Tử Nhan liếc mắt, lập tức nghi ngờ nói: "Bất quá ta liền có chút không rõ, bất kể là Thường tỷ vẫn là Tô Lan Nhi đều là cực phẩm đại mỹ nữ, vì sao đệ đệ ta liền không động tâm đây? Hắn cũng mười tám, không nhỏ a! Lẽ nào phương diện kia có chuyện?"

Nói vừa nói, Đỗ Tiểu Vân không hiểu lo lắng

"ngơngi trực tiếp hỏi đệ đệ ngơngi đi!" Thường Tử Nhan nhất thời không nói gì, thấy cho bọn họ tỷ đệ đều không bình thường

"Ta đây nào có ý hỏi a, không ném ngơngi chết a!" Đỗ Tiểu Vân trừng Thường Tử Nhan liếc mắt, sắc mặt trở nên hồng

"Cũng không phải ta mất mặt, ta tìm một chỗ uống cà phê đi hừ hừ" Thường Tử Nhan hừ hừ vài tiếng, cho là thật chung quanh thoát nhìn, thấy cách đó không xa có một tiệm cà phê, liền theo bên kia đi tới

"Thường tỷ đừng nóng giận sao? Cùng lắm, để cho ngơngi kiêu ngạo, Tô Lan Nhi làm thiếp" Đỗ Tiểu Vân lập tức đuổi theo kịp cười lạnh

Thường Tử Nhan nhất thời không nói gì, thở sâu, trừng nàng liếc mắt, "Ngơngi trực tiếp mời ta uống cà phê phải "

"Cái chủ ý này hay, hi hi" Đỗ Tiểu Vân khoác ở Thường Tử Nhan cánh tay, hai người nói một chút cười theo tiệm cà phê đi tới, các loại Đỗ Bạch thi xong

Sáng sớm kiểm tra là Ngữ Văn, thời gian là hai giờ rưỡi, nửa giờ thời điểm, Đỗ Bạch cũng đã nộp bài thi tuyệt đại bộ phận ngơngi, mới vừa làm xong ngữ gay bộ phận

Sau khi ra ngoài, Đỗ Bạch tìm được Đỗ Tiểu Vân cùng Thường Tử Nhan, ở quán cà phê ở một lúc, liền trực tiếp về nhà

Buổi chiều là kiểm tra số học, Đỗ Bạch chỉ dùng một giờ, đồng dạng nộp bài thi

Lam Tinh thi vào trường cao đẳng là ba khoa, Ngữ Văn, số học, tổng hợp lại, điểm theo thứ tự là 200, 200, 350, tổng cộng 750 phân

Ngày thứ hai là kiểm tra tổng hợp lại, Đỗ Bạch không có nói trước nộp bài thi, tổng hợp lại kiểm tra nội dung tương đối rộng, hơn nữa đại bộ phận cũng phải dựa vào viết, tuy là làm xong còn có chút thời gian, hắn dùng tới kiểm tra

Thăng đến kiểm tra kết thúc tiếng chuông reo, hắn mới đi ra khỏi trường thi, ở cửa trường học tìm được hai nàng phía sau, liền trực tiếp rời đi

Còn không chờ bọn hắn về đến nhà, Đỗ Bạch điện thoại di động kêu, là Tô Lan Nhi đánh

Đỗ Bạch sau khi tiếp thông, điện thoại bên kia vang lên là một người nam nhân thanh âm

"Đỗ Bạch, muốn Tô Lan Nhi mệnh, sẽ Vu Hạp" liền một câu nói như vậy, điện thoại liền cắt đứt

Đỗ Bạch biểu hiện trên mặt nhất thời lạnh lẽo, chậm rãi để điện thoại di động xuống, điều chỉnh một chút hướng dẫn, theo Vu Hạp phương hướng đi

"Đệ đệ làm sao ? Người nào điện thoại?" Chứng kiến Đỗ Bạch nhẩn thẩn băng lãnh, Đỗ Tiểu Vân trong lòng ngẩn ra, vội vàng hỏi

"Tô Lan Nhi gặp chuyện không may, ta đi cứu nàng" Đỗ Bạch bình tĩnh giải thích một chút, đạp phanh lại, "Tỷ tỷ, Thường tỷ, các ngơngi noi đây xuống xe, đánh xa trở lại "

"Chúng ta đi chung với ngơngi" Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan không chút suy nghĩ, liền trăm miệng một lời đáp

"Không được" Đỗ Bạch lắc đầu, "Các ngơngi đi, ngược lại thành ta trói buộc, ở nhà chờ ta trở lại "

"Cái này "

"Yên tâm được, mấy con kiến nhỏ mà thôi, ta có thể đơn giản giải quyết" Đỗ Bạch khẽ mỉm cười nói

Đỗ Bạch nói là tình hình thực tế, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan cũng không phải điều ngoa ngơngi, ăn nói Đỗ Bạch phải cẩn thận một chút, liền từ trên xe bước xuống

Đỗ Bạch lúc này mới một người đi ô-tô theo Vu Hạp đi

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Hoa khô gặp bắt cóc

110 hoa khô gặp bắt cóc

Vu Hạp là Thanh Khê Huyện một cái nổi danh hiểm địa, Vu Hạp địa hình phức tạp, dưới nước vòng xoáy rất nhiều, không nghĩ qua là bị cuốn vào trong, ngay cả thi cốt cũng không tìm tới

Dân bản xứ cực nhỏ đi Vu Hạp xong, chỉ có một đùng Mạo Hiểm Giả mới sẽ đi Vu Hạp thám hiểm, nhưng qua nhiều năm như vậy, cũng không còn thấy người nào tìm được bảo vật bất quá vứt bỏ Vu Hạp nguy hiểm không nói chuyện, phong cảnh nhưng thật ra cực đẹp, có thể là bởi vì không có lọt vào nhân loại phá hư nguyên nhân

Từ thị khu đến Vu Hạp đại khái cần nửa giờ lộ trình, sau đó còn phải đi hết hai vài chục phút đường nhỏ

Tô Lan Nhi với hân cùng nhau tham gia thi vào trường cao đẳng, kiểm tra kết thúc mới hơn nửa canh giờ, nói cách khác bắt cóc người nàng còn chưa tới Vu Hạp

Bất quá tin tức này cũng không có ích lợi gì, nửa giờ cũng đủ giật cướp chuẩn bị, Đỗ Bạch chỉ có đành hoàng chạy tới Vu Hạp cứu người

Ở Công Lộ phần cuối dừng xe, trải qua hỏi, Đỗ Bạch rất nhanh theo Vu Hạp phương hướng Mercedes-Benz đi

Vu Hạp mang hạp chữ, tự nhiên là giữa hai ngọn núi thủy vực

Vu Hạp dòng sông không ngừng Thanh Khê chảy qua, Hạ còn có mấy cái mạch nước ngầm, lúc này mới tạo nên Vu Hạp chi hiểm

Đỗ Bạch đến thời điểm, xa xa liền thấy trong thủy vực ương một khối đại hình di chuyển trên ghềnh bãi, đứng bốn năm người Tô Lan Nhi thì bị trôi lên một khúc gỗ thượng, đầu gối một đầu cắm ở trong đất cát

Theo tới gần, Đỗ Bạch rốt cục thấy rõ là ai bắt cóc Tô Lan Nhi, nguyên lai là xám xịt đem về Thượng Kinh Nhạc Lập Minh ở bên cạnh hân đứng thẳng rõ ràng là Đường Từ Phi chứng kiến Đường Từ Phi, Đỗ Bạch Tự Nhiên biết là chuyện gì xảy ra, nhất định là hân gọi đến Nhạc Lập Minh

Ngoại trừ bọn họ, còn có một cái Hoa Giáp lão nhân, tóc phân nửa Hắc phân nửa Bạch, cùng với có lưỡng cái hạ nhân trang phục thủ hạ

"Thả hân qua đây" Nhạc Lập Minh đối với phía sau hai người thủ hạ mở miệng nói

Trong thủy vực có tất cả lớn nhỏ di chuyển than mười mấy, liên tiếp những thứ này di chuyển than là nhìn không thấy thủy vực, có địa phương bình tĩnh, có địa phương còn lại là vòng xoáy trải rộng, gần nhất một cái di chuyển than cách bờ bên cũng có năm sáu thước

Từ bên trên nhìn qua, những thứ này di chuyển tất cả lớn nhỏ than giống như là trong biển rộng đảo nhỏ, liên tiếp chúng nó thủy vực chính là Âm Triều bắt đầu khởi động Đại Hải

Trung gian cái kia lớn nhất di chuyển than cách bờ bên có chừng hai mươi, ba mươi mét khoảng cách, không có công cụ nói, thật đúng là quá có đi không

Ở Nhạc Lập Minh mệnh lệnh phía dưới, hân hai người thủ hạ phạt nổi gián dị trúc phiệt, theo Đỗ Bạch qua đây

Đỗ Bạch cũng không ở ý, trúc phiệt còn chưa tới bên bờ, hân liền nhảy tới

Trúc phiệt rất nhanh hướng trung gian di chuyển than đi qua, Đỗ Bạch cùng giữa bọn họ khoảng cách cũng càng ngày càng gần

Đạp!

Đỗ Bạch một cước đạp lên mặt đất, nhãn thần băng lãnh theo Nhạc Lập Minh bọn họ chậm rãi đi tới

"Nhạc thiếu, chính là thằng nhóc con này chuyện xấu, nếu không... Ta đã sớm đem Tô Lan Nhi tiện hàng cho người đưa đến Thượng Kinh!" Nhìn chậm rãi đi tới Đỗ Bạch, chân phải còn bó thạch cao Đường Từ Phi oán hận lớn tiếng reo lên

"Phế vật! Ta làm sao ăn nói người, ta chỉ là để cho người đem Tô Lan Nhi lừa gạt đến Bắc Kinh, người khen ngược cư nhiên hạ tiểu tử này, chân bị đá đoạn đáng đời!" Nhạc Lập Minh không chỉ không có cho Đường Từ Phi hảo ánh mắt, ngược lại chẳng đáng tức giận mắng 1 tiếng

Chợt

Nhạc Lập Minh nhìn chậm rãi đi tới Đỗ Bạch, ánh mắt lóe lên vẻ hàn quang, lạnh lùng nói: "Tiểu tử nghèo, chúng ta lại gặp mặt "

"Gặp mặt có thể không phải là cái gì chuyện tốt" Đỗ Bạch đồng dạng lạnh lùng đáp

"Ha ha ——" Nhạc Lập Minh cười ha hả, "Ha ha —— "

"Tiểu tử nghèo, lời này của ngươi nói rất đúng lại lần gặp gỡ đối với ngươi mà nói, xác thực không phải là chuyện tốt! Ngày hôm nay ta sẽ đem ngươi ném xuống sông làm mồi cho cá! Đắc tội ta Nhạc Lập Minh, đều phải chết, hơn nữa chết rất thảm!"

"Chỉ bằng ngươi?" Đỗ Bạch cười lạnh, tiếp tục theo Nhạc Lập Minh tới gần

"Đứng lại!" Đứng ở Nhạc Lập Minh bên người Hoa Giáp thân thể lão nhân lóe lên ngăn cản ở phía trước, hấn hung ác nham hiểm ánh mắt nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, dùng không mang theo chút nào tình cảm giọng nói thản nhiên nói: "Còn dám tiến lên một bước, Tô Lan Nhi chết!"

Theo Hoa Giáp lão nhân mở miệng, hai thanh sáng loáng đao trong nháy mắt liền gác ở Tô Lan Nhi trên cổ

Đối mặt uy hiếp, Đỗ Bạch chỉ phải dừng bước lại, lạnh lùng nhìn chăm chăm đối phương, lạnh như băng nói: "Nói đi, muốn điều kiện gì, mới thả người "

"Ha ha —— "

"Tiểu tử nghèo, ngươi cũng có ngày hôm nay a!" Chứng kiến Đỗ Bạch khuất phục, Nhạc Lập Minh biểu tình lập tức đắc ý, "Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không để ý tiểu mỹ nữ sinh tử, theo chúng ta mang đến ngươi chết ta sống đây? Ha ha —— "

"Ít nói nhảm, ta không bảo đảm lúc nào cũng có thể sẽ thay đổi chủ ý "

"Ha ha! Cái này có thể không phải do ngươi! !" Nhạc Lập Minh ánh mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, khặc cười nói: "Điều kiện rất đơn giản, Tiểu trước mặt người đẹp cái kia vùng nước có thấy không, chỉ cần ngươi nhảy xuống, ta liền bật người thả ngươi!"

Nhạc Lập Minh vừa nói, người bên hướng hai bên trái phải di động, lộ ra phía sau Tô Lan Nhi

Đỗ Bạch lúc này mới thấy rõ, ở Tô Lan Nhi trước mặt có một đường kính hai ba thước ao nước, tựa như một cái giếng, mặt nước bình tĩnh không lay động, xem không ra bất kỳ nguy hiểm

"Ô ô —— "

Bị trôi ở bên cạnh cái ao Tô Lan Nhi trong miệng bỏ vào vãi, không phát ra được thanh âm nào, chỉ phải ô ô kêu, tuy là con mắt đỏ ngầu nhưng kiên cường không có chảy nước mắt

Tô Lan Nhi rất ý tứ rõ ràng gọi Đỗ Bạch không thích nghe bọn họ, không nên nhảy

"Liền điều kiện này?" Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng

Thấy Đỗ Bạch tựa hồ có đáp lại ý tứ, Nhạc Lập Minh ánh mắt lóe lên vẻ vui mừng, ngày hôm nay nếu kêu lên Đỗ Bạch qua đây, tự nhiên là có nắm chặt đem hấn Trảm Sát ở chỗ này

Nếu như có thể không cần tốn nhiều sức đem Đỗ Bạch giết chết, như vậy có sao mà không làm

"Đúng, chính là cái này điều kiện, bắt quá đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi" Nhạc Lập Minh cười lạnh, "Nước này cái hồ thật không đơn giản, nghe dân bản xứ nói là cả Vu Hạp nguy hiểm nhất địa phương, Hạ đi thông Đại Hải, ở Ác Long, ngươi sợ sao?"

Đỗ Bạch sờ dĩ cùng Nhạc Lập Minh nói nhảm nhiều như vậy, nguyên nhân ở chỗ Nhạc Lập Minh bên người Hoa Giáp lão nhân

Hoa Giáp lão nhân cho Đỗ Bạch một loại khí tức nguy hiểm, sờ dĩ hấn phải đang bảo đảm Tô Lan Nhi tình huống an toàn Hạ, sẽ xuất thủ

Nhưng bây giờ nhìn lại, lão đầu tử này rất tinh, không chỉ có đem Nhạc Lập Minh bảo vệ, ngay cả Tô Lan Nhi đều ở đây hấn khản hộ phạm vi một ngày xuất thủ, sảo không cẩn thận, Tô Lan Nhi liền nguy hiểm

Đỗ Bạch là tới cứu Tô Lan Nhi, nếu như nàng chết, coi như giết sạch mọi người cũng không có ý nghĩa

Đỗ Bạch không trả lời Nhạc Lập Minh nói, ngược lại đem ánh mắt nhìn về phía Hoa Giáp lão nhân, lạnh lùng nói: "Không biết các hạ xưng hô như thế nào?"

"Lão phu Nhạc Nhân, là thiếu gia người hầu ta khuyên ngươi tốt nhất ngoan ngoãn nhảy vào thủy đầm, như vậy chỉ ít Tô Lan Nhi còn có thể sống mệnh! Phản kháng, hai người các ngươi đều phải chết!"

"Người liên có lòng tin như vậy giết ta ?" Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng

"Lão phu xuất đạo 60 năm, gió to sóng lớn gì chưa từng thấy qua, Thiếu cho ta xả vô dụng cho người mười giây đồng hồ thời gian, hoặc là người nhảy vào vũng nước, sẽ nha đầu kia xuống phía dưới!" Nhạc Nhân âm trầm mở miệng, hẳn có thể sánh bằng Nhạc Lập Minh đánh đá chua ngoa nhiều, căn bản không cho Đỗ Bạch bất luận cái gì có thể thừa cơ sẽ

Đỗ Bạch nhân thần thay đổi âm trầm, hẳn phải ở trong vòng mười giây làm ra một cái quyết định

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Đen thui Tiểu Kiếm

111 . Đen thui Tiểu Kiếm

Nhạc Lập Minh dường như cực kỳ nghe Nhạc Nhân lão bộc này nói, Nhạc Nhân sau khi mở miệng, hẳn cũng không có đang nói chuyện, mà là cam chịu hẳn quyết định .

Nhạc Nhân Thượng Kinh nhạc gia Nhị phu nhân nhà mẹ đẻ của hồi môn người hầu, được ban cho dư Nhạc họ, hẳn từ nhỏ nhìn Nhạc Lập Minh lớn lên, hãy cùng hẳn trưởng bối giống nhau .

"Một, hai . . ." Nhạc Nhân bắt đầu đếm số .

Đỗ Bạch biểu tình băng lãnh, khiến hẳn chủ động nhảy vào vũng nước, là chuyện không có khả năng . Trước bất luận vũng nước có nguy hiểm hay không, bất kể là kiếp trước hay là kiếp này, hẳn Đỗ Bạch cũng không chịu uy hiếp .

Bất quá mù quáng không bị uy hiếp, không phải Đỗ Bạch tới đây nhằm, cho nên hẳn còn phải bảo vệ Tô Lan Nhi không bị thương tổn .

Vẫn Lạc Phi Châm lặng lẽ xuất hiện ở trong tay, đây cũng là Phi Châm đầu nhỏ hơn chỗ, Nhạc Nhân cũng không có phát hiện Đỗ Bạch mờ ám .

"Tám, cửu . . ." Nhạc Nhân nhãn thần càng phát ra âm trầm, tiếp tục thì thầm .

"Thập . . . Cho ta đem Tô Lan Nhi đây xuống!" Nhạc Nhân không chút do dự nào quả quyết hô .

"Nhân Bá không được . . ." Nhạc Lập Minh thất thanh hô, hẳn bắt cóc Tô Lan Nhi nhằm, cũng không phải là muốn giết nàng . Mà là muốn giết Đỗ Bạch háo hảo chơi Tô Lan Nhi .

"chờ một chút! !" Đỗ Bạch cũng cấp tốc hừ lạnh nói .

"Ngừng!" Nhạc Nhân lập tức ý bảo nhạc gia hai người thủ hạ dừng tay, nhìn về phía Đỗ Bạch, âm trầm nói: "Đừng cho ta đùa bỡn bịp bợm, ngoan ngoãn nhảy xuống ."

"Lão già kia, người nghĩ nhiều!" Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, trong tay Vẫn Lạc Phi Châm lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai bắn về phía lấy đao gác ở Tô Lan Nhi cái cổ lưng cái hạ nhân .

Hắc Quang lóe lên, lưỡng cái hạ nhân phát sinh rên lên một tiếng, mềm ròi ngã xuống, Vẫn Lạc Phi Châm cấu thành một cái Phòng Ngự Trận Pháp đem Tô Lan Nhi bảo hộ ở trong .

Đỗ Bạch tốc độ quá nhanh, hơn nữa thời cơ chọn vô cùng tốt, các loại Nhạc Nhân phản ứng kịp, đã trễ một bước, lưỡng cái hạ nhân đã tử vong .

"Muốn chết! !" Nhạc Nhân kinh sợ nổi giận gầm lên một tiếng, nhanh như tia chớp theo Đỗ Bạch nhào tới, trong tay một bả đen thui Tiểu Kiếm lặng yên không tiếng động đâm về phía qua đây .

Đen thui Tiểu Kiếm còn không có gần người, Đỗ Bạch liền cảm thấy nguy hiểm đã tới, lập tức hiểu được, đây là một bả Linh Khí!

Thình thịch ——

Ngay Đỗ Bạch hiểu được thời điểm, Nhạc Nhân trong tay Tiểu Kiếm phát sinh 1 tiếng khê kêu, thoát ly khống chế, tốc độ chợt tăng mấy lần .

Đỗ Bạch trong lòng cả kinh, dù cho hấn ở trong đôi mắt ẩn chứa linh khí, chứng kiến vẫn là nhanh như tia chớp bắn về phía hấn đen thui Tiểu Kiếm. Tốc độ quá nhanh, Đỗ Bạch phát hiện mình tránh không khỏi, khí tức từ trong nháy mắt đã tới.

"Hãy A...! !"

Đỗ Bạch băng lãnh nghiêm ngặt quát một tiếng, Từ Vong đến chỉ tề, càng cần nữa lãnh tĩnh, khẩn trương sẽ chỉ làm người chết nhanh hơn!

Đỗ Bạch tự nhiên biết đạo lý này, cho nên ở ngoài sáng biết tránh không khỏi đen thui Tiểu Kiếm dưới tình huống, hấn tuyên chọn lấy tổn thương đại mệnh. Nói đơn giản, chính là lấy thụ thương đại giới, giữ được tánh mạng.

Phốc ——

Đỗ Bạch chỉ cùng khiến thân thể dời mấy tấc, nhưng cái này đủ, nguyên bản bắn về phía ngực vị trí trái tim đen thui Tiểu Kiếm, chiếu vào bả vai hấn, chỉ lưu lại một chuỗi kiếm. Đây là hấn thân thể cường độ so với người bình thường cường nhiều lắm duyên cớ, nếu như võ giả bình thường, trực tiếp liền rõ ràng thể mà qua.

"A ——"

Đau đớn kịch liệt khiến Đỗ Bạch hô to một tiếng, một cái hỏa cầu khổng lồ trong nháy mắt xuất hiện ở trong hai tay, ầm vang 1 tiếng, theo Nhạc Nhân đây qua!

"Tu Chân Giả! !" Nhạc Nhân phát sinh 1 tiếng kinh khủng thét chói tai, hét lớn: "Chạy mau! !"

Nhạc Nhân kiến thức cũng không phải là Nhạc Lập Minh có thể so sánh, hấn không ít thấy quá Tu Chân Giả, hơn nữa biết Thượng Kinh nhạc gia liền tồn tại Tu Chân Giả, cho nên trong lòng hết sức rõ ràng Tu Chân Giả đáng sợ.

Vô luận là Hỏa Cầu Thuật, vẫn là Hàn Băng thuật các loại Linh Thuật cùng võ giả chân khí đều có tuyệt nhiên bất đồng biểu hiện tình thế, liếc mắt là có thể phân biệt ra được, uy lực Tự Nhiên cũng không phải võ giả có thể ngăn cản, cho nên Nhạc Nhân mới như thế kinh khủng.

Tốc độ của hấn mau nữa cũng không mau hơn ầm ầm thiêu đốt qua đây hỏa cầu, Ầm! Hỏa cầu khổng lồ trong nháy mắt đem Nhạc Nhân thôn phệ, ngay cả bên cạnh hấn Nhạc Lập Minh cũng không ngoại lệ.

Hai người trong nháy mắt thành hỏa nhân, phát sinh thế lương tiếng thét chói tai, rất nhanh theo di chuyển than thu nhập thêm vực chạy đi. Còn không chờ bọn hấn chạy vào trong nước, đã bị đốt thành tro cacbon ngã vào trên bờ cát Hắc Cốt đầu phả ra khói xanh.

"Ừm."

Đỗ Bạch phát sinh rên lên một tiếng, thân thể rung hoảng nhất hạ, bị Linh Khí chiếu vào thân thể, tuy là không phải là yếu hại, nhưng với hấn mà nói, cũng tạo thành bị thương rất nặng. Cái gọi là có một chút động toàn thân, vai tổn thương khiến toàn thân hấn đều chịu ảnh hưởng, ngay cả bên trong đan điền linh khí vận chuyển đều gián đoạn.

Thở sâu, Đỗ Bạch nhìn về phía duy nhất trừ hàng địch nhân —— Đường Từ Phi.

Chứng kiến Đỗ Bạch băng lãnh ánh mắt, Đường Từ Phi lập tức kinh hoảng, kéo đánh thạch cao chân, sợ hãi lui về phía sau, trong miệng hô: "Không nên tới, không nên tới. Không liên quan chuyện ta, đều là Nhạc Lập Minh khiến ta làm như vậy! Không liên quan chuyện ta!"

A ——

Lui lại Đường Từ Phi rơi vào trong thủy vực, phù phù vài tiếng tiêu thất ở trên mặt nước. Không có nhân trợ giúp, hấn muốn ở Vu Hạp trong thủy vực sống sót, có khả năng cực tiểu.

Di chuyển trên ghềnh bãi sông người liền thừa lại Đỗ Bạch cùng Tô Lan Nhi, Đỗ Bạch đối với Tô Lan Nhi thân nhiên nói: "Người chờ chút."

Tô Lan Nhi gật đầu một cái, ánh mắt nhìn chăm chăm Đỗ Bạch bị máu tươi nhuộm đỏ miệng vết thương, trong mắt toát ra lo lắng thần tình. Chợt đem ánh mắt nhìn về phía Đường Từ Phi rơi vào thủy địa phương, nhãn thần có chút phức tạp.

Nhưng chỉ là trong nháy mắt sự tình, rất nhanh thì trở nên lạnh mạc đứng lên, nếu như không phải Đường Từ Phi, nàng cũng sẽ không bị Nhạc Lập Minh bắt cóc đến nơi đây, thiếu chút nữa hại chết Đỗ Bạch, đây là nói cái gì cũng không khả năng tha thứ!

"ừ!"

Đỗ Bạch lần thứ hai phát sinh kêu đau một tiếng Hắc Tiểu Kiếm bị hấn rút. Theo Tiểu Kiếm hút ra, tiên huyết trong nháy mắt phún ra ngoài.

Đỗ Bạch đối với đã rơi xuống đất Vẫn Lạc Phi Châm ngoắc tay, Phi Châm rơi vào trong tay hấn, cầm lấy Phi Châm vào chung quanh vết thương đâm vào mấy cây Phi Châm, chảy máu cái này mới dừng lại.

Quan sát vài lần trong tay đen thui Tiểu Kiếm, cái chuỗi này từ Ô Kim chế tạo thành Linh Kiếm, khắc lên gia tộc Trần Văn, xem như là một bả đặc thù

Linh Khí, trong chiến đấu có thể tạo được ra không hiệu quả .

Cầm Ô Kim Kiếm, Đỗ Bạch theo Tô Lan Nhi đi tới .

Dựa vào bên cạnh cái ao, một khúc gỗ bị cắm ở trong cát đá, Tô Lan Nhi tứ chi bị trôi ở trên gỗ, trong miệng bỏ vào vải .

Đỗ Bạch tiến lên lấy trước roi Tô Lan Nhi trong miệng vải .

Hít thở sâu một hơi, Tô Lan Nhi ưỡn khuỷu mở miệng, "Đỗ Bạch . . ."

Mới vừa vừa mở miệng, nước mắt liền không bị khống chế từ Tô Lan Nhi trong mắt chảy xuống, vẫn kiên cường không có rơi nước mắt nàng, lúc này được cứu trợ, phản mà hạ xuống nước mắt, nàng cũng không biết vì sao .

"Không có việc gì, không khóc ." Đỗ Bạch ôn hòa an ủi, dùng Ô Kim Kiếm cắt cột Tô Lan Nhi sợi dây .

"ừ!" Hai tay đạt được sau giải phóng, Tô Lan Nhi xoa một chút khóe mắt nước mắt, nhìn Đỗ Bạch quan tâm nói: "Thương thế của ngươi không có sao chứ, có nặng lắm không ."

"Không có việc gì, trở lại tu dưỡng cái mấy ngày là khỏe ." Đỗ Bạch cắt hạ tối hậu cột Tô Lan Nhi trên mắt cá chân sợi dây .

Hai chân hai tay đạt được sau giải phóng, Tô Lan Nhi lập tức nhào vào đến Đỗ Bạch trong lòng .

Cũng đúng lúc này phát sinh ngoài ý muốn, dưới chân bọn họ cát đá đột ngột hạ xuống, hai người theo trong ao rơi xuống .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Lông ngỗng không nổi

112 . Lông ngỗng không nổi

Dưới chân cát đá, đương nhiên sẽ không vô duyên vô cớ sụp đổ .

Cột Tô Lan Nhi sợi dây bản thân liền là một cái bẫy, sợi dây bị cắt đứt, cát đá hạ cơ quan cũng liền bị gây ra .

Cơ quan thấy qua đột nhiên, các loại Đỗ Bạch khi phản ứng lại sau khi, thân thể hai người đã phân nửa không vào nước trong ao . Đỗ Bạch muốn phải dẫn Tô Lan Nhi nhảy ra trong nước, nhưng hấn phát hiện nơi đây thủy rất đặc biệt, không có sức nổi .

Trong nước căn bản không mượn được lực, không muốn nói hai người bọn họ trọng lượng, ngay cả một Phiến Thụ Diệp ngã xuống, cũng sẽ rất nhanh chìm xuống .

Đỗ Bạch trong lòng cảm giác nặng nề, nhưng là không có cách nào chỉ phải ôm Tô Lan Nhi rất nhanh chìm xuống không có .

"Đỗ Bạch . . ."

"Không có việc gì, có ta ở đây ." Đỗ Bạch trầm giọng nói .

"Ừm." Tô Lan Nhi lộ ra vẻ mỉm cười, thâm tình nói: "Chỉ cần có ngươi bên người, ta cái gì cũng không sợ ."

Tô Lan Nhi mới vừa nói xong, hai người liền bao phủ đến trong nước . Băng lãnh nước sông từ bốn phương tám hướng thẩm thấu bọn họ y phục, ở trên người chảy xuôi, thấy lạnh cả người kéo tới, Tô Lan Nhi không khỏi đem Đỗ Bạch ôm chặt hơn chút .

Tô Lan Nhi chỉ là người thường, thiếu dưỡng một hai phút tạm được, một lúc sau sẽ hít thở không thông .

Hai người ôm chặt cùng một chỗ thân thể rất nhanh đi xuống rớt xuống, cũng không biết thủy sâu đậm, Hạ vẫn là lam sắc nước sông, nhìn không thấy sông .

Một phút đồng hồ thời gian phẳng phất là cả đời dài như vậy, Tô Lan Nhi bắt đầu cảm giác được chói sáng vàng đầu, ý thức không rõ, băng lãnh nước sông

bắt tri bắt giác rưới vào nàng trong cái miệng nhỏ nhắn .

"Đỗ Bạch, ta . . . Ta không được . . ."

Tô Lan Nhi phun ra một chuỗi cái phao, dừng ở Đỗ Bạch lạnh lùng nghiêm nghị khuôn mặt, trong mắt tràn đầy thâm tình .

Tô Lan Nhi trên mặt cũng chưa chết sợ hãi, mà là nhàn nhạt ngọt ngào mỉm cười, có thể chết ở người thương trong lòng cũng là một niềm hạnh phúc, không phải sao ?

Tuy là nghe không được Tô Lan Nhi thanh âm nói chuyện, Đỗ Bạch làm mất đi biết nàng nói đây là cái gì, Thần Ngữ đối với Đỗ Bạch mà nói không khó .

"Có ta ở đây, ngươi chết không!" Đỗ Bạch ngữ khí kiên định thêm bá đạo, rõ ràng truyền nhân Tô Lan Nhi trong lỗ tai .

"Ta tin tưởng ngươi ." Tô Lan Nhi trong mắt lóe dị dạng quang thái .

Sau một khắc nàng cái miệng nhỏ nhắn bị Đỗ Bạch hôn, ấm áp thêm mềm mại xúc giác, khiến Tô Lan Nhi thất thần .

Rất nhanh, nàng liền phản ứng kịp, chủ động tham lam mút thỏa thích nôi Đỗ Bạch môi, nhiệt liệt đáp lại .

Tô Lan Nhi nhiệt liệt thêm tham lam tằm hôn, khiến Đỗ Bạch có chút bất đắc dĩ . Tô Lan Nhi cho là hắn nói chỉ là một mỹ lệ lời nói dối, thật hắn là chăm chú, hôn miệng nàng, chỉ là muốn cho nàng độ khí .

Buông ra Tô Lan Nhi cái miệng nhỏ nhắn, ở nàng không giải thích được trong, Đỗ Bạch mở miệng nói: "Ta dạy cho ngươi một loại khí tức điều chỉnh phương thức, ngươi chăm chú cảm thụ ."

Đỗ Bạch nói xong, lại lần nữa hôn Tô Lan Nhi cái miệng nhỏ nhắn, đầu tiên là cho nàng độ một hơi đường khí, đối với nàng trát Hạ con mắt, lúc này mới bắt đầu điều chỉnh từ bản thân khí tức .

Hai người chăm chú ôm cùng một chỗ, hoặc có lẽ là Tô Lan Nhi ôm thật chặt ở Đỗ Bạch, cho nên Đỗ Bạch cái này một điều chỉnh khí tức, nàng có thể rõ ràng cảm thụ được khí tức biến hóa, ngay cả Đỗ Bạch vững vàng tim đập, đều là như thế mạnh mẽ .

Tô Lan Nhi tái nhợt gương mặt không khỏi hiện ra một đờ bưng, nàng hiểu sai Đỗ Bạch ý tứ, cho rằng phải sâu tình tiếp . Hôn, thật là dạy nàng hô hấp điều chỉnh phương pháp .

"Chăm chú cảm thụ ." Thấy Tô Lan Nhi phân thần, Đỗ Bạch dùng tinh thần cảm ứng nhắc nhở .

Tô Lan Nhi lúc này mới đờ mặt gạt đầu một cái, kiểm chế xuống trong lòng gây rối, chăm chú cảm ứng nôi Đỗ Bạch khí tức .

Nàng cái này một tinh hạ tâm lai, cả thế giới chỉ còn lại Đỗ Bạch khí tức âm thanh, có dài có ngắn, có cấp bách có chậm, giống như là một bài êm tai nhạc khúc, hoặc như là son gian leng keng suốt .

Tô Lan Nhi hoàn toàn đắm chìm trong Đỗ Bạch trong tiếng hít thở, bắt tri bắt giác theo điều chỉnh từ bản thân hô hấp đến . Dần dần nàng quên mất người ở chỗ nào, cả người đều nhẹ nhõm .

Bỗng nhiên trong đầu không hiểu hiện ra từng chữ, những chữ này nàng giống như đã từng quen biết, nhưng không có ấn tượng là thế nào đến . Nhưng bây giờ nàng lại có thể rõ ràng biết những chữ này ẩn chứa ý nghĩa, mỗi một chữ đều ở đây hướng nàng ngoác, giống như là từng cái khả ái vật nhỏ, muốn cùng với nàng chơi đùa .

Tô Lan Nhi quên mất tất cả, khuôn mặt hiện lên ra Khai Tâm nụ cười, trong ý thức toàn bộ là những thứ này khả ái chữ Tinh Linh, Khai Tâm cùng chúng nó chơi cùng một chỗ .

Chậm rãi Đỗ Bạch cũng phát hiện Tô Lan Nhi biến hóa, môi chậm rãi ly khai nàng, nhìn chăm chú vào nàng nụ cười vui vẻ, nhãn thần không khỏi ngẩn ra .

Hắn vừa rồi muốn Tô Lan Nhi với hắn làm điều tức phương thức, có một tên gọi gọi Quy Tức pháp, đi qua đặc thù điều tức phương thức, có thể khiến người ta ở dưới nước hô hấp đến đường khí, không biết hít thở không thông mà chết .

Nhưng Tô Lan Nhi hiện tại trạng thái, hiển nhiên không phải đang tu luyện Quy Tức phương pháp, mà là đang tu luyện một loại khác tu chân Tâm Pháp . Hơn nữa loại này Tâm Pháp tựa hồ rất đặc biệt, chỉ có trong nước mới có thể tu luyện .

Nói cách khác, Tô Lan Nhi ở lần tai nạn này trong, ngoài ý muốn bước trên đường tu chân, mặc dù không biết là phúc hay họa, nhưng nàng vận mệnh cũng vì vậy mà cải biến .

Bây giờ là Tô Lan Nhi thời khắc mấu chốt, Đỗ Bạch cứ như vậy Tĩnh Tĩnh ôm nàng chìm xuống, rất sợ quấy rối đến nàng tu luyện .

Mặt khác Đỗ Bạch cũng coi như thấy được cái này tầm thường vững nước đáng sợ, không chỉ có lòng ngổng không nổi, hơn nữa sâu đáng sợ, từ rơi xuống nước đến bây giờ có mấy phút, chỉ ít giảm xuống hơn trăm thước, cư nhiên không có đến .

Cái này không biết chân nổi thẳng Đại Hải đi! !

Nếu quả thật là Đại Hải, cho dù là hắc Tu Chân Giả, muốn còn sống trở về, có khả năng cũng cực thấp . Trước không nói trong đại dương ẩn chứa các loại hung hiểm, chỉ cần qua sông Đại Hải thì không phải là hắc cái này Luyện Khí cảnh giới tiểu nhân vật có thể làm được sự tình .

Ngay Đỗ Bạch lo lắng thời điểm, hắc xem đến phía dưới xuất hiện ánh sáng, tựa hồ đến xu thế .

Đỗ Bạch trong lòng nhất thời vui vẻ, linh khí ngưng tụ đến trong đôi mắt, ôm Tô Lan Nhi cẩn thận đề phòng . Nhạc Lập Minh thế nhưng nói cái này có Ác Long, mặc kệ thật hay là giả, chắc là tồn tại nguy hiểm .

Nếu quả thật là Ác Long, vậy bọn họ thật không cần phản kháng . Chỉ cần là Long chí ít đều là tứ cấp ở trên Yêu Thú, đây chính là tương đương với Nguyên Anh Kỳ Lão Quái Vật . Một cái Luyện Khí cảnh giới tiểu nhân vật, ngay cả nó một cái móng vuốt đều ứng phó không .

Dần dần Đỗ Bạch thấy rõ phát sinh tia sáng vật gì vậy —— thực nhân hoa cá!

Đây là một loại rất đặc biệt sinh vật, như là thực nhân hoa cùng cá tổ hợp, đặc điểm là ở chung .

Chúng nó sinh trưởng ở thủy không biết di động, đầu là nhiều đóa nở rộ nụ hoa, nụ hoa hình dạng giống như một túi, trên mặt cánh hoa tản mát ra đủ mọi màu sắc tia sáng, xa xa là có thể chứng kiến, rất dễ dàng đem phụ cận du động đồ đặc hấp dẫn qua đây .

Nhưng chúng nó cũng không phải hoa, mà là một loại cá, một dạng chỉ có tại tu chân giới mới có thể thấy được, không có nghĩ tới đây lại có .

Thấy là thực nhân hoa cá, Đỗ Bạch không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, bởi vì có thực nhân hoa cá địa phương thì có cá mật .

Cá mật có thể là đồ tốt, đang luyện đan thêm thêm một chút cá mật, là có thể khiến đan dược thay đổi thơm bốn phía, vị vô cùng tốt . Đừng tưởng rằng cái này dường như làm điều thừa, phải biết rằng rất nhiều đan dược mùi khó nghe, khó có thể nuốt xuống . Đặc biệt ngoại dụng đan dược, nếu như mùi thúi trùng thiên, không muốn nói người khác đi vòng, mình cũng chịu chẳng nhiều loại hun đúc .

Đây là cá mật nhất chủ yếu công năng, đương nhiên làm một loại tinh túy đồ đặc, cũng ẩn chứa đại lượng năng lượng . Đối với Luyện Khí Kỳ Đỗ Bạch mà nói, sau khi dùng, đề thăng một cái đẳng cấp nên vấn đề không lớn .

Tốt như vậy đồ đặc, còn Đỗ Bạch sinh lòng mừng rỡ .

Mắt thấy giảm xuống thân thể sẽ lọt vào một cái đóa hoa bao trong, Đỗ Bạch thở sâu, chân rất nhanh điểm ở trên mặt cánh hoa, mượn cánh hoa lực lượng, theo hai bên trái phải máng xối đi .

Bị Đỗ Bạch đụng tới nụ hoa rất nhanh hợp lại, trở thành một kín không kẽ hở hình tròn .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Hoa khô cũng tu luyện

113 . Hoa khô cũng tu luyện

Đứng ở bờ nước thượng, liếc nhìn lại, một mảnh dài hơn mười thước màu sắc sặc sỡ giải đất, như buổi tối đèn nê ông, rất giống mỹ lệ . Cá mật ở nơi này mảnh nhỏ thực nhân hoa cá bộ phận, cũng không khó vào tay .

Tô Lan Nhi từ từ mở mắt, ánh mắt lóe lên một Lam Quang, nàng phát hiện thế giới này dường như không giống với, nhưng lại nói không nên lời chỗ nào không giống với .

Nàng vừa rồi dường như làm một giấc mộng, mơ tới rất nhiều quái dị sự tình, tỷ như bướng bỉnh chữ Tinh Linh, tỷ như nàng bay lên .

Chờ nàng phát hiện mình còn đang Đỗ Bạch trong ngực, trong lòng lập tức nhất an, cái miệng nhỏ nhắn khẽ mở: "Đỗ Bạch . . ."

Một chuỗi bọt biển từ Tô Lan Nhi trong miệng toát ra, nàng lúc này mới phát hiện bản thân còn ở trong nước, nhưng để cho nàng nghi hoặc không giải thích được là, nàng cư nhiên không cảm giác được hít thở không thông, ngược lại một loại như cá gặp nước cảm giác .

Thấy Tô Lan Nhi từ trạng thái tu luyện đi ra, Đỗ Bạch lúc này mới buông nàng ra, ý bảo nàng không cần nói, sau đó lôi kéo nàng người mới lái, dọc theo thực nhân hoa cá sát biên giới, du ngoạn đi .

Tô Lan Nhi lúc này mới chứng kiến xinh đẹp như vậy thực nhân hoa cá, trong mắt toát ra kinh hi quang mang, nhưng tay thì đi đụng này tiên điểm cánh hoa, lập tức bị Đỗ Bạch cho ngăn cản .

Dọc theo thực nhân hoa cá sát biên giới đi tới, khi nhìn đến một chỗ nọ hoa tương đối lơ lửng địa phương . Đỗ Bạch dừng bước lại, buông ra Tô Lan Nhi tay nhỏ bé, cho Tô Lan Nhi làm làm mẫu, lúc này mới úp sấp thủy, theo thực nhân hoa cá bộ phận leo đi .

Thực nhân hoa cá công kích bộ vị chủ yếu ở đầu bộ vị nọ hoa, thẳng tắp hành đối với là từng mảnh một vĩ đại lá cây, xuống chút nữa giữ nguyên cây ở thủy hệ rễ .

Tô Bạch ở đi trước dẫn đường, Tô Lan Nhi theo sát phía sau hần, hai người gỡ ra thực nhân hoa cá căn tu đi tới .

Theo hai người thâm nhập, khắp thực nhân hoa cá bột bao đều động, hệ rễ căn tu trát chắc hơn, phẳng phát gặp phải đáng sợ thiên địch giống nhau, đều rối loạn lên .

Nhưng không quân chúng nó làm sao gây rối, đều không thể đối với Hạ Đỗ Bạch cùng Tô Lan Nhi tạo thành uy hiếp, đây chính là thực nhân hoa cá nhược điểm .

Đỗ Bạch tuy là lần đầu tiên tiến nhập thực nhân hoa bày cá trong thái cá mật, nhưng hần nghe người ta nói qua không sợ hãi, cho nên hành động vẫn là nhẹ xa lộ thực .

Theo thâm nhập, Đỗ Bạch rốt cục chứng kiến trong truyền thuyết cá mật chỗ chỗ .

Nếu như không phải nghe người ta nói qua, Đỗ Bạch rất khó tưởng tượng ở nơi này thực nhân hoa bày cá trong cư nhiên tồn tại hình một vòng tròn Cự Đản . Cự Đản ngang có chừng dài ba, bốn mét, toàn bộ có thực nhân hoa cá căn tu quần mà thành .

Đỗ Bạch ở Cự Đản trước mặt dừng lại, xuất ra Ô Kim Kiếm hướng về phía Cự Đản từ trên xuống dưới rạch ra một cái vết rạch, đối với Tô Lan Nhi khoa tay múa chân thủ thế, gỡ ra một đường may chen vào đản trong .

Chứng kiến Đỗ Bạch đi vào đản, Tô Lan Nhi cũng nhanh lên học hần, gỡ ra bị Đỗ Bạch cắt cái khe, dùng sức chen vào .

Cự Đản trong cùng bên ngoài phẳng phát là hai cái thể giới, bên trong không có một giọt nước, không khí Tân Tiên, mùi thơm xông vào mũi, phía trên lóe sáng lạn quang mang, còn như vì sao Xán Lạn .

"Đỗ Bạch . . ." Vừa tiến đến Tô Lan Nhi thì nhin ở không gọi kêu .

"Trước ăn một chút gì, lại nói tiếp ."

Cự Đản trong không gian rất lớn, hai người ở bên trong dư dả . Ở Cự Đản bộ phận trung ương là một khối một thước vuông vắn màu hổ phách sênh sênh trạng dịch thể, thơm chính là từ loại này trong chất lỏng truyền tới .

Đỗ Bạch ngồi xồm dịch thể bên cạnh, lấy tay đào nôi hướng trong miệng tiễn, xem ra hết sức tốt ăn .

Thấy vậy, Tô Lan Nhi cũng mau đi nhanh đến Đỗ Bạch bên người, học hần đem dịch thể đào một điểm đến miệng trong, rất ngọt rất mùi thơm ngát, tựa như mật giống nhau, thực sự ăn quá ngon .

Ăn vài hóp phía sau, Tô Lan Nhi thực sự nhin không được, hỏi "Đỗ Bạch đây là vật gì, ăn ngon thật! Ta chưa từng có ăn xong mỹ vị như vậy đồ đặc ."

"Đây là cá mật, ăn ngon liền đều ăn nhiều một chút, đối với nguoi mới có lợi . Ngược lại cũng không mang được, không ăn liền lãng phí ." Đỗ Bạch mỉm cười, giải thích .

"Cá mật ? Làm sao có kỳ quái như thế tên ." Tô Lan Nhi Liên nghĩ không ra cái này cùng cá có quan hệ gì .

"Vừa rồi nguoi thấy thực nhân hoa cá, cũng không phải thực vật mà là một loại cá, chuyên môn thôn phệ bị chúng nó hấp dẫn qua đây loại cá . Chúng nó

Đang tiêu hóa loại cá thời điểm, sẽ phân bố ra một loại tinh túy dịch thể, đi qua căn tu vận tải đến nơi đây . Chính là chúng ta hiện tại ăn, bị gọi cá mật . Một thước vuông vắn cá mật, cái này một mảnh thực nhân hoa bày cá ít nhất phải trừ hàng trăm năm ."

"Trên trăm năm a!" Tô Lan Nhi cả kinh .

"Ừm" Đỗ Bạch đáp một tiếng, nghĩ đến Tô Lan Nhi tu luyện sự tình, hỏi "Nguoi gần nhất có tu luyện công pháp gì sao?"

"Công pháp ?" Tô Lan Nhi có chút không rõ, nhưng nàng rất nhanh thì nghĩ đến một việc, mở miệng nói: "Lần trước ta và nguoi sau khi tách ra, ta theo ba mẹ đi một thành phố khác, ở trên đường bọn họ cho ta hiện rất đặc biệt giấy, hơi mỏng mềm, nhưng vô luận nguoi làm sao làm đều sẽ không hư . Mặt trên ghi lại nhất thiên tên là Thủy Hoàng kinh văn . Ba mẹ ta chỉ gọi ta nhớ xuống, ta sẽ phía sau, liền ném sau ốt ."

"Đứng !" Tô Lan Nhi đột nhiên nhảy dựng lên, ngạc nhiên nói: "Thì ở phía trước, Thủy Hoàng Kinh nội dung hóa thành từng cái khả ái vật nhỏ theo ta chơi đùa, mang ta chạy . Lẽ nào ngươi nói là cái này ?"

Nghe Tô Lan Nhi nói như vậy, Đỗ Bạch có thể khẳng định đó là công pháp tu chân . Xem ra Nhạc Lập Minh thật xa từ đi lên kinh thành chạy đến cái này địa phương nhỏ, hẳn cũng không phải Tô Lan Nhi, mà là Tô gia công pháp tu chân .

Thấy Tô Lan Nhi đối với chuyện tu luyện hoàn toàn không hiểu, Đỗ Bạch liền đại khái giảng giải cho nàng cái gì là tu chân, tu chân chỗ tốt, cùng với muốn chú ý sự hạng các loại.

Đỗ Bạch mấy câu nói, khiến Tô Lan Nhi ngây người, nàng chưa từng có nghĩ tới trên thế giới này có tu chân cái này vừa nói, tồn tại Tu Chân Giả .

"Đỗ Bạch, ngươi là nói . . . Ta với ngươi giống nhau đều là Tu Chân Giả . . . Có năng lực đặc thù ."

"Đúng, ngươi tu luyện Thủy Hoàng Kinh cùng Thủy Nguyên Tổ có quan hệ, ngươi sau này lúc thời điểm tu luyện có thể trong nước tu luyện . Bất quá tốt nhất không nên để người ta biết ngươi là Tu Chân Giả, Thất Phu Vô Tội hoài bích tội, nói liền đạo lý này . Một ngày bị người ta biết ngươi có năng lực đặc thù, rất nhiều người sẽ mơ ước, như vậy ngươi liền rất nguy hiểm ." Đỗ Bạch kiên trì giảng giải cho nàng đạo .

"Đỗ Bạch ta nghe ngươi, ta sẽ cẩn thận ." Tô Lan Nhi nghiêm túc một chút đầu .

"Được, nên ta đều nói, hiện tại chúng ta đem những này cá mật ăn, sau đó tu luyện ." Đỗ Bạch nói xong, liền không lên tiếng nữa, miệng lớn nuốt ăn nổi cá mật .

Tô Lan Nhi trong lòng thật có vô số vấn đề muốn hỏi, nhưng thấy Đỗ Bạch như vậy, nàng chỉ phải đem đến miệng bên nói nuốt xuống, chia ăn nổi cá mật .

Cái bụng lớn hơn nữa cũng có một cực hạn, hai người cái bụng ăn chống đỡ tròn, cũng liền ăn tươi phân nửa cá mật .

"Ngươi liền theo Thủy Hoàng chú ý pháp tu luyện, luyện hóa ăn đi cá mật ." Đỗ Bạch ăn nói Tô Lan Nhi 1 tiếng, liền nhắm mắt vận chuyển Hồn Độn Phệ Linh Quyết, bắt đầu tu luyện .

Ở Hồn Độn Phệ Linh Quyết vận chuyển Hạ, trong bụng cá mật hóa thành từng cỗ một dòng nước ấm chảy vào kinh mạch dung hợp đến linh khí trong, chậm rãi linh khí lớn mạnh vài phần, theo Luyện Khí Bát Giai cảnh bình thường kích .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Song song đề thăng

114 . Song song đề thăng

Một bên khác Tô Lan Nhi cũng từ từ chìm đắm trong tu luyện, lần đầu tiên chân chính tu luyện nàng, không có chút nào dám qua loa, quy củ án Thủy Hoàng Kinh trong ghi chép lộ tuyến vận chuyển linh khí .

Bị nàng ăn đi cá mật, chậm rãi chuyển hóa thành năng lượng lớn mạnh nàng linh khí, bất tri bất giác nàng đã đột phá Luyện Khí nhất giai, theo Luyện Khí cấp hai xuất phát .

Vì đại đàn trong, an tĩnh chỉ còn lại có Đỗ Bạch cùng Tô Lan Nhi bằng phẳng có hứng thú tiếng hít thở .

Thời gian trôi qua .

Khi Đỗ Bạch lần thứ hai mở mắt ra thời điểm, đã là Luyện Khí Bát Giai .

Phun ra một ngụm trọc khí, Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên một xám trắng ánh sáng, trên mặt có nhàn nhạt sắc mặt vui mừng .

Mặc dù nói Luyện Khí cảnh giới là tốt nhất đột phá, cần năng lượng cũng sẽ không nhiều lắm, nhưng tại thế tục giới tài nguyên tu luyện thiếu khuyết dưới tình huống, hẳn có thể ở một cái tháng đột phá đến Luyện Khí Bát Giai, đã là thần tốc .

Đỗ Bạch sau khi tỉnh dậy không lâu sau, Tô Lan Nhi cũng mở mắt ra .

Tô Lan Nhi trước tiên nhìn về phía Đỗ Bạch, trên mặt lập tức nổi lên nụ cười vui vẻ, cười duyên nói: "Đỗ Bạch, ta thành công, ngươi xem!"

Tô Lan Nhi nói xong, duỗi ra bàn thân trắng nõn người mới lái, theo công pháp vận hành, trên tay nàng hiện lên nhân nhạ Lam Quang .

"Không sai!" Đỗ Bạch chân thành khích lệ một câu, mặc dù là ở cả mặt dưới sự trợ giúp, Tô Lan Nhi đạt được Luyện Khí cấp hai, nhưng vẫn là nói rõ năng thiên phú cực cao, hơn nữa thích hợp tu luyện Thủy Thuộc Tinh công pháp .

"Hi hi, sau này người nào cũng đừng nghĩ lại khi dễ ta, xem ta không đem hán đánh thành đầu heo! Hừ!" Tô Lan Nhi đắc ý ục ục cái miệng nhỏ nhắn, biểu tình thập phần khả ái .

Đỗ Bạch trong mắt không khỏi hiện lên một nụ cười, đứng lên, "Chúng ta trở lại, đã là ngày hôm sau ."

Vừa rồi Đỗ Bạch mắt nhìn điện thoại di động, phát hiện đã là ngày hôm sau buổi chiều, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan nhất định là lo lắng chết.

"Được." Tô Lan Nhi cũng lập tức đứng lên, ánh mắt quét đến còn có một nửa cá mặt, ẩn chứa đáng tiếc giọng nói hỏi "Còn lại cá mặt làm sao bây giờ ? Không mang đi quá đáng tiếc ."

"Có cơ hội trở lại thái được, cá mặt ăn nhiều hiệu quả còn kém ." Đỗ Bạch giải thích một câu, trong lòng cũng xác thực cũng nghĩ như vậy, các loại đem ra chứa đồ vật phía sau, thái một ít thả ở trên người .

Nói xong, Đỗ Bạch liền theo vỏ trứng nguyên bản bị cắt mở bộ vị đi tới, một buổi tối trôi qua, bị cắt địa phương lại dính liền cùng một chỗ, lần thứ hai dùng Ô Kim Kiếm vạch ra một cái khẩu đi ra ngoài, Tô Lan Nhi theo sát phía sau .

Sau khi ra ngoài, hai người từ thực nhân hoa cá hệ rẽ đi ra, xuất hiện lần nữa ở thủy .

Tu luyện Thủy Hoàng Kinh phía sau Tô Lan Nhi, ở trong nước không chỉ có không cảm giác được thiếu dưỡng, hơn nữa thấy thật thoải mái .

Đỗ Bạch dọc theo thực nhân hoa cá ngoại vi đi ra phía ngoài, nếu thực nhân hoa cá ở chỗ này có thể tồn sống sót, vậy đã nói rõ phụ cận đây có việc cá . Có cá dĩ nhiên là đại biểu có việc thủy, vậy Tự Nhiên có thể đi ra ngoài .

Bằng vào kinh nghiệm, Đỗ Bạch tuyển chọn một cái phương hướng đi tới, Tô Lan Nhi thì nắm thật chắc Đỗ Bạch cánh tay .

Tô Lan Nhi trong lòng rất yên ổn, có Đỗ Bạch bên người, nàng cái gì cũng không sợ, cũng không cô đơn, nếu như thời gian có thể dừng lại, nàng nguyện ý cùng Đỗ Bạch cứ như vậy đi thẳng xuống phía dưới .

Phốc ——

Mấy con cá từ bên cạnh hai người lội qua, phía trước tựa hồ xuất hiện ánh sáng, nơi đó chắc là xuất khẩu .

Đỗ Bạch bước nhanh hơn theo tia sáng địa phương đi tới, theo tới gần, phát hiện là một cái cửa động, tia sáng từ bên ngoài truyền vào .

Từ trong động khẩu du ngoạn đi ra, trước mắt một mảnh sáng sủa, ánh mặt trời từ bên trên chiếu xuống .

Đây là một cái trong suốt xuyên thấu qua Thủy Đàm, hai người đi ra địa phương ngay Đàm, Đỗ Bạch cùng Tô Lan Nhi rất nhanh từ trong nước bơi lên đến .

Hô ——

Đỗ Bạch phun ra một ngụm trọc khí phía sau, lại sâu sắc hút mấy cái không khí mới mẻ, lúc này mới theo bên bờ đi tới .

Tô Lan Nhi cũng làm đồng dạng động tác, chứng kiến đi ra, biểu hiện trên mặt lại hưng phấn lại thất lạc .

Trong nước như thế nào đi nữa được, cũng so ra kém trên mặt đất tự do tự tại, hơn nữa bọn họ cũng không khả năng cả đời ngầy người trong nước, cũng không phải cá .

Đi tới, tâm tình Tự Nhiên vui vẻ . Nhưng đi ra cũng ý nghĩa cùng Đỗ Bạch xa nhau, Tô Lan Nhi trong lòng Tự Nhiên không vui .

Kéo ẩm ướt . Ướt ướt y phục, hai người đi trở về trên bờ, một trận gió lạnh thổi qua đến, Tô Lan Nhi không khỏi lạnh run .

Chứng kiến Tô Lan Nhi lãnh, hơn nữa trên người ẩm ướt . Ướt ướt xác thực khó chịu .

Đỗ Bạch mở miệng nói: "Ta tìm chút nhóm lửa, nướng quần áo khô trở về nữa ."

Bên bờ làm cành cây khô, đầu gỗ rất nhiều, Đỗ Bạch nói xong, mà bắt đầu thu tập .

Rất nhanh thì lộng một đống lớn qua đây, ở một tảng đá lớn phía sau, nổi lửa lên . Hai người vây quanh ấm áp đống lửa, nướng, trên người hơi nước cũng

dần dần bị hơ cho khô .

"Cái chuỗi này Ô Kim Kiếm cho người phòng thân ." Bên cạnh đồng lửa, Đỗ Bạch cầm trong tay Ô Kim Tiểu Kiếm đưa cho Tô Lan Nhi .

"Cho ta ?" Tô Lan Nhi sững sờ, vô ý thức hỏi ngược lại: "Vậy còn người ?"

"Ta có hắc Linh Khí, không cần phải cái này ." Đỗ Bạch bình tĩnh đáp, ý bảo Tô Lan Nhi nhận lấy .

Tô Lan Nhi trong mắt hiện lên nồng đậm tình ý, khẽ cười nói: "Chỉ cần là người cho, ta sẽ ."

Tô Lan Nhi tiếp nhận Ô Kim Kiếm, thưởng thức một hồi, dùng vải cái bọc lại, quý trọng giấu kỹ .

Nửa canh giờ sau phía sau, Đỗ Bạch lúc này mới mang theo Tô Lan Nhi dọc theo bờ sông hướng Thanh Khê Huyện phương hướng trở lại .

Bọn họ hiện tại vị trí ở Vu Hạp hạ du thập mấy cây số chỗ, Vu Hạp trung tâm cái kia vùng nước quả nhiên thần kỳ .

Một canh giờ sau phía sau, Đỗ Bạch tìm được xe đỗ địa phương, hai người đi ô-tô trở về thành phố khu .

"Ta liền nơi đây xuống xe đi." Chỗ ngồi kế tài xế thượng Tô Lan Nhi miễn cưỡng mang theo mỉm cười, mở miệng nói .

"Được." Đỗ Bạch rơi chậm lại tốc độ xe, chậm rãi ở ven đường dừng lại .

"Đỗ Bạch, ta ở trong thư nói cho người, ta cả đời cũng sẽ không cái biến, người không thể cô phụ ta nga!" Tô Lan Nhi cố nén muốn rơi lệ xung động, giả vờ ung dung mỉm cười nói .

Đối mặt Tô Lan Nhi mỉm cười, Đỗ Bạch rất muốn nói hắc không có xem trong thư nội dung, không biết bên trong viết đây là cái gì . Nhưng lời đến khóe miệng, cũng là nói không nên lời, không biết khi nào thì bắt đầu, hắc có chút lưu ý Tô Lan Nhi cảm thụ, sợ nàng thương tâm khổ sở .

"Ta tin tưởng người nhất định sẽ không để cho ta thất vọng, ta xuống xe a!"

"Được." Đỗ Bạch mang theo phức tạp tâm tình, đáp một tiếng .

"Ba —— "

Tô Lan Nhi rất nhanh ở Đỗ Bạch trên mặt điểm một cái, lúc này mới đỏ mặt rất nhanh xuống xe .

Xa chậm rãi ly khai, Tô Lan Nhi hướng về phía Đỗ Bạch chậm rãi vung tay nhỏ bé, nước mắt đúng là vẫn còn không có có thể nhìn được, từ trong hốc mắt nhỏ giọt xuống .

"Đỗ Bạch, người nhất định không thể cô phụ ta nha. . . Nếu không..., ta không biết nên làm sao bây giờ . . ."

Sau một lúc lâu, Tô Lan Nhi mới lau khô nước mắt, chiêu một chiếc xe taxi rời đi, lần sau gặp lại chắc là ở sân trường đại học trong .

Theo Tô Lan Nhi ly khai, Đỗ Bạch trong lòng không hiểu hơi buồn phiền .

Hít thật sâu một cái, Đỗ Bạch đem hết thảy đều không hề để tâm, bây giờ còn chưa phải là muốn những khi này, nếu có duyên sau này tự nhiên sẽ tái kiến .

Lấy điện thoại di động ra, Đỗ Bạch cho Đỗ Tiểu Vân phát cái tin nhắn ngắn, báo tin bình an, nói chờ chút thì đến nhà, bảo các nàng không cần lo lắng .

Đỗ Bạch một đêm chưa có trở về, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan cũng một buổi tối không có ngủ, hai người tiêu tụy rất nhiều .

Thu được Đỗ Bạch tin nhắn ngắn phía sau, Đỗ Tiểu Vân nhìn không được nín khóc mỉm cười, "Hoàn hảo không có việc gì, để cho ta mất công lo lắng một phen ."

"Đỗ Bạch chính là một hỗn đản! Hừ! Ta đi rửa mặt tu bổ cái giấc ngủ ." Thường Tử Nhan trong mắt cũng có tiểu ý, từ trên ghế salon đứng lên, theo toilet đi tới .

"Ta cũng muốn ." Đỗ Tiểu Vân cũng đứng lên .

Chờ Đỗ Bạch về đến nhà, thấy hai nàng đang ngủ, cũng không quấy rầy các nàng, một mình trở về phòng .

Chứng kiến Tiểu Hắc đã thức tỉnh, hình thể dường như cũng lớn điểm, Đỗ Bạch cùng nó chơi một chút, cũng thoải mái nằm ở trên giường nghỉ ngơi .

Khi hắc sau khi ngủ, điện thoại di động phát sinh đơ 1 tiếng, bắn ra tin nhắn ngắn tiêu chí .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Kiểm tra phía sau tụ hội

115 . Kiểm tra phía sau tụ hội

Đỗ Bạch khi tỉnh dậy, chứng kiến tin nhắn ngắn là Tuyết Cơ phát tới, mở ra: "Hai ngày sau, đầu tháng không ngôi sao, Phá Trận, diệt Nam Cung."

"Hai ngày sau, tiến công Nam Cung Thế Gia . Cũng tốt, các loại Thanh Khê Huyện bên này không có việc gì, không sai biệt lắm chính là lúc lên đại học sau khi ." Đỗ Bạch nỉ non 1 tiếng, cho Tuyết Cơ hoá đơn thu được, liền để điện thoại đi động xuống .

Lúc này đã là đêm khuya, không có buồn ngủ Đỗ Bạch, khoanh chân ngồi dậy, bắt đầu tu luyện Hỗn Độn Phệ Linh Quyết .

Thi vào trường cao đẳng sau đó, tất cả học sinh lớp mười hai, mặc kệ kiểm tra được, hoặc là kiểm tra hư, cũng đã là đi qua thức, đều được giải phóng . Toàn bộ Thanh Khê Huyện nhắc lên một cổ ăn tụ hội dậy sóng .

Mười ban cũng không ngoại lệ, tuy là người không nhiều lắm, nhưng là cùng triều tổ chức thành đoàn thể cùng nhau ăn cơm .

Mười ban khởi xướng ăn mời là trưởng lớp hứa Chí Cường, cũng chính là cái kia bị Đỗ Bạch trừ về mặt nhà tắm mập mạp . Hắn có thể ăn được mập như vậy, trong nhà tự nhiên là có tiền chủ .

Cho nên lần này ăn, hắn đã thanh minh trước, tất cả phí dụng hắn một cái gánh chịu, yêu cầu liền là tất cả người phải trình diện . Thường Tử Nhan cùng Đỗ Bạch tự nhiên là ở danh sách mời .

Đỗ Bạch đứng lên thời điểm, Thường Tử Nhan liền trực tiếp nói với hắn nỗi buồn tối ăn sự tình, Đỗ Bạch là không thể nói là có đi không, nói cái gì tình cảm bạn học đó hoàn toàn là vô nghĩa . Hắn ngay cả mọi người tên đều kêu không được, cũng không có tiếp xúc, tại sao tình nghĩa .

Bất quá Thường Tử Nhan nhất định phải hắn đi, ngược lại cũng không có chuyện gì, ăn một bữa cơm mà thôi, hắn cũng liền đáp ứng .

Thường Tử Nhan cùng Đỗ Bạch là nghi, Đỗ Tiểu Văn cũng không có, cho nên hắn chỉ phải ngoan ngoãn đi làm . Đối với công việc bây giờ nàng đã thuận buồm xuôi gió, hơn nữa người trường đẹp, ở trong tổng cục rất được hoan nghênh .

Nàng còn rất nhiều thời gian học tập, cho nên hắn quá rất phong phú đồng thời cũng rất vui vẻ .

Ăn sáng xong, Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan trước đưa nàng đi làm .

Vốn có Đỗ Tiểu Văn kiên trì muốn tự mình một người ngồi xe đi, bất quá Thường Tử Nhan muốn đi dạo phố, liền đem Đỗ Bạch tạo nên . Sờ lấy cuối cùng tự thành, Đỗ Bạch Thường Tử Nhan trước đưa nàng đi làm, sau đó hai người đi dạo phố .

Đi dạo phố nhân rất đơn giản, liền vừa đi vừa nghỉ nhìn y phục xách tay các loại, sau đó mua chút ăn, một cái sáng sớm thời gian liền đi qua .

Buổi trưa hai người tùy tiện ăn một chút đồ đặc, ngay gia không có xuất môn .

Đến tối thời điểm, Đỗ Bạch đi trước tiếp Đỗ Tiểu Văn tan tầm, sau đó mới cùng Thường Tử Nhan đi tham gia tụ hội .

Đêm nay Thường Tử Nhan rất đẹp mắt, vớ đen, váy ngắn, ngực một mảng lớn tuyết trắng, lộ rãnh sâu, hóa thành đồ trang sức trang nhã mặt cười, thẳng tắp mái tóc . Toàn thân cao thấp đều tràn đầy mê hoặc, nàng cái này đi tham gia tụ hội, coi như không có đồ ăn, mọi người khẳng định đều có thể tú sặc khả xan .

Đỗ Bạch còn lại là đơn giản nhiều, hạ thân quần jean, trên thân bộ nhất kiện đường sọc áo lông, bên ngoài lại thêm nhất kiện hươu nhân tây trang, nhẹ nhàng khoan khoái thuận mắt .

Mập mạp định từ lâu chính là Đỗ Bạch lần trước đi qua một lần Thanh Lưu ở, Thanh Khê Huyện rượu ngon nhất lầu .

Bất quá lần này là ba tầng, tầng năm chỉ có đặc thù khách người mới có thể định chế .

Ba tầng là một cái đại sảnh, dùng đơn giản trang sức phẩm, đơn giản phân cách từng cục địa phương, cho nên mọi người lúc ăn cơm sau khi, cũng có thể chứng kiến hắn ăn người .

Loại này đại sảnh chỗ tốt chính là náo nhiệt, ăn cơm đến đặc biệt có bầu không khí, khắp nơi đều là cao đàm khoát luận tiếng nói chuyện, cùng với chén rượu tiếng va chạm. Không địa phương tốt, chính là sáo, không thích hợp nói chuyện.

Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan vừa lên đến, lập tức hấp dẫn tất cả thực khách ánh mắt, mọi người ánh mắt đều tập trung ở Thường Tử Nhan vớ đen cùng trong rãnh sâu.

"Đó là Thường lão sư? Thật xinh đẹp!"

Ở chỗ này tụ hội cũng không chỉ mười ban, trong đại sảnh hơn phân nửa ở trên đều bị học sinh tú, trong có một khối địa phương liên hoan, chính là Nhất Trung một bạn học một lớp.

Khi nhìn đến như mình tỉnh vậy chói mắt Thường Tử Nhan, nhìn không được mắt lộ vẻ ái mộ, thốt ra.

Mập mạp cũng chứng kiến Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan, hần lập tức đứng lên, ngoắc hô: "Thường lão sư, Đỗ Bạch bên này!"

Thường Tử Nhan mặt mỉm cười theo mập mạp vị trí chỗ ở đi tới.

Mười ban tổng cộng liền chừng hai mươi người, chia làm lưỡng bàn tọa. Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan qua đây, mọi người lập tức đứng lên vỗ tay hoan nghênh. Bọn họ tuy là mỗi ngày đều có thể nhìn đến Thường Tử Nhan, biết lão sư đẹp, thế nhưng phát hiện đêm nay lão sư so với bình thường càng xinh đẹp hơn.

"Thường lão sư, Đỗ Bạch, còn kém các người, mời ngồi." Mập mạp đêm nay cũng đặc biệt cao hứng, hưng phấn bắt chuyện Đỗ Bạch, Thường Tử Nhan. Thấy bọn họ ngồi xuống, lập tức la lớn: "Người bán hàng mang thức ăn lên!"

Sau đó, mọi người liền đều chế giễu nổi Thường Tử Nhan, các loại tiếng khen ngợi. Thường Tử Nhan cũng buông lão sư uy nghiêm, theo chân bọn họ hữu thuyết hữu tiếu, cùng bằng hữu giống nhau.

Nhưng thật ra Đỗ Bạch, tất cả mọi người không dám làm sao nói chuyện với hần, đối với hần mọi người nội tâm đều một loại sợ hãi tâm lý.

Rượu món ăn lên phía sau, mọi người mà bắt đầu các loại mời rượu. Thường Tử Nhan vốn có không muốn uống, nhưng ở mọi người nhiệt tình chào mời, các loại kỳ lạ lý do Hạ. Hơn nữa có Đỗ Bạch bên người, nàng cũng không lo lắng gặp chuyện không may, chỉ phải uống.

Đỗ Bạch cũng uống, bất quá hần uống không nhiều lắm, bởi vì hần không chúc rượu. Mọi người kính quá hần phía sau, sẽ không có người ở mời hần, hần cũng vui vẻ thanh nhàn, ăn đồ ăn. Không nói xa cách Thanh Lưu ở đồ ăn vẫn đủ ăn ngon.

Rượu qua mấy trở về, trên bàn mọi người thanh âm cũng càng phát ra lớn, đặc biệt lớn mập mạp cái kia lớn giọng, thỉnh thoảng dao động cả tầng đều có thể nghe được thanh âm hần.

Vốn có cái này cũng không có gì, dù sao cả tầng đều rất sáo, mập mạp thỉnh thoảng lớn tiếng, cũng không tạo được ảnh hưởng gì.

Nhưng chính là có người hết lần này tới lần khác nhìn không được, hướng về phía mập mạp lớn tiếng giễu cợt nói: "Ồ trường học ném lớp mười hai năm đoạn khuôn mặt coi như, xuất liên tục đến ăn một bữa cơm đều ném trường học khuôn mặt! Cùng heo có cái gì khác biệt đây?"

"Người nào? Cho lão tử đứng lên, Lão Tử không ép phá người cái bụng, ta sẽ không gọi mập mạp!" Mập mạp thông suốt 1 tiếng đứng lên, nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng, miệng đầy mùi rượu quát.

"Đứng lên liền đứng lên, ta há sợ người sao!" Đối phương khả năng cũng uống chút rượu, chịu không mập mạp một dạng cái này kích, cũng phù phù 1 tiếng đứng lên, căm tức nhìn mập mạp.

Thấy là Hà gia luân, mập mạp lập tức cười lạnh, "Nguyên lai là người con này bốn mắt cẩu, ta đã sớm nhìn người không hợp mắt. Đừng tưởng rằng thư được, có thể ở chúng ta những thứ này sức khỏe trước mặt điều vô dương oai! Ta cho người biết, không có cửa đâu!"

Cười nhạo mập mạp, chính là cùng mười ban ngồi đối diện nhau nhất nhất ban, cười nhạo mập mạp Hà gia luân, là trường học học sinh khá giỏi, mỗi lần năm đoạn kiểm tra đều tại tiền tam, là trường học coi trọng nhất học sinh.

"Galen tính, không cùng một con heo tính toán, ngồi xuống, chúng ta tiếp tục ăn đồ đạc." Ngồi ở Hà Gia Luân bên người nữ đồng học, kéo hần một cái, khuyên.

"Hừ, thật không biết trường học làm sao sẽ thu lưu đám này heo." Ở bạn gái khuyên, Hà Gia Luân lạnh rên một tiếng, cái này mới chậm chậm ngồi xuống đến.

Hần muốn ngồi xuống, mập mạp cũng không làm, nhất thời quát: "Bốn mắt cẩu, người nói ai là heo! Lão tử hôm nay đánh liền chết người!"

Mập mạp bên róng, vừa theo Hà gia luân một bàn kia tiến lên!

Chứng kiến mập mạp đi qua, Đỗ Bạch để chén rượu xuống, bắt đầu dĩ thờ dài, chờ chút ước đoán muốn hần thu thập tàn cục.

Chương 116: Lưỡng ban ầu đả

116 . Lưỡng ban ầu đả

Hà Gia Luân ban đầu đã ngồi xuống, chứng kiến mập mạp cư nhiên không tha thứ xông lại, hấn cũng hóa, lần thứ hai thông suốt 1 tiếng đứng lên .

"Ta sợ người đầu này heo mập không được, không có bản lĩnh còn không cho người ta nói! Người có bản lĩnh so với ta thành tích, so với nữ bằng hữu! Các người mười ban thành tích toàn trường thứ nhất đếm ngược, không có một có thể lên đại học, còn có mặt mũi ở chỗ này tọng, thật không biết cảm thấy thẹn! Lại xem các người một chút bộ kia ** dạng, có cái nào một nữ hài tử sẽ coi trọng các người ? Đáng đời quang còn cả đời! !"

Hà Gia Luân mắng mập mạp con mắt đều đỏ, vọt tới trước bàn, hung hăng một quyền liền theo đối phương đập tới . Nhưng không đợi hấn đập phải Hà Gia Luân trên đầu, hấn đã bị người khác ngăn lại, đồng thời còn ai mấy quyền .

Vừa nhìn thấy mập mạp bị người đánh, mười ban mắt người cũng Hồng, rầm 1 tiếng theo trào lên đi, hướng về phía nhất nhất người nổi nghiệp quyền đám cước đá, hai cái lớp người trong nháy mắt xoay đánh nhau .

Ly, bắt từ trên bàn lăn xuống, đồ ăn Thang rơi trên người bọn họ, còn kèm theo nữ sinh thét chói tai, toàn bộ đại sảnh một khối này lập tức loạn thành nhất đoàn .

Đỗ Bạch cũng chưa qua đi, vẫn như cũ ngồi tại chỗ bình tĩnh ăn đồ ăn, không có đến hấn xuất thủ thời điểm .

Mười ban liền chừng hai mươi cá nhân, nhất nhất ban thế nhưng có hơn năm mươi người, bọn họ lại có thể đánh, cũng bù đắp không nhân số hoàn cảnh xấu! Chờ bọn hấn đều bị đánh gục Hạ, hấn sẽ xuất thủ đem nhất nhất người nổi nghiệp kiên đảo .

Mặc dù đối với mười ban không có có cảm tình, chẳng đáng khi dễ những người này, nhưng vì cá nhân danh dự, làm sao cũng phải lấy lại danh dự .

Đỗ Bạch thờ ơ, Thường Tử Nhan khả năng liền ngồi không yên, lập tức từ vị trí đứng lên, theo trong lúc đánh nhau bọn họ đi tới!

"Đều dừng tay cho ta! !" Thường Tử Nhan la lớn, trong giọng nói tràn ngập phẫn nộ .

Theo Thường Tử Nhan cùng nhau rồng to hơn còn có một nhất ban số học lão sư, cũng chính là bọn họ chủ nhiệm lớp Hoàng lão sư . Hai người cơ hồ là đồng thời mở miệng .

Có hai người lão sư mở miệng, xoay bắn trúng lưỡng ban đồng học, cái này mới chậm rãi ngừng tay, song phương cảm tức giằng co, không ít người trên người đều xuất hiện vết thương nhẹ, ngay cả nữ sinh cũng không ngoại lệ .

"Đều cho ta trở về chỗ ngồi!" Thường Tử Nhan đối với mười ban người la lớn, bọn họ lúc này mới không tình nguyện đi trở về đi .

Hoàng lão sư cũng để cho một bạn học một lớp ngồi xuống, bắt quả chứng kiến trên người bọn họ khắp nơi dính rau quả, đầy đất phương đồng hỗn độn, hấn ánh mắt lóe lên một rống giận, nhìn chăm chăm Thường Tử Nhan lạnh lùng nói: "Thường lão sư, không phải ta nói người, người dạy những học sinh này thực sự quá kém, thật là ném trường học của chúng ta khuôn mặt . Ăn bữa cơm, đều có thể gây ra loại này mất mặt sự tình!"

"Người có ý tứ! Hay là bởi vì người học sinh, nếu như hấn không mắng chửi người, sẽ xảy ra chuyện như vậy sao?" Thường Tử Nhan cũng cười lạnh, nàng cũng không sợ đối phương .

"Học trò ta mắng chửi người?" Hoàng lão sư chẳng đáng cười rộ lên, "Hà Gia Luân đồng học chỗ nào nói sai, các người mười ban thành tích có phải hay không toàn trường ngược lại một ? Các người mười người nổi nghiệp có phải hay không cũng không có nữ hài tử thích ? Ngay cả duy nhất mấy nữ sinh đều Bất Nam Bất Nữ! Nói cho người biết, Hà Gia Luân thành tích thi vào đại học đã đi ra, 586! 586 cao phân, thử hỏi người mười ban có người có thể thi được sao?"

Hoàng lão sư chất vấn như từng thanh lợi kiếm đâm về phía Thường Tử Nhan, đem nàng chất vấn á khẩu không trả lời được, muốn phải phản bác, nhưng đối phương nói thật là sự thực .

Thấy Thường Tử Nhan đáp không được, Hoàng lão sư càng phách lối hơn, tiếp tục giễu cợt nói .

"Không thể nói được gì đi! Nói thật cho người biết đi, ta nhất nhất ban tổng cộng 56 học sinh, thi đậu trọng điểm đại học 6 cái, chính quy 2 0 cái, còn lại 30 cái lên một lượt chuyên khoa! Có thành tích như vậy, chúng ta ở đâu ăn uống chúc mừng đó là đương nhiên! Mà các người thì sao, không có một lên

đại học, cư nhiên cũng tới chúc mừng ?"

"Oa nga! Bọn họ nhất nhất ban thật là lợi hại a! Không hổ là Nhất Trung tốt nhất nhất ban, lại có 6 cái thượng trọng điểm đại học, 20 cái sinh viên chưa tốt nghiệp, quá trâu!"

---- ban cùng mười ban ầu đả, cãi nhau đã sớm khiến cho toàn bộ đại sảnh mọi người chú ý, tất cả mọi người ở xem náo nhiệt . Đang nghe Hoàng lão sư nói ra nhất nhất ban thành tích phía sau, hần giáo học sinh, lập tức kinh hô lên .

Cái này Hoàng lão sư thì càng thêm đắc ý, nhìn Thường Tử Nhan, trên dưới quan sát nàng liếc mắt, châm chọc nói: "Thường lão sư ta thừa nhận ngươi trường rất đẹp, nhưng dạy học không phải dựa vào tướng mạo có thể, then chốt vẫn là xem thực lực . Ta cảm thấy đặc loại người như ngươi, không nên dạy học, thích hợp hơn đi tổ tiêu tử, nhất định sẽ có rất nhiều người cô động nga! !"

"Ha ha —— "

Nghe được bản thân chủ nhiệm lớp nói như vậy Thường Tử Nhan, nhất nhất người nói nghiệp đều cười ha hả, xem Thường Tử Nhan ánh mắt đều thay đổi không giống với .

"Ngươi . . . Ngươi vô sỉ! !" Thường Tử Nhan thần kỳ phần nộ, nàng chưa từng có nghĩ tới sẽ bị người nói Thành tiểu thư, như vậy mang vũ nhục tính từ ngữ .

"Ngọa tào đkm bức! !"

Chứng kiến Thường Tử Nhan bị khi dễ, mười ban lần thứ hai phần nộ, lại từ chỗ ngồi nhằm phía nhất nhất ban .

Nhưng có một người, nhanh hơn bọn họ, đó chính là Đỗ Bạch .

Ba ——

Đỗ Bạch một cái tát hung hăng quất vào Hoàng lão sư trên mặt, trực tiếp đem hần rút ra giống nhau lão đảo, kèm chút té lăn trên đất . Đau nhức hần quất to một tiếng, nước mắt thiếu chút nữa thì tràn mi ra .

Vuốt ve phù thùng gương mặt, Hoàng lão sư phần nộ nhìn chăm chăm Đỗ Bạch, quát âm lên: "Ngươi đánh như thế nào người a! Ta muốn cáo ngươi! !"

"Đánh ngươi đó là nể mặt ngươi ." Đỗ Bạch biểu tình băng lãnh nhìn chăm chú vào hần, "Ta mười khai hoàn sinh như thế nào đi nữa bất kham, cũng không tới phiên ngươi làm nhục như vậy! Lập tức cho Thường lão sư xin lỗi, ta hãy bỏ qua ngươi!"

"Dựa vào cái gì! Ta chỗ nào nói sai! !" Như vậy trước mặt mọi người, Hoàng lão sư nói cái gì cũng không có thể cho Thường Tử Nhan xin lỗi, hơn nữa hần cũng không cảm giác mình có lỗi, hần nói đều là sự thực .

Có nhiều người nhìn như vậy, nếu như Đỗ Bạch không thể xuất ra một cái mười phần lý do, nhìn hần như thế nào xuống đài!

"Đỗ Bạch, nếu không tính ." Thường Tử Nhan tâm tình có chút hạ nhẹ giọng nói .

Tự Nhiên không có khả năng tính như vậy, đều bị cời trên đầu đến, còn nén giận, vậy thì không phải là Đỗ Bạch .

Đỗ Bạch chưa có trở về Thường Tử Nhan, mà là cười lạnh một tiếng, hướng về phía Hoàng lão sư khinh thường nói: "Ngươi nói mười ban thành tích toàn trường thứ nhất đếm ngược, không ai có thể thi lên đại học thật sao?"

"Chẳng lẽ không đúng ? Ngươi cho rằng ngươi có thể thi đậu, ngày đó ở phòng họp ngươi ăn gian không có bị phát hiện, lẽ nào thi vào trường cao đẳng ngươi còn có thể ăn gian không

Thành ?" Hoàng lão sư cũng cười lạnh .

Ngày đó hội nghị sau đó, lớp mười hai năm Đoàn lão sư đều ngồi chung một chỗ thảo luận qua Đỗ Bạch trình độ, từ lớp mười đến lớp mười hai, Đỗ Bạch thành tích chưa từng có đạt tiêu chuẩn qua . Hần có thể làm ra ngay cả lão sư cũng sẽ không đề mục ? Không là làm bừa đó là cái gì ?

"Thật sao? Ta để ngươi tâm phục khẩu phục!" Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, hô: "Mập mập đi ra cho ta, tuần tra Hạ ta thành tích!"

Lam Tinh thành tích thi vào đại học ngày thứ hai có thể tra, cho nên nhất nhất ban người biết mình thành tích .

"Là lão đại! Lão đại kiểm tra thế nhưng Thượng Kinh đại học, các ngươi những thứ này sinh viên chưa tốt nghiệp ở lão đại trước mặt chà là cái cóc khô gì!" Mập mập ngạo nghễ đi tới, lấy điện thoại di động ra bắt đầu tuần tra thành tích .

"Thượng Kinh đại học ?"

Ha ha ——

Không chỉ có nhất nhất người nói nghiệp cười, hần trường học người cười, toàn bộ Thanh Khê Huyện đã ba năm không có Kinh Đại sinh ? Năm nay sẽ

ngoại lệ sao?

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Không dựa vào tướng mạo dựa vào tài hoa

117 . Không dựa vào tướng mạo dựa vào tài hoa

"Thỉnh tuyển chọn tỉnh ."

"Xin điền vào kiểm tra Tịch hào ."

"Xin điền vào thí sinh tính danh ."

"Xin điền vào CMND ."

"Thành tích đang ở tuần tra trong, xin chờ một chút ."

Dựa theo trong điện thoại thanh âm nhắc nhở, mập mập nhất nhất đưa vào, không hiểu liền hỏi Đỗ Bạch .

Mập mập là mở ra miễn đề, cho nên tất cả mọi người nghe được .

Lúc này cả tầng đại sảnh an tĩnh ngay cả một chấm cây rơi xuống đều có thể nghe, không có nhân động đũa, cũng không có người nói chuyện, mọi người lực chú ý đều ở đây mập mập trong tay trên điện thoại .

"Thí sinh Đỗ Bạch thi vào trường cao đẳng chu toàn tích 726 phân, toàn tỉnh số một, toàn bộ Đông Á thứ mười tám, chúc mừng người! Vượt lên trước Thượng Kinh đại học trúng tuyển tuyển 30 phân ."

Khi tay cơ truyền ra một đoạn này máy tính thanh âm, mỗi người đều ngốc lảng !

"Tổng điểm 726!"

"Toàn tỉnh số một!"

"Toàn bộ Đông Á thứ mười tám!"

"Vượt lên trước Thượng Kinh đại học trúng tuyển tuyển 30 phân!"

Mỗi một con số đều đánh vỡ Thanh Khê Huyện lịch sử, trở thành Thanh Khê Huyện từ trước tới nay thành tích tốt nhất thí sinh . Ai muốn còn dám nói Đỗ Bạch là đếm ngược sức khỏe, đi ra ngoài là ném trường học khuôn mặt, đó chính là rõ ràng đánh bản thân khuôn mặt a .

Các loại chấn động, các loại không tin, nhưng ở sự thực trước mặt, đều lộ vẻ như vậy tái nhợt vô lực!

Người muốn nói Đỗ Bạch ăn gian, thi vào trường cao đẳng phát triển cho tới hôm nay, có quân chế, có các loại phòng quầy rầy thiết bị các loại, muốn ăn gian cũng không thể nào làm lên, trừ phi người đem bài thi lưng ở trong đầu .

Nhưng cái khả năng này có bao nhiêu thấp, ai cũng biết . Nói cách khác, Đỗ Bạch là bằng năng lực mình kiểm tra cao như vậy phân .

Đối mặt mọi người ngốc lảng, Đỗ Bạch nhưng có chút ngoài ý muốn, hắn ở Đông Á chỉ xếp hạng mười tám, nói cách khác có mười bảy người ở trước mặt hắn .

Hắn là Tu Chân Giả có thể bắt được cao như vậy phân, là chuyện trong dự liệu tình, xếp hạng trước mặt hắn mười bảy người không thì càng yêu nghiệt ? Ước đoán đều có năng lực đặc thù .

"Điều đó không có khả năng! Hắn nhất định lại ăn gian! !" Hoàng lão sư ở ngốc lảng một phút đồng hồ sau, sắc mặt tái nhợt, run rẩy to!

Hoàng lão sư gầm rú đem toàn bộ đại sảnh ngốc lảng người dao động tĩnh lại, nhưng không còn có người Ứng Hoà hắn, ngay cả khác học sinh cũng

không có một dám lên tiếng .

Đỗ Bạch thành tích sợ mọi người rượu đều tỉnh không ít, ngay cả Hà Gia Luân lúc này cũng ngoan ngoãn ngậm miệng, sắc mặt tái nhợt . Hắn sẽ không theo Hoàng lão sư giống nhau ngu xuẩn cho rằng thi vào trường cao đẳng cũng có thể ăn gian .

Ba ba ba ——

Không biết là người nào cầm đầu vỗ tay, toàn bộ đại sảnh trong nháy mắt vang lên như sấm nhiệt liệt tiếng vỗ tay . Mọi người nhìn về phía Đỗ Bạch ánh mắt đều tràn đầy thiện ý cùng kính nể .

---- người nổi nghiệp cũng đang vỗ tay nhóm, khi nhìn đến Hoàng lão sư âm lãnh ánh mắt phía sau, lúc này mới đình ngưng vỗ tay, khẽ cúi đầu, không dám nhìn hắn .

Mập mạp cái này nên ý, cao ngửa đầu, liếc mắt nhìn Hoàng lão sư, cao ngạo nói: "Hoàng Thử Lang, thế nào, chúng ta kém ban thành tích cũng tạm được đi, so với cái gì đó Hà gia cậu hơn năm trăm phân cao đi! Người tuổi tác cũng không nhỏ, không được há mồm liền ra rầm! Chúng ta Thường lão sư rõ ràng có thể dựa vào tướng mạo ăn, có thể nâng cần phải dựa vào tài hoa! Đây là cao cở nào còn tinh thần, người hiểu không ? Ta xem người là không hiểu! Ha ha . . ."

Chứng kiến mập mạp nước bọt bay thẳng, khoa tay múa chân, Đỗ Bạch đối với hắn thật có điểm nhìn với cặp mắt khác xưa, cái này mập mạp khẩu tài cư nhiên tốt như vậy! Hoàn toàn có năng lực đem Hoàng Thử Lang pha trò thô huyết!

"Phốc —— "

Một hơi lão huyết từ Hoàng Thử Lang trong miệng phun ra, ngón tay hắn run chỉ vào mập mạp, chen không ra nửa chữ đi ra .

"Lão sư!"

"Chủ nhiệm lớp!"

Chứng kiến bản thân chủ nhiệm lớp bị tức học máu, một bạn học một lớp môn lập tức khẩn trương, cấp tốc vây quanh ở Hoàng Thử Lang bên người .

Đặc biệt Hà Gia Luân, chứng kiến chủ nhiệm lớp đầu tiên là ai một cái tát, lại bị tức thô huyết, nhưng hắn cũng không nhận ra là mình sai, cũng là lớn mạp mạp gây .

Một con lừa giận ở trong lòng hắn thiêu đốt, bỗng nhiên ngẩng đầu, đối với mập mạp tức giận nói: "Mập mạp heo, người được ý cái rầm! Người có bản lĩnh môn so với ta nữ bằng hữu! Các người chân như vậy điều nói, vì sao không có một nữ sinh để ý các người ? Người nhìn bọn ta nhất nhất ban, phân nửa nam sinh đều có nữ bằng hữu, mà các người chỉ có thể dựa vào xóc ló để giải quyết, đặc ý cái rầm!"

"Ngạch . . ."

Không chỉ có mười người nổi nghiệp sừng sốt, ngay cả nhất nhất người nổi nghiệp cũng sừng sốt .

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nghe được Hà Gia Luân nói lời như vậy, không chỉ có hèn mọn, nhưng lại rất vô sỉ xu thế .

"So với nữ bằng hữu ?" Mập mạp sừng sờ, quay đầu liếc mắt một cái phía sau các học sinh, vô lực phản bác . Phía sau thuần một sắc nam, mấy cái nữ nhân, so với nam còn nam nhân .

Chân phải đem nâng môn nói thành là ai nữ bằng hữu, không phải bị nước bọt bao phủ không thể .

"Làm sao, không lời nào để nói chứ ?" Thấy mập mạp không thể nào phản bác, Hà Gia Luân lập tức liền đắc ý, tiện tay đem bên người nữ bằng hữu cũng kéo ra ngoài, "Nhìn bạn gái của ta, không chỉ có trường đẹp, hơn nữa thành tích tốt . Mà các người thì sao, chỉ có thể ngoan ngoãn xóc ló đi thôi!"

"Ai nói chúng ta không có mỹ nữ bằng hữu!" Mập mạp đột nhiên lớn tiếng phản bác, "Người cũng quên, hoa khôi Tô Lan Nhi là lão đại chúng ta nữ bằng hữu! Tô Lan Nhi khuôn mặt đẹp cùng tài hoa là các nàng những phần này tục bột có thể so sánh ? Chúng ta không phải là không có nữ bằng hữu, mà là chúng ta yêu cầu cao, không phải người cực đẹp, chúng ta không được! Không giống các người chứng kiến lợn mẹ đều gào khóc xông lên!"

"Thà đkm chó má! Người * mới là lợn mẹ, cả nhà người đều là lợn mẹ! !"

"Ngọa tào! ĐxxCM người một cái cầu tạp chủng! !" Mập mạp lần thứ hai theo Hà Gia Luân nhào qua!

Rất nhanh hai cái lớp lại xoay đánh nhau, vậy xem đoàn người Thấy vậy vậy cũng gọi một cái đã nghiền .

Đỗ Bạch ban đầu muốn nói chuyện, bất quá xem hai người mắng vui mừng, hắn cũng không thể khiến mập mạp im miệng, đó không phải là diệt uy phong mình sao?

"Đỗ Bạch, người khiến mọi người dừng tay . Chúng ta trở về đi thôi, ta có chút mệt ." Thường Tử Nhan kéo một cái Đỗ Bạch, tâm tình hạ nhỏ giọng nói .

Đỗ Bạch lúc này mới lạnh lùng hô: "Dừng lại cho ta, nếu không.. Tự gánh lấy hậu quả! !"

Đỗ Bạch thanh âm lạnh như băng truyền nhân lỗ tai mỗi một người trong, mười người nổi nghiệp lập tức ngừng tay, nhất nhất người nổi nghiệp phần lớn người cũng trong nháy mắt ngừng tay, nhưng còn có một người khác nhân cơ hội Thích Đà mười người nổi nghiệp .

Nhưng thấy một tiếng hừ lạnh, không có ngừng tay người, đều kêu thảm rồi ngã xuống, mỗi người đều ai Đỗ Bạch một cái tát .

"Không có nghe được ta nói chuyện sao?" Đỗ Bạch băng lãnh ánh mắt quét về phía nhất nhất người nổi nghiệp, cuối cùng rơi vào còn có chút ngần người Hoàng Thử Lang trên người, lạnh lùng nói: "Lập tức cho Thường lão sư xin lỗi, sau đó mang theo người người rút đi !"

"Người . . . Người không được ép người quá đáng! !"

"Ta bức người?" Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên một trào phúng, sau đó chậm rãi nhúng tay cầm qua một cái cái chén, trước mắt bao người, cái chén răng rắc 1 tiếng, hóa thành vô số mảnh vụn thủy tinh từ trong tay hắn rơi xuống . "Nếu như người không sợ chết, ta sẽ thanh toán người ."

Đối mặt biểu tình lạnh lùng nghiêm nghị, trong mắt băng lãnh Đỗ Bạch, Hoàng Thử Lang sắc mặt thay đổi vài lần, cuối cùng ngoan ngoãn cho Thường Tử Nhan xin lỗi, rầm cũng không dám thả một cái, Đỗ Bạch lúc này mới thả bọn họ đi .

Ngay lúc sắp tan cuộc, xem nửa ngày đùa giỡn người bán hàng giống tới quấy rối giống nhau, bỗng nhiên la lớn: "Đỗ Bạch, bạn gái người tìm người!"

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Thượng Kinh đến mỹ nữ

118 . Thượng Kinh đến mỹ nữ

Người bán hàng một tiếng hô to, lần thứ hai khiến cho trong đại sảnh mọi người chú ý, ngay cả vừa mới xám xịt đi tới cửa thang lầu nhất nhất ban cũng không ngoại lệ, bọn họ không khỏi dừng bước lại, muốn nhìn một chút Đỗ Bạch nữ bằng hữu .

Là Tô Lan Nhi sao?

Không chỉ có nhất nhất ban suy đoán là Tô Lan Nhi, ngay cả mười người nổi nghiệp cũng nghĩ như vậy, Thường lão sư cũng không ngoại lệ . Nếu như Đỗ Bạch chân có bạn gái gì nói, trừ Tô Lan Nhi ra không còn có thể là ai khác .

Đỗ Bạch hơi sừng sờ, hẳn làm sao không biết mình có nữ bằng hữu . Tuy là phản ứng đầu tiên là Tô Lan Nhi, nhưng rất nhanh thì bị hắn phủ định, Tô Lan Nhi hôm qua đã ly khai Thanh Khê Huyện, không có khả năng hiện xuất hiện .

Vậy sẽ là người nào ?

Đỗ Bạch ánh mắt không khỏi nhìn về phía người bán hàng phương hướng, ở nàng đứng bên người một cái nhu nhược nữ hài .

Đối với chính là nhu nhược, nàng làm cho cảm giác như vậy mau muốn héo tàn hoa tươi, mỹ đồng thời làm cho lòng người toái . Nếu như thể nhược nhiều bệnh Lâm Đại Ngọc, mỹ đẹp mắt nhưng cũng làm cho đau lòng người .

"Đỗ Bạch ." Mộng Tuyết nhợt nhạt cười, theo Đỗ Bạch chậm rãi đi tới, nàng cười rất uyển chuyển, bước đi cũng rất cẩn thận từng li từng tí, có thể lại có một loại khó có thể ngăn cản thương tiếc ở người tâm lan tràn .

Nhìn theo bản thân đi tới bạch y nữ hài, Đỗ Bạch nhíu mày . Nàng một cái nhăn mày một tiếng cười đều tràn đầy mỹ cảm, không hiểu lại có một tia nhàn nhạt ưu thương, không giống như là đặc biệt vì chi, tự nhiên mà thành hình như là lấy sinh mạng đến khí chất .

Đỗ Bạch cũng không nhận ra đối phương, ngay cả gặp mặt một lần cũng không có, vì sao nói là hắn nữ bằng hữu .

Hô ——

Tất cả mọi người thật sâu thở ra một hơi, Mộng Tuyết xuất hiện, để cho bọn họ có một loại không hiểu thương cảm, có loại không thờ nổi cảm giác . Lúc này thấy nàng nụ cười trên mặt, loại vết thương này cảm giác mới phai đi không ít .

"Đây chính là Đỗ Bạch nữ bằng hữu, thật xinh đẹp! Đặc biệt khí chất này, ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, thực sự là ta thấy mà yêu ."

"Đó chính là Nhất Trung hoa khôi Tô Lan Nhi, như thế nào cùng nghe được không giống với . Bất quá người trường thật xinh đẹp!"

"Nàng không phải Tô Lan Nhi, ta đã thấy ."

...

"Người là ai ? Tìm ta ?" Đỗ Bạch nhìn đi tới trước mặt Mộng Tuyết thản nhiên nói, nhàn thản bình tĩnh không có nổi bất kỳ gợn sóng nào .

Thấy Đỗ Bạch bình tĩnh như vậy, Mộng Tuyết cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng nàng vẫn là mỉm cười nói: "Ta gọi Mộng Tuyết, chuyên môn từ đi lên kinh thành tới nơi này tìm người, có việc muốn nói với người ."

Mộng Tuyết nói xong, ánh mắt phẩy một cái cảnh vật chung quanh, trát một cái con mắt, giọng nói êm ái: "Người xem . . . Có thể chuyển sang nơi khác nói sao?"

Thường Kinh đến ? Đỗ Bạch có chút ngoài ý muốn, hơn nữa còn là chuyên môn tìm đến mình ?

"Được, chúng ta chuyển sang nơi khác ." Đỗ Bạch thản nhiên nói, sau đó quay đầu nhìn về phía mập mạp bọn họ, "Ta đây cùng Thường lão sư đi trước, các người không có chuyện gì cũng trở về đi ."

"Là lão đại!" Mập mạp lập tức tinh thần kính cái lễ, "Chúng ta dọn dẹp một chút liền về nhà, ngày hôm nay chân đặc biệt sao thoải mái!"

Đỗ Bạch lúc này mới mang theo Thường Tử Nhan ly khai, Mộng Tuyết cũng mỉm cười bồi ở bên cạnh hắn .

Thường Tử Nhan thành thực mê hoặc, ngực lớn như một viên chín muối cây đào mật, non có thể lưu ra nước . Cái kia mới tới gọi Mộng Tuyết, mỹ làm cho lòng người toái, nhìn các nàng đều rúc vào Đỗ Bạch bên người, tình ý kéo dài . Chỉ cần là nam nhân người nào không ước ao, người nào không chảy nước miếng .

Ly khai Thanh Lưu ở, Đỗ Bạch mang theo Thường Tử Nhan, Mộng Tuyết, đi tới một nhà an tĩnh quán cà phê, túi một cái ghế lô, đốt một ly nồng đậm cây cà phê .

"Mộng Tuyết cô nương, có lời gì bây giờ có thể nói ." Đỗ Bạch nhẹ hóp một cái cây cà phê, nhàn nhạt hỏi.

Mộng Tuyết lúc này mới mỉm cười mở miệng, "Đầu tiên ta phải cảm ơn người . Người giết Nhạc Lập Minh, ta theo hắn hôn ước dĩ nhiên là vô hiệu ."

Lại là Nhạc Lập Minh vị hôn thê, Đỗ Bạch khẽ cau mày, nữ hài tử này có bị bệnh không! Vị hôn phu bị giết, còn chuyên môn đã chạy tới cảm tạ cứu nhân đến .

"Đỗ công tử khẳng định rất nghi hoặc ta cử động, đợi ta nói rõ người liền sẽ rõ ràng ." Mộng Tuyết giọng nói êm ái .

"Há, ta đây liền chăm chú lắng nghe ."

"Ta và Nhạc Lập Minh hôn ước, cũng không phải tự nguyện, là giữa các gia tộc lợi ích đám hỏi . Ở kinh thành gia tộc cùng gia tộc đám hỏi là không thể bình thường hơn sự tình, nếu như là đòi lại một người, ta e rằng không biết bài xích . Nhưng Nhạc Lập Minh lại không được, bởi vì hắn hại chết ta hảo tỷ muội, chúng ta là cứu nhân! Cho nên ta ước gì có người giết hắn!"

"Đỗ công tử giết hắn, ta có phải hay không nên cảm tạ đây?" Mộng Tuyết con mắt trát Hạ, ôn nhu dừng ở Đỗ Bạch .

Đôi mắt Mộng Tuyết ánh mắt, Đỗ Bạch cũng bất vi sở động, vẫn như cũ thản nhiên nói: "Xem ra, ta là trong lúc vô ý bang mộng Tuyết cô nương một đại ân ."

"Ừ, cho nên ta phải báo đáp người, ta liền tới tìm người ." Mộng Tuyết khẽ mỉm cười, rất đẹp, rất thoải mái .

Thường Tử Nhan liền ngồi ở bên cạnh có một hơi không có uống một hớp nổi cây cà phê, nghe được Mộng Tuyết nói như vậy, nàng không khỏi lạnh rên một tiếng: "Mộng Tuyết cô nương không biết là muốn lấy thân báo đáp đi! Đỗ Bạch thế nhưng có nữ bằng hữu người ."

Chứng kiến Thường Tử Nhan ghen, Mộng Tuyết không khỏi cười khẽ một cái, mới mỉm cười nói: "Đỗ phu nhân, người đừng hiểu lầm . Báo đáp có rất nhiều loại phương thức, không nhất định đều muốn lấy thân báo đáp nga, ta là có chuyện quan trọng khác cho biết ."

1 tiếng Đỗ phu nhân, đem Thường Tử Nhan gọi mặt đỏ đến bên lỗ tai, toàn thân không khỏi hỏa lạt lạt . Muốn phải phản bác, nhưng lại có một loại Việt lau Việt Hắc cảm giác, chỉ phải tức giận nói: "Các người nói tiếp, không cần lo cho ta ."

Mộng Tuyết gọi Thường Tử Nhan Đỗ phu nhân, Đỗ Bạch chính là không còn gì để nói . Hắn ý tưởng giống như Thường Tử Nhan, thứ nhất cảm thấy không cần phải ... Hướng Mộng Tuyết giải thích cái gì, mặt khác chính là Việt lau Việt Hắc .

"Mộng Tuyết cô nương vẫn là nói thẳng ý đồ đến được, thời gian của ta quý giá ." Đỗ Bạch đổi chủ đề, thản nhiên nói .

"Được. Ta nghĩ muốn cùng Đỗ công tử nói là Nhạc Lập Minh còn có một cái thân ca ca —— Nhạc Lập Quang, hắn biết được đệ đệ bị giết phía sau,

đã tại chạy tới Thanh Khê Huyện trên đường . Hắn ở kinh thành danh tiếng rất lớn, thực lực bí hiểm, làm người âm hiểm độc ác, hy vọng Đỗ công tử cẩn thận ."

"Các người làm sao biết Nhạc Lập Minh chết ?" Đỗ Bạch đột nhiên nghĩ đến một cái vấn đề máu chốt, Nhạc Lập Minh vừa mới chết không lâu sau, xa ở kinh thành bọn họ là như thế nào ở thời gian ngắn như vậy trong nhận được tin tức .

"Đường Từ Phi nói, hắn đem lúc đó chuyện phát sinh Thông qua điện thoại truyền quay lại đi lên kinh thành ." Mộng Tuyết hồi đáp .

"Thì ra là thế ." Hết thấy đều mình bạch, Đường Từ Phi cư nhiên mạng lớn không có chết .

Nhạc Lập Quang ở đại thể biết thực lực của hắn phía sau, vẫn như cũ tuyển chọn đến Thanh Khê Huyện, cũng nói một cách tự tin giết chết hắn, xem ra hiện tại tình cảnh có điểm nguy hiểm .

Chỉ hơi trầm ngâm, Đỗ Bạch đối với Mộng Tuyết nói cảm tạ: "Đa tạ mộng Tuyết cô nương báo cho biết, ta sẽ nhiều hơn phòng bị ."

"Không khách khí, chúng ta đây đi lên kinh thành thấy nha." Mộng Tuyết hướng về phía Đỗ Bạch ôn nhu cười, dịu dàng nói: "Ta cũng vừa mới vừa thi đậu Kinh Đại, không quá phận sỗ so với người thấp rất nhiều ."

Mộng Tuyết nói xong cũng đứng lên, bay mùi thơm từ Đỗ Bạch bên người xẹt qua, đi ra ghế lô .

Nhìn Mộng Tuyết như mộng ảo bóng lưng, Đỗ Bạch như có điều suy nghĩ, xem ra giấc mộng này tuyệt cũng không đơn giản, địch bạn khó phân biệt .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Nhạc Lập Quang

119 . Nhạc Lập Quang

Mộng Tuyết sau khi rời đi, Đỗ Bạch cùng Thường Từ Nhan sau đó cũng ly khai quán cà phê, trở lại nước trong nhân gia .

Thường Từ Nhan một về đến nhà, xông cái tắm nước nóng liền trực tiếp trở về phòng . Uống chút rượu, hơn nữa bị chửi tiểu thư, nàng tâm tình có chút hạ, cũng không có bình thường dong dài khuyết điểm .

Nhưng thật ra Đỗ Tiểu Vân tìm Đỗ Bạch hỏi vài câu về tụ hội sự tình, Đỗ Bạch nói đơn giản một cái, thấy cũng không phải là cái gì đại sự, liền trở về phòng của mình nghỉ ngơi .

Đỗ Bạch một về đến phòng, Tiểu Hắc liền nhảy đến trên tay hắn, chỉ mình cái bụng xèo xèo gọi .

"Người không phải ăn nhiều cá như vậy sao? Tại sao lại đói!" Đỗ Bạch nhất thời không nói gì, bằng Tiểu Hắc kiêng ăn cùng sức ăn, người nào nuôi nổi nó . Thật không biết ở xà quật thời điểm, nó là dựa vào ăn cái gì .

"Xèo xèo —— "

"Bây giờ không có cái gì có thể ăn, ngày mai chúng ta ra đi tìm một chút xem ." Đỗ Bạch bắt đắc dĩ an ủi Tiểu Hắc, nửa ngày mới thấy nó bình tĩnh trở lại, lại cuộn thành một đoàn, ngủ say sưa thấy .

Đỗ Bạch lúc này mới thở phào, hắn đã nghĩ kỹ, ngày mai đi Nam Cung Thế Gia nhìn, truyền thừa mấy trăm năm thế gia phải có chút bảo bối đi. Bây giờ không có, chỉ có thể đi Liệt Diễm Sơn, khiến chính nó bắt cá ăn .

Nằm ở trên giường, Đỗ Bạch lấy điện thoại di động ra lại chơi mấy bàn trò chơi, lúc này mới bắt đầu tu luyện .

Tu luyện tới nửa đêm, cái này mới ngủ .

Trời tối người yên Vu Hạp, đột ngột xuất hiện một con thuyền Ngư Thuyền, Ngư Thuyền thượng treo một chiếc hồng đăng lung .

Nếu như Đỗ Bạch lúc này chứng kiến chiếc này Ngự Thuyền nói, có thể sẽ cảm thấy nhìn quen mắt, làm sao cùng Kỳ Trân Các tiếp đãi bọn hán Ngự Thuyền như vậy giống nhau. Thật chính là chiếc kia Ngự Thuyền, ngay cả người chèo thuyền đều giống nhau.

"Có còn xa lắm không?" Đón gió đứng ở đầu thuyền thanh niên nhân hai tay lưng ở phía sau, nhìn đen kịt bầu trời đêm, nhàn nhạt hỏi.

"Rất nhanh, một hai phút liền đến." Người chèo thuyền lưu loát trả lời.

"Hắn là thân phận gì?"

"Nói lên cái này, chúng ta chính là cảm thấy lẫn lộn." Người chèo thuyền trong giọng nói cũng mang theo hiếu kỳ, "Cái này Đỗ Bạch hình như là đột nhiên xuất hiện giống nhau, một tháng trước hoàn toàn không có hán bất kỳ tin tức gì, chúng ta có thể giải đến tin tức đều là trong một tháng này."

"Các ngươi nói một chút biết." Thanh niên nhân thần nhiên nói.

"Nhạc công tử, cái này cũng không ở chúng ta giao dịch trong phạm vi, ta chỉ là tiễn các ngươi tới đất điểm."

"Ta thêm tiền."

"Được, ta đây hãy nói một chút chúng ta biết." Có tiền, người chèo thuyền mà bắt đầu nói, "Đỗ Bạch tuổi tác mười tám, Tu Chân Giả, Hỏa Thuộc Tính, thực lực đại khái ở Luyện Khí Ngũ Giai chi phối, đã gia nhập vào Võ Đường. Hắn vừa mới tham gia xong thi vào trường cao đẳng, thành tích toàn tỉnh số một, ghi danh là Thượng Kinh đại học, hai tháng sau sẽ phải đi trước Thượng Kinh, trong khi mấy năm cuộc sống đại học. Ta biết chỉ những thứ này."

"Luyện Khí Ngũ Giai?" Nhạc Lập Quang cười lạnh một tiếng, có thể thi triển Linh Thuật, Đỗ Bạch tại sao có thể là Luyện Khí Ngũ Giai, ít nhất là Luyện Khí Thất Giai.

"Đúng, căn cứ hiện hữu tư liệu phân tích ra." Người chèo thuyền rất khẳng định nói.

Nhạc Lập Minh cũng không truy cứu hắn nói không đúng, Thanh Khê Huyện cái chỗ này ước đoán liền Đỗ Bạch một cái Tu Chân Giả. Bất kể là Kỳ Trân Các, vẫn là Võ Đường, trú thủ tại chỗ này người bất kể là thực lực và kiến thức đều có giới hạn, không rõ tu chân thường thức cũng là bình thường.

"Có ta ở đây, hắn đừng nghĩ Thượng Kinh lớn!" Đối mặt gió đêm, Nhạc Lập Minh âm lãnh đạo.

"Thiếu gia, Thượng Kinh là chúng ta địa bàn, giết hắn không phải dễ dàng hơn?" Nhạc Lập Minh đồng dạng có một trung thực tới tở Nhạc Bằng, Nhạc Bằng là nhạc gia chân chính người hầu, mặc kệ địa vị, thực lực đều so với Nhạc Nhân cao hơn.

Nhạc Bằng bao nhiêu có thể đoán được Nhạc Lập Quang tâm tư, hắn tựa hồ không có tính toán hiện đang giết chết Đỗ Bạch ý tứ.

"Không, ngươi sai. Đi lên kinh thành thế lực phức tạp, Võ Đường thế lực cũng lớn, chúng ta ngược lại không tốt chừng không hắn. Tại địa phương khác liền không nhất định, muốn lúc nào mạng hắn, còn không phải chúng ta nói tính."

"Thiếu gia anh minh!" Nhạc Bằng lập tức nói nịnh.

"Thiếu cho ta đến một bộ này, trong lòng ngươi nghĩ như thế nào, đừng cho là ta không biết. Ngươi cảm thấy sẽ đi ngay bây giờ đem Đỗ Bạch cho sát, vì đệ đệ ta báo thù đúng không?"

"Lẽ nào thiếu gia còn có cái gì lo lắng hay sao?"

Nhạc Lập Quang cũng không trả lời ngay hắn, ánh mắt của hắn rơi vào di chuyển trên ghềnh bãi hai cỗ đốt thành tro cacbon thi cốt, ánh mắt lóe lên một hàn mang.

Hắn người em trai này mặc dù không kham, nhưng dù sao cũng là hắn thân đệ đệ, nếu như bị người giết, hắn cái này làm ca ca vô luận như thế nào đều phải giúp hắn báo thù.

Ngự Thuyền chậm rãi dừng lại, Nhạc Lập Quang chủ tớ, còn có theo chân bọn họ cùng đi thủ hạ, đi xuống thuyền, bước trên di chuyển than.

"Đem bọn họ tro cốt thu thập, mang về." Nhạc Lập Minh dặn dò một tiếng, liền theo di chuyển trên ghềnh bãi chậm rãi đi tới, Nhạc Bằng người lão bộc này một tác cũng không rời cùng ở bên cạnh hắn.

"Không phải ta nghĩ khiến Đỗ Bạch sống lâu một ít ngày, mà là hiện tại không nắm chắc. Cùng là Luyện Khí cảnh giới, Luyện Khí Cửu Giai cùng Luyện Khí Thất Giai kém chi là linh khí bao nhiêu, hắn cũng không có thuộc về khác biệt. Đỗ Bạch Linh Thuật phi thường thuần thực, thật muốn chiến đấu, thắng bại ở 5-5 số, cho nên bảo đảm nhất biện pháp chính là chờ ta Trúc Cơ sau khi thành công, sau đó là giết hắn."

"Thiếu gia nói là, là ta lỗ mãng." Nhạc Bằng lập tức xấu hổ tự trách nói.

"Ngoại trừ nguyên nhân này, còn có một nguyên nhân khác, Võ Đường phái một người đến Thanh Khê Huyện trợ giúp bọn họ tiêu diệt Nam Cung Thế Gia, chính là nhất cá kinh địch. Tổng hợp lại suy nghĩ, để Đỗ Bạch sống lâu ít ngày."

"Thiếu gia muốn phê chuẩn không có sai ." Nhạc Bằng phi thường bội phục Nhạc Lập Quang mưu tính sâu xa, "Bất quá chúng ta có muốn hay không trợ giúp Nam Cung Thế Gia đây? Trợ giúp địch nhân địch nhân, chính là bằng thêm một người bạn, lời này có thể là thiếu gia nói ."

"Ngu xuẩn! Nam Cung Thế Gia là một hàng gì, liền một cái tam lưu gia tộc cũng không bằng. Duy nhất có giá trị đồ đặc chính là Huyết Ảnh thần công, nhưng Huyết Sát địch ta chẳng phân biệt được, sớm muộn đều sẽ gây ra Họa đến! Chỉ có đưa ngọc mới sẽ đi tranh thủ như vậy bằng hữu!"

...

Ngày thứ hai, Đỗ Bạch đầu tiên là cho Tuyết Cơ phát một tin tức, đề cho nàng hỗ trợ lưu ý Hạ đi lên kinh thành đến Nhạc Lập Quang, liền đề ở nhà tu luyện .

Tin nhắn ngắn vừa qua khỏi đi, Tuyết Cơ rất nhanh hồi phục lại: "Nhạc Lập Quang tối hôm qua đã tới Thanh Khê Huyện, đi xem đi Vu Hạp, liền vội vã trở về kinh, không cần lo lắng hấn gây bất lợi cho ngươi ."

Mới vừa nhìn xong tin nhắn ngắn, Tuyết Cơ lại phát một cái qua đây: "Nghỉ ngơi thật tốt, buổi tối Phá Trận diệt Nam Cung!"

"Biết ." Đỗ Bạch trở về một cái đi qua, liền đề điện thoại di động xuống .

Người cũng thờ phào một cái, hấn là không sợ Nhạc Lập Quang, nhưng nhưng có chút lo lắng Đỗ Tiểu Vân, Thường Từ Nhan an toàn .

Đỗ Bạch cũng biết đây là hấn nhược điểm, nhưng trong khoảng thời gian ngắn cũng nghĩ không ra biện pháp gì tốt an trí các nàng .

Một ngày đêm Đỗ Bạch đều ở nhà tu luyện, thẳng đến bầu trời tối đen, mới mang theo Tiểu Hắc thẳng đến cảnh tổng cục .

Đến thời điểm, hấn chứng kiến, Viên Tiên Sinh, Lưu Thuận Thủy, tạ ơn phương đã đến .

Sau đó liền thấy mang hắc sa, toàn thân khóa lại trong hắc bào Tuyết Cơ cùng Thanh Liên đi tới .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Không trăng không sao

120 . Không trăng không sao

Thanh Liên vừa ra tới, tất cả mọi người không nói lời nào, đứng ở Thanh Liên trước mặt bọn họ tựa hồ đều có một loại tự ti tâm lý, một cỗ thánh khiết khí tức đập vào mặt .

Đỗ Bạch mặc dù không có bọn họ cảm giác, nhưng là lại nói chuyện với Thanh Liên, giữa hai người có thể không thể nào hữu hảo .

Ở Thanh Liên, Tuyết Cơ phía sau còn đứng năm sáu mỗi người Vô Đường người, bất quá bọn hấn đều không phải là võ giả, chắc là trợ thủ tùy tùng .

"Xuất phát!" Tuyết Cơ khàn khàn hô .

Vì vậy, lấy Thanh Liên Tuyết Cơ dẫn đầu đoàn người tọa sau khi lên xe, thẳng đến Nam Cung Thế Gia nơi đóng quân đi .

Đầu tháng, bầu trời tối như mực một mảnh, không ngôi sao cũng không trăng, chỉ có trên đường đèn nê ông lóe lên lóe lên, khiến dưới màn đêm Thanh Khê Huyện, có như vậy một con đường sống .

"Sở dĩ muốn chọn vào hôm nay tiến công Nam Cung Thế Gia, nguyên nhân chủ yếu hay là bởi vì phòng hộ trận pháp ." Chứng kiến trong xe bầu không khí rất giống nặng nề, Tuyết Cơ khàn khàn cho mọi người giải thích, "Nam Cung Thế Gia phòng hộ trận pháp tên gọi Bát Quái tinh quang trận, lấy Bát Quái làm trận cơ, số tử vì vì vận chuyển lực lượng, sinh sôi không ngừng, cao minh vô cùng . Bọn họ có thể mấy trăm năm bất diệt, cùng cái này phòng hộ trận pháp có mặc đại quan hệ ."

Trận pháp nhất đạo, Đỗ Bạch cũng coi như rất tinh tường, phải biết rằng hấn học thế nhưng Trần Văn chi đạo .

Trần Văn nói đơn giản là các loại trận pháp giảm bớt bản, nhưng Trần Văn cùng trận pháp lại có không giống với địa phương, đó chính là rất nhiều Trần Văn người có thể luyện khắc vào Linh Khí thượng, nhưng người nếu như căn cứ Trần Văn đến bố trí đại trận, lại vô tòng hạ thủ, bố trí không chân chính

đại trận .

Đặc biệt có chút Cổ Trận văn, có bất khả tư nghị năng lực, nếu thật là có thể bố trí thành đại trận, uy lực kia tức hĩ kinh thiên động địa .

Nói tóm lại, Trận Văn là trận pháp giảm bớt bản, hiểu Trận Văn chưa chắc có thể bày binh bố trận, hiểu bày binh bố trận chưa chắc có thể luyện chế Trận Văn, hai người có tương thông địa phương, nhưng cũng không phải cùng một vật .

Cho nên Đỗ Bạch tuy là quen thuộc trận pháp, nhưng để cho hấn Phá Trận, chưa chắc có thể làm được .

"Muốn phá giải Bát Quái tinh quang trận, đầu tiên muốn tiêu trừ nó lực lượng nguồn suối số tử vi, đêm nay không trăng không sao là trận pháp yếu kém nhất thời điểm . Ngoại trừ tinh quang, thật sẽ đối với Bát Quái có thâm nhập hiểu rõ, mới có thể chân chánh Phá Trận ."

Trong xe ngoại trừ Thanh Liên, đối với trận pháp quen thuộc nhất khả năng chính là Đỗ Bạch, còn như Tuyết Cơ nói này, chắc là Thanh Liên nói với nàng, về phần người khác chỉ có thể làm làm kiến thức tới nghe, không cần ngón tay nhìn bọn họ có thể hiểu .

Đỗ Bạch tuy là quen thuộc, nhưng có thể sẽ không tùy ý xen mồm, nghe một chút tạm được, gọi hấn Phá Trận lại không được .

Tuyết Cơ nói sau đó, trong xe lại lâm vào trong trầm mặc, bất quá lộ trình cũng hơn phân nửa, cách Nam Cung Thế Gia cũng không xa, mọi người cũng liền không thêm nói (nhắc) lại .

Thanh Liên vừa lên xa liền không có nói qua nói, biểu hiện trên mặt thủy chung đều là không hề bận tâm, bản thân chiếm một vị trí .

Thẳng đến xe dừng lại đến, nàng lúc này mới nhàn nhạt hỏi Tuyết Cơ, "Cái gì cũng chuẩn bị xong ."

"Chuẩn bị xong, sẽ chờ Thanh Liên sứ giả Phá Trận ." Tuyết Cơ rất nhanh hồi đáp .

"Được, chúng ta bây giờ xuống xe ." Thanh Liên nhàn nhạt nói xong, coi như đi trước xuống xe .

Đi xuống xa, bốn phía đen kịt một màu, trước mắt Nam Cung trú đất phẳng phất nhất tôn quái thú, đang lặng lẽ mở nó miệng rộng, các loại của bọn hấn hướng trong miệng tiến .

"Đốt đèn!" Thanh Liên khẽ quát một tiếng, thanh âm không lớn, lại rõ ràng truyền nhân lỗ tai mỗi một người trong .

Chợt, liền thấy đi theo những tùy tùng kia, trong tay mỗi người đều sáng lên hai cái hình sợi dài bóng đèn, ánh mắt một cái thay đổi sáng lên, phía trước chính là đi thông trong cốc lộ khẩu .

"Vào cốc ." Thanh Liên lại là ra lệnh một tiếng, tay cầm bóng đèn các tùy tùng trước đi ở phía trước, theo trong cốc đi tới, người khác thì theo ở phía sau, Đỗ Bạch trực tiếp đi ở mặt sau cùng .

Vừa đi vào trong cốc, cảnh sắc trước mắt lập tức thay đổi, chứng kiến không phải cảnh sắc ưu mỹ sơn cốc, cũng không phải lờ mờ cổ kiến trúc, mà là một cây căn do tảng đá chế tạo thành cây cột, lấy một loại Huyền Áo phương thức tập luyện ở trước mặt .

Sàn nhà cũng không phải bùn đất, mà là một khối khối hình vuông đá phiến, từng đá phiến ước hẹn một huê mét cao thấp, cũng đủ một người đứng thẳng mặt trên . Còn có những phiến đá này cũng không phải cùng một cái nhan sắc, phần xanh trắng Hồng ba loại nhan sắc .

Đây chính là Nam Cung Thế Gia phòng hộ trận pháp —— Bát Quái tinh quang trận, nếu như là có ánh trăng sao buổi tối, người còn biết xem đến trên trận pháp vô ích ngôi sao Quang Thiểm Thước, ánh trắng đặc biệt lớn .

"Thượng đèn!" Thanh Liên mở miệng lần nữa .

Các tùy tùng lập tức dựa theo trước đó giao phó xong lộ tuyến, miệng niệm: Trước một phải hai bên trái lần nữa trước hai, căn cứ khẩu quyết giảm ở tương ứng hình vuông trên tám đá .

Bọn họ cách đi là đứng, trận pháp cũng không có bị khởi động, bọn họ đều rất an toàn . Vây xem Tuyết Cơ, Viên Tiên Sinh môn đều thờ phào .

Tuyết Cơ thật đến qua một lần Nam Cung nơi đóng quân, bất quá là đi theo Nam Cung Thế Gia người cùng đi, lúc đó ngôi sao Quang Thiểm Thước, như sân nhảy giống nhau, căn bản không phân biệt được chân đạp đến là nơi nào, hơn nữa lúc đó bị thương thật nặng, một lòng chỉ muốn chạy trốn mệnh, nơi nào sẽ lưu ý dưới chân đá phiến .

Mỗi người tùy tùng đi tới tương ứng vị trí phía sau, bò lên trên thạch trụ, cầm trong tay sáng sủa bóng đèn đưa thả ở phía trên, sau đó liền tại thạch trụ đứng bên cạnh .

Tất cả bóng đèn đều để lên phía sau, kỳ diệu sự tình phát sinh, từng bị để đặt bóng đèn thượng thạch trụ đều phát sinh một bó tia sáng, quán trú ở trung ương trận pháp một cây thoáng cao điểm trên trụ đá, lấy nên thạch trụ làm trung tâm, các bày đặt bóng đèn thạch trụ vì liền tiếp điểm, như một bả quang ô chiếu sáng cả trận pháp .

Chứng kiến tất cả như theo dự liệu giống nhau, Thanh Liên trong lòng cũng thờ phào, đối với trận pháp nhất đạo nàng xác thực tinh thông, nhưng trận pháp thiên biến vạn hóa, không phải tự mình từng trải, rất khó hoàn toàn lý giải thấu triệt .

"Hiện tại chỉ cần phá hủy trung gian cái kia mắt trận thạch trụ, trận pháp này coi như phá ." Thanh Liên nhàn nhạt mở miệng .

"Ta đi!" Lưu Thuận Thủy xưng phong nhận việc lớn tiếng nói .

Thấy không có nguy hiểm gì, Tuyết Cơ cũng đồng ý, ăn nói đạo: "Cẩn thận một chút, nhớ trước một phải hai bên trái lần nữa trước hai ."

"Ừ, ta nhớ ở ." Lưu Thuận Thủy trầm giọng đáp, tuy là nhìn như không có bất kỳ nguy hiểm, nhưng cẩn thận một chút luôn luôn đúng.

Tại người khác nhìn soi mói, thủy thuận dựa theo khẩu quyết cẩn thận một chút theo mắt trận đi tới .

Chứng kiến tất cả như thiết kế xong một dạng, Đỗ Bạch luôn cảm thấy chỗ nào có cái gì không đúng .

Nam Cung Thế Gia có thể sừng sững mấy trăm năm không ngã, trận pháp này vào tay mang tính then chốt tác dụng, theo đạo lý không nên dễ dàng như vậy bị phá mới đúng.

Ngay Đỗ Bạch trầm tư gian, Lưu Thuận Thủy đã bình yên vô sự đi tới mắt trận, hần cũng thật sâu thở phào .

Quay đầu ngắm Thanh Liên liếc mắt, ở Thanh Liên khẳng định trong ánh mắt, Lưu Thuận Thủy vận chuyển chân khí, hai tay lập tức hiện lên một tầng nhàn nhạt chân khí, hết lớn một tiếng, chợt bỏ về phía thạch trụ! !

Ầm! ! Một tiếng vang thật lớn, thạch trụ thoáng qua động một cái .

Thạch trụ khẽ động, toàn bộ trận pháp tựa hồ cũng đều thoáng qua động một cái, vang lên bên tai xèo xèo thanh âm, phảng phất loại bộ phận cơ quan bị va chạm giống nhau .

Thanh Liên không hề bận tâm nhãn thần rốt cục thay đổi, lập tức la lớn: "Mau trở lại! !"

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Phá Trận

121 . Phá Trận

Không cần Thanh Liên kêu, trong trận pháp Lưu Thuận Thủy còn có những tùy tùng kia, cũng biết không hay, lập tức trở về triệt .

Trong hoảng loạn, bọn họ vẫn là ghi nhớ phía trước vào trận lúc lơ lửng bí quyết, miệng niệm: Trước một phải hai bên trái lần nữa trước hai, rất nhanh trở về trốn .

Đồng ——

Một khối đá phiến đột nhiên hạ xuống, vừa mới bước trên đá phiến tùy tùng hét thảm một tiếng, liền tiêu thất, đá phiến lại lần nữa khôi phục nguyên dạng . Tình huống như vậy không ngừng phát sinh ở một người tùy tùng trên người, chỉ là ngắn ngủi một hai giây thời gian, thì có ba gã tùy tùng táng thân ở bên dưới trận pháp .

Cái này còn sống tùy tùng, bao quát Lưu Thuận Thủy cũng không biết làm như thế nào đi, chỉ phải kinh hoàng bằng trực giác ra bên ngoài xông .

A a ——

Lại là lưỡng tiếng kêu thảm thiết, lại có lưỡng người tùy tùng rơi vào bên dưới phiến đá phương .

Mà Lưu Thuận Thủy cũng từng trải một lần nguy hiểm, ngay mới vừa rồi nếu không phải là tốc độ của hần nhanh như vậy một chút xíu, hần cũng ngã xuống . Ở bên dưới phiến đá hăm dọa hiểm, hần chứng kiến xuống đen thui lùi một mảnh, máu tanh mùi vị xông vào mũi .

Đứng ở ngoài trận Thanh Liên, Đỗ Bạch bọn họ mắt mở trừng trừng nhìn các tùy tùng trước sau chết thảm ở trong trận, lại không có biện pháp nào . Có ở đây không hiểu rõ trận pháp dưới tình huống, nhảy vào trong trận pháp, cùng chịu chết không sai biệt lắm .

Vài cái nhảy vọt sau khi, mắt thấy kém một bước sẽ đi ra, Luru Thuận Thủy trong mắt toát ra vẻ vui mừng, thở phào một cái, đang muốn đi ra .

Liên ở thời khắc mấu chốt này, trận pháp đột ngột phát sinh biến hóa, toàn bộ trận pháp thạch trụ xoay tròn, nguyên bản thông đạo biến thành thạch trụ . Luru Thuận Thủy vừa mới nghiêng về trước thân thể, lập tức một cái phanh lại, lúc này mới tránh cho trực tiếp đánh lên thạch trụ .

Cũng liên cái này một làm lỡ, lớn hơn nữa nguy hiểm xuất hiện, hần chân đạp đá phiến vô thanh vô tức trầm xuống, chờ hần khi phản ứng lại sau khi, thân thể đã nửa rơi vào tới đất, muốn nhảy ra đến đã không có khả năng .

"Cứu . . . Ta . . ." Luru Thuận Thủy tuyệt vọng kêu cứu .

"Luru Thuận Thủy! !" Tuyết Cơ cùng Viên Tiên Sinh hầu như cũng trong lúc đó hô lớn, giọng nói tràn ngập lo lắng cùng bất an .

Tạ Hoa thân thể đi phía trước một khuynh muốn xông vào đi kéo hần, nhưng chung quy không có dũng khí vọt vào, sa sút tinh thần hơi cúi đầu .

Đỗ Bạch Tự Nhiên cũng chứng kiến Luru Thuận Thủy tình huống, nếu như có thể cứu, hần tự nhiên sẽ cứu, vậy do hần thực lực bây giờ xác thực cứu không .

Đỗ Bạch không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía Thanh Liên, chỉ thấy nàng vẻ mặt băng lãnh, trong mắt lưu lộ nhân nhật phần nộ, xuất hiện tình huống như vậy, hiển nhiên đề cho nàng khó có thể chịu được .

Xoay tròn Bát Quái tinh quang trận, chậm rãi chậm rãi dừng lại, nguyên bản đặt ở phía trên trụ đá bóng đèn vẫn còn đang . Trận pháp lại khôi phục ngay từ đầu chứng kiến xu thế, chỉ là nguyên bản tiến vào trận pháp người trong toàn bộ tiêu thất .

Nhìn bình tĩnh trận pháp, Viên Tiên Sinh cùng Tạ Hoa hít sâu mấy hơi, trong mắt một hồi hộp, ánh mắt không khỏi liếc Thanh Liên liếc mắt .

Tuyết Cơ Tự Nhiên biết trong lòng bọn họ đang suy nghĩ gì, do dự chỉ chốc lát, vẫn là lấy dũng khí đối với Thanh Liên nhỏ giọng nói: "Thanh Liên sư giả, nếu không chúng ta về trước đi, nghiên cứu được, trở lại ."

"Phải đi về, các người trở lại, đêm nay nói cái gì ta đều muốn phá cái này trận!" Thanh Liên lạnh lùng ứng với một câu, băng lãnh ánh mắt nhìn chăm chú vào Bát Quái tinh quang trận, trát cũng không trát xuống.

Thấy Thanh Liên nói như vậy, Tuyết Cơ Tự Nhiên không dám mở miệng nữa . Thanh Liên không quay về, bọn họ Tự Nhiên cũng không tiện trở lại .

Tuyết Cơ không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía Đỗ Bạch, cước bộ nhẹ nhàng đi hướng hần, nhỏ giọng nói: "Đỗ Bạch, người có ý kiến gì sao?"

"Trước chờ một chút hãy nói, nói không chừng Thanh Liên sư giả chẳng mấy chốc sẽ Phá Trận, cũng khó nói ." Đỗ Bạch thần nhiên nói .

Thấy Đỗ Bạch cho có tâm tình chinh đối với Thanh Liên, Tuyết Cơ nhất thời có chút gấp, giọng nói nặng thêm vài phần, lần nữa nói: "Ta là với người chăm chú!"

"Như vậy đi, ta đối với trận pháp cũng hiểu rõ một chút, ta quan sát một phen sau khi, cùng Thanh Liên sư giả thương thảo xuống. Nếu như cảm thấy có nắm chắc, chúng ta ném thử nửa Phá Trận, không được thì trở về rồi hãy nói ."

"Người cũng sẽ trận pháp, vậy thì thật là quá tốt!" Tuyết Cơ đột nhiên hưng phấn, không biết vì sao dưới cái nhìn của nàng, Đỗ Bạch so với Thanh Liên còn phải dựa vào phổ .

"Người đừng cao hứng quá sớm, ta chỉ là có một chút điểm hiểu rõ, chưa chắc có thể giúp ." Đỗ Bạch mỉm cười, theo Thanh Liên vị trí chỗ ở đi tới .

Đi tới Thanh Liên bên người, Đỗ Bạch cũng từ quan sát kỹ nổi Bát Quái tinh quang trận . Hần xác thực không hiểu trận pháp này, nhưng trong đầu của hần có một Trận Văn cùng trận pháp này có điểm giống .

Tinh quang nghịch sát Trận Văn, loại này Trận Văn hiệu quả chính là hấp thu trên cao tinh quang chuyển hóa thành công kích năng lượng, tương đối đặc thù một điểm ở nghịch chữ, làm hấp chân tinh quang sau khi, còn có thể hình thành một cái nghịch sát trận pháp công kích giết địch .

Nghịch, chính là trái lại ý tứ, bát quái này tinh quang trận có thể hay không cũng muốn trái lại đây? Phía trước lúc phá trận sau khi vẫn cũng rất thuận lợi, chính là cuối cùng công kích mất trận thời điểm, mới xảy ra bất trắc .

"Người hiểu trận pháp ?" Chứng kiến Đỗ Bạch chăm chú suy nghĩ xu thế, Thanh Liên trong trẻo nhưng lạnh lùng hỏi.

Vừa rồi nàng lại lần nữa cân nhắc một lần trận pháp, không có phát hiện bất luận cái gì quên địa phương, nhưng vì sao cuối cùng lại dẫn động trận pháp . Mặc dù không tin tưởng Đỗ Bạch sẽ trận pháp, nhưng nàng hay là hỏi đi ra, vạn nhất có thể cho nàng điểm trợ giúp đây?

"Hiểu sơ ." Đỗ Bạch nhân nhật đáp .

Đỗ Bạch trả lời cùng biểu tình, không hiểu đề Thanh Liên có chút khó chịu, từ nhỏ đến lớn, không ai dám như vậy nói chuyện với nàng . Sẽ quy củ, sẽ đối trả lấy lòng .

"Thật không ? Vậy người xem rồi cái gì đến ." Thanh Liên lạnh lùng hỏi.

"Ta đang nghĩ, trận pháp này có phải hay không là cái nghịch trận, chỉ cần ngược lại là được ."

"Nghịch trận ?" Thanh Liên ngẩn ra, trong đầu tất cả sương mù dày đặc đều bởi vì hai chữ này mà rộng mở trong sáng!

"Không sai, nhất định là nghịch trận! !" Thanh Liên nỉ non 1 tiếng, khuôn mặt hiện lên rồi một nhàn nhạt mỉm cười, dường như băng sơn bên trên Tuyết Liên Hoa trong lúc bất chợt nở rộ giống nhau .

Nhìn Thanh Liên nụ cười, Đỗ Bạch thất thần, Thanh Liên mỹ đã là thiên hạ ít có . Làm gương mặt này có nụ cười sau khi, phảng phất toàn bộ trời đông giá rét đều tan đi, nghênh đón mùa xuân, chim hót cùng mùi hoa trong nháy mắt vây quanh người, cảnh xuân một mảnh nắng .

Rất nhanh Thanh Liên phát hiện Đỗ Bạch kinh ngạc nhìn nàng chăm chăm, nụ cười trên mặt trong nháy mắt tiêu thất, lạnh rên một tiếng, thân thể lác lác một cái, bị bám một lần gió thơm, xông vào trong trận .

Đỗ Bạch cái này mới thanh tỉnh lại, không khỏi lắc đầu . Hắn thấy, bản thân tâm tình đã đến Bàn Thạch cảnh giới, nhưng hiện tại xem ra, còn có đợi nghĩ lại a .

"Thanh Liên sứ giả! !"

Chứng kiến Thanh Liên vọt vào trong trận, Tuyết Cơ lập tức kinh hô thành tiếng .

Rầm rầm——

Xông vào trong trận Thanh Liên, tiềm chương mỗi huy động một lần, thì có một cây thạch trụ rồi ngã xuống . Cùng vừa rồi Phá Trận phương pháp không giống với, phía trước phá hư là cái gọi là mất trận, nhưng lần này phá hư là để đặt có bóng đèn thạch trụ .

Hiển nhiên lần này phương pháp là đúng, tuy là mất thường quan sát không đến, nhưng theo thạch trụ liên tục rồi ngã xuống, trực giác cảm giác được trận pháp yếu vài phần . Hơn nữa cũng không có gây ra trận pháp, chính là tốt nhất chứng minh!

Ầm! !

Theo ngay chính giữa mất trận rồi ngã xuống, Bát Quái tinh quang trận PHÁ...! !

Trong tầm mắt xuất hiện lò mờ cổ kiến trúc! !

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Người đi - nhà trống

122 . Người đi - nhà trống

Trận pháp vừa vỡ, Thanh Liên trước liền theo trong cốc đi tới .

Nàng hiện tại tâm tình có điểm hồng бет, bởi vì nàng tính toán sai lầm, chết năm sáu người, còn bao gồm Vô Đường thành viên Lưu Thuận Thủy . Mặc dù không có người sẽ truy cứu nàng trách nhiệm, nhưng đối với nàng mà nói, là một kiện rất thất bại sự tình .

Cuối cùng có thể phá trận, hay là bởi vì Đỗ Bạch nhắc nhở . Dưới cái nhìn của nàng Đỗ Bạch chính là một cái cuồng vọng chi bối, nàng cư nhiên đạt được đối phương trợ giúp, cái này làm nàng thấy đến mức hoàn toàn là bất khả tư nghị sự tình .

Chứng kiến Thanh Liên đã đi vào, Trì Tuyết Cơ lập tức bắt chuyện Viên Tiên Sinh, Tạ Hoa, Đỗ Bạch 1 tiếng, vội vàng đuổi kịp .

Nhưng đêm nay Nam Cung gia tộc tựa hồ không lớn bình thường, bình thường đều là đèn đuốc sáng trưng, tiếng người huyền ảo . Đêm nay không chỉ có khắp nơi đèn chưa mở, cũng không có nghe được tiếng người, dường như đã lâu đi người vô ích xu thế .

Ngẩng đầu nhìn về phía Nam Cung Thế Gia đóng chặt đại môn, mọi người đều dừng lại, cho dù là đêm tối, môn biển bên trên vàng chói lọi Nam Cung

hai chữ, vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng, phẳng phất như nói Nam Cung gia tộc Huy Hoàng .

"Bọn họ không dám đều trốn đi." Đỗ Bạch nghi hoặc mở miệng, bởi vì hắn không chỉ không có nghe được tiếng người, ngay cả vật còn sống khí tức cũng không có . Vừa rồi Phá Trần làm ra lớn như vậy động tĩnh, coi như người bên trong ngủ chết lại, cũng có thể tỉnh .

"Điều đó không có khả năng! !" Tri Tuyết Cơ lập tức phản bác, giọng nói vô cùng vì khẳng định, "Ta an bài ở Đông Tây Lưỡng Cá xuất khẩu thám tử, mấy ngày này cũng không có phát hiện có người xuất nhập . Cho dù có thâm nghĩ, vậy khẳng định cũng ở ngọn núi lớn này cái phương vị, ta cũng không có nghe được bất luận cái gì phương diện này tin tức ."

"Vào xem chẳng phải sẽ biết ." Thanh Liên lạnh lùng mở miệng, người mới lái hướng về phía Nam Cung đại môn vung lên . Đại môn lập tức ầm ầm 1 tiếng bị đẩy ra, lộ ra phía sau một cái vĩ đại luyện võ tràng .

Trong luyện võ trường vắng vẻ, cùng dạng người này ảnh cũng không có, mọi người nối đuôi nhau mà vào .

Tri Tuyết Cơ tìm được hai bên trái phải nguồn điện công tắc, mở ra nguồn điện, luyện võ tràng lập tức sáng lên bạch sắc ngọn đèn, chiếu luyện võ tràng một trận sáng sủa, như ban ngày .

Ở ngọn đèn chiếu rọi xuống, rõ ràng thấy bên trên rơi một tầng lá cây, cũng liền nói đã có ít ngày không có quét dọn .

"Thật chẳng lẽ đều chạy trốn?" Tri Tuyết Cơ ni non 1 tiếng, lập tức biến sắc, "Hừ, nếu như Nam Cung Văn chân đào tẩu, nhất định lại sẽ là một người Huyết Ma, phải làm sao mới ổn đây!"

Đỗ Bạch nhân thân cũng khẽ hơi trầm xuống một cái, nếu như Nam Cung Văn chân trốn, sau này nhất định sẽ trở lại Thanh Khê Huyện, không chỉ biết tàn sát với hắn có quan hệ người, ước đoán ngay cả Thanh Khê Huyện nhân dân cũng phải tao ương .

"Vào xem!" Thanh Liên cất bước theo sân rộng đi tới, nòng đến Thanh Khê Huyện có hai cái nhãn, người thứ nhất chính là trợ giúp Tri Tuyết Cơ tiêu diệt Cung gia Tộc . Người thứ hai chính là tiến nhập Bí Cảnh, lợi dụng Bí Cảnh tài nguyên Trúc Cơ thành công .

Hiện tại xem ra nhiệm vụ thứ nhất liền hoàn toàn không, nhưng lại tổn thất nhân mã, điều này làm cho nàng biểu tình bộc phát băng lãnh .

Đi qua luyện võ tràng chính là Nam Cung gia tộc chân chính chỗ ở, vẫn như cũ một mảnh vắng ngắt, ánh mắt đến mức, khắp nơi đều là bụi, đều nói rõ chủ nhân không ở nhà .

"Chúng ta tản ra tìm xem ." Tri Tuyết Cơ mở miệng nói, lúc này nàng đối với phía trước nói chuyện nhiều đã không có lòng tin, nếu như Nam Cung gia tộc người không có đào tẩu, lúc đó ở nơi nào ?

Theo đèn từng cái đốt lên đến, toàn bộ Nam Cung gia tộc thay đổi đèn đuốc sáng trưng đứng lên, nhưng vẫn không có chứng kiến một bóng người .

Tiểu Hắc từ Đỗ Bạch trong túi thò đầu ra, nó cái mũi nhỏ động vài cái, râu chuột lung lay, đối với Đỗ Bạch chỉ gọi vài tiếng, liền nhảy xuống .

"Nhớ ở lại chút tìm ta ." Nhìn nhảy đến trên mặt đất Tiểu Hắc, Đỗ Bạch dặn dò một tiếng . Theo cùng Tiểu Hắc ở chung thời gian càng dài, Đỗ Bạch phát hiện nó linh trí cũng đang tăng lên .

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc chỉ gọi vài tiếng, biểu thị biết, liền tiêu thất trong bóng đêm, nó đã ngửi được mỹ vị khí tức .

Đỗ Bạch tiếp tục tìm, nhưng chính như phía trước chứng kiến như vậy, toàn bộ Nam Cung gia tộc đã người đi lâu trống .

Mười phút sau, mọi người ở Nam Cung gia tộc hậu viện quán trú, từ trong mắt mọi người đều có thể nhìn rời, không có bất kỳ phát hiện nào .

"Chân chạy trốn, từ nơi này đi đây?" Tri Tuyết Cơ ni non 1 tiếng, phải tiếp thu hiện thực .

Ngắn Trầm Mặc sau khi, Tri Tuyết Cơ đưa ánh mắt rơi vào Thanh Liên trên mặt, đợi nàng mở miệng .

"Nếu chạy, vậy đi trở về đi ." Thanh Liên trong trêu nhưng lạnh lùng mở miệng, nhãn cũng hiện lên vẻ thất vọng, không chú ý xem nói, phát hiện không .

Thanh Liên nói xong, liền cất bước theo đường cũ trở về, Tri Tuyết Cơ, Viên Tiên Sinh, Tạ Hoa ba người lập tức đuổi theo kịp .

Tri Tuyết Cơ mới vừa đi vài bước, chứng kiến Đỗ Bạch không có theo tới, lập tức quay đầu kêu lên: "Đỗ Bạch, nhanh lên một chút ."

"Các người đi trước, bọn ta xuống ." Đỗ Bạch xem Tri Tuyết Cơ liếc mắt, bình tĩnh giải thích: "Ta có cái sùng vật còn chưa có trở lại, bọn ta chờ nó ."

"Sùng vật?" Tri Tuyết Cơ sửng sốt, lập tức nghi ngờ nói: "Người chừng nào thì có chứa sùng vật?"

Đỗ Bạch cái này vừa mở miệng, không chỉ có Tri Tuyết Cơ dừng bước lại, ngay cả Thanh Liên các nàng cũng dừng bước lại, quay đầu nhìn về phía Đỗ Bạch .

"Xèo xèo —— "

Một đạo bóng trắng từ đằng xa rất nhanh hướng bên này chạy như bay tới, theo Đỗ Bạch trên người nhào tới .

Tiểu Hôi trở lại một cái, lập tức liền nhảy đến Đỗ Bạch trên tay, xèo xèo gọi, trong mắt nhỏ toát ra thần tình khẩn trương .

Đỗ Bạch biểu tình sững sờ, Tiểu Hắc chỉ gọi hấn mặc dù không có thể hoàn toàn lý giải, nhưng cơ bản ý tứ vẫn biết .

"Nó đang nói cái gì ?" Thanh Liên đột nhiên mở miệng, trong tròng nhưng lạnh lùng ánh mắt nhìn kỹ ở Đỗ Bạch trên mặt .

Đỗ Bạch trước trấn an một chút Tiểu Hắc, đem nhét vào trong túi, rồi mới hỏi đáp: "Nó ở bên kia phát hiện một cái làm nó sợ phương, liền trốn về ."

Nghe xong Đỗ Bạch nói, Thanh Liên lập tức quyết định nói: "Dẫn đường, đi qua nhìn một chút ."

Đỗ Bạch không khỏi cau mày một cái, hấn nghe không quen loại này mệnh lệnh khẩu khí, lạnh lùng nói: "Chính ở bên kia, tự mình đi tới là được."

"Người nói cái gì!" Thanh Liên nhãn thần lập tức lãnh đến xương, lóe khí tức nguy hiểm .

"Thanh Liên sử giả, ta dẫn đường ." Vừa nhìn muốn chuyện xấu, Trì Tuyết Cơ lập tức đoạt trước một bước mở miệng cũng nhanh chóng che ở hai người chính giữa .

Thấy Trì Tuyết Cơ ngăn cản ở phía trước, Thanh Liên lúc này mới lạnh rên một tiếng, theo vừa rồi Tiểu Hắc trở về phương hướng lao đi .

Trì Tuyết Cơ lúc này mới thờ phào, nhận không được đối với Đỗ Bạch oán giận nói: "Người cũng biết Thanh Liên sử giả tính tình, nói không dám uyển chuyển điểm a!"

"Ta tính tình cứ như vậy, muốn thay đổi cũng đổi không ." Đỗ Bạch nhàn nhạt mở miệng, cũng không cảm giác mình nói có vấn đề gì .

"Được, tốt, bớt nói là được ." Trì Tuyết Cơ cũng cảm Đỗ Bạch không có cách nào, thờ dài, mở miệng nói: "Chúng ta cũng đuổi kịp ."

Viên Tiên Sinh, Tạ Hoa cũng phát hiện Đỗ Bạch cùng Trì Tuyết Cơ quan hệ tựa hồ không bình thường, nhưng loại chuyện này tâm lý biết là được, người nào cũng sẽ không hỏi lên .

Đỗ Bạch, Trì Tuyết Cơ, Viên Tiên Sinh, Tạ Hoa bốn người theo Thanh Liên tiêu thất phương hướng, bước nhanh đuổi kịp .

Rất nhanh bọn họ liền thấy Thanh Liên đứng ở một cái trong vườn hoa, trong vườn hoa trồng trọt không ít quý báu dược liệu, ở trong vườn hoa gian có một cái giếng, nhân nhật huyết quang từ miệng giếng nhô ra, trong không khí tràn ngập máu tanh mùi vị .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Diệt Huyết Sát

123 . Diệt Huyết Sát

Bốn người rất nhanh đi tới Thanh Liên phía sau, ánh mắt rơi vào phát huyết quang miệng giếng .

"Thanh Liên sử giả, người phát hiện cái gì ?" Tuyết Cơ khàn khàn hỏi.

"Đi xuống xem một chút cũng biết ." Thanh Liên thần nhiên nói, sau đó liền cất bước theo miệng giếng đi tới .

Thật đi vào vườn hoa thời điểm, Đỗ Bạch đã cảm ứng được cái giếng có một cỗ khí tức đáng sợ, Huyết tinh thêm Bạo Lệ . Tin tưởng Thanh Liên cũng cảm ứng được, nằng sở dĩ không ai xuống phía dưới, nhân chính là đang chờ bọn hấn .

Đi tới miệng giếng, nhìn xuống xuống, tiếp theo mảnh nhỏ huyết sắc, thấy không rõ tình huống cụ thể .

Thanh Liên trên người hiện lên một nhân nhật Thanh Quang, theo cái giếng bay xuống .

Chứng kiến Thanh Liên đã xuống phía dưới, Tuyết Cơ, Đỗ Bạch bốn người cũng mau tốc độ đuổi kịp, nhảy vào cái giếng .

Giếng cũng không sâu, lớn bảy tám thước, ngắn rút xuống sau khi, liền đập phải thực địa .

Đỗ Bạch vừa đưa ra, lập tức quan sát dưới giếng tình huống, lọt vào trong tầm mắt tình cảnh, nhìn thấy mà giật mình, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, tựa hồ cũng nằm trong dự liệu .

Nôn ——

Khi thấy rõ cái giếng tình cảnh sau khi, Tuyết Cơ, Viên Tiên Sinh, còn có Tạ Hoa nôn mửa liên tục, sắc mặt cũng thay đổi rất tái nhợt .

"Chuyện này... Chuyện này..."

Tuyết Cơ muốn dùng một cái hộp tử để hình dung bản thân cảm thụ, chuyện này... Nửa ngày lại phát hiện bây giờ không có cái gì hộp chữ có thể hình dung .

"Kiệt kiệt —— đến, ta chờ các ngươi thật lâu, kiệt kiệt . . ." Âm lãnh cười tà ở toàn bộ tầng hầm ngầm quanh quần, kèm theo tiếng cười còn có bắt đầu khởi động huyết vụ .

Dưới giếng là nhất cá dưới đất thất, trong phòng có một đường kính bảy tám mét Huyết Trì, huyết thủy tựa hồ cho đang sôi trào, mạo hiểm nhàn nhạt huyết vụ .

Một cái sắc mặt trắng bệch, hai mắt huyết hồng, tồn tại một đầu tiên huyết vậy nhan sắc trong đầu tóc niên nhân tựa ở bên trong ao máu, kiệt kiệt âm hiểm cười . Ở chung quanh hần chất đầy xương người, có đại nhân cũng có tiểu nhân, có vẫn chưa hoàn toàn hư thối, phiêu phù ở bên trong ao máu, lơ lửng ở bên cạnh hần .

"Ngươi chính là Nam Cung Văn ?" Thanh Liên nhìn chăm chăm thi cốt trong trung niên nhân, lạnh như băng nói: "Tàn nhẫn như vậy khát máu, ta hiện tại dùng võ Đường danh dự xử tử hình ngươi, vì xã hội trừ hại!"

"Kiệt kiệt —— ta tàn nhẫn khát máu ? Các ngươi làm sao không để tay lên ngực tự hỏi, ta vì sao làm như thế? Nếu như không phải là các ngươi buộc ta ? Những người này sẽ chết ? Những người này đều là bởi vì ngươi hiểu mà chết! Các ngươi mới chính thức đao phủ!" Nam Cung Văn Âm U cười to, tựa hồ cũng không gấp với chiến đấu hoặc là chạy trốn, vẫn như cũ ngâm mình ở Huyết Trì, giằng co Thanh Liên .

"Chết đã đến nơi còn dám ngụy biện!" Thanh Liên băng lãnh nghiêm ngặt quát một tiếng, một bả thanh sắc Linh Kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, tàn mát ra mù mịt Thanh Quang .

Linh Kiếm vừa ra tay, chu vi Huyết Tinh Chi Khí tựa hồ cũng tiêu tán không ít, một cổ nhàn nhạt mùi thơm ngát tàn mát ra, Viên Tiên Sinh tinh thần bọn họ lập tức rung lên, thanh tỉnh không ít .

Đỗ Bạch cũng phát hiện Thanh Liên trong tay Thanh kiếm không đơn giản, chắc là dùng nghìn năm Liên Tâm tinh luyện mà thành . Phàm là nghìn năm vật phẩm, thông thường đều không có cùng bình thường công năng .

"Thanh Liên Phá Tà!"

Thanh Liên lạnh rên một tiếng, tay niết Linh Quyết, Thanh kiếm lập tức toát ra thước dài Thanh Mang, lòi ra một đạo thanh quang theo trong ao máu Nam Cung Văn bắn tới, Thanh kiếm nơi đi qua, huyết quang tiêu tán, trực bức Nam Cung Văn trái tim!

Thanh Liên bây giờ là Luyện Khí Cửu Giai Đình Phong, đã có thể thuần thực khống chế Phi Kiếm công kích, cho nên cũng không cần trực tiếp cầm kiếm tiến lên .

"Chút tài mọn! Tu Chân Giả thì thế nào ? Xem ta Huyết Ảnh thần công ."

Đôi mắt Thanh Liên công kích, Nam Cung Văn chẳng đáng cười lạnh một tiếng, hai tay vỗ Huyết Trì, mấy cái cột máu phóng lên cao, cấu thành một mặt huyết khiên che ở Thanh kiếm phía trước .

Ầm!

Huyết khiên nghiền nát, hóa thành huyết thủy rút xuống, mà Thanh kiếm cũng vừa chậm, bay xuống .

"Hừ!" Thanh Liên lạnh rên một tiếng, trong tay Linh Quyết biến đổi, đầu quần bụng dưới Thanh kiếm tăng tốc độ đâm về phía Nam Cung Văn .

Đôi mắt lần thứ hai đâm về phía ngực Thanh kiếm, Nam Cung Văn huyết hồng trong mắt không chỉ không có lưu lộ sợ vẻ, ngược lại lóe chẳng đáng quang mang .

Một con dài trường móng tay dài Huyết Thủ từ trong vũng máu đột ngột nhô ra, nhanh như tia chớp chụp vào đâm về phía ngực Thanh kiếm .

Kết! !

Thanh kiếm không kém chút nào rơi vào Huyết Thủ trong, bị bắt tại trận, nắm bắt Thanh kiếm, Nam Cung Văn phát sinh kiệt kiệt tiếng cười nhạo: "Tu Chân Giả cũng không gì hơn cái này mà thôi, xem ta như thế nào diệt các ngươi! !"

"Hãy A...! Cho ta toái! !" Nam Cung Văn cầm lấy Thanh kiếm Huyết Thủ bỗng nhiên huyết quang đại thịnh, một cỗ cường đại lực lượng từ trên tay hắn tuôn ra bóp hướng Thanh kiếm, muốn đem Thanh kiếm bóp chặt lấy!

"Nằm mơ!" Thanh Liên cũng không tiết lạnh rên một tiếng, trong tay Linh Quyết biến đổi, bị huyết tay nắm lấy Thanh kiếm đột ngột thu nhỏ lại, thoát ly Huyết Thủ không chế bay trở về .

Thanh kiếm một hồi tay, Thanh Liên trên người Thanh Quang đại thịnh, phía sau mơ hồ xuất hiện nhất tôn bóng người nhàn nhạt, người cũng chậm rãi phiêu, một cỗ thánh khiết khí tức đập vào mặt . Lúc này Thanh Liên như một cái thần thánh không thể xâm phạm Thánh Nữ, du nhiên sinh ra muốn cúng bái nằng .

"Đây là công pháp gì ?" Đỗ Bạch ánh mắt nhìn chăm chú vào Thanh Liên phía sau vị này bóng người nhàn nhạt, bóng người kia cho Đỗ Bạch một loại sợ run cảm giác . Nếu như bóng người còn sống nói, nhất định là một cái uy chấn Bát Phương tồn tại .

"Thanh Liên Kiếm Trận! !" Phiêu cách mặt đất Thanh Liên giọng nói không buồn không vui không tức giận không giận, nhàn nhạt hô .

Bị nằng cầm ở trên tay Thanh Liên kiếm một Hóa hai, hai Hóa tứ, tứ Hóa tám, tám Hóa mười sáu, mười sáu thanh Thanh kiếm từ bốn phương tám hướng công kích về phía trong ao máu Nam Cung Văn .

Nam Cung Văn nhãn thần rốt cục thay đổi, nhưng vẫn không có từ trong mắt hắn nhìn ra sợ thần tình .

Đổi mặt mười sáu thanh phá không mà đến Thanh kiếm, hắn ầm ầm 1 tiếng từ trong ao máu đứng lên, theo hắn đứng lên, toàn bộ tầng hầm ngầm huyết vụ đều theo trên người hắn quán trú đi, hắn tựa như một cái hấp du yên cơ, đem tất cả huyết vụ đều hấp trước đây .

Thoáng chốc, cả người hắn bao phủ ở trong huyết vụ, chỉ còn lại có một đôi ánh mắt đỏ như máu!

"Ba Ma sáu tay! !"

Trong huyết vụ đột nhiên vượn Lục Chích Thủ cánh tay đi ra, từng cánh tay đều nắm chặt nắm tay, trên nắm tay toả ra ánh sáng đỏ ngòm .

Rầm rầm ——

Nắm đấm màu đỏ ngòm hung hăng đập về phía ám sát mà đến Thanh kiếm, ở huyết quyền phía dưới, Thanh kiếm linh hoạt né tránh mở ra, từ một bên đâm vào trong huyết vụ, xuyên thấu qua huyết vụ ra, lần thứ hai tiến hành công kích .

Mười sáu thanh Thanh kiếm, dùng một loại Huyền Ảo phương thức gắn bó nhất thể, tuần hoàn không thôi, thẳng đến đem địch nhân đánh chết mới có thể đình chỉ —— đây chính là Thanh Liên Kiếm Trận .

Đỗ Bạch, còn có Tuyệt Cơ, Viên Tiên Sinh, Tạ Hoa cũng bị đặc sắc chiến đấu hấp dẫn . Nam Cung Huyết Ảnh thần công là lợi hại, nhưng ở Thanh Liên Kiếm Trận phía dưới, lại không có lực phản kháng chút nào .

Từ mặt bên cũng phản ứng rồi Tu Chân Giả cùng võ giả khác nhau, Tu Chân Giả có thể Ngự Kiếm công kích, võ giả lại không được, càng nhiều là gần gũi công kích, đương nhiên đẳng cấp cao cũng có thể chân khí ngoại phóng, nhưng bất kể nói thế nào cùng Ngự Kiếm đều không phải là một cấp bậc .

Mười sáu thanh Thanh kiếm nối đuôi nhau qua lại đâm vào huyết vụ lại đi ra, như vậy nhiều lần phía dưới, huyết vụ dần dần tán đi, các loại huyết vụ tán đi thời điểm, Nam Cung Văn đã bị cắt thành vô số khối rơi xuống đến trong ao máu .

Bá ——

Thanh kiếm một cái đảo ngược trở lại Thanh Liên trong tay, nằng cũng chậm rãi tán đi linh khí, từ không trung bay xuống, sắc mặt có chút trắng bệch . Xem ra Thanh Liên Kiếm Trận tiêu hao nằng không ít linh khí .

"Huyết Sát đã diệt ." Thanh Liên chậm rãi nói .

"Thanh Liên sử giả quả nhiên lợi hại!" Tuyệt Cơ lập tức khen ngợi, Viên Tiên Sinh, Tạ Hoa cũng thở phào, trên mặt có nụ cười .

Chỉ có Đỗ Bạch nhú mày, chung quy thấy có điểm không đúng .

Chương 124: Uống hớp huyết áp an ủi

124 . Uống hớp huyết áp an ủi

"Kiệt kiệt —— "

Nụ cười còn không có từ Trì Tuyết Cơ, Viên Tiên Sinh trên mặt thu lại, âm thầm tiếng cười lần thứ hai trong phòng ngằm dưới đất quanh quần .

Ánh mắt vẫn dừng lại ở trong ao máu Đỗ Bạch, lập tức chứng kiến ở giữa ao máu sôi trào, đầu một người chậm rãi từ trong vũng máu vuron ra, sau đó là thân thể, rõ ràng là bị Thanh Liên chém thành mảnh nhỏ Nam Cung Văn .

Chứng kiến Nam Cung Văn một lần nữa sống lại, hơn nữa lông tóc không hư hại xu thế, Thanh Liên nhãn hiện lên vẻ ngoài ý muốn, nhãn thần thay đổi ngưng trọng . Thanh Liên Kiếm Trận đã là năng công kích mạnh nhất thủ đoạn, đều giết không chết Nam Cung Văn, tiếp theo nên làm gì ?

"Kiệt kiệt . . . Lại nói tiếp ta còn thực sự phải cảm tạ vị này tiểu mỹ nữ, chính là bởi vì người đem ta phân giải thành vô số khối, ta mới lĩnh ngộ được Huyết Ảnh thân công cảnh giới tối cao —— Bất Tử Bất Diệt, vĩnh sinh bất tử! !"

"Kiệt kiệt —— ta nên báo đáp thế nào người ni, tiểu mỹ nữ! !" Nam Cung Văn huyết mắt đỏ nhìn chăm chăm Thanh Liên, toát ra nồng nặc vẻ tham lam, "Bất quá không nóng này, ta trước uống ngụm huyết áp an ủi, sẽ chậm chậm cùng người chơi!"

"Cuồng ma Loạn Vũ!" Nam Cung Văn hét lên một tiếng, hóa thành vô số huyết vụ lao tới, trong nháy mắt toàn bộ tầng hầm ngằm tiếng rít đại tác phẩm, huyết vụ Cuồng Vũ, khí tức nguy hiểm ở trong lòng mỗi người tràn ngập .

"Mọi người cẩn thận!" Thanh Liên biến sắc, băng quát lạnh .

Không cần giao đại, mọi người đều biết nguy hiểm, đều khẩn trương đề phòng .

Đỗ Bạch cũng giống vậy, lúc này Nam Cung Văn để hắn cũng cảm thụ được nguy hiểm, đôi trong mắt lóe lên một xám trắng quang mang, đề phòng nhìn chăm chăm vây của bọn hắn bay lượn huyết vụ .

"A —— "

Tạ Hoa đột nhiên phát sinh một tiếng thét chói tai, một đạo huyết vụ đã quán hướng nàng, gồm nàng hướng Huyết Trì phương hướng tha .

"Muốn chết! !"

Vừa nhìn thấy Tạ Hoa gặp nạn, Đỗ Bạch cùng Thanh Liên đồng thời xuất thủ, một đạo hỏa diễm từ Đỗ Bạch trong tay nhanh như tia chớp bắn ra, đánh phá quần Tạ Hoa huyết vụ, một bên khác Thanh Liên Thanh kiếm cũng chém hướng huyết vụ .

Ở Hỏa Diễm cùng Thanh kiếm song trọng dưới sự công kích, quán chặt lấy Tạ Hoa huyết vụ lập tức tiêu tán, trong tai mơ hồ cho truyền đến Nam Cung Văn kêu rên .

Rớt xuống Tạ Hoa, còn không có từ được cứu trợ trong vui sướng phục hồi tinh thần lại, nàng cảm giác dưới chân căng thẳng, không biết chỗ nào xuất hiện một đạo huyết vụ cuốn lấy nàng chân, gồm nàng tha hướng Huyết Trì!

"A ——" Tạ Hoa lần thứ hai phát sinh một tiếng thét chói tai .

Chứng kiến Tạ Hoa lần thứ hai gặp nạn, Đỗ Bạch cùng Thanh Liên cũng xuất thủ lần nữa, nhưng lần này bọn họ không có thể cứu trở về Tạ Hoa, nàng đã bị huyết vụ kéo vào Huyết Trì .

Kiệt kiệt ——

Tràn ngập phòng ngằm dưới đất huyết vụ tán đi, Nam Cung Văn xuất hiện ở trong ao máu, hắn một con Huyết Thủ bóp ở Tạ Hoa trên cổ, kiệt kiệt cười to .

"Cứu . . . Cứu ta . . ." Tạ Hoa nhãn thần tuyệt vọng kêu cứu .

Thanh kiếm, Hỏa Diễm rất nhanh theo trong ao máu Nam Cung Văn bắn tới .

"Chân không thú vị, uống liền khẩu huyết, đều như thế không được tự nhiên!" Nam Cung Văn trong miệng tuy là nói như vậy, đôi mắt Thanh kiếm cùng Hỏa Diễm công kích, lại làm như không thấy, ở Thanh Liên, Đỗ Bạch còn có Tuyết Cơ, Viên Tiên Sinh trong ánh mắt, mở miệng to như chậu máu, hướng về phía Tạ Hoa tuyết trắng cái cổ liền cắn .

"Không được! !" Tuyết Cơ âm thanh kêu to, ngay cả ngực trắng đều quên .

Phốc ——

Một cổ tiên huyết toát ra, Nam Cung Văn tham lam hấp . Chuẩn nôi Tạ Hoa ảm áp thêm Tân Tiên huyết dịch .

"Nhanh . . . Đi mau . . ." Tạ Hoa hầu phát sinh mấy chữ này, đã bị Nam Cung Văn hấp máu khô, khô héo thân thể phiêu phù ở huyết thủy bên trên .

Nóng cháy Hỏa Diễm bao phủ ở về mặt hướng thụ Nam Cung Văn trên người, mà Thanh kiếm cũng trong nháy mắt đâm thủng trái tim của hắn .

"Thoái mái!" Nam Cung Văn phát sinh 1 tiếng Âm U thân . Ngâm chìm vào đến huyết thủy trong, biến mất . Thiêu đốt ở trên người hắn Hỏa Diễm cũng chậm rãi tắt .

Lần này, Thanh Liên cùng Đỗ Bạch, Tự Nhiên không tin Nam Cung Văn đã chết, hai người ánh mắt chặt chẽ Huyết Trì, tùy thời chuẩn bị xuất thủ .

"Hai người các ngươi đi lên trước, Đỗ Bạch lưu lại cho ta hộ pháp!" Thanh Liên thở sâu, làm ra một cái quyết định .

"Biểu tỳ, ta . . ."

"Nghe Thanh Liên sử giả, ở tại chỗ này tăng thêm nguy hiểm ." Đỗ Bạch cũng nhàn nhạt mở miệng .

Thấy Đỗ Bạch cũng nói như vậy, Tuyết Cơ hơi do dự, vẫn là bắt chuyện Viên Tiên Sinh 1 tiếng, hai người rất nhanh theo giếng bên ngoài rút lui khỏi .

Hai người mới vừa dọc theo giếng trên vách đi, trong ao máu lại khác thường động, theo huyết thủy sôi trào, Nam Cung Văn lần thứ hai lộ đầu ra, đồng dạng không phát hiện chút tổn hao nào .

"Kiệt kiệt . . . Các ngươi không giết chết được ta, chờ ta uống các ngươi huyết, lại nuốt vào toàn bộ Thanh Khê Huyện, đến lúc đó ai có thể thế nhưng ta! Kiệt kiệt . . ."

"Ngươi nghĩ quá nhiều! !" Đỗ Bạch một mực chờ đợi Nam Cung Văn hiện thân, hắn cái này vừa ra tới, sớm đã ngưng tụ hỏa hải thuật âm âm đầy dẫy đi .

Ngọn lửa hùng hục phát sinh tiếng tí tách vang, rất nhanh từ Đỗ Bạch trước mặt cuộn trào mãnh liệt ra, theo Huyết Trì theo Nam Cung Văn thiêu đốt đi . Hỏa hải nhiệt độ nóng bỏng rất nhanh bốc hơi lên nổi bên trong ao máu huyết dịch, nơi đi qua hết thấy đều bốc cháy lên .

Hỏa hải thuật uy lực cực lớn, để Thanh Liên kinh ngạc, đối với Đỗ Bạch có chút nhìn với cặp mắt khác xưa . Xem ra cái này bị nàng nhận định là cuồng vọng chỉ bởi Đỗ Bạch, vẫn có chút bản lĩnh thật sự .

Đỗ Bạch sở dĩ thi triển hỏa hải thuật, bởi vì hắn phát hiện Nam Cung Văn sống lại cùng huyết dịch, Huyết Trì có quan hệ, chỉ cần đem Huyết Trì bốc hơi lên rồi, như vậy Nam Cung Văn liền không cách nào nữa sống lại .

Hỏa hải uy lực cũng ngoài Nam Cung Văn dự liệu, ở lửa nóng hùng hục trong, hắn kêu thê lương thảm thiết đứng lên, muốn chìm vào trong ao máu, phát hiện bên trong ao máu huyết thủy đang nhanh chóng bốc hơi lên .

"Như vậy thì muốn giết chết ta, nằm mơ! !" Trong hỏa diễm Nam Cung Văn thể lương hét rầm rộ, trên người huyết quang đại tác phẩm, mùi máu tanh tràn mắt ra, bên trong ao máu huyết thủy bắt đầu sôi trào, nhanh chóng mọc lên một tầng nồng nặc huyết vụ .

Theo huyết vụ xuất hiện, hình thành một tầng cách nhiệt tầng, hỏa hải chỉ ở huyết vụ bên trên thiêu đốt, lại đốt không đến xuống chân chính huyết thủy .

Đỗ Bạch xuất thủ, Thanh Liên Tự Nhiên cũng sẽ không đứng nhìn bàng quan, nàng đang chuẩn bị một cái sát chiêu, Thanh kiếm phiêu phù ở trước người, theo Linh Quyết biến hóa, Thanh kiếm phát sinh xanh trắng lam ba loại nhan sắc, một loại khí tức hủy diệt tràn mắt ra .

"Từ bi kiếm! Đi!"

Thanh Liên lạnh rên một tiếng, một ngón tay Thanh kiếm, Thanh kiếm lập tức lòi ra một ánh hào quang, nhanh như tia chớp bắn về phía Nam Cung Văn trái tim! Thanh kiếm tốc độ rất nhanh, nhanh đến để Nam Cung Văn cũng không đủ sức né tránh .

Phốc ——

Thanh kiếm xuyên thấu Nam Cung Văn trái tim, ở trong cơ thể hắn phát sinh 1 tiếng nổ đùng, không chỉ có nổ nát vụn trái tim, càng là nổ ra một lạnh thấu tim lỗ lớn . Thanh kiếm từ Nam Cung Văn trong cơ thể bay ra ngoài, một lần nữa rơi xuống Thanh Liên trên tay, trên thân kiếm không nhiễm một hạt bụi, hiện lên nhàn nhạt trơn trượt .

Nam Cung Văn thân thể chậm rãi rồi ngã xuống, rơi vào trong ao máu tùy ý Hỏa Diễm Nhiên Thiêu .

Ừ ——

Thanh Liên phát sinh rên lên một tiếng, khoe miệng tràn ra một chút hồng sắc, liên tục đại chiêu, để cho nàng bị chút vết thương nhẹ .

Hỏa hải dần dần biến mất, bên trong ao máu Thủy đã còn lại nhọt nhạt một tầng, Nam Cung Văn thi thể và cùng rất nhiều thi cốt giống nhau, Tĩnh Tĩnh chất ở một chỗ .

"Lần này chết thật đi." Đỗ Bạch nỉ non 1 tiếng .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Biến đổi bất ngờ

125 . Biến đổi bất ngờ

Nhìn trờ Nam Cung Văn thi thể, Thanh Liên cũng thờ phào, nhìn về phía Đỗ Bạch, thán nhiên nói: "Lần này tính ta thiếu người một cái ân huệ, sau này có cơ hội ta sẽ trả người ."

Có thể để cho Thanh Liên nói ra lời như vậy đúng là không dễ, bất quá lần này có thể tiêu diệt Nam Cung Văn, Đỗ Bạch xác thực xuất lực không nhỏ, từ Phá Trận đến vừa rồi giết chết, hần đều vào tay mạng tính then chốt tác dụng .

Thanh Liên tính tình cùng Đỗ Bạch giống nhau, đều là thanh cao Lãnh Ngạo hạng người, không thích thiếu bất luận kẻ nào nhân tình, cho dù đối phương là chủ động trợ giúp .

Nếu như ở kinh thành, hữu niên khinh anh tuấn đạt được Thanh Liên như vậy hứa hẹn, không phải tâm hoa nở phát không thể .

Nhưng đối với Đỗ Bạch mà nói, hần cũng không cảm thấy Thanh Liên thiếu nhân tình của hần, hần đến nơi này chính là vì tiêu diệt Nam Cung Thế Gia, tiêu diệt Nam Cung Văn .

"Không cần phải, tiêu diệt Nam Cung Văn, cũng không phải một mình người sự tình, ta là Võ Đường một thành viên, chính là ta nhiệm vụ ." Đỗ Bạch thán nhiên nói .

Đỗ Bạch trả lời, để Thanh Liên ánh mắt lóe lên một tán thưởng, nàng càng ngày càng cảm thấy Đỗ Bạch với hần người không giống với . Không đến mười ngày đề thăng cấp hai, cho dù là ăn bó lớn đan dược, cũng chưa chắc có thể ở thời gian ngắn như vậy bên trong tiêu hóa . Nhưng hần làm được, nhưng lại không hề di chứng xu thế . Lần chính là Đỗ Bạch thi triển Linh Thuật tốc độ cùng uy lực, tựa như tu luyện nhiều năm tay già đời giống nhau, vừa nhanh lại tinh chuẩn .

Trừ cái đó ra, chính là tính cách, mặc dù nói chuyện cuồng vọng, thanh cao, nhưng có bản thân kiên trì, cho dù đối mặt thực lực cao hơn người khác, cũng không yếu thế chút nào .

Thanh Liên trong mắt tán thưởng chỉ là một cái thoáng qua, ngay cả Đỗ Bạch đều không nhìn thấy .

"Người đã cho là như thế, vậy thôi ." Thanh Liên lạnh lùng đáp một tiếng, liền xoay người cất bước đi hướng địa điểm lối ra .

Đỗ Bạch cũng hồi quá thân lai, cùng sau lưng Thanh Liên .

Ngay hai người xoay người ly khai trong nháy mắt, trong ao máu Nam Cung Văn huyết mắt đỏ, động xuống, nhàn nhạt huyết vụ từ trên người hần phiêu, trỉ huyết thủy vô thanh vô tức theo trên người hần hội tụ tới .

Rất nhanh vết thương của hần dùng mắt trần có thể thấy tốc độ đang khôi phục, hần huyết hồng hai mắt chậm rãi có thần thái, phát sinh ánh sáng đỏ thắm, nhìn chăm chăm đi tới miệng giếng Thanh Liên cùng Đỗ Bạch .

Theo một giọt máu cuối cùng thủy bị hút khô, Nam Cung Văn thân thể chậm rãi tiêu thất hóa thành một đoàn nồng nặc huyết vụ, vô thanh vô tức theo Đỗ Bạch cùng Thanh Liên phía sau thổi đi .

Cách hai người còn có một mét dài khoảng cách thời điểm, hai Huyết Thủ từ trong huyết vụ chậm rãi lộ ra đến .

Đỗ Bạch cùng Thanh Liên cũng không có phát hiện phía sau vô thanh vô tức kéo tới nguy hiểm, hai người mới vừa đi tới miệng giếng, liếc nhau, Đỗ Bạch thán nhiên nói: "Người trước . . ."

Bên trên chữ Đỗ Bạch cho không có nói ra, một cổ mao cốt từng nhiên nguy hiểm từ hần tâm toát ra, sợ hần lập tức hét lớn một tiếng: "Cẩn thận! !"

Người càng là ngay đầu tiên đánh về phía chút nào không phòng bị Thanh Liên, lập tức liền đem nàng xô ngã xuống đất, áp dưới thân thể .

Phanh ——

Hai Huyết Thủ suột qua người, ầm ầm 1 tiếng cắm vào Thạch Bích, cả cái cánh tay đều lâm vào trong vách đá .

Bị Đỗ Bạch áp dưới thân thể Thanh Liên cảm giác được đầu một trận mê muội, không muốn nói thân thể nàng, từ nhỏ đến lớn cả tay đều không có bị nam nhân dặt lẩy, chỗ đứng nói chi là có người đem nàng ôm vào trong ngực, chăm chú đè nặng nàng ngực . Một cổ vĩ đại phần nộ ở nàng tâm lan tràn, phía trước vừa mới đối với Đỗ Bạch ấn tượng tốt trong nháy mắt mất đi, sát cơ ở trong mắt nàng lóe ra .

Đỗ Bạch cũng không có phát hiện Thanh Liên biểu tình biến hóa, mà là nhanh từ trên người nàng đứng lên, thừa dịp Nam Cung Văn hai tay rơi vào trong vách đá còn không có rút chi tể, lóe đồ sậm quang mang Vẫn Lạc Phi Châm xuất hiện ở trong tay, ngăn ngừa trong nháy mắt thập nhị chi Vẫn Lạc Phi Châm từ khác nhau Huyết Vị đâm vào Nam Cung Văn đầu .

Ừ ——

Trong miệng ngọt ngào, một cổ tiên huyết vọt tới trong miệng, Đỗ Bạch trực tiếp nuốt vào, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm vận chuyển linh khí chuyển hóa thành hòa linh khí, lửa cháy hùng hực tái hiện, bao phủ hướng không thể động đậy Nam Cung Văn .

Làm xong đây hết thấy, Đỗ Bạch mới sắc mặt tái nhợt đứng ở một bên, nhìn ở trong hỏa diễm kêu thảm thiết Nam Cung Văn .

Thanh Liên đã đứng lên, nàng đã minh bạch phát sinh cái gì, Đỗ Bạch cũng không phải phi lễ nàng, mà là vì cứu nàng, mới đem nàng gục . Nàng lửa giận trong lòng lúc này mới bình tức, trong mắt sát ý tiêu thất .

Nhìn sắc mặt tái nhợt, biểu tình lại như cũ lạnh lùng nghiêm nghị Đỗ Bạch, trong lòng không hiểu có chút phức tạp .

Thanh Liên trong miệng nói thầm kinh văn, ba động tâm tình cái này mới chậm rãi bình phục lại, tâm linh lần thứ hai thay đổi không dính một hạt bụi .

Không có Huyết Trì, không có huyết dịch, ở lửa cháy hùng hực phía dưới, Nam Cung Văn cuối cùng bị đốt thành tro cacbon, lại cũng không khả năng sống lại .

Nhìn hóa thành bụi cacbon Nam Cung Văn, Đỗ Bạch thờ phào .

Cùng Nam Cung Văn chiến đấu nhìn như không thể nào kịch liệt, trên thực tế cũng là hung hiểm vạn phần . Lĩnh ngộ Huyết Ảnh thần công Nam Cung Văn chỉ cần có huyết dịch, liền là Bất Tử Chi Thân, nói đúng là giết không chết . Muốn giết chết hắn chỉ có một biện pháp, đó chính là để hắn không gặp được bất luận cái gì huyết dịch, ngay cả trong cơ thể cũng không thể có .

Vừa vận hấn sẽ Ngũ Hành Linh Thuật, dựa vào Hỏa Diễm bốc hơi lên Huyết Trì, cũng chết cháy hấn . Nếu như là hấn thuộc tính Linh Thuật, ước đoán chân cầm Nam Cung Văn không có cách nào một ngày Huyết Sát chân lớn lên thành Huyết Ma, Thế Tục Giới chân phải tạo ương .

"Cảm tạ ." Thanh Liên bình tĩnh đối với Đỗ Bạch cảm tạ 1 tiếng, biểu tình trong treo nhưng lạnh lùng theo miệng giềng đi tới, trực tiếp đi tới .

Thanh Liên lúc này cho Đỗ Bạch cảm giác có điểm lạ, có điểm khó chịu . Hắn ngược lại cảm thấy biết phần nộ, toàn thân tản mát ra lãnh ý Thanh Liên càng đến thuận mắt điểm .

Thanh Liên đi tới sau khi, Đỗ Bạch sau đó cũng đi ra .

Chứng kiến Thanh Liên cùng Đỗ Bạch tất cả đi ra, Tuyết Cơ cùng Viên Tiên Sinh đều thờ phào, nếu hai người đều sống đi ra, Nam Cung Văn tự nhiên là chết .

Tuyết Cơ đã bắt nàng cái khăn che mặt, chờ đợi hỏi "Thanh Liên biểu tỹ, Huyết Sát có phải hay không chết."

"Ừ, Huyết Sát đã chết ." Thanh Liên nhân nhậ đáp một tiếng, nhân tiện nói: "Chúng ta trở lại, ta có chút mệt ."

"Được, chúng ta về trước đi, ngày mai ta sắp xếp người thanh lý hiện trường ." Tuyết Cơ lập tức nói, tuy là thành công diệt Nam Cung Thế Gia, nhưng là chết không ít người, đặc biệt Lưu Thuận Thủy cùng Tạ Hoa Từ Vong, để cho nàng rất bi thống, muốn vui vẻ cũng không cao hứng nổi .

"Ai, Huyết Ảnh thần công thật là đáng sợ, vì tu luyện, Nam Cung Văn cư nhiên giết cả gia tộc người, bao quát người một nhà ." Tuyết Cơ không khỏi lại thờ dài một tiếng .

"Loại công pháp này cũng không cần lưu trên đời này tương đối khá ." Đỗ Bạch nhân nhậ mở miệng .

"Ừ, ngày mai tìm được, ta tựu đương trường thiêu hủy ." Tuyết Cơ chăm chú đáp .

Sau đó, bốn người ly khai Nam Cung Thế Gia, trở lại thị khu, Đỗ Bạch liền mình lái xe về đến nhà .

Một về đến nhà, thấy Đỗ Tiểu Văn, Thường Từ Nhan đã nghỉ ngơi .

Đỗ Bạch trước tiên đem Tiểu Hắc đặt lên giường, nhìn nó khò khò ngủ say xu thế, hẳn là ăn không ít thứ tốt . Xem ra mấy ngày kế tiếp, không cần vì nó là thức ăn phát sầu .

Đi vào buồng vệ sinh, xông cái tắm nước nóng, Đỗ Bạch liền khoan chân ngồi ở trên giường, bắt đầu tu luyện Hồn Độn Phệ Linh Quyết .

Cuối cùng đánh chết Nam Cung Văn, siêu phụ tài sử dụng linh khí, kinh mạch bị chút vết thương nhẹ, chỉ có thể dựa vào tu luyện, dùng linh khí chậm rãi điều dưỡng, khôi phục lại .

Một buổi tối trôi qua, Đỗ Bạch buổi sáng cùng hai nàng ăn một bữa cơm, liền về đến phòng tiếp tục điều dưỡng .

Chạng vạng thời điểm, Tuyết Cơ đột nhiên tự mình tới cửa, cầm một cái rượu đồ đặc cho hắn . Trong rượu giả vờ là thu quát Nam Cung gia tộc bộ phận chiến lợi phẩm, mặt khác hẳn cũng chia đến 500 vạn .

Thật hẳn cũng có thể phân đến càng nhiều, nhưng Tuyết Cơ đều dùng đến bồi thường này chết đi tùy tùng cùng Lưu Thuận Thủy, Tạ Hoa thân nhân, Đỗ Bạch Tự Nhiên không có ý kiến .

Đỗ Bạch từ chiến lợi phẩm trong, cầm lấy một khối trắng nõn ôn nhuận Ngọc Thạch, Đỗ Bạch trầm ngâm

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Khen ngợi đại hội

126 . Khen ngợi đại hội

Khối ngọc thạch này chuyển hình trướng, tính chất trắng nõn không có chút nào tạp chất, vào tay ôn nhuận, có điểm nhàn nhạt ôn độ . Đi qua tỉ mỉ cảm giác, Đỗ Bạch còn phát hiện ngọc thạch này là một loại ít thấy vô cùng hiếm ngọc .

Giấu ngọc chính là chôn sâu đất mấy ngàn mét đào Ngọc Thạch, loại ngọc này thạch thông thường có thể dùng đến chế tác Linh Khí . Giống bình thường nói Cao Tăng trong tay Ngọc Khí có Tỳ Tà hiệu quả, chân có hiệu quả gay vốn cũng là giấu ngọc chế tạo thành .

Đỗ Bạch suy tư một chút, quyết định đem khối này giấu ngọc chế tạo thành lưỡng khối ngọc bội, ở trong khắc vào Phòng Ngự Trần văn . Như vậy một cái đơn giản phòng ngự linh khí liền chế tác được .

Nói làm liền làm, đẳng cấp đề thăng tới Luyện Khí Bát Giai sau khi, đối với linh khí cường không cũng càng ngày càng thuận buồm xuôi gió . Hơn nữa Ngọc Thạch cũng không cần hòa tan, bằng vào linh khí phân cách đánh bóng là được rồi .

Trong phòng, Đỗ Bạch tinh chuẩn đem Ngọc Thạch chia làm hai khối, sau đó bắt đầu đánh bóng sát biên giới, là đẹp quan, hẳn cho có ý chế tạo có ý hình .

Từ phân cách đến thành hình, cũng không có hoa Đỗ Bạch bao nhiêu thời gian, nhưng thật ra kế tiếp Trần Văn khắc, tốn không ít thời gian .

Đỗ Bạch khắc vào trong ngọc bội là Tứ Tượng Phòng Ngự Trần, một ngày khởi động, bên ngoài thân thể hình thành một cái phòng ngự trảo, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ lưu chuyển, bảo hộ phòng ngự trảo người bên trong .

Ngọc Thạch mặc dù tốt xử lý, nhưng thuộc về đồ dễ bể, cho nên ở khắc Trần Văn thời điểm, lực chú ý cao hơn độ tập trung . Hơn nữa Trần Văn một đạo, một ngày xuất hiện một tia lệch lạc, liền không lấy được bất cứ tác dụng gì .

Chờ Đỗ Bạch chế tạo xong hai cái ngọc bội, Thiên đã Hắc . Xem trong tay hai cái khéo léo ngọc bội, Đỗ Bạch trong mắt lưu lộ vẻ mỉm cười, cái ngọc bội này tức hồ thừa nhận Trúc Cơ cảnh giới dưới Tu Chân Giả nửa giờ công kích .

Đỗ Bạch chế tác Tứ Tượng phòng ngự ngọc bội, chủ yếu là cho Đỗ Tiểu Vân, bởi ngọc bội khá lớn, hẳn liền thuận tiện cho Thường Tử Nhan cũng chế tác một cái .

Lúc ăn cơm chiều sau khi, Đỗ Bạch đem luyện chế xong ngọc bội đưa cho Đỗ Tiểu Vân cùng Thường Tử Nhan, chân thành nói: "Cái này lưỡng khối ngọc bội có Ích Tà Hộ Thể hiệu quả, các ngươi đem bội phục đeo ở trên người ."

"Cảm tạ Đồ Bạch!" Vừa nghe có Ích Tà hiệu quả, Thường Tử Nhan rất nhanh nhúng tay tiếp qua một cái, Âm Linh sự kiện mặc dù quá khứ, nhưng nàng tâm bao nhiêu đều tồn tại chút bóng ma, cho nên liền đẩy Tử một tự động cũng không có .

Đồ Tiểu Vân cũng tiếp nhận ngọc bội, nếu là lúc trước nàng khả năng không lớn quan tâm Ích Tà các loại, nhưng kể từ khi biết thế giới này cũng không phải trong mắt chứng kiến làm như vậy sạch, quan niệm đã sớm cải biến .

Hai nàng tiếp nhận ngọc bội sau khi, ba người mới mở com, mới vừa ăn vài cái, Thường Tử Nhan đột nhiên nghĩ tới một việc, để đùa xuống, đối với Đồ Bạch đạo: "Há, đối với Đồ Bạch, ngày mai trường học khai khen ngợi đại hội, cho chúng ta biết hai cái cũng phải đi, đặc biệt ngươi! Lần này nhân vật chính là ngươi ."

Vừa nghe lại là trường hợp này, Đồ Bạch chân mày không khỏi hơi nhíu, kẹp một khối đường thỏ bài cốt nuốt xuống, lúc này mới thần nhiên nói: "Không đi có thể không, ngươi cũng biết, rất nhiều người nhìn ta không hợp mắt, vạn nhất lại náo xảy ra chuyện gì đến, liền quét hưng thịnh ."

"Không đi, nhất định là không được ." Thường Tử Nhan lắc đầu, "Ngày mai khen ngợi đại hội chủ yếu là chính đối với ngươi cái này toàn tỉnh số một, Kinh Đại cao tài sinh . Chỉ cần không phải mất mặt, đều sẽ không có người sẽ tìm làm phiền ngươi ."

"Khen ngợi đại hội không chỉ có là một cái hình thức, còn có tính thực chất thưởng cho, ngươi ứng với sẽ bắt được mười vạn thưởng cho kim ." Thường Tử Nhan lại bổ sung một câu .

"Mấy trăm ngàn a!" Đồ Tiểu Vân lập tức kinh hô 1 tiếng, nàng hôm qua đã ở Thường Tử Nhan trong miệng biết được Đồ Bạch thi đậu Thượng Kinh đại học, nàng hưng phấn đồng thời, Tự Nhiên vì đệ đệ kiêu ngạo tự hào .

Xoá tên dự, hơn nữa còn có tiền có thể cầm, hơn nữa còn là mấy trăm ngàn Đại Kim ngạch, Đồ Tiểu Vân lập tức liền tâm động, gia nhập vào khuyến bảo Đồ Bạch hàng ngũ .

"Đệ đệ, ngươi hãy đi đi, ngược lại lại không có gì tổn thất . Có mấy trăm ngàn, vậy ngươi ở kinh thành đại học mấy năm phí đã đủ ."

Thấy Đồ Tiểu Vân cũng nói như vậy, Đồ Bạch con phải đồng ý .

"Vậy cứ như thế, sáng sớm ngày mai tám giờ, chúng ta cùng đi trường học tham gia khen ngợi đại hội ." Đồ Bạch chịu đi, Thường Tử Nhan trên mặt lập tức có nụ cười .

Ăn cơm tối xong, Đồ Bạch cùng Đồ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan ở tiểu khu đi dạo một vòng, liền về nhà nghỉ ngơi .

Về đến nhà, Đồ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan hai người tụ chung một chỗ chứng kiến kịch truyền hình, Đồ Bạch thì về đến phòng, chơi mấy bàn trò chơi sau khi, mà bắt đầu tu luyện .

Suốt đêm không nói chuyện .

Ngày thứ hai, Đồ Bạch, Thường Tử Nhan trước đưa Đồ Tiểu Vân đi đơn vị, hai người lại đi trường học .

Ngày hôm nay trường học bầu không khí phá lệ vui mừng, từ ngoài cửa lớn bắt đầu, khắp nơi có thể chứng kiến theo chiều gió phát phối cờ màu, đỏ au tranh hoặc chữ viết .

"Hoan nghênh huyện lý lãnh đạo đến Thanh Khê Nhất Trung ."

"Ồ Nhất Trung không có gì không có khả năng, cho dù ngươi là sức khỏe, Kinh Đại đại môn cũng vì ngươi mở rộng!"

"Nhiệt liệt chúc mừng trường chúng ta thành tích thi vào đại học toàn thành phố số một, hơn học sinh tiến nhập thế giới cấp học phủ!"

"Nhất Trung là mộng tưởng xuất phát địa phương, hoan nghênh ngươi ta hân gia nhập vào!"

...

Muôn hình muôn vẻ quảng cáo, từ cửa vẫn đứng hàng tới trường học giáo học lâu . Trừ cờ màu, quảng cáo, ở thao trường bốn phía cho cắm từng thanh lớn chống nắng ô, người tình nguyện xuyên toa trong cho ngoại nhân đến phục vụ .

Mà làm giữa sân đã sớm dựng giới một cái Đại vũ đài, sân khấu ngay phía trước vị trí, từng hàng chỉnh tề cái ghế vẫn kéo dài xa xa . Lúc này đã có không ít học sinh, ngồi ở ghế trên, cùng đợi khen ngợi lớn sẽ bắt đầu .

Đồ Bạch cùng Thường Tử Nhan đi vào trường học sau khi, Thường Tử Nhan trước dẫn hân đi phòng làm việc của hiệu trưởng .

Đẩy ra phòng làm việc của hiệu trưởng, Chu hiệu trưởng đang vẻ mặt tươi cười nghe điện thoại, vừa nhìn thấy Đồ Bạch cùng Thường Tử Nhan tiến đến, lập tức nhiệt tình để cho bọn họ ngồi trước, hân lập tức tốt.

Chu hiệu trưởng để điện thoại xuống, lập tức theo Đồ Bạch đi tới, cười ha hả hòa khí chúc mừng đạo: "Đồ Bạch đồng học, chúc mừng ngươi thi cao như vậy phần, vì trường học làm rạng rỡ! Xem ra ta kiên trì để cho ngươi giữ lại giảng dạy là đúng, ha ha ."

"Tài cán vì trường học làm rạng rỡ, chính là ta vinh hạnh ." Đỗ Bạch thản nhiên nói, nhần thần bình tĩnh không nổi sóng.

"Đỗ Bạch đồng học quả nhiên khiêm tốn ."

Chu hiệu trưởng gặp qua người cũng không ít, đối với Đỗ Bạch bình tĩnh, hần là chân ý bên ngoài, bắt quá mặc kệ Đỗ Bạch là tâm tình gì, với hần mà nói đều không có ảnh hưởng gì . Chủ yếu là mặt mày rạng rỡ làm tốt ngày hôm nay khen ngợi đại hội, đề cao trường học nổi tiếng là được .

"Đỗ Bạch đồng học ta liền nói ngắn gọn, ngày hôm nay huyện lý lãnh đạo sẽ trở về, không chỉ có là giáo dục cục, còn có huyện trưởng . Trong đại hội sẽ muốn câu người lên đài diễn thuyết, đây là Bài diễn thuyết, người nhìn một chút có chỗ nào cần phải sửa đổi không có ."

Chu hiệu trưởng cầm lấy trên mặt bàn in Bài diễn thuyết, đưa cho Đỗ Bạch .

Đỗ Bạch cũng không có đưa tay đón Bài diễn thuyết, nhìn Chu hiệu trưởng bình tĩnh nói: "Thao thao bất tuyệt diễn thuyết coi như, nếu quả thật cần ta lên đài nói, ta ngắn gọn nói vài lời là được ."

Nghe Đỗ Bạch nói như vậy, Chu hiệu trưởng lập tức cấp bách, "Chuyện này... Nhưng hôm nay nhân vật chính là người a, không có người trên diện rộng đưa tin có thể không làm được a ."

"Đây cũng không phải là ta suy nghĩ sự tình, người tự xem làm đi." Đỗ Bạch thản nhiên nói, nói xong đứng dậy đi ra phía ngoài .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Người là đến khôi hài a !

127 . Người là đến khôi hài a !

"Đỗ Bạch, người chờ một chút, người chờ một chút a —— "

Chứng kiến Đỗ Bạch chân đi, Chu hiệu trưởng một cái hoảng loạn, hướng về phía Đỗ Bạch bóng lưng lo lắng lớn tiếng hô .

Đỗ Bạch cũng không quay đầu, hần xác thực không thích loại này khen khen đàm, đối trá diễn thuyết . Tối trọng yếu là hần không thích bị người bài bố, dựa theo người khác kế hoạch tốt làm .

"Ai! !"

Nhìn Đỗ Bạch không chút do dự đi ra phòng làm việc, Chu hiệu trưởng ảo não vỗ bàn một cái, sắc mặt cũng có chút khó coi, không có tức giận đó là già . Bất quá thật muốn cầm Đỗ Bạch thế nào, hần lại bất lực .

Thường Tử Nhan vội vàng cấp Chu hiệu trưởng giải thích: "Chu hiệu trưởng, Đỗ Bạch chính là cái này tính tình, một ngày quyết định sự tình, Cừu Đầu Ngưu đều kéo không trở lại . Chúng ta ngẫm lại khác biện pháp, hoặc là giảm thiểu hần ra sân thời gian ."

"Có thể có biện pháp nào, hần nhưng là hôm nay nhân vật chính, cũng không thể nhân vật chính không hơn, khiến người khác ở phía trên đặc biệt nói lớn nói đi ." Chu hiệu trưởng tức giận nhượng đứng lên .

"Nói cũng vậy, bất quá sự tình đều như vậy, cũng chỉ có thể bộ dáng như vậy . Không có hần cần ta hỗ trợ nói, ta đây cũng đi ra ngoài ." Thường Tử Nhan cũng không sợ Chu hiệu trưởng, ngược lại nâng cũng không dạy học, chẳng lẽ còn muốn xem hiệu trưởng sắc mặt không được .

"Người chờ chút . . ."

Tuần giáo thờ dài, giọng nói hoà hoãn lại, "Như vậy đi người làm như hần chủ nhiệm lớp, cái này diễn thuyết sự tình liền giao cho người, tuy là hiệu quả không bằng Đỗ Bạch tự mình diễn thuyết được, nhưng chung quy so người khác đến tốt."

"Hiệu trưởng, cái này không thể được, ta cũng không biết nói cái gì, người chính là mặt khác tìm hần người đi." Thường Tử Nhan cũng trốn một dạng đi ra ngoài, năng mới sẽ không ngốc nhận nhiệm vụ này, lại không có bất kỳ chỗ tốt .

"Thường lão sư người tốt nhất suy tính một chút, chuyện này đối với người thế nhưng mới có lợi ." Chu hiệu trưởng nhìn Thường Tử Nhan bóng lưng, mang ra đòn sát thủ .

"Chỗ tốt ?" Thường Tử Nhan dừng bước lại, nghiêng mặt sang bên đến, hiếu kỳ hỏi, "Chỗ tốt gì ?"

"Tiền ?" Chu hiệu trưởng chậm rãi nói, chỉ cần ngươi nhận nhiệm vụ này, ta bao nhiêu an bài một cái giải thưởng, ưu tú nhất giáo sư trường —— tiền thưởng 10 vạn .

"Ưu tú nhất giáo sư trường! Tiền thưởng 10 vạn!" Thường Tử Nhan xuất thần nỉ non 1 tiếng, nàng ở Nhất Trung dạy học nghe được tối đa đánh giá, chính là các loại trào phúng nàng nói, nói nàng dựa vào khuôn mặt đẹp mới tiến nhập cái này trường học, không có bất kỳ bản lĩnh, cho nên mới được an bài giáo ở mười ban, cái gọi là kém ban .

Thật trong lúc này không chỉ có cô sự, còn có nỗi khổ tâm .

Thường Tử Nhan đệ đệ trước tiên cần phải thiên bệnh tim, trải qua giải phẫu sau khi, tuy là sống sót, nhưng trí lực phi thường thấp . Ở Nhất Trung thời điểm, cũng được an bài ở mười ban, nhận hết các loại vũ nhục khi dễ .

Roi vào đường cùng, Thường Tử Nhan phụ mẫu chỉ phải mang theo trẻ đàn độn con trai ra ngoài cần y, đi lần này liền cũng không trở về nữa . Thường Tử Nhan sau khi tốt nghiệp, liền có một tâm nguyện, đó chính là tiến nhập Nhất Trung giáo mười ban, để cái gọi là sức khỏe không bị người khi dễ .

Nàng tuy là được như nguyện, nhưng kết quả cuối cùng trong lại làm cho nàng thất vọng, nàng nỗ lực, nhưng vẫn như cũ không còn cách nào cải biến những học sinh này, nàng không phải không thừa nhận ý nghĩ của mình quá ngây thơ .

Hiệu trưởng đột nhiên tung ưu tú nhất giáo sư trường, tức hĩ chứng minh nàng nỗ lực, cho nên hấn tâm động .

Hô ——

Thường Tử Nhan hít thật sâu một cái, chậm rãi quay đầu trở lại, bước kiên định bước tiến đi ra cửa .

"Hiệu trưởng, ta thừa nhận ta động tâm, nhưng ta tự mình biết mình, ta không xứng có cái này trường, bởi vì ta cũng không có làm gì thành ." Nói xong, Thường Tử Nhan liền bước nhanh đi ra phòng làm việc, lưu lại một khuôn mặt mộng bức Chu hiệu trưởng .

"Nếu quả thật đáp lại, Đỗ Bạch nhất định sẽ mất hứng ." Đi ra phòng làm việc, Thường Tử Nhan nỉ non 1 tiếng, trên mặt có một nụ cười, nàng cũng không biết khi nào thì bắt đầu, quan tâm tới Đỗ Bạch cảm thụ .

Ly khai ký túc xá, Thường Tử Nhan ở bên thao trường bên trên một cái dù lớn xuống, chứng kiến Đỗ Bạch, Đỗ Bạch đang cùng một cái chân dài cảnh sát muối muối nói .

"Vậy là ai ? Cùng Đỗ Bạch quen biết sao ?" Thường Tử Nhan bước nhanh hướng bọn họ đi tới .

"Đỗ Bạch, ngươi chính là thành thật khai báo đi. Trải qua ta vài ngày tìm kiếm loại trừ phát hiện ngươi có trọng đại hiềm nghi, thẳng thắn sẽ khoan hồng chống cự sẽ nghiêm trị, ngươi liền chiêu đi." Dạ Cẩn lạnh lùng nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, một bộ ta nhất định ngươi xu thế .

Đỗ Bạch quả thực không nói gì, hấn chỉ bất quá muốn cầm chai nước uống mà thôi, lại gặp phải cái này cái đầu có cái hồ cảnh sát .

Nhất không nói gì là, nàng còn có thể bịa đặt, đem hấn cùng nhất kiện án hình sự dính líu quan hệ, chân bội phục nàng bị lừa đá qua đầu .

"Ngươi là đến khôi hài đi." Đỗ Bạch bắt đắc dĩ thờ dài, xoay người theo cách đó không xa một người dù lớn đi tới .

"Không chính xác đi!" Dạ Cẩn một cái bước nhanh che ở Đỗ Bạch trên người, giang hai cánh tay, hung hăng nói: "Ngày hôm nay ngươi nếu là không đem chuyện đã xảy ra nói rõ ràng, cũng là đi không! Uống nước cũng không được!"

". . ."

"Các ngươi đây là đang làm gì ?" Vội vã qua đây Thường Tử Nhan, chứng kiến Dạ Cẩn hung hăng nhìn chằm chằm Đỗ Bạch, liền vội vàng hỏi .

Chợt nhìn về phía Đỗ Bạch, nghi hoặc tiếp tục nói: "Nàng là ai ? Các ngươi quen nhau ?"

"Nhận thức, một cái đầu có cái hồ lính cảnh sát ." Đỗ Bạch thần nhiên nói .

"Ngươi nói người nào đầu có cái hồ! Có tin ta hay không ngã xuống ngươi! !" Dạ Cẩn như bị đập cái đuôi, lập tức nộ, nhưng tay liền hướng phần eo sờ, sờ nửa ngày dĩ nhiên không có mò lấy súng sáu, lúc này mới nhớ tới hôm nay tới cái này nhà, không cần súng lục .

Đỗ Bạch lần thứ hai bắt đắc dĩ thờ dài, cùng loại này chân dài gốc ghêch nữ hài tử nói, sẽ phát phì cười .

"Nhường đường đi, nếu không... Ta muốn đối với ngươi không khách khí ." Đỗ Bạch biểu tình lạnh lẽo, hướng nàng đi tới .

Mất thấy không nhường nửa lộ, Đỗ Bạch sẽ đụng vào trên người nàng, đụng tới nàng phình bộ ngực, khí Dạ Cẩn vội vã tránh ra .

"Ta không tức giận . . . Ta không tức giận . . . Ta không tức giận . . ."

Dạ Cẩn ở trong lòng mình an ủi, khí tức thoáng bằng phẳng sau khi, nàng hướng về phía Đỗ Bạch bóng lưng, la lớn: "Đỗ Bạch ngươi chờ, một ngày nào đó ta sẽ bắt lại ngươi! Đến lúc đó coi như ngươi quỳ xuống cầu ta, ta cũng sẽ nói không!"

"Hân . . ." Đỗ Bạch chân dừng lại, suýt chút nữa thì quay đầu, nói với Dạ Cẩn: "Ta chờ ngươi ."

"Đỗ Bạch, đến xảy ra chuyện gì, nàng dường như muốn bắt ngươi xu thế ." Không rõ cả chuyện này chân tướng Thường Tử Nhan, có chút lo lắng nhìn Đỗ Bạch .

"Nàng lúc nào đều muốn bắt ta ." Đỗ Bạch không nói gì cười khổ một tiếng, mới giải thích: "Có một Dạ chạy nữ hài, bị hiếp . Giết, nàng lại còn nói ta là hiếp phạm, ngươi nói nàng có phải hay không nào tàn ."

"Xác thực nào tàn, ngươi nếu như háo sắc như vậy nói, ta sớm đã bị ngươi ăn sạch bách ." Thường Tử Nhan rất khẳng định Đỗ Bạch ngôn luận .

Nhưng này nói nghe, tại sao quái dị như vậy, Đỗ Bạch quyết định không mở miệng nói chuyện, nói thêm gì đi nữa, hẳn sẽ cảm thấy thiên hạ không có một nữ hài là bình thường .

"Vĩ nương, đi ra cho ta! Mang nước lại, ta chết khát! !" Bên tai truyền đến Dạ Cẩn hét to .

"Đến, đến!" Dạ Cẩn trợ thủ Ngô Vĩ Đào phát ra éo lá, từ đằng xa đã chạy tới, cầm trong tay một chai nước suối, lớn tiếng hồi đáp: "Đội trưởng, ta biết gần một cái liền muốn uống nước, ta đã sớm chuẩn bị cho ngươi được!"

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Đỗ Bạch diễn thuyết

128 . Đỗ Bạch diễn thuyết

Cái này nào tàn chân dài cảnh sát quả nhiên là đến khô hài, Đỗ Bạch ở trong lòng giám định đạo, mỗi lần gặp phải nàng phê chuẩn không có chuyện tốt .

Từ một người dù lớn xuống cầm một chai thủy, Đỗ Bạch uống vài cái, hãy cùng Thường Tử Nhan theo làm giữa sân ghế đi tới .

Lúc này, thái dương đã thẳng chức, vương xuống sáng sủa ánh mặt trời, chiếu sáng toàn bộ thao trường, mặt đất một mảnh âm áp, hết sức thoải mái .

Lớp mười hai năm đoạn sư sinh hiểu đều đến không sai biệt lắm, đều ngồi vào sự tình an bài trước vị trí, được thỉnh mời đến khách quý cũng đến không sai biệt lắm .

Mười ban cũng có vị trí, ở cuối cùng, Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan cũng không ở ý, bay thẳng đến xếp sau đi tới, sau đó cùng mập mập bọn họ ngồi chung một chỗ .

"Đỗ Bạch, Thường lão sư tốt." Mười ban đồng học lập tức hô .

Chứng kiến Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan đến, mập mập hiểu lại là một trận hưng phấn, mấy ngày nay bọn họ có thể hãnh diện, đối mặt trước đây cười nhạo bọn họ người, bọn họ cũng dám ngẩng đầu ưỡn ngực giảng co, chỉ cần một mạng ra Đỗ Bạch, phê chuẩn làm cho đối phương á khẩu không trả lời được, ngoan ngoãn ngâm miệng .

Không có để cho bọn họ chờ bao lâu, kèm theo huyện lãnh đạo, giáo dục cục lãnh đạo, còn có các ngành các nghề tinh anh trình diện, Chu hiệu trưởng cũng xuất hiện ở trên đài, khen ngợi đại hội chính thức bắt đầu .

Chu hiệu trưởng về mặt tinh thần ở trên đài phát biểu một phen nói chuyện sau khi, sau đó chính là hoan nghênh các loại đến lãnh đạo, làm cho tất cả mọi người vỗ tay hoan nghênh .

Một phen nhiệt liệt vỗ tay sau khi, cái này mới chánh thức bước vào chủ đề, Chu hiệu trưởng đầu tiên là tuyên bố năm nay thi vào trường cao đẳng Nhất Trung lấy thành tích tốt, hy vọng tất cả sư sinh không ngừng cố gắng, tranh thủ sang năm sáng tạo độ cao mới .

"Năm nay trường học của chúng ta rồi một gã Kinh Đại thi vào trường cao đẳng sinh, đồng thời cũng toàn tỉnh đệ nhất cao phân 726—— đó chính là Đỗ Bạch! Mọi người nhiệt liệt vỗ tay, chúc mừng hắn!"

Chu hiệu trưởng la lớn, trên mặt tràn ngập tình cảm mãnh liệt, xuống cũng vang lên như sấm tiếng vỗ tay .

Đội tiếng vỗ tay sào bình tức, Chu hiệu trưởng tiếp tục kích . Tình đạo: "Vì khích lệ mọi người hướng Đỗ Bạch đồng học học tập, trường học quyết định thưởng hân tiền mặt 20 vạn! Hiện tại cho mời Đỗ Bạch đồng học lên đài lãnh thưởng!"

Ba ba ba ——

Ở một trận nhiệt liệt trong tiếng vỗ tay, Đỗ Bạch bình tĩnh theo trên đài đi tới .

Ngược lại hân tham số tiền này, giống kiểu khen thưởng này cao phân sinh khen ngợi đại hội, Nhất Trung hàng năm đều sẽ có, tuyệt đại bộ phận trường học cũng giống vậy sẽ có, đã trở thành một loại truyền thống .

Đỗ Bạch không muốn đi phá hư loại này truyền thống, hơn nữa xác thực đối người khác có khích lệ tác dụng . Đặc biệt một ít khôn cùng học sinh, e rằng chính là cái này một khoản thưởng cho kim, có thể để cho bọn họ bên trên hết đại học .

Chờ Đỗ Bạch đi tới trên đài thời điểm, hai cái người tình nguyện đã cầm lên một cái túi giấy, đưa cho Chu hiệu trưởng .

Chu hiệu trưởng làm trò Đỗ Bạch cùng toàn thể sư sinh mặt mũi, tại chỗ mở giấy ra túi, đem bên trong nhất điệp điệp tiền lấy ra, mở ở trên bàn, trọn 2 0 giấy gấp xếp thành một loạt .

"Đỗ Bạch, cái này 20 vạn, trường học thưởng cho cho ngươi, liền là hy vọng ngươi tiếp tục cố gắng, ở Kinh Đại thu được càng đại thành tựu, đánh ra chúng ta Thanh Khê huyện Nhất Trung danh hào ." Chu hiệu trưởng hướng về phía Đỗ Bạch mỉm cười mở miệng .

"Tạ ơn Tạ hiệu trưởng, ta sẽ làm hết sức ." Đỗ Bạch bình tĩnh đáp .

"Ta biết ngươi có rất nhiều lời muốn nói, nhưng không vội, sau này hãy nói ." Đỗ Bạch căn bản không có nói tiếp ý tứ, Chu hiệu trưởng lại bản thân tiếp theo, "Hiện tại có mời chúng ta Thanh Khê Huyện trường đại nhân lên đài, còn có giáo dục cục Quách bộ trưởng lên đài, bọn họ cũng phải cấp chúng ta Đỗ Bạch thưởng cho! Mọi người hoan nghênh! "

Ba ba ba ——

Dưới trận lần nữa vang lên như sấm tiếng vỗ tay .

Huyện trưởng, bộ trưởng mang cùng với chính mình trợ thủ lên đài, trên tay bọn họ đều mang theo một cái bao bố .

Bọn họ trước đối với Đỗ Bạch biểu thị chúc mừng, cũng ăn nói hân phải tiếp tục cố gắng, sau đó liền đem dẫn tới bao bố mở ra, bên trong đều là nhất điệp điệp tiền mặt .

Huyện trưởng mang đến 200 vạn, giáo dục cục là 100 vạn, hơn nữa trường học 20 vạn, tổng cộng là 320 vạn đem cả cái bàn đều chồng tràn đầy! Xếp xong mấy tầng! Dưới ánh mặt trời chiếu lấp lánh .

Nhìn phát quang Tiền Tệ, xuống sư sinh hiểu trong mắt đều toát ra ước ao ánh mắt, thật muốn đem những tiền kia đều làm của riêng .

"Phần dưới cho mời Đỗ Bạch nói chuyện với mọi người, mọi người vỗ tay!" Chu hiệu trưởng đem lời đồng đưa cho Đỗ Bạch .

Tiếp lời đồng, Đỗ Bạch ánh mắt chậm rãi đảo qua trong thao trường toàn thể sư sinh, chậm rãi mở miệng: "Ta muốn nói cũng không nhiều, đệ nhất ta cảm tạ chính phủ, giáo dục cục, trường học đối với ta ưu ái, sau này nếu có cơ hội, ta sẽ hồi báo quê nhà ta Thanh Khê Huyện ."

Ba ba ba ——

Tiếng vỗ tay như sấm, Đỗ Bạch câu nói đầu tiên thì khiến cho vô số nhiệt liệt tiếng vỗ tay .

"Đệ nhị ta nghĩ nói là, trên đời này cũng không có tuyệt đối đệ tử tốt hoặc là sức khỏe, mỗi người đều có bản thân ưu điểm cùng sở trường, ta hy vọng Nhất Trung hoặc là hân trường học, không cần có tốt bạn cùng kém bạn chỉ tranh, nên cho tất cả học sinh ngang hàng giáo dục, tùy theo tài năng tới đâu mà dạy . Ta nghĩ cứ như vậy, không muốn nói sẽ cải biến tất cả sức khỏe vận mệnh, nhưng ít ra có thể cải biến một bộ phận sức khỏe vận mệnh, cái này đã làm cho chúng ta đi làm ."

Ba ba ba ——

Lại là một trận nhiệt liệt tiếng vỗ tay, xuống còn có một chút gia trưởng tham gia lần này khen ngợi đại hội, là sức khỏe gia mọc ra mắt đều ướt át, coi như không phải, bọn họ cũng tâm linh có xúc động .

"Xin lỗi, ta cắt đứt xuống Đỗ Bạch đồng học ." Giáo dục cục bộ trưởng lớn tiếng mở miệng, sau đó thấy hân thở sâu, biểu tình nghiêm túc, kiên định nói: "Đỗ Bạch đồng học nói điểm ấy, chúng ta cũng phát hiện, từ học kỳ sau bắt đầu, giáo dục cục sẽ ban bố tân điều lệ: Tất cả trường học không được thiết trí sức khỏe ban, tất cả sinh Genichi Luật bình đẳng tiếp thụ giáo dục! Cảm tạ!"

Ba ba ba ——

Xuống tiếng vỗ tay càng thêm nhiệt liệt, lại là nhắc lên một trận âm vang hải dương .

"Đỗ Bạch đồng học nói tiếp ." Quách bộ trưởng mỉm cười ý bảo Đỗ Bạch tiếp tục, hần thì lui về phía sau .

"Đệ tam, cũng chính là ta cuối cùng muốn nói một điểm, đó chính là phải tăng cường sự Đức cùng Tôn Sư kiến thiết . Cụ thể ta đừng nói, ta bằng vào ta một điểm hành động đến biểu thị ta đối với lão sư cảm tạ! Ta quyết định xuất ra tiền thưởng trong 50 vạn cảm tạ lão sư ta —— Thường Tử Nhan! Chính là bởi vì nàng không hề từ bỏ ta tên học sinh dở này, mới có ta hiện thiên thành tích! Cảm tạ!"

Ba ba ba ——

Tiếng vỗ tay như gào thét vậy sóng triều, một lớp tiếp cái này một lớp .

Tất cả mọi người bị Đỗ Bạch quyết định sau cùng cảm động, đặc biệt này nguyên lai coi thường Đỗ Bạch lão sư, cũng bị quyết định này của hần chấn động đến . Đồng thời cũng ước ao Thường Tử Nhan vận khí tốt, có Đỗ Bạch như vậy Tôn Sư học sinh .

Thường Tử Nhan chậm rãi đứng lên, trong mắt lóe trong suốt nước mắt lưng tròng .

Thật Đỗ Bạch thành tích cùng với nàng không có bất cứ quan hệ gì, tối đa chính là hỗ trợ thu thập tư liệu . Đỗ Bạch cuối cùng sở dĩ làm như thế, là bởi vì Đỗ Bạch biết trong lòng nàng nổi khổ tâm cùng tâm nguyện .

"Đỗ Bạch, người chính là trong lòng ta cái kia Đình Thiên Lập Địa, có tố chất nam tử hán!" Thường Tử Nhan tự lẩm bẫm, nghịch ngợm nước mắt lặng lẽ từ khóe mắt nàng chảy xuống .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Giúp người vì bản thân

129 . Giúp người vì bản thân

Khen ngợi đại hội vẫn còn tiếp tục, Đỗ Bạch đã đi xuống đài .

Đỗ Bạch vừa về tới vị trí, Thường Tử Nhan nhìn không được cho Đỗ Bạch một cái chăm chú ôm, ngực lớn đều bị đè ép, nhưng nàng tựa hồ không cảm giác chút nào, vẫn như cũ dùng sức ôm chặt Đỗ Bạch .

Mềm có điểm thoải mái, nhưng Đỗ Bạch vẫn là nhắc nhở nàng, khẽ cười nói: "Thường tỷ, chú ý trường hợp, chú ý thân phận, rất nhiều người đang nhìn người ."

"Hỗn đản!" Thường Tử Nhan chảy nước mắt cười mắng 1 tiếng, lúc này mới buông ra Đỗ Bạch, lau đi khóe mắt nước mắt .

Lần này khen ngợi đại hội, nhân vật chính là Đỗ Bạch, nhưng cũng không thiếu ưu tú thí sinh, tỷ như nhất nhất ban Hà Gia Luân, cũng lấy được được thưởng, nhưng tiền thưởng chỉ có ba vạn, cùng Đỗ Bạch hơn ba triệu so với, một chỗ, một cái thiên .

Đáng giá vừa nói là, hoa khôi Tô Lan Nhi cũng kiểm tra một cái rất điểm số cao, nhưng nàng ngày hôm nay nhưng không có đến, không còn cách nào tự mình lên đài lãnh thưởng .

Khen ngợi sau khi kết thúc, chính là tài nghệ biểu diễn, trừ mười ban, từng ban cơ bản đều có tiết mục, thay phiên ra trận, tiếng vỗ tay không ngừng .

Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan, xem vài cái tiết mục, liền lặng lẽ rời sân .

Về đến nhà, Đỗ Bạch trực tiếp đem 50 vạn tiền mặt cho Thường Tử Nhan, vui nàng trực tiếp cho Đỗ Bạch một cái to lớn ba, sau đó mới ở trên giường một lần một lần đếm, trong mắt tràn đầy đều là hưng phấn .

Buổi tối, Đỗ Tiểu Vân về nhà, Thường Tử Nhan liền không nhìn được cho nàng nói lên ngày hôm nay trường học khen ngợi đại hội, ở nàng dong dài, thêm mắm thêm muối kể xong, càng lộ vẻ sinh động ý vị tuyệt vời .

Nghe được nhiều như vậy tiền thưởng, Đỗ Tiểu Vân con mắt đều híp lại thành một đường tia . Các nàng là không tham tài, nhưng không có nghĩa là các

nàng không thích tiền, chỉ cần quang minh chính đại phải đến tiền, các nàng đều thích .

Đỗ Bạch đem còn lại tiền thưởng đều giao cho Đỗ Tiểu Vân, hần thì trở về phòng tiếp tục tu luyện .

Đăng cấp đề thăng tới Luyện Khí Bát Giai, đã có vài ngày, đề thăng bắt đầu có chút chậm lại, cần năng lượng cũng càng ngày càng nhiều .

Kết thúc tu luyện sau khi, Đỗ Bạch cũng không có lập tức nằm xuống, mà là suy tư .

"Nếu không lại đi cướp đoạt dương nguyên, Âm Nguyên ?" Đỗ Bạch nỉ non 1 tiếng .

Đi qua tu luyện Hỗn Độn Phệ Linh Quyết, Đỗ Bạch cũng dần dần minh bạch Phệ Linh Quyết ba tầng thứ, Thôn Nguyên, Thôn Linh, Thôn Thiên . Thôn Nguyên chỉ là nhập môn giai đoạn, dù sao người thường năng lượng hữu hạn, tối đa có thể để cho hần đề thăng tới Luyện Khí Cửu Giai .

Trúc Cơ sau khi thành công, Thôn Nguyên đã không có gì hiệu quả, bước tiếp theo chính là Thôn Linh . Thôn Linh nói đơn giản chính là cướp đoạt võ giả chân khí, Tu Chân Giả linh lực, tăng cường bản thân linh lực .

Thôn Linh chính là Hỗn Độn Phệ Linh Quyết trung tâm, vẫn có thể sử dụng đến phía sau tất cả đăng cấp . Các loại Thôn Linh đều không có hiệu quả, ước đoán đăng cấp đã đến một cái đỉnh phong .

"Cũng được, liền lợi dụng Tinh Nguyên đề thăng tới Luyện Khí Cửu Giai đi." Đỗ Bạch làm ra quyết định cuối cùng .

"Ừ ừ —— "

Vừa mới chuẩn bị nằm xuống Đỗ Bạch, nghe tới điện thoại di động vang, thấy là Tuyết Cơ điện thoại, liền ấn nút tiếp nghe .

Điện thoại bên kia truyền đến Tuyết Cơ tốt nghe thanh âm, "Đỗ Bạch, nói cho người biết một cái tin tốt, ba ngày sau, người có thể tiến nhập Bí Cảnh . Bất quá ta cho là hy vọng người cẩn thận một chút, Bí Cảnh so với Nam Cung Thế Gia còn muốn hung hiểm, người phải cho ta bình an trở về ."

"Ta biết, ta so với người càng hy vọng bản thân bình an trở về ." Đỗ Bạch nhận nhậ đáp, trong mắt cũng có vẻ vui sướng .

Ở trong vòng 3 ngày đăng cấp đề thăng tới Luyện Khí Cửu Giai, thuận lợi nói, ở Bí Cảnh trong Trúc Cơ thành công, vậy hoàn mỹ .

"Ngược lại người cho ta cẩn thận liền đúng biểu tỷ ta có thể sẽ không giúp người, tất cả phải dựa vào chính mình ."

"Còn chưa nói được ai giúp ai đó ?" Đỗ Bạch nhẹ rên một tiếng, ở Nam Cung Thế Gia, nếu không phải là hần gục Thanh Liên, nói không chừng nàng hiện tại đã xuống mồ .

"Người cái này nhân loại người liền không rõ ta nói chuyện, ta trọng điểm là . . ."

Đỗ Bạch không có nghe nữa Tuyết Cơ dong dài, trực tiếp cúp điện thoại, thở ra một hơi, trực tiếp mặc quần áo rời giường .

Mười phút sau, Đỗ Bạch rời nhà trong, du đãng ở trên đường cái .

Lúc này đã là đêm khuya, trên đường cái người đi đường rất thưa thớt, chỉ có hần tử say cùng hộp đêm nữ nhân vội vã hướng trong nhà đi .

Nhưng Đỗ Bạch biết, ở bóng đêm dày đặc dưới sự che chở, càng dễ phát sinh hơn các loại đáng ghê tởm hoạt động .

Nửa giờ sau, Đỗ Bạch giải cứu một gã bị côn đồ đánh đuổi thiếu niên, cứu hần, thuận tiện cướp đoạt hần dương nguyên .

Sau một tiếng, Đỗ Bạch giải cứu một gã từ in tờ nét đi ra thiếu nữ, mặc dù đối phương không muốn bụng nhỏ bị sờ . Nhưng so sánh với bị hai cái hần tử say cường nữ nhân làm, nàng tiếp thu Đỗ Bạch điều kiện .

Dưới cái nhìn của nàng, nếu quả thật cũng bị mạnh hơn, chọn suất ca dù sao cũng hơn hai cái tao lão đầu mạnh hơn đi, chỉ ít không cần ác tâm như vậy .

Đỗ Bạch cứu nàng sau đó, cũng thuận lợi hấp thụ nàng Âm Nguyên .

Sau hai giờ, Đỗ Bạch lại cứu một gã tăng ca đến đêm khuya nữ nhân thành phần tri thức, trực tiếp ở trong phòng làm việc hấp thụ nàng Âm Nguyên . Lúc gần đi, nữ nhân thành phần tri thức cho lưu luyện, cấp cho Đỗ Bạch lưu điện thoại . Ước đoán nàng là thời gian dài cao xử bất thắng hần, không có nam dám truy cầu nàng, quá cần an ủi .

Chúng ta Đỗ Bạch con hút mật . . . Phi phi không đúng, là thái âm nguyên, không hái hoa, cho nên nữ nhân thành phần tri thức nhất định thất vọng .

Thăng đến trời sắp sáng, Đỗ Bạch lúc này mới về nhà .

Một buổi tối thu hoạch phong phú, rất rõ ràng cảm thụ được bên trong đan điền linh khí tăng một mảng lớn .

Cứ như vậy, Đỗ Bạch buổi tối đi ra ngoài thái nguyên, ban ngày tại gia luyện hóa, linh khí cũng đang nhanh chóng tăng .

Ngày thứ ba buổi tối, Đỗ Bạch chạy ở trên đường, hẳn có dự cảm ngày hôm nay có thể thôn phệ đủ cũng đủ Tinh Nguyên, đề thăng tới Luyện Khí Cửu Giai .

Ngày hôm nay hẳn rồi đem so sánh sớm, đại khái là mười một giờ đêm thời gian .

Tại hẳn đi ngang qua Thanh Khê Huyện nhân dân sân thể dục thời điểm, hẳn phát hiện mục tiêu, một người mặc áo đen, đầu đội mũ lưỡi trai nam tử len lén giấu ở một bên, nhìn chăm chăm giữa sân Dạ chạy nữ hài .

Đó là một mở ra sân thể dục, mỗi ngày đều có rất nhiều ở chỗ này rèn luyện chạy bộ, bất quá khoảng thời gian này, liền không có người nào . Nữ hài tử tuyển chọn ở chỗ này, ước đoán chính là suy nghĩ vấn đề an toàn . Dù sao nơi đây ánh mắt mênh mông, lại chỗ trong huyện, ai sẽ ngốc đến ở chỗ này gây .

Dạ chạy nữ hài quá tự cho là đúng, ngay nàng chạy qua buồng vệ sinh bên cạnh thời điểm, bóng đen đột ngột xông tới, che miệng nàng lại, đem nàng hướng buồng vệ sinh kéo đi .

Sau đó, tự nhiên là chúng ta Đỗ Bạch ra ngựa, chờ hẳn đi vào buồng vệ sinh thời điểm . Dạ chạy nữ hài quần đã bị cởi ra, tron, trể một bước nữa liền nguy hiểm, ai kêu nàng liền mặc một cái quần cụt, quá dễ dàng ném .

Đỗ Bạch tam quyền lưỡng cước liền đem hắc y nhân đá qua một bên, lúc này mới cùng Dạ chạy nữ hài tử bàn điều kiện, đối mặt cường gian rồi giết chết cùng sờ sờ cái bụng, nàng chọn lọc tự nhiên người sau .

Đỗ Bạch hấp thụ năng Âm Nguyên sau khi, gọi nàng gọi 110 .

Bởi vì hẳn đột nhiên nghĩ đến, khen ngợi đại hội ngày ấy, Dạ Cẩn tìm tới chuyện hẳn, sát hại Dạ chạy nữ hài hung thủ nói không chừng chính là nằm trên mặt đất thân ngâm hắc y nhân .

Ly khai sân thể dục, Đỗ Bạch lại cứu mấy người, thẳng đến cảm giác thôn phệ không sai biệt lắm lúc này mới trở lại .

Về đến nhà, Đỗ Bạch liền khẩn cấp bắt đầu luyện hóa Tinh Nguyên .

Theo Tinh Nguyên từng giọt từng giọt bị luyện hóa, bên trong đan điền linh khí dần dần tăng, bắt đầu hướng Luyện Khí Cửu Giai đột phá .

Phốc ——

Đăng cấp thuận lợi đề thăng tới Luyện Khí Cửu Giai, Đỗ Bạch chậm rãi mở mắt ra, đã là ngày hôm sau .

Ra khỏi phòng, Đỗ Bạch nghe được Đỗ Tiểu Vân cùng Thường Tử Nhan đang thảo luận ngày hôm nay Thanh Khê Huyện Internet đầu đề .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Mật kỳ mở ra

130 . Bí Cảnh mở ra

"Đỗ Bạch, nhĩ, nhanh tới xem một chút ."

Chứng kiến Đỗ Bạch đứng lên, Thường Tử Nhan lập tức bắt chuyện Đỗ Bạch qua đây, xem điện thoại di động của nàng .

"Xảy ra chuyện gì ?" Đỗ Bạch đi tới, đi tới Thường Tử Nhan bên người .

"Cái kia nào tàn cảnh sát không phải nói người cường gian rồi giết chết Dạ chạy nữ nhân sao? Ngày hôm nay cái kia hiềm phạm bị bắt, người xem báo cáo ." Thường Tử Nhan ngón tay nổi màn hình điện thoại di động, "Ngày hôm qua cái hiềm phạm, lại muốn tiếp tục gây, tập trung sân thể dục Dạ chạy một cô gái . Không nghĩ tới gặp phải cao thủ, ngược lại bị Dạ chạy nữ hài bắt ."

Đỗ Bạch ánh mắt rơi vào ở trên màn ảnh, mặt trên xúng ảnh chụp, chính là tối hôm qua bị hẳn đá ngã hắc y nhân, khẽ mỉm cười nói: "Lần này, cái kia nào tàn cảnh sát không dám lại hoài nghi ta đi."

"Hiềm phạm đều bắt được, cho hoà nghi người, đó chính là chân chính nào tàn ." Thường Tử Nhan rên một tiếng .

"Đừng xem, ăn điểm tâm, đều lạnh ." Đỗ Tiểu Vân hô .

Thường Tử Nhan lúc này mới cất điện thoại di động, ba người ăn chung một trận ẩm áp bữa sáng, sau đó Đỗ Bạch tiễn Đỗ Tiểu Vân đi cảnh tổng cục .

Ở trên xe .

"Tỷ tỷ, ta có chuyện ước đoán phải ly khai một đoạn thời gian, các người tại gia phải chú ý an toàn ." Đỗ Bạch mở miệng nói .

"A, đệ đệ người muốn đi xa nhà ?" Đỗ Tiểu Vân kinh ngạc, trước đó nàng cũng không có nghe Đỗ Bạch đề cập qua chuyện này .

"Ừm." Đỗ Bạch hơi gật đầu một cái, cũng không giấu điểm Đỗ Tiểu Vân, chậm rãi giải thích: "Ta tu luyện công pháp, phải cần đi một chỗ vắng cấp, cụ thể phải bao lâu ta hiện tại cũng không rõ ràng lắm, bất quá ở trước khi vào học, nhất định sẽ trở về ."

Đỗ Tiểu Vân Trầm Mặc chỉ chốc lát, mặc dù không xá Đỗ Bạch ly khai, trong lòng cũng có lo lắng, nhưng nàng vẫn là thờ sâu, quyết định chống đỡ Đỗ Bạch .

"Đệ đệ, người đã là đã lớn, tỷ tỷ một đoạn thời gian trước nói qua, người tất cả người tự quyết định . Cái nhà này tất cả cũng từ người nói là được . Mặc kệ người làm chuyện gì, tỷ tỷ đều ủng hộ người ."

"Nhưng người phải đáp lại tỷ tỷ một việc!" Đỗ Tiểu Vân thẳng tắp nhìn chăm chú vào Đỗ Bạch gò má, hết sức chăm chú mở miệng .

Đỗ Bạch thoáng chậm lại tốc độ xe, quay đầu, đón nhận Đỗ Tiểu Vân con mắt, cũng chăm chú hỏi đáp: "Tỷ tỷ, người nói, ta đáp ứng người!"

Về mỉm cười hiện lên Đỗ Tiểu Vân trên mặt, nàng cười rất cạn, lại dễ nhìn vô cùng, "Thật cũng không có gì, chính là vô luận đi nơi nào, đều phải sống lại thấy tỷ tỷ . Tỷ tỷ chỉ có người một người thân, có thể dựa vào cũng chỉ có người, không chịu nổi ngoài ý muốn, người biết ."

"Tỷ tỷ ta biết, vô luận đi nơi nào, ta đều sẽ sống lại thấy người!" Đỗ Bạch cam kết, cũng chậm rãi quay đầu lại, con mắt cũng có chút ướt át .

Có người ràng buộc là một niềm hạnh phúc, cũng là một loại gánh vác . Nhưng bất kể như thế nào hấn ở kế thừa cô thân thể này thời điểm, liền có trách nhiệm cùng nghĩa vụ gánh vác loại này gánh vác .

"Ta tin tưởng người, đệ đệ chưa từng có để tỷ tỷ thất vọng qua ." Đỗ Tiểu Vân nhìn chăm chú vào Đỗ Bạch bóng lưng mỉm cười, trong mắt lóe trong suốt nước mắt lưng tròng, nhưng rất nhanh thì bị nàng lau, không cho Đỗ Bạch phát hiện .

Sau đó hai người sẽ không tiếp tục thảo luận cái đề tài này, mà là nói chút hấn ung dung sự tình .

Ngày hôm nay Thường Tử Nhan không ở trên xe, Đỗ Tiểu Vân Khai Tâm nói với Đỗ Bạch nỗi nàng gần nhất thành tích, sang năm nàng chuẩn bị tham gia từ kiểm tra, tranh thủ thi đậu, sau đó lên đại học .

Đỗ Bạch tự nhiên là chống đỡ Đỗ Tiểu Vân, cũng cho nàng cổ vũ .

Cười cười nói nói, xa đã đến cảnh tổng cục .

Sau khi xuống xe, Đỗ Bạch trước nhìn theo Đỗ Tiểu Vân đi vào, hấn mới cho Thường Tử Nhan gọi điện thoại, để cho nàng buổi tối qua đây, tiếp Đỗ Tiểu Vân gồm xa lái trở về .

Thường Tử Nhan Tự Nhiên hỏi Đỗ Bạch muốn đi đâu, Đỗ Bạch chỉ là đơn giản trở về một câu, muốn ra ngoài vài ngày, sau đó liền cúp điện thoại .

Đỗ Bạch đi trước tìm Trì Tuyết Cơ, ở Trì Tuyết Cơ dưới sự hướng dẫn, lần thứ hai đi tới Thanh Liên gian phòng .

Thanh Liên ngày hôm nay không có ở tĩnh thất tu luyện, mà là nhìn ngoài cửa sổ cảnh sắc, Tĩnh Tĩnh suy tư .

"Biểu tỷ, Đỗ Bạch đến ." Trì Tuyết Cơ hướng về phía Thanh Liên hô .

Thanh Liên cái này chậm rãi xoay người lại, tuyệt mỹ tướng mạo để Đỗ Bạch hai mắt tỏa sáng . Thanh Liên nữ không chỉ có xem không dính, hơn nữa còn là càng xem càng đẹp cái loại này, tiếu nuối là nàng nhân thân thiếu khuyết tiểu ý, bình tĩnh như một vũng không dám lưu động thủy, lạnh lùng khí tức đậm, rất khó thân cận, thậm chí có một loại từ chối người thiên lý lãnh ý .

"Ừm." Thanh Liên nhàn nhạt mở miệng, "Từ Bí Cảnh đi ra, ta sẽ trực tiếp trở về Thượng Kinh, người cũng không cần chờ ta ."

Thanh Liên không chỉ có đối người khác trong trời nhưng lạnh lùng, đối với biểu muội mình cũng là như vậy, lúc nói chuyện, cũng không mang tình cảm .

"Vậy người trở lại thời điểm, cho ta xin xuống, an bài một hai võ giả thành công, nếu không... Thanh Khê Huyện đều không có nhân thủ ."

"Không cần, Thanh Khê Huyện đã không có gì cần phải đối phó địch nhân, nói không chừng người đều muốn mức độ đi ."

"VẬY ĐƯỢC RỒI ." Thấy Thanh Liên nói như vậy, Tuyết Cơ Tự Nhiên không có gì, "Vừa vặn ta cũng chán ghét nguy trang thời gian, hy vọng chuyển sang nơi khác, không cần lại nguy trang, vậy đơn giản là mai một ta mỹ lệ dung nhan ."

Đáng tiếc Trì Tuyết Cơ u lãnh mặc, không có nhân cười, Thanh Liên không có cười, Đỗ Bạch cũng không cảm thấy có gì buồn cười . Chọc giận nàng không khỏi mắt tròn trắng, reo lên: "Các người đã không thích ta nói chuyện, vậy thì đi đi ."

"Đỗ Bạch, người cẩn thận một chút, người cũng sẽ không chiều cổ người nha." Trì Tuyết Cơ vẫn là không nhìn được dạn dò một tiếng .

"Yên tâm được, ta sẽ sống lại ." Đỗ Bạch nhàn nhạt mỉm cười nói, canh đồng Liên đã xoay người đi ra phía ngoài, hắn cũng mau tốc độ đuổi kịp .

Đi ra chung quy sở cảnh sát, hai người bên trên một chiếc xe, theo Thanh Khê vùng ngoại ô đi .

Kinh qua một giờ đường xe, xa mới dừng lại, dọc theo đường đi hai người đều ở trong xe nhắm mắt dưỡng thần, người nào cũng không có mở miệng nói chuyện .

Trước mắt là một tòa hoang vắng Thạch đầu sơn, cũng không thấy cao bao nhiêu, trên núi tất cả đều là các loại tất cả lớn nhỏ loạn thạch, cò đại từ trong kẽ đá khắp nơi vượn ra .

Thanh Liên quan sát trước mắt Thạch đầu sơn liếc mắt, nói với tài xế: "Người có thể trở lại ."

Nhìn xe đẩy quay đầu đi trở về, Thanh Liên lúc này mới cất bước theo Thạch đầu sơn đi tới, Đỗ Bạch cùng ở sau lưng nàng leo lên .

Theo lên núi, chứng kiến tầng đá thì càng nhiều, có lớn có nhỏ, lộn xộn tùy ý mạo hiểm .

"Người đang tìm cái gì ?" Đỗ Bạch chú ý tới Thanh Liên ánh mắt một mực thăm dò .

"Tầng đá ." Thanh Liên trong trẻo nhưng lạnh lùng đáp, rất nhanh nàng liền phát hiện mục tiêu .

Ở nơi này chút loạn trong đá, có mấy người hòn đá trung bày vị trí có chút đặc thù, hai bên trái phải mấy khối thạch đầu như là binh sĩ giống nhau bảo vệ trung gian một khối bằng phẳng tầng đá lớn .

Thanh Liên trực tiếp trong triều gian bằng phẳng tầng đá lớn đi tới, sau đó đứng ở mặt trên, Đỗ Bạch cũng đi nhanh bên trên tầng đá .

"Tiến nhập Bí Cảnh, sinh tử tự phụ ." Ở mở ra Bí Cảnh trước khi, Thanh Liên hướng về phía Đỗ Bạch lạnh lùng nói một câu .

"Người đã nói vài lần, yên tâm, nói không chừng còn muốn ta cứu người đây?" Đỗ Bạch cũng lạnh lùng ứng với một câu .

"Hừ!"

Thanh Liên lạnh rên một tiếng, người mới lái nắm bắt Linh Quyết, đối với bốn phía tầng đá vung lên, một trận hào quang loé lên, hai người biến mất ở trên tầng đá lớn, tiến nhập Bí Cảnh .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Yêu Thú, địa chấn

131 . Yêu Thú, địa chấn

Hắc ám loé lên một cái rồi biến mất, xuất hiện lần nữa Quang Minh thời điểm, Đỗ Bạch cùng Thanh Liên đã xuất hiện ở một địa phương khác .

Nơi đây Thiên Không là hồi mộng mộng, phạm vi nhìn nơi đi qua phẳng phát bịt kín một tầng Bạch Vụ .

Nhưng trong không khí ẩn chứa linh khí, so với thế giới bên ngoài nồng nặc rất nhiều lần, cùng Tu Chân Giới linh khí mật độ không sai biệt lắm .

Hít sâu một hơi, Đỗ Bạch cảm thấy toàn thân tế bào đều tước được, ở chỗ này tu luyện, tốc độ ít nhất là gấp mười lần bên ngoài .

Thanh Liên giống như cũng là lần đầu tiên tiến nhập Bí Cảnh, sau khi đi vào, nàng chính là đánh trước số lượng khắp nơi, sau đó cũng sâu hút mấy cái tràn

ngập linh khí không khí .

Thật cái này cũng bình thường, Luyện Khí cảnh giới cũng không thích hợp lắm tiến nhập Bí Cảnh, bởi vì Bí Cảnh thông thường đều hết sức hung hiểm, cho dù là cấp thấp nhất Bí Cảnh, đối với Luyện Khí cảnh giới Tu Chân Giả mà nói chính là nguy hiểm .

"Ủm bò ồ —— "

Thanh Liên, Đỗ Bạch vẫn chưa hoàn toàn thích ứng, một tiếng điếc tai nhức óc Ngưu tiếng kêu đột ngột quanh quẩn ở bên tai, lập tức liền thấy một đầu cao ba thước trường năm sáu thước Dã Ngưu trừng mắt đỏ rực mắt to, hướng bọn họ hung ác độc địa nhào tới .

Dã Ngưu còn không có gần người, vĩ đại thân thể bị bám dính cảm gió đã quét hai người y phục vang xào xạt, khí tức nguy hiểm đập vào mặt .

"Áo giáp Ma Ngưu!" Đỗ Bạch lập tức liền nhận ra Dã Ngưu thân phận đến, là yêu thú cấp một áo giáp Ma Ngưu, "Mau tránh ra!"

Yêu thú cấp một tương đương với Luyện Khí cảnh giới Tu Chân Giả, Thanh Liên Luyện Khí Cửu Giai, Đỗ Bạch Luyện Khí Bát Giai, dùng thực lực bọn hắn đối phó một con yêu thú cấp một, theo đạo lý là dư dả .

Nhưng áo giáp Ma Ngưu ở yêu thú cấp một trong lại là khó khăn nhất quần Yêu Thú một trong, giống như nó tên giống nhau, da trâu hầy cùng áo giáp giống nhau, không chỉ có đao thương bất nhập, ngay cả Linh Thuật cũng vô pháp tạo thành thương tổn, duy nhất phải hại chính là dưới cổ một khối xương sụn .

Đối với cái chỗ này, áo giáp Ma Ngưu bảo hộ phi thường nghiêm mật, cơ bản khó có thể tiếp cận . Cho nên tại tu chân giới trong có một chung nhận thức, đó chính là Luyện Khí cảnh giới gặp phải áo giáp Ma Ngưu, trực tiếp chạy .

Đỗ Bạch tuy là nhắc nhở Thanh Liên, nhưng nàng tựa hồ không tin Tà, cũng không có thật chạy trốn, chỉ là né tránh đến áo giáp Ma Ngưu mặt bên, trong tay Thanh kiếm lòi ra một đạo ánh sáng màu xanh, hung hăng bổ về phía thân bò .

Khanh ——

Thanh kiếm chém vào thân bò bên trên, phát sinh một tiếng vang thật lớn, trực tiếp bị bắn lên đến, chấn Thanh Liên miệng hùm tê dại một hồi, trong mắt toát ra vẻ kinh ngạc .

Oanh ——

Áo giáp Ma Ngưu từ Thanh Liên bên người tiến lên, cường đại lực đánh vào đem Thanh Liên quất chân xuống một cái lão đảo, sau khi lùi một bước . Cái này muốn chính diện bị đụng vào, không phải mở ngực bẻ bụng không thể .

Đỗ Bạch bởi sớm chạy đi, cũng không có bị áo giáp Ma Ngưu công kích . Ngược lại hấn sợ áo giáp Ma Ngưu, mà là cùng áo giáp Ma Ngưu chiến đấu, phí sức không được cảm ơn, vậy cần gì phải lãng phí thời gian đây?

Áo giáp Ma Ngưu xông tới thất bại, lao ra hơn mười thước, dừng lại thân thể, lại nhanh chóng quay đầu xông Thanh Liên xông lại .

"Thanh Liên cô nương, ngươi nếu là không đi nói, ta đi trước ." Đỗ Bạch lần thứ hai đối với đứng không nhúc nhích Thanh Liên hô .

"Muốn đi, ngươi đi, ta cũng không tin Trảm Sát không được nó!" Đối mặt lần thứ hai xông lại áo giáp Ma Ngưu, Thanh Liên lạnh rên một tiếng, trên người ánh sáng màu xanh nở rộ, cả người rất nhanh lơ lửng .

"Thanh Liên Kiếm Trận! !" Nương theo Thanh Liên quất chói tai, sau lưng nàng xuất hiện một cái Phật Luân vẩy bóng người, bóng người tay niết Huyền Ảo Linh Quyết . Trong tay nàng Thanh kiếm thì một Hóa hai, hai Hóa tứ, tứ Hóa tám, tám Hóa mười sáu, mười sáu thanh Phi Kiếm mang theo gào thét tiếng xé gió, theo xông đụng tới áo giáp Ma Ngưu xông tới giết .

Khanh khanh khanh . . .

Như mưa rơi chuỗi tây giống nhau, Phi Kiếm ở thân bò bên trên rất nhanh công kích tới, giết áo giáp Ma Ngưu gào khóc . Tuy là Phi Kiếm không thể phá khai phòng ngự, nhưng trên thân kiếm ẩn chứa linh khí vẫn là đập nó rất đau .

Toàn thân cao thấp đau nhức, khiến áo giáp Ma Ngưu điên cuồng lên, mắt to Hồng đều nhanh muốn nhỏ máu!

Ủm bò ồ ——

Áo giáp Ma Ngưu đột nhiên vọt lên, theo không trung Thanh Liên phát sinh 1 tiếng vĩ đại gầm rú, phảng phất Sư Tử Hồng giống nhau, kèm theo gầm rú, nó miệng rộng còn thò ra một cổ cường liệt khí lưu .

Đột nhiên Ngưu hồng, khiến nổi bông bênh giữa không trung Thanh Liên thân thể chấn động, lung lay sắp đổ . Nhưng cái này vẫn chưa xong, áo giáp Ma Ngưu thò ra khí lưu không chỉ có công kích tác dụng hơn nữa kèm theo tanh tươi!

Lung lay sắp đổ Thanh Liên, hút một cái vào tanh tươi khí lưu, nàng chưa từng có người được qua như vậy thối, như vậy khó nghe mùi . Vừa xông vào nàng trong lỗ mũi, trực giác muốn nôn mửa, đầu càng là ông rung động, thân thể lập tức mất đi lực lượng, từ không trung rớt xuống .

Ùm bò ò ——

Nhìn rớt xuống Thanh Liên, áo giáp Ma Ngưu đồ bùng mắt to Nhân Tinh Hóa lưu lộ vẻ vui mừng, gót sắt hung hăng theo Thanh Liên thân thể đập xuống đất!

Cái này một bước thật sẽ rơi xuống Thanh Liên trên người, nàng ấy mảnh mai thân thể ước đoán liền báo hỏng .

Đang ở áo giáp Ma Ngưu gót sắt khó khăn lắm đập đến Thanh Liên trên người lúc, một đạo thân ảnh hiện lên, Thanh Liên đã bị Đỗ Bạch kẹp ở dưới nách, tay trái càng là nhanh như tia chớp vãi ra một cây Vãn Lạc Phi Châm .

Lúc này chính là đánh chết áo giáp Ma Ngưu thời cơ tốt nhất, nó là trên cao đập xuống mà xuống, trên cổ nhược điểm, hoàn toàn bại lộ ở trong mắt Đỗ Bạch .

Vãn Lạc Phi Châm hóa thành một đạo hắc tuyến, chuẩn xác không có lầm xà . Vào áo giáp Ma tính bùng binh chỗ xương sụn, ngay ngắn cũng không vào đi!

"Ùm bò ò —— "

Áo giáp Ma Ngưu phát sinh 1 tiếng thống khổ Lệ Hồng, từ không trung trùng điệp rớt xuống, ngã trên mặt đất, ầm vang 1 tiếng, đất rung núi chuyển .

Đỗ Bạch đã ôm Thanh Liên né qua một bên, Thanh Liên lúc này cũng từ từ mở mắt, chứng kiến mình ở Đỗ Bạch trong lòng, nhân thân lập tức băng lạnh, lạnh rên một tiếng: "Buông ra!"

Rầm rầm ——

Thanh Liên lời mới vừa dứt, bên tai liền vang lên đinh tai nhức óc tiếng oanh minh, chân mặt đất đột nhiên nứt ra, Đỗ Bạch vừa mới buông tay ra, lại lập tức ôm sát, ôm lấy Thanh Liên, hai người theo nứt ra mặt đất rơi xuống .

Tiếng gió thổi ở hai người bên tai vù vù rung động, trước mắt đen kịt một màu, rơi xuống cũng không biết là sống hay chết .

"Bí Cảnh quả nhiên nguy hiểm ." Đỗ Bạch bất đắc dĩ thở dài .

"Buông!" Thanh Liên lần thứ hai lạnh như băng nói, cũng gãy dựa xuống.

Đỗ Bạch lần thứ hai buông ra bao bọc Thanh Liên tay, hai người cách xa nhau nửa thước rũ xuống rơi vào, tuy là bọn họ cũng chờ chuyển linh khí, nhưng chỉ thoáng chậm tốc độ lại, vẫn như cũ không còn cách nào ngăn cản đau quặn bụng dưới cực diện .

Ánh sáng từ Thanh Liên trong tay phát sinh, nàng nắm một viên dạ minh châu, nhìn phía dưới chiếu đi, mơ hồ có thể xem đến phía dưới mờ mờ ảo ảo .

Đỗ Bạch cùng Thanh Liên đều thở phào, xem ra cách mặt đất biểu hiện cũng không phải đặc biệt sâu, đại khái một trăm hai trăm mét, vẫn có cơ hội trở lại mặt trên .

Oanh ——

Áo giáp Ma Ngưu thi thể trước tiên bọn họ một bước trùng điệp đập xuống đất, phát sinh một tiếng vang thật lớn, Đỗ Bạch cùng Thanh Liên sau đó cũng rớt xuống . Hai người ở nhanh lúc rơi xuống đất, thông minh thân thể một cái đảo ngược, trong tay phát sinh lưỡng đạo linh khí đánh vào đất, nương lực phản chấn, chậm rãi rơi xuống, không hư hao chút nào .

Thoáng chậm khâu khí, hai người bắt đầu quan sát trong lòng đất môi trường, quan hệ này của bọn hắn có thể không đi ra ngoài .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 132: Tình Kiếp khởi nguồn

Trong lòng đất cũng không phải hoàn toàn một mảnh đen nhánh, tản ra ánh sáng nhàn nhạt, ở Dạ minh châu chiếu rọi xuống, trên cơ bản có thể thấy rõ chu vi vài mét địa phương .

Bên trong không gian cũng không lớn, đại khái liền 300~400m, xem ra, chính là trước mặt chấn tạo thành nứt ra, đại bộ phận địa phương đều là băng lãnh Thạch Bích, Thạch Đầu, lẫn vào chút ít bùn đất, sẽ không có hấn đồ đặc, cũng không có hấn xuất khẩu .

Đỗ Bạch cau cau mày một cái, xem ra muốn muốn đi ra ngoài, chỉ có thể từ rớt xuống địa phương đường cũ trở về . Nhìn phía trên lớn chừng cái trứng gà tia sáng, nơi đó chính là xuất khẩu, nhưng ngăn ngại này một trăm hai trăm mét liền làm khó bọn họ .

Luyện Khí cảnh giới vẫn không thể Ngự Kiếm Phi Hành, chớ đừng nói chi là trống rỗng phi hành . Tới đa cũng tựa như Thanh Liên như vậy, nổi bông bênh giữa không trung một hồi, nhưng lại phiêu không cao .

Cái này nứt ra Thạch Bích giống là bị người một búa bổ xuống giống nhau, trơn trượt trong như gương, liền níu tay địa phương cũng không có, muốn bò cũng không thể .

Thanh Liên cũng đi tới Đỗ Bạch bên người, nhìn phía trên xuất khẩu, sắc mặt nàng cũng khê biến . Trong lòng không hiểu nổi lên một hồi hận, phía trước nếu như nghe Đỗ Bạch, tránh được áo giáp Ma Ngưu, tất cả sự tình cũng không có .

"Người có biện pháp đi tới không có ." Đỗ Bạch tồn vạn nhất tâm lý nhìn về phía Thanh Liên .

"Không có ." Thanh Liên nhàn nhạt đáp một tiếng, nàng xác thực thật không ngờ đi ra ngoài biện pháp .

Thấy vậy, Đỗ Bạch mở ra tay, tùy ý nói: "Vậy điền no bụng trước, nghỉ ngơi tốt, rồi hãy nói ."

"Hoàn hảo, người cũng ngã xuống, nếu không... Ngay cả ăn cái gì cũng không có ."

"Người nói cái gì . . ."

Nghe Đỗ Bạch trong giọng nói tựa hồ ẩn chứa nhìn có chút hạ hê ý tứ, Thanh Liên nhàn thần lập tức lạnh lẽo, đợi nàng phát hiện Đỗ Bạch kéo áo giáp Ma Ngưu thì thể hướng bên trong đi, cái này mới tỉnh ngộ lại, nói không phải nàng .

Thanh Liên gương mặt không khỏi hơi đỏ lên, trong lòng tràn ngập tức giận, rất nhanh nàng liền phản ứng kịp, tâm tình mình không đúng, lập tức mặc niệm kinh văn, cái này mới chậm rãi bình tĩnh trở lại .

Nhớ lại gần nhất từng ly từng tí, Thanh Liên đột nhiên hoảng sợ phát hiện, cùng với Đỗ Bạch thời điểm, nàng tâm tình chấp chèn đặc biệt lớn . Đỗ Bạch hình như là nàng khắc tinh giống nhau, không chỉ có thể để cho nàng thường thường tức giận, hơn nữa Đỗ Bạch chung quy có thể cứu nàng với trong lúc sinh tử .

"Lẽ nào đây chính là sư phụ trong miệng Tinh Kiếp?" Thanh Liên nhớ tới sư phụ nói qua với nàng nói .

"Đồ nhĩ, người mệnh trung chủ định có một kiếp, vượt qua, người tu luyện đem thuận buồm xuôi gió Thuận Thủy . Không độ được, khả năng liền vạn kiếp bất phục, ghi nhớ kỹ thời khắc giữ được tỉnh táo, không vừa ý khí hành sự ."

"Sư phụ biết ta phải trải qua đây là cái gì kiếp sao?"

Sư phụ Trầm Mặc một cái, mới chậm rãi nói: "Tinh Kiếp . Chữ tình nhất hại nhân, từ xưa đến nay vô số Tuyệt Đại Giai Nhân nguyên nhân tình hương tiêu ngọc vẫn, lại giống hoặc mất đi ở trong biển người mệnh mộng, tầm thường vô vi ."

"Sư phụ người yên tâm đi, đệ tử một lòng tu luyện, tuyệt sẽ không nhiễm * việc ." Thanh Liên không hề nghĩ ngợi, liền thốt ra .

Sư phụ chỉ là thờ dài 1 tiếng, cũng không nói gì .

"Tâm khiết tình rõ ràng ." Phục hồi tinh thần lại Thanh Liên cúi đầu ni non 1 tiếng, trên người nhàn nhạt tảo bạo chậm rãi biến mất, cả người tản mát ra xuất trần thoát tục khí tức .

Mặc kệ Đỗ Bạch có phải là nàng hay không mệnh trung chủ định Tinh Kiếp, nàng đã có quyết định, đó chính là cách Đỗ Bạch xa một chút, các loại ra Bỉ Cảnh, hai người không còn có bất luận cái gì dây dưa .

"Có muốn tới hay không điểm thịt bò ." Đỗ Bạch nhìn về phía Thanh Liên, nhàn nhạt hỏi.

"Không cần, ta không ăn huân ." Thanh Liên ngay cả đầu không có đánh, trong trẻo nhưng lạnh lùng đáp một tiếng, cũng không nói gì nữa .

Đỗ Bạch lúc này mới phát hiện Thanh Liên trên người tựa hồ phát sinh loại biến hóa, ở giữa bọn họ tựa hồ bao nhiêu một tầng nhìn không thấy tường .

Loại cảm giác này khiến Đỗ Bạch có chút quái dị, có loại nói không nên lời khó chịu .

E rằng Đỗ Bạch mình cũng không có phát hiện, nàng đối với Thanh Liên có một loại đặc thù cảm giác . Ở Thanh Liên bên người, hấn tựa hồ nói so với bình thường nhiều, hơn nữa thường thường sẽ đi quan tâm Thanh Liên nhất cử nhất động .

Chúng kiến Thanh Liên lạnh lùng như vậy, Đỗ Bạch đương nhiên sẽ không tự làm mất mặt, đem nường thơm ngào ngạt chân ngưu, bỏ vào trong miệng mình cắn .

Ăn no sau đó, tự nhiên là nghĩ đi ra ngoài sự tình, Đỗ Bạch lần thứ hai tìm tòi tí mĩ đất mỗi một chỗ, nhưng khiến hắn thất vọng là, trừ ngã xuống địa phương, không có bất kỳ xuất khẩu .

"Thật chẳng lẽ muốn từ nơi này bay lên ?" Nhìn trên đỉnh đầu cái kia điểm sáng, Đỗ Bạch lắc đầu, cái ý nghĩ này không thực tế .

Nhưng mà thật muốn đi ra ngoài vẫn là có thể, chỉ cần thật bình tĩnh lại khai son . Coi như vài ngày mới có thể hoàn toàn cái công trình này, cũng không cần lo lắng đói bụng, bởi vì áo giáp Ma Ngưu thì thể cũng đủ chống đỡ bọn họ mười ngày nửa tháng .

Ngồi chờ chết không phải Đỗ Bạch phong cách, nói làm liên làm, thở sâu, Đỗ Bạch xuất ra Văn Lạc Phi Chân, đối với tron bóng Thạch Bích bắt đầu dùng sức mở .

Rất nhanh một cái đập chân vững tự ra đến, Đỗ Bạch một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm có tạc ba, lúc này mới bay xuống nghỉ ngơi . Từng vũng cách xa nhau chừng hai thước, bốn cái chính là tám mét . Từ đất tới đất biểu hiện tới đa hơn hai trăm mét, dựa theo hiện tại tốc độ, mấy giờ có thể đi ra ngoài .

Đương nhiên đây chỉ là lý tưởng nhất trạng thái, trên thực tế càng lên cao tiêu hao thể lực, linh khí càng nhiều, mở tốc độ liền sẽ giảm xuống rất nhiều . Bất quá có thể xác định một việc, đó chính là bọn họ có thể lên đi .

Đỗ Bạch cũng không có gọi Thanh Liên động thủ ý tứ, tự mình một người miệt mài gian khổ làm ra, các loại đào được hơn 50 cái vũng thời điểm, linh khí hao hết, lúc này mới xuống tu luyện khôi phục .

Đỗ Bạch ở vừa tu luyện, Thanh Liên mở mắt, đứng lên, Thanh kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, đập Đỗ Bạch mở đi ra vũng, đi lên đập đi . Ở Đỗ Bạch trên căn bản tiếp tục đi lên rãnh trượt, bọn nàng : nàng chờ giai cùng Linh Khí đều so với Đỗ Bạch tốt mở tốc độ nhanh hơn, đồng dạng 50 cái vũng nàng chỉ dùng Đỗ Bạch một bán thời gian .

100 cái vũng giải quyết, Thanh Liên thở một cái, đi lên tung bay, trở lại bề mặt - quả đất .

Trong lòng đất Đỗ Bạch mới vừa tu luyện xong, thấy Thanh Liên không gặp, biết nàng đi tới, cũng liền vội vàng đập mở tốt vũng bò lên .

Chúng kiến Đỗ đi ra uống, Thanh Liên lạnh lùng nói: "Ta đáp ứng mang ngươi vào Bí Cảnh, ta làm được . Tiếp được tìm tòi bí mật, chúng ta xa nhau đi, không liên quan tới nhau ."

Thanh Liên nói xong, thân thể tung bay theo Bí Cảnh đông phương hướng Phi vút đi .

". . ."

Nhìn Thanh Liên dần dần biến mất ở trong rừng cây thân ảnh, Đỗ Bạch không nói gì, nội tâm không hiểu có một tia nhàn nhạt thất lạc .

"Lẽ nào đây chính là tình cảm ?" Đỗ Bạch đột ngột tự giễu 1 tiếng, người cũng từ từ tỉnh táo lại .

"Xa nhau được! Cùng một chỗ lâu, nói không chừng thật có thể nguyên nhân tình mà nhiễu loạn tâm tình, sản sinh Tâm Ma ."

Đỗ Bạch sâu hút mấy cái không khí mới mẻ, nhãn thần thay đổi thanh minh, cả người mơ hồ tản mát ra nhàn nhạt lãnh ý, cái này mới chính thức hắn .

Thanh Liên tuyển chọn Đông Phương, vậy hắn chính là Tây Phương đi.

Đỗ Bạch tuyển chọn cùng Thanh Liên bộ dạng phương hướng ngược lại đi ngược lại, theo Bí Cảnh ở chỗ sâu trong thẳng tiến .

Đi tới một đoạn đường sau khi, ngừng được trong gió thổi qua đến mùi thuốc, Đỗ Bạch lập tức dừng bước lại .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133: Chu Quả cùng độc Ngô Công

Đỗ Bạch mới vừa dừng lại, Tiểu Hắc từ trong túi bỏ ra ngoài, cái mũi nhỏ ngửi ngửi, hưng phấn xèo xèo gọi .

Nó là bị Linh Dược mùi thuốc cho Hoán Tinh, phía trước rơi vào đất phát sinh lớn như vậy động tĩnh, nó đều không có tỉnh lại .

"Người dẫn đường đi ." Đỗ Bạch đem Tiểu Hắc từ trong túi móc ra, vút xuống phía trước trên cây .

Tiểu Hắc linh hoạt nắm cành cây, cái mũi nhỏ ngửi ngửi, dẫn đường hướng mặt trước chạy trốn .

Đỗ Bạch đi theo Tiểu Hắc phía sau, một hồi đông một hồi tây, chuyển rất nhiều vòng sau khi, rốt cục đi tới một cái trong tiểu cốc, chứng kiến hai khối tảng đá lớn trong kẽ hở sinh trưởng một gốc cây lá cây trên có từng cái tơ vàng cây nhỏ, cây nhỏ đỉnh Tinh Đế dài hai khóa đỏ rực quả thực, trập trập mùi thuốc chính là từ trên trái cây phiêu tán đi ra .

"Chu Quả!" Đỗ Bạch liếc mắt liền nhận ra là linh dược gì .

Chu Quả tại tu chân giới trong thường xuyên sẽ gặp phải, cũng không phải đặc biệt hiếm thấy, Thành Thục Kỳ là 300 niên, con là một loại tăng tu vì Linh Dược, đồng thời chính là luyện chế Trúc Cơ đan tài liệu chính một trong, cũng không phải trong truyền thuyết có thể khiến người ta thoát thai hoán cốt Thần Quả,

Đỗ Bạch cũng sắp đổi mặt Trúc Cơ vấn đề, nếu như có thể có luyện chế trúc cơ đan tài liệu, không còn gì tốt hơn nhất . Trúc cơ đan Hữu Lượng loại công năng, một cái chính là tăng Trúc Cơ tỷ lệ thành công, một người là cung cấp sự dư thừa năng lượng .

Trúc Cơ có thể thành công hay không then chốt chính là tâm tính cùng năng lượng, cho nên Trúc Cơ lúc đó có một viên trúc cơ đan, cơ bản có thể bảo đảm Trúc Cơ thành công . Đỗ Bạch là nhìn trúng trúc cơ đan năng lượng, dù sao tại thế tục giới, muốn tìm được năng lượng sự dư thừa vật phẩm không nhiều lắm .

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc ở trên tảng đá xèo xèo kêu, chỉ trong tiếng kêu lộ ra nóng nảy .

Sa Sa ——

Ở Tiểu Hắc chỉ gọi trong, từ dưới tảng đá bỏ ra ngoài một cái hắc sắc đại ngô công đi ra .

Hắc sắc đại ngô công dài đến 3-4m, một bàn tay lớn, đầu trước hai cái hồng sắc đâm tua chậm rãi đung đưa, hồng sắc đôi mắt nhỏ nhìn chăm chăm trên tảng đá Tiểu Hắc, thiên chân nhúc nhích chậm rãi bỏ ra ngoài .

Cái này là thủ hộ Chu Quả Yêu Thú, đẳng cấp chính là nhất cấp, thoạt nhìn tuy là khủng bố, bất quá cùng áo giáp Ma Ngưu so với, thực lực lại kém rất nhiều, Đỗ Bạch một người có thể giải quyết .

"Tiểu Hắc người trước đem dẫn ra, ta dùng hỏa hải chết cháy nó ." Đỗ Bạch đối với Tiểu Hắc dặn dò một tiếng, bởi vì độc Ngô Công cách Chu Quả gần quá, một ngày sử dụng hỏa hải nói, sợ ảnh hưởng đến Chu Quả .

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc ở trên tảng đá nhảy lên vũ đạo đến, xem nó một hồi một chân xoay tròn, một hồi khoa tay múa chân, quyền rũ nhỏ nhấn phải nhiều phong tao thì có bao nhiêu phong tao .

Yêu thú và giữa yêu thú với nhau địch ý, so với nhân loại cần tới càng thêm nồng nặc, ở Tiểu Hắc khiêu khích xuống, độc Ngô Công buông tha Đỗ Bạch Sa Sa theo Tiểu Hắc bỏ qua, vĩ hai cây thật dài vĩ châm cũng từ từ nhếch lên đến, tùy thời chuẩn bị một kích trí mạng .

Chứng kiến độc Ngô Công rời đi huyệch động khoảng cách nhất định sau khi, mặc cho Tiểu Hắc làm sao khiêu khích, nó cũng sẽ không đi ra, Đỗ Bạch biết nó đây là đang chờ Chu Quả .

Chu Quả còn có không đến một khắc đồng hồ sẽ thành thực, cho nên phải ở Chu Quả thành thực trước giải quyết độc Ngô Công .

Thấy độc Ngô Công không tiến thêm nữa, Đỗ Bạch bóp một cái Linh Quyết, một cái hỏa cầu rất nhanh trước người ngưng tụ, sau đó về phía trước đẩy bao phủ hướng độc Ngô Công .

Cảm thụ được nóng cháy Liệt Diễm, độc Ngô Công phát sinh 1 tiếng hí, có chút sợ lui về phía sau, Âm Hàn Độc Vật đối hỏa diễm trời sinh có sợ hãi cảm giác .

Hỏa cầu tốc độ rất nhanh, lập tức liền đem độc Ngô Công bao phủ ở hỏa cầu trong, nồng đậm Liệt Diễm thiêu nướng độc Ngô Công xác ngoài .

Phốc ——

Ở trong hỏa diễm cuộn cuộn độc Ngô Công, đột ngột phun ra một hơi nọc độc, không chỉ có tưới tẩm một nửa Hỏa Diễm, còn theo Đỗ Bạch bảo bắn tới

. Đỗ Bạch lập tức một cái né tránh, nọc độc xoa hấn y phục phun đến trên tảng đá .

Lập tức chứng kiến trên tảng đá toát ra khói trắng, lập tức bị ăn mòn rơi một tảng lớn, sợ Tiểu Hắc lập tức theo Thạch Đầu bên ngoài chạy trốn .

Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, một cái hỏa hải bị đẩy ra ngoài, lần thứ hai đem độc Ngô Công bao phủ ở trong hỏa điểm . Hỏa hải thuật cùng Hỏa Cầu Thuật khác biệt lớn nhất, ở chỗ duy trì liên tục tính cùng phạm vi công kích .

Hỏa hải thuật thời gian kéo dài lâu, phạm vi công kích lớn hơn nữa, đương nhiên tiêu hao linh khí Tự Nhiên cũng lớn .

Lửa cháy hừng hực trong, độc Ngô Công lẫn lộn, nó nọc độc tưới tắt một đồng lại một đồng lửa, nhưng hỏa hải từng đợt tiếp theo từng đợt thiêu đốt . Đang kéo dài thiêu đốt xuống, độc Ngô Công rốt cục bất động, bị hỏa hải đốt chết tươi .

Tùy lên hỏa điểm dần dần tắt, nguyên bản hắc sắc độc Ngô Công, bị đốt thành Hồng Ngô Công, giống như là bị nướng chín con cua giống nhau, tán phát ra trận trận hương khí .

Xèo xèo ——

Chứng kiến độc Ngô Công chết, Tiểu Hắc rất nhanh lui trở về, nhảy đến nướng chín độc Ngô Công trên người, chân bó dùng sức đập chi tiết bộ vị .

Kết ——

Ở Tiểu Hắc chân bó xuống, độc Ngô Công từ chi tiết xử ngăn ra, trong nháy mắt một cỗ nồng nặc mùi thịt bay ra, Tiểu Hắc khăn cấp liền ngậm lên một khối nướng chín Ngô Công thịt nuốt vào .

Ken két ——

Tiểu Hắc như một cái bướng bỉnh hải tử, đem độc Ngô Công từng chi tiết đều xa nhau, đào trong không gian ngon thịt chín .

Chờ Tiểu Hắc ăn tươi độc Ngô Công, Chu Quả thành thực thời gian cũng đến . Nhìn Tiểu Hắc đôi mắt nhỏ chăm chú nhìn Chu Quả, Đỗ Bạch thái kế tiếp ném qua đi . Tiểu Hắc lập tức há to mồm, đem Chu Quả ngậm trong miệng, rất nhanh toàn bộ Chu Quả liền tiến vào nó trong bụng .

Xèo xèo ——

Ăn no một bữa Tiểu Hắc, cảm thấy mỹ mãn nhảy trở về Đỗ Bạch trên người, giấu vào trong túi ngủ nó cảm thấy đi .

Đỗ Bạch thì xuất ra một cái hộp ngọc, cẩn thận đem Chu Quả bỏ vào, sau đó đứng lên .

Ở vào Bí Cảnh trước, Đỗ Bạch đã suy nghĩ đến sẽ gặp phải một ít thiên tài địa bảo, cho nên nói chuẩn bị trước Ngọc Hạp, hiện tại liền cử đi dùng sản phẩm .

Cất xong Chu Quả, Đỗ Bạch nhìn độc Ngô Công đỏ sậm Giáp Xác, không khỏi có chút đáng tiếc .

Yêu Thú trên người rất nhiều tài liệu đều hữu dụng đường, nói thí dụ như độc Ngô Công cái này toàn thân Giáp Xác nếu như dùng để chế tạo Linh Giáp hiệu quả liền khá vô cùng . Coi như mình không cần cảm cùng người khác đổi lại tài liệu hoặc là đổi tiền cũng được .

"Xem ra cần phải lộng một cái túi đựng đồ mới được ." Đỗ Bạch nỉ non 1 tiếng .

Túi Trữ Vật là Tu Chân Giả thường dùng nhất tồn trữ không gian, một bạt tai túi lớn, bên trong đã có vài mét không gian, dùng để mang theo đồ đặc biệt thuận tiện .

Tại tu chân giới thông thường Túi Trữ Vật, tại thế tục giới ước đoán không có dễ dàng như vậy đạt được . Tuồng quy tuồng, Đỗ Bạch hiện tại cũng không có biện pháp gì, chỉ phải buông tha độc Ngô Công Giáp Xác .

Ly khai độc Ngô Công sào huyết, Đỗ Bạch tiếp tục theo Bí Cảnh Tây Phương đi tới .

Trong bí cảnh không ngày tháng, thiên vĩnh viễn là hồi mộng mộng, đối với thời gian trôi qua cũng chẳng có bao nhiêu cảm giác .

Đói ăn chút trái cây rừng, khát uống suối, một đường đi tới, Đỗ Bạch lại tiếp tục thu hoạch mấy gốc linh thảo, trong lúc cũng gặp phải Yêu Thú, đều là một ít thực lực thấp, trực tiếp Hỏa Cầu Thuật liền giải quyết .

Lớn như vậy khải đi hai ba ngày, Đỗ Bạch bản thân ước đoán, bởi vì ở chỗ này, điện thoại di động công năng đều không nhạy, chỉ có thể bằng cảm giác phán đoán .

"Di ? Nơi đó lại có một đình ?" Đỗ Bạch đột nhiên chứng kiến phía trước có một đình, ở đình hậu phương dường như còn có một cái kiến trúc xu thế .

"Lẽ nào đó là một Tu Chân Giả Động Phủ ?" Đỗ Bạch nỉ non 1 tiếng, chỉ hơi trầm ngâm, tiếp tục đi tới .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 134: Người thông minh cũng có ngốc thời điểm

134 . Người thông minh cũng có ngốc thời điểm

Không có được chủ nhân mời, tiến nhập Tu Chân Giả Động Phủ là một loại cảm kị, bình thường cách làm, ở không cẩn thận tiến nhập người khác Động Phủ thời điểm, nhất thật là nhanh rời đi .

Đương nhiên nếu như người không đem Động Phủ chủ nhân để vào mắt, lại muốn giết người Đoạt Bảo nói, liền thoải mái xông vào .

Đỗ Bạch sờ dĩ trả qua đi, là bởi vì suy nghĩ ở đây là bị người vì vòng Bí Cảnh, bên trong không có khả năng thực sự có người đang tu luyện, Động Phủ khẳng định cũng là rất nhiều niên di tích, đã sớm người đi - nhà trống .

Theo càng đến gần thạch đình, Đỗ Bạch chứng kiến đình đã có người, là Thanh Liên, nàng đã sớm một bước đạt tới nơi đây .

Xem ra Thanh Liên mục tiêu chủ yếu chính là cái này Động Phủ, hẳn là tiền nhân cố ý ở lại trong bí cảnh, khiến hậu bối tìm tòi bí mật dùng .

Nghe được phía sau truyền đến động tĩnh âm thanh, Thanh Liên cũng xoay người lại, thấy là Đỗ Bạch, cũng không tính thật bất ngờ .

Cái này Bí Cảnh là một cái vòng tròn, hướng đông hoặc là đi tây, cuối cùng đều sẽ đụng vào nhau .

"Thanh Liên cô nương, chúng ta lại gặp mặt ." Đỗ Bạch nhàn nhạt mở miệng, người cũng đi vào trong thạch đình .

Thanh Liên bây giờ nhìn lại có chút chật vật, y phục trên người nhiều chỗ xuất hiện tổn hại, có địa phương còn lộ ra da thịt trắng như tuyết, thần tình trên mặt cũng mang theo chút uể oải, nhưng ánh mắt nàng lại càng thêm sáng sủa, trong trẻo nhưng lạnh lùng .

Xem ra mấy ngày gần đây nàng cũng gặp phải không ít phiền phức, nhưng thu hoạch cũng phi thường lớn . Trên người nàng mơ hồ để lộ ra một phong mang, muốn ẩn dấu cũng ẩn dấu không được, đây là đột phá trước dấu hiệu . Cũng liền nói, Thanh Liên Trúc Cơ sắp tới .

Chứng kiến Đỗ Bạch ánh mắt rơi vào ở trên người nàng, Thanh Liên lơ đãng kéo kéo lộ ra da thịt bộ vị y phục, lạnh lùng nói: "Bí Cảnh là một tròn, đụng tới cũng không kỳ quái ."

"Thì ra là thế ." Đỗ Bạch lập tức hiểu tại sao phải ở gặp ở nơi này Thanh Liên, lập tức thần nhiên nói: "Chúc mừng Thanh Liên cô nương, Trúc Cơ sắp tới, ta trước chúc mừng ."

"Ta tới đây là vì Trúc Cơ trước lịch lãm, chỉ có ở bên bờ sinh tử mới có thể kích phát tự thân tiềm lực . Lần này Bí Cảnh cuộc hành trình đối với người sau đó không lâu Trúc Cơ cũng trợ giúp cũng rất lớn, người muốn quý trọng ."

"Đa tạ nhắc nhở ." Thanh Liên đột nhiên thay đổi tốt như vậy, khiến Đỗ Bạch có chút ngoài ý muốn, chợt cũng đã minh bạch, Thanh Liên hoàn toàn đem hẳn coi như phổ thông Tu Chân Giả mà đối đãi, không hề pha bất luận cái gì tình cảm . Xem ra trải qua mấy ngày nữa lịch lãm, nàng nói tâm lại kiên định không ít .

Thanh Liên cũng không có nhận nói nói, mà là đứng ở trong đình, nhìn tiền phương kiến trúc, Tĩnh Tĩnh trầm tư .

Đứng ở trong thạch đình, có thể nhất thanh nhị sở thấy rõ đối diện kiến trúc, đây là một cái toàn bộ có tảng đá lũy khởi đến kiến trúc thông thường, một nửa lộ ra ở bên ngoài, một nửa đưa vào Sơn Thể trong .

Ở thạch đình cùng trong kiến trúc gian có năm một vòng tiếp một vòng ao, tương khẩu hoàn chính là đi thông tảng đá kiến trúc lộ, vu hồi lượn quanh xoay qua chỗ khác liền đến . Trong ao ước đoán cất dấu loại nguy hiểm, là Động Phủ chủ nhân ngăn cản ngoại nhân vào động mà bày .

Bất quá cái này Động Phủ hẳn là hoang phế nhiều năm, khắp nơi đều trường mẫn cỏ dại, liếc nhìn lại, những Phiêu Phiêu đó lung lay cỏ dại còn có cây nhỏ, so với tảng đá kiến trúc, ngũ hoàn trì càng phải thấy được .

"Làm sao không vào đi ?" Chứng kiến Thanh Liên vẫn nhìn ngũ hoàn trì, không khỏi hơi nghi hoặc một chút .

"Đó là Ngũ Độc trận, năm trong ao nuôi độc nhất Thiềm Thừ . Hạt tử . Ngô Công . Chi Chu . Độc xà, chúng nó không chỉ biết đập ra đến địch nhân công kích, còn có thể phụt lên Độc Vụ . Năm loại Độc Vật Độc Khí hỗn cùng một chỗ, sẽ sản sinh một loại Ngũ Độc yên, Trúc Cơ dưới hít vào không cứu ." Thanh Liên chậm rãi giải thích, nàng đứng ở trong thạch đình đã thật lâu, vẫn là không có nghĩ đến đi vào phương pháp .

Trong tay nàng có một trương Bí Cảnh địa đồ, đại thể đánh dấu vài cái địa điểm, cùng với nguy hiểm địa phương. Cái này ngũ hoàn tri, liền là cả Bí Cảnh nguy hiểm nhất một trong những địa phương.

". . ."

Nghe được Thanh Liên sau khi giải thích, Đỗ Bạch nhất thời không nói gì, người thông minh cũng có ngốc thời điểm. Cái này Động Phủ cũng không biết hoang phế bao nhiêu năm, có ít nhất trên trăm niên đi!

Những Ngũ Độc đó coi như không có bị Động Phủ chủ nhân mang đi, đối cũng chết đối. Coi như không có chết đối, cũng chạy trốn.

"Ta đây đi vào." Đỗ Bạch nói xong, liền rời đi thạch đình, theo ngũ hoàn tri đi tới, trên mặt một điểm lo lắng biểu tình cũng không có.

Thanh Liên cứ như vậy nhìn chăm chú vào Đỗ Bạch không nhanh không chậm theo ngũ hoàn tri đi tới, rất nhanh thì đi qua cái ao thứ nhất, không có Độc Vật nhào lên, cũng không có Độc Vụ phun ra ngoài, chuyện gì đều chưa từng xảy ra.

Thanh Liên ngẩn ra, lập tức hiểu được, gương mặt không khỏi hơi nóng lên, uổng nàng bình thường như vậy thông tuệ, ngay cả một cái như vậy đơn giản nói lý do cũng không nghĩ ra đến, ngây ngốc ở trong thạch đình đứng nửa ngày.

Thanh Liên cũng ly khai thạch đình, theo ngũ hoàn tri đi tới, rất nhanh hai người liền xuyên qua ngũ hoàn tri, đi tới tầng đá trong kiến trúc.

Tầng đá kiến trúc càng giống như là một cái đại sảnh, đang đối diện là một cánh đóng chặt tầng đá đại môn, hai bên còn lại là thụ lập hai cái hình chữ nhật thạch giả, thạch giả bên cạnh còn có bàn đá ghế đá cùng người nghỉ ngơi.

Hai người vừa tiến đến, ánh mắt trước tiên tập trung tự nhiên là tầng đá môn, nơi đó là đi thông chân chính Động Phủ, nếu có bảo bối gì nói, khẳng định đều ở bên trong.

Sau đó mới là hai bên thạch giả, trên giả đá cũng không phải trống trơn không có gì, mà là rải rác để vài món vật phẩm, có đao, có kiếm, có Cung, còn có hai cái không có gia công qua Thạch Đầu, bó củi.

Những thứ này nguyên lai chắc là Linh Khí, bất quá bây giờ đã mất đi quang thái, thành một đồng sắt vụn, muốn lợi dụng lần nữa đều không được. Nhưng thật ra hai cái nguyên vật liệu còn có thể dùng.

Đỗ Bạch ánh mắt rơi vào bó củi bên trên, bó củi dài chừng một thước, hai cái ngón tay vẩy chiều rộng, chuyển Âm hoàng sắc, mặt ngoài gồ ghề, thoát nhìn hết sức khó coi, tầm thường, hãy cùng một cây phổ thông cành cây giống nhau.

"Hoàng Long Mộc." Đỗ Bạch nhận ra nó tên, hần chuẩn bị cầm cái này cây Hoàng Long Mộc luyện chế một thanh phi kiếm.

Hoàng Long mộc hữu mang Mộc tự, tự nhiên là Mộc Thuộc Tính, đối với Mộc Thuộc Tính công pháp có tăng phúc hiệu quả, hơn nữa đặc biệt nhẹ, là Trúc Cơ cảnh giới Mộc Thuộc Tính Tu Chân Giả thích nhất Phi Kiếm tài liệu một trong.

Thanh Liên mặc dù không biết Hoàng Long mộc tác dụng, nhưng chứng kiến Đỗ Bạch chọn Hoàng Long Mộc, nàng thì lấy đi một khối ô hòn đá đen. Tầng đá này, nàng nhận thức là Ô Kim thạch, có thể dùng đến luyện chế Ô Kim Kiếm.

Đỗ Bạch từ Nhạc Nhân trên tay đặt được đưa cho Tô Lan Nhi hắc sắc Tiểu Kiếm, chính là Ô Kim Kiếm.

Bình thường Linh Khí, võ giả bắt vào tay bên trên, cũng chỉ có thể làm vũ khí thông thường sử dụng, uy lực cũng không lớn. Nhưng Ô Kim Kiếm đặc điểm lớn nhất, liền là võ giả cũng có thể dùng, cũng có thể phát huy nhất định uy lực.

Đối với hần đao kiếm các loại, Đỗ Bạch cùng Thanh Liên cũng không có đi động, bởi vì là sắt vụn.

Hai người liếc nhau, chậm rãi theo tầng đá môn đi tới, chuẩn bị mở ra đại môn, tiến nhập chân chính Động Phủ.

"Hai người tiểu hữu đã có đoạt được, liền nhanh chóng rời đi đi, không thể quá tham lam, nếu không... Sẽ có tai họa tới người."

Đỗ Bạch cùng Thanh Liên mới vừa mới vừa đi tới Thanh trước cửa đá, bên tai đột ngột xảy ra vang lên thanh âm già nua, kinh sợ bọn họ biến sắc.

"Người nào?" Đỗ Bạch lạnh lùng hô.

Chương 135: Đầu người thân rắn

135 . Đầu người thân rắn

Đỗ Bạch cùng Thanh Liên ánh mắt cũng trước tiên tìm kiếm nổi thanh âm truyền đến phương hướng, nhưng tìm khắp toàn bộ đại sảnh, cũng không có phát hiện người nói chuyện .

"Không cần tìm, lão tổ ta ở trong động phủ tu luyện, bọn ngươi nhanh chóng rời đi, nếu không... Đừng trách lão tổ ta tâm ngoan thủ lạt ." Thanh âm già nua ở bên tai quanh quẩn .

Đỗ Bạch cùng Thanh Liên rốt cục xác định thanh âm xác thực từ trong động phủ truyền tới, cái này để cho bọn họ sắc mặt lần thứ hai biến đổi, lẽ nào Động Phủ chủ nhân thật ở bên trong .

Thật ở bên trong nói, bọn họ liền nguy hiểm, thành lập Động Phủ kém cỏi nhất đều là Trúc Cơ cảnh giới, tùy tiện một cái Linh Thuật liền có thể dễ cho bọn họ ngòm củ tỏi .

Thanh Liên ánh mắt không khỏi rơi vào Đỗ Bạch trên mặt, muốn có vấn ý hấn thấy .

Đỗ Bạch trầm ngâm một cái, chậm rãi nói: "Ta cảm thấy đắc Động Phủ chủ người sống tỷ lệ không lớn, cái này động phủ có ít nhất trên trăm niên . Động Phủ chủ nhân chỉ có lưỡng trường hợp, một là đã Tọa Hóa, mặt khác chính là đi tìm tốt hơn chỗ tu luyện, không dám thủ tại chỗ này . Còn nữa, bị người xông vào Động Phủ, vẫn như thể tính khí tốt Tu Chân Giả tới chỗ nào tìm, khẳng định có người ở giả thần giả quỷ!"

Đỗ Bạch nói rất có đạo lý, nhưng nếu như không phải Động Phủ chủ nhân, thì là ai đây? Đây là Vô Đường Bí Cảnh, trừ Vô Đường người, ngoại nhân căn bản vào không được .

"Chúng ta vào xem!" Thanh Liên chính là quả đoán hạng người, nhãn thần một băng, lạnh lùng nói . Nàng muốn Trúc Cơ tài liệu liền ở trong động phủ, không vào đi nói, mặc dù không thể nói hào vô sở hoạch, nhưng ít ra không có đạt được trước kỳ vọng .

"Àm! !"

Thanh Liên lời mới vừa dứt, Đỗ Bạch một cước liền ầm ầm đá vào trên cửa đá, phanh 1 tiếng cửa đá lên tiếng trả lời từ từ mở ra, bằng kinh nghiệm hẳn có thể khẳng định bên trong tuyệt sẽ không là Động Phủ chủ nhân, còn như là ai, đi vào cũng biết .

Theo tảng đá cửa bị đánh vỡ, một cỗ khí tức mục nát đập vào mặt, nhàn nhạt lục quang đập vào con mắt, bên trong chính là một cái phổ thông Thạch Đầu Động Phủ . Trung gian là một cái không lớn Sảnh, hai bên là vài cái đóng kín cửa Thạch Thất, cũng không nhìn thấy người nói chuyện .

Quan sát tỉ mỉ, phát hiện trong động phủ rơi vào tràn đầy bụi, vừa nhìn cũng biết nhiều năm không có người ở, bị chủ nhân bãi bỏ .

Đã như vậy, người nói chuyện lại người nào, ở nơi nào ?

Đỗ Bạch đem ánh mắt nhìn về phía này đóng chặt Thạch Thất, Thanh Liên ý tưởng cùng Đỗ Bạch không sai biệt lắm, nếu như bên trong có dấu tiếng người, vậy hẳn là liền ở thạch thất trong .

Đỗ Bạch cất bước đi vào bên trong đi, Thạch Thất tổng cộng có ba, bên phải hai cái, bên trái một cái .

Hai người đệ phòng tiên triều bên phải Thạch Thất đi tới, Thanh Liên đã đem Thanh kiếm nắm trong tay, tùy thời chuẩn bị xuất thủ .

"Hai người các ngươi chộc giận lão tổ ta, ta muốn ăn các ngươi! Nhiều năm như vậy chưa từng ăn qua thịt người, vừa vặn nếm thử một chút!" Kèm theo phần nộ gào thét, bên trái Thạch Thất ầm ầm 1 tiếng bị mở ra, một cỗ khói đen theo Đỗ Bạch, Thanh Liên bao phủ qua đây .

"Khói đen có độc cần thận!" Thanh Liên lạnh rên một tiếng, vung tay nhỏ lên, linh khí bị bám kinh phong quét ngang qua, trực tiếp đem khói đen ngược lại thổi trở lại, hai người cũng nhân cơ hội lui lại đến Động Phủ nhập khẩu .

Híz-khà zz Hí-zzz —— kiệt kiệt ——

Khó nghe thêm quái dị tiếng cười ở trong động phủ quanh quẩn, trên mặt đất vang xào xạt, một cái bóng đen từ lúc khai trong thạch thất chậm rãi bò ra ngoài, xuyên thấu qua đã trở thành nhạt khói đen, thấy rõ đây là con đầu người thân rắn quái vật .

Đầu là một cái già nua lão phụ nhân mặt mũi, con mắt không có nhãn Nhân chỉ có thịt lục, mũi vị trí đã biến mất, chỉ còn lại có hai cái lỗ đen, trên đầu tóc rối bởi căn căn thẳng đứng, nhưng lại đang động, rất khủng bố đáng sợ .

"Chuyện này... Cái này quái vật gì . . . Không biết là Ngũ Giai Yêu Thú đi." Thanh Liên trong lòng không khỏi nảy lên một hồi hộp, nghĩ đến trong sách nhắc tới Ngũ Giai Yêu Thú, chính là dài mặt người .

"Kiệt kiệt, ngươi một cái tao . Hàng mới là Yêu Thú, lão tổ ta là Trúc Cơ cảnh giới Tiên Nhân! Ngươi vũ nhục ta, ta muốn đem ngươi ngâm trong miệng chậm rãi cắn, cắn toái nuốt vào! !"

Đầu người thân rắn quái vật, con mắt màu trắng nhìn chằm chằm Thanh Liên, mở tràn đầy tinh tế răng nanh miệng rộng, Âm U gào thét .

"Ngươi muốn chết! !"

Bị một cái quái vật mắng tao . Hàng, cho dù Thanh Liên định lực cho dù tốt, cũng chịu đựng không được như vậy vũ nhục, từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ không ai dám như vậy mắng nàng!

"Thanh Liên chém! !"

Thanh Liên nhân thần băng lãnh như vạn niên hàn băng, trong tay Thanh kiếm phun ra thước dài Thanh Mang, bay đến không trung, hướng về phía xấu xí đầu chính là hung hăng một kiếm vỡ xuống, kiếm khí nơi đi qua phát sinh xé vải vậy tiếng rít!

"A! Tao; hàng ngươi dám đối với lão tổ động thủ, ngươi chết định!" Đầu người thân rắn quái vật phần nộ hét rầm lên, đầu phiên diện, hướng về phía Thanh Liên lần thứ hai phun ra một hơi khói độc!

Bá ——

Thanh kiếm từ quái vật trên đầu xẹt qua, gọt một mảng lớn tóc, những tóc kia rơi cả vùng đất còn đang ngọa nguậy, phảng phất có sinh mệnh giống nhau . Phi Kiếm thu về, ở trước người vung lên, lộ ra một đạo Kiếm Phong, đem phun qua đây Độc Vụ cuốn ngược mà quay về .

Thanh Liên một liên xuyên động tác nước chảy mây trôi triển khai .

"A —— đầu ta phát! ! Tao . Hàng, ta muốn giết chết ngươi! ! Long vây đuôi! !" Đầu người thân rắn quái vật thét lên, ở thạch thất trong đuôi rắn một cái cuốn ngược, như một đạo tia chớp màu đen quất về phía cầm trong tay Thanh kiếm Thanh Liên .

"Hừ!"

Liên tục bị chửi tao . Hàng, Thanh Liên đã sớm thần kỳ phần nộ, Thanh Liên Kiếm Trận lần thứ hai bị nàng thi triển ra, mười hai thanh Phi Kiếm trong nháy mắt chém về phía quất tới đuôi rắn .

Ken kết ken kết ——

Phi Kiếm như thiết thái dao bầu, mấy hơi thời gian, liền đem toàn bộ đuôi rắn cho cắt thành trên trăm đoạn, từ không trung rớt xuống .

"A a a —— "

Đầu người thân rắn quái vật phát sinh kêu thê lương thảm thiết, khó mà tin được bản thân đuôi như vậy yếu đuối!

"Không có khả năng! A a a . . . Ta là Trúc Cơ Tiên Nhân, không thể nào biết thua ở một cái tao . Hàng . Ta muốn báo thù, ta muốn ăn ngươi! !" Bị cắt đứt đuôi đầu người thân rắn tại quái vật trên mặt đất thống khổ lăn lộn, thét lên .

"Đi chết đi, xấu xí đồ đạc! !" Thanh Liên nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay Thanh kiếm hóa thành một đạo thanh quang, nhanh như tia chớp bắn về phía quái vật đầu, lóe lên xuyên thấu qua não mà qua, một cái nữa quay về trở về đến tay .

Đầu người thân rắn quái vật động yên tĩnh một chút một dạng Tiểu thành công, trong miệng cúi đầu gào thét: "Tao . Hàng, ta muốn ăn ngươi! Muốn đem ngươi cắn toái nuốt vào . . . Tao . Hàng . . ."

Từ Thanh Liên động thủ bắt đầu, Đỗ Bạch vẫn ở bên cạnh tham quan, không có xuất thủ . Bởi vì hắn biết Thanh Liên không có gặp nguy hiểm, đầu người thân rắn quái vật rất yếu, thậm chí so với nhất cấp phổ thông Yêu Thú còn yếu, nàng tự nhiên có thể giải quyết .

Thấy đầu người thân rắn quái vật ngay cả chết đều phải mắng nàng, Thanh Liên sắc mặt băng lãnh như một khối Hàn Băng, trong tay Thanh kiếm lần thứ hai bay lên, hướng về phía quái vật đầu chém xuống một kiếm .

Lăn lông lóc 1 tiếng, quái vật đầu ở riêng, lăn qua một bên .

Như vậy nó còn chưa chết, miệng tiếp tục gào thét: "Tao . Hàng, ngươi được ý quá sớm . . . Phán phán đạn —— "

Phốc ——

Một hơi màu hồng Độc Vụ đột ngột từ quái vật trong miệng phun ra ngoài, nhanh chóng tràn ngập ra, trong nháy mắt toàn bộ Động Phủ đều tràn đầy hồng nhạt Độc Vụ .

Cái này phán phán đạn thả quá đột ngột, Đỗ Bạch cùng Thanh Liên tuy là ngay đầu tiên phản ứng kịp, xông ra, nhưng vẫn như cũ hút vào một ít hồng nhạt Độc Vụ .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Phần phần đạn

136 . Phần phần đạn

Hồng nhật Độc Vụ vừa bị hút vào lập tức biến mất ở trong cơ thể, không được ngứa không đau .

Đỗ Bạch cùng Thanh Liên trước tiên nghĩ đến trừ độc, nhưng bọn hắn dùng linh khí ở trong người du ngoạn chạy một vòng, cũng không có phát hiện có dấu hiệu trúng độc, phảng phất cũng không có hút vào Độc Vụ giống nhau .

Nhưng nhìn trong động phủ còn không có tiêu tán hồng nhật Độc Vụ, liền biết không phải là ảo giác, mà là thật có bị bọn họ hút vào, cũng không biết đây là cái gì Độc Tố .

"Người có hay không cảm giác đến khó chịu chỗ nào ?" Đỗ Bạch nhìn về phía Thanh Liên, bởi vì hắn không có phát hiện trên người có bất kỳ khó chịu nào, ở trong trí nhớ cũng không có lục soát loại độc chất này Vụ .

"Ta cũng không có cảm thấy không khỏe ." Thanh Liên nhàn nhạt đáp, trong mắt cũng có nghi hoặc .

"Lẽ nào chúng ta không có trúng độc ?" Đỗ Bạch nhíu mày 1 tiếng, chợt không khỏi lắc đầu, lời như vậy chính hắn cũng không tin . Nhưng vì sao sẽ không có sự tình đây? Lẽ nào cái này hồng nhật Độc Vụ không có độc ?

Đỗ Bạch cũng phủ định cái quan điểm này, nếu như không có độc nói, đầu người thân rắn quái vật cũng sẽ không nở ra .

"Chờ phát tác cũng biết ." Thanh Liên thản nhiên nói, hướng về phía Động Phủ phương hướng, huy động tay áo, Thanh Phong từ nàng trong tay áo phiến đi vào, bên trong hồng nhật Độc Vụ tiêu tán nhanh hơn .

Vài lần vỗ sau khi, trong động phủ Độc Vụ cái này mới dần dần tiêu tán, Thanh Liên chờ một lát nữa, lúc này mới đi vào, Đỗ Bạch cũng theo sau .

Đầu người thân rắn quái vật đã chết, nó dữ tợn đầu lặn xuống ở một bên, một đôi bạch nhãn tựa hồ còn nhìn chăm chăm Đỗ Bạch cùng Thanh Liên, thân rắn thì nằm úp sấp ở bên trái thạch cửa phòng .

Hai người muốn khai là bên phải hai cái Thạch Thất, mở ra gian thứ nhất Thạch Thất, một cỗ mùi thuốc nồng nặc đập vào mặt, lập tức toàn bộ bên trong động phủ đều tràn đầy hương khí .

Vừa nghe tới đậm đà như vậy mùi thuốc, Thanh Liên trong mắt lập tức sắc thái vui mừng, nàng vào Bí Cảnh trừ lịch lãm, chủ yếu nhất là thu thập trúc cơ đan tài liệu .

Một bó tia sáng từ trên đỉnh đầu phương phóng mà xuống, chiếu ở thạch thất trong cơ thể lại âm dược liệu bên trên, những thứ này tất cả đều là năm ngoài giới hạn dược liệu, Dược Lực càng nhiều, trên trăm niên Hoàng Tinh, Nguyệt Nha thảo, phi ngựa thai . Cái này ba loại đều là trúc cơ đan tài liệu chính, hắn một ít tài liệu phụ trợ, tại thể tục giới cũng có thể mua được, chính là giá cả đắt .

Nhưng đối với Thanh Liên mà nói, tiền có thể giải quyết sự tình đều không phải là sự tình . Trừ trúc cơ đan tài liệu, còn có một chút hắn dược liệu trân quý, nhiều như rừng có chừng mười lăm mười sáu bụi cây .

"Ta chỉ lấy một phần trúc cơ đan tài liệu, còn lại đều lưu cho ngươi ." Thanh Liên trực tiếp quyết định nói, lập tức liền từ trên người xuất ra một cái túi nhỏ, bắt đầu ngắt lấy dược liệu .

"Túi Trữ Vật!" Nhìn Thanh Liên trong tay cái túi nhỏ, Đỗ Bạch không khỏi thở nhẹ 1 tiếng .

Nghe được Đỗ Bạch thở nhẹ, Thanh Liên không khỏi sùng thủ liếc hắn một cái, thản nhiên nói: "Người biết sự tình dường như rất nhiều, sự thừa thừa món nào ."

"Không môn không phái, đều là từ trong cơ thể tích chứng kiến ." Đỗ Bạch thản nhiên nói, đương nhiên sẽ không nói ra bản thân là Tán Tiên trọng sinh .

"Ồ ." Thanh Liên đối với Đỗ Bạch trả lời từ chối cho ý kiến, tùy ý hỏi "Vậy người cho ta nói rằng, đầu người thân rắn quái vật là chuyện gì xảy ra ."

Đề cập cái này, Đỗ Bạch thật có quan điểm mình, "Quái vật kia là Động Phủ chủ nhân hẳn không có sai, bất quá chỉ là một luồng ý thức phụ thân ở con rắn kia bên trên .

Cổ tích trên có lời giải thích, loài rắn nếu như vẫn nằm ở ngủ đông nói, có thể không hạn chế tồn sống sót . Vì vậy liền người ý nghĩ kỳ lạ, muốn đem nhân cùng xà kết hợp với nhau, đạt được Trường Sinh nhãn .

Động Phủ chủ nhân chắc là thọ chung thời điểm, đem tinh thần mình thể ký sinh ở xà bên trên, sau đó vẫn ngủ đông đến bây giờ . Trải qua trên trăm niên ngủ say, không chỉ có tiêu ma ý thức, thân rắn cũng suy yếu đến mức tận cùng, cho nên căn bản không qua nổi người một kiếm ."

Thanh Liên bên ngắt lấy Linh Dược vừa nghe, Đỗ Bạch nói xong, nàng cũng không kém thu thập tốt đứng lên .

"Được, còn lại là người ." Thanh Liên thu hồi Tú Trữ Vật thần nhiên nói: "Nguyệt Nha thảo chỉ có một gốc cây, ta lấy đi . Chính người lại thu thập một gốc cây, hoặc là ở trong bí cảnh tìm xem, nói không chừng có ."

Chỉ có một gốc cây Nguyệt Nha thảo, Đỗ Bạch cũng chứng kiến, thiếu một vị Nguyệt Nha thảo, trúc cơ đan liền luyện không được . Chính như Thanh Liên nói, có thể ở Bí Cảnh trong tìm, nói không chừng có thể có .

Nhưng Đỗ Bạch lại không cần phải, Chu Quả không những được thay thế Nguyệt Nha thảo, hơn nữa hiệu quả tốt hơn, cho nên thừa kê đơn tài, cũng đủ hẳn luyện chế một viên trúc cơ đan .

Hắn dược liệu có thể thu tập, làm trừ hàng cho Tiểu Hắc ngay miệng lương . Nhớ tới Tiểu Hắc, Đỗ Bạch trong lòng bất đắc dĩ thở dài 1 tiếng, hẳn gấp thời khắc chuẩn bị cho Tiểu Hắc khẩu phần lương thực .

"Ta ước đoán không có nhanh như vậy đi ra ngoài, sẽ phải ở trong bí cảnh tu luyện một đoạn thời gian, đến lúc đó lại ngắt lấy ." Đỗ Bạch mở miệng nói .

"Tùy người ý ." Thanh Liên không có lộ ra thần tình kinh ngạc, cái này cùng nàng không có quan hệ gì, thần nhiên nói: "Lúc đó cáo biệt ."

Thanh Liên nói xong, liền xoay người đi ra ngoài đi, ngay cả một người trong thạch thất có vật gì, nàng đều không đi xem .

Nhìn Thanh Liên trong treo nhưng lạnh lùng xuất trần bóng lưng, Đỗ Bạch cũng không có giữ lại, một người dễ dàng hơn tu luyện .

"Ừ ?" Mới đi ra Thanh Liên, đột ngột cảm giác trong lòng nóng lên, một cỗ không hiểu nhiệt khí ở trong thân thể lan tràn, tinh thần đều có chút hoảng hốt .

Súy một cái đầu, cái loại này ngẩn ngơ ý mới tán đi, nhưng thân thể nóng lên cũng là sự thực, trong lòng nặng trĩu, phảng phất đè nặng một khối đồ vật .

"Cái này là thể nào ?" Thanh Liên ở trong lòng ní non 1 tiếng, rất nhanh thì nhớ tới bị nàng hút vào hồng nhật Độc Vụ, chẳng lẽ là Độc Vụ phát tác ? Thanh Liên không khỏi hoài quá thân lai, nhìn về phía trong động phủ Đỗ Bạch .

Đỗ Bạch cảm giác cũng cùng Thanh Liên giống nhau, toàn thân phát nhiệt, trong lòng nặng trĩu, đầu có điểm ngất . Hắn cũng ngay đầu tiên nghĩ đến Độc Vụ, muốn vận dụng linh khí trừ độc, lại như cũ không phát hiện được Độc Tổ tại thân thể vị trí nào .

Nhìn xa xa Đỗ Bạch dựa vào ở thạch thất trên ván cửa, Thanh Liên cước bộ không khỏi động một cái, trong lòng có một thanh âm để cho nàng theo Đỗ Bạch đi tới .

Thanh Liên muốn phản kháng, thân thể lại một trận khô nóng, nhiệt nàng muốn đem y phục đều ném, thậm chí còn có loại khát vọng, trong đầu đột ngột xảy ra hiện ra Đỗ Bạch thân ảnh .

Đỗ Bạch cảm giác cùng Thanh Liên không sai biệt lắm, nàng nhìn thấy cười duyên Thanh Liên đẹp như cùng tiên nữ hướng hắn đi tới, y phục trên người từng món một dờ xuống, cuối cùng dùng hoàn mỹ nhất dáng người đầu nhập hẳn ôm ấp .

"Đỗ Bạch . . ." Thanh Liên ní non 1 tiếng, trong mắt một điểm cuối cùng thanh minh, theo nhẹ giọng la lên mà trầm luân, trong mắt tràn đầy tình cốc thiếu sương mù, theo Đỗ Bạch từng bước đi tới .

"Thanh Liên . . ." Đỗ Bạch phảng phất nghe được Thanh Liên kêu gọi, không khỏi ní non 1 tiếng, theo đi về tới Thanh Liên giang hai cánh tay, ôm hướng nàng .

Cùi khô lửa bốc, tựa như ảo mộng, hai người quấn vòng quanh té trên mặt đất, quần áo và đồ dùng hàng ngày từng món một ly thể, chợt nghe 1 tiếng oanh đề, hai người hòa làm một thể .

Ở bên cạnh họ liền là quái vật xấu xí đầu, trắng bạch hai mắt, nhìn chăm chăm ở Đỗ Bạch dưới thân um hừ hạ Thanh Liên, tựa hồ có thể nghe được nó đang gào thét: Tao . Hàng .

Chương 137: Chuyện tốt liên tục

137 . Chuyện tốt liên tục

Bí Cảnh không có ngày đêm, Thiên Không mãi mãi cũng là hồi mộng mộng .

Cũng không biết quá lâu dài, Thanh Liên cảm giác được có cái gì áp ở trên người nàng, trùng điệp, rất khó chịu, nàng chậm rãi mở mắt ra . Chứng kiến đề nặng nàng là Đỗ Bạch, nàng đầu như bị sét đánh đến, ầm vang 1 tiếng, kém chút bất tỉnh đi .

Nàng tâm tình thiếu chút nữa thì tan vỡ, môi động động vài cái, trong suốt nước mắt từ khóe mắt nàng không biết chảy rơi xuống, cả thế giới đều đổ nát .

Đột ngột, nàng ánh mắt lóe lên vẻ cừu hận! Thanh Quang lóe lên, Thanh kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, chậm rãi tới gần Đỗ Bạch cái cổ .

"Ngô ." Đỗ Bạch môi động động, lạnh lùng nghiêm nghị mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt, phảng phất làm một giọng nói ngọt ngào mộng, từ trên người Thanh Liên lật thành công .

Đỗ Bạch xác thực không có tỉnh lại, hắn đang đắm chìm trong đề thăng trong thế giới, hắn và Thanh Liên hợp thể sau khi, Phệ Linh Quyết chủ động vận chuyển . Thanh Liên Âm Nguyên như thao thao không được kiệt Đại Hải, từng đợt tiếp theo từng đợt dừng mảnh vào trong thân thể hắn, Kinh Phệ Linh Quyết luyện hóa thành linh khí trạng lớn trong đan điền linh khí .

Đỗ Bạch cái này khẽ động, Thanh Liên tay lập tức run một cái, trên người cảm giác khác thường để cho nàng lập tức hoảng loạn lên, rất nhanh đem Thanh kiếm để qua một bên, tìm được y phục đến .

Vội vã mặc quần áo, Thanh kiếm lần thứ hai bị Thanh Liên nắm trong tay, lần thứ hai chỉ hướng Đỗ Bạch cổ .

"Người hủy ta thuần khiết, ta đòi mạng người!" Thanh Liên thanh âm băng lãnh như trong Địa ngục thổi tới gió, nghe liền lạnh buốt .

"Ngô, Thanh Liên không cần đi . . . Ta sẽ bảo hộ người cả đời . . . Sẽ không để cho người chịu đến bất cứ thương tổn gì . . ." Trong ngủ mê Đỗ Bạch đột nhiên ni non 1 tiếng .

Thanh Liên trong tay Thanh kiếm không khỏi run lên, cách Đỗ Bạch cổ mấy cm địa phương dừng lại, nước mắt lần thứ hai từ nàng con mắt đẹp trong chảy xuống .

"Tình . . . Kiếp . . . Trò đùa . . ." Thanh Liên đau khổ cười ha hả, nước mắt như mưa đi xuống, sở hữu mỹ hảo toàn bộ tan biến .

"Đỗ Bạch, người cứu ta hai lần, nhưng phải ta thuần khiết, người ta không bao giờ ... nữa bộ dạng thiếu! Gặp nhau lần nữa, ta tất lấy mạng của người! !"

Thanh Liên vừa cười vừa khóc, phảng phất thất tâm phong vậy, kéo Thanh kiếm lao đảo ra bên ngoài rồi đi .

Trong ngủ mê Đỗ Bạch cũng không biết hắn ở Quỷ Môn Quan đi vài gặp, khi hắn tỉnh lại thời điểm, đẳng cấp đã đột phá đến Luyện Khí Cửu Giai .

Cái này kinh hi đến quá đột ngột, khiến hắn đều thấy khó có thể tin, thăng đến trên người lạnh lạnh, hắn mới phát hiện mình toàn thân trần trụi nằm trên mặt đất, mới chính thức tỉnh táo lại, trong đầu cũng dần dần hiện ra chuyện đã xảy ra .

Đầu sò gây nên chính là hồng nhật Độc Vụ, không phải là không có độc, mà là tới âm rắn độc, phát tác vô thanh vô tức, không thể nào phòng bị .

Than nhẹ 1 tiếng, Đỗ Bạch cảm lấy trên mặt đất y phục, mặc vào, sau đó lại kinh ngạc ngẩn người ra .

"Sự tình đã phát sinh, muốn nhiều hơn nữa cũng vô dụng" Đỗ Bạch ni non 1 tiếng, nhãn thần dần dần thanh minh, trước mặt muốn làm là đề thăng đẳng cấp, đề cao thực lực . Còn như nàng cùng Thanh Liên chính giữa sự tình, ngày sau hãy nói, e rằng đến lúc đó có thể giải quyết dễ dàng cũng khó nói .

Hít sâu mấy hơi, Đỗ Bạch không suy nghĩ thêm nữa Thanh Liên sự tình, muốn cũng muốn cũng không được gì .

Hơi chút hoạt động một chút gân cốt, Đỗ Bạch theo một người không có mở ra Thạch Thất đi tới, đẩy cửa đá ra, chứng kiến một cái thạch tháp, một cỗ xương trắng khoanh chân Tọa Hóa ở phía trên .

Cái này chắc là Động Phủ chủ nhân, tu chân chính là như vậy, ở hữu hạn niên hạn trong nếu như đẳng cấp không thể đề thăng, kết quả cùng người thường không có gì khác biệt, cuối cùng chính là bạch cốt một, hoàng thổ một ly .

Chậm rãi quét bạch cốt liếc mắt, Đỗ Bạch chuẩn bị mang theo cửa đá, không đi quá rồi nó . Nhưng đang ở cửa đá mang trong nháy mắt, Đỗ Bạch khóc

mắt liếc qua quét bạch cốt thủ vô lên, phát hiện xương ngón tay bên trên có một chiếc nhẫn màu đen .

Trong nháy mắt, Đỗ Bạch quan môn tay dừng lại, ánh mắt lóe lên một tia sáng kỳ dị . Tu Chân Giả trên tay mang nhẫn chỉ có lưỡng trường hợp, thường thấy nhất chính là Trữ Vật Giới Chỉ, một người chính là nhẫn loại Linh Khí .

Đỗ Bạch trực giác là loại thứ nhất, mang theo vài phần chờ mong, một lần nữa đẩy cửa đá ra theo trên giường bạch cốt đi tới, sau đó chậm rãi tan mất trên ngón tay của nó nhẫn, lầy xuống .

Nhẫn có màu đen, khắc có một chút phong cách cổ xưa hoa văn, thoạt nhìn là loại kim loại chế phẩm, nhưng lại hết sức nhẹ, nhẹ như không .

Đỗ Bạch trong mắt lập tức có tiểu ý, hần đoán đúng, chính là Trữ Vật Giới Chỉ .

Trữ Vật Giới Chỉ là cao hơn Tủ Trữ Vật nhất cấp Trữ Vật Không Gian, không chỉ có bên trong không gian lớn hơn nữa, mang theo cũng dễ dàng hơn . Bất quá Trữ Vật Giới Chỉ cần Linh Thức mới có thể mở ra, mà Linh Thức chỉ có Trúc Cơ sau khi thành công, trong cơ thể linh khí chuyển hóa thành linh lực, mới có thể sản sinh Linh Thức .

Mặc dù bây giờ không mở ra Trữ Vật Giới Chỉ, Đỗ Bạch cũng không nóng lòng, nếu đẳng cấp bây giờ đã là Luyện Khí Cửu Giai, vậy dứt khoát liền Trúc Cơ sau khi thành công lại đi ra .

Có quyết định, Đỗ Bạch thu Trữ Vật Giới Chỉ, đi ra Thạch Thất, đem cửa đá lần thứ hai đóng cửa .

Sau đó muốn làm Tự Nhiên tu luyện cùng Luyện Đan, từ Luyện Khí Cửu Giai đến Trúc Cơ, trung gian còn muốn tích súc rất nhiều linh khí, nói cách khác phải đến Luyện Khí Cửu Giai đỉnh phong, mới có thể mở thủy bế quan Trúc Cơ .

Ở trong bí cảnh cũng không có Tinh Nguyên cướp đoạt, cho nên Đỗ Bạch liền đem chủ ý đánh vào đan dược bên trên . Trong bí cảnh dược liệu rất nhiều, hơn nữa trong thạch thất này nhiều hơn dược liệu, Đỗ Bạch không tính cho Tiểu Hắc ngay miệng lương, chuẩn bị luyện chế một lò ích Nguyên Đan . Dùng ích Nguyên Đan đem linh khí đề thăng tới Luyện Khí Cửu Giai đỉnh phong, lại lợi dụng trúc cơ đan Trúc Cơ .

Đi ra Động Phủ, Đỗ Bạch bắt đầu ở trong bí cảnh tìm, một bên tìm kiếm ích Nguyên Đan dược liệu, một bên tìm kiếm Địa Hòa . Nếu như tìm không được Địa Hòa, cái này đan liền không luyện được, cần phải cải biến kế hoạch .

Bất quá Đỗ Bạch loại ý nghĩ này là dư thừa, nếu nơi đây tồn tại Động Phủ, dĩ nhiên là có Địa Hòa . Kim Đan dưới Tu Chân Giả, muốn Luyện Khí, Luyện Đan đều cần dựa vào Địa Hòa .

Cứ như vậy, Đỗ Bạch bên thu thập dược liệu , vừa tìm kiếm Địa Hòa .

Ngược lại Bí Cảnh bất kể thời gian quan niệm, Đỗ Bạch liền vòng quanh Bí Cảnh đi, cũng không biết mấy ngày nữa, rốt cục ở Bí Cảnh đất bị hần tìm được Địa Hòa, bên trong còn có Lò Luyện Đan . Nói cách khác Động Phủ chủ nhân từng ở chỗ này luyện qua đan, cái này liền dễ dàng hơn .

Địa Hòa tìm được, ích Nguyên Đan dược liệu vẫn còn kém một loại, Đỗ Bạch còn phải tiếp tục tìm, trong lúc cũng có gặp phải Yêu Thú, bất quá đều là một ít rất phổ thông yêu thú cấp một .

Yêu thú cấp một một dạng không có gì đáng giá địa phương, chỉ cần không trêu chọc hần, hần cũng lười đi tìm chúng nó phiền phức . Bất quá thông thường có Yêu Thú địa phương, Torino thảo xuất hiện .

Ở gặp phải một con Hồng vĩ Hồ Hậu, Đỗ Bạch rốt cục tìm được ích Nguyên Đan nhất loại sau dược liệu —— Thiên Không thảo . Nguyên lai là trường trên tầng cây, khó trách hần tìm thật lâu đều không có tìm được .

Ích Nguyên Đan dược liệu đầy đủ hết, Đỗ Bạch đem trong động phủ dược liệu cũng mang theo, thẳng đến trong lòng đất nham thạch nóng chảy phương vị, bắt đầu tiến hành dài dằng dặc luyện chế đan dược .

Hần muốn luyện chế lưỡng chủng đan dược, ích Nguyên Đan, trúc cơ đan, đại khái phải xài hết hần thời gian một tháng .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Cửu chuyển đánh lô

Luyện Đan một chút cũng không thể lơ là, đặc biệt đang không có đồ dự bị được liệu dưới tình huống, càng là cần làm từng bước, từng bước đến, một chút cũng không gấp được .

Đầu tiên là chọn xong Địa Hỏa vị trí, Luyện Đan cần Hỏa Liệt cùng Ôn Hỏa kết hợp, ở tình luyện được liệu thời điểm cần Hỏa Liệt, ở cuối cùng Ngưng Đan giai đoạn thì cần muốn Ôn Hỏa thiêu đốt . Nói đơn giản chính là tìm một trung tâm ôn độ cao, hai bên trái phải ôn độ vùng đất thấp phương .

Đỗ Bạch trước tiên lựa chọn sử dụng một cái hộp Địa Hỏa vị trí sau khi, cái này bắt đầu đan được luyện chế .

Luyện Đan bước đầu tiên chính là nhiệt lô, chính là trước tiên đem Lò Luyện Đan dọn dẹp sạch sẽ, bên trong không thể có hán được liệu thành phần, sau đó thả tại địa hỏa bên trên thiêu đốt, thăng đến nhiệt độ của lò ổn định .

Bước thứ hai liền là được liệu chiết xuất, được liệu chiết xuất không phải toàn bộ được liệu cùng nhau bỏ vào, mà là cần một trồng thuốc một trồng thuốc chiết xuất, đạt được được liệu tinh túy bộ phận đồ dự bị .

Bước thứ ba chính là dung hợp, đem các loại tinh luyện hảo được tài đặt chung một chỗ dung hợp Thành Đan . Bước này nói Đơn giản cũng Đơn giản, chính là đem toàn bộ tinh luyện qua được liệu đặt chung một chỗ, dùng Ôn Hỏa khảo chế Ngưng Đan là được .

Nhưng một cái Luyện Đan Sư trình độ có được hay không, có thể luyện chế hay không ra thượng phẩm đan được, then chốt chính là bước này . Mỗi luyện đan sư cao cấp đều có bản thân đặc biệt thủ pháp, thủ pháp cao thấp biểu hiện ở đan được độ dung hợp bên trên .

Độ dung hợp ở bảy mươi phần trăm ở trên chính là thượng phẩm đan được, năm mươi đến bảy mươi là trung phẩm đan được, năm mươi dưới chính là hạ phẩm đan được .

Ở cao cấp trên còn có một cực phẩm Luyện Đan Sư, trải qua bọn họ thủ luyện chế được đan được, độ dung hợp đều ở đây chín mươi phần trăm trở lên. Trùng hợp Đỗ Bạch chính là một cái cực phẩm Luyện Đan Sư, cho nên đối với luyện chế Ích Nguyên Đan, trúc cơ đan với hán mà nói, chỉ cần không phải không yên lòng, được liệu sai các loại sai lầm cấp thấp, nói với hán là dễ dàng sự tình .

Bất kể là đẳng cấp gì Luyện Đan Sư, luyện chế bao nhiêu đan được thông thường, đều phải làm được một cái, đó chính là Luyện Đan thời điểm tâm vô bàng vụ, toàn bộ tâm tư đều đang luyện đan bên trên .

Đỗ Bạch khoanh chân tọa tại địa hỏa bên cạnh, hai bên trái phải theo thứ tự là thu thập hảo được tài .

Vì để tâm tính càng thêm trầm tĩnh, Đỗ Bạch hít sâu mấy hơi, lại vận chuyển một vòng công pháp sau khi, đạt được tâm như chi thủy sau khi, lúc này mới bắt đầu chính thức Luyện Đan .

Đỗ Bạch thuận thực đem Lò Luyện Đan lật lộn lại, vỗ vỗ thân lò, đổ ra bên trong bụi, thuốc căn bã . Tận lực bồi tiếp đặt ở Địa Hỏa bên trên, thiêu đốt nhiệt lô, ở nhiệt lô quá trình, mấy lần cuốn thân lò, lò khẩu xuống phía dưới, thanh trừ sạch bên trong tạp chất .

Nhiệt lô sau khi kết thúc, liền là được liệu chiết xuất .

Đỗ Bạch cầm lấy một gốc cây đuôi cá thảo ném vào trong lò luyện đan, rất nhanh Đan Lô liền toát ra Thanh Yên, lúc này nếu như tùy ý Đan Lô thiêu đốt, đuôi cá thảo chẳng mấy chốc sẽ đốt trụi trở thành chất thải công nghiệp .

Vừa nhìn thấy có yên nhô ra, Đỗ Bạch lập tức dùng linh khí kéo Đan Lô xoay tròn . Lúc này hướng Đan Lô xem, có thể chứng kiến đuôi cá thảo theo Đan Lô xoay tròn mà lật qua lật lại, không phải chết ở cùng nhau, như vậy đuôi cá thảo cũng sẽ không đốt trụi . Cuối cùng chiết xuất đi ra đuôi cá thảo là bột màu trắng, tạp chất ở tinh luyện quá trình toàn bộ bị bài trừ .

Chiết xuất tốt đuôi cá thảo sau khi, Đỗ Bạch lần thứ hai để vào một gốc cây ngũ chi đất, cùng luyện chế đuôi cá thảo giống nhau, thời khắc lật qua lật lại Đan Lô, phòng ngừa đốt trụi . Ngũ chi đất chiết xuất sau khi là lục sắc bột phần .

Bạch chỉ, Huyết Liên cây, thảo ô đất, Thiên Không thảo . . .

Mỗi chiết xuất ra một trồng thuốc sau khi, Đỗ Bạch liền ném vào một loại khác được liệu, Ích Nguyên Đan mặc dù là Luyện Khí cảnh giới dùng đan được, nhưng dùng đến được liệu cũng không thiếu, tổng cộng có chín loại .

Chiết xuất đến một nửa thời điểm, Đỗ Bạch liền cảm thấy đã đói bụng, chỉ phải tạm dừng chiết xuất đi ra ngoài tìm ăn, thuận tiện nghỉ ngơi một chút, tinh thần đủ để sau khi, tiếp tục đem còn lại được liệu chiết xuất .

Ích Nguyên Đan được liệu chiết xuất sau khi kết thúc, Đỗ Bạch cũng không có lập tức luyện chế đan được, mà là tiếp tục chiết xuất trúc cơ đan được liệu . Chiết xuất quá trình cùng Ích Nguyên Đan giống nhau, bất quá trúc cơ đan được liệu càng thêm trân quý hiếm, chiết xuất thời gian cũng sẽ dài hơn .

Chờ Đỗ Bạch đem sở hữu được liệu đều chiết xuất đi ra, thời gian đại khái qua năm sáu ngày .

Đỗ Bạch không có trong bắt đầu luyện chế đan được, mà là nghỉ ngơi, thuận liền dẫn đã tỉnh ngủ Tiểu Hắc đi ra ngoài ăn chán chê một trận, mới chút trái cây rừng .

Bởi vì một bước cuối cùng Dung Đan theo trước mặt bước(đi) không giống với, không thể ngừng, dung hợp đến Thành Đan phải hành văn liền mạch lưu loát, trung gian nếu như đình, lò đan này liền báo hỏng .

Đại khái trải qua một hai ngày sau khi điều chỉnh, Đỗ Bạch lúc này mới bắt đầu Luyện Đan, trước tiên luyện là ích Nguyên Đan .

Nhiệt lò sau khi kết thúc, Đỗ Bạch lấy cực nhanh thủ pháp đem tinh luyện tốt cửu trùng thuốc rót vào trong lò luyện đan, không đợi có phản ứng liền lập tức xoay tròn Đan Lô, hơn nữa cách mỗi vài giây, hắn đều muốn đẩy linh khí bàn tay phát Đan Lô .

Mỗi một lần phát Đan Lô, Đan Lô sẽ phát ra 1 tiếng rung động, bên trong dược liệu tất cả đều nhảy dựng lên, sau đó đang rơi xuống, càng đều đều dung hợp vào một chỗ .

Cửu chuyển đánh lô Pháp Chính là Đỗ Bạch trở thành cực phẩm Luyện Đan Sư bí mật, hắn mỗi một lần phát cũng không phải là đơn giản rung động đơn giản như vậy, còn ẩn chứa các loại biến hóa, không phải mắt thường có thể xem tới được .

Nhất chuyển chính là cửu phách, cửu chuyển chính là tám mươi một phách, tám mươi một vỡ qua sau khi, Đỗ Bạch toàn thân đều bị ướt đầm mồ hôi, thân thể đều có chút run rẩy, không chỉ có bởi vì thể lực tiêu hao, ngay cả Đan Điền linh khí đều tiêu hao không sai biệt lắm .

Nhưng cuối cùng cũng đem ích Nguyên Đan cho luyện thành, nhìn trong lò luyện đan cuộn hơn mười hạt lục sắc đan dược, Đỗ Bạch cũng thở phào, bắt đầu thu đan .

Thu đan bước này cũng rất then chốt, không phải tùy ý đem đan dược lấy ra có thể, như vậy có thể sẽ cải biến đan dược hình dạng, công hiệu nói không chừng cũng sẽ có tổn thất . Chính xác thu Đan Phương thức, chính là lợi dụng linh khí bao vây lấy đan dược đổ vào trong bình sứ .

Đỗ Bạch xuất ra một cái bình sứ, cất xong đan sau khi, cả người lập tức tê liệt trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở phì phò .

"Xem ra chính mình yếu bạo nổ ." Đỗ Bạch tự giễu một câu, một cái đơn giản nhất đan dược, cư nhiên tiêu hao hắn sở hữu tinh lực .

Đi qua luyện chế ích Nguyên Đan, Đỗ Bạch biết bây giờ còn chưa phải là luyện chế trúc cơ đan thời điểm, trúc cơ đan tiêu hao tinh lực càng nhiều, dùng hắn hiện đang cấp bậc còn chống đỡ không được, phải đạt được Cửu Giai đỉnh phong, mới có thể miễn cưỡng .

Nếu tạm thời không thể luyện chế trúc cơ đan, Đỗ Bạch nghỉ ngơi một lát sau, liền rời đi đất, trở lại trong động phủ .

Ở trong động phòng tròn nghỉ ngơi và hồi phục một hai ngày sau khi, lúc này mới bắt đầu chính thức tu luyện , vừa ăn ích Nguyên Đan bên tu luyện . Ích Nguyên Đan năng lượng, hơn nữa Bí Cảnh linh khí là bên ngoài mười mấy lần, tu luyện hiệu quả là rõ ràng .

Mỗi tiêu hao hết một viên ích Nguyên Đan, Đỗ Bạch đều có thể rõ ràng cảm giác được bên trong đan điền linh khí tăng cường một phần .

Mười viên ích Nguyên Đan, mười ngày tu luyện, Đỗ Bạch đẳng cấp rốt cục đạt được Luyện Khí Cửu Giai Đỉnh Phong . Trong bình sứ còn có ba hạt ích Nguyên Đan, Đỗ Bạch quyết định đem ba hạt đều luyện hóa sau khi, lại đi trùng kích Trúc Cơ cảnh giới .

Lại qua ba ngày, Đỗ Bạch mang theo trúc cơ đan tài liệu, lần thứ hai chạy đến Địa Nham tương, luyện chế trúc cơ đan .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Linh khí Hóa dịch

139 . Linh khí Hóa dịch

Trúc cơ đan luyện chế so với ích Nguyên Đan muốn càng thêm phiền phức điểm, Đỗ Bạch tọa tại địa hỏa bên cạnh điều tức chỉ chốc lát, vận chuyển mấy tuần thiên công pháp, các loại nổi lòng hoàn toàn bình tĩnh trở lại, trong đầu không có bất kỳ tạp niệm, lúc này mới bắt đầu luyện chế .

Nhiệt lò, thả dược liệu, sau đó thi triển cửu chuyển đánh lô phương pháp đầu vào đáy dung hợp dược liệu .

Chín chín tám mươi một đánh sau khi, Đỗ Bạch cái trán đã xuất hiện mồ hôi, trong lò luyện đan Phiêu ra trận trận mùi thuốc . Nhưng cái này còn không có tính thành công, chân chính Thành Đan, nghe là không có có mùi thuốc, chỉ có tiến đến trước lỗ mũi mới có thể ngửi được nhàn nhạt hương khí .

Đây là bởi vì sở hữu Dược Lực đều bị dung hợp đến trong đan dược, nếu như ngửi bắt vào tay đan dược hương khí đậm, chỉ có lường trường hợp, một

cái chính là đan dược độ dung hợp kém, có một bộ phận phiêu tán đi ra . Mặt khác chính là không ra gì đan dược, trúc cơ đan thuộc về thật đang thuốc viên nhất phẩm, cho nên độ dung hợp cao trúc cơ đan, phải không mang hương khí .

Thở sâu, Đỗ Bạch tiếp tục sử dụng cửu chuyển đánh lô phương pháp tiếp tục vượt Đan Lô, lại là một vòng tám mươi mốt đánh qua đi, mũi cũng lại ngửi không thấy bếp lò trong bay ra mùi thuốc, trúc cơ đan thành .

Đỗ Bạch lần trước quyết định là đúng, trúc cơ đan một thành, hắc bên trong đan điền linh khí toàn bộ tiêu hao hầu như không còn, cả người đều hư thoát .

Kỹ thuật luyện đan cao tới đâu cũng phải cùng thực lực bản thân xứng đôi, tại tu chân giới trong, môn phái đệ tử muốn sử dụng trúc cơ đan, cơ bản đều do trưởng bối ban thưởng, hoặc là bản thân thu thập tài liệu thỉnh trưởng bối luyện chế, không có cái nào Luyện Khí cảnh giới đệ tử có thể tự mình luyện chế .

Hít sâu mấy hơi, Đỗ Bạch mới dùng còn sót lại linh khí thu đan, trúc cơ đan thuận lợi bị hấp thụ vào trong bình sứ .

Phanh ——

Đan Lô bởi vì linh khí chống đỡ phanh 1 tiếng đập phải Địa Hỏa bên trên .

"Vượt cấp Luyện Đan quả nhiên không phải người làm việc ." Đỗ Bạch thờ dốc một cái, nỉ non 1 tiếng, cũng chân chính thờ phào .

Làm sơ nghỉ ngơi, Đỗ Bạch đem Địa Hỏa trong Lò Luyện Đan hút vào đến, hắc chuẩn bị mang đi Lò Luyện Đan, sau khi rời khỏi đây sẽ phải Luyện Đan, mang một Lò Luyện Đan bên người sẽ tương đối dễ dàng .

Từ đất đi ra, Đỗ Bạch lần thứ hai trở lại trong động phủ, ăn một ít trái cây rừng, bổ sung một cái hơi nước cùng chất dinh dưỡng, lúc này mới toàn tâm thả lỏng nghỉ ngơi .

Nghỉ ngơi tốt, Đỗ Bạch theo Tiểu Hắc đi trong bí cảnh đi dạo chơi, Bí Cảnh Yêu Thú đều nhận biết Đỗ Bạch khí tức, chứng kiến hắc liền xa xa chạy đi .

Làm Đỗ Bạch cảm thụ tinh thần sung mãn thời điểm, liền trở lại trong động phủ, dùng trúc cơ đan Trúc Cơ .

Trúc cơ đan vừa vào bụng trong, như thôn kẻ tiếp hóa cầu, một cỗ nóng hổi nhiệt lượng nhanh chóng khuếch tán đến Tứ Chi Bách Hải, Đỗ Bạch trên người da thịt một cái đều đỏ lên .

Không dám thờ ơ, Đỗ Bạch lập tức vận chuyển Hỗn Độn Phệ Linh Quyết công pháp, bắt đầu luyện hóa trúc cơ đan năng lượng . Trúc cơ đan năng lượng như thao thao bất tuyệt dòng sông, bị luyện hóa một lớp lại có một lớp tràn lên, lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn .

Theo bên trong đan điền linh khí càng hợp càng nhiều, Đan Điền cũng bị chậm rãi banh ra, mơ hồ thống khổ truyền đến, Đỗ Bạch không nhúc nhích chút nào .

Theo linh khí mật độ càng ngày lớn, dần dần ngưng tụ thành dịch thể, cái thời khắc có vài giọt dịch thể chảy rơi xuống, sau đó thì có càng nhiều dịch thể lắng đọng ở trong đan điền .

Linh khí Hóa dịch, biến thành Linh Dịch, đây chính là Trúc Cơ cảnh giới linh khí biến hóa, từ khí thể biến thành dịch thể, linh khí chuyển hóa thành linh lực, làm sở hữu linh khí đều chuyển hóa thành dịch thể sau khi, chính là đại biểu Trúc Cơ thành công .

Linh khí Hóa dịch là một cái quá trình khá dài, ở trong quá trình này, không suy nghĩ gì cả, chỉ cần một lần lại một lần vận chuyển công pháp, thẳng đến bên trong đan điền sở hữu linh khí đều hóa thành Linh Dịch là được.

Vì vậy quá trình đặc duy trì liên tục chừng mấy ngày, tâm tình không quá quan giả, hoặc là chịu ra ngoại giới quấy rầy, cực kỳ có thể sản sinh ảo giác, đưa tới tẩu hỏa nhập ma, Trúc Cơ thất bại .

Đỗ Bạch Tự Nhiên không có vấn đề này, hắc tâm tình cùng Bàn Thạch không có gì khác biệt, sở hữu tâm tư đều ngưng, chỉ có công pháp ở một lần lại một lần lưu chuyển .

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong đan điền linh khí càng ngày càng ít, lắng đọng Linh Dịch càng ngày càng nhiều, làm linh khí toàn bộ hóa thành Linh Dịch chính là Đỗ Bạch Trúc Cơ thành công thời điểm .

Cũng không biết quá lâu dài, bên trong đan điền cuối cùng một tia linh khí hóa thành dịch thể nhỏ giọt xuống, Đỗ Bạch trong đầu đột nhiên vang lên 1 tiếng âm vang, như sét đánh giống nhau, hắc thân thể đều không khỏi run rẩy xuống.

Thiên môn mở, Đan Điền thay đổi, Trúc Cơ thành công! !

Đỗ Bạch từ từ mở mắt, nhãn thần đầu tiên là mờ mịt, sau đó chậm rãi thay đổi trong suốt, xám trắng tia sáng kỳ dị trong mắt hắc chớp động, thẳng đến chậm rãi tiêu thất, một ngưng trệ khí nhỏ ra .

Đỗ Bạch lúc này mới hoàn toàn tỉnh táo lại, Nội Thị thân thể, chứng kiến Đan Điền khuếch trương lớn gấp hai, bộ phận có khe cong nhọt nhọt Linh Dịch .

Dùng thông tục lời nói, Đan Điền tựa giống với một cái 500 ml lọ, Linh Dịch chỉ chiếm theo 10 ml . Muốn lần thứ hai thăng cấp, liền đem phải lọ trang bị đầy đủ .

Trúc Cơ cảnh giới phân sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, còn có một viên mãn bốn cái cảnh giới, thời gian tu luyện so với Luyện Khí cảnh giới lâu .

Com muốn từng miếng từng miếng mà ăn, lộ muốn từng bước một đi, cho nên Đỗ Bạch cũng không lo lắng cái này . Tu luyện là kiên trì bền bỉ sự tình, đến lúc đó tự nhiên sẽ nước chảy thành sông .

Vận chuyển Đan Điền linh lực, ánh sáng nhàn nhạt từ trên người Đỗ Bạch phát ra, chấn y phục hoa hoa tác hưởng, trên người bụi hể quét là sạch, hần lúc này mới xoè ra một cái tứ chỉ, đứng lên .

Trúc Cơ dùng thành, ở tại chỗ này đã không có ý nghĩa, cho nên nên đi ra ngoài thời điểm .

Đương nhiên trước khi đi ra, còn có một việc muốn làm, đó chính là luyện chế Phi Kiếm .

Đỗ Bạch cầm lấy để ở một bên Hoàng Long Mộc, vừa vận dùng cái này cây Hoàng Long Mộc luyện chế một bả Mộc Thuộc Tính Phi Kiếm .

Nếu như có cơ hội, Đỗ Bạch muốn đem năm loại thuộc tính Phi Kiếm đều luyện chế một bả, dùng năm loại thuộc tính Phi Kiếm cấu thành Ngũ Hành tuyệt sát Kiếm Trận .

Ngũ Hành tuyệt sát Kiếm Trận có cực kỳ mạnh mẽ lực sát thương, là Trúc Cơ cảnh giới cường đại nhất đòn sát thủ, có thể giết chết Kim Đan sơ kỳ Tu Chân Giả, là bảo mệnh bài .

Đương nhiên ở Trúc Cơ cảnh giới đi trêu chọc Kim Đan Tu Chân Giả, là người ngu mới có thể làm việc, cho nên Đỗ Bạch cũng không có cường cầu, chỉ nói là có cơ hội, mới đi luyện chế .

Cô lỗ ——

Cái bụng phát sinh đối bụng cô lỗ âm thanh, Đỗ Bạch lúc này mới phát hiện đã đối bụng muốn chết, Trúc Cơ ít nhất phải tiêu hết bốn năm ngày thời gian, thời gian dài như vậy không có ăn cái gì, không có chết đói đã là kỳ tích .

"Tiểu Hắc ." Đỗ Bạch hô một tiếng, không có nghe được xèo xèo âm thanh, cũng biết nó chạy ra ngoài độc thực .

Cầm Hoàng Long Mộc, Đỗ Bạch theo ngoài động phủ đi tới, tìm kiếm ăn .

Sau khi ăn uống no đủ, Đỗ Bạch lúc này mới lần thứ hai theo đất tan tương xuất phát, các loại Phi Kiếm luyện chế thành công sau khi, hần liền rời đi Bí Cảnh, cũng không biết tiến đến bao lâu, không nên bỏ qua lúc lên đại học gian mới tốt .

Ở đi đến trong lòng đất nham thạch nóng chảy trên đường, Đỗ Bạch đột nhiên nghĩ tới một việc, đó chính là tay phải trên ngón vô danh Trữ Vật Giới Chỉ, hiện tại Trúc Cơ thành công đã có thể sử dụng Linh Thức, mở ra nhãn .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Hoàn mỹ trở về

140 . Hoàn mỹ trở về

Linh Thức thật là cần nhiều lần cảm ứng chu vi từng ngọn cây cọng cỏ, động vật, nhân loại các loại, theo nhiều lần luyện tập, dần dần hình thành Tự Nhiên phản xạ, Linh Thức đảo qua, chu vi tình cảnh lập tức trở về biểu tượng ở trong đầu .

Đỗ Bạch đối với Linh Thức sử dụng không thể quen thuộc hơn được, hơn nữa coi như là ý thức kéo dài, khảo nghiệm là tinh thần lực, Linh Hồn Lực, cho nên với hần mà nói càng không có áp lực chút nào .

Vài lần ném thử sau khi, Đỗ Bạch liền rất tự nhiên triển khai Linh Thức, hướng về phía Trữ Vật Giới Chỉ đảo qua, đơn giản đụng tới một tầng không hiểu nhau sau khi, liền tiến vào trong trữ vật giới chỉ .

Đầu tiên mất cảm ứng được là nhãn không gian, không sai biệt lắm có hơn mười thước vuông, thoát nhìn tựa hồ rất lớn . Thật cũng không phải như vậy,

ngày sau tiến vào Tu Chân Giới, sẽ gặp phải rất nhiều to lớn Yêu Thú, hơn mười thước vuông không gian ngay cả một con yêu thú đều thả không vào đi .

Nhưng đối với hiện tại hần mà nói, cũng đủ sử dụng .

Trong trữ vật giới chỉ còn có một chút tạp vật, Đỗ Bạch Linh Thức khẽ động mấy thứ này ra bên ngoài bây giờ, rơi đầy đất .

Bên trong rất nhiều thứ đều đã hủ hóa, đặc biệt y phục loại vật phẩm, gió thổi qua hóa thành bụi bậm tiêu tán ở trong không khí, chỉ còn lại có mấy khối hoàng kim, ngoài ra còn có vài cái bình sứ . Nhưng có thể sử dụng ước đoán liền hoàng kim, còn như bình sứ đan được, không cần phải nói cũng quá thời hạn .

Trữ Vật Giới Chỉ thật có giữ tươi tác dụng, nhưng cũng không phải thả cái một trăm năm, một ngàn năm vẫn như cũ như lúc ban đầu, mà là có một cực hạn . Thực phẩm loại tối đa có thể thả một năm, quần áo và đồ dùng hàng ngày loại cũng có thể thả cái một hai mươi niên, còn như đan dược kỳ hạn còn lại là trăm năm . Linh Khí loại thì không hạn chế, bất quá Linh Khí thả càng lâu linh tính tiêu hao cũng càng nhiều, cuối cùng trở thành sắt vụn .

Đối với Đỗ Bạch mà nói, ở trong trữ vật giới chỉ có hay không đồ đặc không trọng yếu, trọng yếu là nhẫn bản thân .

Linh Thức khẽ động, hoàng kim một lần nữa biến mất, tiến nhập trong giới chỉ, Đỗ Bạch thuận tiện trên người hần đồ đặc cũng cùng nhau để vào nhẫn, lúc này mới nắm Hoàng Long Mộc, tiếp tục theo trong lòng đất nham thạch nóng chảy phương hướng vội vã đi .

Đạt tới đất sau khi, Đỗ Bạch nghỉ ngơi trước chỉ chốc lát, đợi tâm tình bình tĩnh sau khi, lúc này mới bắt đầu luyện chế Phi Kiếm .

Mộc Thuộc Tính Phi Kiếm, tương đối hần thuộc tính Phi Kiếm mà nói, luyện chế ngược lại là đơn giản nhất . Thông thường chính là loại Mộc Thuộc Tính Linh Tài trải qua đơn giản điều khắc, ở khắc lên Trận Văn, một bả Mộc Thuộc Tính Phi Kiếm liền luyện chế thành công .

Lời mặc dù nói như vậy, nhưng Mộc Thuộc Tính Phi Kiếm cũng là ít nhất, bởi vì không giống hần thuộc tính Phi Kiếm, có thể tăng thêm các loại khoáng thạch, cho nên có thể chế tác Linh Tài thì ít .

Đỗ Bạch trước tiên đem Hoàng Long Mộc thả tại địa hỏa bên trên thiêu đốt, nhiều lần cuốn thời khắc quan tâm mật trên ôn độ .

Hoàng Long Mộc cùng phổ thông bó củi khác nhau chính là ở chỗ, Hoàng Long Mộc ở dưới nhiệt độ sẽ từ từ thay đổi mềm, mà phổ thông bó củi ở dưới nhiệt độ, thì rất nhanh liền bốc cháy lên .

Hoàng Long Mộc trải qua nửa giờ nhiệt độ cao thiêu đốt, bắt đầu chậm rãi thay đổi mềm, lại là mười phút, Đỗ Bạch rút về Địa Hỏa bên trên Hoàng Long Mộc, sau đó bắt đầu dùng linh lực đem thay đổi mềm Hoàng Long Mộc luyện chế thành Phi Kiếm đáng đáp .

Rất nhanh Hoàng Long Mộc thì trở nên chế tạo thành một bả dài một thước, hai ngón tay chiều rộng Mộc Kiếm, nhưng chỉ là bước đầu tiên, còn cần đem thành kiếm Hoàng Long Mộc nhiều lần luyện chế vài lần, thẳng đến thể tích thu nhỏ lại đến nửa thước mới được .

Đỗ Bạch đem đã trở thành Kiếm Hình Hoàng Long Mộc lần thứ hai đặt ở Địa Hỏa bên trên thiêu đốt, lần này thiêu đốt thời gian so với lần đầu tiên trường rất nhiều, thẳng đến Mộc Kiếm thay đổi mềm, Đỗ Bạch lần thứ hai bắt đầu luyện chế đánh bóng .

Trải qua lần thứ hai luyện chế, Mộc Kiếm lại thu nhỏ lại một phần tư .

Đỗ Bạch lại nhiều lần vừa rồi cử động, thẳng đến Mộc Kiếm thu nhỏ lại đến dài nửa thước, hai ngón tay chiều rộng, bề mặt sáng bóng trơn trượt, Kiếm Thể luyện chế cuối cùng cũng hoàn toàn .

Sau đó muốn làm là khắc lên Trận Văn, Đỗ Bạch tuyển chọn là Mộc Thuần Trận Văn .

Mộc Thuần Trận Văn là một người bình thường Phòng Ngự Trận văn, có thể tăng Mộc Thuộc Tính Phi Kiếm tính dai, mặt khác có thể phát động Mộc Thuần phòng ngự . Đối với Mộc Thuộc Tính Phi Kiếm mà nói, xem như là dệt hoa trên gấm Trận Văn .

Đỗ Bạch sờ dĩ không được suy nghĩ công kích loại Trận Văn, chính là không có biện pháp là sự tình, Mộc Thuộc Tính Phi Kiếm bản thân trình độ sắc bén, trình độ cứng cáp cũng không bằng Kim Thuộc Tính, Hỏa Thuộc Tính Phi Kiếm . Miễn cưỡng hơn nữa một cái công kích Trận Văn, không chỉ có tăng không bao nhiêu lực công kích, còn có thể rơi chậm lại Mộc Thuộc Tính Phi Kiếm tính dai .

Đỗ Bạch trước tiên đun nóng Phi Kiếm, các loại mềm trình độ không sai biệt lắm, lúc này mới sử dụng linh lực ở trên thân kiếm luyện khắc Mộc Thuần Trận Văn, gần mười phút sau khi, nguyên bản trơn trượt thân kiếm thay đổi phong cách cổ xưa đứng lên, Huyền Ảo thêm tràn ngập mỹ cảm văn lộ cùng thân kiếm dung hợp thành nhất thể .

"Đã bảo ngươi Hoàng Long kiếm đi." Xem trong tay Mộc Kiếm, Đỗ Bạch sờ Linh Quyết, Hoàng Long kiếm lập tức nhảy dựng lên, theo Đỗ Bạch Linh Quyết biến hóa bay đến không trung, linh hoạt trên dưới bay lượn .

"Thu!" Đỗ Bạch khẽ quát một tiếng, Hoàng Long kiếm lập tức bay trở về, rơi vào trong tay hần, cuối cùng tiêu thất .

Dĩ nhiên không phải thật tiêu thất, mà là bị thu được trong trữ vật giới chỉ .

Bí Cảnh hành trình không sai biệt lắm hoàn mỹ, Đỗ Bạch cũng sẽ không ở lưu luyện, từ đất đi ra, ở Bí Cảnh trong tìm kiếm Tiểu Hắc .

Đỗ Bạch tìm được Tiểu Hắc thời điểm, nó đang đang cầm một cái lại lớn vừa đỏ trái cây rừng, hạnh phúc gặm .

"Chỗ nào trích, cho ta cũng trích một cái ." Mới vừa luyện chế xong Hoàng Long kiếm, Đỗ Bạch vừa vận khô miệng khô lưỡi, mở miệng hỏi .

"Xèo xèo —— "

Tiểu Hắc mang theo Đỗ Bạch theo cây ăn quả phương hướng sông nổi đi .

Đây là một gốc cây cùng cây táo cùng loại cây ăn quả, trên nhánh cây treo không ít đỏ rực quả thực, Đỗ Bạch trích một cái đặt ở trong miệng khẽ cắn, trong veo mọng nước, sau khi ăn xong dùng để bữa ăn ngon không còn gì tốt hơn nhất .

Là tả ——

Theo Đỗ Bạch động thủ, trên cây quả thực từng viên một đang biến thiếu, biến mất .

Nhìn càng ngày càng ít quả thực, Tiểu Hắc đôi mắt nhỏ tròn tròn vo, trong ánh mắt tràn ngập nghi hoặc, nó không rõ này quả thực đều đi nơi nào .

Có Trữ Vật Giới Chỉ chính là thuận tiện, không chỉ có không gian lớn còn có thể giữ tươi, sau này rốt cuộc không cần lo lắng đói bụng .

"Xèo xèo . . . "

Tiểu Hắc chỉ kêu, dường như hỏi lại này quả thực chạy đi đâu, Đỗ Bạch lại cho nó giải thích, chỉ là đập nó đầu một cái, đạo: "Đi, về nhà . "

Xèo xèo ——

Tiểu Hắc bất mãn đối với Đỗ Bạch chỉ gọi vài tiếng, biểu thị phản kháng, sau đó mới nhảy đến Đỗ Bạch trên vai, gặm hoa quả, một người một thú tự lấy như vậy tư thế theo Bí Cảnh xuất khẩu bước đi .

Toàn bộ Bí Cảnh xui xẻo nhất ứng chúc đầu kia áo giáp Ma Ngưu, ban đầu nó có thể tiếp tục tại trong bí cảnh xưng vương xưng bá, ai kêu nó hết lần này tới lần khác không may gặp gỡ Thanh Liên, cuối cùng bị giết .

Nếu như không gặp được Thanh Liên, nó thật đúng là chết không được, bởi vì Đỗ Bạch căn bản không có dự định theo chân nó chiến đấu, cho nên coi như gặp phải, cũng sẽ tránh được nó .

Đỗ Bạch cùng Tiểu Hắc dọc theo đường đi , vừa thu thập chứng kiến trái cây rừng. Linh Dược , vừa theo địa điểm lối ra đi tới, Kinh quá nhiều lần nhiều lần quan sát, Tiểu Hắc rốt cục phát hiện Trữ Vật Giới Chỉ bí mật .

Cái này nha đồ mất, đưa tiểu cước nha, xèo xèo gọi, muốn Đỗ Bạch cũng cho nó lộng một cái .

Đỗ Bạch quả thực không nói gì, chỉ phải theo chân nó giải thích, đắc tu luyện ra Yêu Lực mới được, nó lúc này mới bỏ qua .

Bí Cảnh không có ngày đêm, Đỗ Bạch cùng Tiểu Hắc vừa đi vừa nghỉ, vui chơi giải trí, cũng không cảm giác tịch mịch, đi tới đi tới liền đến địa điểm lối ra .

Đỗ Bạch đem Tiểu Hắc hướng trong túi nhét vào, vung tay lên, trận pháp mở ra, hán một lần nữa trở về đi ra bên ngoài .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: Thú tự bị đoạt

Xuất Bí Cảnh, ánh nắng ấm áp vẩy rơi vào trên thân, trên người vì khuẩn khí độc quét sạch, Đỗ Bạch trực tiếp liền hướng thị khu vội vã đi .

Ở nhanh đến thị khu lúc, lúc này mới thả chậm cước bộ, không nhanh không chậm đi vào thị khu .

Ngày hôm nay thị khu tựa hồ đặc biệt vui mừng, đường phố thượng khắp nơi đều là hồng đăng lung, phảng phất lễ mừng năm mới giống nhau .

Lễ mừng năm mới ? Đỗ Bạch ngẩn ra, không biết đã qua hết năm đi!

Chiều một chiếc sĩ, sau khi lên xe, Đỗ Bạch liền hỏi tài xế, "Tài xế, có phải hay không lễ mừng năm mới, đường phố ở trên một mảnh vui mừng."

Tài xế không khỏi phiết Đỗ Bạch liếc mắt, trong lòng thầm nghĩ, sẽ không phải là gặp phải bệnh tâm thần, không biết có tiền hay không phó xe tô. Không hơn nhìn Đỗ Bạch ánh mắt trong suốt, biểu tình bình thường, không giống có bệnh thần sắc, tài xế rồi mới hỏi đáp: "Cách lễ mừng năm mới còn có ba ngày, tiên sinh không phải là mất trí nhớ đi."

"Còn có ba ngày, hoàn hảo." Đỗ Bạch nhận nhặt đáp, "Ta gần nhất trí nhớ có điểm kém, không hơn tiền sẽ không thiếu người."

"Ha ha, đi ——" tài xế lúc này mới đạp chân ga, vội vã đi.

Một đường bay nhanh, xe taxi đến nước trong nhân gia, Đỗ Bạch xuống xe phó xe tô.

Về đến nhà thời gian, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan cũng sẽ không tiếp tục, Đỗ Tiểu Vân hẳn là khi làm việc, Thường Tử Nhan phải có sự tình đi ra ngoài. Thật Đỗ Tiểu Vân đã nghĩ, đang cùng Thường Tử Nhan ở mua hàng tết.

Đỗ Bạch không có lập tức cho các nàng gọi điện thoại, mà là trước tiên xông cái tắm nước nóng, thay quần áo khác, cả người đều tỉnh thần, lúc này mới cho Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan gọi điện thoại.

Đang ở trên đường mua đồ ăn hàng tết hai nàng, vừa nhận được Đỗ Bạch điện thoại, mừng rỡ hét lên một tiếng, lập tức đình chỉ mua đồ ăn, vội vã chạy về nhà.

Khi các nàng về đến nhà, chứng kiến ngồi ở trên ghế sa lon xem ti vi Đỗ Bạch, vui sướng viên mặt đều có bắn tia đỏ.

"Đệ đệ người trở về, ta cũng biết trước tết người nhất định sẽ trở về." Đỗ Tiểu Vân nhìn Đỗ Bạch, trong mắt lóe nước mắt lưng tròng, cười nói.

Từ nhỏ đến lớn nàng cũng không có Đỗ Bạch xa nhau qua, hoặc có lẽ là cho dù có xa nhau, cũng chính là ngắn vài ngày, không giống lần này, trọn hai tháng. Vừa mới bắt đầu là Tư Niệm, đến cuối cùng lo lắng, là một loại rất thống khổ dày vò.

"Đỗ Bạch, đến cho tỳ tỳ ôm một cái!" Thường Tử Nhan cư nhiên cải biến tác phong, trực tiếp giang hai cánh tay theo trên ghế sa lon Đỗ Bạch ôm đã qua.

"Thường tỳ, cũng không cần đi." Đỗ Bạch ngay cả vội vàng cự tuyệt.

"Ta còn không sợ chịu thiệt, người sợ gì!" Thường Tử Nhan trực tiếp đem Đỗ Bạch gục ở trên ghế sa lon song chương dùng sức ôm.

Đỗ Bạch nhất thời được cảm giác một trận hít thở không thông, miệng mũi bị Thường Tử Nhan thật to ngực đè đến, tuy là cảm giác thật thoải mái, còn có một loại dễ ngửi hương khí, nhưng là áp thật chặt đi.

"Thường . . . Thường tỳ . . ."

Đỗ Bạch cái này vừa mở miệng, một hơi nhiệt khí hô ở Thường Tử Nhan ngực lớn thượng, đột nhiên dị dạng cảm giác, kinh sợ Thường Tử Nhan thân thể run lên, duyên dáng gọi to 1 tiếng, rất nhanh từ trên người Đỗ Bạch đứng lên.

"Hỗn đản!" Thường Tử Nhan bạch Đỗ Bạch liếc mắt, mặt đỏ đỏ, câu giận nói.

Thường Tử Nhan coi như giận dữ, cũng có một phen đặc biệt quyến rũ ý nhị, tràn đầy liêu nhân thành thực mị lực.

Đỗ Bạch rất muốn vì mình cãi lại, nhưng loại chuyện này, nói xong lời cuối cùng, vô lý nhất định là hấn, cho nên liền dứt khoát không mở miệng cãi lại.

Thấy Đỗ Bạch không nói lời nào, Thường Tử Nhan trong lòng ngược lại có chút mất mát, trực giác nói cho nàng biết, Đỗ Bạch đối với nàng không có tâm tư gì.

"Đệ đệ người trở về vừa vặn, trong nhà câu đối các loại liền giao cho người, còn có trên trần nhà vệ sinh." Đỗ Tiểu Vân cũng không nhìn thấy Đỗ Bạch cùng Thường Tử Nhan chính giữa phát sinh tiểu tiết, tưởng rằng hai người chẳng qua là nháo xong.

"Không thành vấn đề, cam đoan hoàn toàn nhiệm vụ." Đỗ Bạch mỉm cười trả lời, từ trên ghế salon đứng lên.

Thấy Đỗ Bạch đứng lên, Đỗ Tiểu Vân liền xuất ra câu đối cùng tương hồ giao cho hấn, sau đó tự mình cùng Thường Tử Nhan đi đem còn lại vệ sinh làm xong.

Ba người vừa vội vàng lục vừa nói chuyện, Đỗ Tiểu Vân cùng Thường Tử Nhan hỏi đều là về Đỗ Bạch hai tháng này đều ở địa phương nào, từng trải chút gì. Đỗ Bạch đều dùng đơn giản ngắn gọn nói trả lời các nàng, cũng không có đem trong bí cảnh chuyện phát sinh cần kể nói cho các nàng nghe.

Thiếp hết câu đối, Đỗ Bạch lại giúp làm trần nhà vệ sinh, chờ hết thấy đều giải quyết, trong nhà rực rỡ hẳn lên, trời đã Hắc.

Vì chúc mừng Đỗ Bạch về nhà, hai nàng có ý định một bàn phong phú bữa cơm, lại hợp với điểm rượu đỏ, không chỉ có ẩm áp bầu không khí hơn nữa trong lòng ẩm áp.

Cơm nước no nê sau khi, ba người ngồi ở trên ghế sa lon, Đỗ Bạch ngồi trung gian, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan một người một bên đẩy Đỗ Bạch .

Ban đầu lúc này bầu không khí hẳn rất ấm áp, ba người chính giữa có rất nhiều lời nói mới đúng, nhưng lúc này lại dị thường trầm mặc .

Đỗ Bạch trực giác hai nàng có chuyện gì lên gạt đi hẳn .

"Có phải hay không các người có chuyện gì gạt ta ." Đỗ Bạch mỉm cười quét Đỗ Tiểu Vân cùng Thường Tử Nhan liếc mắt .

Nghe được Đỗ Bạch hỏi như vậy, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan biểu hiện trên mặt hơi đổi, phân biệt than nhẹ 1 tiếng .

"Đệ đệ . . ." Đỗ Tiểu Vân mở miệng trước, "Đệ đệ, sự tình là như thế này . . . Không hơn người phải đáp ứng ta không nên vọng động ."

"Tỷ tỷ, ta đáp ứng người ." Đỗ Bạch cười, nhìn về phía Đỗ Tiểu Vân, bình tĩnh nói: "Có rất ít sự tình có thể làm khó ta, hoặc là để cho ta xung động ."

"Đỗ Bạch . . . Là về người lên đại học sự tình . . ." Thường Tử Nhan chen một câu, giọng nói có chút lo lắng .

"Đại học ?" Đỗ Bạch hơi sững sờ, làm sao sẽ kéo tới đại học việc .

"Đệ đệ sự tình là như thế này ." Đỗ Tiểu Vân thở dài 1 tiếng, lúc này mới trầm giọng nói: "Người thứ tự bị người thể thân, không thể ở phía trên Kinh Đại học trúng tuyển, thu được là Tây Hải đại học thư thông báo trúng tuyển ."

". . . Đây là chuyện gì xảy ra ?" Đỗ Bạch ánh mắt lóe lên một hàn mang, biểu tình thoáng chốc lãnh vài phần .

"Tình huống cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, không hơn nghe nói là thành phố có người, dùng tiền tìm quan hệ, đem người thành tích cùng con của hắn thành tích làm đổi ."

Đi đâu cái trường học sách, đối với Đỗ Bạch mà nói cũng không phải đặc biệt trọng yếu, trước đây ghi danh Thượng Kinh đại học, thì không muốn để cho tỷ tỷ thất vọng, phải lấy thành tích tốt nhất hồi báo nàng .

Nhưng bây giờ có người bắt hắn thành tích, đình hắn thứ tự . Đây cũng không phải là trường học vấn đề, mà là đối phương hoàn toàn không có để hắn vào trong mắt, giẫm lên hắn tôn nghiêm, chỉ cần có cốt khí người, ai cũng nhẫn không dưới khẩu khí này!

"Tỷ tỷ, ta biết . Việc này để ta giải quyết, cùng lắm phải đi Tây Hải đại học tốt mới vừa dễ dàng nhìn Đại Hải ." Đỗ Bạch nhàn nhạt mở miệng, đối với Đỗ Tiểu Vân mỉm cười .

Đỗ Bạch vượt qua như vậy vẫn đậm phong khinh, Đỗ Tiểu Vân trong lòng ngược lại càng lo lắng, rất sợ Đỗ Bạch xung động một cái, sẽ gây ra đại họa đến .

Thường Tử Nhan cũng dùng lo lắng ánh mắt xem Đỗ Bạch liếc mắt, từ trên ghế salon đứng lên, "Ta đi cấp người cầm thư thông báo trúng tuyển".

Rất nhanh Thường Tử Nhan liền đem Tây Hải đại học thư thông báo trúng tuyển cho Đỗ Bạch lấy tới, nhìn hàng thật giá thật thư thông báo, Đỗ Bạch trong lòng cười lạnh một tiếng .

Đã có người không coi hắn là hồi sự, vậy hắn liền làm cho đối phương minh bạch đắc tội hắn, đến phạm bao nhiêu sai lầm lớn! Hắn đồ đạc là dễ cảm như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Thập Toàn Thang

Quét vài lần thư thông báo trúng tuyển, Đỗ Bạch liền thu, bình tĩnh đối với Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan đạo: "Tỷ tỷ, Thường tỷ, các người đi nghỉ ngơi đi, ta cũng trở về phòng ."

Đỗ Bạch nói xong, liền từ trên ghế salon đứng lên, theo gian phòng của mình đi tới .

Nhìn Đỗ Bạch đem cửa phòng mang theo, Đỗ Tiểu Vân cùng Thường Tử Nhan nhìn chăm chú liếc mắt, lưỡng trong mắt người đều hiện lên lo lắng thần

tình .

"Thường tử, người nói Đỗ Bạch có thể hay không chịu không sự đả kích này, mà làm ra cái gì quá kích hành vi ." Đỗ Tiểu Vân nhìn Thường Tử Nhan, lo lắng hỏi, quan tâm sẽ bị loạn, nàng quên Đỗ Bạch này bản lĩnh .

"Hắn là sẽ làm ra quá phạm hành vi, đỉnh hắn thứ tự người phải xui xẻo ." Vẫn là Thường Tử Nhan giải khai Đỗ Bạch, nàng lo lắng cùng Đỗ Tiểu Vân hoàn toàn khác nhau, nàng là lo lắng Đỗ Bạch đem sự tình làm lớn chuyện, không chỉ có Thượng Kinh đại học đi không, nói không chừng còn có thể chọc lao ngục tai ương .

Bất kể là Đỗ Tiểu Vân lo lắng, vẫn là Thường Tử Nhan lo lắng, đều nói rõ hai người còn cũng không đủ giải khai Đỗ Bạch . Không hơn cái này cũng bình thường, các nàng dù sao cũng là người thường, có một số việc các nàng không biết ngược lại tốt hơn .

Thường Tử Nhan vừa nhắc cái này, Đỗ Tiểu Vân cũng nghĩ đến Đỗ Bạch bản lĩnh, nhưng vẫn như cũ buồn thầm nghĩ: "Hi vọng không nên gặp chuyện xấu, ta ngày mai lại nói với hắn nói, nếu không liền Tây Hải đại học đi."

"Việc này không phải chúng ta nói tính, ta vẫn tin tưởng Đỗ Bạch có thể xử lý tốt ." Thường Tử Nhan cũng cũng khe khẽ thở dài, trong lòng nhưng thật ra đối với Đỗ Bạch có chút lòng tin, từ khi biết Đỗ Bạch bắt đầu, sẽ không thấy hắn bị thua thiệt .

Không ai từng nghĩ tới sẽ xảy ra chuyện như vậy, hai nàng mang theo phiền muộn mỗi người về phòng của mình .

Đỗ Bạch về đến phòng, cũng không có lập tức tu luyện hoặc là nghỉ ngơi, hắn trước tiên đem Tiểu Hắc ném lên giường, sau đó dựa vào trên giường, lấy điện thoại di động ra cho Tuyết Cơ gọi điện thoại .

Điện thoại sau khi tiếp thông, bên kia lập tức truyền đến Tuyết Cơ mừng rỡ thanh âm, "Đỗ Bạch người trở về, quá tốt! Ta biết biểu tỷ hồi kinh, liền lập tức liên hệ nàng hỏi người tình huống . Nàng lại không nói cho ta người tình huống cụ thể, chỉ nói tám chữ: Sinh tử tự phụ, không có quan hệ gì với nàng . Hại ta thương tâm đã lâu, nghĩ đến người chết."

Đỗ Bạch ban đầu Vô Tâm nghe Tuyết Cơ lời nhai, đang nghe Thanh Liên nói tám chữ sau khi, trầm mặc xuống .

"Đỗ Bạch người vẫn còn chứ ?" Nửa ngày không có nghe Đỗ Bạch đáp lại, Tuyết Cơ nghi hoặc hỏi.

"Ồ, nói cho ta biết thể thân thứ tự sự tình ." Đỗ Bạch chậm rãi đáp .

"Ta cũng biết người sẽ hỏi chuyện này, đã cho người dò nghe ." Tuyết Cơ dùng đã sớm ngờ tới biểu tình đối với điện thoại di động lời nói, "Thể thân người thứ tự là thành phố một gã buôn bán trộm con trai, hắn họ Cổ, gọi Cổ Vượng, con của hắn gọi Cổ Trôi sinh . Trừ nhiều tiền, cũng không có gì đặc biệt thể lực, người hoàn toàn có thể một người giải quyết . Nếu như cần giúp nói, có thể liên hệ thành phố Vô Đường ."

Tuyết Cơ lập tức liền đem sự tình nói rõ ràng, nghe cực kỳ đơn giản, liền một cái phú hào dùng tiền khiến người ta âm thầm đổi thành tích thi vào đại học .

"Được, ta biết ."

"A lô ! Đỗ Bạch người chờ một chút . . . Người còn . . ."

Đỗ Bạch trực tiếp cúp điện thoại, suy tư một chút .

Các nàng nói thành phố ngón tay là Vương Điền Thị, nước trong huyện là thuộc về Vương Điền Thị phạm vi quản hạt, từ nước trong huyện đến Vương Điền đại khái cần một giờ đường xe .

"Vậy đêm mai đi ." Đỗ Bạch quyết định nói, quyết định đêm mai đi Vương Điền Thị tìm Cổ Vượng, đem sự tình giải quyết .

Sau đó, Đỗ Bạch chơi mấy bàn trò chơi sau khi, mà bắt đầu tu luyện, nhanh hừng đông mới nghỉ ngơi .

Chờ hắn tỉnh lại thời gian, đã là buổi trưa, giải quyết cá nhân vệ sinh, một phen tắm tóc sau đó, liền đi tới .

Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan đang ở nhà bếp bận rộn, Đỗ Tiểu Vân chứng kiến Đỗ Bạch, lập tức hô: "Đệ đệ, chờ một chút có thể ăn ."

Thường Tử Nhan cũng cười duyên nói: "Đỗ Bạch ngày hôm nay người có phúc, có thể ăn được ta thân thủ bảo Thập Toàn Thang . Phải biết rằng cái này Thập Toàn Thang thể nhưng nhà của ta Tổ Truyền bí phương, là gia gia gia gia truyền xuống tới, đến ta thể hệ này đã truyền tám đời . Uống đảm bảo người tình lực mười phần, thân thể vô cùng bông! Người nếu là không tin nói . . ."

"Ta trở về phòng trưng trị chẩn ." Đỗ Bạch mắt câu nói tiếp theo, liền vội vã theo gian phòng của mình đi tới .

Thường Tử Nhan cái này dong dài khuyết điểm thật là đáng sợ, mỗi lần thao thao bất tuyệt thời gian, tựa như có vô số con ruồi ở người bên tai ong ong gọi, rất đáng sợ .

"Đỗ Bạch chờ chút . . . Ta còn chưa nói hết đây? Thập Toàn Thang mười loại tài liệu theo thứ tự là . . ."

"Phanh, —— "

Theo cửa phòng đóng lại, cả thế giới trở cực thanh tĩnh .

Đỗ Bạch nằm ở trên giường thở ra một hơi, cùng Tiểu Hắc chơi .

Tiểu Hắc lúc ngủ sau khi, chơi rất khá, mặc kệ người chơi thế nào nó, nó chỉ biết vờn phần hồng đầu lưỡi liếm liếm, con mắt vẫn như cũ nhắm, mặc cho người lật đi lật lại .

Thắng đến cơm có thể ăn, Đỗ Bạch mới lần thứ hai ra khỏi phòng .

Không hơn thật đúng là đừng nói, Thường Tử Nhan đạo này Thập Toàn Thang mùi vị vẫn là cực kỳ ngon, uống rất ngon, Đỗ Bạch cho nàng một cái khen! Nàng lúc này mới thoải mái Đỗ Bạch vừa rồi vô lễ lảng tránh .

Sau khi ăn cơm trưa xong, tùy tiện phiếm vài câu, liền trở về phòng của mình nghỉ ngơi .

Về đến phòng, Đỗ Bạch tiếp tục tu luyện, thắng đến tối cơm mới lần thứ hai đi ra .

Cùng Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan ăn xong cơm tối, Đỗ Bạch sẽ cầm chìa khóa xe xuất môn .

"Đệ đệ, người đây là muốn đi vào thành phố ." Nhìn Đỗ Bạch bóng lưng, Đỗ Tiểu Vân có chút khẩn trương hỏi.

"Ừ, định ta thứ tự tổng phải cho ta lời giải thích ." Đỗ Bạch dừng bước lại, xoay người lại, đối với Đỗ Tiểu Vân đạo: "Tỷ tỷ không cần lo lắng, sự tình vừa rồi quyết, ta sẽ trở lại ."

Đỗ Tiểu Vân biết nói bất động đệ đệ, hơn nữa ở ở sâu trong nội tâm, nàng cũng cảm thấy biệt khuất, hít sâu một cái, quyết định nói: "Đệ đệ, ta đi chung với người!"

"Ta cũng đi!" Thường Tử Nhan cũng lập tức hô .

"Ta một người đi, các người đều ở đây gia ." Đỗ Bạch bình tĩnh mở miệng, chợt xoay người liền đi ra ngoài cửa .

Phanh, ——

Theo đại môn đóng ở phía trên, Thường Tử Nhan bĩu môi than đạo: "Ta cũng biết có thể như vậy, có cái gì không dậy nổi, không đến liền không đi, Hừ!"

"Thường tỷ, người nói có thể bị nguy hiểm hay không ." Mặc dù biết Đỗ Bạch bản lĩnh rất lớn, Đỗ Tiểu Vân vẫn còn có chút lo lắng .

"Có thể có nguy hiểm gì ." Thường Tử Nhan bạch Đỗ Tiểu Vân liếc mắt, sau đó lôi kéo nàng phòng nghỉ chính giữa đi tới, "Chúng ta cùng nhau xem ti vi kịch, một người xem ngay cả một người nói chuyện cũng không có ."

". . . Nếu không chính người xem, ta trở về phòng học bài ." Đỗ Tiểu Vân ánh mắt hoảng hốt, nàng đã lĩnh giáo qua Thường Tử Nhan lắm lời khủng bố, vừa nghe nàng muốn tìm người nói chuyện, liền khẩn trương .

"Không được, người đã rất nhiều ngày không có theo ta cùng nhau xem ." Không để ý Đỗ Tiểu Vân ý kiến, Thường Tử Nhan lôi kéo nàng hướng gian phòng của mình đi tới .

Rất nhanh trong phòng liền vang lên Thường Tử Nhan lời nhai, tiếng cao đàm khoát luận thanh âm, Đỗ Tiểu Vân ngay cả xen mồm cơ hội cũng không có .

Một bên khác Đỗ Bạch đang lái xe đi hướng Vương Điền Thị, ở lúc ban ngày sau khi, hắn từ online thu thập Cổ Vượng cùng vượng bảo công ty tư liệu .

Cổ Vượng là vượng bảo công ty chủ tịch HĐQT, chính mình bảy mươi phần trăm công ty cổ phần, là Vương Điền Thị mười đại phú hào một trong .

Đỗ Bạch hiện tại muốn đi địa phương gọi Vương Điền cổ trang, chính là Cổ Vượng biệt thự .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Bố trí kế tiếp cực

Vương Điền cổ trang ở Vương Điền Thị rất nổi danh, là một chỗ rất nổi danh tư nhân biệt thự, trực tiếp dùng hướng dẫn có thể trực tiếp đạt đến .

Đỗ Bạch xe đẩy đi qua phồn hoa Vương Điền Thị khu, ở Vương Điền phương Bắc, có một mảng lớn san bằng bình nguyên, trên bình nguyên phong cảnh tú lệ, là Vương Điền Thị khu biệt thự .

Cổ trang cũng tọa lạc tại trong, cổ trang sở tại điểm, không chỉ có là toàn bộ bình nguyên phong cảnh tốt mà nhất Đoàn, hơn nữa còn là đơn độc kiến trúc, chu vi một km bên trong không có bất kỳ kiến trúc, hết sức xa hoa và đại khí .

Đỗ Bạch cứ như vậy quang minh chính đại đi ô-tô trực bức cổ trang, cách cổ trang còn có một công dặm xa, có thể chứng kiến cổ trang Tây Phương thức kiến trúc cao vút trong mây, diện tích năm sáu mẫu, như một tòa Tây Phương tòa thành .

Dưới màn đêm, cao vút đỉnh nhọn kiến trúc thượng lóe sáng lạn ngọn đèn, như đèn tín hiệu, trong đất đánh dấu hết sức rõ ràng .

"Xe đỗ, tiếp thu kiểm tra! !" Đang ở xe đẩy cách cổ trang còn có nửa km, Đỗ Bạch xe bị cản lại, đây là cổ trang đạo thứ nhất an toàn phòng tuyến .

Ở rộng mở đường xi măng bên cạnh, đứng vững vàng một cái rất lớn vọng, ngăn cản xe đi tới cản trở cột đã bị để xuống, một người mặc trắng tấp hắc sắc tây trang, cầm trên tay bộ đàm nhân viên cảnh vệ từ vọng bên trong đi ra đến .

Đỗ Bạch chậm rãi dừng xe, sau đó từ trong xe đi ra, lạnh lùng nhìn hướng hấn đi tới Cảnh Vệ, thân nhiên nói: "Gọi Cổ Vượng đi ra ."

Vừa nghe Đỗ Bạch giọng nói, Cảnh Vệ trực giác là tới bói móc, trên mặt lập tức nảy lên một tia cười lạnh, đem bộ đàm dừng tại trên lưng, rút ra ống tuýp .

"Tiểu tử, ngươi bói móc tìm sai chỗ!" Cảnh Vệ dùng ống tuýp đập đập bàn tay mình tâm, ánh mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn .

Vọng trong còn có ba Cảnh Vệ, một nhìn thấy bên ngoài tình huống không đúng, cũng cầm ống tuýp rất nhanh đi tới, bốn người cùng nhau theo Đỗ Bạch chậm rãi bức qua đây, mỗi người trong mắt đều lóe hung ác độc địa thần tình .

Bọn họ đem người đánh cho tàn phế thậm chí đánh chết đều là thường có chuyện gì, gặp chuyện không may lão bản một chiếc điện thoại liền giải quyết, cho nên bọn họ không để bụng hậu quả, cho nên không có chút nào đánh Đỗ Bạch làm người xem .

"Xem ra, ta cần muốn đích thân tới cửa . " Đỗ Bạch nhàn nhạt quét bốn cái nhân viên cảnh vệ liếc mắt, xoay người liền theo lái xe môn đi tới .

"Lên cho ta! Đánh cho chết!" Trong bốn người Cảnh Vệ Đội Trưởng, chứng kiến Đỗ Bạch lớn lối như thế, lập tức ngoan lệ hét lớn một tiếng .

Bốn người lập tức bước nhanh hơn tiến lên, trong tay ống tuýp đã bị bọn họ thật cao chọn, theo Đỗ Bạch đầu ném tới, hoàn toàn là một bộ chết người tư thế!

Đỗ Bạch ánh mắt lập tức lạnh lẽo, chậm rãi xoay người lại, khi thấy giáng xuống ống tuýp, lạnh như băng nói: "Muốn chết!"

Thân ảnh lay động, dừng lại thời gian, Đỗ Bạch đã thuộc của bọn hấn đi trở về trong xe, phảng phất chuyện gì đều chưa từng xảy ra giống nhau .

Àm! !

Xe đẩy phát sinh 1 tiếng âm vang, dùng Trùng Thứ tư thế theo cản trở cái xông đụng tới!

Két! !

Cản trở cái ở xe đẩy Trùng Thứ hạ gậy làm hai khúc, xe gào thét bị bám nhanh như chớp bụi bặm, bay đi!

Đoàng đoàng đoàng đoàng ——

Kèm theo bụi lắng đọng, bên tai cũng vang lên tứ thanh nhân thể tiếng ngã xuống đất thanh âm, bốn cái nhân viên cảnh vệ trước sau trắng tấp rất rồi ngã xuống . Đỗ Bạch cũng không có giết chết bọn họ, nhưng phế bọn họ, đời này chỉ có thể nằm ở trên giường vượt qua, Cổ Vượng có thể hay không nuôi hấn môn cả đời, liền xem bọn hấn vận khí .

"Mau thả chương ngại vật, hấn xông lại!"

Ở cổ cửa trang khẩu 1000m bên ngoài một người vọng trong, lao nhanh ra mười mấy người, trong tay bọn họ mang tràn đầy người mai phục chương ngại vật, vội vàng nhét vào xe phải đi qua trên đường xi măng . Sau đó rất nhanh thối lui đến công hai bên đường, trong tay cầm khảm đao, Hầu trận mà đợi .

Là tả! !

Cực nhanh Trùng Thứ xe đẩy, phát sinh 1 tiếng chói tai trắng gấp thanh âm, vững vàng đứng ở chương ngại vật trước, sẽ đi qua một phần, ngay lập tức sẽ nổ bánh xe! !

"Lên cho ta! !" Không đợi Đỗ Bạch xuống xe, hai bên nhân viên cảnh vệ, biểu tình ngoan lệ quơ khảm đao xông lại .

Phanh, ——

Đỗ Bạch đá một cái cửa xe, cửa xe trực tiếp bóc ra theo xông lại nhân viên bảo vệ đập tới, tại chỗ liền đập ngã ba bốn cái không bỏ dậy nổi.

Đỗ Bạch thân thể giống như quỷ mỵ, vọt vào trong đám người, một quyền bay ra liền có một Cảnh Vệ về mặt tiên huyết rồi ngã xuống, một cước ném, chỉ có một người bay lên, quăng rơi xuống đất không thể động đậy.

Ngắn ngủi mười mấy giây, trừ Đỗ Bạch, lại cũng không ai là đứng. Những người này theo trước mặt những Cảnh Vệ đó giống nhau, tuy là đều còn sống, nhưng đời này cũng không còn cách nào càn nữa Cảnh Vệ chuyển đi này.

Đạp kêu rên nhân viên bảo vệ, Đỗ Bạch lạnh lùng theo 1000m bên ngoài đại môn đi tới.

Bên ngoài phát sinh tất cả, đều đang theo dõi hạ, không chút nào lậu hiển hiện ở chỗ trong trang Cảnh Vệ thất trên màn ảnh lớn.

Cảnh Vệ trong phòng ngồi bốn người, Nhạc Lập Quang, Nhạc Bằng, còn có diện mạo già nua lão già, hắc khuôn mặt nếp nhăn tựa như loang lỗ vỏ cây thông, đều nhú chung một chỗ, nhưng đôi lại cực kỳ lợi hại.

Còn có một cái mập mạp trung niên nhân, hắc cung kính đứng ở một bên, trên mặt chất đầy nổi dối trá nụ cười.

Hắn chính là Cổ Vượng, Cổ trang chủ người, chứng kiến trong theo dõi Đỗ Bạch như Sát Thần vậy bề gãy nghiền nát diệt dưới tay hắn, hắc da mặt đều rút ra động, nhưng cũng không dám phát xuất bất kỳ thanh âm gì.

"Rốt cục đến." Nhìn trong theo dõi về mặt lạnh lùng nghiêm nghị Đỗ Bạch, Nhạc Lập Quang nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt lóe lên một hàn mang. Đây là hắn thiết lập kế tiếp cực, mục đích chính là để cho Đỗ Bạch chủ động tới cửa chịu chết.

"Dã lão, ngươi xem hắn là thực lực gì."

Đối mặt Nhạc Lập Quang câu hỏi, diện mạo già nua chi niên lão già, nhìn chăm chăm theo dõi Đỗ Bạch vài lần, khàn khàn đạo: "Hắn không có sử dụng Linh Thuật, không nhìn ra cụ thể đẳng cấp, không hơn hắn là còn không có Trúc Cơ, giết hắn chẳng qua là nhất chiêu sự tình."

"Được!" Nhạc Lập Quang trên mặt lập tức có nụ cười, "Vậy phiền phức Dã lão đi ra ngoài giết hắn, ta nói thù lao một hồi Kinh lập tức thực hiện."

"Ha ha, riêng ta thì thường thức Nhạc công tử sáng khoái!" Diện mạo già nua lão già phát sinh khó nghe tiếng cười, đứng lên, đi ra Cảnh Vệ thất.

"Ngươi cũng đi." Nhạc Lập Quang liếc một cái Cổ Vượng, "Lẽ nào ngươi không muốn nhìn thấy hắn bị chém sống, vì thù hạ của ngươi báo thù."

"Hảo hảo, ta hiện tại tựu ra đi." Cổ Vượng liền vội vàng gạt đầu, cũng mau nhanh rời đi Cảnh Vệ thất. Đứng xem Nhạc Lập Quang mặt ngoài một bộ hòa khí thần sắc, trên thực tế lại cực kỳ tâm ngoan thủ lạt, hơi chút nghịch, sẽ chết người.

Cổ Vượng tận mắt thấy, bị giết người cái loại này Âm U, lãnh huyết, phảng phất là Địa Ngục đi ra Ác Ma.

"Thiếu gia, cái này cuối cùng cũng tài cán vì Nhị thiếu gia báo thù." Nhạc Bằng nhìn quân chế, mỉm cười nói.

"Ừ, Dã lão là Trúc Cơ sơ kỳ cao thủ, giết Đỗ Bạch chẳng qua là trong chớp mắt sự tình." Đối với Dã lão giết chết Đỗ Bạch, Nhạc Lập Quang tự nhiên cũng là có lòng tin.

"Thiếu gia, ngươi đáp ứng cho Dã lão đại giới, có phải là hơi nhiều phải không." Nghĩ đến Nhạc Lập Quang đáp lại Dã lão điều kiện, Nhạc Bằng đều có chút không nở.

"Trúc Cơ cảnh giới cường giả cũng không đủ lợi ích, làm sao sẽ mời được." Nhạc Lập Quang cười lạnh một tiếng, chợt thần nhiên nói: "Chúng ta cũng chuẩn bị một chút, vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn, cũng có thể đứng lúc ly khai."

"Thiếu gia, chẳng lẽ còn sẽ có ngoài ý muốn..."

Nhạc Lập Quang không trả lời người hầu Nhạc Bằng nói, ánh mắt nhìn chăm chăm máy quan sát thượng, cổ trang đại môn đang từ từ mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Phi Kiếm diệt địch

Nhìn từ từ mở ra cổ trang đại môn, Đỗ Bạch dừng lại, ánh mắt lạnh hơn . Hắn ngược lại muốn biết, kế tiếp Cổ Vượng phải lấy cái dạng gì trận thế nghênh tiếp hắn .

Theo cổ trang đại môn hoàn toàn mở rộng ra, một cái diện mạo già nua chi niên lão đầu chậm rãi thôn đi tới, trên mặt hắn da thịt tựa như loãng lỏng vô cây từng lại cau vừa già, thân thể cũng khô héo, thoát nhìn đều vào thổ nử đoạn, chính là Nhạc Lập Quang trong miệng Dã lão .

Sau lưng hắn, là một cái thân tình có chút khản trương mập mạp, đôi mắt Đỗ Bạch băng lãnh ánh mắt, thân thể không khỏi giữ xuống, cước bộ cũng chậm lại .

Như vậy trận thế để cho Đỗ Bạch có chút ngoài ý muốn, chờ hắn cảm ứng được lão đầu khô héo trong thân thể ẩn chứa năng lượng cường đại, thì càng thêm ngoài ý muốn .

"Trúc Cơ cảnh giới sao?" Đỗ Bạch ni non 1 tiếng, biểu tình đột nhiên có chút âm trầm .

Đột nhiên xuất hiện Trúc Cơ Tu Chân Giả, kinh ngạc đồng thời, hắn cũng đã minh bạch . Thế thân hắn thứ tự việc, không có đơn giản như vậy, ngược lại càng giống như là một hồi chinh đối với hắn âm mưu .

Thế Tục Giới là sẽ có Trúc Cơ cảnh giới Tu Chân Giả, đặc biệt giống đối phương loại năm này giới hạn nhanh đến, biết đề thăng vô vọng, trở lại Thế Tục Giới hưởng thụ người . Nhưng không có khả năng cứ như vậy trùng hợp xuất hiện ở nơi này, hơn nữa với hắn chống lại .

"Người chính là Đỗ Bạch ?" Dã lão khàn khàn hỏi, lợi hại trong mắt cũng hiện lên vẻ kinh dị, Linh Thức bị hắn lặng yên không một tiếng động mở ra, kéo dài hạ Đỗ Bạch .

Đỗ Bạch đang quan sát đối phương thời gian, Dã lão cũng đang quan sát hắn, bằng mắt thường, Dã lão phát hiện Đỗ Bạch tựa hồ không đơn giản, tựa hồ không như trong tưởng tượng dễ đối phó .

Cảm ứng được đối phương Linh Thức quét tới, Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, Linh Thức cũng trong nháy mắt mở ra, tràn ngập ở chung quanh thân thể .

Lưỡng đạo Linh Thức đụng vào nhau, cọ xát ra nhìn không thấy hoa lửa, Dã lão thân thể lập tức chấn động, thất thanh nói: "Trúc Cơ cảnh giới!"

Dã lão ánh mắt rốt cục thay đổi, thay đổi hoảng sợ, dùng Đỗ Bạch như vậy niên kỷ đã là Trúc Cơ cảnh giới, tương lai nhất định có thể đột phá Kim Đan, thậm chí còn có thể đi xa hơn . Hắn đắc tội người như vậy, chính là tại tìm chết!

Ngấn hoảng sợ sau khi, Dã lão ánh mắt đột nhiên thay đổi âm ngoan, ngày hôm nay nói cái gì cũng không có thể để cho Đỗ Bạch đào tẩu, nếu không.. Tương lai vô cùng hậu hoạn!

"Lão già kia, ngươi biết quá muộn ." Đỗ Bạch cười lạnh một tiếng, Hoàng Long kiếm xuất bây giờ trên tay .

Đều là Trúc Cơ sơ kỳ cảnh giới, Đỗ Bạch tất nhiên không sợ đối phương, nhưng còn không đến mức không thèm quan tâm, ở Trúc Cơ cảnh giới, càng nhiều là sử dụng Phi Kiếm, Linh Khí chiến đấu, mặc kệ ở phương diện tốc độ, còn là quý dị trên đều khó lòng phòng bị, cần phải đề phòng vẫn còn cần .

"Tiểu tử, mới vừa Trúc Cơ đúng không, tại tiền bối trước mặt không quỳ xuống dập đầu cầu xin tha thứ, còn mạnh miệng, quả nhiên là con nghé mới sanh không sợ chết! Kia Bản Tiên người liền toàn bộ thành người!" Dã lão âm u nhìn Đỗ Bạch, trong tay áo Phi Kiếm lặng lẽ xuất hiện ở trên tay hắn .

"Xích Hỏa Kiếm! Chém giết!"

Kèm theo Dã lão khàn khàn quát chói tai, trong tay hắn Xích Hỏa Phi Kiếm lòi ra nhanh như chớp Hồng Mang, nhanh như tia chớp bay về phía bảy tám mét bên ngoài Đỗ Bạch .

Dã lão vừa ra Phi Kiếm, trong phòng theo dõi Nhạc Lập Quang, Nhạc Bằng, tinh thần cũng trong nháy mắt tập trung lại, đặc biệt Nhạc Lập Quang ánh mắt lóe lên một ước ao! Trúc Cơ thành công, liền có thể dùng Phi Kiếm giết địch, lấy thủ cấp người chẳng qua là trong nháy mắt sự tình .

Lần trước trở lại đi lên kinh thành, hắn cũng chuẩn bị Trúc Cơ, nhưng luôn luôn kém một chút như vậy cảm giác, cho nên kéo đến bây giờ, vẫn không có thể Trúc Cơ .

Dã lão động, Đỗ Bạch cũng động, Linh Quyết cùng nhau, trong tay Hoàng Long kiếm vạch ra một vầng đen quang mang, đột nhiên xuất hiện, theo không trung Xích Hỏa Phi Kiếm va chạm đi .

Phanh, ——

Lưỡng thanh phi kiếm chuẩn xác không có lầm đụng vào nhau, văng lên một vầng lửa, Quang Hoa che giấu quá lớn môn hai bên ngọn đèn, trên không trung nở rộ .

Phi Kiếm cùng Kiếm Chủ Nhân Linh thường thức tâm thần tương liên, Phi Kiếm chạm vào nhau, Đỗ Bạch cùng Dã lão thân thể cũng là chấn động, sắc mặt trắng nhợt, Dã lão càng là không khỏi sau khi lùi một bước, hoảng sợ lần thứ hai từ trong mắt hắn hiện lên .

"Phi Kiếm! ! Là Trúc Cơ cảnh giới! !" Trong phòng theo dõi Nhạc Lập Quang nghẹn ngào gào lên, sắc mặt trong nháy mắt thay đổi tái nhợt . Hơn nữa tại phi kiếm đối chiến trong khi, Dã lão rất rõ ràng nằm ở phía dưới .

"Thiếu gia . . ." Người hầu Nhạc Bằng cũng bị hù dọa, khẩn trương hô .

"Đi mau, lão già này nhanh không được ." Nhạc Lập Quang nói một tiếng Nhạc Bằng, hai người lập tức vội vã ly khai Cảnh Vệ thất, theo cổ sau trang viện chạy thực mạng .

Nhạc Lập Quang, Nhạc Bằng vừa mới ngày đào tẩu, Đỗ Bạch cùng Dã lão chiến đấu cũng có kết quả .

Hiệp Lộ Tương Phùng Dũng Giả Thắng giống nhau, Hoàng Long kiếm cùng Xích Họa Kiếm đóng một lát sau, Đỗ Bạch trong tay Linh Quyết biến đổi, Hoàng Long kiếm đột nhiên bộc phát ra khí thế cường đại, lập tức vượt trên Xích Họa Kiếm, trong nháy mắt đánh bay Xích Họa Kiếm, lòi ra một ánh hào quang bắn về phía Dã lão .

Ở Xích Họa Kiếm bị đánh bay trong nháy mắt, dã lão ánh mắt lóe lên vẻ tuyệt vọng, mặt xám như tro tàn .

Hoàng Long Phi Kiếm nhanh như tia chớp xẹt qua Dã lão đầu, xoay tròn bay trở về Đỗ Bạch trên tay .

Làm ——

Xích Họa Kiếm từ không trung rớt xuống, trên mặt đất đạn một cái, trên thân kiếm quang mang dần dần biến mất .

Đồng ——

Dã lão đầu đột ngột từ trên bả vai hất lăn xuống, theo Cổ Vượng dưới chân cút đi, đụng tới hất trên giày mới dừng lại .

Phanh, ——

Không đầu thân thể phun ra một cổ huyết thủy, âm âm 1 tiếng ngã xuống đất .

Tựa hồ tất cả kết thúc quá đột ngột, Cổ Vượng còn chưa phản ứng kịp, ngơ ngác nhìn đầu ngón chân trước Dã lão dữ tợn đầu, ánh mắt một mảnh mờ mịt .

"A —— sát nhân! !" Cổ Vượng phát sinh rung trời tiếng thét chói tai, cả người tê liệt trên mặt đất, như một đoàn thịt béo, hoảng sợ thờ dốt: "Ta . . . Ta ngất huyết . . ."

Đối với trên mặt đất Xích Họa Kiếm đưa tay hút một cái, Xích Họa Kiếm rơi vào Đỗ Bạch trong tay, thu nhập Trữ Vật Giới Chỉ, làm xong đây hết thảy, hần mới nhìn hướng Cổ Vượng, lạnh như băng nói: "Người chính là Cổ Vượng ?"

"A! ! Tiên Nhân gia gia tha mạng! Tiên Nhân gia gia tha mạng! !"

Đỗ Bạch băng lãnh ánh mắt, để cho tê liệt trên mặt đất Cổ Vượng đánh cái rùng mình, đang cầu xin sinh cớ thiếu nhìn đến hạ, hần cũng không ngất huyết, cô lỗ 1 tiếng đứng lên, nước mắt mũi tích về mặt phi, hướng về phía Đỗ Bạch liên cuồng quít dập đầu cầu xin tha thứ .

"Người biết ta là ai ?"

"Biết, biết, bọn họ nói . Đây hết thảy đều bọn họ chủ ý, ta cũng là bị buộc bắt đắc dĩ . Nếu là không dựa theo bọn họ làm, bọn họ sẽ giết ta . Ô ô . . . Tiên Nhân gia gia người tạm tha qua ta đi, ta còn không muốn chết . . ." Cổ Vượng bên dập đầu , vừa giải vây bản thân .

"Muốn thật với người không quan hệ, ta tha cho người một mạng . Bọn họ ở đâu, dẫn đường!" Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng .

Nếu quả thật như Cổ Vượng nói như vậy, Đỗ Bạch xác thực sẽ thả hần một con đường sống . Thị phi chi tranh, Đỗ Bạch có bản thân tuyến, giận chó đánh mèo một cái không quan hệ người thường, hần còn khinh thường làm như vậy .

"Phải phải, bọn họ liền tại biệt thự trong, ta hiện tại liền cho Tiên Nhân gia gia dẫn đường ." Từ Đỗ Bạch trong lời nói, Cổ Vượng nghe ra một hi vọng bay sượt trên mặt nước mắt mũi tích, đứng lên, cung kính ở phía trước dẫn đường .

Cổ Vượng phía trước, Đỗ Bạch ở phía sau, đưa lưng về phía Đỗ Bạch Cổ Vượng ánh mắt lóe lên một hi vọng, cầu nguyện Đỗ Bạch cùng Nhạc Lập Quang đồng quy một tận .

Chương 145: Tha cho người một mạng

Nhưng để cho Cổ Vượng thất vọng là, khi bọn hắn đi vào Cảnh Vệ thất thời gian, Nhạc Lập Quang cùng người hầu Nhạc Bằng đã trốn chỉ yêu yêu .

Chứng kiến Cảnh Vệ trong phòng không có một bóng người, chỉ có hai chén còn bốc hơi nóng chén trà, chứng minh không lâu còn có người ở chỗ này qua . Đỗ Bạch ánh mắt rơi vào tại giám thị bình thường, trong lòng đã có suy đoán .

"Tiên Nhân gia gia . . . Bọn họ . . . Vừa rồi . . . Mới vừa rồi còn ở ." Chứng kiến Nhạc Lập Quang đã trốn, Cổ Vượng sắc mặt trong nháy mắt thay đổi trắng bệch đứng lên, nhìn Đỗ Bạch si si sách sách run rẩy nói .

"Thật sao?" Đỗ Bạch quét Cổ Vượng liếc mắt, lạnh lùng nói: "Vậy người cho ta nói một chút, bọn họ đến cùng là người nào, hình dạng thể nào, vì sao tìm tới người ."

"Chuyện này..." Giọt mồ hôi bằng hạt đậu từ Cổ Vượng trên trán nhỏ giọt xuống, Đỗ Bạch hỏi nhiều như vậy, hắn có chút dường như không nói rõ ràng .

"Ừ? Không cần nói cho ta, người cái gì cũng không biết, như vậy ta sẽ không tìm được lưu người một mạng lý do ."

"Ta nói, ta nói . . ." Cổ Vượng lập tức khản trương, hơi chút sửa sang lại manh mối, mới mở miệng nói: "Bọn họ tổng cộng có ba người, là đi lên kinh thành đến, dẫn đầu thanh niên nhân họ Nhạc, ta gọi hắn Nhạc thiếu gia . Còn có một là hắn người hầu, cuối cùng cái kia là được. . . Chính là bị Tiên Nhân gia gia giết Từ Lão Đầu ."

"Họ Nhạc?" Đỗ Bạch ni non 1 tiếng, hết thầy đều mình bạch . Họ Nhạc lại cùng tự có thù, vậy chỉ có thể là Nhạc Lập Minh ca ca, hắn là muốn báo thù vì đệ đệ .

Sở dĩ tìm tới Cổ Vượng cũng rất dễ đoán, hắn được tìm một thoát nhìn có bản lĩnh nhân vật, Cổ Vượng vận khí không tốt trở thành hắn tuyển chọn đối tượng .

"Ừm." Cổ Vượng gật đầu, tiếp tục nói: "Nửa tháng trước hắn tìm ta . . . Cũng cùng Tiên Nhân gia gia giống nhau, một đường giết tới . Ta coi như muốn phản kháng, cũng vô lực phản kháng ."

Nghe Cổ Vượng một mực kêu hắn Tiên Nhân gia gia, làm sao nghe như vậy chói tai, Đỗ Bạch khề cau mày, lạnh lùng nói: "Gọi tên ta là được, ta cũng không phải là cái gì Tiên Nhân gia gia ."

"Phải phải, Đỗ thiếu gia!" Cổ Vượng lập tức đổi giọng, bắt quá vẫn là không có có gan trực tiếp kêu Đỗ Bạch tên .

"Nói tiếp ."

"Nhạc thiếu gia nói phải giúp ta con trai lộng vào Thượng Kinh đại học, ta tuy là hưng phấn, nhưng cũng biết không tốt như vậy sự tình . Nhưng bọn họ có ý muốn làm như thế ta cũng không có cách nào con phải đồng ý . Vì vậy hắn liền lợi dụng đi lên kinh thành mạng giao thiệp quan hệ, để cho con của ta một dạng thể thân Đỗ thiếu gia thứ tự . Sự tình xong xuôi sau khi, bọn họ cũng không có đi, mà là ở lại, ta chỉ được sành ăn cung của bọn hắn . Thẳng đến vừa rồi, ta mới biết được bọn họ mục đích chính là muốn đem Đỗ thiếu gia dẫn qua đây ."

Cổ Vượng có thể trở thành là Vương Điện Thị mui đại phú hào một trong, ở biểu đạt năng lực thượng tự nhiên không thành vấn đề, thật nội tâm hắn cũng không giống nhìn bề ngoài chật vật như vậy, chẳng qua là hắn tranh thủ đồng tình thủ đoạn .

Cổ Vượng đã nói rất rõ ràng, e rằng hắn còn có giấu diếm, nhưng trên nguyên tắc phải là như vậy .

Đỗ Bạch lạnh lùng ánh mắt lần thứ hai quét về phía Cổ Vượng, thần nhiên nói: "Lại làm một chuyện, ta tạm tha người một mạng ."

"Đỗ thiếu gia mời nói, ta nhất định toàn lực phối hợp!" Cổ Vượng lập gần hưng phấn, vẫn treo tâm rớt cục rơi xuống .

Dùng hắn kinh nghiệm cùng từng trải, có thể đoán được Đỗ Bạch nói câu này là thật . Bởi vì Đỗ Bạch căn bản không có cần phải đùa giỡn hắn, giết hắn chẳng qua là trong chớp mắt sự tình, hà tất vòng vo .

"Cho lên Kinh Đại học chiêu sinh làm, gọi điện thoại, nói rõ tình huống ." Đỗ Bạch thần nhiên nói .

"Ta lập tức làm!" Cổ Vượng một điểm do dự cũng không dám, cùng tính mệnh so với, con trai thượng trường học nào sẽ không có trọng yếu như vậy . Nói xong, hắn rất nhanh mở ra máy quan sát phía dưới ngăn tủ, tìm được con trai thư thông báo trúng tuyển .

Nhạc Lập Quang xác thực đem con của hắn cho tới Kinh Đại thông báo trúng tuyển, nhưng vẫn đặt ở Cảnh Vệ thất, không có cho hắn, Cổ Vượng cũng không dám tự mình đi lấy .

Dựa theo thông báo trúng tuyển thượng điện thoại, Cổ Vượng ngay trước Đỗ Bạch mặt gọi Thượng Kinh đại học chiêu sinh làm điện thoại .

"Xin chào, ta là cổ trời sinh gia trưởng, sự tình là như thế này . . ."

Điện thoại sau khi tiếp thông, Cổ Vượng liền khẩn cấp đem chuyện đã xảy ra nói một lần . Có thể là sự tình có điểm lộn quanh, hoặc là Thượng Kinh đại học rất ít phát sinh như vậy sự tình, chiêu sinh làm nhân viên công tác tạm thời có chút mộng .

Ở Cổ Vượng nhiều lần giải thích, hẳn cuối cùng cũng minh bạch, nhân viên công tác trước hết để cho Cổ Vượng chờ một chút, hẳn tra .

Thấy chiêu sinh làm nhân viên công tác minh bạch, Cổ Vượng lúc này mới thở phào, xoa một chút trên trán mồ hôi, liếc mắt nhìn Đỗ Bạch, cung kính đứng ở một bên .

"Đem vừa rồi quay chế video cho cắt bỏ ." Đỗ Bạch nhìn máy quan sát lạnh lùng nói .

Những video này nếu như chảy ra đi, nói không chừng sẽ dẫn xã hội hoảng loạn, cho nên vẫn là tiêu hủy tốt. Còn nữa Đỗ Bạch cũng không muốn lộng người trong thiên hạ đây đều biết hẳn, kết quả khả năng liền có một, chết sớm .

Cổ Vượng tự nhiên không dám phản đối, ngay trước mặt đem vừa rồi một đoạn thời gian hình ảnh theo dõi cho cắt bỏ .

Làm xong những thứ này, chiêu sinh làm điện thoại cũng qua đây .

"Cổ tiên sinh người nói những thứ này xác thực là thật, con trai người thành tích là thuộc về thí sinh Đỗ Bạch, là sau lại bị người bóp méo, nếu như không có người phản ánh, con trai người xác thực có thể đi vào Kinh Đại ."

Nói đến đây, chiêu sinh làm nhân viên công tác dừng lại, mới tiếp tục nói: "Hiện tại nếu biết là mạo danh thế thân, tự nhiên không thể tuyển nhận con trai người nhập trường . Còn như bị thế thân thí sinh, ta sẽ liên hệ trường học của bọn họ, hiệp thương giải quyết ."

"Được, cảm tạ!" Nghe được con trai không thể vào Kinh Đại, Cổ Vượng mới chính thức thở phào .

Đế điện thoại xuống, Cổ Vượng nhìn về phía Đỗ Bạch, mang theo dối trá nụ cười, cung kính: "Đỗ thiếu gia, người ăn nói sự tình đã làm tốt ."

"Ừ, nếu việc này không liên hệ gì tới người, ta không truy cứu nữa . Tuy nhiên làm sao sự tình nên, chuyện gì không nên nói, trong lòng người hẳn là rõ ràng ." Đỗ Bạch thần nhiên nói .

"Minh bạch, minh bạch, ta cam đoan đêm nay sự tình không có một giọt ngoại truyện ." Cổ Vượng liền vội vàng gật đầu cam đoan .

"Tìm người sửa xong ta xe ." Đỗ Bạch quét Cổ Vượng liếc mắt, đi ra phía ngoài .

Sửa xe được hoa bao lâu thời gian, ai biết tên sát tinh này có thể hay không lại đưa ra điều kiện gì đến, Cổ Vượng hận không thể Đỗ Bạch hiện tại liền tiêu thất trước mặt hẳn .

Cổ Vượng lần thứ hai cầm điện thoại di động lên, cho trông giữ ga ra nhân viên cảnh vệ gọi điện thoại, gọi hẳn đem mới nhất khoản Lamborghini nhanh chóng mở hết lớn cửa, thay Đỗ Bạch biển số xe .

Đỗ đi ra uống thời gian, nhân viên cảnh vệ vừa vận đem xe bãi cho thay xong, chứng kiến Đỗ Bạch, ngay cả vội cung kính đứng ở một bên .

Nhiều như vậy nhân viên cảnh vệ cho mang tới đến, đã sớm kinh động toàn bộ biệt thự mọi người, đều biết Đỗ Bạch là dạng gì tồn tại . Chứng kiến Đỗ đi ra uống, cảnh vệ liên cũng không dám thở mạnh 1 tiếng .

Nhìn xe mới, Đỗ Bạch cũng không khách khí, mở cửa xe trực tiếp ngồi lên, sau đó khởi động chìa khoá, phát sinh 1 tiếng ầm vang, bị bám nhanh như chớp bụi, vội vã đi .

Từ trong máy theo dõi chứng kiến Đỗ Bạch ly khai, Cổ Vượng cái này mới chính thức trầm tĩnh lại, xui lơ ở ghế trên, từng ngậm từng ngậm thở phì phò .

Thuận tay cầm lên trong tay thư thông báo trúng tuyển, hung hăng kéo cái nút bấm .

Chính là bởi vì cái này thư thông báo, để cho hẳn tổn thất nặng nề, thiếu chút nữa mất mạng .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 146: Không có ai có thể uy hiếp ta

Ly khai cổ trang, Đỗ Bạch liền trực tiếp đi ô-tô trở về Thanh Khê, không có ở Vương Điền Thị dừng lại .

Chờ về đến nhà lúc sau đã là mười giờ tối nhiều, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan đều ở phòng khách chờ hần, chứng kiến hần trở về, lưỡng trên mặt người lập tức có nụ cười .

"Đệ đệ, không có sao chứ ." Đỗ Tiểu Vân từ trên ghế salon đứng lên, hỏi, thuận tiện cho Đỗ Bạch đưa lên một chén nước .

Tiếp nhận Đỗ Tiểu Vân trong tay ly nước, Đỗ Bạch mỉm cười, đạo: "Có thể có chuyện gì, việc nhỏ mà thôi ."

Đỗ Bạch mặc dù nói ung dung, nhưng chăm chú nói lên rất hung hiểm, là một cái hần phải chết từ cục . Nếu như không phải vừa vận ở Bí Cảnh trong đột phá đến Trúc Cơ cảnh giới, hần đêm nay sẽ chết .

Tại hần nghe được thứ tự bị đoạt, bị người mạo danh thế thân lúc, hần cũng không có suy nghĩ nhiều như vậy, thật sự cho rằng là một lần xấu xí tiền tài giao dịch . Căn bản không có nghĩ đến là Nhạc Lập Quang thiết lập kế tiếp cục, hơn nữa mời được Trúc Cơ cảnh giới Tu Chân Giả đi đối phó hần, thật đúng là nhìn lên hần .

Không hơn cái này cũng từ mặt bên có thể nhìn ra Nhạc Lập Quang âm hiểm xảo trá, cho dù đối thủ yếu hơn nữa, hần cũng không phớt lờ, ngược lại cao độ coi trọng, một kích bị mất mạng . Giao hoạt nhất là, đối mặt tất thắng cục diện, hần vẫn như cũ núp trong bóng tối, cam đoan bản thân sẽ không ra bất luận cái gì ngoài ý muốn .

"Đỗ Bạch, sự tình giải quyết, nói cách khác ngươi có thể tiếp tục đến Kinh Đại đi sách ." Thường Tử Nhan nhìn Đỗ Bạch, cười duyên nói, giọng nói tràn ngập mừng rỡ .

"Có thể hay không vào Thượng Kinh đại học, được rõ ràng trời mới biết . Kinh Đại chiêu sinh làm nhân viên công tác nói, ngày mai sẽ liên hệ trường học, tình huống cụ thể còn đến lúc đó mới biết được ."

"Hi vọng không muốn lại xảy ra ngoài ý muốn ." Đỗ Tiểu Vân hi vọng đạo, Thường Tử Nhan đã thâm dĩ vi nhiên gật đầu .

Nhìn các nàng, Đỗ Bạch nói thẳng: "Ta về phòng trước, các ngươi cũng sớm nghỉ ngơi một chút ."

Không đi nữa nói, các nàng nhất định sẽ tìm căn nguyên cứu hỏi chuyện cụ thể trải qua, đối với đã đã sát sát sự tình, các nàng vẫn là bớt tiếp xúc tương đối khá .

Chính như Đỗ Bạch muốn như vậy, Thường Tử Nhan đang muốn hỏi Đỗ Bạch chuyện đã xảy ra, nàng có chút ngạc nhiên Đỗ Bạch là thế nào giải quyết Cổ Vượng . Sát nhân ? Phóng hỏa ? Hay là hần gì .

Thấy Đỗ Bạch đã phòng nghỉ chính giữa đi tới, nàng đến miệng nói không được nuốt xuống, ngược lại chỉ cần Đỗ Bạch an toàn trở về, hần cũng liền không có chuyện gì lớn .

Đỗ Tiểu Vân ý tưởng cùng Thường Tử Nhan không sai biệt lắm, Đỗ Bạch trở về phòng sau khi, hai nàng đơn giản phiếm vài câu cũng trở về phòng của mình nghỉ ngơi .

Nằm ở trên giường, Đỗ Bạch trước tiên đùa một phen Tiểu Hắc, sau đó lại chơi mấy bàn trò chơi, lúc này mới khoanh chân ngồi xuống tu luyện .

Đêm Tĩnh Tĩnh trôi qua, Đỗ Bạch tu luyện xong, liền trực tiếp nghỉ ngơi .

Ngày thứ hai Đỗ Bạch đứng lên thời gian, liền tiếp tới trường học điện thoại, gọi hần đi trường học một chuyến, không cần phải nói là về thư thông báo trúng tuyển sự tình .

Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan ngược lại không có việc gì, cũng theo Đỗ Bạch cùng nhau đi tới trường học, tiếp đãi bọn hần là Chu hiệu trưởng .

Chứng kiến Đỗ Bạch đến, Chu hiệu trưởng trên mặt lập tức lộ ra tiểu ý, khách khí bắt chuyện Đỗ Bạch ba người ngồi, cũng rót nước trà .

"Đỗ Bạch là như thế này, Thượng Kinh đại học đã hiểu được ngươi tình huống cụ thể, qua tết sẽ đích thân phái người qua để giải quyết ngươi sự tình, tin tưởng ngươi nhất định có thể lần thứ hai tiến nhập Kinh Đại ."

"Liên một câu nói như vậy, ngươi đem ta kêu đến ." Đỗ Bạch thần nhiên nói, liền đứng lên, đi ra phía ngoài, "Chờ Thượng Kinh người đến, ở gọi điện thoại ."

"Đỗ Bạch ngươi chờ một chút, ta đây không phải là muốn cùng ngươi bao nhiêu trò chuyện sao?" Chứng kiến Đỗ Bạch vừa đi, Chu hiệu trưởng cũng lập tức đứng lên, hô .

Đỗ Bạch lại để ý tới hần, cũng không quay đầu lại, mang theo Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan ly khai trường học .

Hôm nay chính là giao thừa, ba người ở trên đường lại mua đồ ăn một ít lễ mừng năm mới vật phẩm, cái này mới về đến nhà .

Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan bắt đầu bận rộn giao thừa bữa tiệc lớn .

"Ta đi ra ngoài một chút sẽ trở lại ." Đỗ Bạch cùng với các nàng dặn dò một tiếng, liền ly khai trong nhà .

Vừa rồi Thanh Long gọi điện thoại cho hắn, nói có chuyện tìm hắn .

Lần thứ hai đi tới Thanh Long nông gia vui trong lòng đất, Thanh Long đã tại chờ hắn, vừa nhìn thấy Đỗ Bạch, Thanh Long phùng phùng 1 tiếng liền quỳ xuống .

Đỗ Bạch không khỏi sửng sốt, thân nhiên nói: "Có việc đứng lên nói, ta không thích nam nhi tùy ý quỳ xuống ."

"Thỉnh lão đại nhận lấy ta đi! Ta nguyện ý cả đời đi theo lão đại bên người, làm người ở làm nô không một câu oán hận, xin hãy lão đại thành toàn Thanh Long!" Thanh Long hướng về phía Đỗ Bạch bên đập đầu bên kiên định mở miệng .

Thu tiểu đệ, hoặc là thu người hầu loại người, Đỗ Bạch vẫn luôn không có loại nghĩ gì này, có thể là đời trước độc thân quen, cho nên cho dù trọng sinh có chút tập quán cũng đổi không .

"Trước tiên đứng lên rồi hãy nói ." Đỗ Bạch chân mày hơi nhíu cau, đạo .

Thanh Long cái này mới dậy, khẩn cầu nhìn chăm chú vào Đỗ Bạch, "Lão đại, ta biết lão đại qua hết năm thì đi nơi khác học ở trường, ta đã làm tốt chuẩn bị, ta đem tất cả tài sản đều bán của cái lấy tiền mặt, bao quát cái này nông gia vui . Đây là bán của cái lấy tiền mặt tài sản tiền, xin hãy lão đại nhận lấy!" Thanh Long từ trong túi móc ra một tấm thẻ ngân hàng, cầm ở trên hai tay, cung kính cho Đỗ Bạch đưa tới .

Đỗ Bạch cũng không có đưa tay đón, mà là nhìn chăm chú vào Thanh Long, thân nhiên nói: "Cùng ở bên cạnh ta chưa chắc là chuyện tốt, nói không chừng ngày nào đó liền đem mệnh mất . Huống hồ ta cũng cho không người chỗ tốt gì, người chính là dùng số tiền này bình an sống hết đời đi ."

Đỗ Bạch nói xong, xoay người liền muốn ly khai . Ngược lại hắn khinh thường Thanh Long, mà là trong lòng xác thực không có thu người ý tưởng .

"Lão đại chờ một chút !" Hướng về phía Đỗ Bạch bóng lưng, Thanh Long la lớn: "Lão đại, Thanh Long mệnh là lão đại cho, Thanh Long đời này cũng liền thừa nhận mình già một cái lớn người . Ngược lại Thanh Long cũng không có cái gì ràng buộc, nếu có thể nói, tương tượng lão đại giống nhau học một chút chân chính võ thuật . Nếu ngay cả loại khả năng này cũng không có, Thanh Long sống cũng không có cái gì ý tứ, cái mạng này sẽ trả cho lão đại!"

Thanh Long hướng về phía Đỗ Bạch bóng lưng nói xong, liền từ trong lòng ngực móc ra đạn hoàng đao, đâm hướng bộ ngực mình .

"Làm —— "

Đạn hoàng đao bị một cổ lực lượng đánh rơi, Đỗ Bạch chậm rãi xoay người lại, lạnh lùng nhìn chăm chăm Thanh Long, lạnh như băng nói: "Người đây là đang buộc ta!"

"Lão đại, ta chỉ muốn cho người nhận lấy ta!" Thanh Long khẩn cầu .

"Người dùng sai phương thức, ta Đỗ Bạch từ không chấp nhận bất cứ uy hiếp gì!" Đỗ Bạch băng lãnh ánh mắt đảo qua Thanh Long khuôn mặt, chậm rãi xoay người rồi đi .

Nhìn Đỗ Bạch tản ra hơi thở lạnh như băng bóng lưng, Thanh Long miệng động vài cái, chung quy không có dũng khí mở miệng, cũng không có dũng khí thật cây đao đâm vào bản thân lồng ngực .

Đỗ Bạch ly khai nông gia vui, liền hướng trong nhà trở về .

Làm như đã từng Tán Tiên tự có hắn ngạo nghễ chỗ, nếu như ngay cả một người bình thường đều có thể bức bách hắn, tu cái gì tiên!

Về đến nhà, Đỗ Bạch cũng không có đề cập Thanh Long sự tình, mà là cùng các nàng cùng nhau vội vàng lễ mừng năm mới sự tình .

.....

Ba người cùng nhau người một nhà giống nhau, thật Thường Tử Nhan hiện tại đã đem nơi đây trở thành gia, uống rượu đỏ, ăn nóng hầm hập cái lẩu .

Đây là Đỗ Bạch sau khi sống lại qua người thứ nhất năm, cũng là lần đầu tiên không là một người lễ mừng năm mới .

Vui chơi giải trí, nhìn tân niên dạ hội, Zero đến trên sân cỏ thả thả pháo hoa, một náo nhiệt đêm trừ tịch - đêm 30 cứ như vậy vượt qua .

Sau đó tân niên trong lúc, Đỗ Bạch trừ tu luyện, chính là bồi Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan đi dạo phố, ở Thanh Khê huyện chung quanh đi dạo một chút . Lên đại học sau khi, hắn cũng rất ít trở về, cùng các nàng thời gian không nhiều lắm .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Lão Tử không hơn

Năm sau ngày thứ bảy, Chu hiệu trưởng lần thứ hai cho Đỗ Bạch gọi điện thoại qua đây, nói Kinh Đại nhân viên công tác qua đây .

Đỗ Bạch lúc này mới đi ô-tô đi trường học .

Đồng dạng là phòng làm việc của hiệu trưởng, Chu hiệu trưởng đang ở khách khí chiêu đãi một người mặc tây trang biểu tình cao ngạo, mang theo trong mắt kiếng niên nhân .

Chứng kiến Đỗ Bạch tiến đến, Chu hiệu trưởng vội vàng cấp Đỗ Bạch giới thiệu: "Đỗ Bạch mau tới đây, đây là Thượng Kinh đại học Hoàng Lăng Giáo sư, đặc biệt tới giải quyết người sự tình ."

"Hoàng giáo sư tốt." Đỗ Bạch mỉm cười ở bàn trà đối diện ngồi xuống đến .

"Đỗ Bạch đứng không! Biết hôm nay là ngày gì không ?" Hoàng Lăng phiết Đỗ Bạch liếc mắt, lại uống một hớp trà, mới chậm quá mở miệng .

"Ngày 15 tháng 2, Âm Lịch mừng tám tháng giêng ." Đỗ Bạch mặc dù không rõ bạch đối phương hỏi thời kì ý tứ, nhưng hẳn hay là chuẩn bị trả lời vấn đề .

"Biết là tốt rồi, ta ban đầu có thể nghỉ ngơi đến số 25, bởi vì người sự tình, phải sớm kết thúc nghỉ ngơi, người có phải hay không nên bày tỏ một chút đây."

"Biểu thị ?" Đỗ Bạch khẽ cau mày không có hiểu được .

"Người có thể hay không vào Thượng Kinh đại học, từ ta nói tính, người suy nghĩ kỹ một chút đi." Hoàng Lăng vẫn là giống vừa rồi như vậy giọng nói, nói xong cũng tiếp tục uống trà không nói thêm gì nữa .

Thấy Đỗ Bạch không có hiểu được, Chu hiệu trưởng vội vàng hướng Hoàng Lăng xin lỗi 1 tiếng, lôi kéo Đỗ Bạch theo bên ngoài phòng làm việc mặt đi tới .

"Đỗ Bạch, người trả thế nào không hiểu đây! Hoàng giáo sư đây là muốn Khô cực phí!" Chu hiệu trưởng nhìn Đỗ Bạch, lập tức hấp tấp nói: "Người không phải cảm nhiều như vậy tiền thưởng ư, tùy tiện cho hắn cái mười vạn, tám vạn, sự tình liền giải quyết ."

"Đòi tiền đúng không ." Đỗ Bạch lúc này mới hiểu biểu thị là có ý gì, ánh mắt lập tức lạnh lẽo, "Ta biết ."

Đạt được Chu hiệu trưởng gọi ý, Đỗ Bạch lần thứ hai trở lại phòng làm việc .

Chứng kiến Đỗ Bạch đi về tới, Hoàng Lăng lúc này mới ngẩng đầu, khuôn mặt hiện lên một cao cao tại thượng ngạo ý, thần nhiên nói: "Hiểu chưa, chỉ ít số này, thiếu đừng nói là không cho người cơ hội ."

Hoàng Lăng bên trái ngón trỏ phải giao nhau cùng một chỗ, hình thành viết kép Thập Tự . Ý tứ nói đúng là, biểu thị không thể thấp hơn mười vạn .

"Là Hoàng giáo sư cá nhân ý tứ, vẫn là trường học ý tứ đây?" Đỗ Bạch lạnh lùng hỏi.

Thấy Đỗ Bạch tựa hồ không cảm thấy được thần sắc, Hoàng Lăng biểu tình cũng thay đổi, nhìn Đỗ Bạch hừ lạnh nói: "Vừa là ta ý tứ, cũng là trường học ý tứ . Lê nào người cảm thấy ta quá rồi rãnh, chạy xa như vậy cho người chân chạy! Không trả tiền cứ việc nói thẳng, lãng phí ta quý giá thời gian, xui! !"

Hoàng Lăng hoặc 1 tiếng đứng lên, phụng phịu sẽ phải rời khỏi, Đỗ Bạch đến trường sự tình tự nhiên đừng nghĩ nói .

"Hoàng giáo sư, người đừng nóng giận, đừng nóng giận, ngồi xuống, ngồi xuống, ta cho thêm Đỗ Bạch nói một chút, hẳn nhất định sẽ minh bạch người nỗi khổ tâm ." Chu hiệu trưởng vội vàng cấp Hoàng Lăng xin lỗi, một bộ khúm núm thần tình .

"Hừ!" Hoàng Lăng cái này lạnh rên một tiếng, lần nữa ngồi xuống đến, trên mặt không còn có bất luận cái gì nụ cười .

Hô ——

Chứng kiến Hoàng Lăng lần nữa ngồi xuống đến, Chu hiệu trưởng lúc này mới thở phào, ngay trước Hoàng Lăng mặt lớn tiếng trách cứ bắt đầu Đỗ Bạch

"Đỗ Bạch người quá không hiểu chuyện, Hoàng giáo sư tự mình đến đã nể mặt người . Kinh đại giáo thụ tùy tiện một lần lệ phí đi chuyển chậm thì mấy vạn, lâu thì mấy trăm ngàn . Xa như vậy đã chạy tới, giải quyết cho người đến trường sự tình, thu người mười vạn không quá phận đi! Ta nhớ người học bổng có hơn 3 triệu, cầm một 10 vạn còn chưa phải là chút lòng thành! Muốn lên Kinh Đại, cái này 10 vạn là phải đào! Trừ phi người không muốn bên trên!"

"Nói xong đúng không!" Đỗ Bạch lạnh lùng nhìn Chu hiệu trưởng, khinh thường nói: "Lão Từ, thật đúng là không hơn Kinh Đại! Hôm nay chính là các người quý xuống câu ta, ta cũng sẽ không đi! !"

"Thằng nhóc người nói cái gì! !" Hoàng Lăng trong nháy mắt nổi giận vỗ bàn lên, cảm tức nhìn Đỗ Bạch, chén trà trong tay hung hăng đập tới .

Hắn nhanh Đỗ Bạch nhanh hơn hắn, hắn chén trà mới vừa giơ lên, Đỗ Bạch một cước đã đá vào trên bàn trà, bàn trà trong nháy mắt bị ném đi, theo Hoàng Lăng, Chu hiệu trưởng đập tới!

Nhìn đập tới bàn trà, Hoàng Lăng, Chu hiệu trưởng lập tức liền hoảng, thét lên hướng hai bên né tránh, khó khăn lắm né qua đập tới bàn trà, nhưng tránh không thể trà đổ trên bàn, cái chén, ấm trà, nước nóng các thứ đều đập phải bọn họ trên đầu, trên người .

Hai người lập tức phát ra tiếng kêu thảm âm thanh, Hoàng Lăng tức thì bị trong tay mình chén trà nóng tưới đến trong mắt, đau nhức hần như đun sôi tôm bự, co lại thành một đoàn .

Đỗ Bạch lạnh lùng nhìn té trên mặt đất kêu thảm thiết hai người, lạnh rên một tiếng, xoay người rời phòng làm việc .

Nếu như Hoàng Lăng quy củ nói, Thượng Kinh đại học Đỗ Bạch hay là đi, dù sao Thượng Kinh đại học nổi tiếng bên ngoài, đi lên kinh thành Ngọa Hồ Tàng Long, đối với hắn tu luyện vậy cũng có trợ giúp rất lớn .

Nhưng hắn cảm giác Tây Hải đại học thích hợp hơn, lễ mừng năm mới mấy ngày này hắn chuyên môn thu thập qua Tây Hải đại học tư liệu .

Từ đó hiểu được rất nhiều bí ẩn sự tình, Tây Hải đại học tuy là tên không kinh truyện, cũng là Đông Á bồi dưỡng chiến đấu nhân tài địa phương, không chỉ có quân nhân hậu đại, còn có các loại tổ chức tiến cử nhân tài, võ giả, Ma Năng giả, thậm chí còn có Tu Chân Giả quán trú ở trường học .

Như vậy trường học đối với Đỗ Bạch mà nói, mới là chân chính hợp đại học, chỉ có ở nơi này dạng hỗn loạn phương, mới có thể rất nhanh tăng thực lực lên .

Đuối kịp Kinh Đại học so với, mỗi người mỗi vẻ, nhưng Đỗ Bạch càng thích Tây Hải đại học, như vậy địa phương trời cao hoàng đế xa, không có nhiều như vậy hạn chế .

Về đến nhà, Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan đi dạo phố vẫn chưa về, Đỗ Bạch tìm ra Tây Hải đại học thư thông báo trúng tuyển, phát hiện ngày mai là báo danh thời gian .

Mở máy vi tính ra, Đỗ Bạch một lần nữa xem lướt qua một cái Tây Hải đại học tư liệu, càng xem càng cảm thấy Tây Hải đại học rất thích hợp hắn .

Đỗ Tiểu Vân, Thường Tử Nhan trở lại một cái, liền lập tức hỏi về thư thông báo trúng tuyển sự tình, khi biết được Đỗ Bạch cự tuyệt Thượng Kinh đại học, tuyển chọn Tây Hải thời đại học, hai nàng đều sùng sốt .

Đối với Đỗ Bạch mà nói, 10 vạn thật không coi vào đâu, hắn cũng không phải như vậy keo kiệt người, là Đỗ Bạch chịu không Hoàng Lăng cái loại này khí .

"Đệ đệ, không quan hệ, tới chỗ nào lên đại học đều giống nhau, ngược lại Tây Hải đại học cũng không tệ, người có thể thi lên đại học ta đã rất thỏa mãn ." Ngắn trầm mặc sau khi, Đỗ Tiểu Vân lập tức an ủi .

Thường Tử Nhan cũng vậy, "Đỗ Bạch, ta tin tưởng mặc kệ ở trường học nào, người đều là một viên nổi bật nhất minh tinh . Người thế nhưng ta đặc ý nhất học sinh, tương lai nhất định sẽ tên khắp thiên hạ, để cho thiên hạ anh tuấn mạnh mẽ khom lưng!"

Đối mặt các nàng thoải mái cùng cổ vũ, Đỗ Bạch cười nhạt nói: "Tỷ tỷ, Thường tỷ, các người liền không cần lo lắng cho ta . Ta hiểu rõ Tây Hải đại học, nó so sánh với Kinh Đại học thích hợp hơn ta ."

"Như vậy a! Vậy chúc mừng đệ đệ, khi nào đi báo danh?" Đỗ Tiểu Vân tâm tình cũng dễ dàng hơn, hỏi.

"Ngày mai, Tây Hải đại học báo danh thời gian tương đối sớm." Đỗ Bạch chậm rãi nói .

"Ngày mai a! Nhanh như vậy!" Đỗ Tiểu Vân lập tức kinh hô 1 tiếng, "Đồ đặc còn không có chuẩn bị a!"

Chương 148: Tà ác tổ ba người

"Đi đến Tây Hải máy bay, sắp cất cánh, hiện tại bắt đầu xét vé."

"Tỷ tỷ, Thường tỷ, các người trở về đi, có chuyện gì trực tiếp tới điện là được." Ở phi trường phòng khách chờ chuyến bay, Đỗ Bạch mỉm cười đối với các nàng ôn hòa nói.

"Đệ đệ..." Đỗ Tiểu Vân đúng là vẫn còn chảy xuống ly biệt nước mắt, nhưng nàng rất nhanh đã lau khô nước mắt, cười nói: "Người đến bên kia bao nhiêu chú ý thân thể, có thời gian thường trở về."

"Ừ, ta đây đi." Đỗ Bạch đối với Đỗ Tiểu Vân, Thường Từ Nhan phát tay một cái, bắt chuyện đứng ở một bên cầm bao Thanh Long, theo cửa xét vé đi tới.

"Đỗ Bạch tái kiến." Thường Từ Nhan hướng về phía Đỗ Bạch bóng lưng phát tay một cái, nhìn rời đi Đỗ Bạch, trong lòng nàng không hiểu đau nhức, dường như Đỗ Bạch cứ vậy rời đi nàng.

"Đệ đệ tái kiến..."

Thẳng đến Đỗ Bạch tiêu thất ở trong tầm mắt, hai nàng mang theo cách dừng thương tâm đi ra chờ phi cơ Sảnh.

Ở bảng hướng dẫn dưới sự dẫn đường, Đỗ Bạch thắng lợi lên phi cơ.

Ngày hôm nay đi Tây Hải người thật giống như không nhiều lắm, trong phi cơ hành khách ít vô cùng, quét mắt qua một cái đi rất ít mười mấy người.

Căn cứ vé máy bay, Đỗ Bạch tìm được vị trí của mình ngồi xuống.

"Các vị hành khách mời về được vị trí thượng nệm chắc ghế an toàn, máy bay sắp cất cánh, xin chờ tùy ý đi lại." Phát thanh truyền đến tiếp viên hàng không tốt nghe thanh âm.

Phát thanh liên tiếp truyền bá ba lần mới đình chỉ, lập tức liền thấy một người mặc chế phục tiếp viên hàng không đi tới, hẩn bên lập lại phát thanh trong nói, vừa kiểm tra hành khách có hay không nệm chắc ghế an toàn.

Gặp phải có hành khách không cột tốt nàng lập tức nhắc nhở, người số không nhiều, tiếp viên hàng không rất nhanh đã kiểm tra xong, đi trở về đi.

Lập tức liền thấy cửa máy bay chậm rãi đóng cửa, vang lên bên tai không lớn tiếng oanh minh, từ cửa sổ nhìn ra phía ngoài, có thể chứng kiến máy bay đang ở trên đường chạy rất nhanh đi tới, thẳng đến bay lên trời không.

Vừa mới bắt đầu máy bay còn có chút xóc nảy, làm lên tới độ cao nhất định sau khi, thì trở nên vững vàng, Đỗ Bạch chậm rãi nhắm mắt lại, chuẩn bị ngủ một giấc.

Tây Hải là Đông Á nhất Tây Nam thành thị, từ Vương Điền sân bay đến Tây Hải thành phố cần 5 giờ đồng hồ 38 phút.

"Com trưa, đồ uống, đồ ăn vặt, báo chí..."

Không biết qua bao lâu, tiếp viên hàng không thanh thúy đầy mạnh tiêu thụ âm thanh, gạt mình tỉnh giấc dường như trong Đỗ Bạch, hẩn chậm rãi mở mắt ra, chứng kiến một cái xinh xắn tiếp viên hàng không thúc một chiếc xe đẩy nhỏ chậm rãi đi tới, vừa đẩy vừa kêu.

"Người bán hàng cho ta đến bằng đồ uống." Có hành khách hô.

"Được, xin chờ một chút." Tiếp viên hàng không lập tức dừng lại, mỉm cười nói: "Xin hỏi tiên sinh muốn Pepsi, nước chanh, vẫn là Tuyết Bích..."

"Pepsi tốt."

"Được." Tiếp viên hàng không từ xe đẩy thượng cầm một chai cô ca đưa tới, mỉm cười nói: "Tiên sinh, xin trả 5 nguyên."

Tiếp viên hàng không tiếp nhận 5 nguyên, tiếp tục thúc xe đẩy nhỏ đi phía trước.

"Com trưa, đồ uống, đồ ăn vặt, báo chí..."

"Vô ích muội muội, cho chúng ta đến ba phần com trưa, ba chai nước uống." Lại có cái hành khách quát lên, không chỉ có lớn tiếng, hơn nữa giọng nói

nghe rất hèn mọn .

Nhắm mắt dưỡng thần, hoặc là an tâm đọc sách hành khách, bị hấn cái này một nhượng, chân mày không khỏi cau cau, đều hướng hấn đầu đi chán ghét ánh mắt .

Có người tuổi trẻ, không khỏi nói thảm 1 tiếng: "Ban ngày mang kính mát, có bệnh!"

"Người nào! Cho lão tử đứng lên, Lão Tử muốn bỏ ngươi! Còn có các ngươi, nhìn cái gì vậy! Xem Lão Tử lại nhìn Lão Tử đào các ngươi con mắt!" Đối mặt mọi người thấy qua đây ánh mắt, kính râm nam phù phù kính râm, Hoặc một cái đứng lên, tàn bạo nhượng đứng lên .

Kính râm nam vừa đứng lên, bên cạnh hấn hai cái huynh đệ cũng đứng lên, biểu tình giống nhau ngoan lệ .

Kính râm nam trạm này bắt đầu, bỗng nhiên lộ ra hấn cao to lực lưỡng, hơn nữa vẻ mặt hung ác độc địa bộ dạng, mới vừa rồi còn nhìn hấn chăm chăm người, lập tức cúi đầu, không dám nhìn nữa hấn .

"Tiên sinh, xin chú ý ngươi ngôn từ, đi ra khỏi nhà đều là huynh đệ tỷ muội, lẫn nhau khiêm nhượng mới đúng. Trong phi cơ là cấm khắc khẩu, nhục mạ, ấu dả nga, một ngày chuyện phát sinh, phải bị pháp luật trách nhiệm!"

Đối với kính râm nam kiêu ngạo nhục mạ, tiếp viên hàng không chân mày cũng là hơi nhíu lại, nhưng cũng không phải lần thứ nhất gặp phải loại tình huống này, nằng lập tức thành khẩn khuyên bảo, cũng nói cho hấn biết một ngày nháo sự phải phụ pháp luật trách nhiệm .

Người bình thường ở trên không tỳ khuyên, đều có thể thờ bình thường lại, với ai không qua được cũng không thể cùng pháp luật không qua được .

Kính râm nam nghe vô ích muội muội nói, đem kính râm đẩy lên đẩy, trên mặt lập tức hiện lên một nụ cười thô bỉ, cười hi hi nói: "Nếu vô ích muội muội nói như vậy, ta đương nhiên sẽ không cùng những thứ này không học thức người tính toán . Bất quá ta xem trên phi cơ cũng không có mấy người, người ngồi xuống đến bồi mấy anh em chúng tôi nói chuyện phiếm như thế nào ?"

"Tiên sinh, xin tự trọng!" Tiếp viên hàng không biểu tình lập tức lạnh lẽo, đem ba cặp lồng đựng cơm, còn có ba chai cô ca để lên bàn một cái, nghiêm mặt nói: "Tổng cộng 90 nguyên, tiên sinh xin trả khoản ."

Vừa nghe tiếp viên hàng không không đáp ứng, còn sừng sộ lên, kính râm nam lập tức gườm gườm, biểu tình dữ tợn quát: "Thối *! Lão Tử gọi ngươi bồi đó là nê mặt ngươi! Lại dám cho lão tử sắc mặt xem, ngày hôm nay Lão Tử không phải * không thể!"

Ba ——

Kính râm nam gào xong, hướng về phía tiếp viên hàng không một cái tát liền phát đi, thanh thúy lỗ tai âm thanh, ở trong buồng phi cơ quanh quẩn .

Đột nhiên bị tát một cái, tiếp viên hàng không té lăn trên đất, có chút ngẩn ra, lấy tay bụng nóng rát gương mặt, nước mắt nhịn không được ở nàng trong hốc mắt đảo quanh .

"Bằng hữu ngươi quá phạm, lập tức cho nàng nói áy náy, nếu không... Để cho ngươi không ăn hết ném đi!" Ở trên không tỳ bên phải hành khách, chứng kiến tiếp viên hàng không bị đánh, lập tức phẫn nộ đứng lên, cảm tức nhìn đối phương .

"Ngươi lại là a căn thông ? ĐxxCM con mẹ nó, dám cùng Lão Tử nói chuyện như vậy, ta đánh ngươi chết! !" Kính râm nam nổi giận gầm lên một tiếng, biểu tình dữ tợn tiến lên, một quyền hung hăng theo đối phương đập tới .

Cái này hành khách tựa hồ có luyện qua mấy tay, đối mặt kính râm nam nắm tay, thân thể một cái lay động, cư nhiên mau né .

Bị đối phương tránh được, kính râm nam có chút ngoài ý muốn, không chờ hấn lần thứ hai động thủ, bên cạnh hấn hai cái huynh đệ lập tức ngoan quát lên: "Đại ca, ta tới."

"Cho ta hung hăng đánh, đánh ngay cả mẹ nó đều không nhận ra!" Kính râm nam lấy hơi, đối với mình hai cái huynh đệ hung hăng ra lệnh .

Đối mặt tà ác tổ ba người, Vương Nghĩa cũng không sợ, rống to: "Tà ác là chiến thắng bất chính nghĩa, các ngươi chỉ có ba người, chúng ta đã có mười mấy người, còn sợ ngươi sao! ! Các huynh đệ, ta là Vương Nghĩa, chúng ta là chính nghĩa đại biểu, theo ta cước bộ diệt bọn họ! ! !"

Im ắng, trong buồng phi cơ cũng không có người hưởng ứng hấn hiệu triệu, nguyên nhân cho mọi người khi nhìn đến tà ác ba tổ trong tay bày ra đao nhọn, đều ngoan ngoãn cầm miệng ngồi tại chỗ, không dám nói lời nào, lại không dám đứng lên phản kháng .

Cũng không biết bọn họ là làm sao đi qua an kiểm bả đao mang lên phi cơ, nhưng bây giờ đã không trọng yếu, ở sinh mệnh đã bị nguy hiểm dưới tình huống, tất cả mọi người tuyền chọn trầm mặc .

Không có nghe được phía sau bất kỳ động tĩnh nào, Vương Nghĩa nhìn lại, tâm lập tức lạnh . Quay đầu, nhìn nhìn lại tà ác tổ ba người trong tay lờ lờ đao nhọn, sắc mặt lập tức thay đổi trắng bệch .

"Vương Nghĩa đứng không! Tên này nhĩ lão đầu lấy thật đúng Lão Tử để ngươi vì chính nghĩa mà hiến thân đi!" Kính râm nam nhìn chăm chăm Vương Nghĩa, tàn nhẫn phát tay một cái trong đao nhọn, chậm rãi ép tới .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Vô ích muội muội

"Đại ca, ta sai ! Cầu ngươi bỏ qua cho ta đi! Ta ở cũng không dám... nữa! Không dám! !"

Đổi mặt với từng bước bức qua đây kính râm nam, Vương Nghĩa thái độ đến 180° đại chuyển biến, phù phù 1 tiếng quỳ gối kính râm nam trước mặt, khóc ròng cầu xin .

"Ngạch . . ."

"Ta kháo . . ."

Trong buồng phi cơ nhìn đột nhiên quỳ rạp xuống Vương Nghĩa, mục trùng khẩu ngốc đứng lên, ngay cả tà ác tổ ba người cũng sùng sốt . Nguyên bản còn tưởng rằng Vương Nghĩa sẽ thà chết chứ không chịu khuất phục, thậm chí liều mạng một lần, không nghĩ tới lại là một thứ hèn nhát, còn muốn học người khác làm anh hùng .

Ha ha —————

Ngẩn ngốc lắng qua đi, tà ác tổ ba người cười ha hả, cười nước mắt tràn ra .

Cabin biến cố cũng kinh động trước khoang thuyền vô ích ngồi nhân viên, phía trước xuất hiện qua tiếp viên hàng không cùng một cái tay cầm côn cảnh sát nhân viên cảnh vệ, vội vã đi vào cabin .

"Dừng tay cho ta!" Nhân viên cảnh vệ khẩn trương dùng trong tay côn cảnh sát chỉ vào tà ác tổ ba người, lớn tiếng nói: "Ta đã báo động, các người nếu như không muốn ở trong ngực ngày người cả đời, lập tức cho ta bỏ đao trong tay xuống, ngoan ngoãn ngồi tại chỗ, như vậy các người còn có một con đường sống ."

"Tô Tô ." Một người tiếp viên hàng không chứng kiến An Tô Tô ngồi dưới đất, lập tức lo lắng hướng nàng đi tới, đem nàng nâng dậy, "Không có sao chứ, bị tổn thương tới chỗ nào ?"

"Giai tử, cảm tạ, ta không sao ." An Tô Tô miễn cưỡng cười .

"Không có việc gì, người nửa bên mặt đều sưng lên đến, bọn họ thật ghê tởm!" Cô Lệ Giai đau lòng nộ xích 1 tiếng .

Nhân viên cảnh vệ nói, để cho tà ác tổ ba người sắc mặt thay đổi, ba người cùng nhìn nhau vài lần, ở từng trái ngăn giăng co sau khi, kính râm nam lần thứ hai cười ha hả .

Ha ha ———

Kính râm nam bên người hai huynh đệ cũng theo cười ha hả .

"Đây là các người buộc ta! Cướp máy bay! !" Kính râm nam tiếng cười đột ngột thu lại, dữ tợn gào thét, "Một cái lòng người đi giải quyết cái kia * Cảnh Vệ! Nhị mao người đến đầu phi cơ đi, để cho * cơ trưởng cải biến phương hướng!"

"Là đại ca!" Đứng ở kính râm nam bên người hai huynh đệ, tay cầm sáng loáng đao nhọn, hung thần ác sát vây theo Cảnh Vệ tiến lên .

Chứng kiến như vậy trần thế, nhân viên cảnh vệ một cái khẩn trương, nhìn bức qua đây hai huynh đệ, nắm chặt trong tay côn cảnh sát rộng to: "Các người tới nữa, ta liền không khách khí!"

"Không khách khí người ma túy! !" Một cái lòng ngoan lệ nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay đao nhọn rất nhanh theo Cảnh Vệ ngực đâm vào, Cảnh Vệ cũng lập tức vùng động trong tay côn cảnh sát chống lại .

Cảnh Vệ chú ý tới một cái lòng, lại nói không phòng được nhị mao, nhị mao trực tiếp một cái Câu Thối, Cảnh Vệ phù phù 1 tiếng gục hạ, hàng da dao găm thuận thế đâm xuống, lập tức liền ghim vào Cảnh Vệ trên vai .

Tiên huyết phun, Cảnh Vệ hét thảm một tiếng!

Chúng kiến tiên huyết, trong buồng phi cơ hành khách một cái hoảng loạn, lớn tiếng hét rầm lên, muốn muốn chạy trốn, nhưng không biết chạy trốn nơi đâu, sợ núp ở vị trí khóc lớn .

"Tất cả câm miệng cho lão tử! Người nào lại khóc, Lão Tử liền giết người nào!" Kính râm nam hét lớn một tiếng, một cước đá ngã quỳ gối trước mặt Vương Nghĩa, chúi thủ trong tay chỉ hướng An Tổ Tổ, Cổ Lệ Giai!

"Người, còn người nữa tới đây cho lão tử! Thôi *, ta muốn làm chết các người! !"

An Tổ Tổ cùng Cổ Lệ Giai sắc mặt lập tức thay đổi trắng bệch đứng lên, An Tổ Tổ ánh mắt lóe lên vẻ tuyệt vọng . Một lúc sau, nằng ánh mắt lóe lên vẻ cừu hận .

"Thà hấn người, ta tùy ý người xử trí!" An Tổ Tổ đột nhiên tiến lên một bước, nhìn chằm chằm kính râm nam, cố nén trong lòng thống khổ, lớn tiếng nói .

"Thà hấn người ? Ha ha, cũng được ." Kính râm nam đầu tiên là cười to, sau đó giọng nói thay đổi mập mờ, "Nếu vô ích muội muội nói như vậy, ta cũng sẽ không chấp nhận với bọn họ ."

"Nói như vậy, người là đáp lại!" An Tổ Tổ có chút ngoài ý muốn kính râm nam trả lời, trong lòng tuy là bi thống, nhưng trong mắt lại hiện lên vẻ vui mừng .

Chúng kiến An Tổ Tổ trong mắt ý mừng, không ít hành khách ở trong lòng thờ dài 1 tiếng, cái cô nương này quá ngây thơ .

"Tổ Tổ, chớ tin hấn nói! Hấn là lừa người!" Cổ Lệ Giai lập tức vạch trần kính râm nam lời nói dối .

"Câm miệng cho ta! Lại nói tiếp, ta trước tiên *!" Kính râm nam hướng về phía Cổ Lệ Giai nổi giận gầm lên một tiếng, lúc này mới nhìn về phía An Tổ Tổ, giọng nói lại thay đổi, cười ha hả nói: "Vô ích muội muội, đến đây đi, chỉ cần Lão Tử khô mát, ta hãy bỏ qua bọn họ ."

Mặc dù biết kính râm nam có thể là đang gạt nằng, nhưng An Tổ Tổ trong lòng cũng minh bạch, coi như phản kháng cũng vô dụng, kết quả cuối cùng đều giống nhau . Còn không bằng thử tin tưởng đối phương, nói không chừng còn có một tia hi vọng .

An Tổ Tổ khẽ cắn môi chậm rãi theo kính râm nam đi tới .

Chúng kiến An Tổ Tổ đi tới, kính râm nam càng thêm đắc ý, chảy nước bọt: "Nãi nãi đồ đồng phục hấp dẫn, lão tử hôm nay rốt cuộc biết vì sao nhiều người như vậy muốn làm tiếp viên hàng không . Cái này tất chân chân dài, cái này 1m75 vóc người hoàn mỹ, cái này so với mình tinh xinh đẹp hơn khuôn mặt, ha ha . . . Lão tử hôm nay rốt cục có thể làm một trận lớn, thoải mái! !"

Nhìn càng ngày càng gần An Tổ Tổ, kính râm nam ở kính râm che hạ trợn cả mắt lên .

An Tổ Tổ đi tới kính râm nam trước mặt, lạnh lùng theo dõi hấn, "Bây giờ có thể thả người đi!"

"Còn không được!" Kính râm nam lè lưỡi liếm môi dưới, ngậm cười nói: "Đem người tắt chân ném nửa dưới, chống hông lên, để cho Lão Tử khô mát rồi hãy nói ."

"Người . . ." An Tổ Tổ phẫn nộ khuôn mặt đều đỏ .

"Không chiều làm đúng không ." Kính râm nam cười lạnh một tiếng, hướng về phía bị hấn đá té trên mặt đất, không dám đứng lên Vương Nghĩa vẫy tay, "Qua đây ."

"Đại ca, ta . . ."

"Ta gọi người qua đây! !!" Kính râm nam hét lớn một tiếng, Vương Nghĩa lúc này mới run rẩy sừng sờ đi tới .

Hướng về phía đi tới trước mặt Vương Nghĩa, kính râm nam Nhất Dao liền đâm đã qua, bạch đao vào đỏ đao xuất, Vương Nghĩa bụng vết thương chậm rãi rồi ngã xuống .

"A . . ." An Tổ Tổ hét lên một tiếng, trong buồng phi cơ người khác cũng lần thứ hai hét rầm lên .

"Tất cả im miệng cho ta!" Kính râm nam Lệ Hồng 1 tiếng, lần thứ hai nhìn về phía An Tổ Tổ, "Còn ném sao?"

"Ta ném, ta ném . . ." Ở kính râm nam nhìn soi mói, An Tổ Tổ hai mắt nhắm lại, tay nắm cửa chậm rãi đưa đến vấy .

Đúng lúc này, Đỗ Bạch mở mắt ra, đứng lên, theo kính râm nam đi tới .

Hấn có thể mặc kệ những người này chết sống, nhưng lại không thể làm lỡ hành trình, hấn đã được cảm giác máy bay đang thay đổi phương hướng . Vì có thể thuận lợi đạt tới Tây Hải, hấn chỉ có thể xuất thủ .

"Tiểu tử, người làm cái gì, dám đi một bước nữa, Lão Tử đâm chết người!" Nghe phía sau truyền đến tiếng bước chân, kính râm nam lập tức xoay đầu lại, chúng kiến Đỗ Bạch biểu tình lạnh lùng nghiêm nghị hướng hấn đi tới, hấn lập tức dừng tợn Lệ Hồng, trong tay đao nhọn chỉ hướng Đỗ Bạch .

Đỗ Bạch phảng phất không có nghe được kính râu nam nói, vẫn như cũ không nhanh không chậm hướng hấn đi tới .

"Thằng nhóc con, Lão Từ đâm chết ngươi! !" Kính râu nam thấy Đỗ Bạch không có ngừng xuống tới, tàn nhẫn nanh cười một tiếng, nhanh chóng hướng về đã qua, trong tay đao nhọn hung hăng đâm về Đỗ Bạch ngực .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiệp Thân Tiên Thiếu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Ngươi ngăn trở ta lộ

"A —— "

Trong buồng phi cơ lần thứ hai phát sinh khủng hoảng tiếng hét chói tai, có chút nhát gan hành khách, càng là lập tức che hai mắt .

An Tổ Tổ đưa về phía váy tay, cũng nguyên nhân Đỗ Bạch đột nhiên cử động, mà dừng lại .

Khi nhìn đến kính râu nam đao nhọn đâm về phía Đỗ Bạch, sắc mặt nàng lần thứ hai thay đổi trắng bệch, lập tức giọng the thé nói: "Ngươi dừng tay a! ! Ta lập tức ném! !"

"Muộn!" Kính râu nam nanh cười một tiếng, trong tay đao nhọn vẫn như cũ không chút do dự đâm về Đỗ Bạch ngực, thật muốn bị ghim trúng, rất có thể bị mất mạng .

"Hừ!"

Nhìn kính râu nam dữ tợn ánh mắt, Đỗ Bạch lạnh rên một tiếng, ánh mắt lóe lên một hàn mang, tay phải nhấc một cái trực tiếp chụp vào đâm về phía qua đây đao nhọn .

Chứng kiến Đỗ Bạch động tác, kính râu đồng hồ nam tình càng thêm dữ tợn, trong tay đao nhọn cải biến phương hướng, theo Đỗ Bạch bắt tới bàn tay, hung hăng đã đâm đi!

"Thằng nhóc con, xem là ngươi tay cứng rắn, hay là ta đao cứng rắn!"

"Két —— "

Không ngạc nhiên chút nào, đao nhọn là đâm trúng Đỗ Bạch bàn tay, nhưng cũng chưa từng xuất hiện trong tưởng tượng đao nhọn xuyên thấu bàn tay, tiên huyết chảy ròng trắng diện . Đao nhọn bị Đỗ Bạch hai cái ngón tay kẹp lấy, sau đó ở trước mắt bao người, kẹp giữa hai ngón tay chính giữa đao nhọn phát sinh một tiếng thanh thủy sát kết vang, cắt thành hai đoạn, ngã xuống .

"Chuyện này... Điều này sao có thể . . ." Kính râu nam xem trong tay thừa lại nửa đoạn dưới Đao Từ, một trận sửng sò .

"Không có gì không có khả năng ."

Đỗ Bạch lạnh lùng thanh âm vẫn còn ở trong buồng phi cơ quanh quẩn, tay phải hấn đã thuận thế mà lên, bắt lấy kính râu nam cánh tay, một cái xoay tròn .

Két ——

Kèm theo kính râu nam kêu thảm thiết, cánh tay hấn mềm gục xuống, trong tay nửa đoạn Đao Từ cũng cảm không được rút xuống đất bần, phát sinh một tiếng vang nhỏ .

"Thằng nhóc con! Lão Từ . . ."

Két ——

Kính râu nam một bên khác cánh tay cũng rũ xuống đến, kịch liệt đau đớn, để cho kính râu nam kém chút ngất xỉu, nhìn Đỗ Bạch băng lãnh ánh mắt, trong lòng tràn ngập sợ hãi .

"Tha mạng . . ."

Phanh, ——

Đỗ Bạch một cước đá ngã kính râm nam, từ trên đùi hấn dẫm lên, răng rắc ——

"A ——" kính râm nam lần thứ hai phát sinh kêu thê lương thảm thiết, trên mặt đất co lại thành một đoàn gào gào khóc lớn .

"Người ngăn trở ta lộ ." Đỗ Bạch đối với kính râm nam thăm trạng làm như không thấy, chỉ nghe ba 1 tiếng, Đỗ Bạch đạp lên kính râm nam rơi trên mặt đất kính râm, lạnh lùng nghiêm nghị tiếp tục tiến lên .

Kính râm nam kêu thảm thiết kinh động cả khoang, cũng kinh động ở đầu phi cơ bắt cóc cơ trường hai huynh đệ, bọn họ lập tức xông về đến .

Chứng kiến té trên mặt đất kêu rên kính râm nam, hét lớn một tiếng: "Đại ca!"

"Là ai Móa! ! Lão Tử muốn sống bỏ người! !" Một cái lông nhĩ mao đồng thời ngoan lệ quát, ánh mắt tập trung đang hướng bọn họ đi tới Đỗ Bạch .

"Thằng nhóc là người! Nhĩ mao bên trên!"

Một cái lông nghiêm ngặt quát một tiếng, trong mắt mạo hiểm hừng hực lửa giận, cùng nhĩ mao một tả một hữu theo Đỗ Bạch xông lại, trong tay đao nhọn còn giống như rắn độc, theo Đỗ Bạch chui qua đến .

Đỗ Bạch vẫn như cũ lạnh lùng theo hai huynh đệ đi tới, đang ở hai huynh đệ vọt tới bên cạnh hấn thời gian, hấn thân thể đột ngột một cái lay động, đi qua bọn họ vòng vây, xuất hiện ở bọn họ bây giờ hậu phương .

Phanh, ——

Đứng sau lưng bọn họ Đỗ Bạch, cầm lấy lưỡng đầu tóc, hơi dùng lực một chút, lưỡng đầu người lập tức đụng vào nhau, phát sinh 1 tiếng phanh, minh thanh .

Càng bị kịch là, bọn họ nắm chặt trong tay đao nhọn, đang theo đối phương trát đã qua, sợ hãi ở trong mắt bọn họ lan tràn, thét lên muốn né tránh, nhưng cường đại quán tính hay là đem bọn họ đụng vào nhau .

Phốc phốc ——

Hai huynh đệ trong tay đao nhọn không chút do dự đâm vào ngực đối phương, tiên huyết trong nháy mắt phun, theo Đỗ Bạch buông ra bọn họ tóc, bọn họ chậm rãi ngã xuống .

"Ta muốn chết . ." Một cái lông nỉ non 1 tiếng, trong mắt tràn ngập sợ hãi .

Giải quyết ba người, Đỗ Bạch lúc này mới hướng chỗ ngồi trở lại, khi đi ngang qua An Tổ Tổ bên người, thản nhiên nói: "Thông tri cơ trường, tiếp tục đi tây hải phi, đừng chậm trễ ta đến trường thời gian ."

". . . Nga, tốt. . ." An Tổ Tổ sững sờ, chờ phục hồi tinh thần lại thời gian, Đỗ Bạch đã trở lại chỗ ngồi .

"Hắn chỉ là không muốn làm lỡ hành trình, mới ra tay ." An Tổ Tổ nội tâm nghĩ đến, may mắn khánh đồng thời, không hiểu lại cảm thấy là lạ .

Trong buồng phi cơ phần lớn người ý tưởng cùng An Tổ Tổ là giống nhau, không hơn mặc kệ là nguyên nhân gì, thanh niên này cứu cả khoang người, đây là sự thực .

"Giai tử, ta đi thông tri cơ trường 1 tiếng, sau đó đem hòm thuốc lấy tới, người cứu người trước ." Phản ứng kịp An Tổ Tổ, chuyện thứ nhất lại là cứu trị người bị thương, điều này làm cho không ít hành khách ngoài ý muốn đồng thời, cũng sản sinh một bội phục, phải biết rằng An Tổ Tổ trong miệng người bị thương nhất định là bao quát tà ác tổ ba người .

Nhìn An Tổ Tổ vội vã rời đi bóng lưng, có hành khách chủ động đứng ra hỗ trợ cứu trợ người bị thương, đầu tiên phải cứu trợ tự nhiên là Cảnh Vệ cùng cái kia vì chính nghĩa mà chiến đấu Vương Nghĩa .

Rất nhanh An Tổ Tổ sẽ cầm hòm thuốc, gia nhập vào cứu trị người bị thương hàng ngũ, thanh lý vết thương, bôi thuốc, băng bó . Cho dù đến cuối cùng cho kính râm nam cứu trị thời gian, An Tổ Tổ vẫn như cũ chăm chú giúp hắn, không có có một tia có lệ ý tứ .

Đùng đùng ——

Trong buồng phi cơ vang lên nhiệt liệt tiếng vỗ tay, nhìn đầu đầy mồ hôi, mặt cười hồng hồng An Tổ Tổ, trong mắt tất cả mọi người tràn ngập bội phục, cảm động, tội liên đới ở Đỗ Bạch bên người Thanh Long cũng theo cổ vài cái chương .

An Tổ Tổ xác thực có khiến người kính nể địa phương, bất luận là phía trước liều mình vì mọi người cầu tình, vẫn là vừa rồi vô tư cẩn thận tỉ mỉ cho thương binh cứu trị, đổi thành ở đây bất cứ người nào, không ai có thể làm được .

Đổi mặt mọi người tiếng vỗ tay, An Tổ Tổ ánh mắt không khỏi phớt Đỗ Bạch liếc mắt, chứng kiến Đỗ Bạch ở nhăm mắt đường thần, nao nao .

Hắn đến cùng là một cái dạng gì người ? An Tổ Tổ trong lòng không hiểu mọc lên một hiểu kỳ .

"Cảm tạ ." An Tổ Tổ theo mọi người mỉm cười, lúc này mới lên tiếng: "Sự tình đã qua, mọi người cũng không cần thảo luận, an tĩnh ngồi tại chỗ, đến đứng sau khi, bọn họ tự nhiên sẽ đã bị pháp luật chế tài ."

"Được !"

"Đừng đừng —— "

An Tổ Tổ nói tựa như lãnh đạo mệnh lệnh giống nhau, nhiệt liệt vỗ tay sau khi, mọi người liền an tĩnh lại . Cảnh Vệ thì tại Cổ Lệ Giai nâng đỡ theo đầu phi cơ phòng nghỉ đi tới .

Mọi người phảng phất quên chân chính cứu bọn họ ân nhân cứu mạng Đỗ Bạch, nhưng An Tổ Tổ không có quên, nàng đầu tiên là trở lại đầu phi cơ nghỉ ngơi chính giữa, sửa sang lại bản thân dung nhan đáng vẻ, rửa mặt, lúc này mới cầm một chén trà nóng, theo Đỗ Bạch đi tới .

"Tiên sinh người khỏe, ta có thể ngồi ở đây sao?" An Tổ Tổ đi tới Đỗ Bạch bên người, cầm trong tay trà nóng phóng tới trước mặt hắn, mỉm cười mở miệng .

Nghe được An Tổ Tổ thanh âm, Đỗ Bạch cái này mới chậm rãi mở mắt, liếc nàng một cái, thân nhiên nói: "Được."

"Cảm tạ ." An Tổ Tổ lúc này mới Đỗ Bạch bên người không vị ngồi xuống, ngọt ngào cười, nói cảm tạ: "Vừa rồi thực sự là cảm ơn người, không chỉ có cứu ta, còn cứu toàn bộ cơ mọi người, nếu không... Liền thảm ."

"Không khách khí, ta chỉ là vì mình suy nghĩ ." Đỗ Bạch vẫn như cũ nhàn nhạt trả lời, cũng không có bởi vì An Tổ Tổ xinh xắn, mà biểu lộ xuất nhiệt tình ý tứ .

Chứng kiến Đỗ Bạch lạnh lùng như vậy, An Tổ Tổ trong lòng cũng là bất đắc dĩ, bình thường trong cuộc sống cũng chưa từng thấy qua Đỗ Bạch lạnh như thế tuấn người .

Bạn đang đọc truyện *Hoa Khôi Thiếp Thân Tiên Thiểu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.